၁။ ကမ္မက္ခန္ဓက

၁။ တဇ္ဇနီယကမ္မကထာ

၁။ (ယေန သမယေန-အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူအပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊) [တေနသမယေန၏ အနိယမထည့်သည်၊ နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းမှီ၍ထည့်ပါ။] တေန သမယေန-တဇ္ဇနီယကံကို ပညတ်တော် မမူအပ်သေးရာ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဝါ-သာဝတ္ထိမြို့၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်မည်သော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေ-၏။ အာရာ မေ-အာရာမ်၌၊ ဝါ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ-သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝတ္ထိမြို့အနီး ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ-ပဏ္ဍုက, လောဟိတကမည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ကလဟကာရကာ-ခိုက်ရန်ကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ဝိဝါဒကာရကာ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုမှုကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ဘဿကာရကာ-မျှားစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ (စကားများကြကုန်၏၊) သံဃေ-၌၊ အဓိကရဏကာရကာ-အဓိကရဏ်းကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ အညေ-မိမိတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ယေစ ဘိက္ခူ-တို့သည်လည်း၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-နှ၏၊ ပေ၊ သံဃေ, အဓိကရဏကာရကာ-နှ၏၊ တေပိ-ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ("ဝဒန္တု" ၌စပ်၊) ဝါ-တို့သို့လည်း၊ ဥပသက်မိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဧवံ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ (ကိုး)။

အာယသ္မန္တော-အရှင်တို့၊ တုမှေ-အရှင်တို့သည်၊ ("ပဋိမန္တေထ" ၌စပ်၊) ဝါ-တို့ကို၊ ဧသော-ဤရဟန်းသည်၊ (ဤ ရဟန်းက၊) မာ အဇေသိ-မနှိုင်ပါစေလင့်၊ ဗလဝါဗလဝံ-အလွန်အားရှိစွာ၊ (အာဘောင် အာရင်း သန်သန်ဖြင့်၊) ပဋိမန္တေထ-ပြန်ပြောကြကုန်လော၊ တေန-ထိုသို့ပြန်ပြောခြင်းကြောင့်၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ တရာစ-သာ၍ ပညာရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျတ္တတရာစ - သာ၍ထက်မြက်

ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။ ။ ဗုဒ္ဓေါသည် ဂုဏ်ကိုပြသော ဝိသေသန, ဘဂဝါသည် အမည်တော်ကိုပြသော ဝိသေသျတည်း၊ "ဣတိပိ သော ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ" ၌ ဘဂဝါနာမည်တော်ကို ပဓာနထား၍ ဗုဒ္ဓေါကို ဂုဏ်တော်အဖြစ်ဖြင့် ပြပုံကိုထောက်ပါ၊ ရှေးနိဿယ၌ကား "ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီး၊သော၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊" ဟု ပေးလေသည်။

ဘဏ္ဍန, ကလဟ။ ။ ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ပေသုညသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ရှေးနိဿယ၌ကား "ဘဏ္ဍနကာရကာ-မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ကလဟကာရကာ-မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏" ဟု ပေးသည်။

သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတရာစ-သာ၍ဗဟုသုတရှိသူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ အလမတ္တရာစ-သာ၍စွမ်းနိုင်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောန္တိ-ဖြစ်နိုင် ကုန်၏။) အသေစ-ထိုရဟန်းမှလည်း၊ မာ ဘာယိတ္ထ-မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ မယမ္ပိ-တပည့်တော်တို့သည်လည်း၊ အမှာကံ-အရှင်တို့၏၊ ပက္ခာ-အသင်းအပင်းတို့သည်၊ (ဘက်သားတို့သည်၊) ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ တေန-ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပန္နာနိ-မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဘဏ္ဍာနိစ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နာနိ-ဖြစ်ပြီးကုန်သော၊ (ဖြစ်ပြီးသောဘဏ္ဍာနနှင့်တူကုန်သော၊) ဘဏ္ဍာနာနိစ - တို့သည်လည်း၊ ဘိယ္ယောဘာဝါယ-လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှာ၊ ဝေပုလ္လာယ-ပြန့်ပြောကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

[အပ္ပိစ္ဆာ စသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိက-သုဒိန္နကဏ္ဍ, အဌကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ယေ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ နည်းသောအလိုရှိကြကုန်၏၊ ဝါ-အလိုမရှိကုန်၊ သန္တုဋ္ဌာ-ရရှိသမျှ, ပစ္စယဖြင့်, အားရကျေနပ်, ရောင့်ရဲတတ်ကြကုန်၏၊ လဇ္ဇိနော-မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိကြကုန်၏၊ ကုက္ကုစ္စကာ-အပ်လေသလော, မအပ်လေသလောဟု, တွေးတောနှိုင်းဆ, ဝိနယကုက္ကုစ္စရှိကြကုန်၏၊ သိက္ခာကာမာ-သိက္ခာသုံးပါးကိုလိုလားကြကုန်၏။ [ဒုတိယပါရာဇိက ပါဠိတော်ကိုကြည့်၍ ပေယျာလဖေါ်ထားပါသည်၊ နောက်၌လည်း ဤသို့ ဖေါ်ပါ။] တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓာယန္တိ-အောက်တန်းစားဟု, အသိမှတ်ပြုလျက်, ကြည့်ရှုကြကုန်၏၊ ဝါ-အယုတ်သဘော, ထုတ်မပြောဘဲ, တွေးတောကြံစိုကြကုန်၏၊ (ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊) ခိယန္တိ-အပြစ်ကိုပြ, ရှုံ့ချကြကုန်၏၊ ဝါပါစေန္တိ-အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏။ (လူများက ကဲ့ရဲ့ရာ၌ "ရပ်တကာနှုံ့, စပ်ရာဖြန့်လျက်, ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏" ဟု ပေးပါ။) (ကိုး-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့, ရှုံ့ချ, အပြစ်ကိုကျယ်ပြန့်စေကြကုန်သနည်း၊) ကထံဟိ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍုကာလောဟိတကာ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-နည်သည်၊ (ဘဝိဿန္တိ) နာမ-ဖြစ်ကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ အညေ, ယေစ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-နှ၏။ တေပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဥပသက်မိတ္ဝာ-၍၊ မာ ခေါ် တုမှေ အာယသ္မန္တော ၊ပေ၊ ပက္ခာ ဘဝိဿာမာတိ-မာ ခေါ် တုမှေ

(ခ) အာယသ္မန္တော ၊ပေ၊ ပက္ခာ ဘဝိဿာမဟူ၍၊ ၆ဝ - သို့ ဝက္ခန္တိနာမ-ပြောကြရကုန်

အမှာ။ ။ "ဥဒ္ဓာယန္တိ" စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာ၌ကာ ဒုတိယအုပ်, ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ကထံဟိ နာမ၌ နာမကို ကြိယာနှင့်တွဲ၍ အနက်ပေးရပုံကိုလည်း ပါရာဇိကဏ်ဘာသာ၌ကာ, ဒု-အုပ်, အဒ္ဓတ္တိကနိဒါန်း "ကထံ ဟိ နာမ" အဖွင့်၌လည်းကောင်း, သုဒိန္နကဏ္ဍ "သမာပဇ္ဇိဿသိ" အဖွင့်၌ လည်းကောင်း ပြထားပြီ၊ ရှေးနိဿယ၌ နာမကို ကြိယာနှင့်မတွဲဘဲ "ကထံ ဟိ နာမ - အဘယ့်ကြောင့်လျှင်" ဟု သုံးပုဒ်လုံး တွဲ၍ ပေးလေ၏။

တုံဘိသနည်း၊ တေန-ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပန္နာနိ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချ, အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏။

၂။ အထ-ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချ, အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြပြီးရာ, ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခူ, ဘဂဝတော-အား၊ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ-လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ အထ-လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ-ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဧတသ္မိံ ပကရဏေ-ဤအရာကြောင့်၊ (ပဏ္ဏုကလောဟိတကရဟန်းတို့၏ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ဘဏ္ဍာနစသောအမှုကိုပြု၍, အခြားရဟန်းတို့ကိုလည်း ဘဏ္ဍာနစသောအမှုကိုပြုအောင် အားပေးမှုဟူသော ဤအကြောင်းအရာကြောင့်) [နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီး၍ အနက်အကျယ်ဆိုပါ။] ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းအပေါင်းကို၊ သန္နိပါတာပေတ္မာ-စည်းဝေးစေပြီး၍၊ (အတ္ထုတက္ခ ကောင်းစွာကျရောက်စေပြီး၍၊-သဒ္ဒတ္ထ၊) ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခဝေ-ဘိက္ခုတို့၊ ပဏ္ဏုကလောဟိတကာ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-နည်သည်၊ (ဟောန္တိ) ကိရ-ဖြစ်ကုန်သတဲ့ဟု ကြားရသည် ကား၊ သစ္စံ-မှန်သလော ၊အညေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-နှင့်၏၊ တေပိ ဥပသက် မိတ္တာ-၍၊ မာခေါ တုမှေ ၊ပေ၊ ပက္ခာ ဘဝိသာမာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒန္တိကိရ- ပြောဆိုကြကုန်သတဲ့ဟု ကြားရသည် ကား၊ သစ္စံ-လော၊ တေန အနုပ္ပန္နာနိ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိကိရ-ဖြစ်ကုန်သတဲ့ဟု. ကြားရသည်ကား၊ သစ္စံ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ-မှန်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

[အနနုစ္ဆဝိကံ-စသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကိုလည်း သုဒိန္နကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ, ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခဝေ-တို့ မောဃပုရိသာနံ-မဂ်ဖိုလ်မမှီး, အချည်းအနှီးယောက်ျားဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ (ကမ္မံ-အလုပ်သည်၊) အနနုစ္ဆဝိကံ-မလျောက်ပတ်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ဟိရိသြတ္တပပွအစရှိသောတရား, မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်, သာသနာတော်တို့၏ အရိပ်အရောင်ဖြစ်သော သုန္ဒရဘောဂုဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်၊) (အနနုစ္ဆဝိကတ္တာ-ကြောင့်၊) (အနနုလောမိကံ-မလျော်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ဟိရိသြတ္တပပွ အစရှိသောတရား, မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်, သာသနတော်အားလျော်စွာ မဖြစ်၊) အနနုလောမိကတ္တာ-ကြောင့်၊) အပ္ပဋိရူပံ-မသင့်တော်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ဟိရိသြတ္တပပွအစရှိသောတရား, မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်, သာသနာတော်နှင့်တူသော သဘောမရှိ၊) အပ္ပဋိရူပတ္တာ-ကြောင့်၊) အဿမဏကံ-ရဟန်းတို့၏အလုပ် မဟုတ်၊ (အဿာမဏကတ္တာ-ကြောင့်၊) အကပ္ပိယံ-ရဟန်းတို့အား မအပ်, (အကပ္ပိယတ္တာ-ကြောင့်၊) အကရဏီယံ-ရဟန်းတို့သည် မပြုသင့် မပြုထိုက်။ ["အနနုစ္ဆဝိကံ" စသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ, ဒု-အုပ် သုဒိန္နကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကထံဟိ-အဘယ့်ကြောင့်၊ တေ မောဃပုရိသာ-တို့သည်၊ ဘဏ္ဍာန ကာရကာ ၊ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ (ဘဝိသန္တိ)နာမ-ဖြစ်ကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ ပေ၊ အညေ၊ ပေ၊ ဝက္ခန္တိနာမ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိနာမ-ကုန်တုံဘိသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတံ-ဤအလုပ်သည်၊ အပ္ပသန္နာနံ-သာသနာတော်၌ မကြည်ညိုကုန်သေးသူတို့၏၊ ပသာဒါယ-ကြည်ညိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပသန္နာနံ-သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုပြီးသူတို့၏၊ ဘိယ္ယောဘावါယ-လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နမ-မဖြစ်၊ အထခေါ-စင်စစ်ကား၊ အပ္ပသန္နာနံ-တို့၏၊ အပ္ပသာဒါယစ-မကြည်ညိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပသန္နာနံ-နည်သော၊ ကေစိနံ-အချို့သော ပုထုဇဉ်တို့၏၊ အညထတ္တာယစ- ကြည်ညိုခြင်းမှ တစ်ပါးသော အပြားဏ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဝိပွဋ္ဌိသာရ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဂဝါ, တေ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အနေကပရိယာယေန-ဝပါးမက များစွာသောအကြောင့်ဖြင့်၊ ဝါ-ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဝိဂရဟိတွာ-ကဲ့ရဲ့တောမူပြီး၍၊ ဒုဗ္ဘရတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း, ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း, ခဲယဉ်းသဖြင့် ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပေါသတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း, ခဲယဉ်းသဖြင့်ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ မဟိစ္ဆတာယ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ များစွာအလိုရှိသော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အသန္တုဋ္ဌိ တာယ-ရရှိသမျှ, ပစ္စယဖြင့်, အားရနှိုင်ဘိ, ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော ကိုယ်စိတ် ၂ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သင်္ကိတာယ-အပေါင်းအဖေါ် ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းဟူသော အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ကောသဇ္ဇသ-ပျင်းရိသော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏ လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသိတွာ-မိန့်တော် မူပြီး၍။

အနေကပရိယာယေန-ဖြင့်၊ သုဘရတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ်စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သုပေါသတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း, ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း လွယ်ကူစွာ မွေးမြူအပ်သော ကိုယ်စိတ် ၂ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်ဖြစ်ရာ သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အပိစ္ဆသ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ အလိုမရှိကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌသ-ရရှိသမျှ, ပစ္စယဖြင့်, အားရနှိုင်တောင်း, ရောင့်ရဲကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သလ္လေခသ-ကိလေသာတို့ကို နည်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဓုတသ-ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ခါချကြောင်း သံဝရ၏ လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကသ-ကြည်ညို

ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အပစယသ-ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘသ-ဝိရိယကိုအားထုတ်ကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကို၊ ဘာသိတွာ-မိန့်တော်မူပြီး၍၊ [သံဝရကို အရကောက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘာဝပစ္စည်း မပါသောပုဒ်များ၌ ကရဏာသာမ်ကြဲလိုက်ပါသည်။]

ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ တဒနုစ္ဆဝိကံ-ထို ပညတ်တော်မူအပ်လတ္တံ့သော ကံအား လျှောက်ပတ်သော၊ တဒနုလောမိကံ-ထိုပညတ်တော်မူအပ်လတ္တံ့သော ကံအား လျော်သော၊ [သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူရာ၌ "ထိုပညတ်တော်မူအပ်လတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်အား" ဟု ဆိုပါ။] ဓမ္မိ-တရားရှိသော၊ ကထံ-ကို၊ ကတ္တာ-ပြုတော်မူ ပြီး၍၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ဘိက္ခဝေ-ဘိက္ခုတို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဝါ-ထိုသို့ ပဏ္ဍုကလောဟိတက ရဟန်းတို့၏ ဘဏ္ဍာနစသော အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း, အခြားရဟန်းတို့ကိုလည်း အားပေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ [နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း နည်းမှီ၍ အနက်ဆိုပါ။] သံဃော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ-နှင်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-တဇ္ဇနီယကံကို၊ (ခြိမ်းချောက်ကြောင်းကံကို၊) ကရောတု-ပြုလော။

စ-ဆက်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုရာသနည်း၊) ပဌမံ-စွာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ စောဒေတဗ္ဗာ-စောဒနာထိုက်ကုန်၏၊ စောဒေတွာ-စောဒနာပြီး၍၊ သာရေတဗ္ဗာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေထိုက်ကုန်၏၊ သာရေတွာ-၍၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာရောပေတဗ္ဗာ-တက်ရောက်စေထိုက်ကုန်၏၊ ဝါ-တင်ထိုက်ကုန်၏၊ အာပတ္တိ, အာရောပေတွာ-၍၊ ဗျတ္တေန-ထက်မြက်သော၊ ပဋိဗလေန-ဌာန်ကရိုဏ်းကို ပီသစွာ ရွတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံဃော-ကို၊ ဉာပေတဗ္ဗော-သိစေထိုက်၏၊ (ကိ)။. . .

ဥတ်။ ၃။ ဘန္တေ-တို့၊ သံဃော-သံဃာတော်သည်၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ (ဝစနံ-စကားကို၊) သုဏာတု-နားစိုက်တော်မူပါ။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ-နှင်သော၊ ဣမေ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ သံဃသ-၏၊ (ကမ္မံ-တဇ္ဇနီယကံသည်) ပတ္တကလ္ဟ-လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသည်၊ ယဒိ (သိယာ)-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-သော်၊) သံဃော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-ကို၊ ကရေယျ-ပြုရာပါ၏၊ သော-ဤသည်ကား၊ ဉ တ္တိ-သံဃာတော်ကို သိစေခြင်းတည်း။

ကမ္မဝါစာ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ သံဃော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယံကမ္မံ-ကို၊ ကရောတိ-ပြုပါ၏၊ ယဿာယသ္မတော (ယဿ+အာယသ္မတော)-အကြင် အရှင်အား၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယဿ-တဇ္ဇနီယမည်သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏၊ သော-ထိုနှစ်သက်သော အရှင်သည်၊ တုဏ္ဍီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါ-ဖြစ်ပါလော၊ ယဿ-အကြင် အရှင်အား၊ (ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ-တို့၏ အပေါ်၌၊ တဇ္ဇနီယဿ-သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-သည်၊) နက္ခမတိ-မနှစ်သက်၊ သော-ထို မနှစ်သက်သော အရှင်သည်၊ ဘာသေယျ-ပြောရာပါ၏။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဧတမတ္ထံ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝဒါမိ-လျှောက်ပါ၏ ၊ပေ၊ တတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။ [သုဏာတု မေ စသည်ဆိုပါ။]

နိဂုံး။ ။ သံဃေန-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) တဇ္ဇနီယကမ္မံ-ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပါပြီ၊ သံဃဿ-အား၊ (ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာနံ-တို့၏ အပေါ်၌၊ တဇ္ဇနီယဿ-သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-သည်) ခမတိ-နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တုဏ္ဍီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ (အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊) ဧवं-ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကြောင့်၊ ဧတံ-ဤသံဃာ၏ နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ (နှစ်သက်ကြောင်းကို၊) ဓာရယာမိ-သိမှတ်ရပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဉာပေ တဗ္ဗော) ဣတိ-သို့၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ-ပြီ)။

အမှာ။ ။ ဤနည်းမှီး၍ နောက်နောက် ဥ တ်, ကမ္မဝါစာတို့၌ "ကမ္မံ-တဇ္ဇနီယကမ္မပဋိပ္ပဿမ္ဘနကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ)" စသည်ဖြင့် အနက်ပေးပါ။ ကမ္မဝါစာနှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်များကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, မဟာခန္ဓက, ဥပသမ္ပဒ ဝိဓိကထာ၌ ပြထားပြီ။

အဓမ္မကမ္မဒ္ဒါဒသက

၄။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တီဟိ, အင်္ဂေဟိ-အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်၊ (ဝါ-အင်္ဂါတို့တွင် တစ်ပါးပါးနှင့်၊) သမန္နာဂတံ-ပြည့်စုံသော၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-သည်၊ အဓမ္မကမ္မဋ္ဌ-ဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကံသည်လည်းကောင်း၊ အဝိနယကမ္မဋ္ဌ-ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကံသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဝူပသန္တဋ္ဌ-မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဏ္ဍန, ကလဟ စသော အဓိကရဏ်းကို မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊) ဟောတိ၊ အသမ္မုခါ-မျက်ကွယ်၌၊ ဝါ-သံဃ, ဓမ္မ, ဝိနယ

ပုဂ္ဂလတို့၏ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ အပ္ပဋိပုဒ္ဓာ-စုဒိတက ရဟန်းကို မမေးမြန်းမူ၍၊ ကတံ ဟောတိ၊ အပ္ပဋိညာယ-စုဒိတက ရဟန်း၏ ဝန်မခံခြင်းဖြင့်၊ (စုဒိတက ရဟန်းက မိမိ လွန်ကြူးအပ်သော ဝတ္ထု (သို့မဟုတ်) အာပတ်ကို ဝန်မခံဘဲ) ကတံ ဟောတိ၊ တီဟိ-နိ်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌပသန္နဿ ဟောတိ။ (၁)။

အပရေဟိပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တီဟိ အင်္ဂေဟိ ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌပသန္နဿ ဟောတိ၊ အနာပတ္တိယာ-အာပတ်မဟုတ်ဘဲ (အာပတ်မသင့်ဘဲ) ၊ပေ၊ အဒေသနာဂါမိနိယာ-ဒေသနာဂါမ် မဟုတ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ပါရာဇိက်, သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ဖြင့် ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ ဒေသိတာယ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသော်၊ ဝါ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးမှ၊ ကတံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌပသန္နဿ ဟောတိ။ (၂)။

အပရေဟိပိ ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌပသန္နဿ၊ အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ ကတံ ဟောတိ၊ အသာရေတွာ-အပြစ်ကို အမှတ်မရစေမူ၍ ၊ပေ၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အနာရောပေတွာ-မတက်ရောက်စေမူ၍၊ (မတင်မူ၍)၊ ကတံ ဟောတိ ၊ပေ၊ (၃)။

အသမ္မုခါ-ဘဲ၊ ကတံ ဟောတိ၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်၊ ကတံ ဟောတိ၊ ဝဂ္ဂေန-ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ကတံ ဟောတိ ၊ပေ၊ (၄) [အမှာ။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရှေ့ ၃ တိုက်တို့၌ပါသော "အသမ္မုခါ ကတံ ဟောတိ" စသောပုဒ်တို့ကို တစ်ပုဒ်စီမူတည်၍ "အဓမ္မေန ကတံ ဟောတိ, ဝဂ္ဂေန ကတံ ဟောတိ" ၂ ပုဒ်ကို မူလီသွင်းလျှင် တိုက် (၉) ခု ဖြစ်၏၊ အားလုံးပေါင်းသော် တိုက် (၁၂) ခု ဖြစ်သည်]

၅။ ဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသကဒ္ဒ်လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။ အနက်ကိုလည်း "ဓမ္မကမ္မဋ္ဌ-ဓမ္မက်သည်လည်းကောင်း၊ ၊ပေ၊ သုဋ္ဌပသန္နဋ္ဌ-ကောင်းစွာ ငြိမ်းစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္မုခါ-သံဃ ဓမ္မ ဝိနယ ပုဂ္ဂလတို့၏ မျက်မှောက်ဒ္ဒ" ဟုပေး၊ ကြွင်းပုဒ်များ ဒ္ဒ အထူးမရှိပါ။

ဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသက်-သည်၊
နိဋ္ဌိတံ = ပြီ။

အာကခ်ိမာနဆက္က

၆။ တီဟိ ၊ပေ၊ သမန္နာဂတာသ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်ဒ္ဒ)၊ အာကခ်ိမာနော-အလိုရှိလသော်၊ သံဃော-သည်၊ ဟဋ္ဌနိယကမ္မံ-ကို၊ ကရေယျ-ပြုနိုင်၏၊ ဘဏ္ဍနကာရကော ၊ပေ၊ သံဃေ အဓိကရဏကာရကော ဟောတိ၊ (အဂ်ါ-၁)။

ဗာလော-ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်သည်၊ အဗျတ္တော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မထက်မြက်သည်၊ အာပတ္တိဗဟုလော-များသော အာပတ်ရှိသည်၊ အနပဒါနော-ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အာပတ်မရှိသည်၊ (သင့်အပ်သော အာပတ်၏ အပိုင်းအခြား မရှိသည်၊) ဟောတိ၊ (အဂ်ါ-၂)။ အနနုလောမိကေဟိ-ရဟန်းတို့အား မလျော်ကုန်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ-လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂိဟိသံသဋ္ဌော-လူတို့နှင့် ရောနှောသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ၊ (အဂ်ါ-၃)။ ဣမေဟိ ခေါ တိဟိ ၊ပေ၊ ကရေယ္ယ။ [အနပဒါနော ပုဒ်အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စမ္မေယျက္ခန္ဓက အဆုံး၌ ပြထားပြီ။]

ဒုတိယတိက်။ ။ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌ (ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ် သိက္ခာ၌) သီလဝိပန္နော-ပျက်စီးသော သီလရှိသည်၊ ဝါ-သီလအားဖြင့် ပျက်စီးသည်၊ ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲသော အကျင့်၌ (အောက်အာပတ် ၅ ပုံ၌) အာစာရဝိပန္နော-ပျက်စီးသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဝါ-အကျင့်အားဖြင့် ပျက်စီးသည်၊ ဟောတိ၊ အတိဒိဋ္ဌိယာ-လွန်ကဲသော အယူ၌ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သဿတအဖို့, ဥစ္ဆေဒ အဖို့ကို ယူတတ်သော အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိ)၊ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော-သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဟောတိ။ [အဓိသီလ စသည်တို့၏ အရကောက်သည် မဟာဝဂ္ဂ, မဟာခန္ဓက ဋ္ဌကထာ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗပဉ္စကကထာ၌ ပါ၏။]

တတိယတိက်။ ။ ဗုဒ္ဓသ, အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ၊ ဓမ္မသ ၊ပေ၊ သံဃသ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ပြခဲ့ပြီးသော တိက် ၃ ခုကိုပင် "တိဏ္ဏံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ အာကခ်ံမာနော" စသည်ဖြင့် ထပ်၍ ဟောတော်မူသည်၊ ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။ ...

အာကခ်ံမာနဆက္ကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာ

၇။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တဇ္ဇနီယကမ္မကတေန-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော၊ (တဇ္ဇနီယကံ အပြုခံရသော၊) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏။ (ကျင့်ရမည်)။ [ကတံ+တဇ္ဇနီယကမ္မံ ယသ (အကြင်ရဟန်း၏ အပေါ်၌) ဣတိ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော။] တတြ-ထိ "သမ္မာဝတ္တိတဗ္ဗံ" ဟူသော စကားရပ်၌ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ သမ္မာဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း၊ (တဇ္ဇနီယကမ္မကတေန ဘိက္ခုနာ) နှ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ-မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊ (ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းပြု မပေးထိုက်၊ ကမ္မဝါစာကိုလည်း မ်ရွတ်ဆို

ထိုက်၊) နိဿယော-နိဿယည်းကို၊ နဒါတဗ္ဗော - မပေးထိုက်၊ သာမဏေရော-ကို၊ နဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော-မလုပ်ကျွေးစေထိုက်၊ [ဤစကားဖြင့် "သာမဏေတို့အား ဥပဇ္ဈာယ်မပေးထိုက်" ဟု ပြသည်။] ဘိက္ခုနော ဝါဒကသမ္မုတိ-ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို၊ (ဘိက္ခုနီတို့ကို ဩဝါဒပေးသော ထေရ်ဟု သမုတ်ခြင်းကို၊) နသာဒိတဗ္ဗာ-မသာယာထိုက်၊ သမ္မုတေန-သမုတ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနေန)ပိ-သော်လည်း၊ (သမ္မုတိရပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ နဩဝဒိတဗ္ဗာ-မဆုံးမထိုက်ကုန်။

ယာယ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ သံဃေန-သည်၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-သည်၊ ဝါ - ကို၊ ကတံ၊ ဟောတိ၊ သာအာပတ္တိ-ထိုအာပတ်သို့၊ နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ-မရောက်ထိုက်၊ အညာ-အခြားသော၊ တာဒိသိကာဝါ - ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ [ပါစိတ်ချင်း, သံဃာဒိသေသ်ချင်း စသည်အားဖြင့် အလားတူဖြစ်သော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊] တတော-ထိုအာပတ်ထက်၊ (မိမိသင့်ရောက်အပ်ပြီးသော အာပတ်ထက်၊) ပါပိဋ္ဌတရာဝါ-သာ၍ ယုတ်ကြမ်းသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ (နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊) ကမ္မံ-တဇ္ဇနီယကံကို၊ နဂရဟိတဗ္ဗံ - မကဲ့ရဲ့ထိုက်၊ ["မတရား ကံပြုသည်" စသည်ဖြင့် မကဲ့ရဲ့ထိုက်။] ကမ္မိကာ-ကံ၌ယှဉ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ (ကံပြုသော ရဟန်းတို့ကို၊) နဂရဟိတဗ္ဗာ-နံ။ ["ဘာနားလည်လို့လဲ, ဗာလ အဗျတ္တတွေဘဲ" စသည်ဖြင့် မကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်။]

ပကတတ္တသ-ပကတတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဥပေါသထော-ကို၊ နထပေတဗ္ဗော-မတန်ရာထိုက်၊ ပဝါရဏာ-ကို၊ နထပေတဗ္ဗာ၊ [ဥပုသ်, ပဝါရဏာ တန်ထားပုံကို မဟာဝဂ္ဂ, ဥပေါသထက္ခန္ဓကဋ္ဌ ကြည့်ပါ။] သဝစနီယံ-ပြောဆိုထိုက်သော အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်ကို၊ [သာရတ္တ အလို။] (တစ်နည်း) သဝစနီယံ-မိမိစကား၌ ဖြစ်စေကြောင်းကံကို၊ [ဝိမတိ အလို။] နကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ အနုဝါဒေါ-လျှော်စွာပြောဆိုကြောင်း အကြီးအကဲအရာကို၊ နပဋ္ဌပေတဗ္ဗော-မဖြစ်စေထိုက်၊ [ဤပုဒ်တို့၏အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ရှုပါ။ ဩကာသော-စောဒနာခွင့်ကို၊ နကာရေတဗ္ဗော-မပြုစေထိုက်၊ ["သူတစ်ပါးကို မိမိက စောဒနာဖို့ရန် အခွင့်မတောင်းရ" ဟူလို။] နစောဒေတဗ္ဗော-မစောဒနာထိုက်၊ နာ သာရေတဗ္ဗော-အပြစ်ကို အမှတ်မရစေထိုက်၊ ["သူတစ်ပါးကို စောဒနာမှု, သာရဏာမှု မပြုရ" ဟူလို။] ဘိက္ခူဟိ-တို့ကို၊ နသမ္ဘယောဇေတဗ္ဗံ-မယှဉ်စေထိုက်၊ [ရဟန်းအချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်အောင် ယှဉ်မပေးထိုက်။] ဣတိ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ [သမ္ဘာဝတ္ထနာ-တည်း။]

တဇ္ဇနီယကမ္မော-၌၊ အဋ္ဌာရသဝတ္ထု-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသက

၈။ အထ-ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သံယော ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-ကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (သံယေန-သည်၊ ဝါ-က၊ တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိကုန်သည်၊ (သမာနာ-နှင့်လသော်၊) သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တန္တိ-ကျင့်ကြကုန်၏၊ လောမံ-မာနတည်းဟူသော အမွေးကို၊ ပါတေန္တိ-လဲကျစေကုန်၏၊ နေတ္ထာရံ-ကံမှထွက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဝတ္တန္တိ-နှင့်၏၊ ဘိက္ခူ-တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧဝံ ဝဒန္တိ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ မယံ, သံယေန တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ (ဟုတွာ)၊ သမ္မာ, ဝတ္တာမ-ကျင့်ပါကုန်၏ ၊ပေ၊ အမှေဟိ-တို့သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ထိုသို့ကောင်းစွာကျင့်ကြလျှင်၊) သံယော ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-ကို၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတု-ငြိမ်းစေလော။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌာရသဝတ္တကိုပင် အင်္ဂါ ၅ ပါးကို (၂)မျိုး, အင်္ဂါရှစ်ပါးကို (၁)မျိုး ခွဲ၍ "ပဌမဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ" စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူထား၏၊ အနက်ကို အဋ္ဌာရသဝတ္တအတိုင်း ပေးပါ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသကလည်း လွယ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ-ငြိမ်းစေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကေဟိ-နှင်သော၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ သံယံ ဥပသင်္ကမိတွာ, ဧကံသံ-လက်ဝဲတစ်ဖက်, ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဃ-အပေါ်ရုံ ဧကသိကို၊ ကရိတ္တွာ-၍၊ (တစ်နည်း) ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ကရိတ္တွာ-လက်ကတော့တင်၍၊ ဝုဏှာနံ-သီတင်းကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္တွာ-ရှိခိုး၍၊ (ဝပ်ချ၍) ဥက္ကုဋိကံ-ဆောင့်ကြောင့်၊ နိသီဒိတ္တွာ-ထိုင်ပြီး၍၊ အဉ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတ္တွာ-ခိုမြောက်၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနီယော-လျှောက်ထိုက်သည်၊ အသ-ဖြစ်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ လျှောက်ထိုက်သနည်း၊) မယံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝတ္တာမ၊ တဇ္ဇနီယကမ္မသ-၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ-ငြိမ်းခြင်းကို၊ ယာစာမ-တောင်းပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ထိုက်၏။

ကမ္မဝါစာ။ ။ "သံယေန-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-ကို၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓံ-ငြိမ်းစေအပ်ပါပြီ" ဟု ပေး၊ ကြွင်းပုဒ်များ၏ အနက်လွယ်ပြီ၊ နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။

ပဌမံ-သော၊ တဇ္ဇနီယကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၂–နိယသကမ္မကထာ

၁၁။ ။ တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ သေယျသကော - အရှင်သေယျသကသည်၊ ဗာလော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ [တဇ္ဇနီယကမ္မ, အာကခ်မာနဆက္ကၦ် အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခူ အပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ [အပိသုၦ် သုကားနိပါတ်မျှသာတည်း။] ပရိဝါသံ-ပရိဝါသ်ကို၊ ဒေန္တာ-ပေးကုန်လျက်၊ မူလာယ-အရင်းသို့၊ ပဋိကဿန္တာ-ငင်ကုန်လျက်၊ မာနတ္တံ-မာနတ်ကို၊ ဒေန္တာ-နှ်လျက်၊ အဗ္ဘေန္တာ-အဘာန်သွင်းကုန်လျက်၊ ပကတာ-အမြဲပြုလုပ်နေကြရကုန်သည်၊ (အမြဲကြောင့်ကြစိုက်နေကြရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ) (တစ်နည်း) အပိသု-သည်သာမကသေး၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပရိဝါသံ ဒေန္တာ ၊ပေ၊ အဗ္ဘေန္တာ-နှ်လျက်၊ ပကတာ ဟောန္တိ။ [ရှေးနိသယ ၌ကား "အပိသု-စင်စစ်" ဟု ပေးလေ၏။]

တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ, သံယောဇနသည်၊ သေယျသကသ-မည်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌) တေ-အရှင်သည်၊ နိဿာယ- (ဆရာကို) မှီ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-နေရာ၏၊ ဝါ-နေရမည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ နိဿယကမ္မံ-ကို၊ (ဆရာကို မှီခိုဆည်းကပ်စေကြောင်းကံကို၊) ကရောတု-လော။ ["ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ကာတဗ္ဗံ" မှစ၍ ကမ္မဝါစာအဆုံးအထိ အနက်လွယ်ပြီ၊ အဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသက, ဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသက, အာကခ်မာနဆက္ကၦ, အဌာရသဝတ္ထုတို့လည်း တဇ္ဇနီယကံ အတိုင်းပင်တည်။]

၁၇။ သော-ထိုအရှင် သေယျသကသည်၊ သံယေန-သည်၊ ဝါ-က၊ နိယသကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော နိယသကံရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကလျာဏမိတ္တော-ကောင်းသောမိတ်ဆွေတို့ကို၊ သေဝမာနော-မှီဝဲလသော်၊ ဘဇမာနော-ဆည်းကပ်လသော်၊ ပယိရုပါသမာနော-ချဉ်းကပ်လသော်၊ [ဤ ၃ ပုဒ်တို့၏ အထူးကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ, ဒုတိယအုပ်, ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ, သရဏံဂစ္ဆာမိအဖွင့်၌ ပြထားပြီ။] ဥဒ္ဒိသာပေန္တော-ပါဠိကိုရွတ်ပြစေလသော် (ပါဠိကိုသင်ယူလသော်၊) ပရိပုစ္ဆန္တော-အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းလသော်၊ [ဥဒ္ဒေသ, ပရိပုစ္ဆာတို့၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, မဟာခန္ဓက, သဒ္ဓိဝိဟာရိကကထာ (၁၁၂)၌ ပြထားပြီ။] ဗဟုဿုတော-များသောသုတရှိသည်၊ (များစွာ+ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မရှိသည်၊) အာဂတာဂမော-နှုတ်၌လာသော ပါဠိတော်ရှိသည်၊ ဓမ္မဓရော-သုတ်, အဘိဓမ္မာကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ဝိနယဓရော-ဝိနည်းကို ဆောင်နိုင်သည်၊ မာတိကာ

အာဂတာဂမော စသည်။ ။ ဝါစုဂ္ဂတဓာရဏေန သမ္မဒေဝ ဂရုနံ သန္တိကေ အာဂဓိတဘာဝေန (လာစေအပ်ပြီး၏ အဖြစ်အားဖြင့်) အာဂတော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ သခ်ါတော+အာဂမော+ဧတေသန္တိ အာဂတာဂမာ၊ သုတ္တာဘိဓမ္မသခ်ါတသ ဓမ္မသ (ကို) ဓာရဏေန ဓမ္မဓရာ၊ ဝိနယ ဓာရဏေန ဝိနယဓရာ၊ တေသံယေဝ ဓမ္မဝိနယာနံ မာတိကာယ ဓာရဏေန မာတိကာဓရာ-အဂ္ဂိတ္တရဆက္ကၦ, ပဌမပဏ္ဏာသက, ဓမ္မိကဝဂ်, အာနန္ဒသုတ် ဋီကာ။

ဓရော-မာတိကာကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ပဏ္ဏိတော-ပညာရှိသည်၊ ဝိယတ္တော-ထက်မြက်သည်၊ မေဓာဝီ-တရားအနှစ်, ပညာစစ်ရှိသည်၊ လဇ္ဇီ-မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသည်၊ ကုက္ကုစ္စကော-ဝိနယကုက္ကုစ္စရှိသည်၊ သိက္ခာကာမော - သိက္ခာ ၃ ပါးကို လိုလားသည်၊ ဟောတိ-၏။ [ဤမှနောက်၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ နပဇ္ဇိပ္ပသဿမ္ဘောတဗ္ဗ အဌာရသက စသည်တို့လည်း တဇ္ဇနီယကံအတိုင်းပင်တည်း။]

ဒုတိယံ-သော၊ နိယသကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၃-ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကထာ

အမှာ။ ၂၁။ ဤ ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌ ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ, စတုတ္ထအုပ် ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ဝတ္ထုကြောင်းကို မရေးတော့ပါ၊ ထို့နောက် "ကိဉ္စာဝိရိသ္မာ-ကိဉ္စာဝိရိဇနပုဒ်မှ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ-နှင်ထုတ်ကြောင်းကံကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်လော" ဟုလည်းကောင်း, ကမ္မဝါစာ၌ ကုလဒူသကာ ပါပသမာစာရာစသော ပုဒ်တို့ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ အတိုင်းလည်းကောင်း အနက်ပေးပါ၊ ထို့နောက် အဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသကစသည်တို့သည် တဇ္ဇနီယကံအတိုင်းပင်တည်း။

အာကစ်မာန စုဒ္ဒသက။ ၂၇။ [ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ကာယိကေန-ကာယဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ဒဝေန-မြူးတူးပျော်ပါးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော, ဟောတိ၊ ဝါစသိကေန-ဝစီဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော ၊ပေ၊ ကာယိကဝါစသိကေန-ကာယဒ္ဓါရ၌လည်းဖြစ်, ဝစီဒ္ဓါရ၌လည်းဖြစ်သော ၊ပေ၊ ဟောတိ၊ ကာယိကေန-သော၊ အနာစာရေန-မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်နှင့်၊ (မလျောက်ပတ်သော အကျင့်နှင့်၊) သမန္နာဂတော ဟောတိ ၊ပေ၊ ကာယိကေန-သော၊ ဥပဃာတိကေန-သိက္ခာပုဒ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်၊ (သိက္ခာပုဒ်ကို မကျင့်ခြင်းနှင့်) ၊ပေ၊ ကာယိကေန-သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေန-ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော ဟောတိ ၊ပေ၊. . . အာကစ်မာနစုဒ္ဒသက်-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။ [အဌာရသဝတ္ထုကို တဇ္ဇနီယကံ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

၂၉။ ။ အထ-မိန်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပွမုခေါ-အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် အမျှားရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ ကိဉ္စာဝိရိသ္မိं ဂန္ဓာ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ အကာသိ၊ (ကိ) ၊ပေ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ ၊ပေ၊ နေ ဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ဝါ-မနေရ၊ ဣတိ-သို့၊ (အကာသိ)၊ တေ-ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်၊ သံယေန တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ (သမာနာ) သမ္မာ နေ ဝတ္တန္တိ ၊ပေ၊ နေတ္ထာရံ နေ ဝတ္တန္တိ (တဇ္ဇနီယကံ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ နေ ခမာပေန္တိ-

သည်းမခံကြစေကုန်၊ (မတောင်းပန်ကြကုန်၊) အကျွှာသန္တိ-ဆဲရေးကြကုန်၏၊ ပရိဘာသန္တိ-ဘေးကိုပြု၍, ခြိမ်းခြောက်ကြကုန်၏၊ ဆန္ဒဂါမိတာ-ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ၊ပေ၊ ဘယဂါမိတာ-ဘယာဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပေန္တိ-ရောက်စေကြကုန်၏၊ ပတ္တမန္တိပိ- အရုပ်တစ်ပါးသို့လည်း ဖဲသွားကြကုန်၏၊ ဝိဗ္ဘမန္တိပိ-အချို့လည်း လူထွက်ကြကုန်၏။ [ဆန္ဒဂါမိတာ ပါပေန္တိတိ အာဒီသု ယကာရော "သယံ အဘိညာ" တိ အာဒီသုပိ ဝိယ လုတ္တနိဒ္ဒေါ၊. . . ကုလဒူသက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့် သာရတ္ထ၊ "ဆန္ဒဂါမိတာယ ၊ပေ၊ ဘယဂါမိတာယ" ဟု ဆိုလိုလျက် (ယ) ကျေနေသည်-ဟူလို၊. . . ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ နပွဇ္ဇိပွဿမ္ဘေတပ္ပအဌာရသက စသည်တို့၌လည်း တဇ္ဇနီယကံ အတိုင်းပင်တည်း။]

တတိယံ-သော၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၄-ပဋ္ဌာနပါဠိယကမ္မကထာ

၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ သုဓမ္မော-အရှင်သုဓမ္မသည်၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ-မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌၊ [မစ္ဆိကာသဏ္ဍနဂရသို့-ဓမ္မပဒ ဗာလဝဂ်, စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု။] စိတ္တာသ-စိတ္တမည်သော၊ ဂဟပတိနော-အိမ်ရှင်သူကြွယ်၏၊ အာဝါသိကော-မြဲသော နေရာကျောင်းရှိသည်၊ နဝကမ္မိကော (နာဝကမ္မိကော)-အမှုအသစ်၌ ယှဉ်သည်၊ (အသစ်အသစ်ပြုအပ်သော အလုပ်၌ ယှဉ်သည်၊) ဓုဝဘတ္တိကော-မြဲသောဘတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ယဒါ-၌၊ စိတ္တော, ဂဟပတိ-သည်၊ သံယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဏံဝါ-ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊.ပုဂ္ဂလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိမန္တေတုကာမော-ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တဒါ, အာယသ္မန္တံ သုဓမ္မံ-ကို၊ အနုပလောကေတွာ-မပန်ပြောမူ၍၊ (ခွင့်မပန်မူ၍၊) သံယံဝါ ၊ပေ၊ နိမန္တေတိ-မပင့်ဖိတ်။

တေန သမယေန-၌၊ သမ္ဗဟုလာ-များစွာကုန်သော၊ ထေရာ-ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာယသ္မာစ သာရိပုတ္တော-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အာယသ္မာစ ရာဟုလော-သည်လည်းကောင်း။ ["ထေရာ ဘိက္ခူ" ကို သရုပ်ဖော်သည်။] ယေန-၌၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍော (အတ္ထိ)၊ တံ-သို့၊ အဝသရုံ-ရောက်တော်မူကြကုန်ဖြီ၊ စိတ္တော, ဂဟပတိ-သည်၊ ထေရာ ၊ပေ၊ အနုပ္ပတ္တာ ကိရ-အစဉ်အတိုင်းရောက်လာတော်မူကြကုန်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အသောသိ-ကြားသိရပြီ၊ (တစ်နည်း) အသောသိခေါ-ကြားသိရသည်သာ ၊ပေ၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော-သည်၊ ဓမ္မိယာ-တရားရှိသော၊ ကထာယ-စကားဖြင့်၊ သန္ဒဿေသိ-ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ, ၂ ဖြာသော စီးပွားကို ကောင်းစွာ ရှုမြင်စေတော်မူပြီ၊ သမာဒါပေသိ-ကုသိုလ်တရားတို့ကို

ကောင်းစွာ ယူစေတော်မူပြီ၊ သမုတ္တေဇေသိ-ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာ ထက်သန်စေတော်မူပြီ၊ သမ္ဘဟံသေသိ-အားတက်သရော၌ရှိပုံ, ထင်ရှားရှိသော အခြားဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။

အဲထခေါ-၌၊ စိတ္တော ဂဟပတိ ၊ပေ၊ သမ္ဘဟံသိတော-ရှင်လန်းစေအပ်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)။ ဘန္တေ-တို့၊ ထေရာ-တို့သည်၊ မေ-၏။ သွာတနာယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကောင်းမှု, ပိတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှာ၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-အာဂန္တုကဘတ်ကို၊ အဓိဝါသေန္တု-လက်ခံတော်မူကြပါကုန်၊ ဝါ-မိမိအထက်၌ ဝင်သက်တည်နေစေတော်မူကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာယသ္မာ သုဓမ္မော-သည်၊ ("အဝေါစ" ၌စပ်၊) စိတ္တော-သော၊ အယံ ဂဟပတိ-သည် ၊ပေ၊ နိမန္တေတိ၊ သော-ထို စိတ္တသူကြွယ်သည်၊ ဒါနိ-ယခုတစ်ကြိမ်၌၊ ဒုဗ္ဘော-ပျက်စီးပြီ၊ အနပေက္ခော-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိတော့၊ မယိ-ငါ့အပေါ်၌၊ ဝိရတ္တရူပေါ-ခင်မင်ခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ တွေးမြင်၊ စိတ္တံ ဂဟပတိံ, ဧတံ-ကို၊ အဝေါစ (ကိံ)။ ဂဟပတိ-ကြွယ်၊ အလံ-တော်ပြီ၊ နာဓိဝါသေမိ-လက်မခံနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ ၊ပေ၊ အထ-သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပယ်မြစ်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တော ဂဟပတိ-သည်၊ အယျော သုဓမ္မော-သည်၊ အဓိဝါသေန္တောဝါ-လက်ခံမူလည်း လက်ခံစေ၊ အနဓိဝါသေန္တောဝါ-လက်မခံမူလည်း လက်မခံစေ၊ မေ-၏၊ (အပေါ်၌)၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကရိဿတိ-ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ (တစ်နည်း) ကိံ ကရိဿတိ-ဘာတတ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ။

၃၄။ အထခေါ ၊ပေ၊ အစ္စယေန-လွန်ရာအခါ၌၊ ထေရာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့ဖို့၊ ပဏီတံ-သော ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိယာဒါပေသိ (ပတိယာတာပေသိ)-စီရင်စေပြီ ၊ပေ၊ အာ
ယသ္မာ သုဓမ္မော-သည်၊ ဧတံ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဂဟပတိ, တေ-သင်သည်၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ ဣဒံ ခါဒနီယံ-ဤခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိယတ္တံ-စီရင်အပ်ပြီ၊ ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) တိလသံဂုဠိကာ-အကြင်နှမ်းဖြင့်စပ်တွဲ တင်လဲပါရှိသော မုန့်သည်၊ (အတ္ထိ)။ [ရှေးက "နှမ်းပြစ်မုန့်" ဟုပေးကြ၏။] ဧကော-တစ်မျိုးသော၊ သာစ-ထိုမုန့်သည်သာ၊ ဣဓ-ဤဆွမ်းပွဲ၌၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဝါ-မပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဘန္တေ, ဝတ-စင်စစ်၊ ဗဟုမ္ပိ-များစွာသော၊ ရတနေ-ရတနာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ-ဘုရားစကားတော်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ-ထင်ရှားရှိပါလျက်၊ တိလသံဂုဠိကာတိ-ဟူသော၊ ["ယဒိဒံ" အနက်မရှိ။] ယဒေဝကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောစကားကို၊ ဘာသိတံ-ပြီ။

ဘန္တေ-ရား၊ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား၊ ဒက္ခိဏာပထကာ-ဒက္ခိဏာပထတိုင်းဟူသော နေရာရှိကုန်သော၊ ဝါ-ဒက္ခိဏာပထတိုင်းမှလာကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ-ကုန်သည်တို့သည်၊ ပုရတ္ထိမံ-အရှေ့အရပ် ဖြစ်သော၊ ဇနပဒံ-သို့၊ ဝါဏိဇာ

ယ-ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ၊ အဂမံသု-သွားကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တတော-ထိုဇနပုဒ်မှ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ-ကြက်မကို၊ အာနေသုံ-ဆောင်ယူခဲ့ကုန်ပြီ၊ အထ-၌၊ သာကုက္ကုဋ္ဌ-သည်၊ ကာကေန-ကျီးဖိုနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-အတူ၊ သံဝါသံ-ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ-ပြုပြီ၊ သာ-ထိုကြက်မသည်၊ ပေါတကံ-ကြက်ငယ်ကို၊ ဇနေသိ-ဖြစ်စေပါပြီ၊ (မွေးဖွားပါပြီ၊) ဘန္တေ, ယဒါ-၌၊ သော ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကော-ထိုကြက်ငယ်သည်၊ ကာကဝသံ-ကျီး၏ မြည်သံကို၊ ဝဿိတုကာမော-တွန်လိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒါ, ကာကကုက္ကုဋ္ဌီတိ-ကာကကုက္ကုဋ္ဌီဟူ၍၊ ဝါ-အာကလိ+အောက်ဟူ၍၊ ဝဿတိယထာ-မြည်သကဲ့သို့၊ ယဒါ, ကုက္ကုဋ္ဌဝသံ-ကြက်၏ တွန်သံကို၊ ဝဿိတုကာမော ဟောတိ၊ တဒါ, ကုက္ကုဋ္ဌီကာကာတိ-ကုက္ကုဋ္ဌီကာကာ ဟူ၍၊ ဝါ-အောက်ကလိ+အာဟူ၍၊ ဝဿတိ ယထာ-တွန်သကဲ့သို့၊ ဘန္တေ, ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ဘာသိတံ-အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

အဏ္ဏောသသိ မံ တွံ ၊ပေ၊ ပဏ္ဏမိဿာမိ-အုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဘန္တေ, အဟံ ၊ပေ၊ နု ပရိဘာသာမိ-ပါ။ ဘန္တေ, အယျော သုဓမ္မော-သည်၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍော-၌၊ ဝသတု-နေတော်မူပါ။ အမ္ဘာဋ္ဌကဝနံ-ဂွေးတော ဥယျာဉ်ကို၊ ရမဏီယံ-မွေ့လျော်ထိုက်ပါ၏။ (မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပါ၏။) အဟံ-သည်၊ အယျဿ သုဓမ္မဿ-၏။ (အပေါ်၌)။ စီဝရ ၊ပေ၊ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ-တို့၏အတွက်၊ ဥဿုက္ကံ-ကြောင့်ကြ စိုက်သူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-လုံ့လကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုပါအုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ၊ပေ၊ ဘန္တေ, တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင် (ထိုသို့သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားမည်ဖြစ်လျှင်၊) ယဒ္ဓ-အကြင်စကားကိုလည်း၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ဘဏိတံ-ပြောဆိုအပ်ပြီ၊ ယဒ္ဓ မယာ ဘဏိတံ၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုစကားကို၊ ဘဂဝတော-အား၊ အာရောစေဟိ-လျှောက်ပါလော၊ ဘန္တေ, အယျော သုဓမ္မော-သည်၊ ပုနဒေဝ-တစ်ဖန်သာလျှင်၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ-သို့၊ ယံပစ္စာဂစ္ဆေယျ-အကြင် ပြန်လာရာ၏၊ ဧတံ-ဤသို့ပြန်လာခြင်းကို၊ အနုစ္ဆရိယံ-မအံ့ဩဩထိုက်ပါ။ ဝါ-အုံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ။ (ဧကန် ပြန်လာရပါလိမ့်မည်-ဟူလို၊) ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၅။ အထခေါ, အာယသ္မာ သုဓမ္မော-သည်၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာမေတ္တာ-သိုမှီးသိမ်းဆည်းပြီး၍ ၊ပေ၊ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ ဝိဂရဟိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ မောယပုရိသ, တွံ-သည်၊ ကထံဟိ-ကြောင့်၊ သဒ္ဓံ-သဒ္ဓါရှိသော၊ ပသန္နံ-ရတနာ ၃ ပါးဌ ကြည်ညိုသော၊ ဒါယကံ-ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ပေးလှူတတ်သော၊ ကာရကံ-ဂုဏ်ယာ၏ ကိစ္စကို ပြုလုပ်တတ်သော၊ သံယုပဋ္ဌာကံ-သံယာ၏ အလုပ်ကျွေးဖြစ်သော၊ စိတ္တံ-သော၊ ဂဟပတိံ-ကို၊ ဟီနေန-ယုတ်ညံ့သော စကားဖြင့်၊ ခုံသေဿသိ နာမ-ဆဲရေးရတုံ့ဘိသနည်း၊ ဟီနေန-ဖြင့်၊ ဝမ္ဘေဿသိနာမ-ရှုံ့ချရတုံ့ဘိသနည်း ၊ပေ၊ သံယော-သည်၊ သုဓမ္မဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌) ဘေ-

သည်၊ စိတ္တော, ဂဟပတိ-ကို၊ ခမာပေတတ္တော-သည်းခံစေထိုက်၏။ (တောင်းပန်ထိုက်၏။ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မ-ကို၊ (မိမိအပြစ်ကို အမှတ်ရစေကြောင်းကံကို၊) ကရောတု-လော။

အာကခံမ္ဘာနစတုက္ကေ။ ၃၉။ ဂိဟီနံ-လူတို့၏၊ အလာဘာယ-လာဘ်မရခြင်းငှာ၊ ပရိသက္ကတိ-အားထုတ်၏၊ အနတ္ထာယ-စီးပွားမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ အနာဝါသာယ-နေမြဲအရပ်၌ မနေနိုင်ခြင်းငှာ၊ ဂိဟီ-တို့ကို၊ အက္ကောသတိ, ပရိဘာသတိ၊ ဂိဟီ-တို့ကို၊ ဂိဟီဟိ-တို့နှင့်၊ ဘေဒေတိ-ကွဲပြားစေ၏၊ (ကွဲပြားအောင် ကုန်းတိုက်၏။) ဒုတိယစတုက္ကဋ္ဌလည်း "ဂိဟီနံ-တို့၏၊ ဓမ္မိက်-တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ပဋိသံ-ဝန်ခံမှုကို၊ နာ သစ္စာပေတိ-မမှန်ကန်စေ၊ ("မှန်ကန်အောင် မပြု" ဟု ပေးပါ။)

သော-ထို အရှင်သုဓမ္မသည်၊ သံယေန-သည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော ပဋိသာရဏီယကံရှိသည်၊ (ပဋိသာရဏီယကံ အပြုခံရသည်၊) (ဟုတ္တာ) ပစ္ဆိကာသက္ကံ ဂန္တာ, မဂ္ဂဘူတော-မျက်နှာ မသာယာသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ) စိတ္တံ, ဂဟပတိ-ကို၊ ခမာပေတုံ, နာသက္ခိ-မစွမ်းနိုင် ၊ပေ၊ သံယော သုဓမ္မသ, ဘိက္ခုနော-အား၊ အနုဒ္ဒုတ်-နောက်လိုက်တမန်ရဟန်းကို၊ ဒေတု-လော။ [အနုဒ္ဒုတဒါနကမ္မဝါစာနှင့်တကွ ကြွင်းပုဒ်များ လွယ်ပြီ။)

စတုတ္ထံ-သော၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၅-အာပတ္တိအဒဿန ဥက္ခေပနီယကံ

၄၆။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ ကောသမ္မီမြို့၏ အနီးယောသိတာရုံကျောင်းတိုက်ကြီးဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ဆန္နော-အရှင်ဆန္နသည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ရောက်ပြီး၍၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဿိတုံ-ရှုခြင်းငှာ၊ နာ ဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, သံယော-သည်၊ ဆန္နဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌)၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ အဒဿနေ-မရှုခြင်းကြောင့်၊ သံယေန-နှင့်၊ အသမ္ဘောဂံ-အတူတကွအာမိသသမ္ဘောဂ, ဓမ္မသမ္ဘောဂ မရှိအောင်၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မ-ဥက္ခေပနီယကံကို၊ ဝါ-နှင်ထုတ်ကြောင်းကံကို၊ ကရောတု။ (ကမ္မဝါစာ လွယ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာဝါသပရမ္ပရာ-ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကို လည်း၊ သံသထ-ပြောကြကုန်လော၊ (ကိ)၊ ဆန္နော, ဘိက္ခု-သည်၊ သံယေန-သည်၊ အာပတ္တိယာ, အဒဿနေ-ကြောင့်၊ သံယေန-နှင့်၊ အသမ္ဘောဂံ-ဖောင်၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော ဥက္ခေပနီယကံရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (သံသထ)၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တေစတ္ဘာလီသဝတ္ထု။ ။၅၁ ["နာ ဥပသမ္ဘာဒေတဗ္ဗံ" စသည်တို့၏ အနက်ကို တဇနီယကံ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပကတတ္တသ - ပကတတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊

အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-နေရာမှ ရှေးရှုထမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ခရီးဦးကြိုဆိုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္ဇလိကမ္မံ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ သာမီစိကမ္မံ-အရိုအသေပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အာသနာဘိဟာရော-နေရာကို ရှေးရှုဆောင်မှုကိုလည်းကောင်း။ [မဠ, ပိဋ္ဌ စသည်တို့ကို ခင်းပေးမှုစသည်တည်း။] သေယျာဘိဟာရော-(ဘိသိ, စိမိလိကာစသော) အိပ်ရာကို ရှေးရှုဆောင်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒေါဒကံ-ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒပီဋံ-ဆေးအပ်ပြီးသော ခြေကိုထားရာ ခုံကိုလည်းကောင်း၊ [ရှေးက "ခြေဆေးအင်းပျဉ်"ဟု ပေးကြ၏။] ပါဒထကလိကံ-မဆေးအပ်သေးသော ခြေကို ထားရာခုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တစီဝရဂ္ဂဟဏံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူမှုကိုလည်းကောင်း၊ နဟာနေ-ရေချိုးရာ၌၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကျောတ်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော ချေးတွန်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ နဒ သာဒိတဗ္ဗံ-မသာယာထိုက်။

ပကတတ္တော, ဘိက္ခု-ကို၊ သီလဝိပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ နဒိဋ္ဌိသေတဗ္ဗော-မစွပ်စွဲထိုက် ၊ပေ၊ ဂိဟိဒ္ဓဇော-လူတို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော အဝတ်စသည်ကို၊ နဓာရေတဗ္ဗော-မဆောင်ထိုက်၊ တိတ္ထိယဒ္ဓဇော-တိတ္ထိတို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော သမန်းမြက်စသည်ကို၊ နဓာရေတဗ္ဗော ၊ပေ၊ ပကတတ္တောန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဧကစ္ဆန္နေ-တစ်ခုတည်းသော အမိုးရှိသော၊ အာဝါသေ-ကျောင်း၌၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ဝါ-မနေရ၊ ဧကစ္ဆန္နေ အနာဝါသေ-အာဝါသ မဟုတ်သော စေတိယဃရစသည်၌၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ပကတတ္တော, ဘိက္ခု-ကို၊ အန္တောဝါ-ကျောင်းတိုက်၏ အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဝါ-ကျောင်းတိုက်၏ အပြင်ဘက်၌လည်းကောင်း၊ နဒ အပသာဒေတဗ္ဗော-မခြိမ်းခြောက်ထိုက်၊ ဝါ-မမောင်းမဲထိုက် ၊ပေ၊ တေစတ္တာ လီသဝတ္ထံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

သော-ထို အရှင်ဆန္နသည်၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ အသက္ကရိယမာနော-ကောင်းစွာ မပြုအပ်သော်၊ အဂရုံကရိယမာနော-အလေးအမြတ် မပြုအပ်သော်၊ အမာနိယမာနော-မမြတ်နိုးအပ်သော်၊ အပူဇိယမာနော-မပူဇော်အပ်သော်၊ အသက္ကာရ ပကတော-အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် ပင်ကိုယ်သဘောမှ ကင်းအောင်ပြုအပ်သည်၊ ဝါ-အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) တမှာပိ အာဝါသာ-မှ၊ အညံ-သော၊ အာဝါသံ-သို့၊ အဂမာသိ-သွားပြီ ၊ပေ၊ ပဠမံ, အာပတ္တိယာ, အဒဿနေ-ကြောင့်၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

၆။ အာပတ္တိ အပ္ပဋိကမ္မ ဥက္ခေပနီယကံ။ ၅၆။ ဤကံ၌ "အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိကာတုံ-ကုစားခြင်းငှာ၊ နဒ ဣစ္ဆတိ" ဟုလည်းကောင်း, "အာပတ္တိယာ-ကို၊ အပ္ပဋိကမ္မေ-မကုစားခြင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ ကရောတု" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။ ဆဋ္ဌံ အာပတ္တိယာ အပ္ပဋိကမ္မေ, ဥက္ခေပနီယကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

၇–ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိသဂ္ဂဥက္ခေပနိယက်

အမှာ။ ။ အရိုင်ရဟန်း၏ မိစ္ဆာအယူကိုလည်းကောင်း, မိစ္ဆာအယူ မစွန့်ပုံကိုလည်းကောင်း ပါစိတ်, သပ္ပါဏကဝဂ်, အရိုင်သိက္ခာပုဒ် ဝတ္ထုကြောင်းအတိုင်း သိပါ၊ အဆုံးနားခ်ိသာ အနက်ပေးထားပါသည်။

၆၅။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ထိုသို့မိစ္ဆာအယူကိုမစွန့်လျှင်၊) သံယော-သံယောသည်၊ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗသ, အရိုင်သ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌)၊ သံယေန-သံယောနှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အောင်၊ ဥက္ခေပနိယကမ်ဠ ကရောတု၊ [ဤမှ နောက်၌ "ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ" စသော ဝါကျနှင့် အဓမ္မကမ္မ ဒွါဒသက စသည်တို့ကို တရုနိယကမ္မကထာ၌လည်းကောင်း, တေစတ္တာလီသဝတ္ထုကို အာပတ္တိ အဒဿန ဥက္ခေပနိယကမ္မကထာ၌လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] သတ္တမံ ပါပိကာယ, ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ-ကြောင့်၊ ဥက္ခေပနိယကမ်ဠ, နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

ပဌမော-သော၊ ကမ္မက္ခန္ဓကော-တည်း။

အမှာ။ ။ ဥဒ္ဒါန်းဂါထာဟူသည် ပြအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ် ဝတ္ထုများ၏ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းပြ ဂါထာတည်း၊ ထို့ကြောင့် လိုင်ဝုစ်မှစ၍ အမှားအမှန်ကို မစိစစ်ရတော့၊ ခေါင်းစဉ်သိရလျှင် ကိစ္စပြီး၏။

ဣဒါနိ ကမ္မမ်ိခန္ဓကေ-ဤကမ္မက္ခန္ဓကဝ်ဋ်၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတို့သည်၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ တဿ-ထိုခုနစ်ပါးသောဝတ္ထု၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကား၊ ပဏ္ဏကလောဟိတကာ-မည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-မိမိတို့ ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဏ္ဍနေ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်း၌၊ ဥဿာဟိ'သုစ-အားလည်းထုတ်စေကြကုန်ပြီ။

အနုပ္ပန္နာပိ-မဖြစ်ကုန်သေးသော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဇာယန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နာပိ-ဖြစ်ကုန်ပြီးသော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဝဟုရေ-တိုးပွားကုန်၏၊ အပ္ပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလိုမရှိကုန်သော၊ ပေသလာ-ချစ်ဖွယ်သောသီလ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဥစ္စာယန္တိ-ကုန်၏၊ ပဒသတော-နိဗ္ဗာန်မြင်သော သတိရှိတော်မူသော၊ (တစ်နည်း) ပရိသတော-ထက်ဝန်းကျင်သတိရှိတော်မူသော၊ (တစ်နည်း) ပရသတော-လွန်ကဲသောသတိရှိတော်မူသော၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော-သူတော်ကောင်းတရားကို တည်စေတော်မူတတ်သော၊ သယမ္ဘု-ကိုယ်တော်တိုင် ဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဇိနော-ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ-မြို့၌၊ တရုနိယကမ်ဠ-တရုနိယက်ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

အသမ္ဘခါ-မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ အပ္ပဋိပုဒ္ဓာ-မမေးမြန်းဘဲ၊ အပ္ပဋိညာယ-ဝန်မခံဘဲ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်ဘဲ၊ အဒေသနေ-ဒေသနာ (ခံ) ဂါမ်အာပတ်မဟုတ်ဘဲ၊ ဒေသိတာယ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း။

အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ အသာရေတွာ-အာပတ်ကို အမှတ် မရစေမူ၍၊ အနာရောပေတွာ-အာပတ်သို့ မတင်မူ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊ အသမ္ဘခါ-မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင် ကံသည်လည်းကောင်း။

အပ္ပဋိပုဒ္ဓာ-မမေးမြန်းမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနစ-ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိညာယ-ဝန်မခံမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနစ-ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း။

အနာပတ္တိ-အာပတ်မဟုတ်မူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အဒေသနာဂါမိနိယာ-ဒေသနာ (ခံ) ဂါမ်အာပတ်မဟုတ်ဘဲ၊ အဓမ္မဝဂ္ဂမေဝစ-ဓမ္မကံ မဟုတ်မူ၍ ဝဂ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊) ကတံ-သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-လည်းကောင်း။

ဒေသိတာယ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-ထိုရှေးနည်းတူသာလျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-ထို ရှေးနည်းအတိုင်းသာလျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အသာရေတွာ-အာပတ်ကို အမှတ်မရစေမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-လျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စာပိကမ္မံ-သည်လည်းကောင်း၊ အနာရောပေတွာ-အာပတ်သို့ မတင်မူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-လျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္စာပိကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ (တံ ကမ္မံ- သည်၊ အဓမ္မကမ္မံ-အဓမ္မကံမည်၏။)

ကဏ္ဏဝါရနယေနေဝ-ကဏ္ဏဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-အဓမ္မကမ္မဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ကဝါရံ-သုက္ကဝါရကိုလည်း၊ ဝါ-ဓမ္မကမ္မဝါရကိုလည်း၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ၏၊ သံယော-သံယောသည်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်းအား၊ အာကခ်မာနော-အလိုရှိလသော်၊ တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယကံကို၊ ကရေ-ပြုနိုင်၏။

ဘဏ္ဍာနံ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်တတ်သော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဗာလော-

ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ သံသဠော-လူတို့နှင့် ရောနှောသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌၊ (သီလ ဝိပွန္နော-ပျက်သော သီလရှိသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊) အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲ သော အကျင့်၌၊ (အာစာရဝိပွန္နော-ပျက်သော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းလည်း ကောင်း၊) အတိဒိဋ္ဌိဝိပွန္နဿ-လွန်ကဲသော အယူ၌ ပျက်သော ရဟန်းလည်း ကောင်း၊ သံယော-သည်၊ တဇ္ဇနီယ်-တဇ္ဇနီယကံကို၊ ကရေ-ပြုနိုင်၏။

💬 ယောစ-အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသ-ဘုရားတရား၏ လည်း ကောင်း၊ သံဃဿ-သံဃာ၏လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏၊ တိဏ္ဏမ္ပိ-သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-ထိုရဟန်းတို့၏ (အပေါ်၌)၊ သံယော-သံဃာသည်၊ တဇ္ဇနီယ်-တဇ္ဇနီယ ကံကို၊ ကရေ-၏။

ဧကော-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘဏ္ဍနံ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကို၊ ကာရကော-ပြုတတ်၏၊ ဗာလော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်၊ သံသဋ္ဌနိဿိ တော-လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းကို မှီ၏၊ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌၊ (သီလ ဝိပွန္နော-ပျက်သော သီလရှိ၏၊) အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲသော အကျင့်၌၊ (အာစာရ ဝိပွန္နော-ပျက်သော အကျင့်ရှိ၏၊) တထေဝ-ထို ရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ အတိဒိဋ္ဌိ ယာ-လွန်ကဲသောအယူ၌၊ (ဒိဋ္ဌိဝိပွန္နော-ပျက်သော အယူရှိ၏၊) ယောစ-အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသ-ဘုရားတရား၏လည်းကောင်း၊ သံဃဿ-သံဃာ၏ လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏၊ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သမ္မာနုဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ရာ၏။

တဇ္ဇနီယကတော-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပဒ နိဿယာ-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်း, နိဿယည်း ပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သာမဏေရံ-သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာနာ-လုပ်ကျွေးစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩဝါဒသမ္မတေနာပိ-ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို သာယာခြင်း, သမုဏ်အပ်ပြီး သော်လည်း ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဲ ကရေ-မပြုရာ။

တထာဝိဓော-ထိုသို့ သဘောရှိသော ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ တဋ္ဌ အာပတ္တိ-ထို တဇ္ဇနီယကံပြုကြောင်း အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသဘောရှိသော၊ (အာပတ္တိစ-သို့လည်းကောင်း၊) တတော-ထိုအာပတ်ထက်၊ ပရံ-အလွန်၊ အာပတ္တိစ-အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ နာပဇ္ဇေ-မရောက်ရာ၊ ကမ္မံ-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဝေ စာပိ-တဇ္ဇနီယကံပြုသော ရဟန်းဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဲ ဂရဟော-မကဲ့ရဲ့ရာ။

တထာဝိဓော-ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည်၊ ပကတတ္တသ-ပကတတ် ရဟန်း၏၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ-ပဝါရဏာကိုလည်း ကောင်း၊- နဒ္ဒပေ-မတန့်ထားရာ၊ သဝစနံ-ပြောဆိုထိုက်သော စကားရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စောဒနေန-စောဒနာ ခြင်းနှင့် တကွ၊ သြကာသော-အခွင့်တောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာရဏာ-အာပတ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မယောဂ-အချင်းချင်းရန်တိုက် ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နု ကရေယ္ယ-ရာ၊ ဥပသမ္ပဒါသယာ-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်း ခံပေးခြင်း, နိဿယည်းပေးခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာမဏေရံ-သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာနာ-ပြုစုလုပ်ကျွေးစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သြဝါဒသမ္မတေနာပိ-ဘိက္ခုနော ဝါဒကသမ္မုတိကို သာယာခြင်း, သမုတ်အပ်ပြီးသော်လည်း ဘိက္ခုနီတို့ကို ဆုံးမခြင်း လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤသို့) ပဠဒေဝေါ-ငါးပါးသော အဂ်ါရှိသောရဟန်းသည်၊ နု သမ္မတိ-မငြိမ်းနိုင်၊ တဠဒေဝတ္တိ-ထို တဇနီယကံပြုကြောင်း အာပတ်သို့လည်း ကောင်း၊ တာဒိသဠ-ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တတော-ထိုအာပတ်ထက်၊ ပရံ-အလွန်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိံစ-အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ-သင့်ရောက်၏၊ ကမ္မဠ-တဇနီယကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မိကေစာပိ-တဇနီယကံပြုသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရဟန္ဓော-ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း သည်၊ နသမ္မတိ-မငြိမ်းနိုင်၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို တန့်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ-ပဝါရဏာကို တန့်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဝ့စနီယာ-ပြောဆိုထိုက် သော စကားနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းလည်းကောင်း၊ သြကာသော-အခွင့်တောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ စောဒနဠော-စောဒနာခြင်းလည်း ကောင်း၊ သာရဏာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္မယောဇနာ-အချင်းချင်း ရန်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဣမေဟဒ္ဒဂ်ေဟိ-ဤရှစ်ပါး အဂ်ါတို့နှင့်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယုတ္တော-ယှဉ်၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ တဇနာ-တဇနီယကံကိုမှ၊ နုပသမ္မတိ-မငြိမ်းအေးနိုင်။

ကဏ္ဌဝါရနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ကဝါရံ-သုက္ကဝါရကို၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ ၏၊ သေယ္ယသော-သေယျသကရဟန်းသည်၊ ဗာလော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်း ကျင်၊ အာပတ္တိဗဟုလော-များသော အာပတ်ရှိ၏၊ သံသဋ္ဌောပိစ-လူတို့နှင့်လည်း ရောနှော၏။

မဟာမုနိ-မြတ်သော မုနိဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိယသကမ်ဟိ-နိယသကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ၊ ကိဠာဂိရိသ္မိ-ကိဠာဂိရိ မြို့၌၊ အဿဇိပုနပ္ပသုကာ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုက မည်ကုန်သော၊ ဒွေ - နှစ်ပါးကုန်

သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အသညတာ-စောင့်စည်းအပ်သော ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍)၊ ဝိဝိမံ-အထူးထူး အပြားပြားသော၊ အနာစာရံ-မလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ အာစာရိသု-ကျင့်ကြကုန်ပြီ။

ဇိနော-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ပဇာဇနိယံ-ပဇာဇနီယမည်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ၊ ပစ္ဆိကာသဏ္ဍေ-ပစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌၊ သုဓမ္မော-သုဓမ္မသည်၊ စိတ္တ သ-စိတ္တသူကြွယ်၏၊ အာဝါသိကော-အာဝါသိကသည်၊ အဟု-ဖြစ်ပြီ၊ သုဓမ္မော-သည်၊ စိတ္တုပါသကံ-စိတ္တဥပါသကာကို၊ ဇာတိဝါဒေန-ဇာတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊ ခုံသေတိ-ဆဲရေး၏၊ တတ္ထာဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ-ပဋိသာရဏီယကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗီမြို့၌၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို၊ ပသိတုံ-ရှုခြင်းငှာ၊ အနိ ဿန္တံ-အလိုမရှိသော၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊ အဒဿနေ-မရှုခြင်း ကြောင့်၊ ဇိနုတ္တမော-မြတ်သော ဇိနဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိပိ တုံ-ဥက္ခေပနီယကံ ပြုခြင်းငှာ၊ အာဏာပေသိ-မူပြီ၊ ဆန္ဒော-ဆန္ဒသည်၊ တံယေဝ အာပတ္တိ-ကိုပင်၊ ပဋိကာတုံ-ကုစားခြင်းငှာ၊ နု ဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ၊ ဝိနာယကော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပဋိကမ္မေ-မကုစားခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပနံ-နှင်ထုတ်ခြင်းကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

အရိဋ္ဌသ-အရိဋ္ဌမည်သော ရဟန်းအား၊ · အညာဏနိဿိတာ-မသိခြင်း မောဟကို မှီသော၊ ပါပဒိဋ္ဌိ-ယုတ်မာသောအယူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိယာ-အယူကို၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ-မစွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပံ-ဥက္ခေပနီယကံကို၊ ဇိနဘာသိ တံ-မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ နိယသကမ္မံ-နိယသကံကိုလည်း ကောင်း၊ ပဋဇ္ဇံ-ပဋာဇနီယ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသာရဏီ-ပဋိသာရဏီယ ကံကိုလည်းကောင်း၊ အဒဿနာ-အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကမ္မေ-အာပတ်ကို မကုစားခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ-မိစ္ဆာ အယူကို၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေစ-မစွန့်ခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊ တထေဝ-ထို့အတူ သာလျှင်၊ ဇိနဘာသိတံ-ပြီ။

ဒဝါနာစာရုပယာတံ-ဒဝါသဒ္ဒါ, အနာစာရ သဒ္ဒါ, ဥပယာတံသဒ္ဒါလည်း ကောင်း၊ မိစ္ဆာအာဇီဝမေဝစ-မိစ္ဆာအာဇီဝသဒ္ဒါလည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤသဒ္ဒါတို့ သည်၊ ပဋာဇနီယ ကမ္မမှ-ပဋာဇနီယကံ၌၊ အတိရေကပဒါ-ပိုလွန်သော ပုဒ်တို့ တည်း။

အလာဘာဝဏ္ဏာ-အလာဘ အဝဏ္ဏဟူကုန်သော၊ ဒွေပဠု-နှစ်ပါးသော ပဠုကတို့ လည်းကောင်း၊ ပဠုကာတိ နာမကာ-ပဠုကဟူသော နာမည်ရှိကုန်သော၊ ဒွေ-နှစ်ပါးသော ပဠုကတို့လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤပုဒ်တို့ သည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မမှ-ကံ၌၊ အတိရေကပဒါ-ပိုလွန်သော ပုဒ်တို့တည်း၊ တဇ္ဇနီယ်-တဇ္ဇနီယ ကံလည်းကောင်း၊ နိယသဠ-လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဒုဝေ-ကုန်သော၊ ကမ္မာပိ-တို့သည်လည်း၊ သဒိသာ-တူကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသာရဏီစ-ပဋိသာရဏီယကံ၌လည်းကောင်း၊ အတိရိတ္တကာ-ပိုလွန်ကုန်သော၊ ပဒါ-ပုဒ်တို့ သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏။

တယော-သုံးမျိုးကုန်သော၊ တေဥဝေ္ဓပနာကမ္မာ-ထိုဥဝေ္ဓပနီယကံတို့သည်၊ ဝိဘတ္တိတော-ဝေဖန်အပ်သော အပြားအားဖြင့်၊ သဒိသာ-တူကုန်၏၊ တဇ္ဇနီယ နယေနာပိ-တဇ္ဇနီယကံ နည်းဖြင့်လည်း၊ သေသကမ္မံ-ကြွင်းသောကံကို၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ၏၊ ဣတိ-ဤတွင် ဥဒ္ဒါန်းစကား အပြီးတည်း။

ကမ္မက္ခန္ဓကော–ကမ္မက္ခန္ဓကသည်၊
နိဋ္ဌိတော–ပြီးပြီ။

၂–ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက
၁–ပါရိဝါသိကဝတ္ထုကထာ

၇၅။ [ယေနသမယေန, ဘဂဝတာ-သည်၊ ပါရိဝါသိကာနံ-ပရိဝါသ်ကိုကျင့်သုံးကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အတွက်၊) သိက္ခာပဒံစ-သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါသိကဝတ္တဉ္စ-ပရိဝါသိက ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူ အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ။] တေန သမယေန ၊ပေ၊ အာရာမေ၊ တေန သမယေန-၌၊ ပရိဝါသိကာ-ပရိဝါသ်ကိုကျင့်သုံးကုန်သော၊ (ပရိဝါသ် ဆောက်တည်ကုန်သော၊) ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဟာနေ-၌၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သာဒယန္တိ-သာယာကြကုန်၏။ [အာပတ္တိအဒဿန ဥက္ခေ့ပနီယကံ, တေစတ္တာလီသဝတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ၊ "ယေ တေဘိက္ခူ အပ္ပိစ္ဆာ" စသည်တို့ကိုလည်း တဇ္ဇနီယကံ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန, ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပကတတ္တာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဟာနေ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ နသာဒိတဗ္ဗံ-မသာယာထိုက်၊ ယော-အကြင် ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်၊ သာဒယေယျ-သာယာအံ့၊ (တဿ-၏၊) ဒုက္ကဋဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ မိထု-အချင်းချင်း၊ ယထာဝုဠ္ဠ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ အဘိဝါဒနံ ၊ပေ၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ, အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌ-ငါးမျိုးသော အရာတို့ကို၊ ဥပေါသထံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿိကသာဋိကံ-မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩဏောဇနံ-မိမိအတွက် ရောက်လာသော ဥဒ္ဒေသဘတ် စသည်ကို စွန့်လွှတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ-စတုဿာလက သံဃဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ပရိဝါသ် ဆောက်တည်ကြခြင်းကြောင့်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါရိဝါသိကေဟိ ၊ပေ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏။ (တထာ-ဖြင့်) ပါရိဝါသိကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပညပေဿာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ သမ္မာဝတ္တနာ-တည်း။ [တဇ္ဇနီယကမ္မ ကထာ, အဌာရသဝတ္တကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ဤ၌ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ဝါရိ ဝါသိကေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပကတတ္တသ, ဘိက္ခုနော-၏၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊ (ရှေ့က)၊ နဝ ဂန္ဓဗ္ဗံ-မသွားရာ၊ ဝါ-မသွားရ ၊ပေ၊ နဝ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ [သံဃာ့ထေရ်အဖြစ်ဖြင့် မသွားရ, မထိုင်ရ-ဟူလို။] သံဃဿ-၏၊ ယော အာသနပရိယန္တော-အကြင် နေရာ၏ အစွန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့ဆုံးဖြစ်သော နေရာသည်လည်းကောင်း၊ ယော သေယျာပရိယန္တော-အကြင် မဠာပိဋ္ဌဟူသော အိပ်ရာနေရာ၏ အစွန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့ဆုံး အိပ်ရာနေရာသည် လည်းကောင်း၊ ယောဝိဟာရပရိယန္တော-အကြင် ကျောင်း၏အစွန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့ဆုံးဖြစ်သောကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုအာသန ပရိယန္တ စသည်ကို၊ တဿ-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ ပဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ တေနစ-ထို ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်လည်း၊ သော-ထို အာသနပရိယန္တ စသည်ကို၊ သာဒိတဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ (သာယာရမည်)။

၇၆။ ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ, ပကတတ္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ (အတူ)၊ ပုရေသမဏေန-ရှေ့သွားရဟန်းသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာသမဏေန-နောက်လိုက်ရဟန်းသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ကုလာနိ-အမျိုးအိမ်တို့သို့၊ နဝ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ-မသွားထိုက်ကုန်။ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။) အရညိကဏ်-အရညကင်ခုတင်ကို၊ နဝ သမာဒါတဗ္ဗံ-မဆောက်တည်ထိုက်၊ ပိဏ္ဍပါတိကဏ်-ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ကို၊ နဝ သမာဒါတဗ္ဗံ၊ တပ္ပစ္စယာစ - ထိုပရိဝါသ် ဆောက်တည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဇာနိံသု-(ပရိဝါသ်ဆောက်တည်နေသူဟု) မသိပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပိဏ္ဍပါတော-ကို၊ နဝ နိဟာရပေတဗ္ဗော-မဆောင်ယူစေထိုက်။

ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ အာဂန္တုကေန-အာဂန္တုကသည်၊ (ဟုတ္တာ) အာရောစေတဗ္ဗံ-ပရိဝါသ်ကြားရားဏ်၊ အာဂန္တုကသ-(မိမိကျောင်းသို့ ရောက်လာသော) အာဂန္တုကအား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ဂိလာနော-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဒုတေနပိ-တမန် ရဟန်းဖြင့်လည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ထားရာ၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏၊) ["ဒုတေနာပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ထားစေရာ၏၊ ဝါ-ဝတ်ကြားစေရာ၏" ဟုလည်း ပေးပါ။]

နဂ္ဃတိ ဝါ ရ။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန, ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သဘိက္ခုကာ-ရဟန်းရှိသော။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ + ဘိက္ခု + ဏ္ဍာတိ သဘိက္ခုကော။) အာဝါသာ-(နေဖို့ရာဆောက်လုပ်အပ်သော)ကျောင်းမှ၊ အဘိက္ခုကော-ရဟန်းမရှိသော၊ အာဝါသော-သို့၊ ပကတတ္တေန-ပကတတ်ရဟန်းကို၊ အညတြ-ကြဉ်၍လည်းကောင်း၊ အန္တရာယာ-အန္တရာယ်ဆယ်ပါး, တစ်ပါးပါးကို၊ အညတြ-၍လည်းကောင်း၊ နဂ္ဃတိ-မသွားရ။ [ဤမှနောက်၌ "အဘိက္ခုကော-သော၊ အနာဝါသော-အာဝါသမဟုတ်သော စေတိယယရစသည်သို့" ဟု အနက်ပေးပါ။]

ယတ္ထသုဝါ ရ။ ။ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သ ဘိက္ခုကာ-သော၊ အာဝါသာ-မှ၊ ယတ္ထ-အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ (အကြင် အာဝါသ၌၊) နာနာသံဝါသကာ-နာနာသံဝါသကဖြစ်ကုန်သော၊ (မတူ ကွဲပြားသော သံဝါသရှိကုန်သော၊) ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အသု-ရှိကုန်၏၊ သဘိက္ခုကော-ရှိသော၊ (သော) အာဝါသော-သို့၊ ပကတတ္တေန-ကို၊ အညတြ-၍လည်းကောင်း၊ အန္တရာယာ-ကို၊ အညတြ-၍လည်းကောင်း၊ နဂ္ဃတော-ထိုက်။ [နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်တူပြီ၊ နာနာသံဝါသကဏ်အဓိပ္ပာယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ ဥပေါသထက္ခန္ဓကဋ္ဌလည်းကောင်း, စမ္မေယျက္ခန္ဓက စတုဝဂ္ဂကရဏာဒိကထာဋ္ဌလည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

ဂဃတိ ဝါ ရ။ ။ **ဧဝ**။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သဘိက္ခုကာ-သော၊ အာဝါသာ-မှ၊ ယတ္ထ - အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ (အကြင် အာဝါသ၌၊) သမာနသံဝါသကာ-တူသောသံဝါသ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အသု-န်၏၊ ယံ-အကြင် အာဝါသသို့၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေ့၌ပင်၊ ဂန္တုံ-အရောက်သွားခြင်းငှာ၊ သက္ကောမိ-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇညာ-သိရာ၏၊ သဘိက္ခုကော-သော၊ (သော) အာဝါသော-သို့၊ ဂန္တဗ္ဗော-သွားထိုက်၏၊ ဝါ-သွားနိုင်၏။ [ကြွင်း ဝါကျတို့၌ အနက်ထူးမရှိ။]

ပကတတ္တေန ၊ပေ၊ ဧကစ္ဆန္နေ အာဝါသေ ဝတ္ထဗ္ဗံ ၊ပေ၊ အာသနာ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ [အာပတ္တိ အဒဿန ဥက္ခေပနီယကမ္မကထာ တေစတ္တာလီသဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ပကတတ္တာ, ဘိက္ခု-ကို၊ အာသနေန-ဖြင့်၊ နိမန္တေတဗ္ဗာ-ဖိတ်မန်ထိုက်၏။ ।ပေ। ဧကာသနေ-၁ ခုတည်းသောနေရာ၌၊ (သမာနဝဿိက ရဟန်းတို့အတွက် ခွင့်ပြုထားအပ်သော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်တစ်ခုတည်း၌) နှ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ (ပကတတ္တော-သည်၊) နိစေ-နိမ့်သော၊ အာသနေ-၌၊ နိသိန္နေ-ထိုင်နေလသော်၊ ဥစ္စေ-မြင့်သော၊ အာသနေ, နှ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရ။ [ကြွင်းဝါကျများ လွယ်ပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော-ပါရိဝါသိကရဟန်းဟူသော ၄ ပါးမြောက်ရှိသော သံဃာသည်၊ ပရိဝါသ်-ကို၊ စေ ဒဒေယျ-အကယ်၍ ပေးအုံ့၊ မူလာယ-အရင်းသို့၊ စေ ပဋိကဿေယျ-အကယ်၍ ဝင်အုံ့၊ မာနတ္တံ စေ ဒဒေယျ-အုံ့၊ တံ ဝိသော-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်းနှင့်တကွ နှစ်ဆယ်ရှိသောသံဃာသည်၊ စေ အဗ္ဘေယျ-အကယ်၍ အဗ္ဘာန်သွင်းအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အကမ္မံ - ကံမမည်၊ (ကံ အထမမြောက်၊) နှ ကရဏီယံ-ပြုလည်း မပြုထိုက်၊ ဣတိ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ (သမ္မာဝတ္တနာ-တည်း၊)။ . . . စတုနဝုတိ ပါရိဝါသိကဝတ္တံ-ကိုးဆယ့်လေးပါးသော ပါရိဝါသိကဝတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

အထခေါ-ပါရိဝါသိကဝတ်ကို ကြားသိရရာ, ထို အခါ၌၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ ।ပေ।အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ပါရိဝါသိကဿ, ဘိက္ခုနော-၏၊ ရတ္တိ ဗ္ဗေဒါ-ညဉ့်၏ ပြတ်ခြင်းတို့သည်၊ (ညဉ့်၏ ပြတ်ကြောင်းတို့သည်၊) ကတိနုခေါ-အဘယ်မျှလောက်တို့ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဥပါလိ ।ပေ। တယော-တို့တည်း၊ သဟဝါသော-ပကတတ်ရဟန်း စသည်တို့နှင့်တကွ တစ်မိုးတရံတည်းသော ကျောင်း၌ အတူတကွ အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ [ပြပြီးသော ဝတ်များကို ကြည့်ပါ။] [ဝိပ္ပဝါသော-အရုဏ်တက်ရာအခါ၌ ပကတတ်ရဟန်းနှင့် ကင်းဝေးနေခြင်းလည်းကောင်း၊ အနာရောစနာ-ပရိဝါသ်မကြားခြင်း လည်းကောင်းတည်း ।ပေ।]

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ "မူလာယ ပဋိကဿနာရဟာ-အရင်းသို့ ဝင်ခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော၊ မာနတ္တာရဟာ-မာနတ်ကိုထိုက်ကုန်သော၊ မာနတ္တစာရိကာ-မာနတ်ကျင့်ကုန်သော" ဟု လည်းကောင်း, မာနတ္တစာရိကရတ္တိဗ္ဗေဒ၌ "ဤနေ့-၄ပါးအောက် ယုတ်လျော့သော၊ ဂဏေ-ဂိုဏ်း၌၊ စရဏံ-မာနတ်ကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း" ဟု လည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။ ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်ထူး မရှိပါ. . .။ ဒုတိယော-သော၊ ပါရိဝါသိကကွန္ဓကော-တည်း။

ဤသ-ထို ပါရိဝါသိကကွန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကား၊ ပါရိဝါသိကာ-ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်

သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-ခရီးဦး ကြိုဆိုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဥ္ဇလိံစ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ သာမိစိယံ-အရိုအသေ ပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အာသနံ-နေရာကို ရှေ့ရှုဆောင်မှုကိုလည်း ကောင်း၊ သေယျာဘိဟာရံ-အိပ်ရာကို ရှေ့ရှုဆောင်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒေါ-ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပီဋ္ဌံ-ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထလိ ကံ-ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို လှမ်းယူမှုကိုလည်းကောင်း၊ နဟာနေ-ရေချိုးရာ၌၊ ပရိကမ္မံ - ကျောက်ကုန်း၌ ချေးတွန်းမှု ကိုလည်းကောင်း၊ သာဒေန္တိ-သာယာကုန်၏၊ ပေသလာ-တို့သည်၊ ဥဒ္ဓျာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။

သာဒယန္တိသ-သာယာသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ခဋ္ဌ-သည်၊ (ဟောတိ၊) မိထု-အချင်းချင်း၊ ယထာဝုဏ္ဏ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿိကံ-မိုးရေခံ သက်နှံးကိုလည်းကောင်း၊ သြဏော ဇနံ-မိမိအတွက် ရောက်လာသော ဥဒ္ဒေသဘတ် စသည်ကို စွန့်လွှတ်မှုကိုလည်း ကောင်း၊ ဘောဇနံ-သံယာ့ဘတ်စသော ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဠ-ငါးပါးတို့ ကို၊ အနုဇာနာမိ-မှု၏၊ တတ္ထ-ထို ပါရိဝါသိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ သမ္မာဝတ္တိ တဗ္ဗံ-ဟူသော စကားရပ်၌၊ (ထို ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ရာ၌၊) သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တနာ-ကျင့်ပုံတည်း၊ ပကတ္တာသ-ပကတတ်ရဟန်း၏၊ (ပုရတော-ရှေ့၌၊) ဂစ္ဆန္တံ-သွားခြင်း၊ ယောစ ပရိယန္တော-အကြင် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အိပ်ရာနေရာ ကျောင်း သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ကို၊ သာဒိတဗ္ဗော-သာယာထိုက်၏။

ပုရေ-ပုရေသမဏလုပ်ခြင်း၊ ပစ္ဆာ-ပစ္ဆာသမဏလုပ်ခြင်း၊ တထေဝ-ထို့အတူ ပင်၊ အာရညပိဏ္ဍာနိဟာရော-အာရညကင် ခုတင်ဆောက်တည်ခြင်း, ပိဏ္ဍာပါတိက ခုတင် ဆောက်တည်ခြင်း, ဆွမ်းကို ဆောင်ယူစေခြင်း၊ အာဂန္တုကော-အာဂန္တုက ရဟန်းဖြစ်၍ ပရိဝါသ်ကြားခြင်း, အာဂန္တုကရဟန်းအားကြားခြင်း၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်နေ့၌ ကြားခြင်း၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့ ကြားခြင်း၊ ဒူတေန-တမန်စေ လွှတ်၍ ကြားခြင်း၊ သ ဘိက္ခုကော-ရဟန်းရှိသော အရပ်သို့ ဂန္တဗ္ဗော-သွားထိုက်၏။

ဧကစ္ဆန္နေ-တစ်မိုးတရံတည်းသောကျောင်း၌ အိပ်သောအရာ၊ ဝုဋ္ဌာနံ-နေရာမှ ထသောအရာ၊ တထေဝစ-ထို့အတူသာလျှင်၊ နိမန္တယေ-နေရာဖြင့် ပင့်ဖိတ်ရာ၏၊ အာသနေ-တစ်ခုတည်းသော နေရာနှင့်စပ်သောအရာ၊ နိုစေ စက်မေ-နိမ့်သော စကြီးနှင့်စပ်သော အရာ၊ ဆမာယံ-မြေ၌၊ စက်မေနစ-စကြီးသွားခြင်းနှင့်စပ်သော အရာ၊ ဝုဋ္ဌိတရေန-သီတင်းကြီးနှင့်စပ်သောအရာ၊ အကမ္မံ-ကံမမြောက်သောအရာ၊ ရတ္တိစ္ဆေဒါ-ညဉ့်၏ပြတ်ခြင်း၊ သောဓနာ-သုတ်သင်ခြင်း၊ နိက္ခိပနံ-ချခြင်း၊ သမာ ဒါနံ- ဆောက်တည်ခြင်း၊ ပါရိဝါသိကေ-ပါရိဝါသိကရဟန်း၌၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကဲ့သို့

မူလာယ-အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ မာနတ္တာရဟေ-မာနတ်ဆောက်တည်ခြင်းငှာ ထိုက်သောရဟန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ တထာ-ထို့အတူ၊ မာနတ္တာစာရိကေ-မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာနာရဟေ-အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှာထိုက်သော ရဟန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ နယောစာပိ-ကျင့်ရသော နည်းသည်လည်း၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏။) ပုန-တစ်ဖန်၊ နယတော-ကျင့်ရသော နည်းအားဖြင့်၊ သမ္ဘေဒံ-အထူးသည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏။) [အောက်ပါ ဂါထာစကားကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။]

ပါရိဝါသိကေသု-ပါရိဝါသိကရဟန်းတို့ဌ္ဌ၊ တယော-သုံးပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒတို့လည်းကောင်း၊ မာနတ္တစာရိကေ-မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်းဌ္ဌ၊ စတု-၄ ပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒတို့လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊) ရတ္တိစ္ဆေဒေသု-ရတ္တိစ္ဆေဒတို့ဌ္ဌ၊ နသမေန္တိ-မတူကုန်၊ မာနတ္တေသုစ-မာနတ္တ ရဟန်းတို့ဌ္ဌလည်း၊ ဒေဝသိ-နေ့တိုင်းကြားခြင်း၊ ဒွေ ကမ္မာ-၂ ပါးသော ကံတို့သည်၊ သဒိသာ-တူကုန်၏၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော၊ တယောကမ္မာ-၃ ပါးသော ကံတို့သည်၊ (မူလာယ ပဋိကဿနာရဟ, မာနတ္တာရဟ, အဗ္ဘာနာရဟကံတို့သည်၊) သမာသမာ-ထပ်တူ ထပ်မျှ တူကုန်၏၊ ဣတိ-တသုဒ္ဒါနစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပါရိဝါသိကကွန္ဒကော–သည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီ။

၃–သမ္ဘယကွန္ဒက

အမှာ။ ။ ဤခန္ဓကဌ္ဌ (၁) သုက္ကဝိသဋ္ဌိကထာ (၂) အဋ္ဌသမောဓာန ပရိဝါသ်စသည်ကို ပြရာဖြစ်သော ပရိဝါသကထာ၊ ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးစဉ်လူထွက်ပြီးနောက် တစ်ဖန် ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ် စသူတို့ဌ္ဌ ကျင့်ရပုံကိုပြရာ ဖြစ်သော (၃) စတ္တာလီသက (၄) ဆတ္တိံသက (၅) မာနတ္တာသတ (၆) သမ္ဘုလာယသမောဓာနပရိဝါသစတုဿတ (၇) ပရိမာဏာဒိဝါရအဌက (၈) အာပတ်ကို ဖုံးထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဌ္ဌ ကျင့်ရပုံကိုပြသော.ဒွေ ဘိက္ခုဝါရ ဧကာဒသက (၉) အာပတ်တို့မှ စင်ကြယ်ပုံ မစင်ကြယ်ပုံကို ပြရာဖြစ်သော မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိ (ဝိသုဒ္ဓိ) နဝကကထာအားဖြင့် အပိုင်း (၉) ပိုင်းရှိပုံကို မှတ်သားခဲ့ပါ။ ထိုတွင် (၁, ၂, ၉) အပိုင်းတို့ကို ကျယ်ဝန်းစွာ ပြတော်မူလိမ့်မည်။

(၁) သုက္ကဝိသဋ္ဌိကထာ

အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တ။ ။ ၉၇ (ယေန သမယေန ဘဂဝတာ မာနတ္တံ အပညတ္တံ ဟောတိ၊) တေန ခေါ ပန သမယေန-ဌ္ဌ၊ အာယသ္မာ ဥဒါယီ-အရှင်ဥဒါယီသည်၊ သဗ္ဗေတနိကံ-လွတ်စေလိုသောစေတနာ ထင်ရှားရှိသော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိ

မည်သော၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ-ဖုံးမထားအပ်သော၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုအရှင်ဥဒါယိသည်၊ ဘိက္ခူနံ အာရောစေသိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည် ၊ပေ၊ အာပတ္တိ-ရောက်ပါပြီ၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ မယာ-တပည့်တော်သည်၊ ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ဝါ-ထိုသို့ သဠေတနိုက အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ သုက္ကဝိသဒ္ဓိအာပတ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊) သံယော-သည်၊ ဥဒါယိသ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဧကိသာ-တစ်ချက်သော ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၏ (အတွက်)၊ ဝါ-အာပတ်ကြောင့်၊ ဆာရတ္တံ-၆ ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-မာနတ်ကို၊ ဒေတု-ပေးလော။

ဘိက္ခဝေ-ဘို့၊ ဧဝဉ္စ-ဤသို့လည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ တေန ဘိက္ခဝေ ဥဒါယိနာ, ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံယံ ဥပသက်မိတ္တာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ကရိတ္တာ ၊ပေ၊ ဧဝမဿ ဝစနီယော၊ (ကိံ)။ [တဇ္ဇနိယကမ္မကထာ အဆုံးနှာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓံ, အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ဘန္တေ-တို့၊ သောဟံ-ထိုတပည့်တော်သည်၊ သံယံ-ကို၊ ဧကိသာ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ, ယာစာမိ-တောင်းပါ၏ ၊ပေ၊ [ကမ္မဝါစာ၌ "(ကမ္မံ-မာနတ္တဒါနကံသည်၊) ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ)" စသည်ဖြင့် ပေးပါ၊ နောက်နောက် ကမ္မဝါစာတို့လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။]

အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓ အဇ္ဈာန။ ၉၈။ သော-ထို အရှင်ဥဒါယိသည်၊ စိဏ္ဏမာနတ္တော-ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘိက္ခူနံ အာရောစေသိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ အာဝုသော ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ သောဟံ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ, ယာစိ-တောင်းပါပြီ၊ ကဿ မေ-အား၊ သံယော ၊ပေ၊ မာနတ္တံ, အဒါသိ-ပေးပါပြီ၊ သောဟံ-ထို တပည့်တော်သည်၊ စိဏ္ဏမာနတ္တော-ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိပါ၏၊ ကထံ နုခေါ မယာ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ တေနဟိ ၊ပေ၊ ဥဒါယိ, ဘိက္ခု-ကို၊ အဇ္ဈေတု-

---

ဧကိသာ အာပတ္တိယာ။ ။ ဤပုဒ်၌ ဆဋ္ဌီ (သ) ဝိဘတ်ဖြစ်ကြောင်းကို နောက်၌လာမည့် တိကာပတ္တိမာနတ္တ၌ "တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ သံယော ဥဒါယိသ ဘိက္ခုနော တိသန္နံ အာပတ္တိနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတု" ဟူသော ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း, ပရိဝါသကထာ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ၌ "တေန ဟိ ၊ပေ၊ တဿ ဘိက္ခုနော တဿ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ဒေတု" ဟူသော ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍သိပါ။ အနက်ကိုလည်း "ဒေတု" ကြိယာ၏ သမ္ပဒါန်ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဧကိသာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-၏ (အတွက်) ဟု ပေးပါ၊ တစ်နည်း-ဆဋ္ဌီဝိဘတ်ကို ဟိတ်အနက်၌ သက်စေ၍ "ဧကိသာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကြောင့်" ဟု ပေးပါ။ နောက်နောက် ပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

အဘ္ဘာန်သွင်းလော။ [“အဘ္ဘေတု-အဘ္ဘာန်ကံ၏ အစွမ်းဖြင့် လက်ခံလော၊ ဝါ-သံယာ့ဘောင်သို့ သွင်းခေါ်လော” ဟု သဒ္ဒတ္ထ ပေးပါ၊ ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်ထူးမရှိပါ။]

ဧကာဟပွဋ္ဌနုပရိဝါသ။ ၁၀၂။ တေန သမယေန, အာယသ္မာ ဥဒါယီ-သည်၊ သဒ္ဓေတနိကံ ၊ပေ၊ ဧကာဟပွဋ္ဌန်-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊ ဧကံ-သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ သံယော ဥဒါယိသ ဘိက္ခု နော-အား၊ ဧကိသာ ၊ပေ၊ ဧကာဟပွဋ္ဌန္နာယ, အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဧကာဟပရိဝါသံ-တစ်ရက်ပတ်လုံးကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသ်ကို၊ ဒေတု။ [ကမ္မဝါစာ၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ဧကာဟပွဋ္ဌန္နမာနတ္တာ၌ သော-ထိုဥဒါယီသည်၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဘိက္ခုနှင့် အာရောစေသိ” ဟု လည်းကောင်း၊ ဧကာဟပွဋ္ဌန္နအဘ္ဘာန်၌ “အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ပါပြီ၊ သောဟံ သံဃံ ၊ပေ၊ ဧကာဟပရိဝါသံ, ယာစိ-ပါပြီ၊ တဿ မေ သံဃော ၊ပေ၊ အဒါသိ-ပါပြီ၊ သောဟံ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော (ဟုတ္တာ) သံဃံ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ယာစိ၊ တဿ မေ ၊ပေ၊ အဒါသိ၊ သောဟံ ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္တော (ဟုတ္တာ) သံဃံ အဘ္ဘာနံ ယာစামိ” ဟု လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ အဆုံး၌ “သံဃေန-သည်၊ ဥဒါယိ, ဘိက္ခု-ကို၊ အဘ္ဘိတော-သွင်းခေါ်အပ်ပါပြီ” ဟု လည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

ပဏ္ဍာဟပွဋ္ဌနုပရိဝါသ။ ၁၀၈။ [ဒွိဟပွဋ္ဌန္နပရိဝါသ, တိဟပွဋ္ဌန္န ပရိဝါသ, စတူဟပွဋ္ဌန္နပရိဝါသတို့ကို ပေယျာလမြှုပ်ထားသည်။] “ဒွိဟပွဋ္ဌန်- ၂ ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော ၊ပေ၊ ပဏ္ဍာဟပွဋ္ဌန်-သော၊ ပဏ္ဍာဟပရိဝါသံ- ၅ ရက်ပတ်လုံးကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသ်ကို” ဟု ပေးပါ၊ လွယ်ပြီ။

ပါရိဝါသိကမူလာယ ပဋိကဿနာ။ ၁၁၀။ သော-ထိုအရှင်ဥဒါယီသည်၊ ပရိဝသန္တော-ပရိဝါသ် ကျင့်သုံးလသော်၊ ဝါ-စည်၊ အန္တရာ-(၅)ရက်မပြည့်မီ အကြား၌ ဧကံ ၊ပေ၊ အပဋ္ဌန်း အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သံဃော ဥဒါယိ, ဘိက္ခု-ကို၊ အန္တရာ-၌၊ ဧကိသာ ၊ပေ၊ အပဋ္ဌန္နာယ, အာပတ္တိယာ-၏ အတွက်၊ မူလာယ-အရင်းသို့၊ ပဋိကဿတု-ဝင်လော၊ (ကမ္မဝါစာ၌) သံဃေန-သည်၊ ဥဒါယိ-သော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ အန္တရာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ - ၏

တေနဟိ။ ။ “တေန” သည် နိယမဝါစကသဗ္ဗနာမ်, နာဝိဘတ်သည် ဟိတ်အနက်ဟော၊ ဟိကား နိပါတ်-ဟု သုဒိန္နကဏ္ဍ “တေနဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေဿာမိ” အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် “တေန (ဟိ)-ထိုသို့ ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးစဉ် အပဋ္ဌန္ဓ အန္တရာပတ်သင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်” ဟု ပေးပါ၊ နောက်၌လည်း နည်းမှီသိပါ။

အတွက်၊ မူလာယပဋိကဿနာ - အရင်းသို့ငင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပဋိကဿိတောဝင်အပ်ပါပြီ၊ သံယဿ-အား၊ ခမတိ-၏၊ (တသ္မာ) တုဏှီ (အာသိ) ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ၊ (တစ်နည်း) သံယေန-သည်၊ ဥဒါယိဘိက္ခု-ကို၊ အန္တရာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-၏ အတွက်၊ ပဋိကဿိတောပြီ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနာ-ဝင်ခြင်းသည်၊ သံယဿ-အား၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏ ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ။

မာနတ္တာရဟမူလာယ ပဋိကဿနာ။ ၁၁၂။ သော-ထို ဥဒါယီသည်၊ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော (ဟုတ္တာ) မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ကိုထိုက်သည်၊ (သမာနော-ဖြစ်စဉ်၊) အန္တရာ-မာနတ်မကျင့်မီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဋ္ဌနံ အာပတ္တိं အာပဇ္ဇိ" ဟု လည်းကောင်း၊ "သောဟံ ၊ပေ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနံ-ကို၊ ယာစိံ၊ တံမံ-ထိုတပည့်တော်ကို၊ သံယော ၊ပေ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿိ-ဝင်ပါပြီ" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ၊ တိကာပတ္တိမာနတ္တာ၌ "သံယော-သည်၊ ဥဒါယိသ ဘိက္ခုနော-အား၊ တိသန္နံ-၃ ချက်ကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့၏အတွက် (မူလပဋ္ဌာဟ ပဋ္ဌိဋ္ဌန အာပတ်, ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် အပ္ပဋိဋ္ဌန အန္တရာပတ်, မာနတ်ထိုက်စဉ် အပ္ပဋိဋ္ဌန အန္တရာပတ်တို့၏အတွက်) ဆာရတ္တं မာနတ္တं ဒေတု" ဟု ပေးပါ။

မာနတ္တစာရိကမူလာယ ပဋိကဿနာ၌ "မာနတ္တံ-ကို၊ စရန္တော-ကျင့်လသော်၊ ဝါ-ကျင့်စဉ်၊ အန္တရာ-ရက် မပြည့်မီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဋ္ဌနံ အာပတ္တိं အာပဇ္ဇိ" ဟု လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာနာရဟမူလာယပဋိကဿနာ၌ "သော စိဏ္ဏမာနတ္တော (ဟုတ္တာ) အဗ္ဘာနာရဟော-အဗ္ဘာန်သွင်းထိုက်သည်၊ (သမာနော-စဉ်) အန္တရာ-အဗ္ဘာန်မသွင်းရသေးမီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ" ဟုလည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

ပက္ခပဋိဋ္ဌနပရိဝါသ။ ၁၂၁။ ဤဝါရ၌ ပက္ခပဋိဋ္ဌန အာပတ်သင့်ပုံကိုလည်းကောင်း, ထိုအာပတ်အတွက် ပရိဝါသ် ကျင့်နေစဉ် ပဋ္ဌာဟပပဋိဋ္ဌန အန္တရာပတ်သင့်၍ မူလာယ ပဋိကဿနာပြုရပုံကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူသည်၊ ထို့နောက် မူလ ပက္ခပဋိဋ္ဌန အာပတ်အတွက် (၁၅)ရက်နှင့်, ပဋ္ဌာဟပပဋိဋ္ဌန အန္တရာပတ်အတွက် (၅) ရက်ကိုပေါင်း၍ "သမောဓာန ပရိဝါသ်" ပေးရပုံကို ပြတော်မူသည်။

ပဋိကဿိတောပေ ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿနာ။ ။ ပါဠိယံ (ပါဠိတော်၌) "ပဋိကဿိတော သံယေန ဥဒါယိ ဘိက္ခု အန္တရာ ဧကိဿာ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဋ္ဌနာယ မူလာယ ပဋိကဿနာ" တိ ဣဒံ (မူလာယ ပဋိကဿနာ ဟူသော ဤပုဒ်ကို) ကရဏဝသေန ဝိပရိဏာမေတွာ (ကရိုက်း အဖြစ်ဖြင့် ပြောင်းလဲပြီး၍) မူလာယ ပဋိကဿနာယ ပဋိကဿိတောတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ အထဝါ "မူလာယ ပဋိကဿနာ ခမတိ သံယဿာ" တိ (ဟူ၍) ဥတ္တရပဒေန သဟ (ခမတိ သံယဿ ဟူသော နောက်ပုဒ်နှင့်တကွ) ပစ္စတ္တဝသေနေဝ (ပထမာအဖြစ်ဖြင့်ပင်) ယောဇေတုမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊-ဝိမတိ။

သမောဓာနပရိဝါသ။ ၁၂၅။ "ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ ပုရိမာယ - ရှေးဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-(ပက္ခပဋိစ္ဆန္န)အာပတ်၌၊ သမောဓာနပရိဝါသော-(ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္န) အန္တရာပတ်ကိုပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသ်ကို၊ (ပေါင်း၍ ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသ်ကို)" ဟု ပေးပါ။ ထို့နောက် ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးပြီး၍ မာနတ္တာရဟဖြစ်စဉ် ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္နအန္တရာအာပတ် သင့်ပြန်၍ မူလာယပဋိကဿနာပြုကာ သမောဓာနပရိဝါသ် ပေးရပုံကိုလည်းကောင်း, ထိုအာပတ် ၃ ချက်တို့အတွက် မာနတ်ပေးပုံ, မာနတ်ကျင့်စဉ် ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္န အန္တရာအာပတ် သင့်ပြန်၍ သမောဓာနပရိဝါသ် ပေးရပုံ, ထို့နောက် အဘ္ဘာန်ထိုက်စဉ် ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္န အန္တရာအာပတ်သင့်ပြန်၍ မူလာယပဋိကဿနာပြုကာ မာနတ်ပေးရပုံ, ထို့နောက် အဘ္ဘာန်သွင်းရပုံကိုလည်းကောင်း အစဉ်အတိုင်း ပြတော်မူသည်။

သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သည်၊ သမတ္တာ-ပြီးပြီ။

(၂) ပရိဝါသကထာ

အဋ္ဌသမောဓာန ပရိဝါသ။ ၁၃၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ အညတရော, ဘိက္ခု-သည် ၊ပေ၊ အာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဧကာ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ပြီ ၊ပေ၊ ဧကာ အာပတ္တိ ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နာ ၊ပေ၊ သံယော, တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ တာသံ အာပတ္တီနံ-တို့တွင်၊ ယာ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နာ-အပ်ပြီ၊ တဿာ-ထိုဒသာဟပဋိစ္ဆ အာပတ်၏။ အဋ္ဌေန-အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သမောဓာန ပရိဝါသံ-ပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသ်ကို၊ ဒေတု။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ လွယ်ပြီ]

သဗ္ဗစိရပဋိစ္ဆန္န အဋ္ဌသမောဓာန။ ၁၃၆။ တေန ခေါ်ပန သမယေန ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ ဧကာအာပတ္တိ ဧကာဟပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဒွေ အာပတ္တိယော ဒွိဟပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ ဒသ အာပတ္တိယော ဒသာဟပဋိစ္ဆန္နယော ၊ပေ၊ သံယော တဿ ဘိက္ခုနော, ယာ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ သဗ္ဗစိရပဋိစ္ဆန္နာယော-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးထားအပ်ကုန်၏၊ တာသံ-ထိုသဗ္ဗစိရပဋိစ္ဆန္န အာပတ်တို့၏ ၊ပေ၊ ဒေတု။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ လွယ်ပြီ။]

ဒွိမာသပရိဝါသ။ ၁၃၈။ တေန ခေါ်ပန သမယေန ၊ပေ၊ ဒွေ-နှ်သော၊ ဒွေ မာသပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဒတ်-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိ)၊ အဟံ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိံ၊ အဟံ-သည်၊ သံယံ-ကို၊ ဒွိမာသပဋိစ္ဆန္နာယ-သော၊ ကေသာ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဒွိမာသပရိဝါသံ-၂ လပတ်လုံး ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသ်ကို၊ ယန္ဒုနာ ယာစေယျ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ သော

သံဃံ ၊ပေ၊ ယာစိ၊ တဿ သံဃော ၊ပေ၊ အဒါသိ၊ တဿ-ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဝ သန္တဿ-ပရိဝါသ် ကျင့်သုံးစဉ်၊ လဇ္ဇီမမ္မော-လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသည်၊ (အာပတ် ကို ဖုံးမထားလိုသော သဘောသည်၊) သြက္ကမိ-သက်ရောက်ပြီ၊ (ကိုယ်)၊ အဟံ ခေါ ၊ပေ၊ ဒ္ဝိမာသပဋိစ္ဆန္နာယ, ဣတရိသာပိ-အခြားလည်းဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-၏ အတွက်" စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ ဤဝါရ အဆုံး၌ "တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တဒုပါဒါယ (တံ+ဥပါဒါယ)-ထိုနေ့ကို အစပြု၍။ ["တံ-ထို ၂ လဖုံးထားအပ်သော တစ်ပါးသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ကို၊ ဥပါဒါယ" ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။] ဒ္ဝိမာသံ- ၂ လ ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ [ကျင့်အပ်ပြီးသောရက်များကို မယူဘဲ (မရေ တွက်ဘဲ) နောက်ထပ် ၂ လ ပရိဝါသ်နေရမည်-ဟူလို၊ စာအုပ်များ၌ "ဒွေမာသာ ပရိဝသိတဗ္ဗာ" ဟု တွေ့ရ၏၊ "ဒ္ဝိမာသံ ပရိဝသိတဗ္ဗံ" ဟု ရှိမှ ကောင်းမည်။]

ဒ္ဝိမာသပရိဝသိတဗ္ဗဝိဓိ။ ။ (၁) ပဌမပါရသည် ပြအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုနှင့် တူ၏၊ (၂) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧကံ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ ဧကံ အာပတ္တိ နှ ဇာနာတိ၊ (၃)သရတိ-အမှတ်ရ၏၊ နသရတိ-အမှတ်မရ၊ (၄)ကောယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၌၊ နိဗ္ဗေမတိကော-ဖြစ် သော ယုံးမှားခြင်း ရှိသူမဟုတ်၊ ဝါ-မယုံမှား၊ ကောယ ၊ပေ၊ ဝေမတိကော-ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်း ရှိ၏။ ["ဝေမတိကော" ၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ, စတုတ္ထ အုပ်, ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ ဤဝါရများ၌ အချုပ်မှတ်ဖွယ်ကား-ဒ္ဝိမာသပဋိစ္ဆန္န သံဃာဒိသေသ် အာပတ် ၂ ချက်သင့်ရာဝယ် အာပတ်တစ်ချက်အတွက်သာ ဒ္ဝိမာသပရိဝါသ်ကို တောင်း၏၊ ထို့နောက် ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် လဇ္ဇီမမ္မသက်ရောက်မှုစသော အကြောင်း ကြောင့် အခြား အာပတ်တစ်ချက်အတွက်လည်း ဒ္ဝိမာသပရိဝါသ်တောင်းပြန်၏၊ ထို့ကြောင့် "တေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ တဒုပါဒါယ ဒ္ဝိမာသံ ပရိဝသိတဗ္ဗံ" ဟု မိန့် တော်မူသည်။

(၅) ဧကာ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနပဋိစ္ဆန္နာ-သိလျက် ဖုံးထားအပ်ပြီ ၊ပေ၊ တဿ ပရိဝသန္တဿ အညော ဘိက္ခု အာဂစ္ဆတိ ဗဟုဿုတော ၊ပေ၊ သိက္ခာကာမော။ (နိယသက်အဆုံး၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သော-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ဧဝံ ဝဒေ တိ-ပြောဆို၏၊ (ကိုယ်)၊ အာဝုသော-တို့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ကိံ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-နည်း၊ ကိဿ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ပရိဝသတိ-နည်း၊ ဣတိ (ဝဒေတိ)၊ တေ ဧဝံ ဝဒေန္တိ၊ (ကိုယ်) ၊ပေ၊ အယံ ဘိက္ခု, တာသံ-ထို အာပတ်တို့၏အတွက်၊ ပရိ ဝသတိ-၏၊ ဣတိ (ဝဒေန္တိ)။ သော-သည်၊ ဧဝံဝဒေတိ၊ (ကိုယ်)၊ အာဝုသော-တို့ ယာ အယံ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနပဋိစ္ဆန္နာ-သိလျက် ဖုံးထားအပ်ပြီ၊ တဿာ အာပတ္တိ ယာ-၏အတွက်၊ ပရိဝါသဒါနံ-ပရိဝါသ်ပေးခြင်းသည်၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့်ယဉ်၏၊ ဝါ-တရားရှိ၏၊ ဓမ္မတ္တာ-တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရုဟတိ-တက်ရောက်၏၊

(အထမြောက်၏)။ (စာအုပ်တို့၌ "ဓမ္မတ္ထာ" ဟု ရှိ၏၊ "ဓမ္မိကတ္ထာ" ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။) ဧကိသာ အာပတ္တိယာ - ၏အတွက်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ထိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆို၏။ [၆, ၇ ဝါရတို့၌ အနက် လွယ်ပြီ။]

(ခ) ဤဝါရ၌ ဒွိမာသပဋိစ္ဆန္န သံဃာဒိသေသ်အာပတ် ၂ ချက်သင့်ရာ ဧကမာသ ပရိဝါသ်ကိုသာ တောင်း၏၊ ထို့နောက် ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် လဒ္ဓီဓမ္မ သက်ရောက်၍ နောက်ထပ် ၁ လ ပရိဝါသ်တောင်းပြန်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဘိက္ခဝေ, တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပုရိမံ-ရှေးဖြစ်သော အာပတ်ကို၊ ဥပါဒါယ-၍ ဒွိမာသံ ပရိဝသိ တဗ္ဗံ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ [ကြွင်းဝါကျများ လွယ်ပြီ။]

☰ **သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ။ ၁၅၆။** တေန ခေါ ပန သမယေန ၊ပေ၊ အာ့ပန္နော ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိပရိယန္တံ-အာပတ်ကိုအပိုင်းအခြားကို၊ နေ ဇာနာတိ၊ ရတ္တိပရိယန္တံ-ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို၊ နေ ဇာနာတိ ၊ပေ၊ ရတ္တိပရိယန္တေ-၌၊ ဝေမတိ ကော-၏။ ၊ပေ၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ သံဃော-သည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ တဿ အာပတ္တိနံ-တို့၏အတွက်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ-စင်ကြယ်သောအပိုင်းအခြားရှိ သော ပရိဝါသ်ကို၊ ဒေတု။ [ဤမှနောက်၌ "အာပတ္တိပရိယန္တံ-ကို၊ ဧကစ္စံ-အချို့ကို၊ ဇာနာတိ" ပေးပါ။]

ဤတွင် ပရိဝါသကကထာ ပြီးပြီ။

(၃) စတ္တာလီသက ကထာ

၁၆၀။ တေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပရိဝသန္တော-စဉ်၊ ဝိဗ္ဘမိ-လူထွက်ပြီ၊ သော-ထိုရဟန်းလူထွက်သည်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပစ္စာဂန္တွာ-ပြန်လာ၍၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိ-တောင်းပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဝိဗ္ဘန္တကသ-လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (အထံသို့)၊ ပရိဝါသော-သည်၊ နေ ရဟတိ-မတက်ရောက်၊ သော-ထိုရဟန်းလူထွက်သည်၊ ပုန, စေ ဥပသမ္ပဒေတိ-အကယ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်အုံ့၊ (ရဟန်းဖြစ်အုံ့၊) တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပုရိမံ-ရှေးဖြစ်သော၊ တဒေဝ ပရိဝါသဒါနံ-ထို ပရိဝါသ်ပေးခြင်းသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ယော'ပရိဝါသော-ကို၊ ဒိန္နော-ပေးအပ်ပြီ၊ သော-ထို ပရိဝါသ်ကို၊ သုဒိန္နော-ကော'င်းစွာပေးအပ်ပြီ၊ (ကောင်းစွာပေးအပ်ရာရောက်၏။) ["တဒေဝ ပရိဝါသဒါနံ" ကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ နောက်ထပ် ပရိဝါသ်ပေးဖွယ်မလိုတော့, လူမထွက်ခင်က ပေးထားအပ်သော ပရိဝါသ်သည် မပျက်ပါ-ဟူလို။] ယော-အကြင် ပရိဝါသ်ကို၊ ပရိဝုတ္ထော-(လူမထွက်ခင်က) ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ သော-ကို၊ သုပရိဝုတ္ထော-ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ အဝသေသော-ကြွင်းသောပရိဝါသ်ကို၊ ပရိဝသိတဗ္ဗော-ကျင့်သုံးထိုက်၏။ ဝါ-ရမည်။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ "ဥမ္မတ္တကော-သည်းချေပျက်သဖြင့် ရူးသွပ်သည်၊ အနုမ္မတ္တကော-မရူးသည်၊ (အရူးပျောက်သည်၊) ခိတ္တစိတ္တော-ဘီလူးလှန့်သဖြင့် ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝေဒနာဋ္ဋော-ဒုက္ခဝေဒနာနှိပ်စက်အပ်သည်" ဟု လည်းကောင်း၊ "ဣမ ဘိက္ခဝေ, ဘိက္ခု-ကို၊ ပရိဝသန္တော-စည်၊ ဥက္ခိပိယတိ-နှင်ထုတ်အပ်၏၊ (နှင်ထုတ်ခံရ၏၊) ဥက္ခိတ္တကဿ-နှင်ထုတ်ခံရသောရဟန်း၏ ၊ပေ၊ ဩသာရိယတိ-သံယာ့ဘောင်သို့ သွင်းအပ်၏" ဟုလည်းကောင်း၊ "ယံမာနတ္တံ-အကြင်မာနတ်ကို၊ စိဏ္ဏံ-ကျင့်အပ်ပြီ၊ တံ-ထိုမာနတ်ကို၊ သုစိဏ္ဏံ-ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်ပြီ" ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်ထူး မရှိပါ။]

စတ္တာလီသကဖြစ်ပုံ။ ။ ဝိဘင်္ဂက, သာမဏေရ, ဥမ္မတ္တက, ခိတ္တစိတ္တ, ဝေဒနာဋ္ဋ, ဥက္ခိတ္တက ၃ ယောက်, ဤ ၈ ယောက်ကို ၁-ပရိဝသန္တ, ၂-မူလာယပဋိကဿနာရဟ, ၃-မာနတ္တာရဟ, ၄-မာနတ္တစရန္တ, ၅-အဗ္ဘာနာရဟဖြင့် မြောက်လျှင် ဝါရ (၄၀) ဖြစ်သည်. . . ။ စတ္တာလီသက်-သည်၊ နိဋ္ဌိတ်-ပြီ။

(၄) ဆတ္တိသကကထာ

၁၆၅။ (၁) ဣမ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု, ပရိဝသန္တော-စည်၊ အန္တရာ-(ရက်မပြည့်မီ) အကြား၌၊ သမ္မဟုလာ-နှံသော၊ ပရိမာဏာ-အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ (အာပတ် အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော၊) အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော-မဖုံးထားအပ်ကုန်သော၊ သံယာဒိသေသာ, အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿိတဿော (၂) ပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ၊ ပဋိကဿိတဿော၊ အသ-ထိုရဟန်းအား၊ ယထာပဋိစ္ဆန္နာနံ-အကြင်အကြင် ဖုံးထားအပ်ပြီးကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့၏ အတွက်၊ ပုရိမာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၌၊ သမောဓာန ပရိဝါသော-ပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ (၃) ပရိမာဏာ-ကုန်သော၊ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ-အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ။

(၄) အပရိမာဏာ-အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ (၅) အပရိမာဏာ ပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ (၆) အပရိမာဏာ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ ၊ပေ၊ (၇) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ (၈) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ ပဋိစ္ဆန္နာယော ၊ပေ၊ (၉) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ။ [ဤ ၉ ဝါရကို ပရိဝသန္တ, မာနတ္တာရဟ, မာနတ္တစရန္တ, အဗ္ဘာနာရဟ ၄ ယောက်ဖြင့်မြောက် (၃۶) ဝါရ ဖြစ်သည်။] ဆတ္တိသက် နိဋ္ဌိတ်။

(၅) မာနတ္တသတကထာ

၁၆၆။ ။ (၁) ဣဓ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိတ္မာ-ရောက်ပြီး၍၊ အပ္ပဋိဗ္ဗာဒေတ္မာ-မဖုံးထားမူ၍၊ ဝိဇ္ဇမတိ-လူထွက်၏၊ သော ပုန, ဥပသမ္မန္နော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လသော် ၊ပေ၊ နစ္ဆာဒေတိ-မဖုံးထား၊ (ဖုံးမထား)၊ တဿ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ၊ (၂) ဣဓ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗာဒေတ္မာ ဝိဇ္ဇမတိ၊ သော ပုန ဥပသမ္မန္နော ၊ပေ၊ ဆာဒေတိ၊ တဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော-အား၊ ယထာ ပဋိစ္ဆန္နေ-အကြင်အကြင် ဖုံးထားအပ်ပြီးသော၊ ပစ္ဆိမသ္မိं-နောက်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိကွန္ဓေ-အာပတ်အစုကြောင့်၊ ပရိဝါသံ ဒတ္မာ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။

(၃) ပုရိမသ္မိं-ရှေးဖြစ်သော၊ (၄) ပုရိမသ္မိံစ-ရှေးလည်းဖြစ်သော၊ ပစ္ဆိမသ္မိံစ-နောက်လည်းဖြစ်သော။ ["ပုရိမသ္မိं, မစ္ဆိမသ္မိं" ဟု ဆိုရပုံကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] (၅) ဣဓ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ-သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယောပိ-သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော ဟောန္တိ၊ သော ဝိဇ္ဇမိတ္မာ ပုန, ဥပသမ္မန္နော-လသော်၊ ယာ အာပတ္တိယော, တိုကို၊ ပုဗ္ဗေ-လူမထွက်မီ ရှေးရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌၊ ဆာဒေသိ-ဖုံးထားပြီ၊ တာ အာပတ္တိယော-တိုကို၊ ပစ္ဆာ-လူထွက်ပြီးနောက် တစ်ဖန် ရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌၊ နစ္ဆာဒေတိ-မဖုံးထား၊ ယာအာပတ္တိယော ပုဗ္ဗေ နစ္ဆာဒေတိ၊ တာ အာပတ္တိယော ပစ္ဆာ နစ္ဆာဒေတိ တဿ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။ [ကြွင်းဝါရများကို ပါဠိတော်ကြည့်၍ သိပါ။]

အမှာ။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ လူထွက်သော ရဟန်းအတွက် ဝါရ (၂၀)၊ သာမဏေ, ဥမ္မတ္တက, ခိတ္တစိတ္တ, ဝေဒနာဋ္ဋတို့အတွက် ဝါရ (၂၀)၊ စီအားဖြင့် မာနတ် (၁၀၀) ဖြစ်သည်၊ မာနတ္တသတံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

(၆) သမ္ဘုလာယ သမောဓာနပရိဝါသ စတုဿတ။ ၁၇၂။ ဤဝါရ၌ အနက်ထူးမရှိပါ၊ ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် လူထွက်သောရဟန်းအတွက် ဝါရ (၂၀)၊ ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် သာမဏေ, ဥမ္မတ္တက, ခိတ္တစိတ္တ, ဝေဒနာဋ္ဋဖြစ်သော ရဟန်းများအတွက် ဝါရ (၂၀)စီအားဖြင့် ဝါရ (၁၀၀)ဖြစ်၏၊ ထို့အတူ မာနတ္တာရဟ, မာနတ္တစရန္တ, အဗ္ဘာနာရဟဖြစ်စဉ်တို့၌လည်း ဝါရ (၁၀၀)စီအားဖြင့် ဝါရ (၄၀၀) ဖြစ်သည်၊ သမ္ဘုလာယ သမောဓာနပရိဝါသစတုဿတံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

(၇) ပရိမာဏာဒိဝါရအဋ္ဌက။ ၁၈၀။ (၁) ဣဓ ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သမ္ဘဟုလာ-နှင့်သော၊ ပရိမာဏာ-နှင့်သော၊ သံယာဒိသေသာ, အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္မာ-၍၊ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတ္မာ-ဖုံးမထားမူ၍၊ ဝိဇ္ဇမတိ ၊ပေ၊ (၂) အပရိမာဏာ-နှင့်သော ၊ပေ၊ (၃) ဧကနာမာ-တူသောနာမည် ရှိကုန်သော ၊ပေ၊ (၄) နာနာနာမာ-အမျိုးမျိုးသောနာမည် ရှိကုန်သော ၊ပေ၊ (၅) သဘာဂါ - ဝတ္ထုအားဖြင့် တူသော

သဘောရှိကုန်သော ၊ပေ၊ (၆) ဝိသဘာဂါ-ဝတ္ထုအားဖြင့် တူသောသဘော မရှိကုန်သော ၊ပေ၊ (၇) ဝဝတ္ထိတာ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်ကုန်သော ၊ပေ၊ (၈) သမ္ဘိန္နာ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ရောစပ်အပ်ကုန်သော ၊ပေ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗာဒေတွာ ဝိဘဇမတိ။ [ဝဝတ္ထိတ+သမ္ဘိန္နတို့သည် သဘာဂ+ဝိသဘာဂတို့၏ ပရိယာယ်တည်း။] ဟေဋ္ဌာ-ဌ၊ (ဝိတ္ထာရိတံ) ယထာ-ခဲ့အပ်ပြီးသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ-ခဲ့ရာ၏။

ပရိမာထာဒိဝါရအဋ္ဌက်-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

(၈) ဒွေဘိက္ခုဝါရကောဒသက ကထာ

၁၈၁။ (၁) ဒွေ-နိ်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သံဃာဒိသေသံ-သို့၊ အာပန္နာ ဟောန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ သံဃာဒိသေသေ-၌၊ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော-သံဃာဒိသေသ်ဟု အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဆာဒေတိ-၏၊ ဧကော နစ္ဆာဒေတိ၊ ယော ဆာဒေတိ၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-ကို၊ ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသနာပြောစေထိုက်၏၊ ယထာ ပဋိစ္ဆန္နေ-ကြောင့်၊ အသ-ထို ဖုံးထားသောရဟန်းအား၊ ပရိဝါသံ ဒတ္တာ, ဥဘိန္နံပိ- ၂ ပါးလုံးတို့အားလည်း၊ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ "သံဃာဒိသေသေ-၌၊ မိဿကဒိဋ္ဌိနော-ထုလ္လစ္စဉ်းစသော လဟုကအာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသေသ်ဟု အယူရှိကုန်သည်" ဟု လည်းကောင်း, "မိဿကေ-လဟုက အာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်၌၊ သုဒ္ဓကေ-သံဃာဒိသေသ် မဖက်, သက်သက်သော လဟုကအာပတ်၌" ဟုလည်းကောင်း, "ဥဘောပိ- ၂ ပါးလုံးတို့ကိုလည်း၊ ယထာမံ-ဝိနည်းတရား တော်အားလျော်စွာ၊ ကာရာပေတဗ္ဗာ - ပြုစေထိုက်ကုန်၏" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။

၈။ ဧကဿ-တစ်ပါးသောရဟန်း၏၊ အာရောစေဿာမိ-ဒေသနာပြောအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဧကဿ-၏၊ နာရောစေဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ- ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ပဌမမ္မိ ယာမံ-ပဌမယာမ် ပတ်လုံးလည်း၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏၊ (ဒေသနာမပြော) ၊ပေ၊ အရုဏော-အရုဏ်သည်၊ ဥဒ္ဒိတေ-တက်လသော်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆန္နာ-ဖုံးထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဆာဒေတိ-၏၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို၊ ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသနာပြောစေထိုက်၏။

ဒေသာပေတဗ္ဗော။ ။ "ဒုက္ကဋ် ဒေသာပေတဗ္ဗော" ဟူသော စကားဖြင့် "အာပတ်ကို ဖုံးထားသည့်အတွက် အရုဏ်တက်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်တစ်ချက် အပိုသင့်၏" ဟု မှတ်ပါ။ ဤဒုက္ကဋ်သည် အခြားအာပတ်များကို ဖုံးလျှင်လည်း သင့်သည်သာ။

၉။ တေ-ထို ၂ ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာရောစေသာမ-နှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ခရီးသွားကြကုန်၏၊ ဧကသ-၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ နာရောစေသာမိ-ဒေသနာမပြောတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ မက္ခမ္ပေမ္ပော-ဘုရားရှင်၏ ပညတ်တော်ကို ချေဖျက်လိုသော သဘောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ၊ပေ။

၁၀။ ဝါရလွယ်ပြီ၊ ၁၁ ဝါရ၌ "ဒွေ ဘိက္ခူ သံယာဒိသေသံ အာပန္နာ ဟောန္တိ၊ တေ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိသမာနေ ဧဝံ ဝဒန္တိ၊ (ကိံ)။ ဣဒါနေဝ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆတီတိ။ [သုဒ္ဓပါစိတ်, မောဟနကသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပေးပါ။]

ဒွေဘိက္ခုဝါရဧကာဒသက်-သည်၊ နိဋ္ဌိတ်-ပြီ။

သို့ဖြစ်လျှင် "မစွန့်နိုင်သော နိသဂ္ဂိအာပတ် ရှိနေသူမှာ နေ့စဉ် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တိုးနေမည်သာ" ဟု သိပါ။ "အာပတ်ရှိလျှင်လည်း ဥပုသ်မပြုကောင်း" ဟု ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ ပညတ်တော်မူခဲ့ပြီ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် "သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိံဝါ" ဟု သာရတ္ထဋ္ဌီကာ (သမထက္ခန္ဓက) ၌ပြအပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့် စဉ်းစားလျှင် သေခါနီး၌ ထိုအာပတ်ကို သတိရနေပါမူ ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန် ထိုက်တန်ရာသို့ သွားရပေလိမ့်မည်။

(၉) မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိနဝက ကထာ

၁၈၂။ (၁) ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ပရိမာဏမ္မိ-အတိုင်းအရည်ရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္မိ-သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ သော သံယံ ၊ပေ၊ သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ၊ တဿ သံယော ၊ပေ၊ ဒေတိ၊ သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ ပရိမာဏာယော-နှင့်သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော-နှင့်သော ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ သော သံယံအန္တရာပတ္တိနှင့်-တို့၏အတွက်၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ-ကို၊ ယာစတိ၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံယော ၊ပေ၊ ဓမ္မိကေန-တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ အကုပ္ပေန-မဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ ဌာနာရဟေန-

---

ပရိမာဏမ္မိ ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္မိ။ ။ သမ္ဘဟုလာ သံယာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏမ္မိတိ အာဒိ ဇာတိဝသေနေကဝစနံ၊ ("အာပတ္တိယော" နှင့် အရတူသောကြောင့် "ပရိမာဏာပိ" စသည်ဖြင့် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟောတော်မူထိုက်သော်လည်း, သံယာဒိသေသ်ဟူသော ဇာတ်ကိုင်ခဲ့၍ ဧကဝုစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။) ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော ဝါ (တစ်နည်း, ကြိယာဝိသေသနတည်း၊) ဤအလို "ပရိမာဏမ္မိ-အတိုင်းအရည်ရှိသည် မည်လောက်အောင်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္မိ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ရောက်စပ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်လည်းကောင်း" ဟု ပေးပါ။ ဤ သမ္ဘိန္နသဒ္ဒါသည် ရောစပ်ခြင်း အနက်ကိုဟောဇ်။ "သီမာသမ္ဘေဒ-သိမ်ချင်း ရောစပ်" ဟူသော အသုံးအနှုန်းမျိုးတည်း။ ["အပရိမာဏမ္မိ ဧကနာမမ္မိ" စသည်တို့၏ အနက်ကို ပရိမာဏာဒိဝါရ အဌကထာ ရေးခဲ့ပြီ။]

(မူလာယ ပဋိကဿနတ်၏ တည်ရာ) ဥ တ်ကမ္မဝါစာဟူသော အကြောင်းအား ထိုက်သော၊ ကမ္မေန-ဥ တ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့်၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿတိ-၏။ [ဤပုဒ်များ၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ, ဒုတိယအုပ် သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂ် အခန်း၌ ပြထားပြီ။] ဓမ္မေန-ဓမ္မအားဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန-တရားမဟုတ်သဖြင့်၊ မာနတ္တံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန အဇ္ဈေတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ အဝိသုဒ္ဓေါ-မစင်ကြယ်။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ၂-အန္တရာပရိမာဏပဋိစ္ဆန္နအာပတ်, ၃-အန္တရာ ပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္န အပ္ပဋိစ္ဆန္န, ၄-အန္တရာ အပရိမာဏ အပ္ပဋိစ္ဆန္န, ၅-အန္တရာ အပရိ မာဏ ပဋိစ္ဆန္န, ၆-အန္တရာ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္န, အပ္ပဋိစ္ဆန္န, ၇-အန္တရာပရိမာဏ အပရိမာဏ အပ္ပဋိစ္ဆန္န, ၈-အန္တရာ ပရိမာဏ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္န, ၉-အန္တရာ ပရိ မာဏ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္န အပ္ပဋိစ္ဆန္န အာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အာပတ်တို့မှ မစင်ကြယ်ပုံကို အစဉ်အတိုင်းဟောတော်မူသည်၊ ဤသို့လျှင် အဝိသုဒ္ဓိနဝကဖြစ်၏။

ဒုတိယ အဝိသုဒ္ဓိနဝက။ ။ ပဌမနဝက၌ ဟောတော်မူအပ်ခဲ့သော "မူလာ ယ ပဋိကဿတိ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ဓမ္မေန သမောဓာန ပရိဝါသံ ဒေတိ" နေရာဝယ် "အဓမ္မိကေန, အဓမ္မေန" ဟု လည်းကောင်း, "အဓမ္မေန မာနတ္တံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန အဇ္ဈေတိ" နေရာဝယ် "ဓမ္မေန" ဟု လည်းကောင်း လဲလှယ်၍ ဟောတော်မူ ပါသည်။

တတိယ (ဝိသုဒ္ဓိ)နဝက။ ။ ဣဓ ပန ၊ပေ၊ အဓမ္မေန သမောဓာနပရိ ဝါသံ ဒေတိ။ [ဤတိုင်အောင် ဒုတိယ နဝကနှင့်တူပြီ။] သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဝသာမိ-ပရိဝါသ် ကျင့်သုံး၏၊ (ပရိဝါသ်ဆောက်တည်နေ၏။) ဣတိ-ဤသို့၊ မညမာနော-မှတ်ထင်လျက်၊ အန္တရာ သမ္ဘဟုလာ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏာယော အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ သော-သည်၊ တသ္မိံ ဘူမိယံ-ထို အန္တရာသံယာဒိသေသ် အာပတ် သင့်ရာ အခိုက်အတန့်၌။ [ရှေးနိဿယ၌ "ထိုသံယာဒိသေသ်ဘုံ၌၊ ဝါ-ထိုသံယာ ဒိသေသ်အာပတ်၌" ဟု ပေး၏။] ဌိတော-တည်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပုရိမာပတ္တိနံ-ရှေ့ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကို၊ မူလပရိမာဏ အာပတ်တို့၏။) အန္တရာပတ္တိယော-အန္တရာ အာပတ်တို့ကို၊ (ပရိဝါသ် ကျင့်သုံးစဉ်သင့်အပ်သော ပရိမာဏအပ္ပဋိ စ္ဆန္န အန္တရာ အာပတ်တို့ကို၊) သရတိ၊ အပရာပတ္တိနံ-နောက်ဖြစ်သော အာပတ်တို့၏၊ (ပြအပ်ခဲ့သော အန္တရာအာပတ်ကိုပင် "အပရာပတ္တိ" ဟု ဟောတော်မူထားသည်၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။) အန္တရာ ပတ္တိယော-တို့ကို၊ (မူလာယ ပဋိကဿနာပြု၍ သမော ဓာနပရိဝါသ်ပေးပြီးနောက် ပရိဝါသ်ကျင့်သုံးဆဲ အကြား၌ သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်တို့ကို၊) သရတိ။

တသ-ထိုရဟန်း၏၊ ဧဝं-ဤအကြံသည်၊ ဟောတိ (ကိ)၊ အဟံ ၊ပေ၊ သရာမိ၊ ၊ပေ၊ အဟံ-သည်၊ သံယံ-ကို၊ ပုရိမာပတ္တိနံ-တို့၏၊ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ-တို့၏အတွက်လည်းကောင်း၊ အပရာပတ္တိနံ-တို့၏၊ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ-တို့၏ အတွက်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ကမ္မေန-ဖြင့်၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ-အရင်းသို့ဝင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန-တရားအားဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဓမ္မေန, မာနတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ အဗ္ဘာနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ယန္နုန ယာစေယျံ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစု၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်၏၊ (ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီး၍)။ [ဣတိ-တစ်လုံးအကြေကြံပါ။] သော သံယံ ၊ပေ၊ ယာစတိ၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံယော ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿတိ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ဓမ္မေန အဗ္ဘေတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ ဝိသုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်၏။ [ကြွင်းဝါရတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဝါရတွက်ပုံလည်း မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိ နဝက အတိုင်းပင်တည်း။] တတိယ (ဝိသုဒ္ဓိ) နဝကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

တတိယော-သော၊ သမုစ္စယက္ခန္ဓကော-တည်း။

တသ-ထို သမုစ္စယက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကား၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာ-အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်၊ ဧကာဟ-တစ်ရက်ပတ်လုံးဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ဒွိဟ-နှစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ တိဟ-သုံးရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ စတူဟ-လေးရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ပဉ္စာဟ-ငါးရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ပဏ္ဍ-တစ်ပဏ္ဍပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ဒသန္နံ-ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်တို့၏၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို၊ မဟာမုနိ-မြတ်သော ဘုရားရှင်သည်၊ အာဟ-ဟောတော်မူပြီ။

သုဒ္ဓန္တော-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၊ ဝိဗ္ဘမန္တော-လှူထွက်သော ရဟန်း၊ ပရိမာဏမုခံ-ပရိမာဏ အစရှိသော ပါဠိတော်၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထို သံဃာဒိသေသ် အာပတ်၌၊ သညိနော-သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေမတိကာ-ယုံမှားကုန်၏၊ တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ မိဿကဒိဋ္ဌိနော-ထုလ္လစ္စည်းစသောလဟုက အာပတ်တို့နှင့် ရောသော သံဃာဒိသေသ်ဟု အယူရှိကုန်၏၊ ဒွေစ-နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အသုဒ္ဓကေ-သံဃာဒိသေသ် သုက်သက်မဟုတ်သော မိဿက အာပတ်၌၊ အသုဒ္ဓကဒိဋ္ဌိနော-သုဒ္ဓသံဃာဒိသေသ်သက်သက် မဟုတ်သော မိဿကသံဃာ

ဒိသေသ်ဟု အယူရှိကုန်၏၊ ဒွေစ-နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တထေဝ-ထို့အတူသာလျှင်၊ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌနော-သက်သက်သော လဟုက အာပတ်ဟု အယူရှိကုန်၏၊

ဧကော-တစ်ပါးသည်၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ မဂ္ဂ မတေန-ဘုရားရှင်၏ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ချေဖျက်လိုသောဆန္ဒဖြင့်၊ (ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏၊) ဥမ္မတ္တက-ဥမ္မတ္တကရဟန်း၊ ဒေသနံ-ဒေသနာပြောခြင်း၊ မူလာ-အရင်းသို့ ငင်ခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓတော-အာပတ်စင်ကြယ်သော အားဖြင့်၊ ပန္နရသ-ပန္နရသဝါရ။ [ဆဋ္ဌမူပါဠိ တော်မျှားခ်ိ-"အဋ္ဌာရသ-အဋ္ဌာရသဝါရ" ဟု ရှိ၏။]

(ဧသော-ဤအစဉ်သည်ကား၊) တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပပသာဒကာနံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော၊ ဝိဘဇ္ဇပဒါနံ-ဝေဖန်အပ်သော ပုဒ်ရှိကုန်သော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းကုန်သော၊ အာစရိယာနံ-ဆရာတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ-သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်ခြင်းငှာ၊ ဝါစနာ-ပို့ချအပ်သော အစဉ်တည်း၊ ဣတိ-တသုဒ္ဓါန စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သမုစ္စယက္ခန္ဓကော–သည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီ။

၄–သမထက္ခန္ဓက

(၁) သမ္မုခါဝိနယ ကထာ

၁၈၅။ တေန သမယေန ၊ပေ၊ အာရာမေ၊ ဇေတ ခေါပန သမယေန-၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိမည်ကုန်သော၊ ဝါ-ဖ်ယောက်အစု၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အသမ္မုခီဘူတာနံ-မျက်မှောက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) ကမ္မာနိ-ကံတို့ကို၊ တဇ္ဇနီယမ္မိ-တဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနီယမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ။ ("ကမ္မာနိ" ကို "တဇ္ဇနီယမ္မိ ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနီယမ္မိ" ဟု သရုပ်ဖော်သည်၊) ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, အသမ္မုခီဘူတာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) ကမ္မံ-ကို၊ တဇ္ဇနီယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနီယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နေ ကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ ဝါ-မပြုရ။

၁၈၆။ မာတိကာ။ ။ အဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မကို ပြောလေ့ရှိသော၊ (ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ပြောလေ့ရှိသော၊) ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီ-ကုန်သော၊ သဗ္ဗဟုလာ - များစွာသော ရဟန်းတို့လည်းကောင်း။ (၂ ပါး, ၃ ပါး ကို ယူပါ။) အဓမ္မဝါဒီ-သော၊ သံဃော-လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝါဒီ-ဓမ္မကို ပြောလေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော-လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သံဃော-လည်းကောင်းတည်း။

ကဏ္ဍပကွန်ဝက်။ ၁၈၇။ ("အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော" စသော မာတိကာကို ချဲ့ပြတော်မူလိုသောကြောင့် "အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော ဓမ္မဝါဒီ" စသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။) အဓမ္မဝါဒီ-သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဓမ္မဝါဒီ-သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ သညာပေတိ-ကောင်းစွာသိစေ၏၊ ဝါ-နှစ်သက်စေ၍ သိစေ၏၊ နိဗ္ဗာပေတိ-(မိမိ ပြောလိုအပ်သော) အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှုစေ၏၊ ပေက္ခေတိ-ရှေးဦးစွာ ရှုစေ၏၊ အနုပေက္ခေတိ-အဖန်ဖန် ရှုစေ၏၊ ဒဿေတိ-ရှေးဦးစွာမြင်စေ၏၊ (ပြု၏၊) အနုဒဿေတိ-အဖန်ဖန် မြင်စေ၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ပြော၍ သိစေ ရှုစေ မြင်စေသနည်း၊) အယံ-ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ အယံဝိနယော-တည်း၊ ဣဒံ-ကား၊ သတ္ထုသာသနံ-ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣမံ-ဤစာရေးတံကို၊ ဝါ-ဤမဲကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော၊ ဣမံ-ဤအယူကို၊ ရောစေဟိ-နှစ်သက်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ သိစေ ရှုစေ မြင်စေ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ သိစေခြင်း အစရှိသည်ကို ပြုလသော်၊ ဧတေ အဓိကရဏာ-သည်၊ စေ ဝူပသမ္မတိ-အကယ်၍ ငြိမ်းအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အဓမ္မေန-ဓမ္မမဟုတ်သော၊ ဝါ-ဓမ္မမှကင်းသော၊ သမ္မုခါဝိနယပဋိရူပကေန-သမ္မုခါဝိနယအတု အယောင်ဖြင့်၊ ဝူပသမ္မတိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ၊ သုဏ္ဏပကွန်ဝကလည်း လွယ်ပြီ၊ ဓမ္မ, ဝိနယအခွဲကို သံယောဇကတ္ဌနကဌကထာ, ဥပါလိပဉ္စာကထာ၌ တွေ့ရလတံ့။)

သုဏ္ဏပကွန်ဝက်–သည်၊ နိဋ္ဌိတ်–ပြီ။

(၂) သတိဝိနယသမထ

အမှာ။ ။ အရှင်ဒဗ္ဗ၏ဝတ္ထုကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ထိုဝတ္ထုကိုမရေးတော့ဘဲ ဆိုင်ရာကံကိုသာ ရေးပါမည်။ ["သတိဝေပုလ္လပတ္တသ-သတိ၏ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော" ဟု ပေးပါ။]

ဓမ္မိကသတိဝိနယဒါန။ ။ ဘိက္ခဝေ, ဓမ္မိကာနိ-တရား၌ ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝါ-တရားရှိကုန်သော၊ သတိဝိနယဿ-ကို၊ ဒါနာနိ-ပေးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ-ဤငါးပါးတို့တည်း၊ (၁) ဘိက္ခု, သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်၊ အနာပတ္တိကော-အာပတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ (၂) နံ-ထိုရဟန်းကို၊ အနုဝဒန္တိစ-စွပ်လည်းစွပ်စွဲကြကုန်၏၊ (၃) ယာစတိစ-သတိ ဝိနည်းပေးဖို့ရန်လည်း တောင်း၏၊ (၄) တဿ-အား၊ သံဃော-သည် ၊ပေ၊ သတိဝိနယံ ဒေတိ။ ["သံဃောဒေတိ" ကို တစ်အင်္ဂါ, "ဓမ္မေန သမဂ္ဂေန" ကို တစ်အင်္ဂါယူပါ။]

(၃) အမှုဌဝိနယသမထ

[မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-၁၀၆ သုတ်ဖြင့် မူ၌ ဒီဃပြု။]

၁၉၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဂဂ္ဂေါ-ဂဂ္ဂမည်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဥမ္မတ္တကော-ရှိုးသည်၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတော-ပြုအပ်သောစိတ်၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဥမ္မတ္တကေန-သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-သော၊ တေန-ထို ဂဂ္ဂ ရဟန်းသည်၊ ဗဟု-သော၊ အသမဏကံ-ရဟန်းတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သော အလုပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဏ္ဍာစိဏ္ဏံ-လွှမ်းမိုး၍ ကျင့်အပ်သည်၊ ဝါ-လွန်ကြူးအပ်သည်၊ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ-နှုတ်ဖြင့်လည်း ပြောဆိုအပ်, ကိုယ်ဖြင့်လည်း ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဂဂ္ဂံ, ဘိက္ခု-ကို၊ ဥမ္မတ္တကေန-ရှိုးသူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-စိတ်ဖေါက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သော၊ အဏ္ဍာစိဏ္ဏေန-လွှမ်းမိုး၍ ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ စောဒေန္တိ-စောဒနာကြကုန်၏၊ (ကိုး)၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ဇဝရုပ်-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိ, အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သရတု-အမှတ်ရပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ စောဒနာကြကုန်၏။

သော-ထို ဂဂ္ဂရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒေတိ (ကိုး)၊ အဟံ အာဝုသော ဥမ္မတ္တကော-သည်၊ စိတ္တ ဝိပရိယာသကတော-သည်၊ အဟောသိं-ဖြစ်ပါပြီ၊ ဥမ္မတ္တကေန-သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-သော၊ တေနမေ-သည်၊ ဗဟု, အသာမဏံ-ကို၊ အဏ္ဍာစိဏ္ဏံ-လွန်ကြူး၍ ကျင့်အပ်ပါပြီ၊ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ-ပါပြီ၊ အဟံ, တံ-ထိုအမှုကို၊ န သရာမိ-အမှတ်မရပါ၊ မှုဠ္ဍေန-တွေဝေသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) မေ-သည်၊ ဧတံ-ဤအမှုကို၊ ကတံ-ပြုအုပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုဏ်၏။ ဧဝမ်ပိ-လည်း၊ ဝုစ္စမာနာ-ပြောဆိုအပ်ပါကုန်လျက်၊ နံ-ထိုဂဂ္ဂရဟန်းကို၊ စောဒေန္တိယေဝ-စောဒနာမြဲ စောဒနာကြကုန်သည်သာ၊ (ကိုး)၊ အာယသ္မာ ၊ပေ၊ သရတု-လော၊ ဣတိ (စောဒေန္တေဝ) ၊ပေ၊ အမှုဌဿ-ရှေးကတွေဝေသော်လည်း ယခုအခါ မတွေဝေသော၊ ဂဂ္ဂဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ အမှုဌဝိနယံ ဒေတု၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခုံ ဥမ္မတ္တကေန ၊ပေ၊ စောဒေန္တိ။ ။ "ဂဂ္ဂေါ ဘိက္ခု ဥမ္မတ္တကော" စသော ဝါကျ, "တေန ဥမ္မတ္တကေန ၊ပေ၊ အဏ္ဍာစိဏ္ဏံ ဟောတိ" စသော ဝါကျတို့၌ပါသော ဥမ္မတ္တက စိတ္တ ဝိပရိယာသကတ ပုဒ်တို့သည် ဘိက္ခု၏ ဝိသေသနတည်း။ ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု ဥမ္မတ္တကေန စသော ဝါကျ၌ကား ထို ၂ ပုဒ်တို့သည် ဘိက္ခုနှင့် အရမတူသောကြောင့် အနက်တစ်မျိုးပေးဖို့ရာ ဝိမတိ၌ ဤသို့ ဖွင့်ထားပါသည်။

ဝိမတိ။ ။ ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခုံ ၊ပေ၊ စောဒေန္တိတိ ဧတ္ထ ပန (ဤပါဠိရပ်၌ကား) ဥမ္မတ္တကဿ+ဣဒံ ဥမ္မတ္တကံ (အဏ္ဍာစိဏ္ဏံ)၊ တဒေဝ စိတ္တဝိပရိယာသေန+ကတံဟိ စိတ္တဝိပရိယာသကတံ၊ တေန ဥမ္မတ္တကေန စိတ္တ ဝိပရိယာသကတေန အဏ္ဍာစိဏ္ဏေန အနာစာရေန (ကြောင့်) အာပတ္တိယာ (ဖြင့်) ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခုံ စောဒေန္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌော။

(တီဏိမာနိ ဘိက္ခဝေစသော ဝါကျ လွယ်ပြီ၊) ဘိက္ခဝေ-တို့ ၊ပေ၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တမေနံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံယောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္မဟုလာ ဝါ-များစွာသော ရဟန်းတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလောဝါ-သည်သော်လည်း ကောင်း၊ စောဒေတိ၊ (ကိုး)။ (နှစ် သုံး လေးပါး, ကံ ကတ္တားနှင့်, ထားသည့်အရာ, ကြိယာမှာ, မှန်စွာနောက်ဖျား, ကံကတ္တားနှင့်, တူကြားလိင်ဝုစ် အညီတည်း" ဟူသော နိယာမ်နှင့်အညီ ဧကပုဂ္ဂလောကိုင်ခဲ့၍ "စောဒေတိ" ဟု ဟောတော်မူသည်။) အာယသ္မာ ၊ပေ၊ သရတု, ဣတိ (စောဒေတိ)။ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ သရမာ နောဝ-အမှတ်ရပါလျက်ပင်၊ ဧဝံ ဝဒေတိ၊ (ကိုး)၊ အဟံ ၊ပေ၊ နဿရာမိ-ပါ၊ ဣတိ (ဝဒေတိ)၊ တဿ-အား၊ သံယော-သည်၊ အမူဋ္ဌဝိနယံ ဒေတိ၊ အမူဋ္ဌဝိနယဿ-ကို၊ ဒါနံ-သည်၊ အဓမ္မိကံ-မယှဉ်၊ ဝါ-မရှိ၊ [ဒုတိယဝါရ၌ "သုပိနန္တေနယထာ-အိပ်မက်၌ကဲ့သို့၊ သရာမိ" ဟုလည်းကောင်း, တတိယဝါရ၌ "သော-သည်၊ အနုမ္မ တ္တကော-အနည်း မဟုတ်သည်၊ (သမာနော၊) ဥမ္မတ္တကာလယံ-ရူးသူ၏အဖြစ်၌ ကပ်ငြိ ခြင်းကို၊ (ရူးယောင်ဆောင်မှုကို၊) ကရောတိ၊ (ကိုး)၊ အဟမ္ပိ ဧဝံ ကရောမိ ၊ပေ၊ မယှမ္ပိ-ငါ့အားလည်း၊ ဧတံ-ဤအမှုသည်၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏" ဟု ပေးပါ၊ ဓမ္မိက အမူဋ္ဌဝိနယ ဒါနလွယ်ပြီ။)

(၄) ပဋ္ဌာတကရဏသမထ

၂၀၀။ တေန သမယေန-၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ, ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အပဋ္ဌာယ-ဝန်မခံခြင်းဖြင့်၊ (ဝန်မခံဘဲ)၊ ဘိက္ခူနုံ-တို့၏အပေါ်၌၊ ကမ္မာနိ-တို့ကို၊ တဇ္ဇနီယမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပနီယမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ [နဿ ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျကို သမ္မုခါဝိနယ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

မာတိကာလွယ်ပြီ၊ အဓမ္မိကပဋ္ဌာတကရဏ၌ "ဘိက္ခု-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ တမေနံ-ကို၊ သံယောဝါ ၊ပေ၊ စောဒေတိ၊ (ကိုး)၊ အာယသ္မာ-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-၏၊ ဣတိ (စောဒေတိ)၊ သော ဧဝံ ဝဒေတိ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော, အဟံ-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ နအဇ္ဈာပန္နော-ပါ၊ သံယာဒိသေသံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ပါ၏၊ ဣတိ (ဝဒေတိ)၊ တံ-ကို၊ သံယော သံယာဒိသေသေန-ဖြင့်၊ ကာရေတိ-ပြုစေ၏၊ (ကုစားစေ၏၊) အဓမ္မိကံ-သော၊ ပဋ္ဌာတကရဏံ-ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ပြုခြင်းတည်း။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဓမ္မိကပဋ္ဌာတကရဏလည်း လွယ်ပြီ။]

(၅) ယေဘုယျသိကာသမထ

၂၀၂။ တေန သမယေန, ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သံယမဗျေ-၌၊ ဘဏ္ဍနဇာတာ-ဖြစ်သော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကလဟဇာတာ-ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်၊ ဝိဝါဒါပန္နာ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) အညမညံ-အချင်းချင်း၊ မုခသတ္တီဟိ-နှုတ်တည်းဟူသော လှံတို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တာ-ထိုးဆွကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတုံ-ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၊ နာ သက္ကောန္တိ-မစွမ်းနိုင်ကြကုန် ၊ပေ။

. **သလာကဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိ။** ။ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ယေဘုယျသိကာယ-ယေဘုယျသိကာသမထေဖြင့်၊ ဝူပသမေတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒာဂတိ-ဆန္ဒာဂတိသို့၊ နာ ဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ ၊ပေ၊ ဘယာဂတိ နဂစ္ဆေယျ။ [ဆန္ဒာ-ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဂတိ-မရောက်ထိုက်သောအရာသို့ နာ ဂစ္ဆေယျ-မရောက်ရာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထပေးပါ။] ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ- ယူအပ်ပြီးသော စာရေးတံ, မယူအပ်သေးသော စာရေးတံကိုလည်း၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ ပဉ္စဟိ-နှင့်သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သော၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကော-စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မနိတဗ္ဗော-သမုတ် ထိုက်၏။ [ကမ္မဝါစာ၌ "ကမ္မံ-သလာကဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိကံသည်" ဟု လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထန္နာမံ, ဘိက္ခု-ကို၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကံ-စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္တေယျ" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။]

အဓမ္မိကသလာကဂ္ဂါဟာ။ **၂၄၀။** အဓမ္မိကာ-နှင့်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟာ-စာရေးတံကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊ (မဲကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊) ကတမေ ဒသ-တို့နည်း၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ သြရမတ္တကဉ္စ-သေးငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဂတိဂတံစ-ရောက်ထိုက်သော ၂ ကျောင်း ၃ ကျောင်းသို့ ရောက်သည်လည်း၊ နာ ဟောတိ-မဖြစ်၊ သရိတ သာရိတံ-(အဓိကရုဏ်းဖြစ်သော ရဟန်းတို့ ကိုယ်တိုင်) အမှတ်ရအပ်, (အခြား ရဟန်းတို့က) အမှတ်ရစေအပ်သည်လည်း, နာ ဟောတိ၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-များကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ-(သလာကဂ္ဂါဟာပက ရဟန်းက) သိ၏၊ အဓမ္မဝါဒီ, ဗဟုတရာ-နှင့်သည်၊ အပ္ပေဝ အသု-ဖြစ်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့သော အဗျာသယသည်၊ ဟောတိ၊ သံယော-သည်၊ ဘိဒ္ဓိသတိ-ကွဲလိမ့်မည်၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ, သံယော-သည်၊ အပ္ပေဝနာမ ဘိဇ္ဇေယျ-ကွဲသော်လည်း ကွဲရာ၏၊ ဣတိ-သည်၊ ဟောတိ၊ အဓမ္မေန-ဖြင့်၊ (မတရားသဖြင့်၊) ဂဏှန္တိ-(စာရေးတံကို) ယူကြကုန်[illegible] [illegible]ကြသည်၊ (မညီမညွှတ်သူတို့သည်၊ ဟုတ္တာ)၊ ဂဏှန္တိ၊ ယထာ ဒိဋ္ဌိယာ[illegible]-အကြင်[illegible] [illegible] အားဖြင့်လည်း, နာ ဂဏှန္တိ ၊ပေ။ [ဓမ္မိက သလာကဂ္ဂါ[illegible] လွယ်ပြီ။]

(၆) တဿ ပါပိယသိကာသမထ

၂၀၅။ တေန သမယေန-၌၊ ဥပဝါဠော-ဥပဝါဠသည်၊ သံယမဠေ-၌၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ အနုယုဉ္ဇိယမာနော-စစ်ဆေး မေးမြန်းအပ်သော်၊ အဝဇာနိတ္တာ-ပယ်ပြီး၍၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏၊ ပဋိဇာနိတ္တာ-ဝန်ခံပြီး၍၊ အဝဇာနာတိ-ပယ်ပြန်၏၊ အညေန-အခြားသောအကြောင်းဖြင့်၊ အညံ-အခြားသောအကြောင်းကို၊ (တစ်နည်း) အညေန-အခြားသောစကားဖြင့်၊ အညံ-ကို။ [ဤသို့လည်း သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဖွင့်၏။] ပဋိစရတိ-ဖုံးကွယ်၏၊ သမ္မာဇာနံ-ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက်၊ မုသာ-မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏။ [ဤဝါကျ မျှား၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ ဥပဝါဠသ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌)၊ တဿပါပိယသိကာကဋ်-တဿပါပိယသိကာကံကို၊ ကရောတု။ 💬

ဓမ္မိက · တဿပါပိယသိကကရဏာ။ **၂၀၇။** ဓမ္မိကာနံ ၊ပေ၊ ဣမာနိပဏ္ဍ-တို့တည်း၊ အသုစိစ-မစင်ကြယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ အလဇ္ဇိစ-အလဇ္ဇီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ သာနုဝါဒေါစ-စွပ်စွဲခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်း (စွပ်စွဲခံရသည်လည်း)၊ ဟောတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏ (အပေါ်၌)၊ သံဃော, ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ သမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ တဿပါပိယသိကာကမ္မံ-ကို၊ ကရောတိ။

(၇) တိဏဝတ္ထာရက သမထ

၂၁၂။ တေန သမယေန-၌၊ ဘိက္ခူနံ-တို့သည်၊ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ-ဖြစ်သော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟဇာတာနံ-ဖြစ်သောခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝါဒါပန္နာနံ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ-နေကုန်လသော်၊ ဗဟုံ ၊ပေ၊ ဘာသိတ ပရိကတံ ဟောတိ။ [အမှုဌဝိနယ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အထ-၌၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ တေ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ) ၊ပေ၊ သိယာပိ-ရံခါလည်း၊ တံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ကဏ္ဍဋ္ဌာယ-ကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ ဝါဠဋ္ဌာယ-ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ ဘေဒါယ-သံယာကွဲပြားခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ (ဖြစ်စရာရှိ၏) ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ တိဏဝတ္ထာရကေန-တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်၊ ဥပသမေတုံ အနုဇာနာမိ။ 💬

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ သံယာအားလုံးစည်းဝေးပြီးသောအခါ ၁-ဗျတ္တပဋ္ဌိ ဗလရဟန်းက သံယာအားလုံးကို သိစေပုံ။ [ဤကံ၌ ကမ္မဝါစာ မပါသောကြောင့် "ဉ တ္တိကံ" ဟု ခေါ်ရသည်။] ၂-တစ်ဖက်တစ်ဖက်တွင် ပါဝင်သောဗျတ္တပဋ္ဌိဗလ

ရဟန်းက မိမိဘက်သား ရဟန်းများကို သိစေပုံ။ [ဤကံ ၂ ပါးလည်း ဥ ဒ္ဒေကံပင်တည်း။] ၃-မိမိတို့ဘက်တွင် ဥ ဒ္ဒေဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် ဒေသနာပြောပုံတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ဟောတော်မူ၏။

ထို ဝါကျများ၌-"ထုလ္လဝဇ္ဇ-(ပါရာဇိက, သံဃာဒိသေသ်ဟူသော) ကြီးသော အပြစ်ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိပဋိဿံယုတ္တံ-လူတို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော အာပတ်ကို၊ (လူတို့အား ဆဲရေး ရှုံ့ချမှု, တရားသော ဝန်ခံမှု၏ ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို၊) ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ ဣမံ အဓိကရဏံ ဝူပသမေယျ" ဟူလည်းကောင်း, "ဧကတော ပက္ခိကာနံ-တစ်ဖက်သောအဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့တွင်၊ ဗျတ္တေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သကော-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပက္ခော-ကို၊ ဥပေတဗ္ဗော" ဟုလည်းကောင်း, အဟံ ၊ပေ၊ ဒေသေယံ-ဒေသနာပြောပါ၏၊ အမှာကံ-တို့သည်၊ ဣမာ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ တိဏာဝတ္ထာရကေန-ဖြင့်၊ ဒေသိတာ-ဒေသနာပြောအပ်ပါကုန်ပြီ" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ("ဝုဋ္ဌိတာ ဟောန္တိ" ၌ စပ်) ထုလ္လဝဇ္ဇ-ကို၊ ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိပဋိဿံယုတ္တံ, ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ-မိမိအယူကို ထင်စွာပြုမှုကို၊ ("ဤအမှုကို ငါမနှစ်သက်" ဟု အယူကို ထင်စွာပြုမှုကို၊) ထပေတွာ-ဤလည်းကောင်း၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုသံဃပရိသတ်၌၊ နဟောန္တိ-မရှိကုန်၊ တေ-တို့ကို၊ ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ-ထမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။

(၇) အဓိကရဏကထာ

၂၁၅။ တေန သမယေန ဘိက္ခူပိ-တို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့နှင့် (တကွ)၊ ဝိဝဒန္တိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဘိက္ခူပိ, ဘိက္ခုနိယော-ဘိက္ခုနီတို့နှင့် (တကွ)၊ ဝိဝဒန္တိ ၊ပေ၊ ဆန္ဒာ-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခုပိ-သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့၏၊ အနုပခဇ္ဇ-အတွင်းသို့ဝင်၍။ ("အတွင်းသို့ ကပ်ဝင်၍" ဟု မပေးပါနှင့်။) ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိं ဝိဝဒတိ၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ပက္ခ-အသင်းအပင်းကို၊ (ဘက်သားကို၊) ဂါဟေတိ-ယူစေ၏ ၊ပေ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အဓိကရဏာနိ-အဓိကရုဏ်းတို့သည်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ-တို့တည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ-လည်းကောင်းတည်း၊ တတ္ထ-ထို ၄ မျိုးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-ဟူသည်၊ ကတမံ-အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ, ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခူ - တို့သည်၊ ("ဝိဝဒန္တိ" ၌စပ်)

ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မော-တည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ တထာဂတေန-ဘုရား ရှင်သည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ လပိတံ-မိန့်တော်အပ်၏၊ ဣတိဝါ-သော် လည်းကောင်း ၊ပေ၊ တထာဂတေန, အာစိဏ္ဏံ-လေ့ကျက်တော်မူအပ်၏ ၊ပေ၊ အနာ စိဏ္ဏံ-လေ့ကျက်တော်မမူအပ် ၊ပေ၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်၏ ၊ပေ၊ အာပတ္တိ- အာပတ်တည်း ၊ပေ၊ အနာပတ္တိ-အနာပတ်တည်း ၊ပေ၊ လဟုကာ-လဟုကဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-တည်း ၊ပေ၊ ဂရုကာ-ဂရုကဖြစ်သော ၊ပေ၊ သာဝသေသာ-အကြွင်းအကျန်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ၊ပေ၊ အနဝသေသာ-အကြွင်းအကျန်မရှိသော ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌုल्ला- ရုံ့ရင်းသော ၊ပေ၊ အဒုဋ္ဌုल्ला-သော၊ အာပတ္တိ-တည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဒန္တိ။ [ပညတ္တ, အပညတ္တ, သာဝသေသ စသော ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သံဃ ဘေဒက ကွန္ဓကဋ္ဌကထာ, ဥပါလိပဉ္စကထာ၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

တတ္ထ-ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုရာ၌၊ ယံ ဘဏ္ဍနံ-အကြောင် မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းသည်၊ (ယော) ကလဟော-အကြင်ခိုက်ရန်သည်၊ (ယော) ဝိဂ္ဂဟော-အကြင် ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုယူခြင်းသည်၊ (ယော) ဝိဝါဒေါ-အကြင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ (ယော) နာနာဝါဒေါ-အကြင် အမျိုးမျိုးပြောဆိုခြင်းသည်၊ (ယော) အညထာဝါဒေါ-အကြင် တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ (တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောဆိုခြင်းသည်၊) ဝိပစ္စတာယ-ဖေါက်ဖေါက်ပြန်ပြန်ဖြစ်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ယော) ဝေါဟာရော-အကြင် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ (ပြောဆိုခြင်းဟူသော ဖရှသဝါစာသည်၊) ယံ မေဓဂံ-အကြင်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣဒံ-ဤဘဏ္ဍနစသည်ကို၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

တတ္ထကတမံ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဣဓ ၊ပေ၊ အာဇီဝဝိပတ္တိယာဝါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနုဝဒန္တိ-စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ ယော အနုဝါဒေါ-အကြင်စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ (ယာ) အနုဝဒနာ-အကြင်စွပ်စွဲခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်၊ (ယာ) အနုလ္လပနာ-အကြင် အဖန်ဖန် ပြောခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်၊ (ယာ) အနုဘဏနာ-အကြင် အဖန်ဖန် ဆိုခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်၊ (ယာ) အနုသမ္ပဝင်္ကာ-(ကိုယ်, နှုတ်တို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း၌) အကြင်အဖန်ဖန်လွန်စွာအပြားအားဖြင့် ကိုင်းညွှတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ (ယာ) အဇ္ဈာသယာနတာ-အကြင် လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ (ယံ) အနုဗလပ္ပဒါနံ-အကြင် (ရှေးဦးစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားအား) လျော်သော အားကိုပေးခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ) ဣဒံ-ဤ အနုဝါဒစသည်ကို၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ ဝုစ္စတိ။

အာပတ္တာဓိကရဏာ၌ လွယ်ပြီ၊ ကိစ္စာဓိကရဏာ၌ "သံဃသ-၏၊ ယာ ကိစ္စယတာ-အကြင် ကိစ္စ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်၊ (ယာ) ကရဏီယတာ-အကြင် ပြုဖွယ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်၊ (ယံ) အပလောကနကမ္မံ - သည် ၊ပေ၊ (ယံ)

ဥ တ္တိ ဒုတိယကမ္မ-အ ကြင် ဥ တ်ဟူသော ၂ ကြိမ်မြောက်ရှိသော ကံသည်၊ ယံ-ဥ တ္တိစတုတ္ထကမ္မ-သည်၊ (အတ္ထိ)။ ["ကိစ္စယထာ, ကရဏီယထာ" ကိုပင် ထပ်၍ ဖွင့်သည်။] ဣဒံ-ဤ အပလောကနကံစသည်ကို၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ ဝုစ္စတိ။

ဝိဝါဒါဓိကရဏမူလ။ ၂၁၆။ ဝိဝါဒါဓိကရဏသ-၏၊ မူလံ-မူလသည်၊ (အကြောင်းရင်းသည်၊) ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဆ-နှ်သော၊ ဝိဝါဒမူလာနိ-ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏသ-၏၊ မူလံ-တည်း၊ တီဏိပိ-၃ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏသ, မူလံ-တည်း ၊ပေ၊ ကတမာနိ-နှ်သော၊ ဆ, ဝိဝါဒမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏသ, မူလံ-မူလဖြစ်သနည်း၊ ဣဓ ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကောဓနော-အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်၊ ဥပနာဟီ-ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ သတ္ထုရိပိ-ဘုရားရှင်၌လည်း၊ အဂါရဝေါ-ရိုသေလေးစားခြင်းမရှိသည်၊ အပ္ပဋိဿော-ရှေးရှုနားထောင်ခြင်း မရှိသည်။။ [ဤအလို ပတိ+ရှေးရှိသော+သုဓာတ်+အပစ္စည်း။] ဝါ-မိုခိုအားထား ကိုးစားခြင်းမရှိသည်။ [ဤအလို ပတိ+သိဓာတ်။] (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရတိ ၊ပေ၊ သိက္ခာယပိ-သိက္ခာ ၃ ပါး၌လည်း၊ ပရိပူရကာရီ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်အောင် ပြုလေ့ရှိသည်၊ နှ ဟောတိ။ [သတ္ထုအဂါရဝ စသည်ဖြစ်ပုံကို သာရတ္ထဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

သော-သည်၊ သံယေ-၌၊ ဝိဝါဒံ-ကို၊ ဇနေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ယော ဝိဝါဒေါ-သည်၊ ဗဟုဇနာဟိတာယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားမဲ့အလို့ငှာ၊ ဗဟုဇနာ သုခါယ-များစွာသောလူအပေါင် မချမ်းသာခြင်းငှာ၊ ဗဟုနော-သော၊ ဇနဿ-၏၊ အနတ္ထာယ-အကျိုးမဲ့အလို့ငှာ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်, လူတို့၏၊ အဟိတာယ-စီးပွားမဲ့အလို့ငှာ၊ ဒုက္ခာယ-ဆင်းရဲခြင်းငှာ၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခဝေ တုမှေ ဇေရှုပ်, ဝိဝါဒမူလံ-ကို၊ အဗ္ဗတ္တံဝါ-မိမိသန္ဓာန်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မိမိ၏ ပရိသတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ-သူတစ်ပါးသန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သူတစ်ပါး၏ ပရိသတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စေ သမနုပဿယျာထ-အကယ်၍ကောင်းစွာမြင်ကုန်အုံ၊ တတြ-ထိုသို့မြင်ကုန်လသော်၊ တုမှေ, ပါပကဿ-သော၊ တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ-ကိုပင်၊ ပဟာနာယ-ပယ်ခြင်းငှာ၊ ဝါယမေယျာထ-အားထုတ်ကုန်ရာ၏၊ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ-ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ ဝါ-နှ်လော၊ ဧဝံ-ဤသို့ကျင့်လသော်၊ ပါပကဿ, ဧတဿ ဝိဝါဒဿ-ကို၊ ပဟာနံ-ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပယ်လသော်၊ ပါပကဿ, ဧတဿ ဝါဝါဒမူလဿ-၏၊ အာယတိံ အနုဝဿဝေါ ဟောတိ။ [အဗ္ဗတ္တံဝါတိ အတ္တနိဝါ အတ္တနော ပရိသာယဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါတိ ပရသ္မိံဝါ ပရဿ ပရိသာယဝါ၊ အာယတိံ အနုဝဿဝါယာတိ အာယတိံ အနုပ္ပါဒါယ-သာရတ္ထ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးကား၊ ဘိက္ခု-သည်၊ မက္ခီ-သူတစ်ပါး၏ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသည်၊ ပဠာသီ-ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ။ [သော သတ္တရိပိ အဂါရဝေါစသော ဝါကျအားလုံးကို ပေယျာလမြှုပ်သည်။] ဣဿုကီ ပြူစုခြင်းရှိသည်၊ မစ္ဆရီ-ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ သဒ္ဓော-ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်၊ မာယာဝီ-လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ပါပိစ္ဆော-ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-မှားသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ-မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်၊ အာဓာနဂ္ဂါဟီ-မြဲမြဲစွာယူလေ့ရှိသည်၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ-ခဲယဉ်းသဖြင့် စွန့်လွှတ်စေရခြင်းရှိသည်၊ (စွန့်လွှတ်စေနိုင်ခဲ့သည်၊) ဟောတိ ၊ပေ။ [ဤပုဒ်တို့၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။] ဆန်သော၊ ဣမာနိ ဝိဝါဒမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာသ-၏၊ မူလ-တည်း။ [ပဋ္ဌလာဓိဋ္ဌာနဖြင့် ကောဓ ဥပနာဟစသောတရားတို့ကိုညွှန်ပြတော်မူ၏၊ ၁-ကောဓ, ဥပနာဟ ၂-မက္ခ, ပဠာသ စသည်ဖြင့် တစ်စုံတစ်စုံကို ၁ ပါးဟု ယူပါ၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီကား အာဓာနဂ္ဂါဟီ၏ အဖွင့်တည်း။]

ဝိဝါဒါဓိကရဏာသ-၏၊ မူလ-မူလဖြစ်သော၊ တီဏိ-နှင့်သော၊ အကုသလမူလာနိ-တို့သည်၊ ကတမာနိ ၊ပေ၊ လုဒ္ဓစိတ္တာ-တက်မက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိဝဒန္တိ၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တာ-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်၊ (ပျက်စီးသောစိတ် ရှိကုန်သည်၊) မူဠှစိတ္တာ-တွေဝေသောစိတ် ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိဝဒန္တိ။ [ကုသလမူလဝါရ၌ လွယ်ပြီ။]

အနုဝါဒါဓိကရဏမူလ။ ၂၁၇။ [ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ကာယောပိ-ကိုယ်သည်လည်း၊ အနုဝါဒါဓိရဏာသ-၏၊ မူလ-တည်း၊ ဝါစာပိ-နှုတ်သည်လည်း ၊ပေ၊ မူလ-တည်း၊ ကတမော-သော၊ ကာယော-သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ-၏၊ မူလ-မူလဖြစ်သနည်း၊ ဣဓ-၌၊ ဧကစ္စော-အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဗ္ဘဏ္ဍော-ဖေါက်ပြန်သောအဆင်းရှိသည်။ [ဒု သဒ္ဒါ "ဝိရူပ" အနက်ဟော။] ဒုဒ္ဒသိကော-မကောင်းသဖြင့် ကြည့်ရှုအပ်အပ် ကြည့်ရှုထိုက်သည်၊ (ကြည့်မကောင်းသည်၊) သြကောဋ္ဌိမကော-ပုကွသည်၊ ဗဟွာဗာဓော-များသောအနာရှိသည်၊ (ဤပုဒ်ကို "ကာဏောဝါ" စသည်ဖြင့် ထပ်ဖွင့်သည်၊) ကာဏောဝါ-လက်အားဖြင့် ကောက်သူသည်သော် လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍောဝါ-ခြေအားဖြင့် ခွင်သူသည်သော်လည်းကောင်း။ (ဋီကာ၌ ဤသို့ ခွဲထား၏၊ မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ, ဟတ္ထဆိန္နာဒိဝတ္ထု၌ကား တစ်မျိုးဖွင့်ထားသည်။) ပက္ခဟတောဝါ-ပျက်စီးပြီးသော တစ်ဖို့တစ်ပိုင်းရှိသူသည်သော်လည်းကောင်း၊ (ကိုယ်တစ်ပိုင်းသေနေသူသည်သော်လည်းကောင်း၊) ဟောတိ၊ ယေန-အကြင် ဒုဗ္ဘဏ္ဍစသောကိုယ်ဖြင့်၊ နံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဝဒန္တိ-စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ အယံကာယော-သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ, မူလ-တည်း၊ ဝါစာ၌ "ဒုဗ္ဘစော-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သောစကား ရှိသည်။ (ဤ၌ အပြောရခက် အဆိုရခက်

သူကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်, စကားမပီ၍ ကြိုးကြိုးစားစား စကားပြောရသူကို ဆိုလိုသည်။) မမ္မနော-မန်းစွဲသည်၊ ဝါ-ထစ်အသည်၊ ဌေဂလဝါစော-အရိယိုသော စကားရှိသည်၊ (စကားပြောသောအခါအာရည်ယိုသည်၊) ဟောတိ ၊ပေ။

အာပတ္တာဓိကရဏမူလ။ ၂၁၈။ (ယာ) အာပတ္တိ-သည်၊ ကာယတော-ကာယဒ္ဒါရကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ-ဖြစ်၏။ ဝါစတော-ဝစီဒ္ဒါရကြောင့်၊ နှ (သမုဋ္ဌာတိ၊) စိတ္တတော-မနောဒ္ဒါရကြောင့်၊ နှ (သမုဋ္ဌာတိ)။ (သာ) အာပတ္တိ-သည်၊ အတ္ထိ။ [ဤသို့စသည်ဖြင့် ပေးပါ၊ အကျဉ်းမှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်ကား၊-"ကိုယ်ရယ်-နှုတ်ရယ်, ကိုယ်နှုတ်ရယ်, ကိုယ်စိတ်-နှုတ်စိတ်, ကိုယ်နှုတ်စိတ်"တည်း။] ကိစ္စာဓိကရဏသ-၏။ မူလံ-သည်၊ ဧကံ-တည်း၊ သံယော-တည်း။

အဓိကရဏ်းကို ကုသိုလ်စသည်ဖြင့် ခွဲပုံ။ ၂၂၀။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ - သည်၊ (ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းသည်၊) ကုသလံ-ကုသိုလ်လော ၊ပေ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ သိယာ-တစ်ရံတစ်ခါ၊ ဝါ-အချို့ကား၊ ကုသလံ-တည်း၊ ဘိက္ခု, ကုသလစိတ္တာ-ကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဝိဝဒန္တိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကို ဤအဓိကရဏကထာ အစ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အာပတ္တာဓိကရဏအတွက် အဖြေဝါကျ၌ "ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ (အကြင်အမှုကို၊) ဇာနန္တော-သိလျက်၊ သဉ္စာနန္တော-ကောင်းစွာသိလျက်၊ စေစ္စ-ဝိတိက္ကမစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အဘိဝိတရိတ္တာ-လွှမ်းမိုး၍၊ ဝီတိက္ကမော-လွန်ကြူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ" ဟု ပေးပါ။

ဝိဝါဒ+အဓိကရဏ စတုက္ကံ။ ။ ဝိဝါဒေါ-ဝိဝါဒမည်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-ဏ မည်သလော၊ ဝိဝါဒေါ-မည်၏၊ နော အဓိကရဏံ-အဓိကရဏ မမည်ဘူးလော ၊ပေ၊ အဓိကရဏဉ္စေဝ-အဓိကရဏလည်း မည်သလော၊ ဝိဝါဒေါစ-ဝိဝါဒလည်း မည်သလော ၊ပေ။ [ပုတ္တေန-သား, သမ္မိုးနှင့်၊ ဘာတာ-ညီ, အကို၊ ဘဂိနိ-နှမ, အမအယံ-ဤအမိနှင့်သား စသူတို့၏ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါ-မည်၏၊ နော အဓိကရဏံ-အဓိကရုဏ်း မမည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပေးပါ။]

"အနုဝါဒါဓိကရဏ စတုက္ကံ, အာပတ္တာဓိကရဏစတုက္ကတို့ လွယ်ပြီ၊ 'ကိစ္စာဓိကရဏစတုက္ကဉ် "အာစရိယကိစ္စံ-ဆရာ၏ကိစ္စသည်၊ (ဆရာ့အပေါ် ၌ပြုထိုက်သော ကိစ္စသည်၊) ပေ၊ သမာနုပဇ္ဈာယကကိစ္စံ-တူသောဥပဇ္ဈာယ် ရှိသူ၏ကိစ္စသည်၊ (အတ္ထိ)" ဟု ပေးပါ။ ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။

(၉) အဓိကရဏရူပသမဏသမထ သမ္မုခါဝိနယ

[ဤကထာ၌ အဓိကရုဏ်း တစ်ပါးတစ်ပါးကို မူတည်၍ ဆိုင်ရာ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အကျယ်ပြတော်မူလိမ့်မည်။]

၂၂၈။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ကတိဟိ-အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္မတိ-ငြိမ်းသနည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ဒ္ဝိဟိ-နှင်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္မခါဝိနယေနစ-သမ္မုခါဝိနယ သမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာယစ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မတိ၊ သိယာ-ရံခါ၊ ဝါ-အချို့သော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ဧကံ-သော၊ ယေဘုယျသိကံ-မည်သော၊ သမထံ-သို့၊ အနာဂမ္မ-မရောက်မူ၍၊ (မပါဘဲ)၊ ဧကေန-သော၊ သမ္မုခါဝိနယေန-သော၊ သမထေန-ဖြင့်၊ သမေယျ-ရာသလော၊ ကွတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ (ဝူပသမံ-ငြိမ်းသည်၊) သိယာ-ဖြစ်ရာ၏၊ ကွတိ-သို့၊ ဝစနီယံ-ဖြေထိုက်သည်၊ အသ-ဖြစ်၏၊ ယထာကထံ ဝိယ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ["ကွဓ ပန ဘိက္ခဝေ" စသော ဝါကျကို ဝိဝါဒါဓိကရဏာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ ဝူပသမေတုံ-ငှာ၊ စေ သင်္ကြောန်-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကွဒ် အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသန္တံ-ငြိမ်းပြီဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ကေန-အဘယ်သမထဖြင့်၊ ဝူပသန္တံ-သနည်း၊ သမ္မုခါဝိနယေန-ဖြင့်၊ (ဝူပသန္တံ-၏၊ ,တတ္ထ-ထိ "သမ္မုခါဝိနယေန ဝူပသန္တံ" ဟူသော 'စကားရပ်၌၊ ဝါ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရာ၌၊ သမ္မုခါဝိနယသို့-သမ္မုခါဝိနယ၏ အဖြစ်သည်၊ ကိဉ္စ-အဘယ်နည်း၊ (ယာ) သံဃသမ္မုခတာ-အံ့ကြင် သံဃာ၏ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၊ (ယာ) ဓမ္မသမ္မုခတာ-အကြင် ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထု၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝိနယသမ္မုခတာ-အကြင်စောဒနာ, သာရဏာဝိနည်း၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ (ယာ) ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ-အကြင်စုဒိတက, စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ (အတ္ထိ) အယံ-ဤ သံဃသမ္မုခတာ စသည်သည်၊ တတ္ထ-၌၊ ဝါ-၌၊ သမ္မုခါဝိနယသို့-သမ္မုခါဝိနယ၏ အဖြစ်တည်း။

သိယာတိသ ဝစနီယံ။ ။ ပါဠိယံ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ၊ပေ၊ အနာဂမ္မာတိ အာဒိပုစ္ဆာ၊ သိယာတိ အာဒိ ဝိသဇ္ဇနံ၊ သိယာတိသ ဝစနီယန္တိ-ဧကေနေဝ (တစ်ခုသော သမ္မုခါဝိနယ သမထဖြင့်သာ) ဝူပသမံ (ငြိမ်းသည်) သိယာတိ (ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍) ဝတ္တဗ္ဗံ ဘဝေယျာတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။ (သိယာအတွက် ဝူပသမံဟု ကတ္တားထည့်သည်၊ ပုစ္ဆာတုန်းက "ဧကေန" ဟု ရှိသောကြောင့် "ဧကေနေဝ" လည်း ထည့်သည်၊ အဓိကရဏံကိုင့်၍ "ဝူပသမံ" ဟု ထားဟန်တူ၏၊ ဘာဟောဖြစ်လျှင် "ဝူပသမော" ဟုသာ ရှိနိုင်သည်၊ "ဝတ္တဗ္ဗံ ဘဝေယျ" ကား ဝစနီယ် အသ၏အနက်ဖွင့်တည်း။

သမ္မုခါဝိနယသို့။ ။ သမ္မုခါဝိနယသို့တိ သမ္မုခါဝိနယတ္တသို့တိ ဘာဝပ္ပဓာနော ဒဋ္ဌော၊ ဧဝံ သဗ္ဗဝါရေသု၊ (နောက်နောက်ဝါရတို့၌ ဤအတူတည်း၊)-ဝိမတိ၊ "ကွဒ် ပိသ သိလသို့" ဟူသော ပြဟ္မဇာလသုတ် စူဠသီလပါဠိတော်ဝယ် "သီလသို့" ပုဒ်ကဲ့သို့ သို့ဝိဘတ်ကိုလည်း လိင်တွဲ၌ သက်၊ ရှေးနိသယ၌ကား "သမ္မုခါဝိနယသို့-သမ္မုခါဝိနည်းအဖြစ်သည်၊ (သတိ-ရှိလသော်၊) ကိဉ္စ-အဘယ်လျှင်၊ (သမ္မုခတာ-သမ္မုခတာ မည်သနည်း") ဟု ပေးလေသည်။

တတ္ထ-ထိုဝ သယသမ္မုခတာ အစရှိသည်တို့တွင်၊ သံယသမ္မုခတာ-သည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယာဝတိကာ-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ကမ္မပ္ပတ္တာ-ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တေ, အာဂတာ-ရောက်လာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဆန္ဒာရဟာနံ-ဆန္ဒကိုထိုက်သော ရဟန်းတို့၏။ (ဆန္ဒပေးထိုက်သောရဟန်းတို့၏။) ဆန္ဒော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဟရော-ဆောင်ယူအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ သမ္မုခီဘူတာ-မျက်မှောက်၌ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နပ္ပဋိက္ခောသန္တိ-ကုန်၊ အယံ-ကား၊ တတ္ထ-တို့တွင်၊ သံယသမ္မုခတာ-တည်း။

တတ္ထ ဓမ္မသမ္မုခတာစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနယသမ္မုခတာစ-သည်လည်းကောင်း၊ ကာစ-နည်း၊ ယေန ဓမ္မေန-အကြင် ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယေန ဝိနယေန-အကြင် စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်၊ ယေန သတ္ထုသာသနေန-အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ပြည့်စုံသော ဥ တ်, ပြည့်စုံသော ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ဝူပသမ္မတိ-၏။ အယံ-ဤဓမ္မ, ဝိနယ, သတ္ထုသာသနဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ တတ္ထ-တို့တွင်၊ ဓမ္မသမ္မုခတာ-တည်း၊ ဝိနယသမ္မုခတာ-တည်း။ [ဓမ္မ, ဝိနယ, သတ္ထုသာသနတို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ် ဘိက္ခုနီဝိဘင်း တတိယပါရာဇိကဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

တတ္ထ, ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ-ဟူသည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယောစ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝိဝဒတိ-ယေနစ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် (တကွ)လည်း၊ ဝိဝဒတိ၊ ဥဘော-နိ်သော၊ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာ-ဝိဝါဒဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော၊ (တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊) သမ္မုခီဘူတာ ဟောန္တိ၊ ၊ပေ၊ (ဝိဝါဒသင်္ခါတေ အတ္ထေ+ပစ္စတ္ထိကာ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာ၊-သာရတ္ထ၊ ပစ္စတ္ထိကာပုဒ်ပြီးပုံကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ, ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂ၌ ပြထားပြီ။) ဧဝံ-သို့၊ ဝူပသန္တံ-ငြိမ်းပြီးသော၊ အဓိကရဏံ-ကို၊ ကာရကော-ကံပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေ ဥက္ကောဋေတိ-အကယ်၍ လှုပ်ရှားစေအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥက္ကောဋနကံ-လှုပ်ရှားစေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ၊ ဆန္ဒဒါယကော-ဆန္ဒပေးသော ရဟန်းသည်၊ စေခီယတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ခီယနကံ-ရှုံ့ချခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ။

(ထို အဓိကရဏ်းကို မငြိမ်းစေနိုင်၍ အခြားကျောင်းတိုက်သို့သွားစဉ် ခရီးအကြား၌ ထိုအဓိကရဏ်း ငြိမ်းစေပုံကိုပြသော ဝါကျလွယ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ သစေ နဿ သက္ကောန္တိ-နိ်အုံ့၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ တံအာဝါသံ ဂန္တွာ, အာဝါသိကာ-အာဝါသိက ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဧဝမဿု ဝစနီယာ၊ (ကိုံ-အဘယ်သို့ ပြောထိုက်ကုန်သနည်း၊) အာဝုသော ၊ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ (သည်ပုံသည်နည်း)၊ ဇာတံ-ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ၊ ဧဝံ, သမုပ္ပန္နံ-စ၍ ဖြစ်ပါပြီ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ မန္တာ-အရှင်တို့သည်၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ငြိမ်းစေလသော်၊)

ဣဒံ အဓိကရဏံ-သည်၊ သုဝူပသန္တံ-သည်၊ အသ-ဖြစ်ရာပါ၏၊ (တထာ-ဖြင့်) ဓမ္မေန ၊ပေ၊ ဝူပသမေန္တု-ငြိမ်းစေပါကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ဗြောဆိုထိုက်ကုန်၏။

[ထို့နောက် အာဝါသိကရဟန်းတို့က သီတင်းကြီးဖြစ်၍ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့က သီတင်းငယ်ဖြစ်လျှင် "အာယသ္မန္တော-တို့၊ ဣယံ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ မယံ မန္တေမ-တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တာဝ-ထိုတိုင်ပင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ မုဟုတ္တံ-တစ်မုဟုတ်မျှ၊ ဧကမန္တံ, ဟောထ-ဖြစ်ပါကုန်လော၊" ဤသို့ အာဝါသိကတို့ကပြောရမည်၊ အာဝါသိကတို့က သီတင်းငယ်ဖြစ်၍, အာဂန္တုတို့က သီတင်းကြီးဖြစ်လျှင် "အာယသ္မန္တော-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေလိုလျှင် ၊ပေ၊ ဣဒေဝ-ဌာပင်၊ ဟောထ၊ ဤသို့ပြောရမည်။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာဝါသိကာနံ-နှင်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ မန္တယမာနာနံ-တိုင်ပင်ကုန်လသော်၊ (တိုင်ပင်ကုန်စဉ်) ဧဝံ-ဤအကြံသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ကိ)၊ မယံ ၊ပေ၊ နု သဏ္ဌာမ-နှ၊ ဣတိ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ နု .သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗံ-လက်မခံထိုက်၊ (လက်မခံရ) အကယ်၍စွမ်းနိုင်ကုန်၏ဟု သိလျှင် "ယထာ-ဖြင့်၊ မယံ ၊ပေ၊ ဝူပသမေဿာမ-ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ တထာ-ဖြင့်၊ သုဝူပသန္တံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်၊ အာယသ္မန္တော-တို့၊ တုမှေ ၊ပေ၊ ယထာ ဇာတံ-အကြင်အကြင် ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ ယထာသမုပ္ပန္နံ-အကြင်အကြင် စ၍ ဖြစ်ပေါ်သည့်အတိုင်း၊ သစေ အာရောစေဿထ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြောကုန်လသော် ၊ပေ၊ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိဿာမ ၊ပေ၊ နု သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိဿာမ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ သုပရိဂ္ဂဟိတံ-ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားရှု ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ (ပိုင်နှိုင်နှိုင် ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊) ကတ္တာ ၊ပေ၊ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတဗ္ဗံ-လက်ခံရာ၏။

အာဂန္တုကတို့ကလည်း "မယံ ၊ပေ၊ အာရောစေဿမ၊ အာယသ္မန္တာ-တို့သည်၊ ဇော်ကေနဝါ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဇော်ကေနဝါ-သော အန္တရေန-အကြောင်းဖြင့်။ (အန္တရေနာတိ ကာရဏေန-သာရတ္ထာ။) ဓမ္မေန ၊ပေ၊ ဝူပ့သမေတုံ-ခြင်းငှာ၊ သစေ သဏ္ဌာန္တိ-ကုန်အံ့၊ တထာ-ဖြင့်၊ သုဝူပသန္တံ, ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ စွမ်းနိုင်ကုန်လသော် ၊ပေ၊ နိယျာတေဿာမ-အပ်နှင်းပါကုန်အံ့၊ (ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်ကြလျှင်) ၊ပေ၊ နနိယျာတေဿာမ- မယမေဝ-တို့သည်သာ၊ ဣမဿ အဓိကရဏ-၏၊ သာမိနော-အရှင်တို့သည်၊ ဘဝိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ရာ၏၊ ဧဝံ ၊ပေ၊ နိယျာတေတဗ္ဗံ။ ("တေ ဧဝ ဘိက္ခဝေ" စသော ဝါကျ၊ လွယ်ပြီ။)

ဥဗ္ဗာဟိကာယဝူပသမနု။ ၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ တသ္မိं အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်သော်၊ ဝါ-စည်၊ အနုန္တာန်-အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော၊ ဘဿာနိစေဝ-ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့သည်လည်း၊ စေဇယန္တိ-အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘာသိတဿ-ပြောဆိုအပ်သော စကား၏၊ အတ္ထောစ-အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း၊ နဝိညာယတိ-အကယ်၍ မသိအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ-ဥဗ္ဗာဟိကာကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဝူပသမေတုံ အနုဇာနာမိ။ 💬

ဥဗ္ဗာဟိကာ သမ္မုတိ။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဒသဟိ ၊ပေ၊ သမ္မနိတဗ္ဗော၊ (၁) သီလဝါ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတော-ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလဖြင့် စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ်, နှုတ်ရှိသည်၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော-မိစ္ဆာဇီဝပင်ရှိသေဓက အကျင့်, သဒ္ဓါသမ္ပန္နကုလ အစရှိသော ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရတိ၊ အဏုမတ္တေသု-သေးငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု-အကုသိုလ် အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီ-ဘေးဟူရှုလေ့ရှိသည်၊ (တစ်နည်း) အဏုမတ္တေသု-နှ်သော၊ ဝဇ္ဇေသု-ဒုက္ကဋ်, ဒုဗ္ဘာသိတ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီ-ပါရာဇိကအလား, ကြီးမားသော ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)။ (ဤသို့လည်း ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ သာရတ္ထဒီကာ၌ တစ်နည်းဖွင့်၏။) သိက္ခာပဒေသု-သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာယူ၍၊ ဝါ-ဆောက်တည်၍၊ (တစ်နည်း) သိက္ခာပဒေသု-တို့တွင်၊ တံတံ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ သမာဒါယ သိက္ခတိ-ကျင့်၏။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘိက္ခုနောဝါဒက သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

(၂)။ ဗဟုဿုတော-များသော ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မရှိသည်၊ သုတဓရော-ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ရွက်မှတ်သားနိုင်သည်၊ သုတသန္နိစယော-ကောင်းစွာ စုအပ် (ဆည်းပူးအပ်)သော သုတရှိသည်၊ ဟောတိ။ [ဤအဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊ "သုတသန္နိစယော-သုတ၏ စုဝေးတည်နေရာ ပူတာတံတင်းသဖွယ် ဖြစ်၏" ဟုလည်း ပေးကြသည်။] ယေ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ အာဒိကလ္ယာဏာ-အစ၌လည်းကောင်းကုန်သည် ၊ပေ၊ (ဟုတ္တာ) သာတ္ထံ-သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော အနက် အဓိပ္ပာယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ ဝါ-နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ယဉ္ဇနံ-သိထိလ, ဓနိတအစရှိသော သဒ္ဒါနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊ ဝါ-နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ-အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-သိက္ခာ ၃ ရပ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝဒန္တိ-ဟောပြကုန်၏။ အသ-ထိုရဟန်းသည်၊ တထာရူပါ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဗဟုဿုတာ-များစွာ ကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ ["ဗဟုံ-များစွာ+သုတာ-ကြားနာအပ်

ပြီးကုန်သည်” ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ဓာတာ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားအပ်ပြီးကုန်သည်၊ ဝစသာ-နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ-အဖန်ဖန် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ မနသာ-ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ-အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ-ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ-ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [ဤပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘိက္ခုနောဝါဒက သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

(၃)။ အ,ဿ-ထိုရဟန်း၏ (နှုတ်၌)၊ ဥဘယာနိ-ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီအားဖြင့် ၂ ပါးကုန်သော၊/ပါတိမောက္ခာနိ-တို့သည်၊ ဝိတ္ထာရေန-အကျယ် ဥဒ္ဒေသပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝါ-အကျယ် ဥဒ္ဒေသ ပြုခြင်းအားဖြင့်၊ သွာဂတာနိ-ကောင်းစွာ နှုတ်၌လာကုန်သည်၊ သုဝဘတ္တာနိ-ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ သုပ္ပဝတ္တိနိ-ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ သုတ္တသော-မာတိကာဟူသော သုတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဗျဉ္ဇနသော-(မာတိကာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်စွာပြတတ်သော) ပဒဘာဇနီအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ, မဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ, ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗ ဆက္ကကထာ၌ ပြထားပြီ။]

(၄)။ ဝိနယေ-ဝိနည်း၌၊ ဌိတော-တည်တံ့သည်၊ အသံဟီရော-ပရဝါဒီတို့ မဆွဲဆောင်အပ် မဆွဲဆောင်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ (၅) ဥဘော-ကုန်သော၊ အတ္ထပစ္စတ္ထိကေ-ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဿာသေတုံ-သက်သာစေခြင်းငှာ၊ (သက်သာရာရစေခြင်းငှာ) သညာပေတုံ-ကောင်းစွာ သိစေခြင်းငှာ၊ နိဗ္ဗောပေတုံ-အကြွင်းမဲ့ရှုစေခြင်းငှာ၊ ပေကွေ့တုံ-မြင်စေခြင်းငှာ၊ ပသာဒေတုံ-ကြည်လင်စေခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလော-စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ။

(၆)။ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒ ဝူပသမနကုသလော-အဓိကရဏ်း၏ ဖြစ်ခြင်း, အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သည်၊ ဟောတိ၊ (အဓိကရဏ်း ဖြစ်ပုံ ဖြစ်နည်း, ငြိမ်းစေပုံ ငြိမ်းစေနည်း၌ သိသည်-ဟူလို။) (၇) အဓိကရဏံ-ကို၊ ဇာနာတိ (၈) အဓိကရဏသမုဒယံ-၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ (ရှေ့၌ ပြခဲ့ပြီးသော ကောဓ, ဥပနာဟ, မက္ခ, ပဠာသ, စသည်ကို၊) ဇာနာတိ-၏၊ (၉) အဓိကရဏနိရောဓံ-၏ချုပ်ခြင်း

အသံဟီရော။ ။ ဝိပဿနာ ဟိ ရာဂါဒီဟိ နိ သံဟီရတိ နိ ကုပ္ပတိ ၊ပေ၊ နိဗ္ဗာနံ ရာဂါဒီဟိ နိ သံဟီရတိ၊-ဥပရိပ်, ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ် အဋ္ဌကထာ၊. . . သံဟီရတိတိ တဏှာဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒနာဟိ အာကမိုယတိ၊-အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာကဏ္ဍမူလဋီကာ၊ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကို ကြည့်၍ သံ+ဟရ, ယကိုချေ, ဟ၏ နောက်၌ မောဂ္ဂလ္လာန်ခါဒိ, ၁၂၃ သုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် "ဤမ်" လာ, မ်ကိုချေ၊ "သံဟီရတိ" ဟု ကမ္မရူပ်ဖြစ်၏။ ရှေးနိဿယ၌ "တွန်ဟိုခြင်း မရှိသည်" ဟု ပေး၏။

ကို၊ ဝါ-အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သမထကို၊ ဇာနာတိ၊ (၁၀) အဓိကရဏ နိရောဓဂါမိနိ-အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒံ-အကျင့်ကို၊ ဇာနာတိ၊ ဒသဟိ ၊ပေ၊ သမ္မန္တိ အနုဇာနာမိ။

ဘိက္ခဝေ-တို့ ၊ပေ၊ တသ္မိံ အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆယမာနေ-အပ်သော်၊ ဝါ-စည်၊ တတြ-ထိုသံဃပရိသတ်၌၊ ဓမ္မကထိကော-ဓမ္မကထိကဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အသ-ရှိရာ၏၊ တသ-ထိုဓမ္မကထိကရဟန်း၏ (နှုတ်၌)၊ သုတ္တံ-မာတိကာဟူသော ပါဠိတော်သည်၊ အာဂတံ-သည်၊ နေဝ ဟောတိ-မဖြစ်၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေါ-သုတ်ကို အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်း ဝိဘင်း (ပဒဘာဇနီ) သည်၊ (အာဂတော) နဟောတိ၊ သော-ထိုဓမ္မကထိကရဟန်းသည်၊ အတ္ထံ-ကို၊ အသလ္လက္ခေန္တော-ကောင်းစွာ မမှတ်သားနိုင်ဘဲ၊ ဗျဉ္ဇနစ္ဆာယာယ-သဒ္ဒါ၏ အရိပ်အယောင်ဖြင့်၊ အတ္ထံ-ကို၊ စေ ပဋိဗာဟတိ-အကယ်၍ တားမြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥပေတဗ္ဗော။ [ကမ္မဝါစာ၌ "ဣတ္ထန္နာမံ-ဤမည်သော၊ ဘိက္ခုံ-(ဓမ္မကထိက) ရဟန်းကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ပရိသတ်မှ ထသွားစေပြီး၍၊ အဝသေသာ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည် ၊ပေ၊ ဝူပသမေယျာမ-ကုန်ရာပါ၏၊ ဤသို့ပေးပါ၊ ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ။ ၂၃၄။ ထို အဓိကရုဏ်းကို ဥဇ္ဇာဟိကာ ကမ္မဝါစာဖြင့် မငြိမ်းစေနိုင်လျှင် "မယံ ၊ပေ၊ နု သက္ကောမ၊ သံယောဝ-
သည်သာ ၊ပေ၊ ဝူပသမေတု-ပါလော၊ ဤသို့ လျှောက်၍ အပ်နှင်းရမည်။ [အနုဇာနာမိ စသော ဝါကျ, ပဋ္ဌဟင်္ဂေါဟိစသော ဝါကျကို ယေဘုယျသိကာသမထ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သလာကာ-စာရေးတံတို့ကို၊ (ဝါးခြမ်းစိတ်, ဒုတ်ချောင်း, မဲတို့ကို၊) ဂါဟေတဗ္ဗာ-ယူစေထိုက်ကုန်၏၊ ယထာ-ဖြင့်၊ ဗဟုတရာ-နိ်သော၊ ဓမ္မဝါဒိနော ဘိက္ခူ ဝဒန္တိ၊ တထာ-ဖြင့်၊ (ဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းအများတို့ ပြောဆိုအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်) ၊ပေ၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရာ၌၊ (တစ်နည်း၊) တတ္ထ-ထို "သမ္မုခါဝိနယေ နစ ယေဘုယျသိကာယစ ဝူပသန္တံ" ဟူသော စကားရပ်၌၊ ယေဘုယျသိကာယ-ယေဘုယျသိကာသမထ၏အဖြစ်သည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယေဘုယျသိကာကမ္မသ-ယေဘုယျသိကာကံသို့၊ ဝါ-ကို၊ ယာ ကိရိယာ-အကြင်ပြုခြင်းသည်၊ (ယံ)ကရဏံ-သည်၊ (ယံ) ဥပဂမနံ-အကြင်ကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ (ယံ) အဇ္ဈုပဂမနံ-အကြင်ရှေးရှုကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ (ယာ) အဓိဝါသနာ-အကြင်လက်ခံခြင်းသည်၊ (ယာ) အပ္ပဋိက္ကောသနာ-အကြင်မတားမြစ်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ တတ္ထ-၌၊ ယေဘုယျသိကာယ-တည်း။

တိဝိဓသလာကဂ္ဂါဟာ။ ၂၃၅။ တေန သမယေန-ဒ္ဒ၊ သာဝတ္ထိယာ-ဒ္ဒ ၊ပေ၊ အဓိကရဏံ ဟောတိ၊ အထ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိယံ-ဒ္ဒ၊ သံယသ-ဏ်၊ အဓိကရဏ ဝူပ သမနေန-အဓိကရုဏ်းကိုငြိမ်းစေခြင်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌာ-မနှစ်သက်ကြကုန်၊ (မကျေနပ်ကြ ကုန်၊) ထို့နောက် ဗဟုသုတ အာဂတာဂမထေရ်တို့ရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ, ထိုထေရ်တို့က သာဝတ္ထိမြို့သံယာက ဆုံးဖြတ်အပ်သည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပုံတို့ကို သိပါ။ [ယထာ-ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယာ ၊ပေ၊ ဝူပသမိတံ-ငြိမ်းစေအပ်ပြီ၊ တထာ-ဖြင့်၊ သုဝူပသန္တံ-ကောင်းစွာငြိမ်းပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တထာ-ထို့အတူ၊ (သာဝတ္ထိမြို့သံယာ ငြိမ်းစေအပ်သည့်အတိုင်း၊) ဝူပသမေသုံ-ငြိမ်းစေကုန်ပြီ။]

ထို့နောက်ထေရ် ၃ ပါးရှိရာကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ, ထေရ် ၂ ပါး, ၁ ပါးရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ, ထိုထေရ်တို့က သာဝတ္ထိမြို့သံယာက ဆုံးဖြတ်အပ်သည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပုံတို့ကိုလည်းကောင်း, ထိုထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့် မကျေနပ်၍ ဘုရားရှင်အားလျှောက်ပုံကို လည်းကောင်းသိပါ။ (ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေ အဓိကရဏံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိဟတံ-နှိပ်နှင်းအပ်ပြီ၊ သန္တံ-ငြိမ်းပြီ၊ ဝူပသန္တံ-အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ သုဝူပသန္တံ-ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ ဘိက္ခဝေ, တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့ကို၊ သညတ္တိယာ-နားလည်စေခြင်းငှာ၊ တယော-နှင်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟေ-တို့ကို၊ ဂုဏ္ဍကံ-လျှို့ဝှက်အပ်သော သလာကဂ္ဂါဟာကိုလည်းကောင်း၊ သကဏ္ဏဇပ္ပကံ-နား၏အနီးဌာ် ကပ်၍ ပြောလိုခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော သလာကဂ္ဂါဟာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဋကံ-ဖွင့်လှစ်အပ်သော (ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြစ်သော) သလာကဂ္ဂါဟာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဂုဏ္ဍကသလာကဂ္ဂါဟာ။ ။ သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော-ငယ်သော အတိုင်းအရှည်, ကြီးသော အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ (အတို, အရှည်တို့ကို၊) ကဲတွာ, ဧကမေကော-တစ်ပါးတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို ၊ပေ၊ ဝစနီယော အသ၊ (ကိ)၊ အယံ-ဤဟာ သည်၊ ဧဝံ ဝါဒိဿ-ဤသို့ပြောလေ့ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သလာကာ-ပါတည်း ၊ပေ၊ ယံ-အကြင်သလာကာကို၊ (ဂဏ္ဍိတုံ). ဣစ္ဆသိ, တံ, ဂဏ္ဍာဟိ-ယူပါလော၊ ဣတိ-ဤ သို့ပြောဆိုထိုက်၏၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်ပြီးသော်၊ ("သလာကာ" နှင့် အရတူသော ကြောင့် (သလာကာယ-ကို)၊ "ဂဟိတာယ-ယူအပ်ပြီးသော်" ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊) ကဿစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းအား၊ မာ ဒဿေဟိ-မပြပါနှင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-နှ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဇာနာတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒုဋ္ဌဟော-မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ပစ္စုဏ္ဏမိုတဗ္ဗံ-တစ်ဖန်အထက်သို့ ငင်ထိုက်၏။ [တစ်ဖန်ထပ်၍ စာရေးတံတို့

ကိုယူစေပါဟူလို။] ဓမ္မဝါဒီ ပဟုတရာ, ဣတိ သစေဇာနာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) သုဂ္ဂ ဟော-ကောင်းစွာ ယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ-၍၊ သာဝေတဗ္ဗံ-ကြားသိစေရာ၏။

သကဏ္ဏဇပ္ပကဉ္ဇ "ဥပကဏ္ဏကေ-နား၏အနီးဌ၊ အာရောစေတဗ္ဗံ" ဟုလည်း ကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဋကဉ္ဇ ဓမ္မဝါဒီတို့ မျှားမှန်းသိလျှင် "ဝိသဋ္ဌေနေဝ-စွန့်လွှတ်အပ်သည် သာ ဖြစ်သော၊ (ချုပ်တည်းမထားသော၊) ဝိဝဋ္ဋေန-ပွင့်လင်းသော စကားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗော" ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်ဌ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေနိုင်သောသမထ တို့ကို ပြပြီး၍ (၁)သမ္မုခါဝိနယ သတိဝိနယ ၂ ပါးဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ (၂) အမူဠှဝိနယဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အစဉ်အတိုင်း ပြတော်မူ၏၊ ထိုဝါကျများကို ဆိုင်ရာသမထဌ လည်း ကောင်း ဝိဝါဒါဓိကရဏဝူပသမန အဆုံးဌ လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

ထို့နောက် တဿ ပါပိယာသိကာဝိနယနဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို ပြတော်မူ၏၊ ထိုဝါရ ဌ "အာယသ္မာ-သည်၊ ဧဝရူပံ ဂရုကံ, အာပတ္တိ-သို့၊ ပါရာဇိကံဝါ-သို့သော်လည်း ကောင်း၊ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ-ပါရာဇိက၏ အနီးဖြစ်သောဒုက္ကဋ်, ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ) သရတု-လော" ဟု လည်းကောင်း၊ "နိုဗ္ဗေဌေန္တံ-ဖြေရှင်းနေသော၊ တမေနံ-ကို၊ သော-ထို စွပ်စွဲသော ရဟန်းသည်၊ အတိဝေဌေတိ-အလွန် ရစ်ပတ်၏။ [ထပ်ကာထပ်ကာ စောဒနာသည်-ဟူလို။] အာဝုသော ၊ပေ၊ ဣမံ အာပတ္တိ, အာပဇ္ဇိတ္တာ-၍၊ အပုဋ္ဌော-မမေးအပ်သည်၊ (သမာနော-ပါလျက်၊) ပဋိဇာနိဿာမိနာမ-ဝန်ခံပါသေး၏၊ ကိံ ပန-ကြောင့် ၊ပေ၊ ပုဋ္ဌော (သမာနော) နု ပဋိဇာနိဿာမိ-ဝန်မခံအံ့နည်း၊ (ဝန်မခံဘဲ ရှိအံ့နည်း)" ဟု လည်း ကောင်း ၊ပေ၊ မေ-သည်၊ ဒဝါ-အဆောတလျှင်၊ (မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍၊) ဧတံ-ဤစကားကို ("သရာမိ ခေါ အဟံ အာဝုသောစသော စကား ကို၊) ဝုတ္တံ-ပြောဆိုအပ် ပါပြီ၊ ရဝါ-ချွတ်ချော်သောအားဖြင့် ၊ပေ၊ ဝုတ္တံ" ဟုလည်း ကောင်း ပေးပါ။ [ဒဝါ, ရဝါအဖွင့်ကို မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် အဌကထာဌ ကြည့်ပါ။]

ထို့နောက် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေနိုင်သော သမထတို့ကို ပြပြီး၍ (၁) ပဋိညာတကရဏဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ, (၂) တိဏဝတ္ထာရကဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အစဉ် အတိုင်း ပြတော်မူ၏၊ ကမ္မဝါစာဌ "ဣတ္ထန္နာမော-သော၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အာပတ္တိ-ကို၊ သရတိ-အမှတ်ရပါ၏၊ ဝိဝရတိ-ဖွင့်လှစ်ပါ၏၊ [ဖုံးမထားပါ-ဟူလို။] ဥတ္တာနီ-ပေါ်လွင်သည်ကို၊ ကရောတိ-၏၊ (အမျှားသိအောင်ပြုပါ၏၊) ဒေသေတိ-ဒေသနာပြောပါ၏၊ "ကမ္မံ-အာပတ္တိပဋိဂ္ဂဟဏကံသည် ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှောယံ-ခံယူရာ ပါ၏" ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျတို့ဌ အနက်ထူးမရှိပါ။]

ကိစ္စာဓိကရဏာ်-သည်၊ ကတိဟိ-နှင်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္မတိ-ငြိမ်းသနည်း။ [ဤ၌ အဖြေကိုမကြည်ဘဲ သာမညပေးပါ။] ကိစ္စာဓိကရဏာ်-သည်၊ ဧကေန-တစ်ပါးသော၊ သမ္မုခါဝိနယေန-သမ္မုခါဝိနယဖြစ်သော၊ သမထေန-ဖြင့်၊ သမ္မတိ-ပြီးစီး၏။

သမ္မတိ။ ။ အဖြေဝါကျ၌ ပါသော သမ္မတိကို "ငြိမ်း၏" ဟု မပေးရ၊ ကိစ္စာဓိကရဏာ ဟူသည် အပလောကနကံစသော ကံ ၄ ပါးတည်း၊ ထိုကံသည် သမထဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သော ကံမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "သမ္မတိ-ပြီးစီး၏" . အနက်မှတ်ဖို့ရန် ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသည်။ [ကိစ္စာဓိကရဏာ် ဧကေန သမထေန သမ္မတိတိ ဧတ္ထ ကိစ္စမေဝ+အဓိကရဏန္တိ ဝစနတော အပလောကနကမ္မာဒိန မေတံ အဓိဝစနံ (အပလောကနစသော ကံတို့၏ အမည်ဖြစ်၏။) တံ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနိဝိယ သမထေဟိ သမေတဗ္ဗံ နု ဟောတိ၊ ကိန္တု (စင်စစ်ကား) သမ္မုခါဝိနယေန သမ္မဋ္ဌတိ၊ တသ္မာ သမ္မတိတိ ဧတ္ထ သမ္မဋ္ဌတိတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊-သာရတ္ထ။]

စတုတ္ထော-သော၊ သမထက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၅-ဓုဒ္ဓကဝဏ္ဏကြီးနှစ်

အမှာ။ ။ ဤမန္ဒကခ္ခ ထူးရာကိုသာ အနက်ပေးပါမည်၊ တခြို့နေရာခ္ခ စပ်ပုဒ်ကိုပင် မထည့်တော့ပါ၊ ကြည့်ရှုရာခ္ခ လွယ်ကူစေရန် ဆဋ္ဌမ ပုဒ်ရေနံပါတ်များကို ထိုးထားပါသည်။

(1) ၂၄၃။ တေန သမယေန ၊ပေ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ (သမထက္ခန္ဓက, သတိဝိနယ ကထာခ္ခ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) တေန သမယေန-ခ္ခ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-
(2) တို့သည်၊ နဟာယမာနာ-ရေချိုးကုန်လသော်၊ ရုက္ခေ-သစ်ပင်ခ္ခ၊ ကာယံ-ကို၊ ဥိရုမ္ပိ-ပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဟုမ္ပိ-လက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥရမ္ပိ-ရင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိမ္ပိ-ကျောက်ကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ (ကာယံကို သရုပ်ဖော်သည်၊) ဥဋ္ဌံ သေန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဥဋ္ဌံသေသဿန္တိနာမ-ပွတ်တိုက်ကြရကုန်တုံ့ဘိသနည်း၊ မလ္လမုဋ္ဌိကာ သေယျထဒုပိ-လက်သီးထိုးလျက်, လုံးတွေးတတ်သော လက်ဝှေ့သမားတို့ကဲ့သို့ပါတကား။ (ဤစကားဖြင့် ကိုယ်ကာယကို ခိုင်ခံ့မာကျောအောင် ပွတ်တိုက်သောရဟန်းတို့ဟု ကဲ့ရဲ့သည်။) ဂါမမောဒ္ဒဝါ သေယျာထာပိ-အသားအရေ နုးညံ့သူတို့၏ အဖြစ်ကို အားထုတ်ခြင်းရှိသော ရွာသူရွာသားတို့ကဲ့သို့ပါတကား။ (ဤစကားဖြင့် အသားအရေနုးညံ့အောင် ပွတ်တိုက်သော ရဟန်းတို့ဟု ကဲ့ရဲ့သည်။) ဣတိ-သို့၊ ဥဒ္ဓရာယန္တိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-

တို့၊ နဟာယမာနေန-ရေချိုးသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကာယော-ကို၊ နဲ ဥဋ္ဌံသေ တဇော-မပွတ်တိုက်ထိုက်၊ ဝါ-မပွတ်တိုက်ရ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥဋ္ဌံသေ ယျ-အံ့၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။

ထမ္ဘေ-တိုင်၌ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌေ-နံရံ၌ ၊ပေ၊ အာဋ္ဌာနေ-အကွက်ဖေါ်ထားအပ်သော သစ်သားအပြား၌၊ နဟာယန္တိ၊ ကာမဘောဂိနော-ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကုန်သော၊ ဂိဟီသေယျထာပိ-လူတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓျာယန္တိ) ၊ပေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထေန-စောင်းသမားတို့၏ လက်နှင့်တူသော သစ်သားလက်ဖြင့်။ (ရှေးနိဿယ၌ "သစ်မြောက်လက်ဖြင့်၊ ဝါ-သစ်လက်ဝါးဖြင့်" ဟု ပေး၏။) ပေ၊ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ-ကုရုဝိန္ဒကမည်သော ကျောက်မှန့်လုံးဖြင့်။ [အဓိပ္ပာယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ ဝိဂ္ဂယ္ဟ-အထူးအားဖြင့် တစ်ယောက်၏ကိုယ်ကို တစ်ယောက်ယူ၍၊ ပရိကမ္မ-အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော ချေတွန်းမှုကို၊ ကရောန္တိ။ [ကိုယ်ချင်း, ကျောချင်းကပ်၍ ပွတ်တိုက်ကြသည်-ဟူလို။] ၊ပေ၊ မလ္လကေန-မဂၢ်းသွားထုအပ်သော ထွေးခံအခြေ၏ သဏ္ဌာန်ရှိသော ဂွေဝန်းဖြင့်၊ (ထွေးခံ၏ အောက်၌ အခြေခံ ဂွေဝိုင်းရှိ၏၊ ထိုဂွေဝိုင်းနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူသော ဂွေဝိုင်းဖြင့်)။ [ရှေးနိဿယ၌ "မဂၢ်းသွားထု အပ်သော ထွေးခံ၏ အခြေခံသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခွက်ငယ်ဖြင့်" ဟု ပေး၏။]

၂၄၄။ အညတရဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ အစ္ဆရောဂါဟာရော-ဝဲကြီးအနာသည်၊ ဟောတိ၊ တဿ-၏၊ မလ္လကေန-ခွင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ဖာသု-ချမ်းသာမှုသည်၊ နဟောတိ ၊ပေ၊ အကတမလ္လကံ-မပြုမပြင်အပ်သောထွေးခံ၏ အခြေခံသဏ္ဌာန်ရှိသော ဂွေဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဇရာဒုဗ္ဗလော-ဇရာကြောင့် အားမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ နဲ သက္ကောတိ၊ ဥက္ကာသိတံ-အဝတ်ကျစ်ကို (အဝတ်လုံးကို၊) အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကျောက်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော ချေးတွန်းမှုကို၊ ကာတုံ-ဌာ၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စကို ပြုကြကုန်၏၊ ပုထုပါဏိကံ-လက်ဝါးအပြင်ဖြင့် ချေးတွန်းမှုကို၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၂၄၅။ ဝလ္လိကံ-နားသွယ်ကို၊ ဓာရေန္တိ-ဆောင်ကြကုန်၏၊ (ဝတ်ဆင်ကြကုန်၏၊) ပါမင်္ဂ-စလွယ်ကို၊ ကဏ္ဌသုတ္တကံ-လည်ဆွဲတန်ဆာကို၊ ကဋိသုတ္တကံ-ခါးစည်းကြိုးတန်ဆာကို၊ သြဝဋ္ဋိကံ-လက်ကောက်ကို၊ ကာယုရံ-ခြေကျင်းကို၊ ဟတ္ထာဘရဏံ-လက်၌ဆင်အပ်သော တန်ဆာကို၊ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကံ-လက်စွပ်ကို၊ ဓာရေန္တိ။

၂၄၆။ ဗီဃ-ရှည်ကုန်သော၊ ကေသေ-ဆံပင်တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ ဒုမာသိကံဝါ-၂ လရှိသော ဆံပင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒုဝင်္ဂုလံဝါ-လက် ၂ သစ်ရှိသော ဆံပင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ကောဏ္ဍေန-ပန်းရင်းမြက် စသည်ကို ဖွဲ့စည်း၍ အညီအမျှ ဖြတ်အပ်သော ဘီးဖြင့်၊ ကေသေ - တို့ကို၊ သြသဏ္ဌာန်-

အောက်၌ ကောင်းစွာတည်စေကြကုန်၏၊ (ဖီးချကြကုန်၏) ၊ပေ၊ ဖဏာကေန-ဆင်စွယ်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောဘီးဖြင့်၊ ဟတ္ထဖဏာကေန-လက်တည်းဟူသော ဘီးဖြင့်၊ပေ၊ သိတ္ထတေလေန-ဖယောင်းဖြင့် ရောစပ်အပ်သောဆီဖြင့်။ [စေးကပ်ကပ် ဖြစ်သော "ကောစမစ်" စသည်ဖြင့်၊] ဥဒကတေလေန-ရေဖြင့် ရောစပ်အပ်သော ဆီဖြင့်၊ ကေသေ သြသဏ္ဍာန်တို့ ၊ပေ။

၂၄၇။ အာဒါသေပိ-ကြေးမုံ (မှန်)၌ လည်းကောင်း၊ ဥဒကပတ္တေပိ-ရေခွက်၌ လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တံ-မျက်နှာရိပ်ကို၊ သြလောကေန္တိ-ကြည့်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ မုခေ-မျက်နှာ၌၊ ဝဏ္ဏော-အနှာသည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော, မေ-၏၊ ဝဏ္ဏော-ကို၊ ကိဒိသော-အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ပါသနည်း၊ (ဘယ့်နှယ်နေပါသနည်း၊) ဣတိ (ပုစ္ဆိ) ၊ပေ၊ အာဘာဝပစ္စယာ-အနှာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ သြလောကေတုံ အနုဇာနာမိ။

မုခံ-မျက်နှာကို၊ အာလိမ္ပန္တိ-လိမ်းကျံကြကုန်၏၊ (သနပ်ခါးရေ, မျက်နှာချေဖြင့် လိမ်းကျံကြကုန်၏၊) ဥမ္မဒ္ဒေန္တိ-ပွတ်ချေကြကုန်၏၊ (မျက်နှာချေမှုန့်စသည်ဖြင့် ပွတ်ချေကြကုန်၏) ၊ပေ၊ စုဏ္ဏေန္တိ-(ပေါင်ဒါမှုန့် စသည်တို့ဖြင့်) လိမ်းကျံကြကုန်၏၊ မနောသိလိကာယ-ဆေးဒါန်း မြင်းသီလာဖြင့်၊ မုခံ-ကို၊ လဉ္ဇေန္တိ-အမှတ်အသားကို ပြုကြကုန်၏၊ အဂ်ိရာဂံ-အဂ်ိကြီးငယ်၌ တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင်၊ ကရောန္တိ။ [လက်သည်းကို ဆေးဆိုးခြင်း စသည်တည်း၊] မုခရာဂံ-နှုတ်ခမ်း၌ တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင်၊ ကရောန္တိ။ [နှုတ်ခမ်းကို ဆေးဆိုးခြင်းတည်း။] ၊ပေ၊ စက္ခုရောဂါဗာဓော-မျက်စိ ရောဂါ အနှာသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ အာလိမ္ပိတုံ-ဆေးလိမ်းကျံခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၄၈။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော-တောင်၌ ကောင်းမြတ်သော (ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော) ပွဲသဘင်သည်၊ ဝါ-တောင်၏မြတ်သောအရပ်၌ ပွဲသဘင်သည်၊ ဟောတိ၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၌ပြထားပြီ။] မနုဿာ ဥဗ္ဗာယန္တိ (ကိ) ၊ပေ၊ နစ္စံပိ-ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂီတံပိ-သီချင်းဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတံပိ-တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ-ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆိဿန္တိနာမ-သွားကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဗ္ဗာယန္တိ ၊ပေ။

၂၄၉။ အာယတကေန-ရှည်စွာသော၊ ဂီတဿရေန-သီချင်းသံဖြင့်၊ ဓမ္မံ, ဂါယန္တိ-သီဆိုကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာယတကေန ဂီတဿရေန ဓမ္မံ, ဂါယန္တဿ-သီဆိုသောရဟန်း၏၊ (သီဆိုသောရဟန်းမှာ)၊ အာဒီနဝါ-အပြစ်တို့သည်၊

ဣမေ ပဠု-တို့တည်း၊ အတ္တနာပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ တသ္မိံ သရေ-၌၊ သာရဇ္ဇတိ-လွန်စွာနှစ်သက်၏။ (သာယာ၏) ၊ပေ၊ ဂဟပတိကာပိ-အိမ်ရှင်တို့သည်လည်း၊ ဥဒ္ဓာယန္တိ၊ သရကုတ္တိ-အံ့သဲလုပ်ခြင်းကို၊ နိကာမယမာနသပိ-လိုလားသော ရဟန်း၏လည်း၊ သမာဓိသ-သမာဓိ၏၊ ဘဂေါ-ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ပစ္ဆိမာ-နောက်၌ဖြစ်သော၊ ဇနတာ-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ (တပည့်အပေါင်းသည်)၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ-မြင်အပ် (ကြားအပ်)သော အရာသို့ အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏ ၊ပေ၊ သရဘညော-(ပါဠိသက်သက်ကို) အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုခြင်း၌၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ ၊ပေ၊ ဗာဟိရလောမိ-အပ၌ အမွေးရှိသော၊ ဥဏ္ဏိ-သားမွေးခြုံထည်ကို၊ ဓာရေန္တိ။ [ဋီကာ၌ ဗာဟိရလောမိ ကို ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသ (ကြိယာဝိသေသန) ဟုဆို၏၊ ထိုအလို "ဗာဟိရလောမိ-အပ၌ အမွေးရှိအောင်" ဟု ပေးပါ။]

၂၅၀။ တေန သမယေန-၌၊ မာဂဓေသု-မဂဓတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သေနိယသု-မျိုးသောစစ်တပ်ရှိသော၊ ဗိမ္ဗိသာရသု-ဗိမ္ဗိသာရမည်သော၊ ရညော-မင်း၏၊ အမ္ဗာ-သရက်ပင်တို့သည်၊ ဖလိနော-အသီးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [ဖလံ+ယေသံ+အတ္ထိတိ ဖလိနော၊ အသယတ္ထိအနက်၌ "ဣ" ပစ္စည်း။] မဂဓေန၊ပေ၊ ရညာ-သည်၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကိ)၊ ယထာသုခံ-အကြင် အကြင် ချမ်းသာသည့်အတိုင်း၊ အယျာ-အရှင်မြတ်တို့သည်၊ အမ္ဗံ-သရက်သီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တု-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ခွင့်ပြုထားအပ်၏၊ ဆဗ္ဗဂိယာ ဘိက္ခူ၊ တရုဏညောဝ-နုသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အမ္ဗံ-ကို၊ ပါတေတွာ-ကျစေ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိသု-စားကြကုန်ပြီ၊ မာဂဓေသု ၊ပေ၊ ရညောစ-အားလည်း၊ အမ္ဗေန-ဖြင့်၊ အတ္ထো-အလိုသည်၊ ဟောတိ။ [အတ္ထပုဒ်နှင့်ယှဉ်ရာ၌ သမ္ပဒါန်သုံးရိုးတည်း။] အထ-အလိုရှိရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မနုဿေ-တို့ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိ) ၊ပေ၊ အာရာမံ-သရက်ခြံသို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ အမ္ဗံ အာဟရထ-ဆောင်ယူကြကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့စေခိုင်းပြီ၊ ဒေဝ-မင်းမြတ်၊ ဧဝံ-ဤမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ-သို့ ၊ပေ၊ အာရာမပါလံ - ခြံစောင့်ကို၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစုံ-ပြောကြကုန်ပြီ၊ (ကိ)၊ ဘဏေ-အမောင်၊ ဒေဝဿ-မင်းမြတ်အား၊ အမ္ဗေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ အမ္ဗံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ (အဝေါစုံ) ၊ပေ၊ ဘဏေ-တို့၊ အယျေဟိ-တို့သည်၊ အမ္ဗံ-ကို၊ သုပရိဘုတ္တံ-ကောင်းစွာ ဘုဉ်းပေးအပ်ပြီ၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ မတ္တာ-အတိုင်း အရှည်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ ၊ပေ။

အညတရသု-တစ်မျိုးသော၊ ပုဂ္ဂလေသု-ကောင်းမှုပြုသော အသင်း၏၊ သံဃဘတ္တံ-သံဃဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ သူပေ-ဟင်း၌၊ အမ္ဗပေသိကာယော-သရက်သီး

စိတ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပက္ခတ္တာ-ထည့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ နေ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ-မခံယူကြကုန် ၊ပေ၊ အမ္မပေသိကံ အနုဇာနာမိ။

ကပ္ပိနည်း ၅ မျိုး။ အညတရသာ ၊ပေ၊ သံဃဘတ္တံ ဟောတိ၊ တေ-ထိုအသင်းသူ အသင်းသားတို့သည်၊ အမ္မပေသိကံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ နေ ပရိယာပုဏိသု-မရောက်ကြကုန်၊ ဝါ-မမှီကြကုန်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားဇရပ်၌၊ သကလေဟေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အမ္မေဟိ-သရက်သီးတို့ဖြင့်၊ ဒေန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ, ပဉ္စဟိ-နှင့်သော၊ သမဏကပ္ပေဟိ-ရဟန်းတို့အား အပ်သော် အသုံးအနှုန်းတို့ဖြင့်၊ ဖလံ-အသီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အဋ္ဌိပရိစိတံ-မီးဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ညှဉ်းဆဲအပ်, ကပ္ပိအပ်သော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထပရိစိတံ-ဒါးဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ညှဉ်းဆဲအပ်, ကပ္ပိအပ်သော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ နခပရိစိတံ-လက်သည်းဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ညှဉ်းဆဲအပ်, ကပ္ပိအပ်သော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ အဗီဇံ-အစေ့မရှိသော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-နှုသော အစေ့ရှိသော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ-ငါးခုမြောက်သော၊ နိဗ္ဗတ္တဗီဇညေဝ-ထုတ်အပ်ပြီးသော အစေ့ရှိသော အသီးကိုသာလျှင်လည်းကောင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပဉ္စဟိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။ [အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊ ထို၌ "ပရိဇိတံ" ဟု ပါ၏ရှိ၏။]

၂၅၁။ အညတရော, ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဟိနာ-မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော-ကိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာလင်္ကတော-ပြုအပ်သော သေခြင်းရှိသည်၊ (သေသည်၊) ဟောတိ။ [ကာလင်္ကတောပုဒ်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ, တတိယပါရာဇိကဋ္ဌ ပြခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဣမာနိ အဟိရာဇကုလာနိ-ဤမြွေမင်းမျိုးတို့ကို (ဤနဂါးမင်းမျိုးတို့ကို၊) မေတ္တေန-မေတ္တာရှိသော၊ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊ နဟိ နုန ဖရိ-မဖြန့်လေယောင်တကား ၊ပေ၊ ဝိရူပက္ခံ-ဝိရူပက္ခမည်သော၊ အဟိရာဇကုလံ-မြွေမင်းမျိုးကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ကဏ္ဏာဂေါတမံ-သော၊ အဟိရာဇကုလံ-ကိုလည်းကောင်းတည်း ၊ပေ၊ မေတ္တေန-သော၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ("ဖရိတုံ" ၌စပ်၊) အတ္တဂုတ္တိယာ-မိမိ၏ လုံခြုံခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အတ္တရက္ခာယ-မိမိကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အတ္တပရိတ္တံ-မိမိကို ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်တတ်သော အကာအရံကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-ဤသို့လျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ကိုး)၊ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ ၊ပေ၊ နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ-ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ ၊ပေ၊ နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဟူ၍၊ (ကာတဗ္ဗံ)။

ခန္ဓသုတ်နိသယ

ဝိရူပကွေဟံ မေ မေတ္တံ, မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ၊
ဆဗ္ဗာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ, မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိစ။

ဝိရူပကွေဟိ-ဝိရူပကွ, မည်ရကျော်ဟိုး, နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ-တကွ၊) မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း, ကောင်းသောမေတ္တာသည်၊ (ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊) ဧရာပထေဟိ-ဧရာပထ, မည်ရကျော်ဟိုး, နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ-၏၊ မေတ္တံ-သည်၊ (ဟောတု)၊ ဆဗျာပုတ္တေဟိ-ဆဗျာပုတ္တ, မည်ရကျော်ဟိုး, နဂါမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိစ-ကဏ္ဍာဂေါတမက, မည်ရကျော်ဟိုး, နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)။ [ဝိရူပကွေဟိ မေ မေတ္တံတိ ဝိရူပကွဇာတိကေဟိ နာဂေဟိ သဟ မယ္ဟံ မိတ္တဘာဝေါ ဟောတု၊ မေတ္တာ ဟောတူတိ အတ္ထော။]

အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ, မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ၊
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ, မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသည့်, မျိုးဇာတိများစွာ, သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ၊) မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ဒွိပါဒကေဟိ-အခြေ ၂ ချောင်းရှိသည့်, မျိုးဇာတိများစွာ, သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ စတုပ္ပဒေဟိ-အခြေ ၄ ချောင်းရှိသည့်, မျိုးဇာတိများစွာ သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိ-အခြေများစွာရှိသည့်, မျိုးဇာတိများစွာ, သတ္တဝါအနန္တ တို့နှင့်၊ (သဟ) မေ မေတ္တံ (ဟောတု)။ [အပါဒကေဟိတိ အဟိကုလေဟိ သဟ သဗ္ဗသတ္တေသု ဩဒိသော မေတ္တာဖရဏဒဿနံ၊-ဝိမတိ။]

မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ, မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော၊
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ, မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

အပါဒကော-အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိံသိ-မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်၊ ဒွိပါဒကော-အခြေ ၂ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိံသိ၊ စတုပ္ပဒေါ-အခြေ ၄ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိံသိ၊ ဗဟုပ္ပဒေါ-အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိံသိ။ [မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိတိ တာယ မေတ္တာယ အတ္တရက္ခာဝိဓာနဒဿနံ၊-ဝိမတိ။]

သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ, သဗ္ဗေ ဘူတာစ ပုဂ္ဂလာ၊
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု, မာကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ-အာရုံငါးရပ်, ဩဇာပ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ပါဏာ - ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိတ

သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဘူတာ-ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒြာနိ-ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ပဿန္တု-တွေ့ကြုံမြင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ကဠိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သောသတ္တဝါသို့၊ ပါပံ-ယုတ်မာညစ်ဆိုး, မကောင်းကျိုးသည်၊ မာ အာဂမာ-မရောက်ပါစေလင့်။ [သဗ္ဗေသတ္တာတိအာဒိ အတ္တာနံ ဥပမံ ကတ္တာ သဗ္ဗသတ္တေသု အနောဓိသော မေတ္တာဖရဏာဒဿနံ၊ တတ္ထ မာ ကဠိ ပါပမာဂမာတိ ကဠိ သတ္တံ လာမကံ ဒုက္ခံ ဟောတု, ဒုက္ခဿ မာ အာဂစ္ဆတု၊-ဝိမတိ။]

အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ, အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊
အပ္ပမာဏော သံဃော, ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။

ဗုဒ္ဓေါ-ကြွင်းမဲ့ဉာဏ်သုံ, အလုံးစုံကို, အကုန်သိမြင်, ဘုရားရှင်သည်၊ အပ္ပမာဏော-ဤရွေ့ဤမျှ, ဂဏန်းချ၍, မရနိုင်အောင်, မြားမြောင်သော ဂုဏ်တော်ရှိပါပေ၏၊ ဓမ္မော-မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်, ဓမ္မကွန်ဟု, ဆယ်တန်သော တရားတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-ပေ၏၊ သရီသပါနိ-ကိုယ်ဖြင့်တွားရ၍, သွားတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပမာဏဝန္တာနိ-နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ, မျှားစွာထိုထို, အကုသိုလ် ရှိကြကုန်၏။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ ဧဝံ မေတ္တာယ အတ္တဂုတ္တိ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ ရတနတ္တယာ နုဿရေဏေန ဒဿေတုံ "အ္ပမာဏော" တိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ပမာဏကရဓမ္မာ အကုသလာ၊ တဗ္ဗိပါကာစ ပမာဏာ၊ တပ္ပဋိပက္ခာ သီလာဒယော ဂုဏာ၊ တဗ္ဗိပါကာစ လောကိယ လောကုတ္တရဖလာနိ အပ္ပမာဏာနိ၊ တေ အသ အတ္ထိတိ အပ္ပမာဏော၊ ပမာဏဝန္တာနိတိ ယထာဝုတ္တပမာဏကရဓမ္မ ယုတ္တာနိ၊-ဝိမတိ။

အဟိဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ ဥဏ္ဏနာဘိ သရဋ္ဌမူသိကာ၊
ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ကမ္မ ဘူတာနိ၊
သောဟံ နမော ဘဂဝတော, နမော သတ္တန္တု သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

အဟိဝိစ္ဆိကာ-မြွေကင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတပဒီ-ကင်းခြေများတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ-ပင့်ကူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သရဋ္ဌ-တက်ကူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အိမ်မြှောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မူသိကာ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပမာဏဝန္တာ-နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ, မျှားစွာထိုထို, အကုသိုလ်ရှိကြကုန်၏၊ မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-သည်၊ ပရိတ္တံ-ဝန်းကျင် လှည့်ပတ်, စောင့်ရှောက်တတ်သော အကာအရံကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဘူတာနိ-ဆိုခဲ့သမျှ, သတ္တဝါ အနန္တတို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တု-ဝေးစွာရှောင်လွှဲ ဖဲကြကုန်လော၊ သောဟံ-မေတ္တာဖြင့်သာနေလေ့ရှိသော ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော-ငါတို့ထိပ်

ထား, ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍, ရှိခိုးမှုကို၊ (ကရောမိ-ပြုပါ၏။) သတ္တန္ဒ-ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ-ဝိပဿီစသား, ရှင်တော်ဘုရားတို့အား၊ နမော-ကို၊ ကရောမိ)။

ဂါထာဖွင့်။ ။ အဟိဝိစ္ဆိကာတိ သရီသပါနညေဝ ပဘေဒဒဿနံ၊ ဥဏ္ဏနာဘိတိ လောမသနာဘိကော မက္ကဋကော၊ သရဋုတိ ယရဂေါဋ္ဌိကာ၊ ပဋိက္ကမန္တုတိ အပဂစ္ဆန္တု။ မာ ဝိဟေသယိသုတိ အတ္ထော၊ သောဟံ နမောတိ ဧတ္ထ ကရောမိတိ ပါဌသေသော၊ ယသ္မာ မယာ မေတ္တာဒီဟိ တုမ္ဟာကဉ္စ မယ္ဟဉ္စ ရက္ခာ ကတာ၊ ယသ္မာစ သောဟံ ဘဂဝတော နမော ကရောမိ, ဝိပဿီအာဒီနံ သတ္တန္နံပိ နမော ကရောမိ၊ တသ္မာ ပဋိက္ကမန္တု ဘုတာနိတိ ယောဇနာ-ဝိမတိ။

ခန္ဓသုတ်နိဿယ ပြီး၏။

ကြားနာ

☞ တေန ခေါပန သမယေန၊ အညတရော ဘိက္ခု, အနဘိရတိယာ-မမ္မေ,လျော်ခြင်းသည်၊ ပီဋ္ဌိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အတ္တနော-၏၊ အဂ်ီဇာတံ-အဂ်ီဇာတ်ကို၊ ဆိန္နိ-ဖြတ်ပြီ ၊ပေ၊ သော မောဃပုရိသော-သည်၊ အညမ္ပိ-(အဂ်ီဇာတ်မှ)တစ်ပါးသောကာမရာဂကို၊ ဆေတဗ္ဗမ္ပိ-(အသုဘမနသိကာရစသည်ဖြင့်) ဖြတ်ထိုက်ပါလျက်၊ အညံ-(ကာမ,ရာဂမှတစ်ပါးသော) အဂ်ီဇာတ်ကို၊ ဆိန္နိ-ဖြတ်ဘိ၏၊ [အညမ္ပိတိ ကာမရာဂေ အသုဘမနသိကာရာဒိနာ ဆေတဗ္ဗေတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။] ၊ပေ။

၂၅၂။ ရာဇဂဟကဿ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မွေးဖွားသော၊ ဝါ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေသော၊ သေဋ္ဌိဿ-သူဌေး၏၊ မဟဂ္ဃဿ-များသော အဖိုးရှိသော (အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော)၊ စန္ဒနဿ-စန္ဒကူး၏၊ စန္ဒနဂန္ဓိ-စန္ဒကူးတုံးသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်၊ (ရသည်) ဟောတိ၊ အထ-စန္ဒကူးတုံးကို ရရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟော သိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာယ စဏ္ဍနဂန္ဓိယာ-ဖြင့်၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ယံနုန လေခါပေယ္ယံ-အကယ်၍ပွတ်ခံစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ မေ-၏၊ လေခဉ္စ-ပွတ်စာသည်လည်း၊ ပရိဘောဂံ-အသုံးအဆောင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ပတ္တဉ္စ-ကို လည်း၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒဿာမိ-လှူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ သိဂ္ဂါယ- ဆိုင်းဖြင့်၊ ဥဋ္ဌိတာ-အထက်၌တည်စေ၍ (အထက်၌ဆွဲ၍)၊ ဝေဠုဂ္ဂေ-ဝါးလုံးအဖျား ၌၊ အာလဂ္ဂေတွာ-ချိတ်၍၊ ဝေဠုပရမ္မရာယ-ဝါးအဆက်ဆက်အားဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ-ဖွဲ့ချည်၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြောပြီ၊ (ကိံ)၊ ယော သမဏောဝါ - အကြင် သမဏာအမည်ရ သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ယော ဗြာဟ္မဏောဝါ-အကြင် ဗြာဟ္မဏာအမည်ရ သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ အရဟာ

စေဝ-ရဟန္တာလည်း ဟုတ်၏။ ဣဒ္ဓိမာစ-တန်ခိုးလည်းရှိ၏။ တဿ-ထို သမဏာ အမည်ရသူအား။ ဝါ-ထို ဗြာဟ္မဏာအမည် ရသူအား။ ပတ္တံ-ကို။ ဒိန္နံယေဝ-လှူအပ်ပြီးသည်သာ၊ သြဟရတု-(တန်ခိုးဖြင့်) အောက်သို့ ဆောင်ယူတော်မူပါ။ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ)။

အထ-ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရာထိုအခါ၌၊ ပူရဏော-ပူရဏမည်သော၊ ကဿပေါ-ကဿပသည်၊ ယေန ၊ပေ၊ ဒေဟိ မေ ပတ္တံ၊ ဣတိ (အဝေါစ) ၊ပေ၊ မက္ခလိ-မက္ခလိမည်သော၊ ဂေါသာလော-ဂေါသာလသည် ၊ပေ၊ ကေသကမ္ဗလော-လူဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သောကမ္ဗလာကိုဆောင်သော၊ အဇိတော-သည် ၊ပေ၊ ကစ္စာယနော-ကစ္စာယနအနွယ်ဖြစ်သော၊ ပကုဓော-ပကုဓသည် ၊ပေ၊ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော-ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော၊ သဉ္စယော-သဉ္စယသည် ၊ပေ၊ နာဋပုတ္တော-နာဋ၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဌော-နိဂဏ္ဌသည် ၊ပေ၊ အဝေါစ။ [ပူရဏကဿပစသည် အမည်ရပုံကို သာမညဖလသုတ် အဋ္ဌကထာမှ ယူ၍ ဋီကာ၌ ပြထားသေး၏။]

တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာစ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လန်သည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ရာဇဂဟံ-သို့၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှာ၊ ပဝိသိံသု-ဝင်ကြကုန်ပြီ။ [ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ မည်ပုံကို ဥဒါနဋ္ဌကထာမှယူ၍ ဋီကာ၌ ပြထား၏။] အထ-၌၊ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော အရဟာစေဝ ၊ပေ၊ ဧသော-ဤသပိတ်သည်၊ တုယှံ-အရှင်ဘုရား၏၊ ပတ္တော-ပါတည်း၊ ဣတိ (အဝေါစ)။ [တုယ္ဟ သော ပတ္တော တိ "အရဟာစေဝ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တဿ ဒိန္နမေဝါ" တိ သေဋ္ဌနာ ဝုတ္တံ၊ တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊-ဝိမတိ၊. . . အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်လည်း အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇကို ပြန်၍ တိုက်တွန်း ပြောဆိုသည်။]

အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်၊ ဝေဟာသံ-ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂန္တွာ-ရှေးရှုတက်သွား၍၊ တံ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တိက္ခတ္တုံ-သုံးကြိမ်၊ ရာဇဂဟံ-ကို၊ အနုပရိယာယိ-အစဉ် လှည့်လည်ပြီ ၊ပေ၊ သေဋ္ဌိ-သည်၊ သ ပုတ္တဒါရော-သားသမီး ဇနီးနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သကေ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိဝေသနေ-အိမ်၌၊ ပဇ္ဇလိကော-ခြိုအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နမဿမာနော-ရှိခိုးလျက်၊ (နမော နမောဟု ဆိုလျက်၊) ဌိတော-တည်နေသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ကိံ-အဘယ်သို့လျှောက်၍ တည်နေသနည်း၊) ဘန္တေ-ရား၊ အယျော ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဣဓေဝနိဝေသနေ-ဤအိမ်၌သာ၊ ပတိဋ္ဌာတု-တည်တော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍တည်နေ၏၊ အထ-လျှောက်ရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ပတိဋ္ဌာသိ-ပြီ အထ-တည်ပြီးရာထိုအခါ၌ ရာဇဂဟကော သေဋ္ဌိ ၊ပေ၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ

မဟဗ္ဗသ-သော၊ ခါဒနီယသ-ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ အာယသ္မတော ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇသ-အား၊ အဒါသိ - လှူပြီ ၊ပေ၊ အာရာမံ-သို့၊ အဂမာသိ-ကြပြီ။

မနုဿာ အသောသုံ-ကြားသိရကုန်ပြီ၊ (ကိုး)၊ အယျေန ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇေန-သည် ၊ပေ၊ ပတ္တော-ကို၊ သြဟာရိတော ကိရ-တန်ခိုးဖြင့် အောက်သို့ဆောင်ယူအပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြားကြကုန်ပြီ၊ တေစ မနုဿာ-တို့သည်လည်း၊ ဥစ္စာသဒ္ဒါ-(အထက်သို့) မြင့်တက်သောအသံရှိကုန်သည်၊ မဟာသဒ္ဒါ-(ဘေးသို့)ကျယ်ပြန့်သောအသံရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ-သို့၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော-နောက်ဌနောက်ဌ၊ (နောက်ကနောက်က)၊ အနုဗန္ဓိံသု-အစဉ်လိုက်ကြကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အသောသိ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍မေးတော်ပြီ၊ (ကိုး)၊ အာနန္ဒ, သော ဥစ္စာသဒ္ဒေါ-သည်၊ (သော) မဟာသဒ္ဒေါ-သည်၊ ကိံနု-အဘယ်နည်း၊ (ဘာသံနည်း-ဟူလို)[အရှင်အာနန္ဒာက ဖြစ်ပုံအားလုံးကို လျှောက်သည်။] ဘန္တေ ဘဂဝါ-အရှင်မြတ်ဘုရား၊ သော ဥစ္စာသဒ္ဒေါ-သည်၊ (သော) မဟာသဒ္ဒေါ-သည်၊ ဧသော-(ဤလူတို့၏) အသံပါတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ ၊ပေ။

ဘာရဒ္ဒါဇ-ဇ၊ [ဘုရားရှင်က အနွယ်ကို ခေါ်တော်မူသည်။] တံ-သည်၊ ဆဝယသ-ယုတ်ညံ့သော၊ (အသုံးမကျသော)၊ ဒါရုပတ္တသ-သစ်သားသပိတ်၏၊ ကာရဏာ-အကြောင်းကြောင့်၊ ဂိဟိနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့အား၊ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မံ-မြတ်သောစျာယီ.အရိယာလူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိ ပါဋိဟာရိယံ-တန်ခိုးပြာဋิဟာကို၊ ဒဿေသိ-သိနာမ-ပြရတုံဘိသနည်း၊ မာတုဂါမော-မိန်းမသားသည်၊ ဆဝယသ-သော၊ မာသကရူပသ-ပဲပိုက်ဆံ၏၊ ကာရဏာ-ကြောင့်၊ ကောပိနံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဒဿေတိ သေယျထာပိ-ပြသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ဒဿိတံ-ပြအပ်ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတံ ဒါရုပတ္တံ-ကို၊ ဘိန္ဒထ-ခွဲကြကုန်လော၊ ဘိန္ဒိတ္တာ-၍၊ သကလိကံ သကလိကံ-အစိတ်ရှိသည် အစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ, ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ အဠနုပပိသနံ-မျက်စဉ်းအလို့ငှာ ကြိတ်အပ်သောအမှုန့်ကို၊ ဒေထ ၊ပေ၊ [ဤဝတ္ထု၏ အကျယ်ကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်, ဗုဒ္ဓဝဂ်, ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၌ ကြည့်ပါ။]

သပိတ်နှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်များ

ဥစ္စာဝဝေ-အမြတ်သယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ (အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ကုန်သော)ပတ္တော-တို့ကို၊ သော ဝဏ္ဏမယံ-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ရွှေအတိပြီးသော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊) ရူပိယမယံ-ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ငွေအတိပြီးသော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိ-ပတ္တမြား၊ ဝေဠု

ရိယ-ကြောင်မျက်ရွဲ၊ ဖလိက-ဖလ်စစ်၊ ကံသ-ကြေးဖြူ, ကြေးဝါ၊ ကာစ-စဉ့် (ချက်ကျောက်)၊ တိပု-သလွဲဖြူ (ခဲဖြူ)၊ သီသ-သလွဲမည်း (ခဲပုတ်)၊ တမ္မလောဟမယံ-ကြေးနီဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ ဒွေ-နှစ်လုံးကုန်သော၊ (ဇာတ်အားဖြင့် ၂ မျိုးကုန်သော၊) ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို၊ အယောပတ္တံ-သံဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပတ္တံ-မြေညက်ဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၅၃။ ပတ္တမူလံ-သပိတ်အရင်းကို၊ ယံသိယတိ-ပွတ်တိုက်အပ်၏၊ (ပွန်း၏) ၊ပေ၊ ပတ္တမဏ္ဍလံ-သပိတ်ခြေဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥစ္စာဝစ ပတ္တမဏ္ဍလဝတ္ထု လွယ်ပြီ။) ဗဟလာနိ-ထူကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပတ္တမဏ္ဍလာနိ-သပိတ်ခြေဝန်းတို့ကို၊ နိ အစ္ဆပိယန္တိ-မထိအပ်ကုန်၊ လိခိတုံ-ခြစ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ (ပွတ်ခံခြင်းငှာ) အနုဇာနာမိ၊ ဝလိ-အတွန့်ရှိကုန်သည်၊ ("ဝလိ-လှုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်" ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊) ဟောန္တိ၊ မဂရဒန္တကံ-မဂရ်းသွားကို၊ ဆိန္ဒိတုံ အနုဇာနာမိ။ (နိ အစ္ဆပိယန္တိတိ နိ ဖုသိတာနိ ဟောန္တိ၊-ဝိမတိ၊. . . ဤ၌ "ဖုသိတာနိ-ထိအပ်ကုန်သည်" ကို ထောက်၍ အစ္ဆပိယန္တိ ၌ "ကံဟော ယပစ္စည်း" ဟု သိပါ။]

စိတြာနိ-ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ရူပကာကိဏ္ဏာနိ-မိန်းမရုပ် စသည်ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သော၊ ဘိတ္တိကမ္မကတာနိ-သပိတ်ခြေ၏ နံရံ၌ပြုအပ်သော အပြေအပြစ်ရှိကုန်သော၊ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ-တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ တာနိ-ထို သပိတ်ခြေတို့ကို၊ ရထိကာယပိ-ရထားသွားလောက်, ထုတ်ချင်းပေါက်သော လမ်းမ၌လည်း၊ ဒသေန္တာ-မြင်စေကုန်လျက်၊ ဝါ-ပြကုန်လျက်၊ အာဟိဏ္ဍန္တိ-လှည့်လည်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ပကတိမဏ္ဍလံ-ပကတိသပိတ်ခြေဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ခဲ့သော မဂရဒန္တကသပိတ်ခြေဝန်းကိုပင် "ပကတိမဏ္ဍလ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။]

၂၅၄။ သောဒကံ-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ (ရေမစင်သော)၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပဋိသာမေန္တိ-သိုမှီး (သိမ်းဆည်း) ကြကုန်၏၊ ပတ္တော-သည်၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏ ၊ပေ၊ သြတာပေတွာ-နေ၌ပူစေ၍၊ (နေလှန်း၍) ၊ပေ၊ ပဋိသာမေတုံ အနုဇာနာမိ၊ သောဒကံ, ပတ္တံ-ကို၊ သြတာပေန္တိ-နေလှန်းကြကုန်၏၊ ပတ္တော-သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဝေါဒကံ-ရေမရှိသည်ကို၊ (ရေစင်အောင်)၊ ကတွာ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဏ္ဏော-နေပူ၌၊ ပတ္တံ, နိဒဟန္တိ-ကြာမြင့်စွာ ထားကြကုန်၏၊ ပတ္တဿ-၏၊ ဝဏ္ဏော-အဆင်းသည်၊ ဒုဿတိ ၊ပေ၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်မျှ (တစ်ခဏမျှ) ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

သမ္ဘဟုလာ-မျှားစွာကုန်သော၊ ပတ္တာ-တို့သည်၊ အဗျောကာသေ-လွင်တီး ခေါင်၌၊ အနာဓာရော-တည်ရာအခြေ မရှိကုန်သည်၊ (သပိတ်ခြေမရှိကုန်သည်၊) (ဟုတ္တာ) နိက္ခိမိတ္တာ-ချထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-လေပွေသည်၊ အာဝဇ္ဇေတ္တာ-လည်စေ၍၊ (ဝှေ့၍)၊ ပတ္တာ-တို့ကို၊ ဘိဇ္ဇိသု-ခွဲအပ်ကုန်ပြီ၊ ပတ္တာဓာရကံ-သပိတ်ခြေကို၊ အနုဇာနာမိ၊ မိဗုန္ဓေ-အတွင်းအကျည်အစွန်၌ (နံရံ၏ တည်ရာ အောက်ခံခုံ၌) နိက္ခိပန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ ပရိပတိတ္တာ-လိမ့်ကျ၍၊ ပတ္တောသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ၏ ၊ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍဗုန္ဓေ-အပြင်ဘက် အကျည်အစွန်၌၊ ပတ္တံ နိက္ခိပန္တိ။

ဆမာယံ-မြေ၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိကုဇ္ဇန္တိ-မှောက်ထားကြကုန်၏၊ သြဒ္ဓော-သပိတ်နခမ်းကို၊ ယံသိယတိ-ပွတ်တိုက်အပ်၏၊ (ပွန်း၏) ၊ပေ၊ တိဏသန္ထာရကံ-မြက်အခင်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ တိဏသန္ထာရကော-ကို၊ ဥပစိကာဟိ-ခြေတို့သည်၊ ခဇ္ဇတိ-ခဲစားအပ်၏ ၊ပေ၊ စောင်ငှက်-အဝတ်ကြမ်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ (ထိုစောင်ငှကကို ခြေတို့ ခဲစားအပ်သောကြောင့်၊) ပတ္တမာဠကံ-သပိတ်စင်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပတ္တမာဠကော-သည်၊ ပရိပတိတ္တာ-ပြိုကျ၍ (ဝါ-ပြိုကျခြင်းကြောင့်၊) ပတ္တော ဘိဇ္ဇတိ ၊ပေ၊ ပတ္တကုဏ္ဍောလိကံ-သပိတ်ထားစရာ အဝကျယ်သော အိုးကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ပတ္တတ္ထဝိကံ-သပိတ်အိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ အံသဗဒ္ဓကော-ပခုံးခွံ့ချည်ကြောင်းကြိုးသည်၊ (ပခုံးလွယ်သည်)၊ နှ ဟောတိ၊ အံသဗဒ္ဓကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနသုတ္တံ-သပိတ်အိတ်နှင့် ပခုံးလွယ်ကို ဖွဲ့ကြောင်းချည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဘိတ္တိခီလေပိ-နံရံဝုတ်၌လည်းကောင်း၊ (နံရံ၌ စိုက်ထားအပ်သော သံဝုတ်စသည်၌လည်းကောင်း၊) နာဂဒန္တကေပိ-ဆင်စွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-ကို၊ လဂ္ဂေန္တိ-ငြိကပ်စေကြ (ချိတ်ကြ) ကုန်၏ ၊ပေ၊ သတိသမ္ဘောသာ-သတိပျောက်ကင်း, မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ နိသီဒန္တာ-ထိုင်ကုန်လသော်၊ သြတ္ထရိတ္တာ-လွှမ်းဖိ၍၊ ဘိဇ္ဇေန္တိ-ကွဲစေကြကုန်၏၊ ပိဒ္ဒေ-အင်းပျဉ် (ထိုင်ခုံ) ၌ ၊ပေ၊ အကော်-တင်ပလ္လင် ရင်ခွင်၌ ၊ပေ၊ ဆတ္တေ-ထီး၌၊ ပတ္တံ နိက္ခိပန္တိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-လေပွေသည်၊ ဆတ္တံ-ကို၊ ဥက္ခိပိယတိ-အထက်၌ မြှောက်လွှင့်အပ်၏ ၊ပေ။

၂၁၅။ ပတ္တဟတ္ထာ-လက်၌ သပိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ကဝါဠံ-တံခါးရွက်ကို၊ ပဏာမေန္တိ-တစ်ဖက်သို့ ညွှတ်စေကြကုန်၏၊ (တွန်းကြ ဖွင့်ကြကုန်၏၊) ကဝါဠော-တံခါးရွက်၏၊ အာဝဇ္ဇိတ္တာ-လည်၍ လာခြင်းကြောင့်၊ ပတ္တော-သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ၏ ၊ပေ၊ (ကတ္တားကွဲသောကြောင့် ဤသို့ အနက်ပေးရသည်၊ ကဝါဠေန-သည်၊ အာဝဇ္ဇိတ္တာ-လည်၍၊ ပတ္တော-ကို၊ ဘိဇ္ဇတိ-ခွဲအပ်၏၊ ဤသို့သော်လည်း ရှိပါစေ၊ တံခါးရွက်ကိုသာမက မင်းတုတ်ကိုလည်း မချကောင်း, မဖွင့်ကောင်း၊ ဘောက်ချိတ်ကိုလည်း မချိတ်ကောင်း။) တုမ္ဗကဋာဟေ-ဗူးအုံ (ဗူးခွက်) ၌၊ ပိဏ္ဍာယ-ရထိုက်သော

ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရန်ဖို့ (တစ်နည်း၊) တုမ္ဗကဠာဟေ-ဖြင့်၊ စရန်ဖို့။ ("ဟတ္ထေသု ပိဏ္ဍာယ စရန်ဖို့" ပုဒ်၏အဖွင့်, မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာကို ကြည့်ပါ။) ယဒ္ဓိကဠာဟေ-အိုးခွက်၌၊ ပိဏ္ဍာယ စရန်ဖို့ ၊ပေ။

အညတရော ဘိက္ခု, သဗ္ဗပံသုကူလိကော-အလုံးစုံသော ပံသုကူပစ္စည်းကို ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ဆဝသီသဿ-လူ့ဥခေါင်းခွံ၏၊ ပတ္တံ-ဓာရေတိ၊ အညတရာ ဣတ္ထီ, ပသိတ္ဝာ-မြင်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဘီတာ-ကြောက်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ) ဝိဿရံ-ဖေါက်ပြန်သော အသံကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ (ကိ)။ မေ-ငါ၏၊ အာဘုံ-ကြီးပွားမဲ့လေစ့ဉ့်၊ အယံ-ဤသူသည်၊ ပိသာစောဝတ-မြေဘုတ်ဘီလူးပါတကား၊ ဝါ-တစ္ဆေပါတကား၊ ဣတိ အကာသိ၊ ပိသာစိလ္လိကာ သေယျထာပိ-မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓေသယန္တိ)။ [ပိသာစနောင် လိကပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံ။]

စလာကာနိပိ-စုတ်ဖတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (အသားကို စုတ်ယူ၍ ကျန်ရစ်သော အရိုးကြွေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊) အဋ္ဌိကာနိပိ-အရိုးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံပိ-လက်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ နိဟရန္တိ-ထုတ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ ယသ္မိံယေဝ-အကြင်ခွက်၌ပင်၊ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ သောဝ-ထိုခွက်သည်ပင်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပဋိဂ္ဂဟော-လက်ဆေးခံ (ထွေးခံ) တည်း၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓေသယန္တိ)။

သက်နှုန်းနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်များ

၂၅၆။ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ဝိပ္ပါဌေတွာ-ခွဲ၍ (ဆုတ်၍)၊ စီဝရံ-ကို၊ သိဗ္ဗန္တိ-ချုပ်ကြကုန်၏။ (ဒိဝါဒိ သိဝုဓာတ်။) စီဝရံ-သည်၊ ဝိလောမိကံ-တစ်စနှင့်တစ်စမညီသည်၊ (အနားမညီသည်)။ ဟောတိ ၊ပေ၊ သတ္ထကံ-ဒါးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နုမတကံ-ဒါးငယ်ကို ရစ်ပတ်ကြောင်း အဝတ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဆဝသီသဿ ပတ္တံ။ ။ ဤ၌ ဆဝသီသသည် ပကတိ (ပင်ကိုယ်) တည်း၊ ထိုဆဝသီသကို ပတ္တအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲသောကြောင့် ပတ္တကား ဝိကာရတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "ပကတိ ဝိကာရသမ္ဗန္ဓေ စေတံ သာမိဝစနံ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပကတိနှင့် ဝိကာရဆက်စပ်သော သမ္ဗန်ဖြစ်၍ "ဆဝသီသဿ" ဟု သာမိဝိဘတ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်-ဟူလို၊ တစ်နည်း-"သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ" စသည်တို့၌ကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒူပစာ စကားတည်းဟု ဋီကာတစ်နည်း ပြသည်။

ပိသာစော ဝတာယံ။ ။ "ပိသာစော ဝတာယံ" နေရာဝယ် "ပိသာစောဝတမ်" ဟု ဝိမတိ၌ မှုကွဲပြု၏၊ "ပိသာစော ဝတာယံ" ဟုပင် အနက်ပေးရမည်ဟု ဆို၏၊ ပိသိတံ-ကြိတ်ချေအပ်သော အသားကို+အသတိ ဘက္ခတိ-စားတတ်၏၊ ဣတိ ပိသာစော၊ ရုပ်ပြီးပုံကို ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ, တဒ္ဓိတ်, တေသုဝုဒ္ဓိသုတ်၌ ရှုပါ။

သံယသ-၏။ ဒဏ္ဍာသတ္ထက်-အရိုးရှိသော ဒါးငယ်သည်၊ ဥပဂန္ဓ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဥစ္စာဝစသတ္ထက ဒဏ္ဍာဝတ္ထုဟု “အဋ္ဌိမယ်-အရိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဒါးရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒန္တ-ဆင်စွယ်၊ ဝိသာဏ-ဦးချို၊ နင္ဒ-ကျူ၊ ဝေဠု-ဝါး၊ ကဋ္ဌ-သစ်သား၊ ဇတု-ချိပ်၊ ဖလ-သစ်သီး၊ လောဟ-ကြေး, သံ၊ သခ်ိနာဘိမယ်-ခရသင်းဖြင့် ပြုအပ်သော ဒါရိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေနပိ-ကြက်တောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုပေသိကာယပိ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ သိဗ္ဗန္တိ၊ စီဝရံ-သည်၊ ဒုဿိဗ္ဗိတံ-မကောင်းသဖြင့် ချုပ်အပ်သည်၊ (ချုပ်ရိုး မလှသည်၊) ဟောတိ ၊ပေ၊ သူစီ-အပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ သူစိယော-တို့သည်၊ ကဏ္ဏကိတာယော-သဲချေးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်ကုန်သည်၊ (သံချေးတက်ကုန်သည်) ဟောန္တိ ၊ပေ၊ သူစိနာဠိကံ-အပ်ကျည်တောက် (အပ်ဗူးကို)၊ အနုဇာနာမိ၊ သူစိနာဠိကာယပိ-ခ္ခဲလည်း၊ ကဏ္ဏကိတာယော ဟောန္တိ၊ ကိဏ္ဏော-တဆေးမှုန့်ဖြင့်၊ ပုရေတုံ-ပြည့်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သရိတက်-ကျောက်မှုန့်ကို ၊ပေ၊ မဓုသိတ္ထကေန-ပျားဖယောင်းဖြင့်၊ သာရေတုံ-အပ်ကို သုတ်လိမ်းခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ သရိတက်-သုတ်လိမ်းအပ်သောပျားဖယောင်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ၏၊ (အပ်မှကွာသွား၏၊) သရိတကသိပါဋိုက်-ပျားဖယောင်းဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ် သော အဝတ်အိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပျားဖယောင်းချည်းသုတ်လျှင် မမြဲသော ကြောင့် ပျားဖယောင်းဖြင့် သုတ်ထားအပ်သော အဝတ်ပိုင်းဖြင့် ရစ်ပတ်ထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။]

တတ္ထတတ္ထ-ထိုထို အရပ်၌၊ ခိလံ-ဥတ်ကို၊ နိဓနိတ္တာ-စိုက်၍၊ သမ္ဘန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ စီဝရံ သိဗ္ဗန္တိ၊ စီဝရံ၊ ဝိကဏ္ဏံ-မညီညွတ်သောအနားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ (ရှေးနိဿယ၌ “ဝိကဏ္ဏံ-အနားမညီသည်၊ ဝါ-ဒေါင့်မညီသည်” ဟု ပေး၏။) ကထိနံ-ကားပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိနရဇ္ဇု-ကားပေါင်၌ ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထို ကားပေါင်အရပ်၌၊ သြဘန္ဓိတ္တာ-အောက်၌ ဖွဲ့ချည်၍၊ (သင်္ကန်းက အထက်၌ လွှမ်းထားသောအခါ အောက်ကနေသော ကားပေါင်၌ ဖွဲ့ချည်၍) ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

ဆမာယ-မြေ၌၊ ကထိနံ-ကို။ ပတ္ထရန္တိ-ဖြန့်ကြကုန်၏၊ ကထိနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပံသုကိတံ-မြေမှုန့်ဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တိဏသန္ထာရကံ-မြက်အခင်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ကထိနဿ-၏၊ အန္တော-အစွန်းသည်၊ ဇိရတိ-ဆွေးမြေ့(စုတ်ပြတ်) ၏၊ အနုဝါတံ-အလျား အနားပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘဏ္ဍံ-အနံ အနားပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရောပေတုံ-တင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

ကထိန်-သို့၊ (စီဝရံ-သည်၊) နပွဟောတိ-မလောက်၊ ဝါ-မရောက်။ [မမ္မိဟု ဆိုလိုသည်။] ဒဏ္ဍကထိန်-မူလကား ပေါင်၏ အလယ်ကြား၌ ဒုတ်တန်းတစ်ခု ထည့်အပ်သော ကားပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဒလက်-၂ ထပ်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သလာက်-ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဓနရဇ္ဇု-ရစ်ပတ်ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဓနသုတ္တံ-ရစ်ပတ် ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ စီဝရံ သိဗ္ဗေတုံ အနုဇာနာမိ၊ သုတ္တန္တရိကာယော-ချည်မျှင်တို့၏ အကြားတို့သည်၊ ဝိသမာ-မညီကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကဋ္ဌမ္ဘကံ-ချုပ်ရိုးကြောင့်း ၂ ခုတို့၏အကြား၌ အတိုင်းအရှည်တိုင်းကြောင်း ထန်းရွက်စသည်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ ["ကဋ္ဌမ္ဘကံ-ထန်းရွက် စသည်ဖြင့် စံနစ်တိုင်းမှုကို" ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။] သုတ္တာ-တို့သည်၊ ဝက်-ကောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မောဃသုတ္တကံ-အချည်အနှီးသော ချည်ငယ်ကို၊ (နန္ဒင်းစသည် ဆိုးအပ်သောချည်ဖြင့် အမှတ်အသားပြုမူကို၊) အနုဇာနာမိ။

အဓောတေဟိ-မဆေးအပ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ကထိန်-ကို၊ အက္ကမန္တိ-နင်းကြကုန်၏။ ကထိန်, ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏။ အလ္လေဟိ-စိုကုန်သော၊ ပါဒေဟိ ၊ပေ၊ သံ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အက္ကမန္တိ ၊ပေ၊ စီဝရံ-ကို၊ သိဗ္ဗန္တာ-ချုပ်ကုန်လသော်၊ အဂ်ုလိယာ-လက်ချောင်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍိ-အပ်ကို ခံယူကြကုန်၏။ အဂ်ုလိယော-တို့သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ-လက်စွပ် (လက်ခုံ) ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပဋ္ဌိဂ္ဂဟန္တိ အဂ်ုလိကဗ္ဗုကံ-ဝိမတိ။]

ကထိနဿ အန္တော ဇီရတိ။ ။ ဤပါဠိတော်၌ ကားပေါင်ဝယ် ဖွဲ့ချည်အပ်သော သင်္ကန်းအနား၏ ရိယော် စုတ်ပြတ်ခြင်းကို "ကထိနဿ အန္တော ဇီရတိ" ဟု ဆိုသည်၊ ဌာနဖြစ်သော ကားပေါင်ဖြင့် ဌာနီဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုဆိုသော ဌာနုပစာတည်း၊ [ကထိနဿ အန္တော ဇီရတီတိ ကထိနေ ဗဒ္ဓဿ စီဝရဿ ပရိယန္တော ဇီရတိ၊ ကထိန နိဿိတံ ဟိ စီဝရံ ဣဒမေ နိဿယဝေါဟာရေန ကထိနန္တိ ဝုတ္တံ၊ မဇ္ဈာ ယောသန္တိဟိ အာဒိသု ဝိယ၊-ဋီကာ။]. . . ဤဋီကာ၌ နိဿယဝေါဟာရ ဟူသည် မှီရာဌာန၏ အမည် (ဌာနုပစာ) ပင်တည်း။

အနုဝါတ, ပရိဘဏ္ဍ။ ။ အနုဝါတံ ပရိဘဏ္ဍန္တိ ကထိနေ ဗဒ္ဓနှ ရဇ္ဇုဟိ (ကြောင့်) စီဝရဿ သမန္တာ ပရိယန္တဿ အဇီရဏတ္ထံ ယေဟိ ကေဟိစိ စောဒကေဟိ ဒိယတော အနုဝါတံ, တိရိယတော ပရိဘဏ္ဍဉ္စ သိဗ္ဗိတ္တာ ကာတုံ၊ ယတ္ထ ရဇ္ဇုကေ ပဝေသေတ္တာ (ယင်းအနားပတ်တို့၌ ကြိုးငယ်တို့ကို သွင်း၍) ဒဏ္ဍေသု ပလိဝေဌေတ္တာ စီဝရံ သမကံ အာကမိတုံ သက္ကာ၊ တာဒိသန္တိ အတ္ထော၊ ကေစိပန (သာရတ္ထဆရာကို ဆိုသည်) ကထိန သခ်ီတေသု ကိလဋ္ဌာဒိသု ဧဝ အဇီရဏတ္ထာယ အနုဝါတပရိဘဏ္ဍ ကရဏံ အနုညာတန္တိ ဝဒန္တိ၊-ဝိမတိ။ [ဤစကားအရ "ယခုတွေ့ရသော အ-လျှား-အနံ အနားပတ်မဟုတ်" ဟု သိပါ။]

၂၅၇။ [ဥစ္စာဝစ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဝတ္ထုလွယ်ပြီ။] သူစိယောပိ-အပ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ သတ္ထကာပိ-ဒါးငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟာပိ-တို့သည်လည်း ကောင်း၊ နသန္တိ-ပျောက်ကုန်၏ ၊ပေ၊ အာဝေသနဝိတ္ထက်-(အပ်, ဒါးငယ်, လက်ခုထည့်စရာ) အိတ် (ခွယ်ငယ်, ကလာပ်)စသည်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [အာဝေသနဝိတ္ထက် နေရာဝယ် "အာဝေသနထဝိက်" ဟု ရှိသင့်ကြောင်းကို ပါဠိတော်နိဿယ၌ မှာထား၏။ ထိုအမှာ၏ စဉ်းစားဖွယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] အာဝေသနဝိတ္ထ ကေ-၌၊ သမာကုလာ-ရှုပ်ထွေးကုန်သည်၊ (ရောပြွမ်းကုန်သည်၊) ဟောန္တိ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟထ ဝိက်-ခွက်အစရှိသော ဘာဇနတို့ကိုထည့်ရာအိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပဋ္ဌိဂ္ဂဟထ ဝိကန္တိ ပါတိအာဒိ ဘာဇနထဝိက်၊-ဝိမတိ။] အံသပဋ္ဌကော်စသည်ကို ပတ္တထဝိက သိက္ခာပုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အဘ္ဘောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ စီဝရံ သိဗ္ဗန္တာ, သီတေနပိ-အအေးဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဥဏ္ဏေနပိ-အပူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလမန္တိ-ပင်ပန်းကြကုန်၏၊ ကထိန သာလံ-ကားပေါင်ထားရာဇရပ် (တဲ)ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိနမဏ္ဍပံ-ကားပေါင် ထားရာမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ကထိနသာလာ - သည်၊ နိစဝတ္ထ ကာ-နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်၊ (နိမ့်သောခြေခုံရှိသည်၊) ဟောတိ၊ ဥဒကေန-ရေ သည်၊ သြတ္ထရိယတိ-လွှမ်းမိုးအပ်၏၊ ဥစ္စဝတ္ထုကံ-မြင့်သောအကျည်ရှိသည်ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ စယော-အကျည်သည်၊ (မြေခုံသည်)၊ ပရိပတတိ-ပြိုကျ၏၊ တယော-၃ မျိုးကုန်သော၊ စယေ-အကျည်တို့ကို၊ (အစီတို့ကို)၊ ဣဋ္ဌ ကာစယံ-အုတ်ဖြင့် စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-အုတ်အစီကိုလည်းကောင်း၊ သိလာ စယံ-ကျောက်ဖြင့်စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကျောက်အစီကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရု စယံ-သစ်သားဖြင့်စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-သစ်သားအစီကိုလည်းကောင်း၊ စိနိတုံ-စီခြင်းငါ၊ အနုဇာနာမိ။

. အာရောဟန္တာ-တက်ကုန်လသော်၊ ဝိဟညန္တိ-ပင်ပန်းကုန်၏၊ တယော- ၃ မျိုးကုန်သော၊ သောပါနေ-လှေခါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကာသောပါနံ-အုတ် လှေခါးကိုလည်းကောင်း၊ သိလာသောပါနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုသောပါနံ-ကို လည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ အာရောဟန္တာ, ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျကုန်၏၊ အာလမ္ဗန ဗာဟံ-ဆွဲကိုင်စရာ လက်တန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။

ကထိနသာလာယ-၌၊ တိဏစုဏ္ဏံ-မြက်မှုန့်သည်၊ (သက်ကယ်မှုန့်, မြက်မှိုက် စသည်သည်၊) ပရိပတတိ-ကျ၏၊ သြဂုမ္ဗေတ္တာ-ခါ၍၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-အက်တေ, မြေညက်ဖြင့် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်, အပြင်၌ လိမ်းကျံအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ သေတဝဏ္ဏံ-ဖြူသောအဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာဠဝဏ္ဏံ-မည်းနက်သော အဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂေရုကပရိကမ္မံ-ဂွေးနီ ပရိကမ်ကိုလည်း

ကောင်း၊ (ကွေးနီဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊) မာလာကမ္ပဲ-ပြုအပ်သောပန်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက "ခြူးပန်း" ဟု ပေး၏။] လတာကမ္ပဲ-ပြုအပ်သော နွယ်ချောင်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက "ခြုံးနွယ်" ဟု ပေး၏။] မဂရဒန္တကံ-မဂရ်းသွားကိုလည်းကောင်း၊ (မဂရ်းသွားသဏ္ဌာန် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊) ပဌ္ဌပဋ္ဌိကံ-လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက "သက်တင်ရေး" ဟု ပေး၏။] စီဝရဝံသံ-သင်္ကန်းလှန်းစရာ ဝါးကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရရဇ္ဇု-သင်္ကန်းလှန်းစရာ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ("သင်္ကန်းတန်းဝါးကိုလည်းကောင်း, သင်္ကန်းတန်းကြိုးကိုလည်းကောင်း" ဟု ရှေးက ပေး၏။)

စီဝရံ သိဒ္ဓေတ္တာ-ချုပ်ပြီး၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ ကထိနံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိတ္တာ-စွန့်၍၊ ပက္ကန္တိ-ဖဲသွားကုန်၏။ ဥန္ဒုရေဟိပိ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိပိ-ခြီတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇတိ-ခဲစားအပ်၏၊ ကထိနံ-ကို၊ သံဃရိတုံ-ခေါက်ခြင်းငှာ၊ (ရုပ်သိမ်းခြင်းငှာ၊) အနုဇာနာမိ၊ ကထိနံ ပရိဘိဇ္ဇတိ-ပျက်စီး၏၊ ဂေါယံ သိကာယ-ဝါး (သို့မဟုတ် ဒုတ်ချောင်း)ကို အတွင်း၌သွင်း၍ ခေါက်ခြင်းဖြင့် ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကထိနံ-သည်၊ (ကားပေါင်သင်ဖြူးတို့၏ အခေါက်သည်၊) ဝိနိဝေဌိယတိ-ပြေသွားပြန်၏၊ ဗဒ္ဓနရဇ္ဇု-ဖွဲ့ချည်ကြောင်းကြိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ကုဋ္ဌေပိ-နံရံ၌လည်းကောင်း၊ ထမ္ဘေပိ-တိုင်၌လည်းကောင်း၊ ကထိနံ, ဥဿာပေတ္တာ- ထောင်၍၊ ပက္ကမန္တိ။ [ဥဿာပေတ္တာတိ ဒဏ္ဍကကထိနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။] ၊ပေ၊ ဘိတ္တိခီလေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ နာဂဒန္တကေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ လဂ္ဂေတုံ အနုဇာနာမိ။

၂၅၈။ ဘဂဝါ, ရာဇဂဟေ-၌၊ ယထာဘိရန္တံ-ကျွတ်ထိုက်ကြသား, ဝေနေမျှားကို, ထောက်ထားရှုမြော်, အလိုတော်ရှိသမျှ။ (ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာ ဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။) ဝိဟာရိတ္တာ-သီးတင်းသုံးတော်မူပြီး၍ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ-ကြွတော်မူပြီ၊ တေန သမယေန ဘိက္ခူ သူစိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေသဇ္ဇမ္မံ-ခေးကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထဝိကံ-ဆေးထည့်စရာအိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

အညတရော ဘိက္ခု, ဥပါဟနာယော-ဖိနပ်တို့ကို၊ ကာယဗန္ဓနေန-ခါးပန်းကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍ ၊ပေ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ အညတရော, ဥပါသကော-သည်၊ တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အဘိဝါဒေန္တော-ရှိခိုးလသော်၊ ဥပါဟနာယော-တို့ကို၊ သီသေန-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ယဇ္ဇေတိ-ထိခိုက်၏၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ မကုံ-မျက်နှာမသာမယာသည်၊ အဟောသိ ၊ပေ၊ ဥပါဟနတ္ထဝိကံ အနုဇာနာမိ။

☞ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်သည်၊ (ပိုးကောင်ရှိသောကြောင့် မအပ်သည်၊) ဟောတိ၊ ပရိဿာဝနံ-ပုဝါရေစစ်သည်၊ နဟောတိ ၊ပေ၊ ပရိဿာဝနံ၊ အနုဇာနာမိ၊ စောဠကံ-အဝတ်သည်၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ ကဋ္ဌစ္ဆေဒပရိဿာဝနံ-ဒုတ်ချောင်းရေစစ်ကို၊ (စိုက်ထားအပ်သော ဒုတ်တံ ၃ ခုဝယ် အဝတ်ကိုဖွဲ့ချည်၍ ပြုအပ်သောရေစစ်ကို၊) အနုဇာနာမိ။ [ဒုတ်ချောင်း ၃ ခုဝယ် အဝတ်ကို ဖွဲ့ကြက်ပြီးလျှင် ထိုအဝတ်ပေါ်၌ ရေလောင်းလိုက်သောအခါ အောက်ကျသောရေသည် စစ်ပြီးသားဖြစ်ပါ၏။] ၊ပေ၊ ဓမကရဏံ ဓမကရိဏီးကို အနုဇာနာမိ။ [ယခုခေတ် ရေစစ်များပင်တည်း။]

၂၁၉။ ကောသလေသု-ကောသလာဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော၊ ဇနပဒေ-ဇနပုဒ်၌၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ-အဝွန့်ရှည်သောခရီးကို သွားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော ဘိက္ခု, အနာစာရံ-မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်ကို၊ အာစရတိ-ကျင့်၏၊ [အာစရိတဗ္ဗောတိ အာစာရော၊ နဝ+အာစာရော အနာစာရော။] ဒုတိယော- ၂ ပါးမြောက်ဖြစ်သော ၊ပေ၊ ဩဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအမှုသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ သော-သည်၊ တသ္မိံ-ထိုပြောသောရဟန်း၌၊ ဥပနန္ဓိ-ရန်ညှိုးဖွဲ့ပြီ။ [ဥပနန္ဓိတိ ဝေရံ ဗန္ဓိ-ဝိမတိ။] အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ပိပါသာယ-ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ ပီဠိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥပနဒ္ဓံ-ရန်ညှိုးဖွဲ့သော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော၊ မေ-အား၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ဒေဟိ-ပေးပါ၊ ပါနီယံ-သောက်ရေကို၊ ပိဝိဿामि-သောက်ပါအုံ၊ (သောက်လိုပါ၏၊) ဣတိ-ပြီ၊ ဥပနဒ္ဓေါ ဘိက္ခု-သည်၊ နဒါသိ-မပေး၊ သော ဘိက္ခု, ပိပါသာယ-သည်၊ ပီဠိတော (ဟုတ္တာ) ကာလံ - သေခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ ၊ပေ။

အာဝုသော, ကိံ ပန-နည်း၊ တွံ-သည်၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ယာစိယမာနော-တောင်းအပ်ပါလျက်၊ နဒါသိ-မပေးသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့၊ ဧဝံ-ဤအတိုင်းမှန်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဖြေပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန, ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ယာစိယမာနေန-တောင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ နဒါတဗ္ဗံ-မပေးရာသည်မဟုတ်, ပေးရာသည်သာ ၊ပေ၊ အပရိဿာဝနေန-ရေစစ်မရှိသည်၊ ဝါ-ရေစစ်မပါသည်၊ (ဟုတ္တာ) အဒ္ဓါနော-အဝွန့်ရှည်သောခရီးကို၊ နဝ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော-မသွားထိုက်၊ ဝါ-မသွားရ ၊ပေ၊ ပရိဿာဝနံဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကရဏောဝါ (ဏံဝါ)-သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ နဟောတိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣမိနာ-ဤသက်နှံးအနားဖြင့်၊ ပရိဿာဝေတ္တာ-စစ်၍၊ ပိဝိဿामि-အုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ သံယာဋ္ဌကဏ္ဏောပိ-သက်နှံးအနားကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော-အဓိဋ္ဌာန်ထိုက်၏၊ (အဓိဋ္ဌာန်ရမည်၊) ဣတိ-မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ, တကြ ဝေသာလိယံ-ထိုဝေသာလီမြို့၌၊ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ မဟာဝနေ-မဟာဝုန်တောင်၌၊ ကူဋာဂါရသာလာယံ-စူးလစ်မှုးချွန် အထွင့်ရှိသော ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ။ (ကူဋဂါရသာလာကို တတိယ ပါရာဇိကအစ၌ ပြထားပြီ။) တေန သမယေန ဘိက္ခူ, နဝကမ္မံ-အသစ်အသစ်ဖြစ်သော အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပရိဿာဝနံ-သည်၊ နဿမတိ-မလောက်။ (နသမ္မတိတိ နပ္ပဟောတိ၊-ဝိမတိ။) ပေ၊ ဒဏ္ဍပရိဿာဝနံ-ဒုတ်တံ ၄ ချောင်း၌ဖွဲ့ကြက်အပ်သော အဝတ်ရေစစ်ကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သြတ္ထရကံ-ရေပေါ်၌ လွှမ်း၍စစ်ကြောင်းဖြစ်သော ရေစစ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

မကသေဟိ-ခြင်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇာဌာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ မကသကုဋိကံ-ခြင်တို့မှ စောင့်ရှောက်တတ်သော သင်္ကန်း ကျောင်းငယ်ကို၊ (ခြင်ထောင်ကို)၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၀။ ဝေသာလိယံ-၌၊ ပဏီတာနံ-မွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဘတ္တာနံ- ဘတ်တို့၏၊ (ဆွမ်းတို့၏)၊ ဘတ္တပဋိပါဋိ-ဘတ်အစဉ်သည်၊ (ဆွမ်းအစဉ်သည်) အဋ္ဌိတာ-အကြားအကြား၌ တန်ရပ်မနေသည်၊ (အဆက်မပြတ်သည်) ဟောတိ၊ ဘိက္ခု ပဏီတာနိ, ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ, အဘိသန္ဒကာယာ-သလိပ်စသော များသော အပြစ်ရှိသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဗဟွာဗာဓာ-များသောအနာ (ရောဂါ) ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [အဘိသန္ဒကာယာ၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ၊ ပဏီတ ဘောဇနကို စားရသည့်အတွက် ရောဂါရပုံ မှတ်ချက်ကိုလည်း ပြထားသည်။]

အထ, ကောမာရဘစ္စော-အဘယမင်းသားသည် မွေးစားအပ်သော၊ ဇီဝကော-သည်၊ ဝေသာလီ-သို့၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသောလျှင် ဖြစ်သော၊ ကရဏီယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ အဂမာသိ-သွားပြီ၊ ဇီဝကော ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အဘိသန္ဒကာယေ-ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ပေ၊ ဗဟွာဗာဓာ၊ ဘန္တေ, သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ, ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ စက်မဠာ-စကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဇန္တာဃရဠာ-ဇရုံးအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ချွေးထုတ်စရာ အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊) အနုဇာနာတု-ပါ၊ ဧဝံ-ဤသို့ ခွင့်ပြုတော်မူလသော်၊ ဘိက္ခု, အပ္ပါဗာဓာ-အနာရောဂါ မရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

ဝိသမေ-မညီမညွှတ်သော၊ စက်မေ-၌၊ စက်မန္တိ-စကြီးသွားကြကုန်၏၊ ပါဒါ-ခြေတို့သည်၊ ဒုက္ခာ ဟောန္တိ၊ သမံ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။ [စက်မော နိစ္စဝတ္ထုကောမှ

ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ။ ။ ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာတိ ကုလပဋိပါဋိယာ ဒါတဗ္ဗာ ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ နိ+ဋ္ဌိတာ၊ အတ္ထောစ္ဆိန္နာ နိရန္တရ ပဝတ္တာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ (ပါစိတ် ပရမ္မရဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်။)

စ၍ အာ့လမ္ဘနဗာဟံ တိုင်အောင်သော ဝါကျကို ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]
စက်မေ, စက်မန္တာ-နှ်လသော်၊ ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျကုန်၏ ၊ပေ၊ စက်မနဝေဒိကံ-
စကြ်ုံဝရ်တာကို၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာယရသ-၏၊ ကဝါဠ-တံခါးရွက်သည်၊ နု ဟောတိ-မရှိ ၊ပေ၊ ကဝါဠ-
တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌသံဃာဋ-တံခါးပေါင် (ကျည်းခွေ)ကိုလည်းကောင်း၊
(ရှေးခေတ်ကမူ "တံခါးရွက်တပ်စရာ တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း" ဟု ပေးရသည်)
ဥဒုက္ခလိကံ-ဆုံဝယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရုပါသကံ-အထက်လက်ကောက်ကွင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကံ-မင်းတုပ်လျှို့စရာ တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကပိသီသ
ကံ-မင်းတုပ်တပ်စရာ သစ်သားကွင်းဝယ်ကိုလည်း ကောင်း၊ (ရှေးက "သံကွင်း
မျောက်လက်ကိုလည်းကောင်း" ဟု ပေး၏။) သူစိကံ-မင်းတုတ် (ကျည်သေး)
ကိုလည်းကောင်း၊ ယဋ္ဌိကံ-ကျည်မ (ကန့်လန့်-ဂလန့်)ကိုလည်းကောင်း၊ တာဠဏ္ဍိဒ္ဒ-
သံကောက်ပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒ-ဆွဲဝင်စရာ အပေါက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇု-ဆွဲဝင်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာယရသ-၏၊ ကုဋ္ဌပါဒေါ-နံရံအခြေသည်၊ ဇိရတိ-ဆွေးမြေ့၏၊ မဏ္ဍာလိကံ-
ဘေးပတ်ပတ်လည်, ဝန်းဝိုင်းသော အကျည်နိမ့်ရှိအောင်၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ၊
ဓူမနေတ္တံ-မီးခိုးထွက်ကြောင်း အပေါက်သည်၊ နု ဟောတိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊
ခုဒ္ဒကေ- ငယ်သော၊ ဇန္တာယရေ-၌၊ မဠ္ဍေ-အလယ်၌၊ အဂ္ဂိဌာနံ-မီး၏တည်ရာအရပ်
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ဥပစာရော-ဥပစာသည်၊ နေ ဟောတိ၊ ခုဒ္ဒကေ, ဇန္တာယရေ-၌၊ ဧက
မန္တံ-သင့်တင့်သော တစ်ခုသောအရပ်အဖို့၌၊ အဂ္ဂိဌာနံ, ကာတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊
မဟလ္လကေ - ကြီးသော၊ (ဇန္တာယရေ-၌၊) မဠ္ဍေ (အဂ္ဂိဌာနံ ကာတုံ - ဌာလည်း
ကောင်း)၊ အနုဇာနာမိ။

အဂ္ဂိ-သည်၊ မုခံ-မျက်နှာကို၊ ဒုဟတိ-လောင်၏၊ (ပူ၏)၊ မုခမတ္တိကံ-မျက်နှာကို
သုတ်လိမ်းကြောင်းမြည်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ မတ္တိကံ-ကို၊ တေ
မေန္တိ-စိုစေ့ကြကုန်၏၊ [လက်ထည်း၌ပင် မြည်းကို ရေဖြင့်နယ်ကြသည်-ဟူလို။]

ဥဒုက္ခလိကံ။ ။ ရှေးခေတ်က တံခါးရွက်မျှား၌ ပိတ်သောအခါ တံခါးတိုင်နှင့် ကပ်နေ
သောဘက်၏ အောက်၌လည်းကောင်း အထက်၌လည်းကောင်း လက်ညှိုးလက်မပေါင်းထား
သော လက်ကွင်းလောက်တုတ်သော အချွန်ပါ၏၊ ထိုအချွန်စိုက်ဖို့ (တပ်ဖို့) တံခါးတိုင်အောက်
ဘက်မှ ထွက်နေသော ဆုံဝယ်ကို "ဥဒုက္ခလိကာ" ဟု ခေါ်သည်။

ဥတ္တရုပါသက။ ။ အထက်၌ ထိုအချွန်တပ်ဖို့ရာ သစ်သားရှင် (သို့မဟုတ်) သံကွင်းရှိရ
သေး၏၊ ထိုကွင်းကို "ဥတ္တရုပါသက" ဟု ခေါ်သည်၊ ယခုအခါ၌ကား ထိုဆုံဝယ်, ထိုကွင်းများ
လည်းမရှိတော့၊ တံခါးရွက် အထက်အောက်၌ ထိုအချွန်များလည်း မရှိတော့၊ လက်ရှက်ပတ္တာကို
တပ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးတော့သည်။

မတ္တိကာဒေါ၏ကိုက်-မြေညက်ထည့်စရာ စကျင်း (ဇလာ)ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ မတ္တိကာ ဒုဂ္ဂန္ဓာ ဟောတိ၊ ဝါသေတုံ-နံ့သာဖြင့် ထုံခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အဂ္ဂိ ကာယံ ဍဟတိ၊ ဥဒကံ၊ အတိဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ပါတိယာပိ-ခွက်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပတ္တေနပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကံ အတိဟရန္တိ ၊ပေ၊ ဥကဋ္ဌာနံ-ရေထားရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကသရာဝကံ-ရေခပ်စရာ ခွက်ငယ်ကိုလည်း ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ တိဏာစ္ဆဒ္ဒနံ-မြက်အမိုးရှိသော၊ ဇန္တာဃရံ-သည်၊ နဿ ဘေတိ-ခွေးမစိုစေ၊ (ခွေးမထွက်စေ) ၊ပေ၊ သြဂုမ္ဗေတ္ထာ-ခါ၍၊ ဥလ္လိတ္ထာဝလိတ္ထံ-အတွင်း၌ သုတ်လိမ်းအပ် အပ၌သုတ်လိမ်းအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာဃရံ-သည်၊ စိက္ခလ္လံ-ညွန်ရှိသည်၊ (ဇွက်ပေါက်သည်)။ ဟောတိ၊ တယော-နံ့သော၊ သန္ထာရေ-အခင်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓကာသန္ထာရံ-အုတ်အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိလာသန္ထာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုသန္ထာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ထရိတုံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ စိက္ခလ္လံယေဝ-ညွန်ရှိမြဲရှိသည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဧေဝိတုံ-ဆေးပစ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဥဒကံ-သည်၊ သန္ဓိဋ္ဌတိ-တည်နေ၏၊ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ-ရေထုတ်ကြောင်းပြွန်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာဃရေ-၌၊ ဆမာယ-၌၊ နိသီဒန္တိ၊ ဂတ္တာနိ-ကိုယ်တို့သည်၊ ကဏ္ဏူဝန္တိ-ယားကုန်၏ ၊ပေ၊ ဇန္တာဃရပိဋ္ဌ-ဇရုံးအိမ်၌ ထိုင်စရာခုံကို ၊ပေ၊ ဇန္တာဃရံ အပရိက္ခိတ္တံ-မကာရံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပရိက္ခိပိတုံ-ကာရံခြင်းငှာ၊ တယော-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပါကာရေ-အကာအရံတို့ကို၊ ဣဒ္ဓကာပါကာရံ-အုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ (အုတ်အကာကိုလည်းကောင်း၊) ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကောဋ္ဌကော-တံခါးမုခ်သည်၊ နဿ ဟောတိ ၊ပေ၊ (ကောဋ္ဌကော နိစဝတ္ထုကောမှစ၍ အာလမ္ဗနဗာဟံတိုင်အောင်သောဝါကျနှင့် သေတဝဏ္ဏံ ကာဠဝဏ္ဏံစသည်တို့ကို ကထိနသာလဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ကဝါဋံ ၊ပေ၊ အာဝိဉ္ဆနရဇ္ဇုပုဒ်တို့ကို ဤဝတ္ထုအစ၌လည်းကောင်း အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ပရိဝေဏံ-ပရိဝုဏ်သည်၊ စိက္ခလ္လံ ဟောတိ၊ မရှုမ်-ကျောက်ပြုပ်ကို၊ ဥပကိရိတုံ-ကြဲဖြန်းခြင်းငှာ ၊ပေ၊ နဿ ပရိယာပုဏန္တိ-မရောက်ကုန် (မလောက်ကုန်၊) ပဒရသိလံ-ပျဉ်ချပ်ဖြစ်သော ကျောက်ကို၊ (ကျောက်ပျဉ်ချပ်ကို)။ နိက္ခိပိတုံ-ချထားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၁။ ဘိက္ခဝေ, နဂ္ဂါ-အဝတ်မဆီး, အချည်းအနှီးတို့သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နဂ္ဂ-အဝတ်မဆီး, အချည်းအနှီးသော ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အဘိဝါဒါပေန္တိ-ရှိခိုးစေကြကုန်၏။ (ရှိခိုးမှုကို ခံယူကြကုန်၏၊) ပရိကမ္မံ-ချေးတွန်းမှုစသော ပရိကမ်ကို၊ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ-ခံယူကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သာယန္တိ-သာယာကြကုန်၏၊ (လျက်ကြကုန်၏) ၊ပေ။

(ဆမာယ စီဝရံ နိုက္ခိပန္တိ စသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။) ဒေဝေ-မိုးသည်၊ ဝဿန္တေ-ရွာလသော်၊ ဩဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်၏၊ ဇန္တာယရသာလ်-ဇရုံးအိမ်ကို မိုးကာ၍ ဆောက်ထားအပ်သော စရပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဇန္တာယရေပိ ဥဒကေပိ ပရိကမ္မံ ကာတုံ ကုက္ကစ္စာယန္တိ တိသော-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပဋ္ဌာဒိယော-ဖုံးကွယ်ကြောင်း အရာဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝါ-ဖုံးကွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဇန္တာပဋ္ဌာဒိ-ဖုံးကွယ်ကြောင်း ဇရုံးအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဇရုံးအိမ်ဖြင့် ဖုံးကွယ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကပဋ္ဌာဒိ-လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုပဋ္ဌာဒိ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဥဒပါနံ-ရေတွင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥဒပါနန္တိ ဥဒကူပံ၊-ဝိမတိ။] ဥဒပါနဿ-၏၊ ကူလံ-ကမ်း (နခမ်း)သည်၊ လုဒ္ဒတိ-ပျက်စီး၏၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ စိနိတုံ-ဥဒပါနော-သည်၊ နိစဝတ္ထုကော ဟောတိ၊ [နိစဝတ္ထုကောတိ ကူပဿ သမန္တာ ကူလဋ္ဌာနံ (ကမ်း=နခမ်း၏တည်ရာသည်) ဘူမိသမံ-(ဟုတ္တာ) တိဋ္ဌတီတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊] ဥဒကေန-သည်၊ ဩတ္ထရိယတိ-လွှမ်းမိုးအပ်၏။ (သမန္တာဝသောဒကံ (မိုးရေသည်)၊ အာဂန္တွာကူပေ ပတတီတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။)

၂၆၂။ ဝလ္လိကာယပိ-နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓနေနပိ-ခါးပန်းကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကံ, ဝဟန္တိ-ဆောင်ကြကုန်၏ (ငင်ကြကုန်၏၊) ဥဒကဝဟနရဇ္ဇု-ရေကိုငင်ကြောင်းကြိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဟတ္ထာ ဒုက္ခာ ဟောန္တိ၊ တုလံ-ရေငင်စရာ မောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရကဋ္ဌကံ-ရေငင်စ်ရာ စက်သီးကိုလည်းကောင်း၊ စက္ကဝဋ္ဌကံ-စက်ဝိုင်းပါသော ရေငင်ယန္တရားကိုလည်းကောင်း၊ (လှည်းဘီးကဲ့သို့ စက်ဝိုင်းပါသော ရေငင်ယန္တယားကိုလည်းကောင်း၊) အနုဇာနာမိ။ ဘာဇနာ- ခွက်တို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဘိဇ္ဇန္တိ-ကွဲကုန်၏။ [ထို ရေငင်ရန်တယားဝယ် အကန့်ဒေါက်ဆန်တိုင်၌ ရေခွက် (ရေအိုးများ) တပ်ထား၏၊ ထိုဘာဇနများကွဲ ကြသည်-ဟူလို။] တယော-နှင်သော၊ ဝါရကေ-ပုံးတို့ကို၊ လောဟဝါရကံ-သံဖြင့်ပြု အပ်သော ပုံးကိုလည်းကောင်း, (သံပုံးကိုလည်းကောင်း)၊ ဒါရုဝါရကံ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ပုံးကိုလည်းကောင်း၊ စမ္မကုဋ္ဌံ -သားရေပိုင်း (သားရေပုံး)ကိုလည်း ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဩ အဗ္ဗောကာသေ-၌ ၊ပေ၊ ဝဟန္တာ-ငင်ကုန်လသော် ၊ပေ၊ ကိလမန္တိ၊ ဥဒပါနသာလ်-ရေတွင်း စရပ် (ရေတွင်းအမိုး)ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဒပါနော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပါရုတော-မပိတ်အပ်သည်၊ (အပိတ်မရှိသည်)၊ ဟောတိ၊ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ-မြက်မှုန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုံသုကေဟိပိ-မြေမှုန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩကိရိယတိ-ရောပြွမ်းအပ်၏၊ အပိဓာနံ-အပိတ်ကို၊ အနုဇာမိ၊ ဥဒကဘာဇနံ-ရေထည့်စရာ (ရေလှောင်စရာ) အိုးသည်၊ နဿ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ဥဒကဒေါဏီ-ရေလှောင်စရာ စကျင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကကဋာဟံ-ရေဖျင်းအိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

အာရာမေ-၌၊ တဟံ တဟံ-ထိုထို အရပ်၌၊ နဟာယန္တိ-ရေချိုးကြကုန်၏၊ အာရာမော စိဂ္ဂလ္လော ဟောတိ၊ စန္ဒနိကံ (စန္ဒိကံ)-ရေချိုးစရာ နေရာကို၊ အနုဇာနာမိ။ [သင်္ကတာ၌ စန္ဒြသဒ္ဒါ ပရုပ်, လ, ရေစသော အနက်ကို ဟော၏၊ ဤ၌ ရေချိုးဖို့နေရာကို "စန္ဒိကာ" ဟု ခေါ်ဟန်တူ၏၊ "စန္ဒနိကာ" ကို စဉ်းစားပါ။] စန္ဒနိကာ (စန္ဒိကာ)ပါကဋာ ဟောတိ ၊ပေ၊ နဟာယိတုံ-ဌာ၊ ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကြကုန်၏။ [တယော ပါကာရကို ဇန္တာယရ, ဂတ္တကဏ္ဏ၂ဝန ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဂတ္တာနိ-တို့သည်၊ သိတိဂတာနိ-အအေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (အ-အေးမိကုန်သည်၊) ဟောန္တိ၊ ဥဒကပုဏ္ဍနိ-ရေသုတ်စရာကိုလည်းကောင်း၊ စောဠကေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-သုတ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၃။ သံယသ-၏၊ အတ္ထာယ-ဌာ၊ ပေါက္ခရဏီ-ရေကန်ကို၊ ကာရေတုကာမော-ပြုစေလိုသည်၊ (တူးစေလိုသည်၊) ဟောတိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။ ("ပေါက္ခရဏိယာ ကူလံ ဘိဇ္ဇတိ" စသော ဝါကျတို့၌ ဥဒပါနဝတ္ထုအတိုင်း အနက်ပေးပါ။) ပေါက္ခရဏိယာ-၏၊ ဥဒကံ-သည်၊ ပုရာဏံ-ဟောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဥဒကမာတိကံ-ရေဝင်ရာမြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ-ရေထုတ်ကြောင်းပြွန်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ နိလ္လေခံ-ကတုံးမဟုတ်သော၊ (ပတ်ပတ်လည်လည် အထွင့်ရှိသော အထွင့်ကြီးပါသော၊) ဇန္တာယရံ, ကတ္တုကာမော-ပြုလိုသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ စာတုမာသံ-လေးလပတ်လုံး၊ (စတ္တာရော+မာသာ စတုမာသံ၊ စတုမာသံယေဝ+စာတုမာသံ။) နိသီဒနေန-နှင့်၊ ဝိပ္ပဝသန္တိ-ကင်း၍ နေကြကုန်၏ ၊ပေ။

၂၆၄။ ပုပ္ပါဘိကိဏ္ဏေသု-ပန်းဖြင့်ရောပြွန်းကုန်သော၊ သယံနေသု-အိပ်ရာတို့၌၊ သယန္တိ၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝိဟာရစရိကံ-ကျောင်း၌ လှည့်လည်ခြင်းကို၊ (ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို၊) အာဟိဏ္ဍန္တာ-လှည့်လည်ကုန်လသော်၊ ပဿိတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဥဏ္ဍာယန္တိ ၊ပေ၊ မနုဿာ ဂန္ဓမ္မိ-နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ မာလမ္မိ-ပန်းကုံးကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဂန္ဓံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-ယူ၍၊ ကဝါဋေ-တံခါးရွက်၌၊ ပဠဂ္ဂံလိကံ-လက် ၅ ချောင်းရာရှိသည်ကို၊ (လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင်၊) ဒါတုံ-ပေးခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ပုပ္ပံ ဂဟေတ္တာ, ဝိဟာရေ-၌၊ ဧကမန္တံ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ချထားခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

သံယသ-၏၊ နမတကံ-သားမွေးအခင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ (သားရေကဲ့သို့ခင်း၍ထိုင်နိုင်သော သားမွေးအခင်းတစ်မျိုးတည်း၊ ရှေးနိဿယ၌ "သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော မယက်အပ်သောအခင်း" ဟု ပေး၏။) ၊ပေ၊ အာသိတ္တကူပဓာနေ-ပအုပ်၌၊ ဘုဉ္ဇန္တိ။ [ရှစ်မြောင့်, ၁၆ မြောင့်အစရှိသော-အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော

စားခွက်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ပအုပ်ကို "အာသိတ္တကူပမနေ" ဟု ခေါ်သည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ကြေးနီ, ငွေဖြင့်ပြုအပ်သောပအုပ်၌" ဟု ပေး၏။) ၊ပေ၊ ဂိလာနော ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ဘုဉ္ဇမာနော-လသော်၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပတ္တံ သန္ဓာရေတုံ-ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ နိ သက္ကောတိ ၊ပေ၊ မဇ္ဈောရိကံ-ဒုတ်ချောင်း သပိတ်ခြေကို၊ အနုဇာနာမိ။ ("ဧကဘာဇနေပိ ဘုဉ္ဇန္တိ" စသော ဝါကျတို့ကို ပဋ္ဌာဇနီယာကမ္မကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၂၆၅။ ဝမော-မည်သော၊ လိစ္ဆဝိ-လိစ္ဆဝိသည်၊ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ-နှင်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သဟာယော-သဟာယ်ချင်းသည်၊ ဟောတိ။ [အထ ခေါ် ဝမောမှ စ၍ ပဝေဝ ဇာဂရောတိုင်အောင် သမထက္ခန္ဓက, သတိဝိနယ, ဒဠ္ဍမလ္လ ပုတ္တဝတ္ထု နှင့် တူ၏။] သံယော ဝမုသ, လိစ္ဆဝိသ-အား၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ကုဋ္ဌတု-မှောက်လော၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အာမိသသမ္ဘောဂ ဓမ္မသမ္ဘောဂ မရှိအောင်၊ ကရောတု။ ["အာမိသသမ္ဘောဂေါနာမ အာမိသံဒေတိ ဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ" စသည်ဖြင့် ပါစိတ်ပါဠိတော် အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ မိန့်တော်မူအပ်သည့်အတိုင်း အာမိသကို ခံယူမှု, တရားစကားပြောမှု မပြုရ-ဟူလို၊ ပတ္တနိ ကုဋ္ဌိတဗ္ဗအင်္ဂါ လွယ်ပြီ။]

ကမ္မဝါစာ၌ "ကမ်္မ-ပတ္တနိကုဋ္ဌနဒဏ္ဍကံသည် ၊ပေ၊ ယဒိ (သိယာ) ၊ပေ၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိကုဋ္ဌေယျ-မှောက်ရာပါ၏၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အာမိသသမ္ဘောဂ, ဓမ္မသမ္ဘောဂမရှိအောင်၊ ကရေယျ-ရာပါ၏" ဟု လည်းကောင်း, ယသ+အာယဿတော-အား ၊ပေ၊ ပတ္တသ-ကို၊ နိကုဋ္ဌနာ-မှောက်ခြင်းသည်၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အောင်၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏" ဟု လည်းကောင်း၊ သံယေန-သည် ၊ပေ၊ ပတ္တော-ကို၊ နိကုဋ္ဌိတော-မှောက်အပ်ပါပြီ၊

ပတ္တံ နိကုဋ္ဌိတုံ။ ။ ပတ္တံ နိကုဋ္ဌိတုံတိ ဧတ္ထ ကမ္မဝါစာယ အသမ္ဘောဂ ကရဏာ ဝသေနေဝ နိကုဋ္ဌနံ, နေ ပတ္တာနံ အဓောမုခတ္ထပနေန၊ တေနာဟ "အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရောတု" တိ အာဒိ၊ တံ ဝမ်ုံ ကမ္မဝါစာယ သံယေန သဒ္ဒေ အသမ္ဘောဂံ (ထိုဝမ္ဘုကို သံယာနှင့်အတူ သမ္ဘောဂမရှိသူကို) သံယော ကရောတူတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

နိကုဋ္ဌေယျ ၊ပေ၊ သံယေန ကရဏံ။ ။ ပတ္တံ နိကုဋ္ဌေယျာတိ ဝမုသ ပတ္တနိကုဋ္ဌနဒဏ္ဍကမ်ံ ကရေယျ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရဏန္တိ သံယေန ဝမုသ အသမ္ဘောဂ ကရဏံ၊ ယထာ အသမ္ဘောဂေါ ဟောတိ၊ တထာ ကရဏန္တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

နိကုဋ္ဌိတော ၊ပေ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေန။ ။ နိကုဋ္ဌိတော ၊ပေ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေနာတိ ဧတ္ထ သံယေန အသမ္ဘောဂေါ ဟောတီတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊-ဝိမတိ၊ ဤအဖွင့်အလို "အသမ္ဘောဂံ" ဟု ရှေးပါဠိရှိဟန်တူ၏၊ ထို အသမ္ဘောဂံကို "အသမ္ဘောဂေါ" ဟု ဖွင့်၍ "ဟောတိ" ဟု ပါဌသေသထည့်ရမည်-ဟု ဆိုလို၏၊ ဤအတိုင်းပင် အနက်ပေးလိုက်ပါ၏။

(ဝုမ္ဟောလိစ္ဆဝိ-သည်)သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ-သည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဝါ-ပါပြီ၊)ဟုလည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

အထ-ပတ္တနိကုဋ္ဌနက်ကို ပြုပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော ဝမှ, တေ-အာ့၊ သံယေန-သည်၊ ပတ္တော နိကုဋ္ဌိတော၊ (တံ)သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ, အသိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ အထ-ပြောရာထိုအခါ၌၊ ဝမှော ၊ပေ၊ နိကုဋ္ဌိတော ကိရ-မှောက်အပ်ပြီတဲ့ ၊ပေ၊ အမှိကိရ-ဖြစ်၏တဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ မုစ္ဆိတော-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-မိုက်ခနဲဖြစ်သွားသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပပတော-လဲသွားပြီ၊ အထ-လဲသွားရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မိတ္တာမစ္စာ-မိတ်ဆွေတကွဖြစ်ဖက် သဟာယ်ချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတိသာလောဟိတာ-ဆွေမျိုး, သွေးသားတော်စပ်သူတို့သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဧတံ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော ဝမှ, အလံ-ဝမ်းနည်းငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်ပါ။ မာ သောစိ-ဝမ်းမနည်းပါနှင့်၊ မာ ပရိဒေဝိ-မငိုကြွေးပါနှင့်၊ မယံ ဘဂဝန္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံဃဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒေဿာမ-ကြည်စေပါကုန်အုံ့၊ (စိတ်ကြည်လင်စေ, စိတ်ပြေပါစေကုန်အုံ့၊) ဣတိ-ဤသို့ ဟောကုန်ပြီ၊ ["ပသာဒေဿာမာတိ အာယာစိဿာမ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း၊ မိတ္တာမစ္စ, ဉာတိသာလောဟိတတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာ ဋီကာ, သုဒိန္နကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။]

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သ ပုတ္တဒါရော-သား သို့မဟုတ် ဇနီးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ သမိတ္တာမစ္စော သဉာတိသာလောဟိတော-သည်၊ အလ္လဝတ္ထော-စိုစွတ်သော အဝတ်ရှိသည်၊ အလ္လကေသော-စိုစွတ်သောဆံပင်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ပါဒေသု-ခြေတော်တို့၌၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ နိပတိတ္တာ-ပျပ်ဝပ်၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ-လျှောက်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ယောဟံ-အကြင် တပည့်တော်သည် ၊ပေ၊ အနုဋ္ဌဿေသိံ-စွပ်စွဲမိပါပြီ၊ တံ မံ-ကို၊ ယထာဘာလံ-အကြင်အကြင် မိုက်သည့် အလျောက်၊ ယထာမုဋ္ဌံ-အကြင်အကြင် တွေဝေသည့် အလျောက်၊ ယထာ အကု

ယခုစာအုပ်။ ။ ယခုစာအုပ်များ၌ "နိကုဋ္ဌိတော ၊ပေ၊ ပတ္တော, အသမ္ဘောဂေါ သံယေန" ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း, "ပတ္တံ နိကုဋ္ဌေယျ, အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရေယျ" စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း "သံယေန-သည် ၊ပေ၊ နိကုဋ္ဌိတော-အပ်ပါပြီ၊ (ဝမှောလိစ္ဆဝိ-ကို၊) သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ-မရှိသည်ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကတော-ပြုအပ်ပါပြီ" ဟု ပေးလျှင် သာ၍ကောင်းမည်ထင်ပါသည်။

အာမိသစ်ယူလျှင် ဒုက္ခဉ်။ ။ ဧဝံ ဘဂဝတာ အသမ္ဘောဂကရဏာယ အာဏတ္တတ္တာ ကမ္မဝါစာယစ သာဝိတတ္တာ, အဌကထာယဉ္စ "ကောစိ ဒေယျဓမ္မော နု ဂဟေတဗ္ဗော" တိ ဝုတ္တတ္တာ ပတ္တေ နိကုဋ္ဌိတေ တဿ သန္တကံ ဥ တ္တာ ဂဏှန္တဿ ဒုက္ခဉ္စမေဝါတိ ဂဟေတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။

သလ်-အကြင်အကြင် မလိမ္မသည့်အလျောက်၊ အစ္စယော-အပြစ်သည်၊ (နိဗ္ဗန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို လွန်၍ဖြစ်သော အပြစ်သည်၊) အစ္စာဂမာ-လွန်၍သွားပါပြီ၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ, တဿ မေ-၏၊ အစ္စယံ-ကို၊ အစ္စာယတော-အားဖြင့်၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊ သံဝရာယ-စောင့်စည်းခြင်းငှာ၊ (စောင့်စည်းဖို့ရာ၊) ပတိဂ္ဂဏှာတု-လက်ခံတော်မူပါ။ (သည်းခံတော်မူပါ)။ ဣတိ-ပြီ။

အာဝုသော ဝမှု-ဒါယကာ ဝမှု ၊ပေ၊ အနုဒ္ဓံသေသိ၊ တဋ္ဌ-စင်စစ်၊ တွံ-ကို၊ပေ၊ အစ္စယော အစ္စဂမာ။ [တွံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟု မှတ်ပါ။] အာဝုသော ဝမှု၊ စ-ထို သို့ အပြစ်လွန်သွားပါသော်လည်း၊ ယတော-အကြင့်ကြောင့်၊ တွံ-သည် ၊ပေ၊ အစ္စယံ အစ္စယတော, ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ယထာဓမ္မံ-တရားအားလျော်စွာ၊ (တရားနည်းလမ်းအတိုင်း၊) ပတိကရောသိ-ကုစား၏၊ (တတော-ထို့ကြောင့်၊) တေ-၏၊ တံ-ထိုအပြစ်ကို၊ မယံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာမ-လက်ခံကြကုန်၏၊ အာဝုသော ဝမှု, ယော-အကြင်သူသည် ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိကရောတိ၊ အာယတိံ, သံဝရံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ (တဿ-ထိုသူ၏၊) ဧသော-ဤအပြစ်ကို ကုစားခြင်း, နောက်အခါ၌ စောင့်စည်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အရိယသ-အရိယာဖြစ်သော ဝါဘုရား၏၊ ဝိနယေ-ဆုံးမရာသာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွားကြောင်းတည်း။ [ပတ္တာဒဂ္ဂေနကံ၌ "ပတ္တံ-ကို၊ ဒဂ္ဂေတု-လှန်လော" ဟု ပေးပါ။] 💬

၂၆၈။ အထခေါ ဘဂဝါ၊ ဝေသာလိယံ ယထာဘိရန္တံ ၊ပေ၊ ယေန ဘဂ္ဂါ၊ တဒဝသရိ။ (ဒဏ္ဍာပရိသာဝန ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း ပေးပါ။) ဘဂဝါ တတြ ဘဂ္ဂေသု-ထိုဘဂ္ဂါဟု ဗဟုစ်ဝုစ်အမည်ရသောဇနပုဒ်၌၊ သုသုမာရဂိရေ-သုသုမာရဂိရမြို့၌၊ ဘေသကဠာဝနေ-ပဲစည်းခုံတောဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ-သားကောင်တို့၏တော၌၊ (သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာတော၌၊) ဝိဟရတိ။ (သုသုမာရ ဂိရ, ဘေသကဠာဝန မည်ပုံကို ပါစိတ် သုရာပါနဝဂ် ဇောတိသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် သာရတ္ထကြည့်ပါ။) တေန သမယေန, ဗောဓိသ-ဗောဓိမည်သော၊ ရာဇကုမာရသ-မင်းသား၏၊ ကောကနဒေါနာမ-ကောကနဒမည်သော၊ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အစိရကာရိတော-ဆောက်လုပ်စေအပ်ပြီးသော ပြာသာဒ်၏ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးသည်၊ (ဆောက်လုပ်စေပြီး၍ မကြာသေးသည်၊) သမဏော နဝါ-သမဏမည်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏောနဝါ-သည် သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿဘူတေန-လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကေနစိဝါ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သော်လည်းကောင်း၊ အနဇ္ဈာဝုတ္ထော-မနေအပ်ဖူးသေးသည်၊ ဟောတိ။

အထ-(ပြဿာဒ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီးရာ) ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ-သော၊ ရာဇ ကုမာရော-သည်၊ သဠာယတနတ္ထံ-သဠာယတနာဟူကား၏ သားဖြစ်သော၊ မာဏဝံ-လုလင်ကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ပြောပြီ၊ (ကိုး)၊ သမ္မသဠာယတနာ-အဆွေသဠာယတနာ၊ ဗော်-သွားပါလော၊ တွံ ယေနဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဥပသက်မ-ချဉ်းကပ်ပါလေ၊ ဥပသက်မိတ္မာ မမ-၏၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ ဝန္ဒ-ရှိခိုးပါလေ၊ အပ္ပါဗာဓံ-နှိပ်စက်ပြင်းစွာ, မခံသာသော, ရောဂါကြီး၏ မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပါတင်္ကံ-ဆင်းရဲငြိုငြင်, အသက်ရှင်ဖွယ်, ရောဂါငယ်၏ မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဟုဋ္ဌာနံ-လျင်မြန်ပေါ့ပါး, ထသွားနိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗလံ-ကိုယ်အားကိုလည်းကောင်း၊ ဖာသုဝိဟာရံ-ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆ-မေးလျှောက်ပါလေ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ မေးလျှောက်ရမည်နည်း၊) ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝန္ဒတိ-ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။ အပ္ပါဗာဓံ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆတိ-မေးလျှောက်လိုက်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပါလေ၊ ဧဝဉ္စ-ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ-လျှောက်ပါဦးလော၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ သွာတနာယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကောင်းမှု, ပိတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှာ၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိं အဓိဝါသေတု ကိရ-လက်ခံပါလောတဲ့၊ (မိမိအထက်၌ ဝင်သက် တည်နေပါစေလောတဲ့၊) ဣတိ-ဤသို့လည်း၊ (ဝဒေဟိ)၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ)။ [အပ္ပါဗာဓပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌လည်းကောင်, သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သုဘသုတ်အဖွင့်၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

ဘော-အရှင်၊ ဧဝံ-ဤအတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ ခေါ ၊ပေ၊ သမ္မောဒိ-ခမနီယ, စသည်သဘော, မေးမြန်းပြောလျှက်, ရောနှောမိလေပြီ၊ သမ္မောဒနီယံ ၊ပေ၊ ကထံ-ကို၊ ဝိတိသာရေတွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်, တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ နိသီဒိ-ထိုင်ပြီ။ [သမ္မောဒနီယံ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍနှင့် သီလက္ခန်အမှဋ္ဌသုတ်ဘာဿာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ သဠာယတနတ္ထက ဘုရားရှင်ထံသွား၍လျှောက်သည်၊ ထို့နောက် ဗောဓိမင်းသားအား ပြန်၍ပြောသည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ "အဝေါစုံမှာ-လျှောက်ခဲ့ပါကုန်ပြီ၊ သမဏောနု ဂေါတမေန-သည်၊ အဓိဝုတ္ထဗ္ဗ-လက်ခံလည်း လက်ခံအပ်ပါပြီ" ဟု ပေးပါ။

အစ္စယော စသည်။ ။ အစ္စယောတိ ဥယပွဋ္ဌိပတ္တိ အတိက္ကမိတွာ ပဝတ္တိ, အပရာဓောတိ အတ္ထော။ မံ အစ္စဂမာတိ မံ အတိက္ကမ္မ ပဝတ္တော။ တံ တေ မယံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာမာတိ ခ၊ တံ တေ အပရာဓံ မယံ ခမာမ။-ဝိမတိ။

အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ ဗောဓိ, ရာဇကုမာရော-သည်၊ တဿာ ရတ္တိယာ-ထိုညဉ့်၏ ၊ပေ၊ ကောကနဒ-သော၊ ပါသာဒဠ္ဍ-ကိုလည်း၊ သြဒါတေဟိ-ဖြူကုန်သော၊ ဒုဿေဟိ-အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ယာဝပစ္ဆိမ သောပါနကဋ္ဌေဝရာ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော လှေခါးပျဉ်ချပ်တိုင်အောင် (အဆုံးလှေခါးထစ်တိုင်အောင်)၊ သန္ထရာပေတွာ-ခင်းစေပြီး၍ ၊ပေ၊ (အာမန္တေသိ (ကိ)၊ သမ္မ သဉ္စိကာပုတ္တ ဧဟိ ၊ပေ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပါချေ၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)၊ ဧဝံ ဘောတိ ခေါ ၊ပေ၊ အာရောစေသိ။

အထ-လျှောက်ရာထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည် ၊ပေ၊ ဥပသက်မိ-ကြွတော်မူပြီ၊ တေန သမယေန-၌၊ ဗောဓိ-သော၊ ရာဇကုမာရော-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အာဂမယမာနော-စောင့်မြော်လျက်၊ ပဟိဋ္ဌါရကောဋ္ဌကေ-အပြင်တံခါးမုခ်၌၊ ဌိတော-ရပ်နေ ✉ သည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့်၊ တကော-ထို (တည်နေရာ) အရပ်မှ၊ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ-ရှေးရှုသွားလျက်၊ (ခရီးဦးကြိုဆိုလျက်၊) ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ, ပုရက္ခတွာ-ရှေ့ခံပြု၍၊ (ရှေ့သွားပြု၍-ရှေ့ကထား၍)၊ ယေနကောကနဒေါ ၊ပေ၊ ဥပသက်မိ၊ အထ ဘဂဝါ ပစ္ဆိမသောပါနကဋ္ဌေဝရံ-ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ (နင်းတော်မမူသေးဘဲ အနီး၌ကပ်၍၊) အဋ္ဌာသိ-ရပ်တော်မူပြီ။

အထ-ရပ်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ, ဒုဿာနိ-တို့ကို၊ အက္ကမတု-နင်းတော်မူပါ၊ သုဂတော-ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ၊ပေ၊ အက္ကမတု၊ ယံ-ယင်းသို့နင်းတော်မူခြင်းသည်၊ မမ-ဒကာတော်၏၊ ဒီဃရတ္တံ-ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ-စီးပွားအလို့ငှာ၊ သုခါယ-ချမ်းသာခြင်းငှာ၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တုဏ္ဍီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ-ဖြစ်တော်မူပြီ။ (၃ ကြိမ်လျှောက်၍, ၂ ကြိမ် ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။) အထ-၃ ကြိမ်မြောက်လျှောက်ရာ ထိုအခါ၌၊ ၊ပေ၊ အပလောကေသိ-စောင်းမြောင်း ကြည့်တော်မူပြီ၊ အထ-၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ရာဇကုမာရ, ဒုဿာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ သံဟရန္တု-ရုပ်သိမ်းအပ်ကုန်လော။ (သံဟရန္တုတိ သံဟရိယန္တု-အဋ္ဌကထာ။) ဘဂဝါ, စေဋ္ဌပဋိကံ-အဝတ်အခင်းကို၊ နု အက္ကမိဿတိ-နင်းတော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်၊ မစ္ဆိမံ-နောက်၌ ဖြစ်သော၊ ဇနတံ-သတ္တဝါအပေါင်းကို (ရဟန်းအပေါင်းကို) ၊ပေ၊ အနုကမ္ပတိ-သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

မစ္ဆိမသောပါနကဋ္ဌေဝရာ။ ။ ယာဝ ပစ္ဆိမ သောပါနကဋ္ဌေဝရာတိ ပဌမ သောပါနဖလက် သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တံ ဟိ ပစ္ဆာ ဒုဿေန သန္ထတတ္တာ ဧဝံဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ၊ အောက်ကစ၍ ရေတွက်သောအခါ ပဌမဆုံး လှေခါးထစ်ကိုပင် (အဝတ်ဖြူတို့ဖြင့် နောက်ဆုံးခင်းအပ်သောကြောင့်) "ပစ္ဆိမ" ဟု ဆိုသည်-ဟူလို။

အထ-(အရှင်အာနန္ဒာက) ပြောပြရာ ထိုအခါ၌၊ ဟောမိ ၊ပေ၊ သံဟရာပေတွာ-ရုပ်သိမ်းစေပြီး၍၊ ကောကနဒေ-သော၊ ဥပရိပါသာဒေ-ပြာသာဒ်၏အထက်ထပ်၌၊ အာသနံ, ပညပေသိ-ခင်းစေပြီ ၊ပေ၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ-ခင်းအပ်ပြီးသော၊ အာသနေ-၌၊ နိသီဒိ ၊ပေ၊ ဗုဒ္ဓပွမုခံ-ဘုရားအမျှားရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ သဟတ္ထာ-မိမိလက်ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေတွာ-ကောင်းစွာ တင်းတိမ်စေပြီး၍၊ သမ္မဝါရေတွာ-ကောင်းစွာ ပယ်မြစ်စေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဘုတ္တာဝိ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဩနီတပတ္တပါဏိ-သပိတ်တော်မှ ဖဲအပ်ပြီးသော လက်ရှိတော်မူသည်ကို၊ (ဥ တွာ-၍၊) ဧကမန္တံ နိသီဒိ ၊ပေ၊ ပဏ္ဍိတ၊ [ထို့နောက် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူသည်၊ ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍာဘာသာ ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အညတရာ, ဣတ္ထီ-သည်၊ အပဂတဂဗ္ဘာ-ကင်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ (သားဖွားပြီးသည်၊ ဟုတွာ) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ နိမန္တေတွာ-ပင့်ဖိတ်ပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ဒုဿံ-အဝတ်ကို၊ အဂ္ဂမထ-နင်းတော်မူကြပါကုန်၊ ဣတိ (အဝေါစ) ၊ပေ၊ နု အဂ္ဂမန္တိ ၊ပေ၊ မဂ်လတ္ထာယ-မဂ်လာအကျိုးငှာ၊ အဂ္ဂမထ၊ ဣတိ-ပြီ၊ နု အဂ္ဂမိံသု-မနင်းကြကုန် ၊ပေ၊ သာဣတ္ထိ ဥဒ္ဓရာယတိ၊ (ကိ) ၊ပေ၊ မဂ်လတ္ထာယ ယာစိယမာနာ-တောင်းပန်အပ်ပါကုန်လျက် ၊ပေ၊ နု အဣတ္ထိသန္တိနာမ၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓရာယတိ) ၊ပေ၊ ဂိဟီ-တို့သည်၊ မဂ်လိကာ-မဂ်လာကို အလိုရှိကုန်၏။ (မဂ်လံ+ဣစ္ဆန္တိ မဂ်လိကာ၊-ဋီကာ။) ၊ပေ၊ ယာစိယမာနေန-တောင်းပန်အပ်သော(တောင်းပန်ခံရသော) ရဟန်းသည်၊ အဣတ္ထိတုံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဓောတပါဒဂံ-ဆေးအပ်ပြီးသော အခြေတို့ဖြင့် နင်းဖို့ရန်အခင်းကို၊ အဣတ္ထိတုံ ဣတ္ထိစ္ဆာယန္တိ ၊ပေ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော–ဒုတိယဘာဏဝါရသည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီ။

ပစ္ဆိမံ ၊ပေ၊ အနုကမ္ပတိ။ - ။ ပစ္ဆိမံ ၊ပေ၊ အနုကမ္ပတိတိ ဣဒံ ထေရော အနာဂတေ ဘိက္ခုနံ စေဋ္ဌပဋိကဿ အဣတ္ထိမနပစ္ဆယာ အပဝါဒံ (စွပ်စွဲမှုကို) သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ နိဝါရဏေန ဘဂဝတော အနုကမ္ပံ သန္ဓာယာဟ-ဝိမတိ။ [နင်းတော်မမူခြင်း, သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူခြင်း၌ အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ပြထား၏။]

၂၆၉။ အထ ဘဂဝါ ဘဂ္ဂေသု ၊ပေ၊ ယေန သာဝတ္ထိ, တဒဝသရိ (ဒဏ္ဍပရိသာဝနဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း နည်းမှီပေးပါ။) ဘဂဝါ-သည်၊ တတြ သာဝတ္ထိယံ-၌ ၊ပေ၊ အာရာမေ ဝိဟရတိ၊ အထ-၌၊ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော၊ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ (မိဂါရမာတာ အမည်ရပုံကို ဓမ္မပဒ

ပုပ္ပဝဂ်, ဝိသာခါဝတ္ထုဌ ကြည့်ပါ။) ယဒ္ဓကဉ္စ-အိုးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတကဉ္စ-ကြာချပ်သဏ္ဌာန် အဆူးထအောင် ပြုတတ်သော ခြေပွတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မဇ္ဇနီ-စ-တံမြက်စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု-ခံယူတော်မူပါ၊ ယံ-ယင်းသို့ ခံယူတော်မူခြင်းသည်၊ ၊ပေ၊ အသ-ဖြစ်ရာပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ တိသော-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပါဒယံသနိယော-ခြေကို ပွတ်တိုက်ကြောင်းဝတ္ထုတို့ကို (ခြေပွတ်တို့ကို၊) သက္ခရံ-ကျောက်ခဲကိုလည်းကောင်း၊ ကထလံ-အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဖေဏကံ-သမုဒ္ဒြာရေမြှုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

အထ ဝိသာခါ ၊ပေ၊ ဝိဓူပနဉ္စ-လေးထောင့်ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တာလဝဏ္ဏဉ္စ-ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ ၊ပေ၊ သံယသ-၏၊ မသက ဗီဇနီ-ခြင်နှင်ယပ်သည်၊ ဥပ္ပန္နာ ဟောတိ ၊ပေ၊ စာမရီဗီဇနီ-စာမရီသားမြီးယပ်သည် ၊ပေ၊ တိသော-ကုန်သော၊ ဗီဇနိယော-တို့ကို၊ ဝါကမယံ-လျှော်ဖြင့်ပြုအပ်သော ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥသီရမယံ-ပန်းရင်းဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မောရပိဉ္ဆမယံ-ဥဒေါင်းမြီစည်းဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၇၀။ ဆတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ ဆတ္တူပဂ္ဂဟိတာ-မြှောက်အပ်သော ထီးရှိကုန်သည် (ထီးကို မြှောက်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ) အဟိဏ္ဍန္တိ-လှည့်လည်ကြကုန်၏၊ ၊ပေ၊ အညတရော ဥပါသကော-သည်၊ သမ္ဗဟုလေဟိ-နှင်သော၊ အဇ်ဝကသာဝကေဟိ-အာဇ်ဝက၏ တပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ တေ အာဇ်ဝကသာဝကာ-တို့သည်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒူရတောဝ-အဝေးဌ ပင်၊ ဆတ္တူပဂ္ဂဟိတေ-ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆန္တေ-လာနေသည်တို့ကို၊ အဒ္ဒသာသုံ-မြင်ကြကုန်ပြီ၊ ဒိသ္မာနု-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဧတံ အဝေါစုံ (ကိံ)၊ အယျ-အရှင်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ဧတေ ဘဒန္တာ-ဤ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဂဏကမဟာမတ္တာ သေယျထာပိ-စာရေးတော် အမတ်ကြီးများကဲ့သို့ ဆတ္တူပဂ္ဂဟိတာ (ဟုတ္တာ) အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ၊ အယျာ-အမောင်တို့၊ ဧတေ-အဲဒီကိုယ်တော်တို့သည်၊ နု ဘိက္ခူ-ရဟန်းများ မဟုတ်ကြကုန်၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ-ပရိဗ္ဗာဇ်တို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ နု ဘိက္ခူ-နှ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ငြင်းခုံ ၍၊ အမ္ဗုတံ-အလောင်းအစားကို၊ အတံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ အထ-ပြုပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သော ဥပါသကော-သည်၊ ဥပဂတေ-အနီးသို့ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကို၊ သဏ္ဌာနိတ္တာ-ကောင်းစွာသိ၍၊ (ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများဟု မှတ်မိ၍၊) ဥဒ္ဓျာယတိ ၊ပေ၊ [အညတရ ဘိက္ခုဝတ္ထု လွယ်ပြီ။]

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ("ကုက္ကုစ္စာယန္တိ" ၌စပ်၊) ဂိလာနသေဝ-ဂိလာနရဟန်းအား သာ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဆတ္တံ-ကို၊ အနုညာတံ-တော်မူအပ်ပြီ၊ အဂိလာနသ-ဂိလာနမဟုတ်သော ရဟန်းအား၊ နော အနုညာတံ၊ ဣတိ-သို့တွေး၍၊ အာရာမေ-၌လည်းကောင်း၊ အာရာမူပစာရေ-အာရာမ်၏ ဥပစာ၌လည်းကောင်း၊ ဆတ္တံ ဓာရေတုံ ကုက္ကစ္စာယန္တိ ၊ပေ၊ အဂိလာနေနပိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ အညတရော ဘိက္ခု သိက္ခာယ-ဆိုင်း၌၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဥဒ္ဓိတ္တာ-ထည့်၍၊ ဒဏ္ဍော-ဒုတ်၌၊ အာလဂ္ဂိတ္တာ-ချိတ်၍၊ ဝိကာလေ-၌၊ အညတရေန-သော၊ ဂါမဒ္ဒါရေန-ရွာတံခါးဖြင့်၊ အတိက္ကမတိ-ကျော်သွား၏၊ (ဖြတ်သွား၏)၊ မနုဿာ ("အနုပတိတ္တာ" စသည်၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်၍ "မုဋ္ဌိသု"၌စပ်၊) အယျော-အမောင်တို့၊ ဩ (ဧသော) စောရော-ဤသူခိုးသည်၊ ဂစ္ဆတိ-သွားနေ၏၊ အဃ-ထိုသုခိုး၏၊ အသိ-သန်လျှက်သည်၊ ဝိဇ္ဇော တလတိ-တောက်ပ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အနုပတိတ္တာ-အစဉ်လိုက်၍၊ ဂဟေတ္တာ-ဖမ်းယူ၍၊ သဠာနိတ္တာ-ကောင်းစွာသိ၍၊ (ရဟန်းမှန်းသိ၍)၊ မုဋ္ဌိသု-လွှတ်လိုက်ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဒဏ္ဍာသိက္ခံ-ဒုတ်နှင့်ဆိုင်းကို၊ ဓာရေသိကိ-ဆောင်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ ၊ပေ။

ဒဏ္ဍာသမ္မုတိ-ဒုတ် (တောင်ဝှေး)ကို ကိုင်နှိုင်ကြောင်းသမ္မုတိကို၊ ဒါတုံ အနုဇာနာမိ။ [၄ တောင်ရှိသော ဒုတ်ကိုသာ သမ္မုတိရမှ ကိုင်ဆောင်ရ၏၊ ထို့ထက်တိုသော, ရှည်သော ဒုတ်ကိုကား ဂိလာန အဂိလာနရဟန်းအားလုံးအား သမ္မုတိမရဘဲလည်း အပ်၏။] သိက္ခာသမ္မုတိဝတ္ထု, ဒဏ္ဍာသိက္ခာသမ္မုတိဝတ္ထုတို့ လွယ်ပြီ။

၂၇၃။ ရောမန္ထကော-စားမြုံ့ပြန်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ရောမန္ထိတ္တာ ရောမန္ထိတ္တာ-စားမြုံ့ပြန်၍ စားမြုံ့ပြန်၍၊ အဗ္ဗောဟရတိ-မျိုချ၏၊ ဘိက္ခု ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ (ကိ)၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝိကာလေ-၌၊ ဘုဉ္ဇတိ ၊ပေ၊ ဧသော ဘိက္ခု-သည်၊ အစိရံ- မကြာမြင့်သောကာလ၌၊ ဂေါယောနိယာ-နွားမျိုးမှ၊ စုတော-စုတေခဲ့၏၊ ရောမန္ထကသ-စားမြုံ့ပြန်တတ်သော ရဟန်းအား၊ ရောမန္ထနံ-စားမြုံ့ကို၊ ပဟိမုခဒ္ဓါရံ-ခံတွင်းအပြင်ဘက်သို့ နီဟရိတ္တာ-ထုတ်ဆောင်၍၊ နဲ အဗ္ဗောဟရိတဗ္ဗံ-မစားမျိုရာ ၊ပေ၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော - ဝိနည်းတရားသည်၊ (ဌိတော-ဏည်၏။) တထာ-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ (ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏)။

ဤ ၊အညတရသ ပုဂ္ဂလဿ သံယဘတ္တံ ဟောတိ။ (အမွှေပေသိကာဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ ဗဟုသိတ္ထာနိ-များစွာသော ဆွမ်းလုံးတို့ကို၊ ပကိရိယိသု-ဖရိုဖရဲ, ဖြန့်ကြဲအပ်ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ (ကိ) ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ သြဒနေ-ဆွမ်းကို၊ ဒိယျမာနေ-ပေးအပ်သော်၊ သက္ကစ္စံ-ကောင်းစွာပြု၍၊ (လေးလေးစားစား၊)

နဲ ပဋ္ဌိဟေသဿန္တိနာမ-မခံယူကြရကုန်တုံ့ဘိသနည်း၊ ဧကမေကံ-တစ်လုံးတစ်လုံးသော၊ သိတ္ထံ-ဆွမ်းလုံးသည်၊ ကမ္မသတေန-အလုပ်ပေါင်းများစွာဖြင့်၊ (များစွာအလုပ်လုပ်မှ)၊ နိဋ္ဌာယတိ-ပြီး၏ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင်ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ (ဒါယကေဟိ-တို့သည်၊) ဒီယမာနံ-လောင်းလှူအပ်စဉ်၊ ပတတိ-အောက်ကျ၏။ တံ-ကို၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဂဟေတ္တာ-ကောက်ယူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုဇာနာမိ၊ တံ-ထို ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါယကေဟိ-တို့သည်၊ ပရိစ္စတ္တံ-စွန့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၇၄။ ဒီယေဟိ, နခေဟိ-လက်သည်း, ခြေသည်းတို့ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာယ စရတိ၊ အညတရော ဣတ္ထိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)။ ဘန္တေ, ဟေ-လာပါ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ-မေထုန်အကျင့်ကို၊ ပဋိသေဝ-မှီဝဲပါလော၊ ဣတိ-ပြောပြီ၊ ဘဂိနိ-နှမ၊ အလံ-မသင့်၊ တေံ-ဤမေထုန်သည်၊ နု ကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဂတ္တာနိ, ဝိလိခိတ္တာ-ခြစ်၍၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ မံ-ကို၊ ဝိပ္ပကရောတိ-ဖေါက်ဖေါက်ပြန်ပြန် ပြုကျင့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုပ်-(ပရိယာယ်မာယာဖြင့်) ပြုအပ်သော အသံကို၊ ကရိသာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ မနုဿာ ဥပဓာဝိတ္တာ-အနီးသို့ ပြေးလာ၍၊ တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ အဂ္ဂဟေသုံ-ဖမ်းယူကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ နခေ-၌၊ ဆဝိမ္မိ-အရေကိုလည်းကောင်း၊ လောဟိတမ္မိ-သွေးကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဒသာသုံ-မြင်ကြကုန်ပြီ၊ ဒိသ္မာနကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ဣမိဿာယေဝ ဣတ္ထိယာ-၏သား၊ ကမ္မံ-တည်း၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အကာရကော-ပြုလုပ်သူမဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခုံ မုဉ္စိံသု။

နခေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ နခံ ဆိန္ဒန္တိ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌေပိ-နံရံ၌လည်း။ ယသန္တိ-ပွတ်တိုက်ကုန်၏၊ အဂ်ုလိယော-လက်ချောင်းတို့သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ နခဗ္ဗေဒနံ-လက်သည်း ခြေသည်းဖြတ်ကြောင်း ဒါဟယ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ သလောဟိတံ-သွေးနှင့်တကွဖြစ်သော၊ နခံ ဆိန္ဒန္တိ ၊ပေ၊ မံသပွမာဏေန-အသားဏ၊ ပမာဏအားဖြင့် ၊ပေ၊ ဂိသတိမဋ္ဌံ-နှစ်ဆယ်သော လက်သည်း, ခြေသည်းတို့၏ အဖျားချောအောင် ပွတ်တိုက်မှုကို၊ ကာရာပေန္တိ ၊ပေ၊ မလမတ္တံ-ချေးမျှကို၊ အပကဍ္ဎိတုံ-ဆွဲငင်ခြင်း (ထုတ်ပစ်ခြင်းငှာ) အနုဇာနာမိ။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ, ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ကေသေ-တို့ကို၊ သြရာပေတုံ-အောက်သို့ ချခြင်းငှာ (ရိတ်ခြင်းငှာ) ဥဿဟန္တိ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏လော၊

ကမ္မသတေန။ ။ ကမ္မသတေနာတိ ဣဏ္ဍ သတသဒ္ဒေါ အနေက ပရိယာယော၊ အနေကေန ကမ္မေနာတိ အတ္ထော၊ မဟတာ ဥဿာဟေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-သာရတ္တ၊ နိဋ္ဌာယတိ၌ နိပုဗ္ဗ+ဌာဓာတ်+ဒီဝါဒိယပစ္စည်းတည်း။

ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ ၊ပေ၊ ခုရံ-သင်ဇာနုန်းကိုလည်းကောင်း၊ (ဒါးကိုလည်းကောင်း)။ ခုရသိလ်-သင်တုန်းသွေးစရာ ကျောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုရသိပါဋ္ဌိကံ-သင်တုန်းထည့်စရာ အိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နမတကံ-သင်းတုန်းကိုရစ်ပတ်ကြောင်း အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ခုရဘဏ္ဍံ-သင်တုန်းနှင့်စပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ အနုဇာနာမိ။

မသုံ-မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကပ္ပါပေန္တိ-ကတ်ကျေးဖြင့် ဖြတ်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဝဗှာပေန္တိ-တိုးပွားကြစေကုန်၏၊ (ရှည်စေကြကုန်၏။) ဂေါလောမိကံ-သိုးဂေါမုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ စတုရသံ-၄ ထောင့်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ကို ၊ပေ၊ ပရိမုခံ-(မျက်နှာ၏ ရှေ့ရှု အောက်အရပ်ဖြစ်သော) ရင်သို့ရောက်အောင် မုတ်ဆိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ထားမှုကို။ [ရှေးနိဿယ၌ "ရင်မွေးရိတ်ခြင်း" ဟု ပေး၏။] အဗုဒုကံ-ရင်မွေး အရေးအသားထားမှုကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ ဒါဋ္ဌိကံ-ကြင်စွယ်ကို (နှုတ်ခမ်းမွေးကို)၊ ထပေန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ ·သမ္ဘာဝေ-ကျဉ်းသော အရပ်၌၊ လောမံ-အမွေးကို၊ သံဟရာပေန္တိ-ပယ်ရှားစေကြ (ရိတ်စေကြ) ကုန်'၏။

သမ္ဘာဝေ, ဝဏ္ဏော-အနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဘေသဇ္ဇ-ဆေးသည်၊ နဿ ဣဒ္ဓိ-ကောင်းစွာမတည် ၊ပေ၊ အာဗာဓပစ္စယာ-အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကတ္တရိကာယ-ကတ်ကျေးဖြင့်၊ ကေသေ-တို့ကို၊ ဆေဒါပေန္တိ-ဖြတ်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဒီဃာနိ, နာသိကာလောမာနိ-နှာခေါင်းမွေးတို့ကို၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ သက္ခရိကာယပိ-ကျောက်စရစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒသိတ္ထကေနပိ-ပျား ဖယောင်းဖြင့်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဂါဟာပေန္တိ-ယူစေကြကုန်၏။ (ကျောက်ခဲ, ပျား ဖယောင်းတို့ကို ကပ်နေအောင်လိမ်မ့်၍ ယူစေကြသည်၊) သဏ္ဌာသံ-မွေးညှပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပလိတံ-ဆံပင်ဖြူကို၊ ဂါဟာပေန္တိ။

၂၇၆။ ကဏ္ဏဂူထကေဟိ-နဖာချေးတို့သည်၊ ကဏ္ဏာ-နားတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ထကိတာ-ပိတ်အုပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ ကဏ္ဏမလဟရဏီ-နားချေးကို ဆောင်ယူကြောင်း နဖာကလော်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥစ္စာဝစ ကဏ္ဏမလဟရဏီယဝတ္ထုသည် ဥစ္စာဝစ သတ္ထကဒဏ္ဍာဝတ္ထုနှင့် တူ၏။]

၂၇၇။ ဗဟုံ-များစွာသော၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကြေးနီဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ကံသဘဏ္ဍံ-ကြေးဖြူ, ကြေးဝါဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓိစယံ-စုဆောင်းအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ မနုဿာ ၊ပေ၊ ပဿိတွာ ဥဒ္ဓရိယန္တိ (ကိုး)၊ ကထံဟိ ၊ပေ၊ ဂဲရိဿန္တိနာမ-တုံဘိသနည်း၊ ကံသပတ္တရိကာ သေယျထာပိ-ကြေးဘဏ္ဍာကို ဖြန့်ခင်းရောင်းချသော ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓရိယန္တိ) ၊ပေ၊ အဠုနိမ္မိ-မျက်စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အဠုနိသလာကမ္မိ-မျက်စည်းတံကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏ

မလဟရဏီမို့-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနမတ္တမို့ - အဖျားခ်ဖွဲ့တပ်ကြောင်းဖြစ်သော အခွေးမျှကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စပြုကြကုန်၏။

· သံယာဋ္ဌိပလ္လတ္ထိကာယ-သက်နှုးကို ထက်ဝန်းကျင်ပတ်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ နိသီဒန္တိ၊ သံယာဋ္ဌိယာ-၏၊ ပတ္တာ-အနားပတ်တို့သည်၊ လုဇ္ဇန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏။ပေ၊ အာယောဂေန-အာယောဂပတ်နှင့် (ဖွဲ့ပတ်ကြောင်း အဝတ်ပြားဖြင့်၊) ဝိနာ-ကင်းရ၍၊ ဟသု-ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ ।ပေ၊ တန္တိကံ-ရက်ကန်းစင်အငယ်ကိုလည်းကောင်း။ [အယောဂပတ်ခေါ်သော အဝတ်ပြားကို ရက်ခြင်းအကျိုးငှာပြုလုပ်အပ်သော ရက်ကန်းစင်အငယ်အစားတည်း။] ဝေမကံ-လက်ခတ်အငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋံ-လိပ်တုံးကိုလည်းကောင်း၊ (ရက်အပ်ပြီးကို လိပ်ဖို့ရန် သစ်သားလုံးကို လည်းကောင်း၊) ["ဝဋ္ဋံ" ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။] ["ဝေမကံ ဝဋ္ဋံ" နေရာ၌ "ဝေမံ, ကဝဋ္ဋံ" ဟုလည်း ပါင်ရှိ၏၊ "ကဝဋ္ဋံ-ချပ်" ဟုလည်း ပေး၏။] သလာကံ-(ရက်သော အခါ၌ အလယ်ကြား၌ ထားအပ်သော) ဝါးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တန္တဘဏ္ဍကံ-ရက်ကန်းဘဏ္ဍာ အဝယ်စားကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ရှေးနိသယ၌ "တန္တိကံ-ရက်သော အာယောဂပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေမံ-လက်ခတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ယက်မကို လည်းကောင်း၊ ကဝဋ္ဋံ-ချပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလာကံ-ကြေးတံဝါးကို လည်းကောင်း" ဟု ပေး၏။]

၂၇၈။ အကာသဗန္ဓနော-ခါးပန်းကြိုးမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)။ (ခါးပန်းကြိုး မပန်းမူ၍။) ဂါမံ, ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ။ (ကာယ-ကိုယ်ကို+ဗန္ဓန-ဖွဲ့ချည်ကြောင်းကြိုး၊ အပေါင်းကာယဖြင့် အစိတ်ဖြစ်သောခါးကိုယူပါ။) တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ရထိကာယ-ရထားလမ်း၌၊ အန္တရဝါသကော-သင်းပိုင်သည်၊ ပတသိတ္ထ-လျှောကျပြီ၊ မနုဿာ, ဥက္ကုဋ္ဌိ-ကြွေးကြော်မှုကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ ।ပေ၊ ဥစ္စာဝစာနိ-အကြီး, အငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ (အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ကုန်သော၊) ကာယဗန္ဓနာနိ-တို့ကို၊ ကလာပုကံ-မျှားစွာသောကြိုးကလေးတို့ကို စုပေါင်း၍ပြုအပ်သော ခါးပန်းကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဠှဘက်-ရေမြွှေ၏ ဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ မုရဇ-မရိုးစည်သဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဝိဏံ-ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရေန္တိ ।ပေ၊ ဒွေ-၂ မျိုးကုန်သော၊ ကာယဗန္ဓနာနိ-တို့ကို၊ ပဋိက-ခါးပန်းပြားကိုလည်းကောင်း၊ သူကရန္တက-ဝက်၏ အူနှင့်တူသော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ကာယဗန္ဓနဿ-၏၊ ဒသာ-အမြီတ်အဆာတို့သည်၊ ဇိရန္တိ-ဆွေးမြေ့ကုန်၏၊ မုရဇ-မရိုးစည်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အမြီတ်အဆာကိုလည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဝိဏံ-ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော အမြီတ်အဆာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ (ခါးပန်း

ကြိုး၏ အဖျားခ်ိန်ရှိသော ကြိုးကလေးများကို "ဒသာ" ဟု ခေါ်၏၊ ထို ဒသာများ မပြတ်လွယ်အောင် ဤ ၂ မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ခါးပန်းကြိုး၏ အဖျားခ်ိန်ရှိသော ကြိုးကလေးများကို ဖွတ်မြီးထိုး၍ ထားကြသည်။)

အန္တော-အနားစွန်းသည်၊ ဇီရတိ၊ သောဘန်-တင့်တယ်အောင် ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ (ပတ်ပတ်လည် နခမ်းအနားလုံးကို ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း)။ ["သက်နှံ့တလုပ်ချုပ် သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း၊ ဝါ-ဖွတ်မြီးထိုးခြင်း၊ ဝါ-ပြောင်းနှံ့သဏ္ဌာန်ထိုးခြင်း" ဟု ရှေးနိဿယပေး၏။] ဂုဏကံ-မရိုးစည်သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (အထပ်ထပ်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊) အနုဇာနာမိ၊ ကာယပန္ဓနသ-၏၊ ပဝနန္တော-ကွင်း၏အစွန်းသည်၊ ဇီရတိ၊ ဝိဓံ-ခါးပန်းသီးကို၊ (အလယ်၌ ထိုးဖေါက်အပ်သော အပေါက်ပါသော ခါးပန်းသီးကို၊) အနုဇာနာမိ။ [ဥစ္စာဝစဝိဓ ဝတ္ထုဟု အနက်လွယ်ပြီ။]

၂၇၉။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ လဟုကာ-ပေါ့ကုန်သော၊ သံဃာဋိယော-သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍ ၊ပေ၊ ပါဝိသိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-သည်၊ သံဃာဋိယော-တို့ကို၊ ဥက္ခိပိယိသု-မြှောက်အပ်ကုန်ဖြို့ ၊ပေ၊ ဂဏ္ဌိကံ-အနားပတ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကံ-အနားပတ်ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ (ဥစ္စာဝစ ကဏ္ဌိကဝတ္ထု လွယ်ပြီ။) ဂဏ္ဌိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရေ-၌၊ အပ္ပေန္တိ-တပ်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဂဏ္ဌိကဖလကံ-အနားပတ်သီးတပ်စရာ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကဖလကံ-အနားပတ်ကွင်းတပ်စရာ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဂဏ္ဌိကဖလကမ္မံ ၊ပေ၊ အန္တော-အစွန်၌၊ အပ္ပေန္တိ၊ ကောဋ္ဌော-အလျား အနားပတ်သည်၊ ဝိဝရိယတိ-ပွင့်သွား၏။ (ကွာသွား၏။) ဂဏ္ဌိကဖလကံ-ကို၊ အန္တေ-၌၊ အပ္ပေတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ ပါသကဖလကံ-ကို၊ သတ္တဂုဏ်လ်ဝါ-လက်ခုနှစ်သစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂုဏ်လ်ဝါ-လက်ရှစ်သစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဩဂါဟေတွာ-အောက်သို့ယူစေ၍၊ (အတွင်းသို့ဆုတ်၍၊) အပ္ပေတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဂဏ္ဌိကဖလက, ပါသကဖလက။ ။ ဂဏ္ဌိကဖလကံ ပါသကဖလကန္တိ ဣတ္ထ ဒါရုဒန္တာ ဒိမယေသု ဖလကေသု (သစ်သား, ဆင်စွယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အပြားတို့၌) ဂဏ္ဌိကပါသကာနိ အပ္ပေတွာ စီဝရေ ထပေတုံ အနုညာတံ၊ ကောဋ္ဌော ဝိဝရိယတီတိ အနုဝါတော (အလျားအနားပတ်သည်) ဝိဝရိယတိ-ဝိမတိ၊ ယခုအခါ၌ကား သစ်သားပြား, ဆင်စွယ်ပြားတို့အစား အဝတ်ပြားကို တပ်ထားကြသည်။

၂၈၀။ (ဂိဟိနိ၀တ္ထုံကို ဟတ္ထိသောဏ္ဍကံ ၊ပေ၊ သတ၀လိုက်ဟု သရုပ်ဖော်သည်၊ ဤပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ီဘာသာဌီကာနှင့် ပါစိတ်ဘာသာဌီကာ ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။)

ဂိဟိပါရုက်-လူတို့၏ ခြုံနည်း (ရုံနည်း)ကို၊ ပါရုပန်တို့ ၊ပေ၊ သံ၀ေလိုက်-အောက်ပိုးကြိုက်ခြင်းကို၊ ၀ါ-ခါးတောင်းကြိုက်ခြင်းကို၊ နိ၀ါသေန်တို့ ၊ပေ၊ ရညော-၏၊ မုဏ္ဍ၀ဋ္ဋိ သေယျထာပိ-လက်ဝှေ့သမား, အလုပ်သမား စသူတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓေါ ယန္တို့)။

၂၈၁။ ဥဘတောကာဇ-၂ ဖက်၌ ဝန်ရှိသော ထန်းပိုးကို ဟရန်တို့ ၊ပေ၊ ဧကတောကာဇ-တစ်ဖက်၌ ဝန်ရှိသော် ထန်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ အန္တရာကာဇ-အကြား၌ ဝန်ရှိသော ထန်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ သိသဘာရံ-ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်အပ်သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဋိဘာရံ-ခါးဖြင့် ထန်းဆောင်အပ်သော (ခါးစောင်းတင်အပ်သော) ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ သြလမ္ဗကံ-လက်ဖြင့် တွဲလွဲဆွဲအပ်သော ဝန်ကို လည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၂။ ဒန္တကဋ္ဌံ-ဒန်ပူကို၊ နခါဒန္တိ-မခဲစားကြကုန်၊ မုခံ-ပါးစပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ-ကို၊ အခါဒနေ-မခဲစားခြင်း၌၊ အာဒီနဝါ-အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေ ပဋ္ဌ-တို့တည်း၊ အစက္ခုဿံ-မျက်စိ၏ အစီးအပွားမဟုတ်သည်၊ (မျက်စိမှုံလွယ်သည်၊) ဟောတိ၊ မုခံ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ဟောတိ၊ ရသဟရဏီယော-အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောမတို့သည်၊ နဝိသုဇ္ဈန္တိ-မစင်ကြယ်ကုန်၊ ပိတ္တံ-သည်းခြေသည်လည်းကောင်း၊ သေမှံ-သလိပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ (အစာကို၊) ပရိယောနန္ဓတိ-မြှေးယှက်၏၊ အဿ-ထို ဒန်ပူ မစားသူအား၊ ဘတ္တံ-ထမင်းသည်၊ နဆာဒေတိ-မဆာ။ [အရသာမရှိ-ဟူလို။] ၊ပေ၊ ဣမေ ပဋ္ဌ-တို့တည်း။ [သုတ္တပက္ခ၌ လွယ်ပြီ။]

ဒီဃာနိ, ဒန္တကဋ္ဌာနိ-တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ တေဟေ၀ (တေဟိ+ဧ၀)-ထို ဒန်ပူတို့ဖြင့်ပင်၊ သာမဏေရံ-ကို၊ အာကောဋ္ဌေန္တိ-ခေါက်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အဋ္ဌဂုံလပရမံ-လက်ရှစ်သစ် အလွန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဒန္တကဋ္ဌံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ အတိမဋ္ဌာဟတံ-အလွန်သေးငယ်သော၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ကို၊ ခါဒန္တဿ-ခဲလသော်၊ ကဏ္ဌော-လည်ချောင်း၌၊ ဝိလဂ္ဂံ-ငြိကပ်နေသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ စတုရင်္ဂုလိပစ္ဆိမံ-လက် ၄ သစ် နောက်ဆုံး အတိုင်းအရှည်ရှိသော ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၃။ ဒါယံ-တောမီးကို၊ အာလိမ္ပေန္တိ-မီးဖြင့် လိမ်းကျံစေကြကုန်၏၊ (တောမီးရှို့စေကြကုန်၏) ၊ပေ၊ ဒ၀ဒါ၀ဟကာ သေယျထာပိ-တောမီးတိုက်သူတို့ကဲ့သို့ပါတကား ၊ပေ၊ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ တိဏဂဟနာ-မြက်တို့ဖြင့် ရှုတ်ထွေးကုန်သည်၊

ဟောန္တိ၊ ဒဝဟာဟေ-တောမီးသည်၊ ဒယှမာနေ-လောင်လသော်။ (ဒဟာဓာတ်+ဒိဝါဒိ ယပစ္စည်း+ကတ္တားဟော မာနပစ္စည်း။) ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ ဒယှန္တိ-လောင်အပ်ကုန်၏ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဝိ-မီးကြိုကို၊ (ဆန့်ကျင်ဘက်မီးကို-ကြိုတင်၍ ရှိုးအပ်သောမီးကို၊) ဒါတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ-အကာအကွယ်ကို၊ ကာတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ။

၂၈၄။ ရုက္ခံ-ကို၊ အဘိရုဟန္တိ-တက်ကြကုန်၏၊ ရုက္ခာ-မှ၊ ရုက္ခံ-သို့၊ သက်မန္တိ-ပြောင်းရွှေ့ကြကုန်၏၊ [သစ်ပင်တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ကူးကြသည်-ဟူလို။] ၊ပေ၊ မဂ္ဂေ သေယျထာပိ-မျောက်တို့ကဲ့သို့ပါတကား ၊ပေ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ဟတ္ထိ-ဆင်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာတိ-ထကြ၏၊ (လိုက်၏)၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ရုက္ခမူလံ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်သို့၊ ဥပဓာဝိတ္တာ-ရှေးရှုပြေးဝင်၍၊ ကုက္ကုစ္စယန္တော-လျက်၊ ရုက္ခံ နဲ့ အဘိရုဟိ-မတက်၊ သော ဟတ္ထိ-သည်၊ အညေန-အခြားလမ်းဖြင့်၊ အဂမာ သိ-သွားပြီ ၊ပေ၊ ကရဏီယေ-(ထင်းခြောက်ချီးခြင်းစသော) ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ သတိ-သော်၊ ပေါရိသံ-တစ်ရပ် တစ်သူအတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်၊ ရုက္ခံ အဘိရုဟိတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ ဝါ-ဘေးရန်ပေါ်ရာ အခါတို့၌၊ ယာဝဒတ္ထံ-အလိုရှိတိုင်း၊ (ရုက္ခံ, အဘိရုဟိတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊) အနုဇာနာမိ။

၂၈၅။ ယမေဌ ကေကုဋ္ဌာနာမ-ယမေဌ, ကေကုဋ္ဌတို့မည်သော၊ ဒ္ဝေဘိက္ခူ, ဘာတိကာ-ညီနောင်တို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိကာ-ဗြာဟ္မဏဇာတ် ရှိကုန်သည်၊ ကလျာဏဝါစာ-ကောင်းသော စကားလုံးရှိကုန်သည်၊ ကလျာဏဝါက္ကရဏာ-ကောင်းသော စကားသံရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [ကလျာဏဝါက္ကရဏပုဒ်ပြီးပုံကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်, ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ ဘန္တေ, ဧတရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ နာနာနာမာ-အမျိုးမျိုးသော အမည်ရှိကုန်သည်၊ နာနာဂေါတ္တာ-အမျိုးမျိုးသော အနွယ်ရှိကုန်သည်၊ နာနာဇစ္စာ-အမျိုးမျိုးသော ဇာတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) နာနာကုလာ-အထူးထူးသောအမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတ္တာ) ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်၏၊ (ရဟန်းပြုပါကုန်၏၊) တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သကာယ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိရုတ္တိယာ-ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဘုရားရှင်၏စကားတော်ကို၊ (ပါဠိတော်ကို၊) ဒူသေန္တိ-ဖျက်ဆီးကြပါကုန်၏၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ မယံ-တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ကို၊ ဆန္ဒသော-ဆန်းအားဖြင့်၊ အာရောပေမ-တင်ကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-နည်းပြီ ၊ပေ။

၂၈၆။ လောကာယတံ-လောကာယတကျမ်းကို၊ (လူအများ၏စီးပွားကို အားမထုတ်လိုကြောင်း ကျမ်းကို၊) ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ယူကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, လောကာယတော-၌၊ သာရဒဿာဝီ-အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူသည်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-

ဤတရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓံ-ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရူဠှိ-စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ-ပြန့်ပြောသူ၏အဖြစ်ကို၊ အာပဇ္ဇေယျအပိနု-ရောက်ရာသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ဧတံ-ဤသို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်၊ နောဟိ-မသင့်ပါ၊ (မဖြစ်နိုင်ပါ)၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ ဣမသ္မိံ- ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ သာရဒဿာဝီ-အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူသည်မူလည်း၊ လောကာယတံ-ကို၊ ပရိယာပုဏေယျ အပိနု-သင်ယူရာအံ့လော၊ (သင်ယူမည်လော)၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ, ဧတံ- ဤသို့ သင်ယူခြင်းသည်၊ နောဟိ-ပါ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဝါစေန္တိ-ဆိုစေကြကုန်၏၊ (ပို့ချကြကုန်၏)။

☰ ၂၈၇။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇ-သုဂတိလမ်း မောက္ခလမ်းတို့၏ ဖီလာ ကန့်လန့်ဖြစ်သော အတတ်ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ ၊ပေ၊ ဝါစေန္တိ။

၂၈၈။ ဘဂဝါ-သည်၊ မဟာတိယာ-သော၊ ပရိသာယ-သည်၊ ပရိဝုတော-ခြံရံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဓမ္မံ, ဒေသေန္တော-တော်မူစဉ်၊ ခီပိ-ချေဆတ်တော်မူပြီ၊ (ဟပ်ချီးဟူသော ချီသံကို ပြုတော်မူပြီ၊) ဘိက္ခု, ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဇီဝတု-သက်တော် ရာကျော် ရှည်တော်မူပါစေ သတည်း၊ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇီဝတု-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥစ္စာသဒ္ဒံ-မြင့်တက်သော အသံကို၊ မဟာသဒ္ဒံ-ကျယ်သော အသံကို၊ အကံသု၊ တေန သဒ္ဒေန-ထိုအသံသည်၊ ဓမ္မကထာ-တရားစကားတော်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အန္တရာ (အန္တရိတာ)-ခြားကွယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခဝေ, ခီပိတေ-ချေဆတ်ရာ၌၊ ဇီဝါတိ-ဇီဝဟူ၍၊ (အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေသတည်းဟူ၍၊) ဝုတ္တော-ဆိုအပ်သည်၊ (သမာနော-သော်၊) တပ္ပစ္စယာ-ထို ဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇီဝေယျဝါ အပိနု-အသက်ရှည်ရာသလော၊ မရေယျဝါ အပိနု-သေရာသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ဧတံ-ဤသို့ အသက်ရှည်ခြင်း (သို့မဟုတ်) သေခြင်းသည်၊ နောဟိ-မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ခီပိတေ-ချေဆတ်ခြင်းကြောင့် (ချေဆတ်ရာအခါ၌) ၊ပေ၊ နာလပန္တိ-ပြန်၍ စကားမဆိုကြကုန် ၊ပေ၊ ဝုစ္စမာနာ-ဆိုအပ်ပါကုန်လျက်၊ နာလပိသန္တိနာမ-နဘိသနည်း ၊ပေ၊ ဇီဝထ ဘန္တေတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စမာနေန-ပြောဆိုအပ်သောရဟန်းသည်၊ (အပြောခံရသော ရဟန်းသည်၊) စိရံ ဇီဝါတိ-စိရံဇီဝဟူ၍၊ (ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှည်ပါစေ ဟူ၍၊) ဝတ္တံ-ပြန်၍ဆိုခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၉။ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ နိသိန္နော ဟောတိ၊ အညတရေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ လသုဏံ-ကြက်သွန်ဖြူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ခါယိတံ-ခဲစားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ လသုဏဂန္ဓေန-ကြက်သွန်ဖြူနံ့သည်၊ မာဗျာဘဓိယိံသု-မနှိပ်

စက်အပ်ပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော တစ်ခုသောအရပ်အစွန်၌၊ နိသီဒိ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင်အစာကို၊ ခါဒိတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဧဝရူပါယ-သော၊ ဓမ္မကထာယ-မှ၊ ပရိဟာဟိယော-အပ ပြုအပ်သည်၊ အသ-၏၊ တံ-ထိုအစာကို၊ ခါဒိတဗ္ဗံ အပိနုံ-ခဲစားထိုက်သလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ, ဧတံ-ဤသို့ ခဲစားခြင်းသည်၊ နောဟိ-ပါ၊ ဣတိ-နည်းပြီ၊ ဥဒရပါတာဘာဓော-ဝမ်းဌ ဖြစ်သော လေနာသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ။

၂၉၀။ အာရာမေ-၌၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ ပဿာဝံ-ကျင်ငယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ အာရာမော-သည်၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏၊ ပဿာဝကုမ္ဘံ-ကျင်ငယ်စွန့်စရာ အိုးကို၊ (ခွက်ကို) ၊ပေ၊ ဒုက္ခံ-စွာ၊ နိသိန္နာ-ထိုင်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပဿာဝံ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ ပဿာဝပါဒုကံ-ကျယ်ငယ်စွန့်ရာ၌ ခြေနင်းခုံကို ၊ပေ၊ ပဿာဝပါဒ ကာ-တို့သည်၊ ပါကဋာ-ထင်ရှားကုန်သည်၊ (အကာမရှိကုန်သည်၊) ဟောန္တိ၊ ပဿာဝံ ကာတုံ, ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကုန်၏၊ [ပါကာရ ၃ မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။] ပဿာဝ ကုမ္ဘံ, အပါရုတာ-မပိတ်အပ်သည်၊ (အပိတ်မရှိသည်၊) ဟောတိ ၊ပေ၊ အပိဓာနံ-အပိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

၂၉၁။ ဝစ္စကရဏဝတ္ထု၌ "ဝစ္စကူပံ-ကျင်ကြီးစွန့်စရာ တွင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဝစ္စကူပသာ ကူလံ ဘိဇ္ဇတိမှစ၍ အာလမ္ဗနဟတ္ထတိုင်အောင် ဥဒပါနဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] အန္တေ-ကျင်ကြီးတွင်း၏အစွန်၌၊ နိသိန္နာ ၊ပေ၊ ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျ ကုန်၏ ၊ပေ၊ သန္ဌရိတွာ-ခင်း၍၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဆိဒ္ဒံ-အပေါက်ကို၊ ကတွာ ၊ပေ၊ အနုဇာ နာမိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ-၌၊ ပဿာဝံ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ ပဿာဝဒေါဏိကံ-ကျင်ငယ်စွန့်စရာ စကျင်းကို၊ (မြောင်းကို)၊ အနုဇာနာမိ၊ အဝလေခနကဋ္ဌ-ကျင်ကြီးကို ခြစ်ပစ်ကြောင်း ဒုတ်သည်၊ (ကနုတ်သည်)၊ နဟောတိ ၊ပေ၊ အဝလေခနပိဋရော-ကနုတ်ထည့်စရာ ပုံးသည်၊ နဟောတိ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်ထူး မရှိပါ။]

၂၉၂။ ဇရာဒုဗ္ဗလော-သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝစ္စံ ကတွာ, ဝုဋ္ဌဟန္တော-ထလသော်၊ ပရိပတတိ-သဲကျသွား၏ ၊ပေ၊ သြလမ္ဗက်-ဆွဲကိုင်ကြောင်းတန်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပရိဝေဏံ-သည်၊ စိက္ခလ္လံ ဟောတိ။ (ဤ၌ ပရိဝုဏ်ဟူသည် ကျောင်းကိုကာရံထား

ဗျာဘာဝယိသု, ဗျာဘာဒိယိသု။ ။ မာ ဘိက္ခု ဗျာဘာဝယိသူတိ လသုဏာဂန္ဓေန ဘိက္ခု မာ ဘာဝယိသု-ဝိမတိ၊ ဤဋီကာ၌ သံဝဏ္ဏနာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ၂ မျိုးလုံးပင် ကတ္တာရုပ် ရှိသော်လည်း နှိပ်စက်ခြင်း အနက်ဟော ဘာဝေတတ်သည် ဘူဝါဒိ ဂဏိကဖြစ်ရကား ကတ္တာရုပ် မဖြစ်နိုင်၊ "ဗျာဘာဒိယိသူတိ ၊ပေ၊ ဗျာဒိယိသု" ဟု ကမ္မရုပ်သာ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် "မာ ဗျာဘာဒိယိ သု-မနှိပ်စက်အပ်ပါစေကုန်လင့်" ဟု ပေးလိုက်ပါသည်၊ ဤ၌ "စေ" ဟူသော အနက်သည် တောင်းတခြင်းအနက်တည်း။

သောအရပ် မဟုတ်, ဝစ္စကုဋ္ဌိ၌ ကာရံထားအပ်သော အကာအရံတည်း။) ၊ပေ၊ အာစမနကုမ္ဘီ-သန့်သက်ရေအိုးသည် ၊ပေ၊ အာစမနသရာဝကော-သန့်သက်ရေ ခွက်သည်၊ နေ ဟောတိ ၊ပေ။

၂၆၃။ ဝေရုပ် အနာစာရ် အာစရန္တိ ၊ပေ၊ ဝိဝိဓမ္မိ အနာစာရ် အာစရန္တိ တိုင်အောင် ကမ္မက္ခန္ဓက, ပဋ္ဌာဏနိယကံ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-ဝိနည်းတရားတော်သည်၊ (အတ္ထိ)။ တထာ-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ (ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏)။

အာယသ္မန္တေ ဥရုဝေလကဿပေ-အရှင်ဥရုဝေလကဿပသည်၊ ပဋ္ဌဝီတေ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လသော်၊ (ရဟန်းပြုလသော်၊) သံဃဿ-၏၊ ဗဟုံ-သော၊ အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိံ-သော၊ (လောဟဘဏ္ဍံ) ကို၊ အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိံ-သော၊ (လောဟ ဘဏ္ဍံ) အနနုညာတံနုခေါ-ခွင့်မပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ပေ၊ဣတိ ဤသို့ သောအကြံသည်၊ အဟောသိ-ပြီ ၊ပေ၊ ပဟရဏိံ-ပုတ်ခတ်ကြောင်းလက်နက်ကို၊ ထပေတွာ-ချန်ထား၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာသန္ဒီ-လက်ရှစ်သစ်ထက် မြင့်သောအခြေရှိသော, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပလ္လင်္ကံ-အခြေ၌ ခြသော့, သစ် ကျားစသော သားရဲရုပ်ရှိသော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ဒါရုပဋ္ဌံ-လည်းကောင်း၊ ဒါရုပါဒုကံ-သစ်သားခြေနင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ကတကဗ္ဗ-ပဒုမ္မာကြာချပ် သဏ္ဌာန်ရှိသော ခြေပွတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘကာရိ ကဗ္ဗ-အိုးထိန်းသည်တို့၏ ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ-မြေညက်ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဝဋ္ဌမော-သော၊

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကော-တည်း။

၀ဿသုဒ္ဓါနဂါထာ နိဿယ

[ဤဥဒ္ဒါန်းခ်ီ အကျဉ်းမျှပေးအပ်သောပုဒ်တို့ကို ၀တ္ထုအကျယ် အတိုင်း အနက်ဆိုပါ။]

တသ-ထို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုတ္တိုရှစ်ကု၏၊ ဥဒ္ဒါန်-ဥဒ္ဒါန်းကား၊ ရုက္ခေ-၌ လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အဋ္ဌာနေ-၌လည်းကောင်း၊ (ဥဋ္ဌံသေန္တိ)၊ ဂန္ဓသုတ္တိယာ-သစ်မျှောက်လက်, ကျောက်မှုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂယ္ဟ-ကိုယ်အချင်းချင်းယှဉ်၍ (ကပ်၍) လည်းကောင်း၊ (ဥဋ္ဌံသေန္တိ)၊ မလ္လကော-ဂွေ၀န်း၊ ကစ္ဆ-ဝဲနာ၊ ဇရာ-အိုသောရဟန်း၊ ပုထုပါဏိကာ-လက်ဖြင့်ခြေးတွန်းခြင်း၊ ဝလ္လိကာ ၊ပေ၊ နဓာရယေ-မဆောင်ရာ၊ ကဋ္ဌ-ခါးစည်းကြိုး၊ သြ၀ဋ္ဌ-လက်ကောက်၊ ဟတ္ထာဘရဏံ-လက်တန်ဆာ၊ မုဒ္ဒိကာ-လက်စွပ်။

ဒီယေ-ရှည်သောဆံပင်၊ ကောဠေ-ဝက်မှင်ဘီး၊ ဖဏေ-ဆင်စွယ် အစရှိသောဘီး၊ ဟတ္ထေ-လက်ဘီး၊ သိတ္ထာ-ဖယောင်းနှင့်ရောစပ်အပ်သောဆီ၊ ဥဒကတေလကေ- ရေနှင့်ရောစပ်အပ်သောဆီ၊ အာဒါသုဒပတ္တာ၀ဏ္ဏာ-မှန်, ရေခွက်၌ မျက်နှာကိုကြည့် ခြင်း, အနာကိုကြည့်ခြင်း၊ အာလောပေါမ္ဗဒ္ဒစုဏ္ဏာနာ-မျက်နှာကိုလိမ်းကျံ့ခြင်း, ပွတ်တိုက်ခြင်း, အမှုန့်ဖြင့်လိမ်းကျံ့ခြင်း၊ လညေ္ဇ-ဆန်-မှန်ကူပြောက်စသည်တို့ အမှတ် တံဆိပ်ခတ်နိုပ်ကြကုန်၏၊ အင်ရာဂံ-အင်္ဂါကြီးငယ်ကို တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင် ပြုခြင်း၊ မုခရာဂံ-ခြင်း၊ တဒုဘယံ-ထို ၂ ပါးစုံကိုပြုခြင်း၊ စက္ခုရောဂံ-ဂါ၊ ဂိရဂ္ဂံ-တောင်ထိပ်ပွဲ၊ အာယတံသရ-ရှည်သောအသံ၊ ဘဟိယံ-ပြင်ပ၌ အမွေးရှိသော သားမွေးခြုံထည်ကို ဆောင်ခြင်း။

အမွတေသိ-စိတ်၊ သကလေဟိ-အလုံးစုံသော သရက်သီး၊ အဟိ-မြွေကိုခံရသော ရဟန်း၊ ဆိန္ဒ-အင်္ဂါဇာတ်ကိုဖြတ်၍၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသပိတ်၊ ဥစ္စာ၀စာ-အမြတ်အယူတ်ဖြစ်သော သပိတ်တို့, ပတ္တမှလာ-သပိတ်ခြေ၊ သုဝဏ္ဏာ-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသော သပိတ်ချေ၀န်း၊ ဗဟလာ-တူသောသပိတ်ခြေ၀န်း၊ ဝလီ-အတွန့်ရှိသော သပိတ်ခြေ၀န်း။ ("စလီ-လှုပ်သော သပိတ်ခြေ၀န်း" ဟု မူကွဲရှိ၏။) စိတြာ-ဆန်းကြယ်သောသပိတ်ခြေ၀န်းတို့, ဒုဿတိ-၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-ရှိ၏၊ ဥဏ္ဏော-နေပူ၌ထားခြင်း၊ ဘိဇ္ဇိသု-နှိပ်၊ မိမိုယာ-အတွင်းအကျည်အစွန်း၌ ထားခြင်း ၊ပေ၊ မာဠံ-သပိတ်စင်၊ ကုဏ္ဍောလိကာယ-အိုး။

ထဝိကာ-သပိတ်အိတ် ၊ပေ၊ ခိလေ-နံရံစသည်၌ စိုက်ထားအပ်သောဝုတ် ၊ပေ၊ ပဏာမနာ-တွန်းခြင်း၊ တုမ္ဗ-ဗူးအုံ, ယဋ္ဌိ-အိုး ၊ပေ၊ ဝိပ္ပါလိ-ဆုတ်ခြင်း၊ ဒဏ္ဍ-အရိုး တပ်အပ်သောဒါးငယ်၊ သောဝဏ္ဏံ-ရွှေဒါးငယ်ရိုး၊ ပတ္တေ-ကြက်တောင်ဖြင့် ချုပ်ခြင်း၊ ပေသိ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်ချုပ်ခြင်း၊ နာဠိကာ-အပ်ကျည်တောက်။

ကိုဏ္ဍာ-တဆေး၊ သတ္တု-နန္ဒင်းနှင့် ရောစပ်အပ်သောမုန့်မှုန့်၊ သရိတ်-ကျောက်မှုန့်၊ မဓုသိတ္ထံ-ပျားဖယောင်းဆီ၊ သိပါဋ္ဌိက်-အိတ်၊ ဝိကဏ္ဏံ-အနားမညီ၊ ဗန္ဓ-ဖွဲ့ခြင်း၊ ဝိသမ-မညီမညွှတ်သောအရပ်၊ ဆမာ-မြေ၊ ဇရ-ဆွေးမြေ့၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ ကုဋ္ဌမ္ဘ-အတိုင်းအရှည်တိုင်းကြောင်း ထန်းရွက်စသည် ၊ပေ၊ အဓောတလ္ဓ-မဆေးအပ်သောခြေ, စိုစွတ်သော့ခြေ ၊ပေ၊ ဝိတ္ထက် (အာဝေသနဝိတ္ထက်)-အိတ်၊ပေ၊ ဗဒ္ဓကာ-ပုခုံးခ္ဍ ဖွဲ့ကြောင်းကြိုး၊ (ပုခုံးလွယ်)။

အဗ္ဗောကာသေ-ခေါင်၊ နိစ္စဝတ္ထု-နိမ့်သောအကျည်၊ စယော-အကျည် ၃ မျိုး၊ ဝိဟာညရေ-ပင်ပန်းကုန်၏၊ တိဏစုဏ္ဏာ-သည်၊ ပရိပတိ-ပြီ ဥလ္လိတ္တအဝလိတ္တက်-ကို၊ (အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မူပြီ) သေတံ-ဖြူသော အဆင်းကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပါဋ္ဌိက်-လက်ငါးခြောင်းရာထင်အောင် ပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရဝံသ-ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇု-သက်နှံ့လှန်းစရာ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာယကော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာသိ။

ဥဒ္ဓါတွာ-စွန့်၍၊ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ကထိနံ-သည်၊ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ ဝိနိဝေဌိယတိ-ပြေ၏၊ ကုဋ္ဌေပိ-နံရံ၌လည်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ အာဒါယ-၍၊ ဂစ္ဆရေ-သွားကြကုန်၏၊ ထဝိကာ-ဆေးထည့်စရာအိတ်၊ ပန္ဓသုတ္တံ-ဖွဲ့ချည်ကြောင်းချည်၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ ပန္ဓိတ္တွာ-၍၊ ဥပါဟနထဝိကဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ သုတ္တံ (အနုညာသိ)၊ မဂ္ဂေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်၊ ပရိဿာဝနစောဠကံ-ပုဝါရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌဟ္ထ ပရိဿာဝနံ-ဒုတ်ချောင်းရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမကရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုညာသိ)၊ ဒွေ ဘိက္ခူ-တို့၊ မုနိ-သည်၊ ဝေသာလီ-သို့၊ အဂမာ-ကြွတော်မူပြီ၊ ဒဏ္ဍံ (ဒဏ္ဍာပရိဿာဝနံ)-ဒုတ်တန်းရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သြတ္ထရကံ-ရေ၌လွှမ်းအပ်သော ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ-ထို ဝေသာလီမြို့၌၊ ပရိဿာဝနံ-ရေစစ်ကို၊ အနုညာသိ။

မဂသေဟိ-မှက် ခြင်၊ ပဏီတေန-မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်၊ ဗဟ္ဘာဟာ-နှင့်၊ ဇိဝကော-ဇိဝက၊ စက်မနဇန္ဓာယရံ-အိမ်၊ ဝိသမေ-ရပ် ၊ပေ၊ ဝေဒိက်-ဝရံတာ။ (အဗ္ဗောကာသေမှစ၍ စီဝရရဇ္ဇုတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) ဥစ္စဝတ္ထုကံ-မြင့်သော အကျည် ရှိသည်ကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏၊ စယော ၊ပေ၊ ဝဋ္ဌိ-တံခါးရွက်တပ်စရာတိုင် ၊ပေ၊ သူစိ-ကျည်ငယ်၊ ယဋ္ဌိ-ကျည်မ၊ တာဠဋ္ဌိဒ္ဒံ-ပေါက်၊ အာဝိဉ္ဆနံ-ဆွဲငင်စရာ အပေါက်၊ ရဇ္ဇုကံ-ဆွဲငင်စရာကြိုး။

မဏ္ဍလံ-ဝန်းဝိုင်းသောအကျည်၊ ဓူမနေတ္တံ-မီးခိုးထွက်စရာ အပေါက်၊ မဇ္ဇေ-အလယ်အရပ်၊ မုခမတ္ထိကာ-မျက်နှာလိမ်းစရာမြေညက်၊ ဒေါဏီ-မြေညက်ထည့်စရာစကျင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ-၏၊ ဒဟတိ-၏၊ ဥဒကဒ္ဒါနံ-ရေထားရာအရပ်၊ သရာဝကံ-ရေခွက်ငယ်၊ နေ သေဒေတိ-စေ၊ စိက္ခလ္ဍ-ရှိ၏၊ ဓောဝိ-ရေဆေးခြင်း၊ နိဒ္ဒမနံ-

ရေထုတ်ပြွန်ကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏။ ပိဋ္ဌ-ဇရုံးအိမ်ခ္ခ်ခင်းအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ကောဋ္ဌ ကေ-မုခ်၊ ကမ္ပ-ခပ်သိမ်းသောအမှု။ (ဥစ္စဝတ္ထုကဖြစ်အောင် ပြုမှုမှစ၍ ပဋ္ဌပါဠိုက ပြုမှုတိုင်အောင်ကို "ကမ္ပ" ဟု ဆိုသည်။) မရုမ္ဘာ-ကျောက်ပြုတ်၊ သိလာ-ကျောက်ချပ် (ကျောက်ပြင်)၊ နိဒ္ဓမနံ-ပြွန်။

နဂ္ဂါ-အဝတ်မဆည်း, အချည်းအနှီးသော ရဟန်းတို့၊ ဆမာယ-မြေ၊ ဝဿန္တေ-မိုးရွာလသော်၊ တဟိ-ထို ရေချိုးရာအရပ်ခ္ခ်၊ တယော-နှ်သော၊ ပဋ္ဌိဗ္ဗာဒီ-အကွယ်အကာတို့၊ ဥဒါပါနံ-ရေတွင်း၊ လုဒ္ဒတိ-၏၊ နီစံ-နိမ့်သောအကျည်၊ ဝလ္လိယာ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓနေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ဝါဟေန္တိ)၊ တုလံ-မောင်း၊ ကရကဋ္ဌ-စက်သီး။ ["ကရကဋ္ဌ" ဟု ရှိသည်မှာ မကောင်း၊ ဝတ္ထုအကျယ်ခ္ခ် "ကဋ္ဌကဋ္ဌ" ဟု ရှိခဲ့သည်။] စက္ကံ-ရေဝင်စက်၊ ဗဟုဘာဇနာ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ လောဟဒါရုစမ္မခဏ္ဍံ-သံဖြင့်ပြုအပ်သော အိုး, သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သောအိုး, သားရေပိုင်း၊ သာလာ-ရေတွင်း စရေပ်၊ တိဏ-မြက်မှုန်ကျခြင်း၊ အပိဓာနံ-အပိတ်။

ဒေါဏိ-ရေစကျင်း၊ စန္ဒနိ-ပြင်အခင်း၊ ပါကာရံ-တံတိုင်း၊ စိက္ခလ္လံ-၏၊ နိဒ္ဓမနေန-ပြွန်၊ သီတိဂတံ-အေးသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ပုရာဏ-ရေဟောင်း၊ နိလ္လေခဏ-အိမ်၊ စတုမာသံ-လေးလ၊ သယန္တိ၊ နမတက်-အဝတ်အခင်း၊ နဝ ဓိဗ္ဗဟေ-အဓိဗ္ဗာန်မတင်ရာ၊ အာသိတ္တက်-ကြေးနီ ငွေဖြင့်ပြုအပ်သောပဒုမ်၊ မဏ္ဍောရိက်-ခြေ၊ ဘုဥ္ဇန္တိ-တစ်ခွက်တည်း စားကုန်၏၊ ဧကံ-တစ်ခုသော ညောင်စောင်းခ္ခ်၊ တု ဝဏ္ဏယ္ယုံ-နှ်၏။

ဝဟော-ဝဟုလိစ္ဆဝိ၊ ဟောဓိ-ဓောဓိမင်းသား၊ နှ အက္ကမိ-မနင်း၊ ယဋ္ဌ-အိုးငယ်၊ ကတက်-အိုးခြမ်း၊ သမ္ဘဇ္ဇနီ-စည်း၊ သက္ခရံ ၊ပေ၊ တာလဝဏ္ဏံမကသံ-ခြင်နှင်ယပ်၊ စာမရီ-စာမရီသားမြီးယပ်၊ ဆတ္တံ-ထီး၊ ဝိနာ-ထီးကိုကြဉ်၍၊ အာရာမေ-ခ္ခ်၊ သိက္ခာယ-နှင့်၊ သံဟ, သမ္ဘုတိ-သည်၊ တယော-တို့တည်း။

ရောမ-စားမြုံ့ပြန်သောရဟန်း၊ သိတ္ထာ-ဆွမ်းလုံးကျခြင်း၊ ဒီယာ, နခါ-တို့၊ ဆိန္ဒန္တိ-နှ်၏၊ အဂ္ဂုလိကာ-တို့သည်၊ ဒုက္ခာ-နှ်၏၊ သလောဟိတံ-သွေးနှင့်တကွဖြတ်ခြင်း၊ ပမာဏံ-အသားပမာဏအားဖြင့်ဖြတ်ခြင်း၊ ဝီသတိ-၂၀ သော ခြေသည်းလက်သည်းကို အပြေအပြစ်ပြုမှု၊ ဒီဃကေသတာ-ရှည်သောဆံပင် ရှိသူ၏အဖြစ်၊ ခုရသိလံ-သင်ခုန်းသွေးကျောက်၊ သိပါဋိုကံ ၊ပေ၊ ခုရဘဏ္ဍကံ။ [သိက္ခာပုဒ် အကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။]

မသုံ-ကို၊ ကပ္ပေန္တိ-နှ်၏၊ ဝဟေန္တိ-နှ်၏၊ ဂေါလောမိ-မေးခ္ခ် သိုး၏မုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကိုပြုစေခြင်း၊ စတုရသကံ-၄ ထောင့်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ကိုပြုစေခြင်း၊ ပရိမုခံ အမှုဒုကံ။ (သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းပေးပါ။) ဒါဋ္ဌ-ကျင်စွယ်၊ သမ္ဘာဝ သံဟရေ-ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်ခ္ခ် အမွေးကိုပယ်နှုတ်ခြင်း၊ အာဗာဓ-အနာရှိ

ခြင်း။ ကတ္တရိ-ကပ်ကျေးဖြင့် ဆံကိုဖြတ်စေခြင်း၊ ဝဏ္ဏာ-အနာ၊ ဒီဃ-ရှည်သော နှာခေါင်းမွေး၊ သက္ခရိကာယ-ကျောက်ခဲဖြင့်ရစ်၍ နှာခေါင်းမွေးကို ယူစေခြင်း။

ပလိတ-ဆံဖြူကို နှုတ်စေခြင်း၊ ထကိတ-နားဖာချေးတို့ဖြင့် ပိတ်၏၊ ဥစ္စာ-ဥစ္စာဝစကဏ္ဏမလဟာရဏီတို့၊ လောဟဘဏ္ဍ-သံ, ကြေးဘဏ္ဍာ၊ အဠုနိသဟ-နှင့်တကွ၊ ပလ္လတ္ထိက - သက်နှံးကိုဖွဲ့၍နေခြင်း၊ အာယောဂေါ-ပတ်၊ ဝဋ္ဋ-လိပ်လုံး၊ သလာက-ဝါးခြမ်း၊ ဗန္ဓနံ-ခါးပန်း၊ ကလာပုက ၊ပေ၊ သူကရန္ဒူ။ (သိက္ခာပုဒ် အတိုင်းပေးပါ။)ဒသာ-အဆာတို့သည်၊ မုရဇဝေဏိကာ-မရိုးစည်သဏ္ဌာန်, ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏၊ အန္တော-အဆာစွန်း၊ သောဘံ-အနားလိပ်၍ ချုပ်ခြင်း၊ ဂုဏကံ-ဖွတ်မြီးထိုးခြင်း၊ ပဝနန္တောပိ-သည်လည်း၊ ဇီရတိ-၏။

ဂဏ္ဌိကာ-အနားပတ်သီး၊ ဥစ္စာဝစာ-အယုတ်အမြတ်ဖြစ်သော အနားပတ်သီး၊ ဖလကံ-အနားပတ်သီးတစ်စရာ အပြား၊ အန္တေပိ-အစွန်၌တပ်ခြင်း၊ ဩဂါဟေ-အတွင်းသို့ ဆုတ်၍တပ်ခြင်း၊ ဂိဟိဝတ္ထံ-လူတို့၏ဝတ်ခြင်း၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍံ ၊ပေ၊ သတဝလိ။ (သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းပေးပါ။) ဂိဟိပါရုတပါရုပံ-လူတို့၏ ခြုံနည်းကိုခြုံခြင်း၊ သံဝေလ္လိ-ခါးတောင်းကျိုက်ခြင်း၊ ဥဘတောကာဇံ-၂ ဖက်၌ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို ထမ်းခြင်း၊ ဒန္ဓကဒ္ဒံ-ပူ၊ အာကောဋနေ-ခေါက်ခြင်း၊ ကဏ္ဏေ-လည်းချောင်း၌၊ ဝိလဂ္ဂ-ဝြိုကပ်ခြင်း၊ ဒါယံ-တောမီးတိုက်ခြင်း၊ ပဋ္ဌဂ်-မီးကြို၊ ရုက္ခဟတ္ထိနာ-သစ်ပင်တက်ခြင်း, ဆင်လိုက်ခြင်း။

ယမေဠေ-ယမေဠ, ကေကုဋ္ဌ ရဟန်း ၂ ပါး၊ လောကာယတကံ-လောကာယတကျမ်းကို၊ ပရိယာပုဏိသု-သင်ယူကုန်ပြီ၊ ဝါစယုံ-ပို့ချကုန်ပြီ၊ တိရစ္ဆာနကထာ-သုဂတိလမ်း, မောက္ခလမ်းတို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားဟူသော၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်၊ ခိပိ-ချေဆတ်တော်မူပြီ၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာကို အလိုရှိခြင်း၊ ခါဒိ-ကြက်သွန်ဖြူကို ခဲစားပြီ၊ ဝါတာဗာဓော-လေနာ၊ ဒုဿတိ-အာရာမ်ပျက်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-၏၊ ဒုက္ခပါဒုကာ-ဆင်းရဲစွာနေရခြင်း, ခြေနင်း၊ ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကုန်၏၊ အပါရု-အပိတ်မရှိ၊ ဒုဂန္ဓော-၏၊ တဟံ တဟံ-၌၊ ကရောန္တိ-ကျင်ကြီးကို ပြုကြကုန်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-၏၊ ကုပ်-သည်၊ လုဇ္ဇန္တိ-ပျက်၏၊ [ဝစနဝိပလ္လာသ။] ဥစ္စဝတ္ထု-ကျည်၊ စယေန-စယ ၃ မျိုး။

သောပါနာလမ္ဗဏဗာဟာ-တို့၊ အန္တေ-ကျင်ကြီးတွင်း၏ အစွန်၌ နေ၍ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်း၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲစွာစွန့်ရခြင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ-ကျင်ကြီးတွင်း၏ပြင်ပ၌ ကျင်ငယ်စွန့်ရခြင်း၊ ဒေါဏိ-ကျင်ငယ်စွန့်စရာမြောင်း၊ ကဠ-ကနုတ်၊ ပိဋ္ဌရော-ကနုတ်ပုံး၊ အပါရုတော-အပိတ် မရှိ ဝစ္စကုဋိ-ကျင်ကြီးစွန့်စရာအိမ် (ကုဋိ)၊ ကဝါဋ-တံခါးရွက်၊ စီဝရဝံသ - သက်နှံးလှန်းစရာ ဝါး၊ ရဇ္ဇု - သက်နှံးလှန်းစရာကြိုး။ [ဝတ္ထုအတိုင်းပေးပါ။] ဇရာဒုဗ္ဗလ-ဇရာကြောင့် အားမရှိသောရဟန်း၊ ပါကာရ-တံတိုင်း။

ကောဌကေစာပိ-မုခ်၊ တထေဝ-သာလျှင်၊ မရုမ္ပံ-ကျောက်ပြုတ်၊ ပဒရသိလာ-ကျောက်ချပ် (ကျောက်ပြင်)၊ သန္ဓိဋ္ဌတိ-ရေတည်နေ၏၊ နိဒ္ဓမနံ-ရေထုတ်ပြန်၊ ကုမ္ဘိဠာ ပိ-သန့်သက်ရေအိုး၊ သရာဝကံ-သန့်သက်ရေခွက်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲစွာ သန့်သက်ရေ ဆေးရခြင်း၊ ဟိရိ-ရှက်ခြင်း၊ အပိဓာနံ-အပိတ်၊ အနာစာရဠ-ကိုလည်း၊ အာစရံ-ကျင့်ကြကုန်ပြီ။

ပဟာရကိံ-ကို၊ ထပယိတ္တာ-ကြဉ်ထား၍၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကို၊ အနုညာသိ-ပြီ၊ အာသန္ဒိ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပါဒုကံ-သစ်သား ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထပ ယိတ္တာ-၍၊ သဝ္ဘ-သော၊ ဒါရုမယံ-သော၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ မဟာမုနိ-မြတ်သောဘုရားရှင် သည်၊ အနုညာသိ၊ ကတကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘကာရဠ-အိုးထိန်းသည်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော မြေကုဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ထပယိတ္တာ-၍၊ သဗ္ဗမ္မိ-သော၊ မတ္တိကာ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အနုကမ္ပကော-ရဟန်းတို့ကို စီးပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော-သည်၊ အနုညာသိ။

ယသ ဝတ္ထုသ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ နိဒ္ဒေသော-အကျယ် ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ပုရိ မေန-ရှေးဝတ္ထုနှင့်၊ ယဒိသမ်-အကယ်၍ ဘူအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တမ္မိ-ထိုဝတ္ထုကိုလည်း၊ သံခိတ္တံ-အကျဉ်းချုံးအပ်၏၊ ဥဒ္ဒါနေ-၌၊ တံ-ထို ချုံးထားအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ နယ တော-နည်းအားဖြင့်၊ ဝိဘာနိယာ-သိရာ၏၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကေ-ခုဒ္ဒကဝတ္ထု က မည်သော၊ ဝိနယေ-ဝိနည်းပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထူနိ-ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဒသသတာ-တစ်ရာ့ တစ်ဆယ်တို့တည်း။

ဝိနည်းမိုရ်၏ အပူစော်ခံထိုက်ပုံ။ ။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော စေဝ-သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်တံ့ခြင်းကို အလိုရှိ၍ထသော။ ("သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကာမောစ" ဟု ရှိလျှင်လည်း ဂရုလဟု အတူပင်ဖြစ်၏။) ပေသလာနံ-သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ-ချီးမြှောက်တတ်ထသော၊ သုသိက္ခိတော-ဆရာ့အထံ၌ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော အကျင့် (သိက္ခာ) ရှိထသော၊ ဟိတစိတ္တော-သာသနာ တော်၏ စီးပွားနှင့်စပ်ယှဉ်သော စိတ်ရှိထသော။ (သာသနာတော်၏ စီးပွားကို လိုလားသော စိတ်ရှိထသော။) သုပေသလော-လွန်စွာသီလကို ချစ်မြတ်နိုးထသော၊ ပဒီပကရဏော-ဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်ထသော၊ ဓီရော-ပညာရှိထသော၊ ဗဟုသုတော-များသောသုတရှိထသော။ (ပရိယတ်, ပဋ္ဌ ဝေဓ ၂ မျိုးလုံး၌ သုတရှိမှ ဗဟုသုတအစစ်ဖြစ်၏။) ဝိနယဓရော-ဝိနည်းကိုဆောင် သော ရဟန်းသည်၊ ပူဇာရဟော-ရဟန်းရှင်လူ, ခပ်သိမ်းသူတို့၏, ပူဇော်မှုကို ခံယူ ထိုက်၏။

ဣတိ–တသုဒ္ဓါနစကားရပ်, အပြီးသတ်တည်း။

၆–သေနာသနက္ခန္ဓက နိဿယ

ပိဟာရာနုဇာနနကထာ

[၂၉၄]။ တေန သမယေန ၊ပေ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ (သမထက္ခန္ဓက, အရှင်ဒဗ္ဗ ဝတ္ထုဟု အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ သေနာသနံ-ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာသည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူအပ်သေးသည်၊ (ခွင့်ပြုတော်မမူအုပ်သေးသည်၊)-ဟောတိ၊ တေ စ ဘိက္ခူ-တို့သည်လည်း၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ အရညေ-ကုပ်လုပ်လေးတာ, အပြန်ငါးရာဝေးသော တောင်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေ-တောင်၌လည်း ကောင်း၊ ကန္ဒရာယံ-ချောက်၌လည်းကောင်း၊ ဂိရိဂုဟာယံ-တောင်တစ်လုံးဝယ် ဥမင် သဖွယ်ဖြစ်သော ဂူ, တောင် ၂ လုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဂူ၌လည်းကောင်း၊ သုသာနေ-သုသာန်၌လည်းကောင်း၊ ဝနပတ္ထေ-တောကြီးမြိုင်ဝေ, သစ်ပင်တွေဖြင့်, ရှုတ်နေသော တောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘောကာသေ-၌လည်းကောင်း၊ ပလာလပုဇ္ဇေ-ကောက်ရိုးပုံ၌လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ကာလသေဝ-စောစော၌ပင်၊ တတော တတော-ထိုထိုအရပ်မှ၊ အရညာ ၊ပေ၊ ပလာလ ပုဇ္ဇာ-မှလည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကေန-သော၊ အဘိက္ကန္တေန ၊ပေ၊ သြက္ခိတ္တစက္ခု-ရှိကုန်သည်၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နာ (ဟုတ္တာ) ဥပနိက္ခမန္တိ-ထွက်လာကြကုန်၏။ [ဤ ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို သီလက္ခန်ပါဠိတော် သာမညဖလသုတ် နိဿယ, ပဏီတတရ သာမညဖလကထာ၌ အကျယ်ပေးထားပြီ၊ ပါသာဒိကေန စသည်တို့ကိုလည်း ကမ္မက္ခန္ဓက, ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌ ပေးခဲ့ပြီ။]

တေန သမယေန-ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကော-ရာဇဂြိုဟ်၌နေသော၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ ကာလသေဝ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ ရာဇဂဟကော, သေဋ္ဌိ-သည်၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့ကို ၊ပေ၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နေ-နှ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိက္ခမန္တေ-ထွက်လာသည်တို့ကို၊ အဒ္ဒသာ-မြင်ရပြီ၊ ဒိသ္မာနေ-ကြောင့်၊ အသ-ထိုသူဌေး၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ ပသီဒိ-ကြည်လင်ပြီ၊ ဝါ-ကြည်ညိုပြီ၊ အထ-ကြည်ညိုရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတို့ကို၊ သစေ ကာရာပေယျံ-အကယ်၍ပြုစေအံ့၊ (ဆောက်လုပ်စေအံ့၊ ဝေံသတိ)၊ မေ-၏၊ ဝိဟာရေသု တို့၌၊ ဝသေယျာထ-နေကုန်ရာပါအံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဂဟပတိ-အိမ်ရှင်သူကြွယ်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ နှ အနုညာတာ-ခွင့်ပြု တော်မမူအပ်ကုန်သေး၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ, တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ, ပဋိပုစ္ဆိတ္တာ-တစ်ဖန်မေးပြီး၍၊ မေ-အား၊ အာရောစေယျာထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-

ပြီ၊ ဂဟာပတိ, ဧဝံ-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ ခေါ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ကာရာ ပေတုကာမော-ပြုစေလိုပါ၏ ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိုး)၊ ပဠု-ငါးမျိုးကုန်သော၊ လေဏာနိ-ကိန်းအောင်းရာ အဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဝိဟာရံ-၄ ဖက်မိုးအပ်သော ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ အမုယောဂံ-ဂဠုန်တောင်အလား, ၂ ဖက်ထား၍ မိုးအပ်သော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒံ-အထွင့်ရှိတပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်း

ဝိဟာရံ။ ။ ဝိဟရန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝိဟာရော-နေရာ (နေစရာ)ကျောင်း၊ တချို့နေရာ၌ ကျောင်းတိုက်တစ်ရပ်လုံးကို "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်၏။ ဥပမာ-"ဧတဝန မဟာဝိဟာရေ" ကဲ့သို့ တည်း၊ အချို့နေရာ၌ ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုသာ "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်၏။ ဥပမာ-နိသဇ္ဇိယ ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ "ဝိဟာရော နိဝေသနသဒိသော" ကဲ့သို့တည်း။ (ယသို့ ဝိဟာရေတိ ဧတ္ထ ပန ဧကဂေဟမေဝ ဝုတ္တံ၊-ထိုဋီကာ။) ဤသို့ ဝိဟာရ အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း ယခုမှစ၍ ခွင့်ပြုရသော ဝိဟာရသည် ကျောင်းတစ်ကျောင်းသာ ဖြစ်သင့်၏၊ ထိုဝိဟာရသည် နေရာ ကျောင်းအားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော သာမညနည် ဖြစ်ရကား၊ အမုယောဂ စသော ဝိသေသနာ မည်မရသော ကျောင်းဟူသမျှကို "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်သည်။

အမုယောဂံ။ ။ အမေုန-တစ်ဝက်သော အမိုးနှင့်+ယောဂေါ-ယှဉ်သောကျောင်းတည်း၊ အမုယောဂေါ-ကျောင်း၊ လေးဘက်အမိုး မချဘဲ ဝဲဘက် ယာဘက်၌သာ အမိုးပါသော (ခေါင်စင်း စကြော) အိမ်ကဲ့သို့သော ကျောင်းသည် အမုယောဂမည်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သပဏ္ဏ ဝက်ဂေဟံ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဤ၌ ဝက်သဒ္ဒါသည် "အတောင်" ဟူသော အနက်ကို မဟော၊ ထောမနိမိတ် ဝကြ (ဝက်) သဒ္ဒါသည် "မင်္ဂလာရှိသောအိမ်" ဟူသော အနက်ဟောဟုလည်း ဆို၏။ ထိုအဆိုနှင့် လျော်၏၊ ထိုအိမ်၏ အပေါ်က အမိုးသည် အတောင် ၂ ဖက် ချထားသော ဂဠုန်ကဲ့သို့ကြည့်ရှု၍ ကောင်းရကား "ဂရုဠသဏ္ဌာနပါသာဒေါတိပိ ဝဒန္တိ" ဟုလည်း ဖွင့်ကြ သည်။

ပါသာဒံ။ ။ "နယနံ မနာနိ ပသီဒန္တိ တတြာတိ ပသာဒေါ၊ ပသာဒေါယေဝ ပါသာဒေါ" နှင့်အညီ မျက်လုံး, စိတ်တို့၏ကြည်လင်စရာကောင်းသော အဆောက်အဦးတစ်မျိုးကို" ပါသာ ဒ" ဟု ခေါ်၏။ ဤနေရာ၌ ပါသာဒ ၂ မျိုးပြထားသောကြောင့် ဟမ္မိယပါသာဒနှင့် မရောအောင် "ဒီယပါသာဒေါ-အထွင့်ရှိတပ်အပ်သော မြင့်ရှည်သော, တချို့အရာ၌ ၂ ဆင့် ၃ ဆင့်မှစ၍ အဆင့်ဆင့်အထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်" ဟု ဖွင့်သည်။

အခြားကျမ်းများ။ ။ ပြအပ်ခဲ့သော သာရတ္ထဋီကာ၌ "ပါသာဒေါတိ စတုရဿ ပါသာ ဒေါ-၄ထောင့်ရှိသော ပြာသာဒ်" ဟု လည်းကောင်း "အာယတစတုရဿ ပါသာဒေါ-အလျား ရှည်သော ၄ထောင့်ပြသာဒ်" ဟု လည်းကောင်း ဆို၏။ "၄ထောင့် စပ်စပ်မဟုတ်, အလျားရှည်၍ ၄ထောင့်ရှိသော ပြသာဒ်" ဟူလို၊ သမ္မောဟဝိနောဒနီ စျာနဝိဘင်္ဂအဋ္ဌကထာ၌ကား "ဒ္ဝေ ကဏ္ဏိကာနိ (အထွင့် ၂ ခုတို့ကို) ဂဟေတ္တာ ကတော ဒီယပါသာဒေါ" ဟု ဖွင့်၏၊ သုရစိဏာတ် တော်၌လာသော မဟာပနာဒမင်းသား၏ ပြသာဒ်သည် အလျား ၉ ယူဇနာရှိ၍ အနံ ၈ ယူဇနာသာ ရှိ၏၊ အထပ် ပေါင်းတစ်ရာ ရှိသတတ်။

ကောင်း၊ ဟမ္မိယံ-အထွင့်မတပ်အပ်သော ပြဿာဒ်ဦးပြည်းကိုလည်းကောင်း။ [ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ဂုဟံ-လိုဏ်, ဂုကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

☰ အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ တေ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ ဂဟပတိ ၊ပေ၊ ယဿ-အကြင်ဆောက်လုပ်စေခြင်း, မဆောက်လုပ်စေခြင်း၏၊ ကာလံ-အချိန်ကို၊ မညသိ-သိ၏၊ (တံ-ထိုအချိန်ကို၊ တွေ့မေ၀)၊ ကရောဟိ-လော၊ ဣတိ-နည်းပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ ဧကောဟေနေ၀-တစ်ရက်တည်းဖြင့်ပင်၊ သဋ္ဌိ-ခြောက်ဆယ်သော၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-စတည်စေပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ သဋ္ဌိဝိဟာရေ, ပရိယောသာပေတွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, ဘဂ၀ါ-သည်၊ မေ-၏၊ သွာတနာယ ၊ပေ၊ အဓိ၀ါသေတု-ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ["အဓိ၀ါသေသိ ဘဂ၀ါ" မှ စ၍ "ဩနိတပတ္တပါဏိ ဧကမန္တံ နိသီဒိ" တိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်ရက, ဗောဓိရာဇဝတ္ထုဌ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဧကမန္တံ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဧတေ ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ ပုညတ္ထိကေန-ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊ သဂ္ဂတ္ထိကေန-နတ်ပြည်ကိုအလိုရှိသော၊ မေ-သည်၊ ကာရာပိတာ-ဆောက်လုပ်စေအပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ ကထံ-လျှင်၊ တေသု ဝိဟာရေသု-တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ နုခေါ-ကျင့်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ, တေနဟိ-ထိုသို့ဆောက်လုပ်စေအပ်ပြီးဖြစ်လျှင်၊ တွဲ ၊ပေ၊ အာ၀ဘာနာ၀ဘသေ-ဤကျောင်းသို့ ရောက်လာ, မရောက်လာသော၊ စာတုဒ္ဒိသသေ-လှည့်လည်ဖို့ရန် အရပ် ၄ မျက်နှာရှိသော၊ (အရပ် ၄ မျက်နှာ၌နေသော)၊ သံဃသေ-၏၊ (အထံ၌)၊ ပတိဋ္ဌာပေဟိ-တည်စေလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ဧ၀ံ-ဤအတိုင်းမှန်ပါ၊ ဣတိ ခေါ ၊ပေ၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

၂၉၅။ အထ ဘဂ၀ါ ၊ပေ၊ သေဋ္ဌိ-ကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အနုမောဒိ-အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်စေတော်မူပြီ၊ ၀ါ-ကျောင်းအနုမောဒနာပြုတော်မူပြီ၊ (ကိံ)။

ကျောင်းအနုမောဒနာဂါထာ နိဿယ

(ဝိဟာရော-ယခုအခါ, ကောင်းမွန်စွာဖြင့်, သဒ္ဓါရှင်လန်း, လှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းသည်၊) သီတံ-အဖျက်ဟာဟီ, ၂ လီပျက်မှု, အအေးဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှံ-တောမီးစသား, လောင်သော်ငြားက, ရှောင်ရှားရမှု, အပူဥတုကိုလည်းကောင်း၊ အမဃာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ၀ါဠမိဂါနိစ-ခြသေ့, သစ်ကျား, စသည်မြားမြောင်, ရဲရင့်သော သားကောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သရီသပေစ-ကိုယ်ဖြင့်တွား၍, သွားကြမြားမြောင်, မြွေကင်းစသောအကောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟသေစ-သမာဓိဖျက်, လွန်နှောင့်ယှက်သည့်, ခြင် မှက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိသိရေစာပိ-သိသိရ

အခါ, မိုးလည်းပါသဖြင့်, လွန်စွာအေးစေ, ဆောင်းတွင်းလေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌယောစ-မကြာ မကြာ, ရွာလေ့ရှိသော မိုးရေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိဟန္တိ (ပဋ္ဌိဟနတိ)-ပူအေးနှစ်ဝ, ဘေးမခအောင်, နေ့ညပုံသေ, တားဆီးနိုင်ပေသတည်း။

 တတော (တေန ဝိဟာရေန)-ကြည်ဖြူရွှင်လန်း, သဒ္ဓါစွမ်းဖြင့်, လှူဒါန်းအပ်သော ထိုကျောင်းသည်၊ ယောရော-သစ်ပင်မားမတ်, ချုံတွေပြတ်အောင်, တိုက်ခတ်ဝှေ့ရမ်း, အလွန်ကြမ်းသော၊ သဠာတော-နွေလအခါ, မနေသာအောင်, ရံခါခုတိုင်, ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော၊ ဝါတာတပေါ-လေပြင်း လေကြမ်း, လေသရမ်းနှင့်, လောင်ကြွမ်းလှိုက်ဆူ, နေအပူကို၊ ပဋ္ဌိဟညတိ-ကျောင်းတွင်းခဏ, ဝင်လိုက်ရလျှင်, နေ့ညပုံသေ, တားမြစ်နိုင်ပေသတည်း။

လေဏတ္ထဒ္ဓ-အာရုံကောင်းဖြင့်, ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်, စံပျော်ခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ သုခတ္ထဒ္ဓ-ဆိုခဲ့သမျှ, ဘေးမခသဖြင့်, အေးမြချမ်းသာ, နေထိုင်ရခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ စျာယိတုဒ္ဓ-သမာဓိမြဲမြံ, ရှုအားသန်သည့်, လောကီစျာန် အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုဒ္ဓ-ရုပ်နာမ်ဓမ္မ, သခါရ၌, နိစ္စစသည်, မမြဲကင်းမှု, ဝိပဿနာရှုခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ သံဃသ-စာတုဒ္ဒိသာ, အဂတာနာဂတ, ဘုရားသားကောင်း, သံဃာတော်အပေါင်းအား၊ (သံဃသ-အရပ် ၄ ပါး, မေတ္တာပွားရ, တရားဖြင့်ပျော်, သံဃာတော်အပေါင်းအား၊) ဝိဟာရဒါနံ-အသိအလိမ္မာ, ဉာဏ်ပညာနှင့်, သဒ္ဓါကောင်းသူ, ကျောင်းအလှူကို၊ အဂ္ဂံ-ထိုထိုဒါန, ဟူသမျှထက်, ခေါင်ကလွှမ်းခြုံး, အသားဆုံးဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေန-ကြောင်းကျိုးစုံလင်, အကုန်မြင်သည့်, ရှင်ပင်ထွင့်ထား, မြတ်ဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏိတံ-သံယုတ္တခေါ်မှန်း, နိကာယ်ကျမ်းဌ, ခိုးမွှမ်းတော်မူအပ်ပေသတည်း။

တသ္မာဟိ (တသ္မာ ဧဝ)-ထိုသို့ပေါင်းယူ, ကျောင်းအလှူက, တမူတိုးပွား, အကျိုးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ ပဏ္ဍိတော-ပြောတိုင်းမယုံ, ကြောင်းကျိုးစုံ အောင်, ဖုံဖုံဆင်ခြင်, ပညာရှင်ဖြစ်သော၊ ပေါသော-လူကြီးသူမ, ဟူသမျှသည်၊ အတ္တနောအတ္ထं-ခုရော နောင်ပါ, သံသရာဝယ်, မှန်စွာပွားတိုး, ကိုယ့်အကျိုးကို၊ သမ္ပသဲ (သမ္ပသန္တော)-လှမ်းကာအစဉ်, မြော်မြင်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ရမ္မေ-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ကောင်းကုန်သော၊ ဝိဟာရေ-ကမ္ဘာန်းကျောင်း, စာချကျောင်းနှင့်, ကျောင်းကြီး ကျောင်းငယ်, အသွယ်သွယ်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရယေ-နေမည့်သံယာ, ရှိနေရာကို, ကောင်းစွာရှာဖွေ, ဆောက်လုပ်စေရာ၏၊ ဘွေ-ဤသို့ကြိုးကုတ်, သပြာထုတ်၍, ဆောက်လုပ်အပ်ပြီး, ကျောင်းအသီးသီး၌၊ ဗဟုသုတေ-

ပရိယတ်နှင့်, ပဋ္ဌိပတ်တွင်, ကျွမ်းကျင်သောအား, များသောသုတအရှင်တို့ကို၊ ဝါသယေ-စာပေပို့ချ, တရားပြ၍, နေ့ညပုံသေ, သီးတင်းသုံးစေရာသတည်း။

ဥဇုဘူတေသု-စိတ်နေစိတ်ထား, ရိုးသားဖြူလွင်, သူတော်စင်ဖြစ်ကြပေကုန်သော၊ တေသု-မိမိကျောင်းတွင်, အစဉ်မွေ့လျော်, ထို ဘုန်းတော်ကြီးတို့အား၊ အန္ဓဗ္ဗ-နံနက်အခါ, စားသောက်ရာသည်, ရသာ ချိုးချဉ်, ဆွမ်းဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ-ညချမ်းအခါ, သုံးဆောင်ရာသည့်, အဖျော်ယမကာကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထ သေနာသနာနိစ-သင်္ကန်းပရိက္ခရာ, အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပသန္နေန-အထူးကြည်လင်, သဒ္ဓါရှင်သော၊ စေတသာ-ဉာဏ်ရောင်လှုံ့ဖိတ်, ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ဒဒေယျ-သာသနာတည်မှ, အရှည်ရှု၍, ဂရုစိုက်ကာ, ပေးလှူရာသတည်း။

တေ (ထေရာ)-ကျောင်းထိုင်အင်္ဂါ, ပြည့်စုံစွာဖြင့်, ကျောင်းမှာမွေ့လျော်, ထို ဘုန်းတော်ကြီးတို့သည်၊ တသ (ဒါယကဿ)-ပစ္စည်း ၄ ဖြာ, ထောက်ပံ့ကာဖြင့်, ကျောင်းမှာမပြတ်, ရောက်လာတတ်သော, ထိုကျောင်းဒကာ (ကျောင်းအမ) အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခပနုဒနံ-သံသရာ ဒုက္ခ, ရှုတ်သမျှကို, မုချပိုင်ပိုင်, ပယ်နှုတ်နိုင်သော၊ ဓမ္မံ-ရုပ်နာမ် ၂ ဖြာ, လေးသစ္စာဝယ်, မှန်စွာသိကြောင်းတရားကောင်းကို၊ ဒေသေန္တိ-ဒေသနာနည်း, ကိုယ်တွေ့နည်းဖြင့်, သီးသီးကျန, ဟောပြကြကုန်၏၊ ယံ ဓမ္မံ-ရုပ်နာမ်နှင့်စပ်, ပရမတ်ကို, တပ်အပ်သိကြောင်း, ယင်းကဲ့သို့သော တရားကောင်းကို၊ သော (ဒါယကော)-တရားဒနှစ်, တရားစစ်ကို, အားသစ်လိုက်နာ, ထိုကျောင်းဒကာ (ကျောင်းအမ)သည်၊ ဣဓ-ဤပုဒ္ဓမြတ်စွာ, သာသနာတော်၌ပင်၊ အညာယ-ကြားနာစဉ်းစား, ဘာဝနာပွားသဖြင့်, ဉာဏ်အားထိမိ, ကိုယ်တိုင်သိ၍၊ အနာသဝေါ-ဘဝါဘဝ, ခွါမရသည့်, အာသဝကုန်ခန်း, ရဟန္တာဖြစ်လျက်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ-အနုပါဒိသေသ, နိဗ္ဗာနဖြင့်, အေးမြငြိမ်းချမ်းရပေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အနုမောဒိ)။

၂၉၆။ မနုဿာ အသောသုံ ၊ပေ၊ ကာရာပေန္တိ၊ တေ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ အကဝါဋာ-တံခါးရွက် မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-နှ၏၊ အဟီပိ-မြွေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိစ္ဆိကာပိ-ကင်းမြီးကောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတပဒီယောပိ-ကင်းခြေများတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တိ ၊ပေ၊ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒ-နံရံအပေါက်ကို၊ ကရိတ္တာ, ဝလ္လိယာပိ-နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုယာပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကဝါဋံ ဗန္ဓန္တိ-ဖွဲ့တုပ်ကြကုန်၏၊ ဥန္ဒုရေဟိပိ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိပိ, ခဇ္ဇန္တိ-ခဲအပ် (ကိုက်အပ်) ကုန်၏၊ ခယိတဗန္ဓနာနိ-ခဲစားအပ်သော အဖွဲ့အတုပ်ရှိကုန်

သော၊ ကဝါဠာနိ, ပတန္တိ-ပြုတ်ကျကုန်၏၊ ပိဋ္ဌသယ်ာတံ ၊ပေ၊ ကဝါဠာ-တို့ကို၊ နဖုသိယန္တိ-မထိအပ်ကုန်၊ (မစေ့ကုန်) ၊ပေ၊ အာဝိဉ္ဇနစ္ဆိဒ္ဒံ ၊ပေ၊ ကဝါဠာ-တို့ကို၊ နထကိယန္တိ-မပိတ်အပ်ကုန်၊ (စေ့စေ့စပ်စပ် မပိတ်အပ်, မပိတ်နိုင်ကုန်) ၊ပေ၊ ယဒိုကံ အနုဇာနာမိ။ [ပိဋ္ဌသံယာတံ စသည်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ၂၆၀-စက်မနသာလာ ဝတ္ထုဌ္ဌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ကဝါဠံ-ကို၊ အပါပုရိတုံ-ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ နဂ္ဂေါန္တိ၊ တာဠစ္ဆိဒ္ဒံ-သံကောက် (သော့) ပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ယေဟိ-အကြင် သံကောက် (သော့)တို့ဖြင့်၊ တေ-ထိုတံခါး ရွက်တို့ကို၊ ဥဋ္ဌါဠေတွာ-ဖွင့်၍၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ရကုန်၏၊ တိဏာ (တာနိ) တာဠာနိ-တို့ကို၊ လောဟတာဠံ-သံဖြင့်ပြုအပ်သော သံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌတာဠံ-သစ်သားသံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသာဏတာဠံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိဟာရာ, အဂုတ္တာ-မလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယန္တကံ-ယန္တယား (သော့ခလောက်)ကိုလည်းကောင်း၊ သူစိကံ-ကျယ်ငယ် (သော့တံ)ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ တိဏစ္ဆဒနာ-မြက်ဟူသော အမိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ သီတကာလေ-အအေး၏အခါ၌၊ (အေးရာအခါ၌)၊ သီတာ-အေးကုန်၏။ [ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

အဝါတပါနကာ-လေသောက်ပြူတင်း မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အစက္ခုဿာ-မျက်စိ၏ စီးပွားမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ ဟောန္တိ၊ တိဏာ-နဲ့သော၊ ဝါတပါနာနိ-တို့ကို၊ ဝေဒိကာဝါတပါနံ-ပွတ်တိုင်ဖြင့်ပြုအပ်သော (ပွတ်တိုင်ပါသော) လေသောက်ပြူတင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာလဝါတပါနံ-ဇာ (ကွန်ယက်)ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော လေသောက်ပြူတင်းကိုလည်းကောင်း၊ သလာကဝါတပါနံ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လေသောက်ပြူတင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝါတပါနန္တရိကာယ-လေသောက်ပြူတင်း၏ အကြားဖြင့်၊ ကာဠကာပိ-ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂုလိ ယောပိ-လင်းနို့တို့သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဝါတပါနစက္ကလိကံ-လေသောက်ပြူတင်း၏ စက်ဝန်းကို ၊ပေ၊ စက္ကလိကန္တရိကာယပိ-ဖြင့်လည်း ၊ပေ၊ ဝါတပါနကဝါဋကံ-လေသောက်ပြူတင်း တံခါးရွက်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတပါနဘိသိကံ-လေသောက်ပြူတင်း ဖွဲ့အပ်သော ဘုံလျှို့ငယ်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ မိဖိုအကျည်ကို၊ (မြေကြီး, သို့မဟုတ်, သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ခုံငယ်ကို) ၊ပေ၊ ဗိဒလမဉ္စကံ-ကြိမ်ဖြင့် ခက်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ ဝါ-ဝါ၊ ဖြင့်ရက်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။

မဠေပိဌာဒိအနုဇာနန ကထာ

၂၉၇။ သောသာနိကော-သုသာန်ဌဖြစ်သော၊ မသာရကော-ထွင်းအပ်သော အခြေရှိသော၊ (ခြေထောက်ကိုထွင်း, အပေါင်သွင်း၍ ပြုအပ်သော၊) မဠော ဥပ္ပန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဗုန္ဓိကာဗဒ္ဓေါ-အခြေ၌ ဖွဲ့စပ် ညှပ်ထားအပ်သော အပေါင်ရှိသော (ခြေနှင့်စပ်တွဲ, မတပ်ဘဲလည်း, ခိုင်မြဲအရှည်, အပေါင်တည်သော) ၊ပေ၊ ကုဋိရပါဒကော-ပုဇွန်မြင်းခြေ, ယွင်းမသွေသည့်, အခြေရှိသော ၊ပေ၊ အာဟစ္စပါဒကော-အပေါင်ထွင်း၍, သွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ၊ပေ၊ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘူတဂါမဝဂ်, သေနာသနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

အာသန္ဒိကော-၄ ထောင့်ရှိသော အင်းပျဉ်သည်။ [အာသန္ဒိကောတိ စတုရဿပီဋ္ဌ ဝုစ္စတိ၊-အဋ္ဌကထာ။] ဥစ္စကော-မြင့်သော အခြေရှိသော၊ (ဘုရားရှင်၏ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏထက်မြင့်သော) ၊ပေ၊ သတ္တာဂေါ-(အခြေ ၄ ဖက်, လက်တင် ၂ လီ, နောက်မှီတစ်ပါး) ၇ ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ၊ပေ၊ ဘဒ္ဒပီဌ-ကြိမ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည်၊ ပီဌက-အဝတ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ကြက်အပ်သော အင်းပျဉ် (ထိုင်ခုံ) သည်၊ ဧဠကပါဒက-သိုး၏ခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော၊ အာမလကဝဋ္ဋက-ရှစ်ရှားသီးသဏ္ဌာန်, ခြေထောက်များစွာပါသော ဝိုင်းသော ၊ပေ၊ ဖလက-ပျဉ်ပြား (ပျဉ်ချပ်) သည်၊ ကောစ္ဆ-ခတ်အခင်းသည်။ [ရှေးနိဿယ၌ "ခတ်ကျစ်အခင်း၊ ဝါ-တတ်ကျစ်နေရာ, ကြိမ်ဖထိုင်" ဟု ပေး၏။] ပလာလပီဌ-ကောက်ရိုးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည် ၊ပေ။

မဠပဋ္ဌိပါဒက-ညောင်စောင်းခြေကို ၊ပေ၊ ဥစ္စေ-မြင့်ကုန်သော၊ မဠပဋ္ဌိပါဒကေ-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ မဠပဋ္ဌိပါဒကေဟိ-တို့နှင့်၊ သဟ, ပဝေဓေန္တိ-လှုတ်စေကြကုန်၏။ ["ပလောဌေန္တိ, ပလောလေန္တိ" ဟု ဝိမတိဌ်ပမ္ဘကွဲအမျိုးမျိုးတွေ့ရ၏။] အဋ္ဌဂုံ လပရမ်-လက်ရှစ်သစ်အလွန် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ၊ပေ၊ သုတ္တ-ချည်ကို၊မဠ-ကို၊ ဝေဌေတုံ-ရစ်ပတ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ အဂ်ါနိ-ညောင်စောင်း၏အစိတ်အပိုင်းတို့သည်၊ ဗဟုသုတ္တ-ကို၊ ပရိယာဒိယန္တိ-ထက်ဝန်းကျင် ယူကြကုန်၏၊ (ကုန်စေကြကုန်၏)၊ အဂ်ေ-ညောင်စောင်း၏အစိတ်စိတ်အပိုင်းတို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထွင်းဖေါက်၍၊ အဋ္ဌပဒ-ကဲ-ရှစ်ကွက်သဏ္ဌာန်ရှိအောင်၊ ဝေဌေတုံ အနုဇာနာမိ၊ စောဠကံ-ပုဆိုးကြမ်းသည်၊ စိမိလိကံ-မြေအခင်း ပုဆိုးကြမ်းကို ၊ပေ၊ တူလိကာ-လဲရှိသော အခင်းသည် ၊ပေ၊ ဝိဇ္ဇေတွာ-ဖြေ၍၊ ဗိမ္ဗောဟနံ ကာတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ တိ-ဏိ, တူလာနိ-လဲတို့ကို၊ ရုက္ခတူလ-လက်ပံပင်စသော သစ်ပင်မှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကောင်း၊ လတာ-တူလ-နွယ်မှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကောင်း၊ ပေါ်ဋကိတူလ-ဖေါင်းခါးစသော မြက်, မျိုးမှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

အဒ္ဓကာယိကာနိ-ထက်ဝက်သောကိုယ်၏ ပမာဏရှိကုန်သော ၊ပေ၊ သီသပ္ပ မာဏံ-ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော၊ ဗိမ္မောဟနံ ၊ပေ၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော ဟောတိ၊ [ခုဒ္ဒက ဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ပုဒ်ရေ ၂၄၈-ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] မနုဿာ, မဟာမတ္တာနံ-အမတ်ကြီး တို့၏၊ အတ္ထာယ-ဌာ၊ ဘိသိယော-ဘုံလျှိုတို့ကို၊ ဥဏ္ဏာဘိသိ-သားမွေးအဆာရှိသော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း၊ စောဒ-အဝတ်၊ ဝါက-လျှော်၊ တိဏ-မြက်၊ ပဏ္ဏာဘိသိ-သစ်ရွက်အဆာရှိသော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒေန္တိ-စီမံကြကုန်၏၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊ သမဇ္ဇေ-ပွဲသဘင်သည်၊ ဝိတိဝတ္တေ-လွန်လသော်၊ (ပြီးဆုံးလသော်၊) ဆဝိ-အရေကို၊ (အပေါ်ခွံကို)၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-ထုတ်၍၊ (ခွါ၍)၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူကြ ကုန်၏၊ ဘိက္ခူ, သမဇ္ဇဌာနေ-၌၊ ဗဟုံ-သော၊ ဥဏ္ဏာမိ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဆဋ္ဌိတံ-စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို၊ အဒ္ဓသာသုံ-မြင်ကုန်ပြီ ၊ပေ။

သေနာသန ပရိက္ခာရိကံ-ကျောင်းအသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ ပြုကြောင်းဖြစ် သော၊ ဒုဿံ ၊ပေ၊ သြနန္ဓိတုံ-ဖွဲ့ကြက်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ မဠဘိသိ-ညောင်စောင်း ၌ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုကို၊ ပိဋ္ဌေ-အင်းပျဉ်၌၊ သန္ထရန္တိ-ခင်းကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သြနဒ္ဓ မဠံ-ဖွဲ့ကြက်အပ်သော ဘုံလျှိုရှိသောညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သြနဒ္ဓံပိဋ္ဌံ, အနုဇာနာမိ။ [သြနဒ္ဓမဠန္တိ ဘိသိ ဧကာပဒ္ဓံ (ညောင်စောင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း စပ်သည်ကို) ကတ္တာ ပဒ္ဓမဠံ-ဝိမတိ။] ဥလ္လောကံ-အောက်ခံအခင်းကို၊ အက ရိတ္တာ-၍၊ သန္ထရန္တိ၊ ဟေဋ္ဌတော-အောက်၌၊ နိပတန္တိ-လျှောကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဆဝိ-ဘုံလျှိုရေကို (ဘုံလျှိုဇ၏ အပေါ်ခွံအဝတ်ကို) ဥပ္ပါဒေတွာ-ဟရန္တိ၊ [ဘိသိစ္ဆဝိ စောရာ ဟရန္တိ-ဝိမတိ။] ဖေါသိတုံ-အပေါ်၌ ဆိုးရေပေါ်ကာ, နန္ဒင်းပေါက်တို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်း ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဟရန္တိယေဝ-ဆောင်ယူမြဲ ဆောင်ယူကုန်သည်သာ၊ ဘတ္တိကမ်ဟံ-ဘုံလျှို အရေပေါ်၌ အဆင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို ၊ပေ၊ ဟတ္ထဘတ္တိကမ်ဟံ-ဘုံလျှိုအရေပေါ်၌ လက်ဖြင့်အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို ၊ပေ၊ ဟတ္ထဘတ္တိ-လက်ငါး ချောင်းရာထင်အောင် အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဟတ္ထဘတ္တိကမ်ဟံ ပုဒ်ကို အဒ္ဓကထာ မဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ဟတ္ထဘတ္တိနှင့် သဘော တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိုဟန်တူသည်။]

သေတဝဏ္ဏာဒိ အနုဇာနနကထာ

၂၉၈။ တိတ္ထိယာနံ-တို့၏၊ သေယျာယော-အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းတို့သည်၊ သေတဝဏ္ဏာ-ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဘူမိ-သည်၊ ကာဠဝဏ္ဏ ကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော မည်းနက်သောအဆင်းရှိ၏၊ ဘိတ္တိ-သည်၊ ဂေရုကပရိကမ္မ

ကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော ဂွေးနိုပရိကမ်ရှိ၏။ ၊ပေ၊ သေယျာပေက္ခကာ-ကျောင်းကို ကြည့်လိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝိဟာရေ-၌၊ သေတဝဏ္ဏံ-ဖြူသောအဆင်းကို လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဖရသာယ-ကြမ်းသော၊ ဘိတ္တိယာ-၌၊ သေတဝဏ္ဏာ, နနိုပတတိ-မကျ။ (မစ္ဆဲ)။ (နနိုပတတိတိ နအလ္လိယတိ-ဝိမတိ။) ထုသပိဏ္ဍံ-ဖွဲ့ဆုပ်ကို၊ ဒတ္တာ, ပါဏိကာယ-သံလက်ဖြင့်၊ ပဋိဗာဟေတ္တာ-ဖိနှိပ် ပွတ်တိုက်၍ ၊ပေ၊ သေတ ဝဏ္ဏာ-သည်၊ အနိဗန္ဓနိယော-မဖွဲ့မစပ်သည်၊ (မစွဲမကပ်သည်)။ ဟောတိ၊ (နနိုဗန္ဓတိတိ အနိဗန္ဓနိယော၊ နလဂ္ဂနကောတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။) သဏှမတ္တိကံ-နှုးညံ့သော မြေညက်ကို ၊ပေ၊ ဣဏ္ဍာသံ-သစ်စေးကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌမဒ္ဒံ-မုန့်ညက် ကစီရေကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ကုဏ္ဍကမတ္တိကံ-ဆန်ကွဲဖြင့်ရောအပ်သော မြေညက်ကို ၊ပေ၊ သာသပကုဋ္ဌံ-မုံညင်းမှုန့်ကိုလည်းကောင်း၊ သိတ္ထတေလကံ-ပျားဖယောင်းဆီကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အစ္ဆုဿဏ္ဍံ-အလွန်များသည် ၊ပေ၊ ပစ္ဆုဒ္ဒရိတုံ-သုတ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဂဏ္ဍုမတ္တိကံ-တီ၏ ချေးဖြစ်သော မြေညက်ကို၊ (တီကျစ်စာကို) ၊ပေ။

ပဋိဘာန စိတ္တပဋိကေ္ခပ။ ၂၉၉။ ပဋိဘာနစိတ်ံ-ရှေ့ရှုထင်လာသော ဉာဏ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်သောအရုပ်ကို၊ ဣတ္ထိရူပကံ-မိန်းမရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသရူပကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရာပေန္တိ။ [မာလာကမ္မံ စသည်တို့၏အနက်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ၂၅၇-ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဣဏ္ဍကာစယာဒိ အနုဇာနနကထာ

၃၀၀။ ဝိဟာရာ နိစဝတ္ထုကာ ၊ပေ၊ အလမ္ဗုနဘာဟံ၊ (ဤဝါကျတို့ကို ကထိနသာလာ ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) အာဌကမုန္ဒာ-ဟင်းလင်းအပြင်ရှိကုန်သည်၊ (အကာမရှိကုန်သည်၊) ဟောန္တိ ၊ပေ၊ တိရောကရဏီ-ခြားကွယ်အောင်ပြုကြောင်း အဝတ်အကာကို၊ (ကန့်လန့်ကာကို) ၊ပေ၊ ဥက္ခိပိတ္တာ-မြှောက်၍ ၊ပေ၊ အမုကုဋ္ဌကံ-ထက်ဝက်သော နံရံကို ၊ပေ၊ အမုကုဋ္ဌကာ-မှ၊ ဥပရိတောမှ၊ (အထက်က) ၊ပေ၊ တယော-နှင့်သော၊ ဂဇ္ဇေ-အခန်းတို့ကို၊ သိဝိကာဂဇ္ဇံ-၄ ထောင့်စပ်စပ် အခန်းကို လည်းကောင်း၊ နာဠိကာဂဇ္ဇံ-ရှည်သောအခန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟမ္မိယဂဇ္ဇံ-အထက်ပြင်၌ အထွဋ်မရှိသော အခန်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဝါ-အထွဋ်မပါသော ဦးပြည်းအခန်းကို၎င်းလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ခုဒ္ဒကေ-သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ .ဂဇ္ဈ ကရောန္တိ၊ ဥပစာရော-ဥပစာသည်၊ နဟောတိ-မရှိ။ (ဥပစာရော နဟောတိတိ ဂဇ္ဈသ ဗဟိ သမန္တာ အနုပရိဂမနသ ဿကာသော နပ္ပဟောတိ၊-ဝိမတိ။) ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌပါဒေါ-နံရံခြေသည်၊ ဇီရတိ၊ ကုလက်ပါဒကံ-နံရံခြေကို ထောက်ထားကြောင်း အောက်ခံအခြေကို ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌော-ကို၊ ဿဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်၏၊ ပရိတ္တာဏကိဋ္ဌကံ-မိုးရေကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော, ထန်းရွက် စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအပြားကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒသုဓံ-နယ်အံ့ပ်သော အက််တေ မြေညက်ရှိသော အကာကိုလည်းကောင်း၊ (ဝိတာနဝတ္ထု၌ "ဝိတာနံ-မျက်နှာကြက်ကို "ဗိတာန်" ဟုလည်း ပေးကြ၏၊ ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်လွယ်ပြီ) ၊ပေ၊ အနာဋ္ဌကာ-အာဋ္ဌန် မရှိကုန်သည်၊ (အဦးစမုခ် မရှိကုန်သည်)။ (ဆင်ဝင်ကို ဆိုသည်။) အပ္ပဋိသရဏာ-ရှေ့ရှု ကိန်းအောင်းရာ မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ အာဋ္ဌန်-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဃနံ-ခွေးအိပ်, ခြေနင်းခုံကိုလည်းကောင်း။ ဝါ-ထွက်ဝင်ရာ တံခါးခုံကိုလည်းကောင်း၊ ပကုဋ္ဌံ-ကြောင်လည်ခန်းကိုလည်းကောင်း၊ သြသာရကံ-စမြင်ကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးနိဿယ၌ "ပျော့ခန်း" ဟု ပေး၏။] ၊ပေ၊ သံသရဏာ ကိဋ္ဌကံ-ဝဲဘက်ယာဘက်သို့ ရွှေ့တတ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဘီးတပ်အပ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇုဂါဋ္ဌကိဋ္ဌကံ-ဖွင့်ပြီးနောက် ဒုတ်ဖြင့် ထောက်ထားအပ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဥပဋ္ဌာနသာလာ အနုဇာနနာ။ ၃၃၁။ အလ္လောကာသေ-၌၊ ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ-ဆွမ်းကို ခံတွင်း၌ စွန့်လွှတ်မှုကို၊ (ဆွမ်းစားမှုကို) ကရောန္တာ-ကုန်လသော် ၊ပေ၊ ကိလမန္တိ။ [ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ၏ ဝိဂ္ဂဟကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ, ဘိက္ခုနီဝိဘင်း, ဥပကိဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ဥပဋ္ဌာနသာလံ-ကပ်၍ တည်ရာစရပ်ကို (ဆွမ်းစားစရပ်ကို) ၊ပေ၊ ပါနိယံ-သောက်ရေသည်၊ သြတပ္ပတိ-ပူနေ၏။ (ပါနိယံ သြတပ္ပတိတိ ပါနိယ ဘာဇနေသု ထပိတပါနိယံ အာတပေန သန္တပ္ပတိ၊-ဝိမတိ။) ပါနိယသာလံ-သောက်ရေ ထားစရာ (ရေအိုးစင်)ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယမဏ္ဍပံ-သောက်ရေထားစရာ မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပါနိယဘာဇနံ-သောက်ရေခွက်သည်၊ နဿံဝိဇ္ဇတိ။ (ရှေ့၌ "ပါနိယဘာဇန" ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ "သောက်ရေခွက်" ဟု ပေးရသည်။) ပါနိယသခ်ံ-သောက်ရေ ခရုသင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယသရာဝကံ-သောက်ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [အခြားနေရာ၌ "ဥပဋ္ဌာန သာလာ" သဒ္ဒါသည် ဘုရားစသော ဆရာသမားအထံ ဆည်းကပ်ရာ စရပ်ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ ဤ၌ကား "ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ ကရောန္တာ" စသည်ဖြင့် လာသောကြောင့် ဆွမ်းစားစရပ်ကို ဟောရသည်။]

ပါကာရာဒိ အနုဇာနန။ ၃၀၂။ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အပရိကၠိတ္တာ-မကာရံအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒက ဆိုင်ရာသိက္ခာပုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ပရိဝေဏော-ပရိဝုဏ်၌၊ တဟံ တဟံ-ထိုထို အရပ်၌၊ အဂ္ဂိဌာနံ-မီးထားရာအရပ်ကို၊ (မီးထည့်ရာအရပ်ကို၊) ကရောန္တိ၊ ပရိဝေဏံ-သည်၊ ဥဏ္ဍာပံ-စွန့်ပစ်အပ်သော အမှိုက်အပေါင်းရှိသည်၊ (အမှိုက်ရှုပ်သည်၊) ဟောတိ၊ အဂ္ဂိသာလံ-မီးထားရာ စရပ်ကို၊ (မီးတင်းကုပ်ကို၊) ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အာရာမ ပရိကၠေပါနုဇာနန။ ၃၀၃။ အဇကာပိ-ဆိတ်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသုကာပိ-နွားစသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပရောပေ-ကျောင်းအနီး၌ စိုက်အပ်သော သစ်ပင်တို့ကို၊ ဝိဟေဌေန္တိ-ညှင်းဆဲကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ, ပရိကၠိပိတုံ-ကာရံခြင်းငှာ၊ တယော-နှင်သော၊ ဝါဠေ-တားမြစ်ကြောင်း အကာအရံတို့ကို၊ ဝေဠုဝါဠံ-ဝါးဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏကဝါဠံ-ဆူးဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ ပရိကၠံ-ကျုံးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ကောဋ္ဌကံ-တံခါးမုခ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပေသိံ-ဆူးတံခါးကိုလည်းကောင်း၊ ယမကကဝါဠံ-အစုံဖြစ်သော တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ တောရဏံ-တုရိုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပလိယံ-တံခါးကျည် (မင်းတုပ်)ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [တောရဏနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို အဘိဓာန်နိဿယသစ် (၂၀၅) ဂါထာ၌ ကြည့်ပါ။]

မာဂဓော ၊ပေ၊ ရာဇာ-သည်။ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒက (၂၅၀)၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ၊ပေ၊ သုဓာမတ္တိကာလေပနံ-အက်ီတေမြည်းတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ ပါသာဒံ-ကို၊ ကာရေတုကာမော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကိံ-အဘယ်မည်သော၊ ဆဒနံ-အမိုးကို၊ အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိံ (ဆဒနံ) အနနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ပဌ, ဆဒနာနိ-တို့ကို၊ အနုဇာနာမိ ဣဒဏ္ဍကာဆဒနံ-အုတ်အမိုးကိုလည်းကောင်း၊ သိလာ-ကျောက်၊ သုဓာ-အက်ီတေ၊ တိဏ-မြက်၊ ပဏ္ဏဆ္ဆဒနံ-သစ်ရွက်အမိုးကိုလည်းကောင်းတည်း။. . . ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထု

၃၀၄။ အနာထပိဏ္ဍိကော-သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ရာဇဂဟသေ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌နေသော၊ သေဋ္ဌိသေ-၏၊ ဘဂိနိပတိကော-နှမခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ အထ-၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရဏီ

ယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ အဂမာသိ-သွားပြီ၊ တေန သမယေန-အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သွားရာ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကေန ၊ပေ၊ နိမန္တိတော-ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ အထ-ဗုဒ္ဓပွဲမုခသံယာကို ပင့်ဖိတ်အပ်ရာထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကော ၊ပေ၊ ဒါသေစ-ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရေစ-အလုပ်သမားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိုး)။ ဘဏေ-အမောင်တို့၊ တေန-ထိုသို့ ဗုဒ္ဓပွဲမုခသံယာကို ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဖို့ရာ ပင့်ဖိတ်ထားခြင်းကြောင့်၊ ကာလသော-စောစော၌ပင်၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ယာဂုယော-တို့ကို၊ ပစထ-ကျိုကြကုန်လော ၊ပေ၊ ဥတ္တရိဘဏ်နိ-လက်သုတ်တို့ကို၊ သမ္မာဒေထ-ပြီးစီးစေကြကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ စေခိုင်းပြီ။

အထ-စေခိုင်းရာ ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိုး)၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘ၌၊ အယံ ဂဟပတိ-သည်၊ မယိ-သည်၊ အာဂတေ-လာလသော်၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ-တို့ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချထား၍၊ မမညေဝ-ငါနှင့်သာ၊ သဒ္ဓိ, ပဋိသမ္ဘေါဒတိ-ခမနီယ, စသည်သဘော, မေးမြန်းပြောလျက်, ရောနှောမိ၏၊ သော အယံ-ထိုကဲ့သို့သော ဤသူဌေးသည်၊ ဒါနိ-၌၊ ဝိက္ခိတ္တရူပေါ-(ငါမှတစ်ပါး အခြားအာရုံ၌) ပျံ့လွင့်သောသဘောရှိသည်၊ ("ဝိရတ္တရူပေါ-ခင်မင်ခြင်းကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောရှိသည်" ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။) (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အာဏာပေသိ၊ ကိုး-အဘယ်သို့နည်း၊ ဣမသေ ဂဟပတိသေ-၏၊ အာဝါဟောဝါ-သတို့သမီးကို မိမိအိမ်သို့ ဆောင်ယူခြင်း မဂ်လာသည်သော်လည်း၊ (သမီးဆောင်ခြင်း မဂ်လာ မဂ်လာသည်သော်လည်း၊) ဘဝိဿတိနုခေါ-ဖြစ်လတ္တံ့လေလော၊ ဝိဝါဟောဝါ-မဂ်လာအစီအရင်ဖြင့် သတို့သမီး ကို သူတစ်ပါးအိမ်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်း မဂ်လာသည်သော်လည်း၊ (သမီးပေးခြင်း မဂ်လာသည်သော်လည်း၊) ဘဝိဿိနုခေါ-ဖြစ်လတ္တံ့လေလော၊ မဟာယညောဝါ-ကြီးစွာသော ယဇ်သည်သော်လည်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတောနုခေါ-ရှေ့ရှုတည်လေသလော၊ မာဂဓော ၊ပေ၊ ရာဇာဝါ-ကိုသော်လည်း၊ သွာတနာယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဗလကာယေန-ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ, နိမန္တိတောနုခေါ-ဖိတ်မန်အပ်လေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ [အာဝါဟ ဝိဝါဟပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် သဠ္ဓရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

[ဤမှနောက်၌ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးက အနာထပိဏ်သူဌေးထံသွား၍ စကားပြောပုံ, အနာထပိဏ်သူဌေးက မိမိကြံစည်အပ်သော အကြောင်းကို ပြောပုံကိုသိပါ။] ဂဟပတိ, မေ-၏၊ 'အာဝါဟောဝါ နု ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ ၊ပေ၊ အ့ပိစ-စင်စစ်ကား၊ မေ-၏၊ မဟာယညော-သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော-ပါပြီ၊ သွာတနာယ ဗုဒ္ဓပွဲမုခေါ, သံဃော-ကို၊ နိမန္တိတော-အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ - ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဂဟပတိ

တွဲ, ပုဒ္ဓေါတိ-ဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ ဝေဒေသိ-ပြောလိုက်ပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးပြီ၊ ဂဟပတိ၊ အဟံ, ဗုဒ္ဓေါတိ-ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေပြီ။ (ဤသို့ ၃ ကြိမ် မေး၍, ၃ ကြိမ်ဖြေသည်။) ဂဟပတိ, ဗုဒ္ဓေါ, ဗုဒ္ဓေါတိ-ဗုဒ္ဓေါ, ဗုဒ္ဓေါဟူသော၊ ယဒိဒံ (ယော+အယံ) ယောသော-အကြင်အသံသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧသော ယောသောပိ-ဤအသံကိုလည်း၊ လောကသ္မိံ-၌၊ ဥလ္လဘော-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏။ (ကြားရခဲ၏)၊ ဂဟပတိ, ဣမံ ကာလံ-ဤအချိန်၌၊ အရဟန္တံ-ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ-မဖေါက်မပြန်, အမှန်ကိုယ်တိုင်, အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ တံ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဒဿနာယ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ-သွားခြင်းငှာ၊ သက္ကာနုခေါ-တတ်ကောင်းပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ, ဣမံ ကာလံ-၌ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ, အကာလော-အခါမဟုတ်တော့၊ ဣတိ-ပြီ။

၃၀၅။ အထ-ပြောပြရာ, ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ သွေ-နက်ဖန်၌၊ ဒါနိ-ယခု၊ ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိသာမိ-သွားရတော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ-ဘုရား၌ဖြစ်သော၊ သတိယာ-ဖြင့်၊ နိပဇ္ဇိတ္တာ-လျောင်းပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-၌၊ (ဝုဋ္ဌာသိ၌စပ်)၊ ပဘာတံ-လင်းပြီဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တိက္ခတ္တုံ, ဝုဋ္ဌာသိ-ထပြီ၊ အထ-ထပြီးရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ယေန-၌၊ သိဝကဒ္ဓါရံ-သုသာန်တံခါးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့, ဥပသင်္ကမိ၊ အမနုဿာ-အရိယာနတ်တို့သည်၊ (အမနုဿာတိ အဓိဂတဝိသေသာ ဒေဝတာ-သာရတ္ထ။) ဒ္ဓါရံ, ဝိဝရိသု-ဖွင့်ပေးကြကုန်ပြီ၊ နဂရမ္ဘာ-မှ၊ နိက္ခန္တသေ-ထွက်လာပြီးသော်၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေ-သော၊ ဂဟပတိသေ-၏၊ အာလောကော-အရောင် အလင်းသည်၊ အန္ဓရဓာယိ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ အန္ဓကာရော-အမိုက်မှောင်သည်၊ ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ဘယ်-ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘီတတ္တံ-ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုယ်၏ တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ-အမွေးတို့၏ ရှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊) ဥဒပါဒိ-ဖြစ်ပြီ။ (ဤ ၃ ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို တတိယပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) တတောဝ-ထိုအရပ်

အာလောကော အန္ဓရဓာယိ။ ။ အာလောကော အန္ဓရဓာယိတိ ယော ဗုဒ္ဓါရမဏာယ ပီတိယာ အာနုဘာဝေန မဟန္တော သြဘာသော အဟောသိ၊ ယေန စသေ ပဒီပသဟသေ နဝိယ ဝိဂတန္ဓကာရော မဂ္ဂေါ အဟောသိ၊ သော ဗဟိနဂရေ ဆဝသရီရ သမာကုလ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ပိ တစ္ဆံ အာမကသုသာနံ ပတ္တသေ ဘယေန ပိတိဝေဂေ မန္ဒီဘူတေ အန္ဓရဓာယိ-ဝိမတိ။

မ့ပင်၊ နိ၀တ္တိတုကာမော-ပြန်နစ်လိုသည်၊ (ပြန်လှည့်လိုသည်၊) ဟောတိ၊ အထ-ပြန်နစ်လိုရာ်ထိုအခါ၌၊ သိ၀ကော-သုသာန်၌နေသော၊ ယက္ခော-နတ်သည်၊ အန္တရဟိတော-ကွယ်ပျောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သဒ္ဒံ-ကို၊ အနုဿာ၀েသိ-ကြားသိစေပြီ၊ (ကိုး)။

ဂါထာအနက်။ ။ သတံ ဟတ္ထီ (သဟဿာနိ)-ဆင်ရတနာ တစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံ အဿာ (သဟဿာနိ)-မြင်းရတနာ တစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံ အဿတရီရထာ (သဟဿာနိ)-အဿတိုရ်မြင်း ကပ်ယှဉ်အပ်သော ရထားတစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ-စွပ်အပ်(ဝတ်ဆင်အပ်)သော ပတ္တမြားနားဆောင်းရှိကုန်သော၊ သတံ ကညာသဟဿာနိ-သတို့သမီးရတနာ, ကညာတစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဿ ပဒဝိတိဟာရဿ-ဘုရားဖူးသွားသူ၏ ခြေတစ်လှမ်း၏၊ သောဠသိ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်ဖြစ်သော၊ ၀ါ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်, ၁၆ ပြန်စိတ်၍ တစ်စိတ်ဖြစ်သော၊ ကလံ-အဖို့ကို၊ နာဃ္ဃန္တိ (နဃ+အဃ္ဃန္တိ)-မထိုက်တန်ကုန်။ ["သောဠသိ ကလံ" ၌ နောက်နည်းသည် ဋီကာနည်းတည်း။]

ဂဟပတိ-အိမ်ရှင်သူဌေး၊ အဘိက္ကမ-ရှေ့သို့တိုးပါလော၊ ဂဟပတိ, အဘိက္ကမ-လော၊ တေ-၏၊ အဘိက္ကန္တံ-ရှေ့သို့တိုးခြင်းသည်၊ သေယျော-မြတ်၏၊ (ကောင်း၏)၊ ပဋိက္ကန္တံ-နောက်သို့ ပြန်ခြင်းသည်၊ နော (သေယျော)-မမြတ်ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ (သဒ္ဒံ အနုဿာ၀েသိ)၊ အထ-ကြားသိစေရာ, ထိုအခါ၌၊ အနာထပိ(ဏ္ဍိ)ကဿ ဂဟပတိဿ-၏၊ အန္ဓကာရော အန္ဓရဓာယိ၊ အာလောကော ပါတုရဟောသိ၊ ယံ ဘယံ-သည် လည်းကောင်း ၊ပေ၊ (ယော) လောမဟံသော-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ သော-ထို ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ-ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ [ဒုတိယ အကြိမ် တတိယအကြိမ်၌လည်း ဤအတူပင်တည်း။]

အထ-ဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသတို့ ငြိမ်းပျောက်ရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ယေန-၌၊ သီတ၀နံ-ယင်းတိုက်တောသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ပြီ၊ တေန သမယေန-အနာထပိဏ်သူဌေး ရောက်လာရာ, ထိုအခါ၌၊ ဘဂ၀ါ, ရတ္တိယာ-၏၊ ပစ္ဆိမယံ-မိုးသောက်အခါ၌၊ ပစ္ဆိဒ္ဒါယ-စောစောထတော်မူ၍၊ အဗ္ဘောကာသေ စင်္ကမတိ၊ ဘဂ၀ါ ၊ပေ၊ နိသဇ္ဇ-ထိုင်တော်မူပြီး၍ ၊ပေ၊ အ၀ေါစ၊ (ကိုး)၊ သုဒတ္တ-သုဒတ္တ၊ ဧဟိ-လာလော၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ နာမေန-ဝယ်နာမည်အားဖြင့်၊ မံ-ကို၊ ဘဂ၀ါ, အာလပတိ-ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ဟဒ္ဒော-ရွှင်လန်းသည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ-တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဘဂ၀တော-၏၊ ပါဒေသု-တို့၌၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ နိပတိတ္တာ-ပျပ်ဝပ်၍ ၊ပေ၊ အ၀ေါစ၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ - မြတ်စွာ

ဘုရား၊ ကစ္စိ-အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ၊ သယိတ္ထ-ကျိန်းစက်တော်မူရပါ၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ (ယော) ဗြာဟ္မဏော-ကိလေသာ အာသဝေါတို့ကို မျှောပြီးသော အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်း အားဖြင့် ငြိမ်းတော်မူပြီးသည်၊ သီတိဘူတော-ကိလေသာအပူ မရှိသဖြင့် အေးမြသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ နိရုပဓိ-ကိလေသာဟူသော ဥပဓိမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာမေ သု-ဝတ္ထု၊ ကိလေသာ ၂ ဖြာသော ကာမတို့၌၊ နု လိမ္ပတိ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် လိမ်းကျံကပ်ငြိတော်မမူ (သော) ဗြာဟ္မဏော-သည်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝေ-စင်စစ်၊ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ၊ သေတိ-အိပ်ရ (နေရ)၏။ [နု လိမ္ပတိ ကာမေသူတိ ဝတ္ထုကာမေသုစ ကိလေသကာမေသုစ တဏှာဒဋ္ဌိလေပေဟိ နု လမ္ပတာ-အဂုတ္တရ တိက, ဒေဝဒူတဝဂ်, ဟတ္ထကသုတ္တဋ္ဌကထာ။]

သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသတ္တိယော-ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာတို့ကို၊ ဝါ - ဘဝတို့၌ တောင့်တတတ်သော တဏှာတို့ကို၊ ဆေတ္တာ-ဖြတ်ပြီး၍၊ ဟဒယေ-စိတ်နှလုံး၌၊ ဒရံ-ကိလေသာဟူ, အပူခပ်သိမ်းကို၊ ဝိနေယ္ယ-ပယ်ဖျောက်၍၊ စေတသော-စိတ်၏၊ သန္တိ-ငြိမ်းအေးခြင်းသို့၊ ပပ္ပဿ-ရောက်ပြီး၍၊ (တစ်နည်း) စေတသာ-ဖြင့်၊ သန္တိ-ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပ္ပဿ-၍၊ ဥပသန္တော-ငြိမ်းအေးတော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သုခံ, သေတိ-အိပ်ရနေရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည် ၊ပေ၊ ဂဟပတိဿ-အား၊ အာနုပုဗ္ဗီ-အစဉ်အတိုင်း ဟောပြောထိုက်သော၊ ကထံ-တရားစကားကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ သေယျထိဒံ-အဘယ်အာနုပုဗ္ဗီကထာကိုနည်း၊ ဒါနကထံ-ဒါနနှင့် စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ သီလကထံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂကထံ-နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမာနံ-ကာမဂုဏ်တို့၏၊

ဟေ သုဒတ္တ။ ။ ဟေ သုဒတ္တာတိ သော ကိရ သေဋ္ဌိ ဂစ္ဆမာနောဝ စိန္တေသိ၊ "ဣမသ္မိံ လောကေ ဗဟူ ပုရဏာကဿပါဒယော တိတ္ထိယာ "မယံ ဗုဒ္ဓါ မယံ ဗုဒ္ဓါ" တိ ဝဒန္တိ၊ ကထံ နုခေါ အဟံ သတ္ထု ဗုဒ္ဓဘာဝံ ဇာနေယ္ယံ" တိ၊ အထဿ ဧတဒဟောသိ "မယှံ ဂုဏာဝသေန ဥပ္ပန္နံ နာမံ မဟာဇနော ဇာနာတိ၊ ကုလဒတ္တိယံ ပန မေ နာမံ အညတြ မယာ နေ ကောစိ ဇာနာတိ၊ သစေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ကုလဒတ္တိကနာမေန မံ အာလပိဿတိ" တိ၊ သတ္ထာ တဿ စိတ္တံ ဥတ္တာ ဧဝံ (သုဒတ္တဟူ၍) အာဟ၊-သာရတ္ထ။

သန္တိ ပပ္ပဿ စေတသော။ ။ သန္တိ ၊ပေ၊ စေတသောတိ စိတ္တဿ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ ပါပုဏိတ္တာ၊ ကရဏဝစနံ ဝါ ဧတံ၊ သဗ္ဗစေတသော သမန္နာဟရိတ္တာတိ အာဒိသုဝိယ၊ စေတသာ နိဗ္ဗာနံ ပါပုဏိတ္တာတိ အတ္ထော၊-တိကအဋ္ဌတ္ထရ, ဒေဝဒူတဝဂ်, ဟတ္ထက သုတ္တဋ္ဌကထာ။ [ပပ္ပ ယျ၌ ပ+အပဓာတ်, ဩပစ္စည်း (ဥပြ)၊ တ္တာ၏ ကာရိယ ယ, ဒ္ဒေဘော်။]

အာဒီနဝံ-အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သြကာရံ-ယုတ်ညံ့ပုံကိုလည်းကောင်း၊ သံကိ လေသံ-ညစ်ညမ်းပုံကိုလည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မေ-ကာမမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဝါ-စျာန်စသော တရား၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေသိ-ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။

ယဒါ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အနာထပိဏ္ဍိကံ-သော၊ ဂဟပတိ-ကို၊ ကလ္လစိတ္တံ-အထက်ဒေသနာ၏ တည်ရာအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝါ-အသဒ္ဓိယ, စသည်ရောဂါ, ကင်းစင်ကွာသဖြင့်, ကျန်းမာသောစိတ် ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒုစိတ္တံ-ဒိဋ္ဌိမာန, စသည်စုစု, ကင်းစင်မှုကြောင့်, နူးညံ့ သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ-ကာမစ္ဆန္ဒ, စသည်ခပင်း, နီဝရဏ မှကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ-သမ္မာပဋိပတ်၌ မွန်မြတ်သော ပီတိပါမောဇနှင့် ယှဉ်သည့်အတွက် တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တံ-သဒ္ဓါစည်ပင်သဖြင့် ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အညာသိ-သိတော်မူပြီ။ [ဤဝါကျတို့၏ အနက်ကို သိလက္ခန်, အမဋ္ဌသုတ် နိဿယ ဗုဒ္ဓူပသက်မနကထာ၌ အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပြထားပြီ။]

အထ-သိတော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာမုက္ကံသိကာ-ကိုယ် တော်တိုင် ထုတ်ပြတော်အပ်သော၊ ယာ ဓမ္မဒေသနာ-အကြင် တရားဒေသနာ တော်သည်၊ (အတ္ထိ)။ တံ-ထို တရားဒေသနာတော်ကို။ [ထို သာမုက္ကံသိကာဒေသနာ တော်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် "ဒုက္ခံ" စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။] ဒုက္ခံ-ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ မဂ္ဂံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေသိ-ပြီ၊ သေယျ ထာပိ နာမ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သော၊ အပဂတကာဠကံ-ကင်း သော အမည်းအညစ်ရှိသော၊ ဝတ္ထံ-အဝတ်သည်၊ သမ္မဒေဝ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ရဇနံ-ဆိုးရည်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ-ခံယူနိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-ဤ အတူသာလျှင်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ, ဂဟပတိဿ-၏၊ တသ္မိံယေဝ အာသနေ-ထိုနေရာ၌ပင်၊ ဝိရဇံ-ကင်းသော အပါယဂမနီယ ရာဂစသော မြူရှိသော၊ ဝါ-အပါယဂမနီယ ရာဂစသော မြူမှကင်းသော၊ ဝီတမလံ-ကင်းသော ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ ဝါ-ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဟူသော အညစ်အကြေးမှကင်း သော၊ ဓမ္မစက္ခု-သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့၌ သိမြင်တတ်သောသောတာပတ္တိဉာဏ်စက္ခု သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ, ကြွင်းမဲ့ညဿုံ, အလုံးစုံ သော အကြင်တရားသည်၊ သမုဒယဓမ္မံ-ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားဟူသမျှသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ-ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊

ဣတိ (ဥဒပါဒိ)။ [“ဝိရုဇ်” စသည်တို့ကို သာမညဖလသုတ် အဆုံး၌ အနက်ပေးထားပြီ။]

အထ-သောတာပန်ဖြစ်ပြီးရား ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ဒိဋ္ဌမ္မော-မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသည်၊ ပတ္တမ္မော-ရောက်အပ် ရအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသည်၊ ဝိဒိတမ္မော-သိအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသည်၊ ပရိယောဂါဠှမ္မော-ထက်ဝန်းကျင် သက်ဝင်အပ်ပြီး သော သစ္စာ ၄ ပါးတရားရှိသည်၊ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော-လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်၊ ဝါ-ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသည်၊ ဝိဂတ ကထံကထော-ကင်းသော အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့် မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်၊ ဝါ-ကင်းသော သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်၊ သတ္ထုသာသနေ-မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော-ကင်းသော ရွံ့ရှားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အပရပ္ပစ္စယော-မိမိမှတစ်ပါး, အခြားသူဟူသော ယုံကြည်ထိုက်သူ မရှိသည်၊ (ယုံကြည်စရာ အခြားသူမလိုသည်၊) (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)။ ဘန္တေ အဘိ ဣဒံ-အလွန် ကောင်းပါပေစု၊ ဘန္တေ, အဘိဣဒံ-စု။ (ဤပုဒ်၌ အနက်မျိုးမျိုးကို သာမညဖလသုတ် နိဿယ, ဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာကထာ၌ ပြထားပြီ။) ဘန္တေ သေယျထာပိ-ကား၊ နိဂုဇ္ဇိတံ-တစ်စုံတစ်ယောက် မှောက်ထားအပ်သော အိုးခွက်ကို၊ ဝါ-အလို အလျောက်မှောက်နေသော အိုးခွက်ကို၊ ဥက္ကာဇ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ-လှန်ပြလိုက် သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နံ-မြက်သစ်ရွက် စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရာဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိဝါ-ဖွင့်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မူဠှ သ-အရပ်မျက်နှာတို့၌ တွေဝေနေသူအား၊ (မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား၊) မဂ္ဂံ-လမ်းဖြောင့်လမ်းမှန်ကို၊ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိဝါ-ပြောပြလိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော-ကောင်းသော မျက်လုံးရှိသူတို့သည်၊ ရူပါနိ-ရူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခိန္တိ (ဒက္ခန္တိ)-မြင်နိုင်ကုန်လတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ အနေကာရေ-အမိုက် မှောင်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ-ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျ သေယျထာပိဝါ-ညှိထွန်း ဆောင်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အနေကပရိ ယာယေန-တစ်ပါးမက, များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ-ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဓမ္မော-တရားတော်ကို၊ ပကာသိတော-ထင်ရှား ပြတော်မူ အပ်ပါပေပြီ။

ဘန္တေ, သောဟံ (ဧသော+အဟံ)-ထို တပည့်တော်သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံဃဉ္စ-ရဟန်း သံဃာတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆामိ-ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ-ဥာဏ်ဖြင့်သိမှတ်

ပါ၏။ ဘဂဝါ, မံ-ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏာပေတံ-အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်တတ်သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဥပါသကံ-ဥပါသကာဟူ၍၊ ဓာရေတု-မှတ်တော်မူပါ၊ (စိတ်၌ ဆောင်တော်မူပါ။) ဘန္တေ ၊ပေ၊ သွာတနာယ ဘတ္တံ အဓိဝါသေတု၊ ဣတိ-လျှောက်ပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တုဏ္ဍီဘာဝေန-ဆိတ်ဆိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ (ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်၊) အဓိဝါသေသိ၊ အထ ၊ပေ၊ ပဒက္ခိဏံ-အရိုအသေကို၊ ကတ္တာ ပက္ကမိ၊ ရာဇဂဟကော သေဋ္ဌိ-သည်၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန ၊ပေ၊ နိမန္တိတော ကိရ-ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အဿောသိ၊ အထ-ကြားသိရရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)။ ဂဟပတိ, တယာ ၊ပေ၊ နိမန္တိတော ကိရ-တဲ့၊ တွဗ္ဗ-လည်း၊ အဂန္တုကော-ညှဉ်သည်သည်၊ အသိ-၏၊ ဂဟပတိ-ယေန (ဝေယျာယိကေန)-အကြင် အလုပ်တာဝန်နှင့်တကွ ကုန်ကျဖွယ်ဟူသမျှဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပမုခသံ-သော၊ သံဃသံ-ဖို့၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုရာ၏။ တေ-အား၊ (တံ) ဝေယျာ'ယိကံ-ကို၊ ဒေမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ, အလံ-တော်ပြီ၊ ယေန ၊ပေ၊ ကရိဿာမိ၊ မေ-၏၊ (ဝါမှာ)။ (တံ) ဝေယျာယိကံအတ္ထိ-ရှိပါ၏။ ဣတိ-ပြီ။ [ဝေယျာယိကံ ပုဒ်အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အမှာ။ ,။ ထို့နောက် နိဂုံးသူဌေးက လာ၍ ပြောပုံ, ဗိမ္ဗိသာရ မဟာရာဇာက ပြောပုံကိုလည်းကောင်း, အနာထပိဏ်သူဌေးက ပယ်မြစ်ပုံကိုလည်းကောင်းသိပါ။ ["ရာဇဂဟကော-သော၊ နေဂမော-နိဂုံးသူဌေးသည်" ဟု ပေး။]

ဧကမန္တံ နိသိန္နော အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)။ ဘန္တေ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ဝဿာဝါသံ-မိုးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော်မူခြင်းကို၊ (ဝါကပ်တော်မူခြင်းကို)၊ အဓိဝါသေတု၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ, သုညာဂါရေ-ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌၊ တထာဂတာ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဘိရမန္တိ-မွေ့လျော်တော်မူကြကုန်၏။ ဣတိ-ပြီ၊ ဘဂဝါ-ရား၊ အညာတံ-သိအပ်ပါပြီ၊ သုဂတ-ရား၊ အညာတံ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အထ-ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ။

၃၀၇။ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ဗဟုမိတ္တော-များသော မိတ်ဆွေရှိသည်၊ ဗဟုသဟာယော-များသော သဟာယ်ချင်းရှိသည်၊ အာဒေယျဝါစော-နာယူထိုက်သော စကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ တံကရဏီယံ-ကို၊ တီရေတွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ယေန သာဝတ္ထိ ၊ပေ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ မနုဿေ-တို့ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိုး)၊ အယျာ-အမောင်တို့၊ အာရာမေ-အာရာမ်တို့ကို၊ ကရောထ-ပြုကြပါကုန်၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေထ-တည်စေကြပါကုန်၊ ဒါနာနိ-တို့ကို၊ ပဋ္ဌပေထ-ဖြစ်စေကြပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ လောကေ-၌၊ ဥပ္ပန္နော-

ဖြစ်တော်မူပြီ၊ (ပွင့်တော်မူပြီ၊) သောစ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ နိမန္တိတော (ဟုတ္တာ) ဣမိနာ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိသတိ-ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ စေခိုင်းပြီ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌပေသုံ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိံ ဂန္တွာ-ရောက်ပြီး၍၊ သမန္တာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ သာဝတ္ထိ-ကို၊ အနုဝိလောကေသိ-အစဉ်လျှောက်၍ ကြည့်ပြီ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ကြ၍ ကြည့်သနည်း၊) ယံ-အကြင်အရပ်သည်၊ ဂါမတော-ရွာမှ၊ (မြို့မှ၊) အတိဒူရေ-အလွန်ဝေးသည်၊ နေဝအသ-မဖြစ်ရာ၊ အစ္စာသန္နေ-အလွန်နီးသည်လည်း၊ နအသ-ရာ။ (သတ္တမီဝိဘတ်ကို လိင်္ဂတ္ထဒ္ဒ သက်ပါ။) ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ-သွားလမ်း, လာလမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ-ဘုရားဖူးလို, တရားနာလိုကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့သည်၊ အတိဣမိနိယံ-ရှေ့ရှသွားနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ အပ္ပါကိဏ္ဏံ-လူတို့နှင့် မရောပြွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ရတ္တိ-၌၊ အပ္ပသဒ္ဒံ-လူသံမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနိဿောသံ-မြို့ရွာတွန်သံမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇနဝါတံ-လှည့်လည်သွားလာသော လူအပေါင်း၏လေမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿရာဟသေယျကံ-လူတို့၏ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ဖြစ်သော အမှုကိုပြုခြင်းအား လျှောက်ပတ်သည်လည်းကောင်း။ (လူတို့၏ လျှို့ဝှက်၍ လုပ်အပ်သောအလုပ်များကို လုပ်ဖို့ကောင်းလောက်အောင် လူသူမရှင်သည်-ဟူလို။) ပဋိသလ္လာန သာရုပ္ပံ-တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌ လျှောက်ပတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသ-ရာ၏၊ (တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော)၊ ဂတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ, ဝိဟရေယျ-သီတင်းသုံးတော်မူရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြ၍၊ (အနုဝိလောကေသိ)။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, ဝိမွိသာရသမာဂမကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ဇေတသ-ဇေတမည်သော၊ ကုမာရသ-မင်းသား၏၊ ဥယျာနံ-ကို၊ ဂါမတော, နေဝ အတိဒူရေ-အလွန်လည်း မဝေးသည်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဒသာ-တွေ့မြင်ရပြီ၊ ဒိသွာန ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အယျပုတ္တ-အရှင့်သား ၊ပေ၊ ဒေဟိ-ပေးပါလော၊ ဣတိ-ပြီ

အဒေယ္ယော ၊ပေ၊ အပိ ကောဋိသန္ထရေန။ ။ ဆိုလိုရင်းကား "အာရာမ်ကို အသပြာစွန်းချင်း ထိအောင်ခင်းရ ဝယ်နိုင်လျှင် ရောင်းပါမည်" ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "အဒေယ္ယော" နေရာ၌ "အာဒေယ္ယော" ဟု ရှိသင့်ပါသည်၊ ဤသို့ ရှိမှလည်း နောက်၌ "ယတော တယာ အယျပုတ္တ အဋ္ဌေါ ကတော" ဟူသော စကားနှင့် ရှေ့နောက် ညီပါသည်၊ ရှေးနိဿယဆရာကား "ကောဋိသန္ထ ရေန အပိ-အသပြာစွန်းချင်း ထိအောင်ခင်းသဖြင့်လည်း၊ အာရာမော-ကို၊ အဒေယ္ယော-ငါပေး အပ်၏" ဟု အနက်ပေး၍ " (အ) သဒ္ဒါကား အနက်မရှိ၊ တတ္ထောမ္ပ သာတည်း" ဟုလည်း မှာသည်။

ဂဟပတိ, အာရာမော-ကို၊ အပိ-စင်စစ်၊ ကောဋိသန္ထရေန-အသပြာစွန်းချင်း, ထိ အောင်ခင်းသဖြင့်၊ အဒေယျော-ယူအပ် ယူနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ-ပြီ။

အယျပုတ္တ, အာရာမော-ကို၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ ၊ပေ၊ နု ဂဟိတော=-မယူအပ်၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပြီ၊ နု ဂဟိတော-မယူ အပ်သေး။ ဣတိ-ဤသို့ ငြင်းခုံ၍၊ ဝေါဟာရိကေ-တရားဆုံးဖြတ်မှုဌာ ယှဉ်ကုန်သော၊ (တရားသူကြီးဖြစ်ကုန်သော)၊ မဟာမတ္တေ-တို့ကို၊ ပုစ्छိသု-မေးကြကုန်ပြီ၊ မဟာမတ္တာ ဧဝံ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ အယျပုတ္တ-အရှင့်သား၊ ယတော-အကြင်ကြောင့်၊ တယာ, အဋ္ဌေ-အဖိုးကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ (အဖိုးဖြတ်အပ်ပြီ၊) (တတော-ကြောင့်) ၊ပေ၊ ဂဟိတော-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ အထ-(တရားဆုံးဖြတ်ပြီးရာ) ထို အခါ၌ ၊ပေ၊ သကဋ္ဌေဟိ-လှည်းတို့ဖြင့်၊ ဟိရညံ-ငွေအသပြာကို၊ နိဗ္ဗာဟာပေတွာ-ထုတ်ဆောင်ပြီး၍၊ ဧဝတဝနံ-ဧဝတမင်းသား၏ဥယျဉ်ကို၊ ကောဋိသန္ထရံ-အသပြာ အစွန်းချင်း, ထိအောင်ခင်းအပ်သည်မည်လောက်အောင်၊ သန္ထရာပေသိ-ခင်းစေပြီ၊ သကိ-ကြိမ်၊ နိဟဋ္ဌ-ထုတ်ဆောင်အပ်သော၊ ဟိရညံ-သည်၊ ထောကဿ-အနည်း ငယ်သော၊ သြကာသဿ-အရပ်၏၊ ကောဋ္ဌကသာမန္တာ-တံခါးမုခ်အနီး၌၊ နု ပ္ပ ဟောတိ-မလောက်၊ အထ ၊ပေ၊ အာဏာပေသိ (ကိ)၊ ဂစ္ဆထ ၊ပေ၊ ဣမံ သြကာသံ သန္ထရိဿာမိ-နဏ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ စေခိုင်းပြီ။

အထ-စေခိုင်းရာထိုအခါ၌၊ ဧဝတဿ, ကုမာရဿ-၏၊ တေ-ဤသို့ စဉ်းစား ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယံ ဂဟ ပတိ-သည်၊ တာဝဗဟုံ-ထိုမျှလောက်များသော၊ ဟိရညံ-ငွေကို၊ ပရိစ္စဇတိ-စွန့်လွှတ် ၏၊ (တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနံ-စဉ်းစားဆင်ခြင်အပ်သည် ရှိသော်၊) ဣဒံ-ဤအလှူသည်၊ ဝါ-ဤသာသနာတော်သည်၊ သြရကံ-ယုတ်ညံ့သည်၊ (အောက်တန်းကျသည်၊) နု ခေါ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ အာဇာနာမိ-သိရ၏၊) ဣတိ-ဤသို့စဉ်းစားပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့စဉ်းစားပြီး၍၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဂဟပတိ, အလံ-တော်ပါပြီ၊ တံ သြကာသံ-ကို၊ မာ သန္ထရာပေသိ-မခင်းပါ စေနှင့်။ ["တို့" ဟု ကတ္တားထည့်ရမည်ဖြစ်၍ အဇ္ဇတနီ သြဝိဘတ်ကို(ဣ) ပြုထား သည်ဟု ကြံပါ။] ၊ပေ၊ ဒေဟိ၊ တေ-ဤအရပ်သည်၊ မမ-၏၊ ဒါနံ-အလှူသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဂဟပတိ - သည်၊ ("ပါဒါသိ" ၌စပ်၊) ဧဝတော-သော၊ အယံ ကုမာရော-သည်၊ အဘိညာတော-အလွန် အသိအမှတ် ပြုအပ်သူတည်း၊ ဥတမနုဿော-ထင်ရှားသောလူတည်း၊ ဧဝရူပါနံ-နဏ်သော၊ ဥတ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဣမမိဿိ ဓမ္မဝိနယေ-တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ဤသာသနာတော်၌၊

ပသာဒေါ-ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ပဟတ္ထိကော-မျှားသော စီးပွားရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစား၍ ၊ပေ၊ ပါဒါသိ-ပေးပြီ၊ အထ ဇေတော ၊ပေ၊ ကောဌဂံ-တံခါးမုခ်ကို၊ မာပေသိ-ဖန်ဆင်းပြီ၊ အထ-ဇေတမင်းသား၏ ဥယျဉ်ကိုဝယ်ယူပြီးရာ) ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ကာရာပေသိ-ပြုစေပြီ၊ (ဆောက်လုပ်စေပြီ) ၊ပေ၊ ကောဌကေ-ရေချိုးအိမ်တို့ကို ၊ပေ၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာယော-ကပ်ရောက်တည်နေရာ ဆွမ်းစားကျောင်းတို့ကို၊ ["ဆည်းကပ်ရာ စရပ်တို့ကို၊ (စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်းဝန်း, ဓမ္မာရုံတို့ကို") ဟု တချို့နေရာ၌ ပေးရ၏။] ၊ပေ၊ မဏ္ဍပေ-တို့ကို၊ ကာရာပေသိ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒကဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ။]

နဝကမ္မဒါနကထာ

၃၀၈။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန ပေသာလီ ၊ပေ၊ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ [ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒက (၂၅၈, ၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တေန သမယေန-၌၊ မနုဿာ သက္ကစ္စံ, နဝကမ္မ-အသစ်အသစ်ဖြစ်သော ပြုဖွယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ယေပိဘိက္ခူ-တို့သည်လည်း ၊ပေ၊ အဓိဋ္ဌေန္တိ-စီမံကြကုန်၏၊ တေပိ-တို့ကိုလည်း၊ သက္ကစ္စံ, စီဝရ ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရေန-သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ကျောင်း, ဂိလာန၏ ရောဂါအတွက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍, အသက်၏အရံဒေကာ အဆောက်အဦးဖြစ်သောဆေးဖြင့်။ [ဤပုဒ်အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ စတုတ္ထသံယာဒိသေသ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အထ-နဝကမ္မကိုပြုကြရာ, ထိုအခါ၌၊ အညတရသ-တစ်ယောက်သော၊ (အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော)၊ ဒလိဒ္ဒသ-ဆင်းရဲသော၊ တုန္နဝါယသ-အပ်ချုပ်သမား၏၊ ဧတံ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣမေ မနုဿာ ၊ပေ၊ ကရောန္တိ၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနံ-စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်သော်၊ ဣဒံ-ဤသက္ကစ္စနဝကမ္မသည်၊ ဝါ-ဤသာသနာတော်သည် ၊ပေ၊ နု ခေါ ဘဝိဿတိ၊ (ဣတိ-ဤသို့၊ အာဇာနာမိ-သိရ၏။) အဟမ္ပိ-သည်လည်း ၊ပေ၊ ယန္တုနကရေယံ-အကယ်၍ပြုရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ သာမံ, စိက္ခလ္လံ-ရွှံ့ကို၊ မဒ္ဒိတ္ဝာ-နယ်ပြီး၍၊ ဣဋ္ဌကာယော-တို့ကို၊ စိနိတ္ဝါ-စီ၍၊ ကုဋ္ဌံ-နံရံကို၊ ဥဋ္ဌာပေသိ-တက်စေပြီ၊ (ထောင်ပြီ)၊ အကုသလေန-မကျွမ်းကျင်သော၊ တေန-ထိုအပ်ချုပ်သမားသည်၊ စိတာ-စီအပ်သော၊ ဘိတ္တိ-သည်၊ ဝက်ာ-ကောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပရိပတိ-ပြိုကျပြီ၊ [ဒုတိယအကြိမ်, တတိယအကြိမ် စီရာ၌လည်း ပြိုကျပြန်သည်။]

အထ-တတိယအကြိမ်ပြုကျရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓာယတိ၊ (ကိ)၊ယေ-အကြင် ပစ္စည်းရှင်တို့သည် ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရံ, ဒေန္တိ-လှူကုန်၏၊ တေ-(ပစ္စည်း ၄ ပါးကို လှူ ဖေါ်ရသော) ထိုပစ္စည်းရှင်တို့ကိုသာ၊ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ သြဝဒန္တိ-ပြောဆို ဆုံးမကြကုန်၏၊ အနုသာသန္တိ-နည်းပေးလမ်းပြ, သွန်သင်ကြကုန်၏၊ တေသဉ္စ-တို့၏သာ၊ နဝကမ္မံ အမိဋ္ဌေန္တိ၊ အဟံ ပန-ငါသည်ကား၊ ဒလိဒ္ဒေါ-လူဆင်းရဲသည်၊ အမ္မိ၊ မံ-ကို၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ (ဘယ်ရဟန်းကမျှ)၊ န သြဝဒတိဝါ-သြဝါဒလည်းမပေး၊ နအနုသာသတိဝါ-နည်းလမ်းလည်း မပြ ၊ပေ၊ န အမိဋ္ဌေတိဝါ-စီမံလည်း မစီမံ၊ ဣတိ (ဥဒ္ဓာယတိ)၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒလိဒ္ဒဿ-သော၊ ဥဒ္ဓာယန္တဿ-သော၊ တုန္နဝါယဿ-၏၊ (ဝစနံ-ကို၊) အသောသုံ ၊ပေ။

အထ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, နဝကမ္မံ-ကို၊ ဒါတုံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ နာဝကမ္မကော-အသစ်သစ် ပြုဖွယ်အမှုမဲ့ ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု, ဥဿုက္ကံ-ကြောင့်ကြစိုက်သူ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ-ရောက်လိမ့်မည်၊ (ကိ)၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင် ၊ပေ၊ ပရိယောသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျနုခေါ-ရောက်ရာပါဘုံနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဥဿုက္ကံ အာပဇ္ဇိဿတိ)၊ ခဏ္ဍံ-ကျိုးပြတ်သောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖုလ္လံ-ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသင်္ခရိဿတိ-ပြင်ဆင်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ပြီ။

ကမ္မဝါစာ၌ "ဂဟပတိနော-၏၊ ဝိဟာရံ-ကို ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝကမ္မံ-ကို၊ (အဓိဋ္ဌာတုံ-စီမံခြင်းငှာ) ဒဒေယျ" ဟု လည်းကောင်း၊ နိဂုံးဝါကျ၌ "ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝကမ္မံ-ကို၊ (ကာတုံ-ငှာ) ၊ပေ၊ ဂဟပတိနော-၏၊ ဝိဟာရော (ဝိဟာရေ)-ကျောင်း၌ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝကမ္မံ-ကို၊ ဒိန္နော (ဒိန္နံ)-အပ်ပါပြီ" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။

ဒဒေယျ, ဒိန္နော။ ။ ဒဒေယျာတိ နဝကမ္မံ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝိဟာရေ ဣဿရိယံ ဒဒေယျာတိ အတ္ထော၊ ဒိန္နောတိ နဝကမ္မံ ကာတုံ ဝိဟာရော ဒိန္နော၊ ဝိဟာရေ နဝကမ္မံ ဒိန္နံတိဝါ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

အဂ္ဂါသနာဒိအနုဇာနနကထာ

၃၁၀။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန သာဝတ္ထိ ၊ပေ၊ ပဏ္ဏမိ၊ တေန သမယေန-၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အန္တေဝါသိကာ-အနီးနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ သံယဿ-၏၊ ပုရတော ပုရတော-ရှေ့၌ ရှေ့၌၊ (ရှေ့က ရှေ့က၊) ဂန္တွာ-သွား၍၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ-သိမ်းပိုက်ကြကုန်၏၊ သေယျာယော-အိပ်ရာ တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြံ၍ သိမ်းပိုက်ကြကုန်သနည်း၊) ဣဒံ-ဤနေရာ

သည်၊ အမှာကံ-တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယာနံ-တို့ဖို့ ဘဝိသတိ ၊ပေ၊ အမှာကံ-တို့ဖို့ ဘဝိသတိ- ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍ သိမ်းပိုက်ကြကုန်၏။ အထ-သိမ်းပိုက်ကြပြီးရာ, ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ၊ပေ၊ ဝိဟာရေသု-တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတေသု-သိမ်းပိုက်အပ်ပြီးကုန်လသော် ၊ပေ၊ သေယျံ၊ အလဘာမာနော (ဟုတ္တာ)၊ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ-၌၊ နိသီဒိ။

အထ-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဥက္ကာသိ-ချောင်းဟန့်တော်မူပြီ၊ အာယသ္မာပိ ၊ပေ၊ ဥက္ကာသိ၊ ဧတ္ထ-ဤအရပ်၌၊ ကော-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘဂဝါ-ရား၊ အဟံ သာရိပုတ္တော-တပည့်တော် သာရိပုတ္တရာပါတည်း၊ ဣတိ-လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, ကော-အဘယ်သူသည်၊ အဂ္ဂါသနံ-မြတ်သောနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါဒကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ-မြတ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတိ-ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ ဧဝံ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ ဘဂဝါ-ရား၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ခတ္တိယကုလာ-မင်းမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတ္တာ-၍)၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ သော-သည် ၊ပေ၊ အရဟတိ၊ ဣတိ-နည်ပြီ။ [ဤသို့စသည်ဖြင့် လျှောက်ကြသည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ သုတ္တန္တိကောစသည်ကို သမထဂ္ဂန္ဓက, သတိဝိနယကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ပဌမဿ ဈာနဿ-ပဌမဈာန်ကို၊ လာဘီ-ရခြင်းရှိ၏ ၊ပေ၊ သောတာပန္နော-သောတာပန်တည်း၊ ဤသို့ ပေးပါ။]

တိတ္တိရဇာတ်တော်။ ၃၁၁။ အထ-အသီးအသီး, လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေးဘဝ်ဖြစ်ဖူးသော ဝတ္ထုကား၊ ဟိမဝန္တပွဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ မဟာနိဂြောဓော-ကြီးစွာသော ပင်ညောင်ပင်သည်၊ အဟောသိ-ရှိပြီ၊ တံ-ကို၊ ဥပနိဿာယ-မှီ၍ ´ တယော, သဟာယကာ-တို့သည်၊ တိတ္တိရောစ-ခါသည်လည်းကောင်း၊ မက္ကဋော-မျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိနာဂေါစ-ဆင်ပြောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရိံသု-နေကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုသဟာယ်ချင်းတို့သည်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ အဂါရဝါ-ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိကြကုန်သည်၊ အပ္ပဋိဿာ-ရှေးရှုနားထောင်ခြင်း မရှိကြကုန်သည်၊ ဝါ-မှီခိုအားထား, ကိုးစားခြင်း မရှိကြကုန်သည်၊ အသဘာဂဝုတ္တိကာ-သဘောတူသော အသက်မွေးမှု ရှိကြသူ မဟုတ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရန္တိ၊ အထ-ထိုသို့နေကြရာ အခါ၌ ၊ပေ၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ယံ-အကြင်သူသည်၊ အမှာကံ-တို့တွင်၊ ဇာတိယာ-မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့်၊ မဟန္တတရံ-သာ၍ကြီး၏၊ (အကြီးဆုံးသည်)။ ["ယံ, မဟန္တတရံ" သည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း။] တံ-ကို ၊ပေ၊ ဇာနေယျာမ-သိရပါကုန်မူကား၊ အဟောနုန-

ညြှော်. . . ကောင်းလေစွ ၊ပေ၊ သက္ကရေယျာမ-ကောင်းစွာပြုကုန်ရာ၏။ ဂရုံ-အလေးအမြတ်ကို၊ ကရေယျာမ၊ မာနေယျာမ-မြတ်နိုးကုန်ရာ၏၊ ပူဇေယျာမ-နှ်ရာ၏၊ တဿစ-ထိုသူ၏လည်း၊ သြဝါဒေ-၌၊ ပတိဋ္ဌဟေယျာမ-တည်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဟတ္ထိနာဂ်-ကို၊ ပုစ္ဆိသု၊ (ကိ)၊ သမ္မ-အဆွေ၊ တွံ, ကိं-အဘယ်မည်သော၊ ပေါရာဏံ-ရှေး၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို၊ သရသိ-မှတ်မိသနည်း၊ ဣတိ-နှ်ပြီ၊ သမ္မာ-တို့၊ ယဒါ-၌၊ အဟံ-သည်၊ ပေါတော-ပေါက်စသည်၊ (ဆင်ငယ်ကလေးသည်) ဟောမိ၊ (တဒါ) ဣမံ နိဂြောဓံ, သတ္ထိနံ-ပေါင်တို့၏၊ အန္တရာ-အကြား၌၊ ကရိတ္တာ-ပြု၍၊ အတိဣမာမိ-ကျော်၍ကျော်၍ သွားခဲ့၏၊ အဂ္ဂကုံရက်-အညွှန့်အဖျားသည်၊ မေ-၏၊ ဥဒရံ-ဝမ်းကို၊ ဆုပတိ-ထိ၏၊ သမ္မာ-တို့၊ ပေါရာဏံ-သော၊ ဣမံ-ဤအကြောင်းအရာကို၊ သရာမိ-မှတ်မိ၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ (မျောက်ကိုမေးရာ၌) သမ္မာ ၊ပေ၊ ဆာပေါ-မျောက်ကလေးသည်၊ ဟောမိ ၊ပေ၊ သရာမိ" ဟု လည်းကောင်း၊ (ခါကိုမေးရာ၌) "သမ္မာ ၊ပေ၊ တတော-ထိုညောင်ပင်ကြီးမှ၊ ဖလံ-အသီးကို၊ ဘက္ခိတ္တာ-စားပြီး၍ ၊ပေ၊ တဿ-ထိုအစေ့ကြောင့်ပင် ၊ပေ၊ ဇာတော-ပေါက်ပါပြီ ၊ပေ၊ အဟံ ဇာတိယာ-မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့်၊ မဟန္တတရော-သာ၍ကြီး၏" ဟု လည်းကောင်း ပြောသည်။

အထ ၊ပေ၊ တိတ္တိရံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစုံ၊ (ကိ)၊ သမ္မ ၊ပေ၊ မဟန္တတရော ၊ပေ၊ သြဝါဒေ-၌၊ ပတိဋ္ဌသာမ-နှ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ တိတ္တိရော ၊ပေ၊ ဝတ္တတိ၊ တေ-ထို သဟာယ်ချင်းတို့သည် ၊ပေ။ ["ကာယသဿဘေဒါ" စသည်တို့၏အနက်ကို သာမညဖလသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ဒီဃစက္ခုဉာဏကထာ၌ ပြထားပြီ။] ဧဝံ-လျှင်၊ တံ-ထိုအကျင့်သည်၊ တိတ္တိရိယံနာမ-ခါမင်း၏ ဥစ္စာမည်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်သည်၊ အဟောသိ။

ဂါထာနက်။ ။ ဓမ္မသ-ဝုဏှာပစာယန, မြတ်မမွှ၌၊ ကောဝိဒါ-ကျွမ်းကျင်ကုန်သော၊ ယေနရာ-အကြင်လူတို့သည်၊ ဝုဏ္ဏ-အသက် သိက္ခာ, ဂုဏ်ဝါကြီးရင့်သူကို၊ အပစာယန္တိ-ရိုသေလေးစားကြကုန်၏၊ တေနရာ-ထိုလူတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစ-မျက်မှောက်ထင်ထင်, တွေ့မြင်အပ်သော ဤပစ္စုပ္ပန် အတွက်ဘောဂ်လည်း၊ ပါသံသာ-ချမ်းမွမ်းထိုက်ကုန်၏၊ သမ္ပရာယေစ-တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ (တေသံ-ထိုလူတို့၏၊) သုဂတိ-ကောင်းသောဂတိသည်၊ ဟောတိ။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ ယေ ဝုဏှမပစာယန္တိတိ ဇာတိဝုဏှော ဝယောဝုဏှော ဂုဏဝုဏှောတိ တယော ဝုဏှာ၊ တေသု ဇာတိသမ္ပန္နော (အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်) ဇာတိဝုဏှော နာမ၊ ဝယေ (ကြီးသောအရွယ်၌) ဌိတော ဝယောဝုဏှောနာမ၊ ဂုဏသမ္ပန္နော ဂုဏဝုဏှော နာမ၊ တေသု

ဘိက္ခဝေ, တိရစ္ဆာနဂတာ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ပါဏာ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ ၊ပေ၊ ဝိဟရိဿန္တိ နာမ-နေကြကုန်တုံသေး၏ ၊ပေ၊ တုမ္မေ, ဧဝံ-သို့၊ သွာက္ခာတေ-ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ, သမာနာ-နှိုးလျက်၊ အညမညံ ၊ပေ၊ ဝိဟရေယျာထ-အကြင်နေကြကုန်ရာ၏၊ ဣဒ-ဤသာသနာတော်၌၊ တံ-ထိုသို့ နေခြင်းသည်၊ သောဘေထ-တင့်တယ်ရာ အံ့လော၊ (တင့်တယ်စရာရှိရဲ့လော၊) ၊ပေ၊ ယထာ ဝုဏ္ဏံ, အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ သံယိတံ-သံယာဥစ္စာဖြစ်သော (သေနာသနံ)စသည်ကို ၊ပေ၊ နာပဇ္ဇိဿာဟိတဗ္ဗံ-မတားမြစ်ထိုက်၊ (မတားမြစ်ရ) ၊ပေ။

အဝန္ဒိယာဒိပုဂ္ဂလ။ ၃၁ ၂။ အဝန္ဒိယာ-ရှိမခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေ ဒသ-တို့တည်း၊ ပုရေ-၌၊ ဥပသမ္ပန္နေန-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သူသည်၊ ပစ္ဆာ-၌ ၊ပေ၊ အဝန္ဒိယော-ရှိမခိုးထိုက်၊ အနုပသမ္ပန္နော-ဥပသမ္ပန္နမဟုတ်သော လူ, သာမဏေကို ၊ပေ၊ နာနာသံဝါသကော-မတူကွဲပြားသော သံဝါသရှိသော ၊ပေ၊ မာတုဂါမော-မာတုဂါမ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဝ် ရေးခဲ့ပြီ။] ၊ပေ၊ သဒေဝကေ-အောက်နတ်ပြည် ၅ ထပ်ရှိ နတ်တို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ သမာရကေ-မာရ်နတ်၏တည်နေရာ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်ရှိ နတ်အမောင်းနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ သပြဟ္မကေ-ပြဟ္မာ ၂၀ နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ လောကေ-သြကာသလောကဝ်၌လည်းကောင်း၊ (သတ္တလောက သြကာသလောကဝ်၌လည်းကောင်း၊) သဿမဏာပြာဟ္မဏိယာ-သာသနာတော် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမဏာပြာဟ္မဏ, မကောင်းမှုတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသော သမဏ, မကောင်းမှုတို့ကို မျှောပြီးသော ပြာဟ္မဏတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ သဒေဝမနုဿာယ-သမ္မုတိနတ်ဟူသော မင်း, ကြွင်းသောလူတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ ပဇာယ-သတ္တဝါအပေါင်းဝ်၌လည်းကောင်း၊ အရဟံ ၊ပေ၊ ဝန္ဒိယော ၊ပေ၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ)။ [ယထာဝုဏ္ဏ အဘိဝါဒနနှင့်စပ်၍ အဝန္ဒိယ, ဝန္ဒိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆက်၍ မိန့်တော်မူသည်။]

ဂုဏသမ္ပန္နော ဝယောဝုဏော ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝုဏောတိ အဓိပ္ပေတော၊ အပစာယန္တိတိ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မေန ပူဇေန္တိ။

ဓမ္မသ ဒကာဝိဒါတိ ဇေဋ္ဌာပစာယနဓမ္မသ ကောဝိဒါ ကုသလာ၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေတိ ဣမသ္မိံယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ပါသံသာတိ ပသံသာရဟာ၊ သမ္ပရာယေစ သုဂတိတိ သမ္ပရေတဗ္ဗေ (ကောင်းစွာ+အလွန်+ရောက်ထိုက်သော) ဣမံ လောကံ ဟိတ္တာ ဂန္ဆဗ္ဗေ ပရလောကေပိ တေသံ သုဂတိယေဝ ဂေါတိတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

အာသနပဋိဗာဟနပဋိက္ခေပ။ **၃၁၃။** သံယံ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်စူး၍၊ မဏ္ဍပေ-
[illegible] တို့ကို၊ ပဋိယာဒေန္တိ-စီစဉ်ကြကုန်၏။ သန္ထရေ-အခင်းတို့ကို ၊ပေ။ (ဝိမတိဋ္ဌ "သန္ထာ
ဂါရေ" ဟု ပါဋ္ဌရှိ၏။ "သန္ဓိပါတ မဏ္ဍပေ" ဟုလည်း ဖွင့်၏၊ ထိုအလို "သန္ထာဂါရေ-
စည်းဝေးရာ မဏ္ဍပ် (ကျောင်းဆောင်) တို့ကို" ဟု ပေးပါ။) ဩကာသေ-နေရာတို့ကို။
(ဩကာသေတိ နိဝါသောကာသေ-ဝိမတိ။) ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိဿကတံ-သံဃာကို ရည်စူး၍
ပြုအပ်သော မဏ္ဍပ်စသည်ကို၊ ယထာဝုဏ္ဏံ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ နော အနုညာတံ-
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍ ၊ပေ၊ ပရိဝုဏ္ဏန္တိ။ (ဤမှနောက်၌
အဂ္ဂါသနအနုဇာနန ဝတ္ထုနှင့် အလုံးစုံတူပြီ။)

ဂိဟိဝိကဋ္ဌ အနုဇာနန

၃၁၄။ မနုဿာ, ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားစရပ်ဖြစ်သော၊ အန္ဓရယရေ-ရွာတွင်း၌၊
ဥစ္စာသယနေ မဟာသယာနာနိ-မြင့်သောနေရာ, ကြီးကျယ်ခမ်းနား ဆန်းပြားသော
နေရာတို့ကို၊ ပညပေန္တိ-ခင်းကြကုန်၏။ သေယျထိဒံ-တို့ကို၊ ပညပေန္တိ-နည်း၊ အာ
သန္ဒီ-ဘုရားရှင်၏ လက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက် လွန်သောအခြေရှိသော ညောင်
စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်-အခြေ၌ ခြသေ့, သစ်, ကျားစသော
သားရဲရုပ်ရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါနက်-လက် ၄ သစ်ထက်ရှည်သော
သားမွေးကော်ဇောနက်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊. စိတ္တက်-ဆန်းကြယ်စွာယက်အပ်
သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိက်-အဖြူထည်သက်သက် ယက်အပ်
သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋလိက်-တခဲနက်ပန်းပြောက်ရှိသော
သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ တူလိက်-လဲရှိသော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဝိကဋိက်-ခြသေ့, သစ်, ကျားစသော သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြု အပ်သော
သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။

ဥဒ္ဓလောမီ-တစ်ဖက်၌ပေါ်ထွက်သော အမွေးရှိသော တစ်ဖက်ချော သားမွေး
အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧကန္တလောမီ-၂ ဖက်၌ ပေါ်ထွက်သော အမွေးရှိသော
၂ ဖက်ချော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။ (ဤကား မဟာဝဂ္ဂ, စမ္မက္ခန္ဓက
အဌကထာအတိုင်းပင်တည်း၊ သီလက္ခန် ဗြဟ္မဇာလသုတ္တဋ္ဌကထာ၌ ပြောင်းပြန်ဖွင့်
၏။) ကဋ္ဌိဿ-ရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သောပိုးချည်အကြမ်းအခင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပိုးချည်တိုင်လျှောက်, ရွှေချည်ဖေါက်၍ ယက်အပ်သော အခင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ကောသေယျ-ရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်
ချောအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ပိုးချည်တိုင်လျှောက်, ပိုးချည်ဖေါက်၍ ယက်အပ်

သော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုတ္တက်-တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်, ကပြလောက်သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။

ဟတ္ထတ္ထရဏ်-ဆင်ကျောက်ကုန်းခ္ဍခင်းထိုက်သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဿတ္ထရဏ်-ကိုလည်းကောင်း၊ ရထတ္ထရဏ်-ရထားပေါ်ခ္ဍခင်းထိုက်သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဇိနပ္ပဝေဏီ-ညောင်စောင်း ပမာဏရှိအောင် အထပ်ထပ် ချုပ်အပ်သော သစ်နက်ရေအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကဒလိမိဂ ပဝရပစ္စတ္ထရဏ်-ဝံပိုင်မည်သော သားကောင်၏ အရေဖြင့်ပြုအပ်သော မြတ်သော အပေါ်လွှမ်းအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဥတ္တရစ္ဆဒ-အထက်ခ္ဍ ပိတာန်နီနှင့်တကွ ဖြစ်သော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန-ခြေရင်း ခေါင်းရင်း ၂ ဖက်ဝယ် နီသောအုံးကိုလည်းကောင်း၊ ပညပေန္တိ။ [ဤ အာသနတို့၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂစမ္မက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာနှင့်, သီလက္ခန် ပြဟ္မဇာလသုတ် ဘာသာဋီကာခ္ဍ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ, တီဏိ-တို့ကို၊ အာသန္ဒီ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ထပေတ္မာ, ဂိဟိဝိကတံ-လူတို့သည် အထူးပြုအပ်သော အိပ်ရာနေရာကို၊ အဘိနိသီဒိတုံ-ထိုင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အဘိနိပဇ္ဇိတုံ-အိပ်ခြင်းငှာ၊ န တ္မေ၀ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မမူသည်သာ၊ ဣတိ-ပြီ။ (ဂိဟိဝိကတန္တိ ဂိဟီတိ+ကတံ ပညတ္တံ, ဂိဟိသန္တကန္တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။) ၊ပေ၊ တူလောနဒ္ဓ-လဲဖြင့် မြှေးယှက်အပ်သော၊ ဝါ-လဲတို့ဖြင့် ဖွဲ့ကြက်အပ်သော၊ မဉ္ဇုပိ ၊ပေ၊ ပညပေန္တိ။

ဇေတဝနဝိဟာရာနုမောဒနာ။ **၃၁၅**။ ဤမှနောက်ခ္ဍ ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမှ သာဝတ္ထိသို့ ကြွတော်မူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ခ္ဍ သီတင်းသုံးတော်မူပုံ, အနာထပိဏ်သူဌေးက အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်ပုံ, ဘုရားရှင်အား ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ခ္ဍ မည်သို့စီစဉ်ရမည်ကို လျှောက်ထားပုံ, ဘုရားရှင်က အာဂတာနာဂတ စာတုဒ္ဒိသသံဃာခ္ဍ တည်စေဖို့ရန် ညွှန်ပြတော်မူပုံ, ထို့နောက် "သီတံ ဥဏှံ ပဋိဟန္တိ" စသော ဂါထာတို့ဖြင့် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူပုံတို့ကို အစဉ်အတိုင်း သိပါ။

အာသနပဋိဗာဟနာဒိကထာ

၃၁၆။ အညတရဿ ၊ပေ၊ မဟာမတ္တဿ သံဃဘတ္တံ ဟောတိ၊ သက္ကပုတ္တောသော၊ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော-သည်၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ အာဂန္တာ-၍၊ ဝိပ္ပကတဘောဇနံ-အပြားအားဖြင့်ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သော ဘောဇဉ်ရှိသော၊ (စား၍မပြီးသေးသော၊) အနန္တရိက-အခြားမဲ့နေရာခ္ဍနေသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေသိ-နေရာမှထစေပြီ ၊ပေ၊

ကောလာဟလ-အုတ်အုပ်ကြက်ကြက်သည် (ဆူညံသံသည်၊) အဟောသိ ၊ပေ၊ အ‌ဏ္ဍာယတိ၊ (ကိုး)။ ကထံဟိ ၊ပေ၊ ဝုဋ္ဌာပေဿန္တိနာမ-သနည်း ၊ပေ၊ အ‌ညတြပိ-အခြားနေရာ၌လည်း၊ နိသိန္နေန-ထိုင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယာဝဒတ္ထံ-အကြင်အကြင် အလိုအတိုင်း၊ (အလိုရှိတိုင်း)၊ ဘုဉ္ဇိတုံ လဗ္ဘာနနု-ရအပ်ရနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ နု ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ သစေ ဝုဋ္ဌာပေတိ-အုံ့၊ ပဝါရိတောစ-အပြားအားဖြင့် ပယ်မြစ်စေအပ်ပြီးလည်း၊ (ပုဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်လည်း)၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ၊ ဥဒကံ, အာဟရ-ဆောင်ခဲ့ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဧတံ-ဤရေကိုဆောင်ယူမှုကို၊ စေ လဘေထ-အုံ့၊ ဣဒ္ဓေတံ (ဣတိ+ဧတံ)-ဤသို့ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏။ နေစေ လဘေထ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာဓုကံ, သိတ္ထာနိ-ဆွမ်းလုံးတို့ကို၊ ဂိလိတ္တာ-မျိုချ၍ ၊ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ အဟံ, ကေနစိ ပရိယာယေန-တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိဘာဟိတဗ္ဗန္တိ-တားမြစ်နိုင်၏ဟူ၍၊ နု ဝဒါမိ-မိန့်တော် မမူ ၊ပေ။

ဂိလာနဝုဋ္ဌာပနဝတ္ထု၌ "ပရိဂ္ဂဟေတ္တာ-ထက်ဝန်းကျင်ယူ၍၊ (ပွေ့၍)၊ ဝုဋ္ဌာပေတ္တာ-နေရာမှထစေပြီး၍၊ ဌိတကေ-ရပ်နေသော ဂိလာနတို့ကို၊ မုဉ္စိတ္ဝာ-လွှတ်လိုက်ကုန်၏၊ (ပွေ့ထားခြင်းမှ လွှတ်လိုက်ကြကုန်၏) ၊ပေ၊ မုဉ္စိတာ-ဖြစ်သော မူးမိုက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏၊ မယံ, ဂိလာနာ-တို့သည်၊ အဝုဋ္ဌာပနီယာ-နေရာမှ မထစေထိုက်သူတို့သည်၊ အမှ-နှ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဝရသေယျာယော-တို့ကို၊ ပလိဝုန္ဒေန္တိ-နှောက်ရှက်ကြကုန်၏၊ လေသတပ္ပေန-အပ်စပ်ကြောင်းဖြစ်သော အနည်းငယ်သောအကြောင်းဖြင့် ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိဘာဟန္တိ။

သတ္တာရသဝဂ္ဂိယာ-တစ်ကျိပ်ခုနစ်ယောက်အစု၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကလေးတို့သည် ၊ပေ၊ ပစ္ဆိမံ-(ကျော်ငင်းတိုက်၏) အစွန်အဖျားဌာ ဖြစ်သော၊ မဟာဝိဟာရံ-ကို၊ ပဋ္ဌိသခ်ရောန္တိ-ပြင်ဆင်ကြကုန်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ကြံ၍ ပြင်ကြသနည်း၊) ဣဓ ၊ပေ၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသိဿာမ-နှအုံ့၊ (ဝါကပ်ကြကုန်အုံ့၊) ဣတိ-၍၊ (ပဋ္ဌိသခ်ရောန္တိ) ၊ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ ပဋ္ဌိသခ်ရောန္တိ၊ တာဝ-ထိုသို့ ပြင်ဆင်နေသေးသမျှ၊ အာဂမေထ-ဆိုင်းငံ့ကြကုန်ဦး၊ ပဋ္ဌိသခ်တေ-ပြင်ဆင်အပ်ပြီးသော်၊ ဝါ-ပြင်ဆင်အပ်ပြီးရာ အခါ၌၊ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ဣတိ-နှ‌ပြီ ၊ပေ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ (အထံသို့)၊ ဝိဟာရော ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ (အဝေါစုံ) ၊ပေ၊ ကုပိတာ-စိတ်ဆိုးကုန်သည်၊ အနတ္တမနာ-မိမိစိတ် မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဂိဝါယံ-လည်၌၊ ဂဟေတ္တာ-ဆွဲကုန်၍၊ နိကမ္ဘုန္တိ-နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ တေ-ထို ရဟန်းကလေးတို့သည်၊ နိကမိုယမာနာ-နှင်ထုတ်အပ်ကုန်လသော်၊ ရောဒန္တိ-ငိုကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သေနာသနံ ဂါဟေတုံ-ခံယူစေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

သေနာသနဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိ။ **၃၁၇။** ယော ဆန္ဒာဂတိं နာ ဂစ္ဆေယ္ယ ၊ပေ၊ ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ ဇာနေယ္ယ။ [သမထက္ခန္ဓက, ယေဘုယ္ယသိကာသမထဥ္စ ရေးခဲ့ပြီ။] ပဉ္စဟိ ၊ပေ၊ တံ ဘိက္ခု-ကို၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကံ-ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာကို ခံယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္နိတုံ အနုဇာနာမိ။ [ကမ္မဝါစာလွယ်ပြီ။]

၃၁၈။ အထ-သမ္မုတိရပြီးရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ပဌမံ ဘိက္ခု, ဂဟေတုံ-ရေတွက်ခြင်းဌာလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဂဏှေတွာ, သေယ္ယာ-အိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ဂဏှေတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ သေယ္ယဂ္ဂေန - အိပ်ရာနေရာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ (သေယ္ယဂ္ဂေနာတိ ပဌဝီနာပရိစ္ဆေဒေန-ညောင်စောင်း၏တည်ရာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်)၊-ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။) ဂါဟေတုံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သေယ္ယဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂါဟာနှာ-ယူစေအပ်ကုန်လသော်၊ ဝါ-အပ်ကုန်သော၊ သေယ္ယာ-တို့သည်၊ ဥသာရယိသု-ပိုနေကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဝိဟာရဂ္ဂေန-ကျောင်းအပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၊ပေ၊ အနုဘာဝံပိ-နောက်ထပ်အဖို့ကိုလည်း ၊ပေ၊ အနုဘာဂေ-ကို၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်ပြီးသော် ၊ပေ၊ အာဂစ္ဆတိ-အံ့၊ အကာမာ-မိမိအလိုမဲ့ ကင်းသဖြင့်၊ ဝါ-မပေးလိုဘဲ၊ နာ ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ (မပေးဘဲနေနိုင်၏)။ ["အကာမာ" ၏ အဖွင့်ကို ဥပေါသထက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာ, အနာပတ္တိ ပန္နရသကာဒိကထာ၌ ပြထားပြီ။]

နိဿီမေ-ဥပစာရသိမ်၏ အပြင်ဘက်၌၊ ဌိတဿ-တည်သောရဟန်း၏ အတွက်၊ သေနာသနံ ဂါဟေန္တိ ၊ပေ၊ ဝဿာနံ-မိုးလတို့၏၊ တေမာသံ-၃ လပတ်လုံး၊ ပဋိဗာဟိတုံ အနုဇာနာမိ။ [ကျောင်းကို ခံယူပြီးနောက် ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံးနေ၍ အခြားရဟန်းကို တားမြစ်နိုင်သောကြောင့် "တေမာသံ ပဋိဗာဟိတုံ" ဟု မိန့်သည်။] ဥတုကာလံ ပန-ဆောင်း, နွေဥတုကာလပတ်လုံးကား ၊ပေ။ [ဥတုကာလ သုံးစွဲပုံကို စီဝရက္ခန္ဓက သံယိကစီဝရပွါဒကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

သေနာသနဂ္ဂါဟာ-ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊ ကတနုခေါ-အဘယ်မျှတို့ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ပုရိမကော-ပုရိမဝါ၌ဖြစ်သော ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမကော-ပစ္ဆိမဝါ၌ဖြစ်သော ၊ပေ၊ အန္တရာမုတ္တကော-ပုရိမဝါ, ပစ္ဆိမဝါတို့၏ အကြား၌ အလွတ်ဖြစ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုယူစေခြင်းလည်းကောင်းတည်း၊ အာသဠှိယာ-ဝါဆိုလပြည့်နေ့သည်၊ အပရဇ္ဇုဂတာယ-လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏ နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်၊ ဝါ-ဝါဆိုလပြည့်ပြီး၍ နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်။ (ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့၌။) ပုရိမကော-ကို၊ ဝါဟေတဗ္ဗော၊ အာသဠှိယာ-သည်၊ မာသဂတာယ - လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏ တစ်လရှိလသော်၊ ဝါ-

ဝါဆိုလပြည့်ပြီး၍ တစ်လရှိလသော်။ (ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌။) ပစ္ဆိမ ကော ၊ပေ၊ ပဝါရဏာယ-သည်၊ အပရဇုဂတာယ-လွန်ပြီးသော ပဝါရဏာနေ့၏ နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်၊ ဝါ-ပဝါရဏာနေ့၏ နေ ာက်တစ်ရက်၌။ (သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌။) အာယတိ-နောင်အခါ၌၊ ဝဿာဝါသတ္ထာယ-မိုးလပတ်လုံး နေခြင်းအကျိုးငှာ ၊ပေ။ ["အပရဇုဂတာယ" စသည်တို့၏အဖွင့်ကို ဝဿူပနာယိကခန္ဓက ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

၃၁၉။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော ၊ပေ၊ ဂါမကာဝါသံ-ရွယ်ငယ်ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ-သွားပြီ၊ တတ္ထာပိ-၌လည်း၊ သေနာသနံ, အဂ္ဂဟေသိ-ယူပြီ။ (အထမှစ၍ ပုဏ္ဏာမတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) အာဝုသော ၊ပေ၊ ကိံ ပန-နည်း၊ ဧကော-တစ်ပါးတည်းသည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်ပါလျက်၊) ဒွေ-၂ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟသိ-တားမြစ်သလော၊ ဣတိ-နည်းပြီ၊ အာဝုသော, ဒါနိ, ဣဓ-ဤရွာငယ်၌၊ မုဏ္ဍာမိ-လွတ်ပါ၏။ တတ္ထ-ထိုသာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဂဏှာမိ-ယူပါ၏။ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ မောယပုရိသ, တယာ တတ္ထ-ထိုရွာငယ်၌၊ ဂဟိတံ-အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣဓ-ဤသာဝတ္ထိမြို့၌၊ မုတ္တံ-လွတ်ပြီ၊ ဣဓဂဟိတံ (ဟုတ္တာ)၊ တတြမုတ္တံ၊ ဧဝံ-လျှင် ၊ပေ၊ ဥဘယတ္ထ-၂ ပါးသောကျောင်း၌၊ ပရိဗာဟိရော-အပပြုအပ်၏ ၊ပေ။

၃၂၀။ ဘဂဝါ-သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ အနေကပရိယာယေန, ဝိနယဂတံ-ဝိနည်းနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဝိနယဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-အကျယ်ဖွင့်ကြောင်း ပဒဘာဇနီကို၊ ဘာသတိ၊ ဝိနယပရိယတ္တိယာ-ဝိနည်းကိုသင်ယူခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကို၊ ဘာသတိ၊ အာဒိဿအာဒိဿ-ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍ ၊ပေ၊ ဘာသတိ ၊ပေ၊ ပဟူထေရာစ - ဆယ်ဝါရပြီးထေရ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နဝါစ-

---

ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရော။ ။ သာဝတ္ထိ၌ သေနာသနကို ယူပြီးနောက် ဂါမကာဝါသ၌ ထပ်၍ ယူသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့က သေနာသနသည် လွတ်အပ်ပြီးသား (လက်လွတ်ပြီးသား) ဖြစ်၏။ "ဣဓ မုဏ္ဍာမိ, တတ္ထ ဂဏှာမိ" ပြောသောအခါ ဂါမကာဝါသ သေနာသနလည်း လွတ်အပ်ပြီး ဖြစ်ပြန်၏။ ဤသို့ အစဉ်အတိုင်း လွတ်အပ်ပုံ (လက်လွတ်ပုံ)ကို ရည်ရွယ်၍ "ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရော" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် (တပြိုင်နက်) လက်လွတ်ပုံကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ [ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရောတိ ဂမေန ဥဘယဿပိ မုတ္တတ္တာ ဝုတ္တံ၊ နှ သဗ္ဗထာ ဥဘယတော ပရိဗာဟိရတ္တာ-ဝိမတိ။]

ငါးဝါမကြွယ်, သီတင်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈိမာစ-ငါးဝါပြည့်မြောက်, ဆယ်ဝါအောက်ငယ်, အလယ်အလတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောဘိက္ခူ [ဣမ အနက်မရှိ။] ၊ပေ၊ ပရိယာပုဏ္ဏန္တိ-သင်ယူကုန်၏၊ [ဤပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါစိတ်, သဟဓမ္မိကဝဂ်, ဝိလေခနသိက္ခာပုဒ်၌ ကြည့်ပါ။]

အာယသ္မာပိ ဥပါလိ-သည်လည်း၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ ဂါရဝေန-ရိုသေလေးစားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌိတကောဝ-ရပ်လျက်သာ၊ ဥဒ္ဒိသတိ-(ဝိနည်းပါဠိတော်ကို) ရွတ်ပြ၏၊ (စာအုပ်မရှိသော ရှေးခေတ်က စာချသောအခါ ဆရာကရွတ်ပြရသည်၊) ထေရာပိ ဘိက္ခူ, ဓမ္မဂါရဝေန-တရားတော်၌ ရိုသေလေးစားကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌိတကာဝ-သာ၊ ဥဒ္ဒိသာပေန္တိ-ရွတ်ပြစေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသန္တေန-(ပါဠိကို) ရွတ်ပြသော၊ နဝကေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမကေ-တုမျှသော၊ အာသနေ-၌၊ နိသီဒိတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂါရဝေန-ကြောင့်၊ ဥစ္စတရေ-သော ၊ပေ၊ နိသီဒိတုံဝါ-ဌာလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိသာပေန္တေန-ရွတ်ပြစေသော၊ ထေရေန ၊ပေ၊ ဓမ္မဂါရဝေန နီစတရေ ၊ပေ၊ နိသီဒိတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဒ္ဒေသံ ပဋိမာနေန္တာ-စောင့်မြော်ကုန်လသော်၊ (ဆိုင်းငဲ့ကုန်လသော်၊) ကိလမန္တိ ၊ပေ၊ သမာနာသနိကေဟိ-တူသောနေရာရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဟ ၊ပေ၊ ကိတ္တာဝတာ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ သမာနာသနိကော-တူသောနေရာရှိသူသည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ တိဝဿန္တရေန-၃ ဝါတို့၏ အကြားရှိသောရဟန်းနှင့်။

💬သမာနာသနိကာ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ ဘိန္နိသု-ခွဲကြကုန်ပြီ၊ (ဖျက်ကြကုန်ပြီ) ၊ပေ၊ တိဝဂ္ဂဿ-၃ ပါးအစုရှိသောရဟန်းအား၊ မဉ္စံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဒီဃာသနေ နိသီဒိတုံ ဂုဏ္ဏာစ္ဆာယန္တိ ၊ပေ၊ ကိတ္တကံ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာသနံ-သည်၊ ပစ္ဆိမံ, ဒီဃာသနံ-ရှည်သောနေရာသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင် အာသနသည်၊ တိဏ္ဏံ-၃ ပါးသောရဟန်းတို့အား၊ ပဟောတိ-ထိုင်လောက်၏၊ ဧတ္တကံ-ကို ၊ပေ၊ ဒီဃာသနံ-ဟူ၍၊ အနုဇာနာမိ။

သာဝိန္ဒံ-အာဝိန်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ (ဆင်ဝင်နှင့်တကွဖြစ်သော၊) ဟတ္ထိနက်-အောက်အဖို့၌ ဆင်၏ခြေသဏ္ဌာန် အကျည်ရှိသော၊ (မြေခုံရှိသော)၊ ပါသာဒံ-ကို ၊ပေ၊ ပသေနဒိဿ-ပသေနဒိမည်သော၊ ကောသလဿ-ကောသလတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရညော-၏၊ အယျိကာ-အဖွားသည်၊ ကာလင်္ဂတာ-ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တဿာ-၏၊ ကာလကိရိယာယ-သေခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့် ၊ပေ၊ အသန္ဓိယာ - ၏၊ ပါဒေ - တို့ကို၊ ဆန္ဒိတ္ဝာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-

သုံးစွဲခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ကသ-၏။ ဝါဌေ-ခြေသော့, သစ်ကျားစသော သားရဲ ရုပ်ရုပ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ, ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ တူလိုက်-လဲရှိသောအခင်းကို၊ ဝိဇဋေတွာ-ဖြေ၍၊ ဗိမ္မောဟနံ, ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အဝသေသံ-ကြွင်းသော ဂေါနကစသော အခင်းကို၊ ဘူမတ္ထရဏံ (ဘူမိ+အတ္ထရဏံ)-မြေပေါ်၌အခင်းကို၊ ဝါ-တည်ရာ မြေအပြင် ကြမ်းအပြင်၌ ခင်းထိုက်သောအခင်းကို၊ ကာတုံ-ငှာလည်း ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [“ဘူမိ+အတ္ထရဏာ” ဟူရာ၌ တည်နေရာကြမ်းအပြင်လည်း ဘူမိအရ၌ ပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအခင်းမျိုးကို ခင်ရင် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ မခင်း ကောင်း၊ ကြမ်းပေါ်၌ကား ခင်းကောင်း၏” ဟု မှတ်ပါ။]

အဝိသဇ္ဇိယဝတ္ထုကထာ

❝ ၃၂၁။ အာဝါသိကာ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂန္တုကဂမိကာနံ-ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်, ခရီးသွားမည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သေနာသနံ, ပညပေန္တာ-ခင်းပေးရကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥပဒ္ဒုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ သုဇ္ဇံ သံယိကံ သေနာသနံ-ကို၊ ဧကသ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ ဒေမ-နှစ်ဦး၊ တသ-၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, အဝိသဇ္ဇိယာနိ-မစွန့်အပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမာနိ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ သံယေနဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-မစွန့်ထိုက်ကုန်၊ ဝိသဇ္ဇိတာနိ-စွန့်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ (သမာနာနိ)ပိ-ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ အဝိသဇ္ဇိတာနိ-စွန့်အပ်သည် မမည်ကုန်သည်၊ (စွန့်ရာ မရောက်ကုန်သည်၊) ဟောန္တိ ၊ပေ။

အာရာမော-သစ်သီးအာရာမ်, ပန်းအာရာမ်လည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု-အာရာမ်၏ တည်ရာမြေလည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ-ဤအာရာမ, အာရာမဝတ္ထု ၂ ပါး အပေါင်းသည်၊ ပဌမံ-သော၊ အဝိသဇ္ဇိယံ-တည်း ၊ပေ၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ဣဒံ ဒုတိယံ ၊ပေ၊ မဠ္ဠော-ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ (ခင်ရင်လည်းကောင်း၊) ပီဌ-အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ (ထိုင်ခုံလည်းကောင်း၊) ဘိသိ, ဗိမ္မောဟနံ ၊ပေ၊ တတိယံ၊ လောဟကုမ္ဘီ-သံအိုး, ကြေးအိုးလည်းကောင်း။ [ထမင်းချက်စရာ အိုးကြီးများတည်း။] လောဟဘာဏကံ-သံအိုးစရည်း, ကြေးအိုးစရည်းလည်းကောင်း။ [ရေလှောင်အိုးတည်း။] လောဟဝါရကော-သံရေအိုး ကြေးရေအိုးလည်းကောင်း၊ [ရှေးက “ကြေးအင်တုံ” ဟု ပေး၏။] လောဟကဋာဟံ-သံဖျဉ်းအိုး, ကြေးဖျဉ်းအိုးလည်းကောင်း။ [အဝကျယ်သောသံအိုး, ကြေးအိုးတည်း။] ဝါသိ-

ပဲခွပ် (ဒါး) လည်းကောင်း၊ ပရသု-ပေါက်ဆိန်၊ ကုဌာရီ-ဒါးမ၊ ကုါဒါလော-ပေါက်တူး၊ နိခါဒနံ-ဆောက် (စူး) လည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ စတုတ္ထံ ၊ပေ၊ ဝလ္လိ-ကြိမ်စသော နွယ်လည်းကောင်း၊ ဝေဠု-ဝါး၊ မဇ္ဈ-ဖြူဆံမြက်၊ ပဒ္ဓဇ-ပြိန်းမြက်၊ တိဏံ-ကြွင်းသော မြက်မျိုး၊ မတ္တိကာ-မြေညက်၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဖြင့်ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာ၊ မတ္တိကာ ဘဏ္ဍံ-လည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ-ဤဝလ္လိစသော ဝတ္ထုသည်၊ ပဌမံ, အဝိသဒိယံ-တည်း။

အဝေဘာဂိယဝတ္ထု။ ၃၂၂။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန ကိဋ္ဌာဂိရိ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ မဟာတာ-အပ္ပစ္ဆတာ စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် မြတ်သော၊ ဝါ-အရေအတွက် အားဖြင့် များသော၊ ဘိက္ခုသံယေန-နှင့်၊ ပဌမတ္ထေဟိ-သခ်္ဂါ ၅ လီ အတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ-ရဟန်းအရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ပဌ မတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာ နေဟိစ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ စာရိကံ ပက္ကာမိ။ (မဟာတာစသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ, ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍအစဉ် ပြထားပြီ။) သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာ နာ-တို့သည်၊ ပါပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်၏၊ ပါပိကာနံ-ယုတ်မာကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ-အလိုတို့၏၊ ဝသံ-အလိုသို့၊ ဂတာ-လိုက်ကုန်၏ ၊ပေ၊ တေသံ-ထိုသာရိ ပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ဖို့၊ သေနာသနံ နှ ပညပေသောမ-ခင်းမပေးကြကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ တိုင်ပင်ပြီး၍၊ တေ-ထိုအသဇိ ပုနဗ္ဗသုကတို့သည် ၊ပေ၊ ဘာဇေသုံ-ဝေဘန်ကြကုန်ပြီ။ ("အဝေဘာဂိယာနိ-မဝေဖန်အပ်, မဝေဖန်ထိုက်သော ဝတ္ထုတို့သည်" ဟု ပေး၊ ကြွင်းဝါကျတို့ ရှေ့ဝတ္ထုနှင့် တူပြီ။)

နဝကမ္မဒါနကထာ

၃၂၃။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝသရိ၊ ဘဂဝါ, တတြ အာဌဝိယံ-ထိုအာဌဝိမြို့၌ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ အဂ္ဂါဠဝေ-အဂ္ဂါဠဝမည်သော၊ စေတိယေ-စေတီ၌ (နတ်ကွန်း၌)၊ ဝိဟရတိ ၊ပေ၊ အာဌဝကာ-အာဌဝိမြို့၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူ, နဝ ကမ္မာနိ-တို့ကို၊ ဒေန္တိ (နဝကမ္မိက ရဟန်းတို့အား)ပေးကြကုန်၏၊ ပိဏ္ဍာနိကွေပန မတ္တေနပိ-(ကျိုးပြတ်သော အရပ်, ပေါက်ကွဲသောအရပ်တို့၌) အက်ိတေ, မြေညက် စိုင်ကို ထားခြင်းကိစ္စမျှကြောင့်လည်း၊ နဝကမ္မံ - နဝကမ္မသမ္မုတိကို၊ ဒေန္တိ, ကုဋ္ဌ

ပိဏ္ဍာနိကွေပမတ္တ စသည်။ ။ ပါဠိယံ ပိဏ္ဍာနိကွေပနမတ္တေနာတိ အာဒိသု ခဏ္ဍဖုလ္ဍာနေ မတ္တိကာပိဏ္ဍဌပနံ ပိဏ္ဍာနိကွေပနံ နာမ၊ နဝကမ္မန္တိ နဝကမ္မသမ္မုတိ၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဌနာမ ကဝါဋဌပနော၊ ဆာဒနံ နာမ တိဏာဒီဟိ ဂေဟစ္ဆာဒနံ၊ ဗန္ဓနံနာမ ဒဏ္ဍာဝလ္လိ အာဒီဟိ ဆာဒနဗန္ဓန မေဝ။-ဝိမတိ။

လေပန မတ္တေနပိ-နံရံကို လိမ်းကျံခြင်း ကိစ္စမျှကြောင့်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒ္ဒါရတ္ထ ပနမတ္တ-တံခါးကို တပ်ထားခြင်း ကိစ္စမျှ၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကရဏမတ္တ-တံခါးတိုင်ကို ပြုခြင်း ကိစ္စမျှ၊ အာလောကသန္ဓိ-လေသာပြူတင်း၊ သေတဝဏ္ဏကရဏ-ဖြူသောအဆင်း ရှိအောင် ပြုခြင်း ၊ပေ၊ ဆာဒနမတ္တ-အမိုးကိုမိုးခြင်း၊ ဝန္ဓနမတ္တ-ဒုတ်, နွယ်စသည် တို့ဖြင့် အမိုးကိုဖွဲ့ချည်ခြင်း၊ ဘဏ္ဍိကာတ္ထပနမတ္တ-ခိုးနားဖို့ရာ ဘဏ္ဍာဝယ်ကို ထားခြင်း ၊ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေနပိ-နွားချေးစသည်ဖြင့် လိမ်းကျံမှုကိုပြုခြင်း ကိစ္စ မျှကြောင့်လည်း၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ ၊ပေ။

ဝိသတိဝဿိကမ္မိ-အနှစ် ၂၀ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-အနှစ် ၂၀ ကြာသည် လည်းဖြစ်သော၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ၊ ယာဝဇီဝိကမ္မိ-အသက် အပိုင်းအခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ (အသက်ထက်ဆုံးလည်းဖြစ်သော) ၊ပေ၊ ခဏိကာလိကမ္မိ-သေလွန်ပြီး နောက်, မီးခိုးငြိမ်းပျောက်ရာကာလ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ၊ပေ၊ ပရိယောသိတံ-ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ။

'ဘိက္ခဝေ, အကတံဝါ-မပြုအပ်သေးသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပကတံဝါ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ (မပြီးဆုံးသေးသည် မူလည်းဖြစ်သော၊) နဝကမ္မံ-အသစ်ဖြစ်သော အမှုကို၊ ဒါတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကေ-ငယ်သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ကမ္မံ-အလုပ်ကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ဆပ္ပဉ္စဝဿိကံ-၆ နှစ်, ၅ နှစ်ရှိသော ၊ပေ၊ ဒါတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ အဖုယောဂေ-ဂဠုန်တောင်အလား, ၂ ဖက်ထား၍ မိုးအပ်သောကျောင်း၌ ၊ပေ၊ ဒါတုံ-ဌာလည်း ကောင်း၊ မဟလ္လကေ ဝိဟာရေ-၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေဝါ-အထွဋ်တပ်အပ် သော ပြာသာဒ်ရှည်၌လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒါတုံ-ဌာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတို့၌၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ။ [သဗ္ဗေ ဝိဟာ ရေတိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ ဗဟုဝစနံ၊ ဧကဿ သဗ္ဗေသု ဝိဟာရေသု ၊ပေ၊ ဒေန္တိ တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။] ဧကဿ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ ဒွေ-၂ ကျောင်းတို့ကို၊ ဒေန္တိ ၊ပေ၊ နဝကမ္မံ ဂဟေတွာ, အညံ-အခြား ရဟန်းကို၊ ဝါသေန္တိ-နေစေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သံဃိကံ ပဋိဗာဟန္တိ ၊ပေ၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ ဝရသေယျံ-ကောင်းမြတ်သော အိပ်ရာကို၊ ဂဟေတုံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိ၊ ("ဝဿာနံ တေ မာသံ" စသည်ကို ဒုတိယဘာဏဝါရအဆုံးနား၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ [သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိ တိ နဝကမ္မိကာ အတ္တနော-မိမိဖို့၊ ဂါဟိတံ (သံဃာသည် ယူစေအပ်သော) ဝရ သေယျံ သမ္မတ္တာနံ ယထာဝုဏ္ဏံ အကတ္တာ ဥတုကာလေပိ ပဋိဗာဟန္တိ၊-ဝိမတိ။]

ပဏ္ဏမန္တိစသည်တို့၏ အနက် လွယ်ပြီ၊ သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာတကာပိ-ပယ်စွန့်သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ပဋိဇာနန္တိ-ဝန်ခံကြကုန်၏၊ အန္တိမဝတ္ထု-အဆုံးဖြစ်သော ပါရာဇိကဝတ္ထုသို့၊ အဗ္ဘာပန္နကာပိ-လွတ်မိုးမိုး၍ ရောက်သူတို့ဟူ၍လည်း ၊ပေ၊ [ဥမ္မတ္တကစသော ၃ ပုဒ်ကို သမုစ္စယက္ခန္ဓက, စတ္တာလီသကဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပဏ္ဍာက-ပဏ္ဍုက်၊ ထေယျသံဝါသက-ထေယျသံဝါသက (ခိုးသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်+ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းရှိသူ)၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက-တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသွားသူ၊ မာတုယာတက-အမိကိုသတ်သူ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနီဒူသက-ဘိက္ခုနီကို ဖျက်ဆီးသူ၊ သံဃဘေဒက-သံဃာကို ကွဲပြားစေသူ (သံဃာသင်းခွဲသူ)၊ လောဟိတုပ္ပါဒက-ဝမ္ဘကစိတ်ဖြင့် ဘုရား၏သွေးကို ဖြစ်စေသူ ၊ပေ။

ဣ ဣဓ ၊ပေ၊ ပဏ္ဏမတိ-အံ့၊ သံဃဿ-အား၊ မာဟာယိ-မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍၊ အညဿ-အခြားရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏ ၊ပေ၊ ဝိပ္ပကတေ-အပြားအားဖြင့် မပြုအပ်သေးမီ ၊ပေ၊ ပရိယောသိတေ-ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော်၊ ပဏ္ဏမတိ-အံ့၊ ဧတံ-ဤသေနာသနသည်၊ တဿေव-ထိုရဟန်း၏သာ၊ (သန္တကံ-တည်း၊) ၊ပေ၊ ဝိဗ္ဘမတိ-အံ့၊ သံဃော-သည်၊ သာမိ-အရှင်တည်း၊ (သံဃာပိုင်၏)။

အညတြပရိဘောဂပဋိက္ခေပါဒိကထာ

၃၂၄။ အညတရဿ, ဥပါသကဿ-၏၊ ဝိဟာရပရိဘောဂံ-ကျောင်းအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ အညတြ-အခြားကျောင်း၌၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ ၊ပေ၊ ဥပေါသထဂ္ဂပိ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်သို့လည်းကောင်း၊ သန္နိသဇ္ဇမ္ပိ-စည်းဝေးရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဟရိတုံ-ဌာ ၊ပေ၊ တာဝကာလိကံ-ထို သုံးစွဲရာကာလရှိရုံသာ၊ (တစ်ခဏမျှ)၊ ဟရိတုံ ၊ပေ၊ မဟာဝိဟာရော-သည်၊ ဥဒ္ဒရိယတိ (ဥန္ဒြိယတိ)-ကွဲပျက် ပြိုကျ၏၊ သေနာသနံ-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသော အိပ်ရာနေရာကို၊ နာတိဟရန္တိ-မဆောင်ယူကြကုန်။ [အခြားကျောင်း၌ ယူ၍ မသုံးစွဲကြကုန်။] ပေ၊ ဂုတ္တတ္ထာယ-စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ၊ပေ။ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ပြထားပြီ။]

သေနာသန ပရိက္ခာရိကော-ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်၌ ပါဝင်သော၊ မဟာရွှေ-မျှားကောက် အဖိုးရှိသော၊ ကမ္မလော-ကမ္မလာသည် ၊ပေ၊ ဖါတိကမ္ဘတ္ထာယ-တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အကျိုးငှာ၊ ပရိဝတ္တေတုံ-လဲလှယ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ အစ္ဆစမ္မံ-ဝံရေသည် ၊ပေ၊ ပါဒပုစ္ဆနိံ-ခြေသုတ်ကို ၊ပေ၊ စက္ကလိကံ-ကမ္မလာစသည်တို့ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခြေသုတ်ကို၊

အဓောတေဟိ-မဆေးအပ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေနာသနံ အက္ကမန္တိ - နင်းကြကုန်၏။ အလ္လေဟိ-စိုစွတ်ကုန်သော ၊ပေ၊ သဉ္ဇပါဟနာ-ဘိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ပရိကမ္မကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသော အပြေအပြစ်ရှိသော၊ ဘူမိယာ-၌၊ နိဒ္ဒြာဘန္တိ-တံထွေး, ထွေးကြကုန်၏။ ဝဏ္ဏော-အဆင်းသည်၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏။ ခေဠမလ္လကံ-ထွေးခံကို၊ ပဠုပါဒါပိ ၊ပေ၊ ဘူမိ-တည်ရာအပြင်ကို၊ ဝိလိခန္တိ-ခြစ်ကြကုန်၏။ စောဠကေန, ပလိဝေဌေတုံ-ရစ်ပတ်ထားခြင်းငှာ ၊ပေ၊ အပသ္သေန္တိ-မှိုကြကုန်၏။ အပသ္သေနဖလကံ-မှိုစရာ ပျဉ်ချပ်ကို၊ (တကဲမှိ ပျဉ်ချပ်ကို) အနုဇာနာမိ။ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

သံဃဘတ္တာဒိ အနုဇာနနာ

၃၂၅။ ရာဇဂဟံ-သည်၊ ဒဠ္ဍိကံ့-မပြည့်စုံသော ထမင်းရှိသည်၊ ဝါ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သောထမင်းရှိသည်၊ ဝါ-ငတ်မွတ် ခေါင်းပါး, အစာရှားသည်။ (ဤပုဒ်အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ကြည့်ပါ။) ဟောတိ၊ မနုဿာ, သံဃဘတ္တံ-သံဃာကုန် လျှူအပ်သော ဘတ်ကို ၊ပေ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ-ညွှန်ချခြင်းကြောင့် ရအပ်သောရဟန်းအား လျှူအပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းတို့အား လျှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊) သလာကဘတ္တံ-စာရေးတံမဲကျသော ရဟန်းတို့အား လျှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိကံ-နေ့ထူးနေ့မြတ်ဟု သတ်မှတ်အပ်သော၊ လဆန်းပက္ခ, လဆုတ်ပက္ခရက်တို့၌ လျှူအပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကံ-ဥပုသ်နေ့၌လျှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဋိပဒိကံ-ဥပုသ်ကျော်တက် အထွက်တစ်ရက်နေ့၌ လျှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာတုံ ဣစ္ဆန္တိ။

အမှာ။ ၃၂۶။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကသမ္မုတိ၌ "ဥဒ္ဒိဒ္ဒာနုဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ချအပ်ပြီးသော ရဟန်း, မညွှန်ချအပ်သေးသော ရဟန်းကိုလည်း၊ ဇာနေယျ" ဟုလည်းကောင်း၊ သမ္မုတိဥ တ်၌ "ဣတ္ထန္နာမံ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ-ဆွမ်းအလှည့်ကို ညွှန်ချတတ်သော ရဟန်းဟူ၍" ဟုလည်းကောင်း၊ သလာကာယဝါ-ဘတ်သားခြမ်း၌ သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိကာယဝါ-ဝါးပြားစသည်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ-အကွာရာတို့ကို ဖွဲ့ထား၍၊ ဝါ-ရေး၍၊ [ဥပနိဗန္ဓိတ္တာတိ လိခိတ္တာ-ဝိမတိ။] သြပုဋ္ဌိတ္တာ-စုပေါင်း၍၊ (တောင်းစသည်တို့၏ အတွင်း၌ စုပေါင်း မွှေနှောက်၍၊) ဘတ္တံ, ဥဒ္ဒိသိတုံ-ညွှန်ချခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ" ဟု ပေးပါ။

သေနာသန ပညာပကာဒိသမ္မုတိ။ ၃၂၇။ သေနာသနပညာပကော-အိပ်ရာ နေရာကို ခင်းပေးတတ်သောရဟန်းသည်၊ နှ ဟောတိ-မရှိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော-ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ယှဉ်သောရဟန်း၊ (ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၊) စီဝရပဋိဂ္ဂါဟက-သင်္ကန်းကို ခံယူတတ်သောရဟန်း၊ စီဝရဘာဇက-သင်္ကန်းကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်း၊ [ဘဏ္ဍာဂါရိက စသော ရဟန်း ၃ ပါးတို့၏ ဝတ္ထုသည် စီဝရက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌ အကျယ်ပါသည်။] ခဇ္ဇဘာဇက-ခဲဖွယ်ကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည် ၊ပေ၊ ခဇ္ဇကံ-သည်၊ အဘာဇိယမာနံ-မဝေဘန်အပ်သော်၊ နသတိ-ပျက်စီး၏။ ["မုန့်ပဲသရေစာဟူသော ခဲဖွယ်များကို မဝေဘဲထားသည့်အတွက် ပုပ်သိုး ပျက်စီးသည်" ဟူလို။] "ခဇ္ဇဘာဇကံ-ခဲဖွယ်ကို ဝေပေးတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္ဓိတုံ-ဌာ" ဟု ပေးပါ။

အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကသမ္မုတိ။ ၃၂၈။ ဘဏ္ဍာဂါရေ-ဘဏ္ဍာထားရာကျောင်း၌၊ အပ္ပမတ္တကော-နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပရိက္ခာရော ဥပ္ပန္နော ဟောတိ။ ("သံယာအားလုံး ဝေလောက်အောင်မများဘဲ အနည်းငယ်သာ ရှိနေသည်" ဟူလို။) ၊ပေ၊ ဝိသဇ္ဇိတာဝိသဇ္ဇိတဉ္စ-စွန့်အပ်ပြီး မစွန့်အပ်သေးကိုလည်း၊ ဇာနေယ္ယ၊ ပဋ္ဌဟိ ၊ပေ၊ တံ ဘိက္ခု-ကို၊ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကံ-အနည်းငယ်သော ပစ္စည်းကို စွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္ဓိတုံ အနုဇာနာမိ၊ အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကေန ၊ပေ၊ ကုသိ-ရှည်သောအနားပတ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်ပေးနိုင်၏။ အမုကုသိ-တစ်ဝက်တိုသော အနားပတ်၊ မဏ္ဍလ-ကြီးသောအိမ်ဝန်း၊ အမုမဏ္ဍလ-ထက်ဝက်အိမ်ဝန်း၊ (အိမ်ဝန်းငယ်)၊ အနုဝါတ-အလျားအနားပတ်၊ ပရိဘဏ္ဍ-အနံ အနားပတ်၊ (ကုသိ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို စီဝရက္ခန္ဓက, ဆိန္နကစီဝရာနုဇာနနကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) သပ္ပိ ၊ပေ၊ သကိံ, ပဋိသာယိတုံ-သာယာခြင်းငှာ၊ (လျက်ခြင်းငှာ)၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ("သင်္ကန်းချုပ်တုန်းမှာ လိုနေသောကြောင့် တောင်းလျှင် အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကသမ္မုတိရသော ရဟန်းက ပေးနိုင်သည်၊ သံဃိကပစ္စည်း ပေးသည့်အတွက် အပြစ်မရှိပါ" ဟူလို။)

သာဋိယဂ္ဂါဟာပကာဒိသမ္မုတိ။ ၃၂၉။ သာဋိယဂ္ဂါဟာပကော - မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ယူစေတတ်သော ရဟန်း ၊ပေ၊ အာရာမိကပေသက-အာရာမ်စောင့်တို့ကို စေခိုင်းတတ်သောရဟန်း။ ["အာရာမိကာ-အာရာမ်စောင့် ကပ္ပိယတို့သည်၊ အပေသိယမာနာ ကမ္မံ နှ ကရောန္တိ" ကို ပေယျာလ မြှုပ်ထားသည်။] သာမဏေရပေသက-သာမဏေတို့ကိုစေခိုင်းတတ်သောရဟန်း၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ အပေသိယမာနာ-မစေခိုင်းအပ်ကုန်လသော်၊ ကမ္မံ နှ ကရောန္တိ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]. . . တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

တဿုဒ္ဒါနဂါထာနိဿယ

အမှာ။ ။ဤ၌ မြတ်ထားအပ်သောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို' ဝတ္ထုအကျယ် အတိုင်း ဆိုပါ။

[1]တဿ-ထို သေနာသနက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား၊ တဒါ-၌၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန-ဘုရား မြတ်စွာသည်၊ ဝိဟာရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူအပ်သေးသည်၊ (ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သေးသည်၊) အဟု-ဖြစ်ပြီ၊ တေ ဇိနသာဝကာ-ထို ဘုရား သားတော်တို့သည်၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ (ဝိဟာရန္တိ)၊ (တမှာ) အာဝါသာ-ထိုထို နေရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမန္တိ-ထွက်လာကြကုန်၏၊ ဂဟပတိ, သေဋ္ဌိ-သည်၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ကာရာပေယုံ-ကျောင်းပြုစေပါအုံ့၊ ဝသေယျာထ-နေကုန်ရာပါအုံ့လော၊ (ဣတိ) ဣဒံ-ဤစကားကို၊ အဗြဝိ-လျှောက်ပြီ၊ နာယကံ-နာယကဖြစ်တော်မူသော ဘုရား ရှင်ကို၊ ပဋိပုစ္ဆိသု-ရဟန်းတို့လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဝိဟာရံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဂုဟံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဠုလေဏံ-ငါးမျိုး သော ကိန်းအောင်းရာကို၊ အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မူပြီ၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ သေဋ္ဌိ, ကာရယိ-စေပြီ၊ ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ အကဝါဋံ-တံခါးရွက်မရှိသော၊ အသံ ဝုတံ-မလုံခြုံသော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရေတိ-၏၊ ကဝါဋံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥတ္တာရိ-အထက် လက်ကောက်ကွင်းကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋိဗ-အဂ္ဂဋ္ဌဝဋ္ဋိကိုလည်း ကောင်း၊ ကပိသီသကံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ လောဟကဋ္ဌဝိသာဏကံ-သံသံ ကောက်, သစ်သားသံကောက်, သားချိုသံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ယန္တကံ-ကို လည်းကောင်း၊ သူစိကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုညာသိ)၊ ဆဒနံ-မြက်အမိုးရှိ၏၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိဇာလသလာကဋ္ဌ-ဝေဒိကာဝါတပါ, ဇာလ ဝါတပါန, သလာကဝါတပါနကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဌရေန-မြက်အခင်းနှင့်တကွ၊ စက္ကလိ-လေသောက်ပြုတင်း၏ စက်ဝန်းကိုလည်းကောင်း၊ (အနုညာသိ)။

မိဓိ-မြေခုံ၊ (အကျည်) ၊ပေ၊ ဥစ္စကေ-မြင့်သောအင်းပျဉ်၊ သတ္တဂေါ-ပျဉ် ၊ပေ၊ ပီဌံ-ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ဧဠကပါဒံ-ပျဉ်၊ အာမလကံ-ရှစ်ရှား သီးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ဖလကာ-ပျဉ်ချပ်၊ ကောစ္ဆာ-ခတ်အခင်း၊ ပလာ ပီဌံ-ပျဉ်၊ ဥစ္စာ-မြင့်သောအခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အဟိ-မြွေကိုက်အပ်သော ရဟန်း၊ ပဋိပါဒကာ-လက်ရှစ်သစ်ထက်လွန်သော ညောင်စောင်းအခြေခံတို့၊ အဠဂ္ဂိ လိပါဒကာ-လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော ညောင်စောင်းအခြေခံတို့၊ သုတ္တံ ၊ပေ၊ အဓုကာယိကံ-ထက်ဝက်သော ကိုယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခေါင်းအုံး။

ဂိရဂ္ဂေါ-တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်၊ ဘိသိယော-ဘုံလျှိုင်းမျိုးတို့၊ သေနာသနံ-ကျောင်းအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ ဒုဿံ-အဝတ်၊ သြနဒ္ဓံ-လဲဖြင့် မြေးယှက်အပ်သော ပဉ္စ, ပီဌ၊ ဟေဋ္ဌာ-သို့၊ ပတတိ-၏၊ ဥပါဒ္ဓေတွာ-ထုတ်နှုတ်၍၊ ဟရန္တိ-နှ၏၊ တထာဂတော-သည်၊ ဘတ္တိဋ္ဌ-အဆင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဘတ္တိစ-လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အနုညာသိ။

တိတ္ထိယဝိဟာရေ-တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်း၊ ထုသံ-ဖွဲ့၊ သဗ္ဗာ၀ုမတ္ထိကာ-သိမ်မွေ့သောမြေ၊ (မြေညက်) ၊ပေ၊ သိတ္ထတေလကံ-ဖယောင်းဆီ၊ ဥဿနေ-မျှားသည်ရှိသော်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-သုတ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ (အနုညာသိ)၊ ဖရသံ-ကြမ်းသော ၊ပေ၊ ပဋိဘာနံ-ဉာဏ်အား ထင်လာသောအရှုပ်၊ နီစာ-နိမ့်သောအကျည် စသော-အကျည် ၃ မျိုး၊ အာရုဟံ-တက်ကုန်လသော်၊ ပရိပတန္တိ-နှ၏၊ အာဌကာ-တစ်ခုတည်းသော အပြင်၊ အမုကုဋ္ဌ-ထက်ဝက်သောနံရံကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၊ ပုန, တယော-၃ မျိုးသော အခန်းတို့။

ခုဒ္ဒကေ-ငယ်သောကျောင်း ၊ပေ၊ သရဏ-ဖေါက်ပြန်သောအသံ၊ ခီလံ-နံရံ၌စိုက်အပ်သော ဝုတ် ၊ပေ၊ ကိဋ္ဌကေန-ကဲလား၊ အာလမ္ဗနံ-ဆွဲကိုင်စရာ လက်ရုံး၊ တိဏစုဏ္ဏံ-မှုန့်၊ ဟေဋ္ဌာမဂ္ဂေ-ပြအပ်ပြီးသောအစဉ်၌၊ နယံ-နည်းကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏။ ["အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥလ္လိတ္တာ၀လိတ္တံ" စသော စကားတော်အစဉ်သည် ခုဒ္ဒကခန္ဓကဋ္ဌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် "နယံ ကရေ" ဟု ဆိုသည်။] အဗ္ဗောကာသေ-ခေါင် ၊ပေ၊ သာလံ-ရေအိုးစင်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌ဖြစ်သောအစီအရင်၊ ဘာဇနံ-သောက်ရေအိုး။

ဝိဟာရော-ကျောင်း ၊ပေ၊ ပုန, ကောဋ္ဌေ-တံခါးမှတ်၊ ပေါ့ဌညေ၀-အောက်၌ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယံ ကရေ။ ("နိစ၀ဋ္ဌာ၊ကော ဟောတိ" စကားတော်အစဉ်သည် ခုဒ္ဒကခန္ဓကဋ္ဌ ပါပြီးဖြစ်သောကြောင့် "ဟေဋ္ဌာညေ၀ နယံ ကရေ" ဟု ဆိုသည်။) သုဓံ-အက်တော မြေညက်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောပြာသာဒ်၊ သဒ္ဓေါ-သဒ္ဓါရှိသော၊ အနာထပိဏ္ဍိ-သည်၊ သိတ၀နံ-သို့၊ အဂါ-သွားပြီ၊ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂေ-မြင်အပ်သော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသော အနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ သံယေန သဟ-သံယာတော်နှင့်တကွ၊ နာယကံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေသိ-ပင့်ဖိတ်ပြီ။

အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ အာဏာပေသိ-ပြီ၊ ဂဏော-လူအပေါင်းသည်၊ အာရာမံ-ကို၊ ကာရယိ-ပြီ၊ ဝေသာလိယံ-၌၊ နဝကမ္မံ-မှု၊ ပုရတောစ-မှလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိ-ကျောင်းတို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီ၊ ကော-သည်၊ အရဟတိ-အဂ္ဂါသနစသည်ကို ထိုက်သနည်း၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ တိတ္ထိရံ-ခါမင်းဇာတ်တော်၊ အဝန္ဒိယာ-အဝန္ဒိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၊

ပရိဂ္ဂဟိတာ-သိမ်းပိုက်အပ်သော မဏ္ဍာပ်စသည်တို့၊ အန္တရဃရာ-ရွာတွင်း ဆွမ်းစား စရပ်၌၊ တူလော-လဲဖြင့် မြှေးယှက်အပ်သော အဝတ်၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ သြသရိ-ရောက်တော်မူပြီ။

အာရာမံ-ကို၊ ဗတိဋ္ဌာပေသိ-ပြီ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ ကောလာဟလ-အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ဂိလာနာ-မကျန်းမာသောရဟန်းတို့၊ ဝရသေယ္ယာ-တို့၊ လေသာ-အနည်းငယ်သောအကြောင်း၊ သတ္တရသာ-သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၊ တဟိं-၌၊ ကေန-သည်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗ)နုခေါ-နည်း၊ ကထံ-လျှင်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗ)နုခေါ-နည်း၊ ဝိဟာရဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဘာဇယိ-ဝေဖန်ပြီ ၊ပေ၊ အနုဘာဂံ-နောက်ထပ်အဖို့၊ အကာမာ-ဘဲ၊ ဘာဂံ-ကို၊ နော ဒဒေ-ရာ။

နိသီမံ-သိမ်ပြင်ပ ၊ပေ၊ သေနာသနေ-၌၊ တယော, ဂါဟာ-ယူစေခြင်းတို့၊ ဥပနန္ဒော-ဥပနန္ဒရဟန်း၊ ဝဏ္ဏာသိ-ဝိနည်းကို ချီးမွမ်းပြီ၊ ဌိတကာ-ရပ်သောရဟန်းတို့၊ သမကာသနာ-တူမျှသောနေရာရှိသော ရဟန်းတို့၊ သမာနာသနိကာ-တူသော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိန္နံသု-ဖျက်ဆီးကြ ကုန်ပြီ၊ တိဝဂ္ဂါစ-၃ ပါးအစုရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ (ဘိန္နံသု)၊ ဒုဝဂ္ဂိကံ-၂ ပါး အစုရှိသော ရဟန်း၊ အသမာနာသနိကာ-တူသော နေရာမရှိသောရဟန်းတို့၊ ဒီဃံ-ရှည်သော အာသန၊ သာဋ္ဌန်-အဦးစမှခ်နှင့် တကွဖြစ်သော ပြာသာဒ်ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ- (အနုညာသိ)။

အယျိကာ-အဖွားမ၊ အဝိဒူရေ-၌၊ ဘာဇိတံ-ဝေဘန်အပ်ပြီ၊ ကိဠာဂိရေ-ကိဠာဂိရိ၌၊ အာဌဝိ-အာဌဝိမြို့၌နေသောရဟန်းတို့၊ ပိဏ္ဍာကကုဋ္ဌေဟိ-မြေညက်ကို ချထားခြင်း, နံရံကိုလိမ်းကျံခြင်း ၊ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍံ-နွားချေးစသည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း၊ ဝီသ-အနှစ် ၂၀ တိုင်အောင်၊ တိံသ-အောင်၊ ကာလိကာ-မီးခိုးပြောက်သည့်ကာလ တိုင်အောင် နဝကမ္မပေးခြင်း၊ သြသိတေ-ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော ၊ပေ၊ ဝိပ္ပံ (ဝိပ္ပကတံ)-ပြု၍မပြီးသေးသောကျောင်း၊ ခုဒ္ဒေ-ငယ်သောကျောင်း၌၊ ဆပ္ပဠ္ဗဝသိကံ-ရှိအောင်၊ အမှုယောဂေ-၌၊ သတ္တဋ္ဌ-အောင်၊ မဟာလဂေ-၌၊ ဒသဒ္ဓါဒသ-၁၀ နှစ်, ၁၂ နှစ်တိုင်အောင်။

သဗ္ဗံ-သော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ဧကဿ - အား၊ (ဒေန္တိ)၊ အညံ-ကို၊ ဝါသေန္တိ၊ သံယိကံ-ကျောင်း၊ နိသီမ-ပြင်၊ သဗ္ဗကာလံ-အခါခပ်သိမ်း တားမြစ်ခြင်း၊ ပဏ္ဏမိ-ပြီ ၊ပေ၊ ကာလံ-သေခြင်း ၊ပေ၊ အန္တိမံ-အန္တိမဝတ္ထုသို့ ရောက်သောရဟန်း ၊ပေ၊ ဝေဒနာ-ဝေဒနာနှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်း၊ အာပတ္တိဒဿနာ-အာပတ်မရှိသော ရဟန်း၊ အပ္ပဋိကမ္မဒိဋ္ဌိယာ-အာပတ်ကိုမကုသော ရဟန်း, မိစ္ဆာအယူကိုမစွန့်သော ရဟန်း ၊ပေ၊ ထေယျတိတ္ထိယာ-ထေယျသံဝါသက, တိတ္ထိယပက္ကန္တက တိရစ္ဆာန ၊ပေ၊ အရဟန္တာ-တိရစ္ဆာန်, မာတုယာတက ၊ပေ၊ အရဟန္တယာတက၊ ဒုဿက-

ဘိက္ခုနီဒူသက၊ ဘေဒက-သံယဘေဒက ၊ပေ၊ ဥဘတောစာပိ ဗျဥ္ဇနကာ-ဥဘတော ဗျဉ်း၊ သံယသ-၏။ မာ ပရိယာယိ-မဆုတ်ယုတ်ပါစေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ကမ္မံ-ကို၊ အညသ-အား၊ ဒါတဝေ-ပေးခြင်းငှာ၊ (အနုညာသိ)။

ဝိပ္ပကတေ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်လ‌ဲသော်၊ အညသ (ဒါတဗ္ဗံ)၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ တသ္မေ-၏သာ၊ (သန္တကံ)၊ ပဋ္ဌမေ-၏ ၊ပေ၊ သိက္ခာယ-ကို၊ ပစ္စက္ခာတော-ချသူ ၊ပေ၊ ယဒိ (သိယာ-အုံ၊) သံဃော-သည်သာ၊ သာမိကော-သည်၊ ဟောတိ၊ ဥမ္မတ္တ ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သောရဟန်းသည်၊ (ယဒိ, သိယာ၊) သော -ထိုကျောင်းသည်၊ တသ္မေ-၏သာ၊ (သန္တကံ)၊ ပဏ္ဍကော-ဟူ၍ ၊ပေ၊ မာတုဃာတကော-အမိ အဘကို၊ ယာတကော-သတ်သူဟူ၍ ၊ပေ၊ ဗျဉ္ဇနာ-ဥဘတောဗျဉ်းဟူ၍၊ ယဒိ ပဋိဇာနာတိ-အကယ်၍ ဝန်ခံအုံ၊ သံဃောဝ သာမိကော ဟောတိ။

အညတြ-အခြားကျောင်း၌၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူကုန်၏။ ကုက္ကုစ္စံ-ကုက္ကုစ္စဖြစ်သော ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဒရိယတိ-ကွဲပြို၏၊ ကမ္မလံ ၊ပေ၊ စမ္မံ-ဝံရေ၊ စက္ကလိ-ခြေသုတ်ကြိုး ဝန်း ၊ပေ၊ အလ္လာ-စိုစွတ်သောခြေ၊ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရဟန်းတို့၊ နိဋ္ဌု-တံထွေးထွေးသောရဟန်း၊ လိခန္တိ-ရေးခြစ်ကုန်၏၊ အပသေန္တိ-မှီကုန်၏၊ အပသေနံ-မှီစရာပျဉ်ချပ်၊ လိခတေဝ-ရေးခြစ်သည်သာ၊ ဓောတပစ္စတ္ထရဏေန-ခြေဆေးပြီးသောရဟန်း, အပေါ်ခင်း။

ရာဇဂဟေ-၌၊ နှ သက္ကောန္တိ-နှ၊ လာမကံ-လာမကဘတ်၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ-ဆွမ်းအလှည့်ကို ညွှန်ချသောရဟန်း၊ ကထံ-လျှင်၊ (ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ) နုခေါ-နည်း၊ ပညာပကံ-သေနာသန ပညာပကရဟန်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္မုတိ-ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္မုတိ၊ ပဋိဂ္ဂါဟ ဘာဇကော-သင်္ကန်းကို ခံယူတတ်သော ရဟန်း, သင်္ကန်းကို ဝေဘန်သော ရဟန်း ၊ပေ၊ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇေ-အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကို စွန့် သော ရဟန်း၊ သာဋ္ဌိယဂ္ဂါဟာပကော-ရေသနုပ်ကို ခံယူသောရဟန်း၊ ထထေဝ-လျှင် ၊ပေ၊ အာရာမိက ၊ပေ၊ ပေသကသ-ကို၊ သမ္မုတိ-ခြင်း။

သဗ္ဗာဘိဘူ-အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို လွှမ်းမိုးရှိ၍ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကဝိဒူ-လောက ၃ ပါးကို သိတော်မူပြီးထသော၊ ဟိတစိတ္တော-စီးပွားနှင့်ယှဉ် ၊ပ-ောစိတ် ရှိတော်မူထသော၊ ဝါ-စီးပွားကိုလိုလားသောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ ဝိနာ ယကော-သတ္တလောက၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ, နာယကအစစ်, ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လေဏတ္ထဒ္ဓ-ဌာလည်းကောင်း၊ သုခတ္ထဒ္ဓ-ဌာလည်းကောင်း၊ စျာယိတဒ္ဓ-ဌာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုံစ-ဌာလည်းကောင်း၊ (အနု

ညာသိ)။ [“သင္ဗာဘ၀ာ, လောကဝိဒူပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို မဟာ၀ဂ္ဂဋ္ဌကထာ, ပဠု၀ဂ္ဂိယ အခန်း၌ ကြည့်ပါ။ လေဏတ္ထဠ စသော ၄ ပုဒ်ကို ဝိဟာရာနုမောဒနဂါထာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-တာသုဒ္ဓါနစကားရပ်, အပြီးသတ်တည်း။

ဆဋ္ဌောသေနာသနကဏ္ဍကော နိဋ္ဌိတော။

၇–သံယောဇနကဏ္ဍက

ဆသကျပဗ္ဗဇ္ဇာကထာ

၃၃၀။ တေန သမယေန-၌၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂ၀ါ, အနုပိယာယံ-အနုပိယာနိဂုံး၌၊ အနုပိယံနာမ-အနုပိယာမည်သော၊ မလ္လာနံ-မလ္လာမင်းတို့၏၊ နိဂမော (အတ္ထိ၊ တတ္ထ-ထိုနိဂုံး၌) ဝိဟရတိ၊ တေန ခေါပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အနုပိယာ နိဂုံး၀ယ် သီတင်း သုံးတော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ အဘိညာတာ အဘိညာတာ-အလွန် အသိအမှတ်ပြုအပ် ကုန်, အလွန် အသိအမှတ်ပြုကုန်သော၊ ဝါ-အလွန်ထင်ရှား ကုန်, အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ သက္ယကုမာရာ-သာကီ၀င်မင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗ ဇိတံ-ရဟန်းပြုတော်မူ ပြီးသော၊ ဘဂ၀န္တံ-ကို၊ အနုပဗ္ဗဇန္တိ-အတုလိုက်၍ ရဟန်း ပြုကြကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ မဟာနာမော-မဟာနာမ်မည်သော၊ သက္ကောစ-သာကီ၀င်သည်လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓေါ-သော၊ သက္ကောစ-သည် လည်းကောင်း၊ ဒွေ-နှ်သော၊ ဘာတိကာ-ညီတော်, နောင်တော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ။

အနုရုဒ္ဓေါ, သက္ကော-သည်၊ သုခုမာလော-သိမ့်မွေ့နူးညံ့သည်၊ ဟောတိ၊ တသ-၏၊ တယော-ခုဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒါ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော-တစ်ဆောင်သော ပြာသာဒ်သည်၊ ဟေမန္တိကော-ဆောင်းအခါ၌ နေခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဧကော-သည်၊ ဂိမှိကော - နွေအခါ၌ နေခြင်းကို ထိုက်၏၊ ဧကော, ဝဿိကော-

---

အနုပိယံ နာမ။ ။ ဤပုဒ်၌ “အနုပိယာ နာမ” ဟု ဆိုလိုလျက် (အာ) ကို (အ) ရသပြု, နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၍ “အနုပိယံ နာမ” ဟု ဆိုထားသည်။ (အနုပိယံ နာမာတိ အာဒိသု “အနုပိယံ နာမာ” တိ ဝတ္တဗ္ဗေ အာကာရသာ ရဿတ္တံ အနုနာသိကသစ အာဂမ်ကတ္တာ “အနုပိယံ နာမာ” တိ ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။)

ဟေမန္တိကောစသည်။ ။ ဟေမန္တိကောတိ အာဒိသု ယတ္ထ သုခ် ပဟောတိ ဟေမန္တ ကာလေ ဝသိတုံ၊ အယံ, ဟေမန္တိကော (ဆောင်းအခါနေခြင်းငှာ ချမ်းသာရာဖြစ်သောပြာသာဒ်၊) ဣတရေသုပိ ဧသေ၀နယော၊ အယံ ပနေတ္ထ ၀စနတ္ထော-ဟေမန္တေ+ဝါသော ဟေမန္တံ ဥတ္တရပဒ လောပေန၊ (ဝါသောဟူသော နောက်ပုဒ်ကို ခြေခြင်းအားဖြင့် ဟေမန္တမည်၏။) ဟေမန္တံ+အရဟ တိတိ ဟေမန္တိကော၊ ဣတရေသုပိ ဧသေ၀ နယော၊-ယသပဗ္ဗဇ္ဇကထာ, သာရတ္ထ။

မိုးအခါ၌နေခြင်းကိုထိုက်၏။ သော-ထိုအနုရုဒ္ဓါသည်၊ ဝဿိကော-သော၊ ပါသာဒေ-၌၊ စတ္တာရော မာသေ-တို့ပတ်လုံး၊ နိပ္ပုရိသေဟိ-ယောက်ျားမရှိကုန်သော၊ (ယောက်ျားမပါ, မိန်းမတို့သာ တီးမှုတ်အပ်ကုန်သော၊) တူရိယေဟိ-တူရိယာတို့ဖြင့်၊ ပရိစာရယမာနော-ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေလျက်၊ ဝါ-ပျော်ပျော်ပါးပါး, ခံစားလျက်၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒ-ပြာသာဒ်၏အောက်ထပ်သို့၊ နှ ဩရောဟတိ-မဆင်း။ (ဥပရိပါသာဒတော ဟေဋ္ဌိမတလံ နှ ဩရောဟတိ၊-သာရတ္ထ။) အထ-ထိုသို့နေရာ အခါ၌၊ မဟာနာဂသ, သက္ကသ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိ)၊ ဧတရဟိ ၊ပေ၊ အနုပဗ္ဗဇန္တိ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကုလာ-မှ၊ (အိမ်တော်မှ၊) ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ (အိမ်ရာတည်ထောင်, လူ့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ-ထွက်၍၊) အနဂါရိယံ-အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး, နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇိတောကပ်ရောက်သူသည်၊ နတ္ထိ-မရှိသေး၊ အဟံဝါ-ငါသည်မူလည်း၊ ယံနုနပဗ္ဗဇေယ္ယံ-အကယ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်ရောက်ပါမူကား ကောင်းလေစ၊ အနုရုဒ္ဓေါဝါ-သည်မူလည်း၊ (ယံနုန ပဗ္ဗဇေယ္ယ-စွ၊) ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ, ထိုအခါ၌၊ မဟာနာမော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ တာတ၊ အနုရုဒ္ဓ-ညီတော်အနုရုဒ္ဓါ၊ ဧတရဟိ ၊ပေ၊ နတ္ထိ၊ တေန-ကြောင့်၊ တွံဝါ-မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇ-ရဟန်းပြုလော၊ အဟံဝါ-မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ အဟံ-သည်၊ သုခုမာလော-၏ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတုံ-ဌာ၊ နှ သက္ကောမိ-မစွမ်းနိုင်ပါ၊ တွံ-အသင်နောင်တော်သည်၊ ပဗ္ဗဇဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ, ဟေ-လာ လော၊ ယရာဝါသတ္ထံ-အိမ်ဟူသော အာဝါသ၌ ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို၊ အနုသာသိဿာမိ-သွန်သင်အုံ့၊ ပဌမံ-စွာ၊ ခေတ္တံ-ကို၊ ကသာပေတွံ-ထွန်စေထိုက်၏၊ ကသာပေတွာ-ထွန်စေပြီး၍၊ ဝပါပေတွံ-စိုက်ပျိုးစေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဒကံ-ကို၊ အဘိနေတွံ-ရွှေ့ရှုဆောင်ထိုက်၏၊ (ရေသွင်းထိုက်၏) ၊ပေ၊ နိန္နေတွံ-အညီအမျှဆောင်ထိုက်၏။ [အချို့နေရာ၌ ရေအများကြီး, အချို့နေရာ၌ အနည်းကလေးဖြစ်မနေအောင် အညီအမျှပြုထိုက်၏-ဟူလို၊ အဋ္ဌကထာ။] (တစ်နည်း) နိန္နေတွံ (မလိုအပ်သောရေကို) ထုတ်ဆောင်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ နိဒ္ဓါပေတွံ-ပေါင်းသင်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ လဝါပေတွံ-(မှည့်ရင့်သောအခါ) ရိတ်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဗ္ဘာဟာပေ

အဘိနေတွံစသည်။ ။ ဥဒကံ အဘိနေတွံတိ ဥဒကံ အာဟရိတွံ၊ နိန္နေတွံတိ အာဘတမုဒကံ ပုန နီဟရိတွံ၊ နိဒ္ဓါပေတွံတိ အန္တရန္တရာ ဥဒ္ဓိတတိဏာနိ ဥဒ္ဓရိတ္မာ (နှုတ်၍) အပနေတွံ၊ လဝါပေတွံတိ ပရိပက္ကကာလေ လဝါပေတွံ၊ ဥဗ္ဘာဟာပေတွံတိ-ခလမဏ္ဍလံ ဟရာပေတွံ၊ (ဥဇုံ ကာရာပေတွံတိ ပဋ္ဌံ ကာရာပေတွံ၊ အယမေဝဝါ ပါဌော-ဝိမတိ။) ပလာလာနိ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာနိတိ ပလာလာနိ အပနေတဗ္ဗာနိ၊ ဘူသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာတိ

တဗ္ဗံ-ကောက်နယ်တလင်းသို့ထုတ်ဆောင်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ပုဠုံ-အပုံကို၊ ကာရာ ပေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ မဒ္ဒါပေတဗ္ဗံ-နယ်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ပလာလာနိ-ကောက်ရိုးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာနိ-ထုတ်ဆောင်စေထိုက်ကုန်၏၊ ဘုသိကာ-ရိုးတံငယ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာ ပေတဗ္ဗာ ၊ပေ၊ သြပုနာပေတဗ္ဗံ (သြဖုနာပေတဗ္ဗံ)-(လေ၌)လှေ့စေထိုက်၏၊ အတိ ဟရာပေတဗ္ဗံ-စပါးကျီသို့ ရွှေ့ရွှေဆောင်စေထိုက်၏၊ အတိဟရာပေတ္တာ-ပြီး၍၊ အာယတိံ-လာလတ္တံသော၊ ဝဿမ္မိ-နှစ်၌လည်း၊ ဧဝမေဝ-သာ၊ ကာတဗ္ဗံ-၏ ၊ပေ၊ ဣတိ-ပြီ။

ကမ္မန္တာ-လုပ်ငန်းတို့သည်၊ နဒီယန္တိ-မကုန်နိုင်ကုန်ပါတကား၊ ကမ္မာနံ-တို့၏၊ အန္တော-အဆုံးသည်၊ နပညာယတိ-မထင်ရှားပါတကား၊ ကဒါ-၌၊ ကမ္မာ-တို့သည်၊ ခီယိဿန္တိ-ကုန် ကုန်လတ္တံနည်း ၊ပေ၊ ပညာယိဿတိ-နည်း၊ ကဒါ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ အပ္ပေါသုက္ကာ-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်မရှိကုန်သည်၊ (ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ)၊ ပဠုဟိ ကာမဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တို့သည်၊ သမပ္ပိတာ-လွန်စွာ သက်ရောက်အပ်ကုန်သည်၊ သမင်္ဂီဘူတာ-ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပရိစာရေဿာမ-နှံ့နည်း၊ ဝါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ ၊ပေ၊ နပညာယတိ-ရှား၊ ကမ္မေ-သည်၊ အခီဏောဝ-မကုန်မီသာလျှင်၊ ပိတရောစ-မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာစ-ဖွားတော်, ဘိုးတော် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာလကတာ-ကွယ်လွန်ကြရကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ တွညေဝ-အသင် နောင်တော်သည်သာ၊ ယရာဝါသတ္ထေ နဲ-အိမ်ဟူသော အာဝါသ၌ ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို၊ ဥပဇာနာဟိ-သိပါလော၊ ဝါ-စီစဉ်ပါလော၊ အဟံ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-အုံ၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မာတရံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အမ္မ-မယ်တော်၊ အဟံ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတုံ ဣစ္ဆामိ၊ မံ-ကို ၊ပေ၊ အနုဂါရိယံ-သို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ-ကပ်ရောက်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာဟိ-ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ-သားတော် အနုရုဒ္ဓ၊ တုမ္မေ-တို့သည်၊ မေ-၏၊ ("ပုတ္တာ"၌စပ်)၊ ပိယာ-ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါ-စိတ်ကိုတိုးပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဝါ-မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋိကူလာ-မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်

ဂုန်ခုရဂ္ဂေဟိ သဉ္ဇာနာ ဘုသသခ်ိတာ နာဌဒဏ္ဍာ အပနေတဗ္ဗာ၊ သြပုနာပေတဗ္ဗံတိ ဝါတမုခေ သြပုနာပေတ္တာ ပလာလံ (စပါးဖျင်း, အမှိုက်ကို) အပနေတဗ္ဗံ။ [(ဖြူစင်ခြင်း အနက်ဟော) အဝ+ပူဓာတ် နာပစ္စည်း ကြ၍ သြပုနာ ဟု ရှိသော်လည်း "ဝါတမုခေ" ကို ထောက်၍ ဖုဏဓာတ်ဖြင့် လှုပ်ခါခြင်း-လှေ့ခြင်းအနက်က ကောင်းသည်။] သာရတ္ထ။

သော၊ (မမှန်းအပ်ကုန်သော၊) ဒွေ-နှ်သော၊ ပုတ္တာ-သားတော်တို့တည်း၊ ဝေါ-တို့၏၊ မရဏေနပိ-ကြောင့်လည်း၊ အကာမကာ-ခွဲခွာမှုကိုအလို မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိနာ-ခွဲခွာရသည်၊ ဘဝိသာမိ-ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ကိုး ပန-ကြောင့်၊ အဟံ-မယ်တော်သည်၊ ဇီဝန္တေ-အသက်ရှင်ကုန်သော၊ တုမှေ-တို့ကို ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇ္ဇယ အနု ဇာနိသာမိ-ခွင့်ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ။ [ဒုတိယအကြိမ် ခွင့်တောင်းသောအခါလည်း ပယ်သည်။]

(တတိယအကြိမ် ခွင့်တောင်းသောအခါ၌ကား) တေန သမယေန-၌၊ ဘဒ္ဒိယော-မည်သော၊ သက္ကရာဇာ-သာကီဝင်မင်းသည်၊ သက္ကာနံ-တို့၏၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေပြီ၊ သောစ-ထို ဘဒ္ဒိယသက္ကရာဇာသည်လည်း၊ အနုရုဒ္ဓသ သက္ကသ-၏၊ သဟာယော-သည်၊ ဟောတိ၊ အထ-တတိယအကြိမ် ခွင့်တောင်းရာ ထိုအခါ ၊ပေ၊ မာတာ-သည်၊ ("အဝေါစ"၌စပ်၊) အနုရုဒ္ဓသ ၊ပေ၊ သဟာယော-သော၊ ဘဒ္ဒိယော-သော၊ အယံ သက္ကရာဇာ-သည် ၊ပေ၊ ကာရေတိ-၏၊ သော-သည် ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇိတုံ နု ဥဿဟတိ-မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ တာတအနုရုဒ္ဓ, ဘဒ္ဒိယော ၊ပေ၊ သစေ ပဋ္ဌဇတိ-အုံ့၊ (ဧဝံ-ဤသို့ ရဟန်းပြုလသော်၊) တွမ်ပိ-သည်လည်း၊ ပဋ္ဌဇဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ထိုသို့ ပြောရာထိုအခါ၌၊ အနုရုဒ္ဓေါ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ မမ-၏၊ ပဋ္ဌဇ္ဇာ-ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ တဝ-၏၊ ဝါ-သင်နှင့်၊ ပဋိပဒ္ဓါ-စပ်နေ၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓါ ၊ပေ၊ ပဋိပဒ္ဓါဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ အပဋိပဒ္ဓါဝါ-မစပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အဟံ-သည်၊ တယာ-နှင့်အတူ၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည် အားလျော်စွာ၊ ပဋ္ဌဇာမိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ။ ("အဟံ တယာ" ဟုသာ စီရင်ပုံကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။) သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ ဧဟိ-လော၊ ဥဘော-၂ ယောက်ကုန်သော၊ မယံ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇိဿာမ-နှစ်ဦး ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ ၊ပေ၊ နု သက္ကောမိ-နိုင်ပါ၊ ယံ-အကြင်မှုကို၊ တေ-သည်၊ (ကာတုံ) သက္ကာ၊ အညံ-ရဟန်းပြုမှုမှ တစ်ပါးသော၊ တံ-ကို၊ မယာ ကာတုံ (သက္ကာ)၊ အဟံ-သည်၊ ကိုး-အဘယ်အမှုကို၊ ကရိဿာမိ-အုံ့နည်း၊ တွံ ပဋ္ဌဇဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ မာတာ-သည်၊ မံ-ကို၊ သစေ တာတ အနုရုဒ္ဓ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇဟိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ တေ-သည်၊ သစေ တေ ၊ပေ၊ ယထာသုခံ ပဋ္ဌဇဟိတိ-ဟူသော၊ ဧသော ဝါစာ-ဤစကားကို၊ ဘာသိတာ-ပြောအပ်ပါပြီ၊ ဧဟိ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇိဿာမ-နှစ်ဦး ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

တေန သမယေန-၌၊ (ထိုလက်ထက်၌၊) မုနုဿာ, သစ္စဝါဒိနော-အမှန်ကို ပြောလေ့ရှိကုန်သည်၊ သစ္စပဋိညာ - မှန်သောဝန်ခံမှု ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ အထ-

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒိယော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓါ၊ သတ္တဝဿာနိ-ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းငဲ့ပါဦး၊ သတ္တန္နံ ဝဿာနံ-တို့၏၊ အစ္စယေန - ၌၊ ဥဘော ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ သတ္တဝဿာနိ-တို့သည်၊ အတိစိရံ-အလွန်ကြာ၏ ၊ပေ၊ အာဂမေတုံ, နု သက္ကောမိ-ပါ၊ ဣတိ-ပြီ။ (ဤနည်းအားဖြင့် ၆ နှစ် ၅ နှစ်မှစ၍ အဖုမာသ (တစ်လထက်ဝက်, ၁၅ ရက်) တိုင်အောင် ဆိုင်းဖို့ရန် ဘဒ္ဒိယ သက္ကရာဇာ ကပြောသည်၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက မဆိုင်းနိုင်ကြောင်း ပြောသည်။) သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓါ၊ ယာဝ-လောက်၊ ပုတ္တေစ-သားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာတရောစ-ညီတော်နောင်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌ-ကို၊ နိယျာတေမိ-အပ်နှင်းသေး၏၊ (တာဝ-ထိုအပ်နှင်းရာကာလ တိုင်အောင်၊) သတ္တာဟံ-ပတ်လုံး၊ အာဂမေဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ, သတ္တာဟော-သည်၊ နု စိရံ-မကြာပါ၊ အာဂမေဿာမိ-ဆိုင်းငဲ့ပါမည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

၃၃၁။ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဒ္ဒိယော-သော၊ သက္ကရာဇာစ-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္တောစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါလိကပွကေန-ဥပါလိဆဏ္ဍာသည်အားဖြင့်။ (ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်တို့ကို ရိတ်ဖြတ် ပြုပြင်ပေးရသူကို "ဆတ္တာသည်" ဟု ခေါ်သည်။) သတ္တမာ-ဂုယောက်မြောက် ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပုရေ-ရှေးအခါ၌၊ စတုရင်္ဂိနီယာ-ဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေလျင်အားဖြင့် ၄ ပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ သေနာယ-စစ်တပ်ဖြင့်၊ ဥယျာနဘူမိ-ဥယျာဉ်မြေသို့၊ နိယျန္တိယထာ-ထွက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ နိယျိသု-နှင်ပြီ၊ တေ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဒ္ဝရံ-ဝေးသောအရပ်ကို၊ ဂန္တာ-ရောက်ပြီး၍၊ သေနံ-ကို၊ နိဝတ္တာပေတ္တာ-ပြန်နှစ်စေပြီး၍၊ ပရဝိသယံ-တစ်ပါးသောမင်း၏ နိုင်ငံသို့၊ သြက္ကမိတ္တာ-သက်ရောက်၍၊ (ဝင်၍)၊ အာဘရဏံ-တန်ဆာကို၊ သြမုဉ္စိတ္တာ-ချွတ်၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေန-အပေါ်ခြုံအင်္ကျီဖြင့်၊ ဘဏ္ဍိကံ-ဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ-၍၊ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ)၊ ဘဏော ဥပါလိ-အမောင်ဥပါလိ၊ ဟန္ဒ-ရော့၊ နိဝတ္တာသု-ပြန်နှစ်တော့၊ ဘောက်-ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော ဥစ္စာသည်၊ တေ-၏၊ ဇီဝိကာယ-အသက်မွေးခြင်းငှာ၊ အလံ-တော်လောက်ပြီ၊ ဝါ-စွမ်းနိုင်ပြီ၊ ဣတိ-နှ်ပြီ။

အထ-ပြောကြရာ ထိုအခါ၌၊ ဥပါလိဿ-သော၊ ကပွကဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ နိဝတ္တန္တဿ-ပြန်နှစ်စဉ်၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ သာကိယာ-သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ စဏ္ဍာ-ကြမ်းကုန်၏၊ ဣမိနာ-ဤဥပါလိသည်၊ ကုမာရာ-မင်းသားတို့ကို၊ နိပ္ပါတိတာ-ထွက်သွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ မံ-ကို၊ ယာတာပေယ္ယုံ - သစ်စေမူလည်းသစ်စေကုန်ရာ၏၊ ဣမေ သက္ကကုမာရာ-

တို့သည် ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိသန္ဓိနာမ-ရဟန်းပြုနိုင်ကုန်တုံသေး၏။ ကိမဂ်ီ (ကိံ+အဂ်ီ)-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ (နှ ပဗ္ဗဇိသာမိ-ရဟန်းမပြုနိုင်အုံ့နည်း၊) ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (အဂ်သဒ္ဒါ ကာရဏာ အနက်ဟော၊ ဟိတ်အနက်၌ ပဌမာသက်။) ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီး၍ ၊ပေ၊ အာလဂ္ဂေတ္တာ-ဆွဲခိုတ်၍၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ပဿတိ-မြင်၏။ တဿ-အား၊ ဒိန္နံယေဝ-ပေးအပ်ပြီးသည်သာ၊ ဟရတု-ဆောင်ယူပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ ၊ပေ၊ ဥပသက်မိ။

တေ သက္ကကုမာရာ ၊ပေ၊ အဒ္ဒသာသုံ၊ ဒိသ္မာန - ကြောင့် ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ ဘဏော ဥပါလိ, ကိဿ-ကြောင့်၊ နိဝတ္တေသိ-ပြန်နစ်ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ-နှင်ပြီ၊ အယျပုတ္တာ-အရှင်သားတို့ ၊ပေ၊ ဟရတု-လော၊ ဣတိ ဝတ္တာ, တတော-ထိုအရပ်မှ၊ ပဋိနိဝတ္တော-ပြန်နစ်ခဲ့သည်၊ အမှိ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘဏော ၊ပေ၊ ယံ-အကြင် (အသတ်ခံရသည်မှ ကြောက်ခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့်၊ နိဝတ္တော-၏။ (တံ-ထို အကြောင်းကြောင့်၊) သုဒ္ဒ-စွာ၊ အကာသိ-ပြန်နစ်မှုကို ပြုပြီ။ (ယံ နိဝတ္တောတိ ယသ္မာ နိဝတ္တော-သီဟိုဠ်မှုအတိုင်း သာရတ္ထ။) သာကိယာ ၊ပေ၊ ယာတာပေယ္ယုံ-ပိ-နှ်ရာ၏၊ ဣတိ-နှ်ပြီ၊ အထ-ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ သာကိယာနာမ-တပည့်တော်တို့ သာကီဝင်မည်သည်၊ မာနုသိနော-မာနုကို မှီပါကုန်၏၊ (မာနုကြီးပါကုန်၏၊) ဘန္တေ, ဥပါလိ ၊ပေ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဒီဃရတ္တံ-ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပရိစာရကော-အလုပ်အကျွေးပါတည်း၊ ဘဝ၀ါ-သည် ၊ပေ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပဗ္ဗာဇေတု-ရဟန်းဖြစ်စေတော်မူပါ၊ ဣမသ-ဤ ဥပါလိ၏ (အပေါ်၌)၊ အဘိ၀ါဒ ၊ပေ၊ သာမိစိကမ္မံ-ကို၊ ကရိသာမ၊ (ဧ၀ံ-ဤသို့ပြုရ ကုန်လသော်၊) အမှာကံ သာကိယာနံ-တို့၏၊ သာကိယမာနော-သာကီဝင်တို့၏ မာန်သည်၊ နိမ္မာနာယိသတိ-မာနမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ (မာနကင်းပါလိမ့်မည်၊) ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

အထ-လျှောက်ကြရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အထ-ရဟန်းဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည်၊ တေနေ၀ အန္တရ၀ဿေန-ထိုဝါတွင်း၌ပင်၊ တိဿော-နှ်သော၊ ဝိဇာ-တို့ကို၊ သစ္ဆာကာသိ-မျက်မှောက်ပြုပြီ၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ, ဒိဗ္ဗစက္ခု-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ-ဖြစ်စေပြီ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော, သောတာပတ္တိဖလံ-ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ ဒေ၀ဒတ္တော-အရှင်ဒေ၀ဒတ်သည်၊ ပေါထုဇ္ဇနိကံ-ပုထုဇဉ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိ-တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ဖါဒေသိ-ပြီးစီးစေပြီ။

💬 **၃၃၂။** တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည်၊ အရညဂတော-တောင်ခြေရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတော-သစ်ပင်၏အနီးအောက်၌ ရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-သော်လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတော-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ရောက်သည်၊ ဝါ-ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသို့ ရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-သော်လည်းကောင်း၊ အဘိက္ခဏံ-မပြတ်၊ ဥဒါနံ-ကို၊ ဥဒါနေသိ-ကျူးရင့်ပြီ၊ (ကိုး)။ အဟောသုခံ-သြော်. . . ချမ်းသာလေစု၊ အဟောသုခံ-စု၊ ဣတိ-ဤသို့ ကျူးရင့်ပြီ။ ("ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ" နှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ ဗောဓိကထာ၌ ပြထားပြီ။) အထ-ကျူးရင့်ရာ ထိုအခါ၌၊ သမ္ဗဟုလာ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး)။ ဘန္တေ, အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည် ၊ပေ၊ အဟော သုခန္တိ-ဟူ၍၊ ဥဒါနံ-ကို၊ ဥဒါနေသိ-ပါပြီ၊ ဘန္တေ, နိဿံသယံ-သံသယမဲ့၊ ဝါ-မချွတ်ဧကန် ၊ပေ၊ ပြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ-ကျင့်ရ၏၊ ပုရိမံ-ရှေးဦးဖြစ်သော၊ တံ ယေဝ ရဇ္ဇသုခံဝါ-ထို မင်းအဖြစ်၏ ချမ်းသာကိုသော်လည်း၊ သမနုဿရန္တော-ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် အမှတ်ရသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဥဒါနေသိ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

အထ ၊ပေ၊ အညတရံ-နာမည်, အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခုံ-ကို။ [အညတရံတိ နာမ ဂေါတ္တေန အပါကဋံ ဧကံ ဘိက္ခုံ-ဒီကာ။] အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ သိစေတော်မူပြီ၊ (ကိုး)။ ဘိက္ခု, ဟေ-လာလော ၊ပေ၊ အာမန္တေဟိ-ခေါ်ချေလော၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ခေါ်ရမည်နည်း။) အာဝုသော ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ခေါ်ချေလော၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။ [ထိုရဟန်းက အရှင်ဘဒ္ဒိယကိုခေါ်၍ ဘုရားရှင်ထံရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်က "ဥဒါန်းကျူးသည်ဟု ကြားရသည်မှာ မှန်သလား" ဟု မေးတော်မူသည်၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယက မှန်ပါကြောင်းကို လျှောက်သည်။] ဘဒ္ဒိယ, တွံ-သည်၊ ကိုး-အဘယ်မည်သော၊ အတ္ထဝသံ-စီးပွားအထူးကို၊ ဝါ-အကြောင်းကို။ (အတ္ထဝသံ၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ သုဒိန္နကဏ္ဍ ကြည့်ပါ။) သမ္ပသမာနော-ကောင်းစွာမြော်မြင်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဥဒါနေသိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ပုဗ္ဗေ-၌၊ မေ-၏၊ ရညော-သည်၊ သတောပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အန္တောပိ အန္တေပုရေ-နန်းတော်၏ အတွင်း၌လည်း၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သုသံဝိဟိတာ-ကောင်းစွာစီစဉ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဗဟိပိ အန္တေပုရေ-နန်းတော်၏ ပြင်ဘက်၌လည်း ၊ပေ၊ ဟောတိ၊ သောဟံ-ထို တပည့်တော်သည်၊ ဧဝံရက္ခိတော-ဤသို့ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ ဝါ-သို့ကလောက် စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ (သန္တော)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဧဝံ ဂေါပိတော-ဤသို့ လုံခြုံစေအပ်သည်၊ သန္တောပိ-လည်း၊ ဘီတော-ကြောက်

သည်၊ ဥပ္ပိဂ္ဂေါ-ထိတ်လန့်သည်၊ ဥသၖီ-ရှိုးရှားခြင်းရှိသည်၊ ဥတ္တြဿော-တဖျပ်ဖျပ်လန့်သည်၊ (ဟုတ္တာ)။ ဝိဟရာမိ-နေရပါ၏။ ဧတရဟိ-ရဟန်းဖြစ်ပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ ဧကကော-တစ်ယောက်ထည်းသည် ၊ပေ၊ အဘီတော-မကြောက်သည် ၊ပေ၊ အပ္ပေါ သုဿော-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်မရှိသည်၊ (ကြောင့်ကြမရှိသည်၊) ပန္နလောမော-ကျသော အမွေးရှိသည်၊ (ကြက်သီး မွေးညှင်း မထသည်၊) ပရဒတ္တူပဇီဝေါ-သူတစ်ပါးတို့ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)။ မိဂဘူတေန-သားကောင်သဖွယ် ဖြစ်သော၊ (သားကောင်မျှားကဲ့သို့ လွတ်လပ်သော၊) စေတသာ-ဖြင့်၊ ဝိဟရာမိ-ပါ၏။ ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထဝသံ-ကို၊ သမ္မသမာနော ၊ပေ၊ အဟော သုခန္တိ-ဟူ၍၊ ဥဒါနေမိ-ပါ၏။ ဣတိ-ပြီ။ [ဤအရှင်ဘဒ္ဒိယဝတ္ထုလာ ပုဒ်တို့ကို ဦးကာ၌ ဖွင့်ပြထားသည်။]

အထ-လျှောက်ထားရာ, ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ, ဧတမတ္ထံ-(ဘဒ္ဒိယထေရ်၏ ပုထုဇဉ်အရာကို လွန်သော ဝိဝေကသုခဟူသော) ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝါ-ဤ အကြောင်းအရာကို၊ ဝိဒိတ္တာ-သိတော်မူ၍၊ တာယံ ဝေလာယံ-ထိုအချိန်၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ-ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ (ကိ)။ ယဿ-အကြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ [ယဿ အရိယပုဂ္ဂလဿ-ဦးကာ။] အန္တရတော-စိတ်၌၊ ကောပါ-စိတ်ကိုနောက်ကျအောင် ဖျက်စီးတတ်သော ရာဂစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ ဝါ-စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသတို့သည်၊ နု သန္တိ-ကုန်၊ (ယော-အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊) ဣတိ ဘဝါ ဘဝတဏှာ-ဤသို့ သမ္ဘတ္တိဝိပတ္တိအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့ ကြီးပွားခြင်း, ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့ မြဲခြင်း ပြတ်စဲခြင်းအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့ ကောင်းမှု မကောင်းမှုအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝိတိတ္တော-လွန်ပြီ၊ ဝိဂတ ဘယံ-ကင်းသောဘေးရှိသော၊ သုခီ-(ဝိဝေကသုခ အဂ္ဂဖလသုခအားဖြင့်) ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ အသောကံ-သောကမရှိသော၊ တံ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သော်မှလည်း၊ ဒဿနာယ-သိမြင်ခြင်းငှာ၊ နာနု ဘဝန္တိ-မရနိုင်ကြကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ကျူးရင့်တော်မူပြီ။ [ဆိုလိုရင်းကား-အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်ကို ပုထုဇဉ်နတ်တို့သော်မှ မသိနိုင်ကြ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်ကို သေက္ခနတ်တို့သော်မှ မသိနိုင်ကြ၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ဘဒ္ဒိယ၏ စိတ်ကို ရဟန်းတို့ အထင်လွဲကြသည်-ဟူလို။]

ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

၃၃၃။ အထခေါ် ၊ပေ၊ ယေန ကောသမ္မိ, တဒဝသရိ။ (ခုဒ္ဒကကွန္ဒက (၂၅၉) ဝတ္ထုအတိုင်း ပေးပါ။) အထ-၌၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ ("စေတေသော ပရိဝိတက္ကော" ၌စပ်၊) ဝါ-သည်၊ ရဟော ဂတသ-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌိ သလ္လီနသ-၁ ပါးတည်းကိန်းအောင်းစဉ်၊ စေတသော-၏၊ ပရိဝိတက္ကော-အကြံ သည်၊ ဥဒပါဒိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိုး)၊ ယသ္မိं-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပသန္နေ-ကြည်ညိုလသော်၊ မေ-၏၊ ဗဟု-သော၊ လာဘသက္ကာရော-လာဘသက္ကာရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ရာ၏၊ (လာဘသက္ကာရပုဒ်၏အဖွင့်ကို နောက်၌ ပြမည်။) တံ-အဘယ်မည်သော၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ-သည်၊ ပသာဒေယ်နုခေါ်-ကြည်ညိုစေရပါအုံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ - အကြံဖြစ်ရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ (ကိုး)၊ အဇာတသတ္တု-အဇာတသတ်မည်သော၊ အယံ ကုမာရော-ဤမင်းသားသည်၊ တရုဏောစေဝ-ငယ်လည်းငယ်သေး၏၊ အာယတိं-နောင်အခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါစ-ကောင်းလည်းကောင်း၏၊ (အလားအလာလည်းရှိ၏၊) အဟံ ၊ပေ၊ ယံနုန ပသာဒေယျ-ကြည်ညိုစေရပါမူကား ကောင်းလေစ့၊ တသ္မိं-ထို အဇာတသတ်မင်းသားသည်၊ ပသန္နေ-လသော် ၊ပေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဖြစ်ပြန်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ယေန ရာဇဂဟံ, တဒဝသရိ၊ အထ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ သကဝဏ္ဏံ-မိမိအသွင်ကို၊ ပဋ္ဌိသံဟရိတ္တာ-ရုပ်သိမ်း၍၊ ကုမာရကဝဏ္ဏံ-မင်းသားငယ်၏ အသွင်ကို၊ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ-ဖန်ဆင်းပြီး၍၊ အဟိ မေခလိကာယ-မြွေတည်းဟူသော ခါး စည်းကြိုးဖြင့်၊ အဇာတသတ္တုသ ကုမာရသ-၏၊ ဥစ္ဆင်္ဂေ-ရင်ခွင်၌၊ ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အထ အဇာတသတ္တု ၊ပေ၊ ဥတ္တြဿော အဟောသိ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ ကုမာရ-မင်းသား၊ တွံ-သည်၊ မံ-ကို၊ ဘာယသိ-ကြောက်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ၊ အာမ-မှန်ပါ၊ ဘာယာမိ၊ တွံ, ကော-အဘယ်သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အဟံ-သည်၊ ဒေဝဒတ္တော-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ ဘန္တေ, အယျော ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ သစေ (အသိ-အုံ့၊ ဧဝံ သတိ) ဣယ်-တိုက်တွန်းပါ၏၊ သကေနေဝ-မိမိဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန-အသွင် ဖြင့်၊ ပါတုဘဝသု-ထင်ရှားဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ သံယာဋ္ဌိပတ္တ စီဝရ ဓရော-သင်္ကန်းကြီး, သပိတ်, သင်္ကန်းကိုဆောင်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ အထ အဇာတသတ္တု ၊ပေ၊ ဣမိနာ ဣဒ္ဓိ ပါဋိဟာရိယေန-ဤတန်ခိုးပြာဋิဟာ ဖြင့်၊ အဘိပ္ပသန္နော-အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ (ဟုတ္တာ) ပဠဟိ ရထသတေဟိ-ငါးရာ သော်ရထားတို့ဖြင့်၊ သာယ်-ညနေအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတ်-နံနက်အခါ၌လည်း

ကောင်း၊ ဥပဌာန်-ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပစ္စစ ထာလိပါကသတာနိ - ငါးရှာသော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကိုလည်း၊ ဘတ္တာဘိဟာရော-ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို၊ အဘိဟရိယတိ-ရှေးရှုဆောင်အပ်၏၊ (ရှေ့ရှုပို့အပ်၏။)

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ လာဘသက္ကာရသိလောကေန-ရအပ်သော သာမည်လာဘ်, ကောင်းစွာပြုအပ်သော ဝိသေသလာဘ်, ဂုဏ်သတင်းသည်၊ အဘိဘူတသ-လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တသ-ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ ဧဝရုပ်-သော၊ ဣစ္ဆာဂတံ-အလိုဆိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ (ကိုး)၊ အဟံ, ဘိက္ခသံယံ-ကို၊ ပရိဟာရိသာမိ-ကိုယ်တပည့် အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်၍ ဆောင်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ သဟ စိတ္တုပ္ပါဒါဝ-စိတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့်တကွသာလျှင်၊ (စိတ်ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာ) ।ပေ। တသ္မာ ဣဒ္ဓိယာ-ထိုတန်ခိုးမှ၊ ပရိဟာယိ-ဆုတ်ယုတ်ပြီ။)

တေန သမယေန-အရှင်ဒေဝဒတ်၏ တန်ခိုးကွယ်ရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနသ-၏၊ ဥပဌာကော-အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော၊ ကကုဓော နာမ-သော၊ ကောဋိယပုတ္တော-ကောဋိယမင်း၏သားသည်၊ အဓုနာ-ယခုအခါ၌၊ (ယခုမှ)၊ ကာလကံတော (ဟုတ္တာ) အညတရံ-အမှတ်မထား, တပါးသော၊ မနောမယံ-စျာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယံ-ပြဟ္မာအပေါင်းသို့၊ [ပြဟ္မာ့ဘုံသို့]

ဘတ္တာဘိဟာရော။ ။ ဘတ္တာဘိဟာရောတိ အဘိဟရိတပ္ပဘတ္တံ၊ တသ ပန ပမာဏံ ဒသေတုံ "ပစ္စစ ထာလိပါကသတာနိ" တိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ဧကော ထာလိပါကော ဒသန္နံ ပုရိသာနံ (တို့၏ အတွက်) ဘတ္တံ ဂဏှာတိ (ယူနိုင်၏၊ ဆန်၏)၊-သာရတ္ထော။ [ထာလိပါက၏ ဝိဂ္ဂဟကို ပါရာဇိကဏ် သုဒိန္နကဏ္ဍဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

လာဘ, သက္ကာရ, သိလောက။ ။ လာဘသက္ကာရ သိလောကေနာတိ ဧတ္ထ လာဘော နာမ စတုပစ္စယလာဘော၊ သက္ကာရော နာမ တေသံယေဝ သုကတာနံ သုသခ်တာနံ (ကောင်းစွာ စီမံအပ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို) လာဘော၊ သိလောကောတိ ဝဏ္ဏယောသော၊-သာရတ္ထော။

သဟ စိတ္တုပ္ပါဒါဝ ।ပေ। ပရိဟာယိ။ ။ "ကိံနုခေါ အဟံ ပသာဒေယျံ ।ပေ। ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ" တိ ပဌမံ ဥပ္ပန္နပရိဝိတက္ကသ မန္ဒပရိယုဋ္ဌာနတာယ (နှံ့သော ထကြွခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) ဒေဝဒတ္တသ တသ္မိံ ခဏေ (ပဌမကြံစည်ရာ ထိုခဏ၌) စျာနပရိဟာနိ နာဟောသိ၊ ပစ္ဆာဧဝ (အဟံ ဘိက္ခသံယံ ပရိဟာရိသာမိဟု ကြံစည်ရာ နောက်အခါ၌သာ) အဟောသိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေနာဟ "သဟစိတ္တုပ္ပါဒါ" တိ အာဒိ၊-ဝိမတိ။

ဒ္ဝေါ ।ပေ। ဂါမခေတ္တာနိ။ ။ ဒ္ဝေါ ।ပေ। ဂါမခေတ္တာနိတိ ဧတ္ထ မဂဓရဋ္ဌေ ခုဒ္ဒက ဂါမခေတ္တံ ဂါဝုတမတ္တံ၊ မဇ္ဈိမံ ပန ဒီယဝုဂါဝုတမတ္တံ၊ မဟန္တံ အနေကယောဇနံပိ ဟောတိ၊ တေသု မဇ္ဈိမေန ဂါမခေတ္တေန ဒ္ဝေါ, ခုဒ္ဒကေန တိဏိဝါ ဂါမခေတ္တာနိ၊ တသ သရီရံ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော အတ္တဘာဝေါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-ဝိမတိ။

ဥပပန္နော-ကပ်ရောက်ပြီ၊ (မနောမယံ ကာယံတိ စျာနမနေန နိဗ္ဗတ္တံ ဗြဟ္မကာယံ၊ ဥပပန္နောတိ ဥပဂတော၊-သာရတ္ထ။] တသ-ထိုကကုဓနတ်သား၏၊ (နောက်၌ "ဒေဝပုတ္တ" ဟု သုံးစွဲပုံကိုကြည့်၍ "နတ်သား" ဟု ပေးသည်၊ အမှန်မှာ ဗြဟ္မာပင် တည်း။) မာဂဓကာနိ-မဂဓတိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေဝါ-၂ ခုသော်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ တီဏိဝါ-သုံးခုသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါမခေတ္တာနိ သေယျထာပိ-ဂါမခေတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဧဝရူပေါ-သော၊ အတ္တဘာဝပ္ပဋိလာဘော-အတ္တဘောကို ရခြင်း သည်၊ ဝါ-ရအပ်သော အတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထို ကကုဓနတ်သား သည်၊ တေန အတ္တဘာဝပ္ပဋိလာဘေန-ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-ကို၊ နေဝ ဗျာဘာခေတိ-မဆင်းရဲစေ၊ ပရံ-ကို၊ နှ ဗျာဘာခေတိ။

အထ ကကုဓော ၊ပေ၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ-ကို၊ ဧတဒဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏ ၊ပေ၊ ပရိဟာရိသာမီတိ-ဟူ၍၊ ဣဒ္ဓာဂတံ-သည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိ-ပါပြီ၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ပရိဟီနော-ဆုတ်ယုတ်ရှာပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ကကုဓော ၊ပေ၊ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ ("ဒေဝဒတ္တသ ဘန္တေ" စသော ဤစကားကို၊) အဝေါစ၊ ဣဒံ-ကို၊ ဝတ္တာ-၊ပေ၊ ပဒက္ခိဏံ-အရှိအသေကို၊ ကတ္တာ, တတ္ထေဝ-ထိုနေရာ၌ပင်၊ အန္တရဓာယိ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ [ထို့နောက် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် သည် ဘုရားရှင်အား ကကုဓနတ်သားလာ၍ လျှောက်ပုံ" ကို တစ်ဆင့်လျှောက် သည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

💬 မောဂ္ဂလ္လာန, တေ-သည်၊ ကကုဓော, ဒေဝပုတ္တော-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ် ဖြင့်၊ စေတော-ကကုဓ၏စိတ်ကို၊ ပရိစ္စ-ပိုင်းခြား၍၊ ဝိဒိတော ကိ-သိအပ်ပြီလော၊ ယံ ကိဉ္စိ-အကြင်အလုံးစုံသောစကားကို၊ ကကုဓော ၊ပေ၊ ဘာသတိ၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ တထေဝ-ထို လျှောက်အပ်တိုင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် သာ၊ ဟောတိ (ကိ)-ဖြစ်သလော၊ အညထာ-တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နော (ဟောတိကိ)-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, မေ-သည် ၊ပေ၊ စေတသာ-တပည့်တော်၏စိတ်ဖြင့်၊ စေတော-သူ၏စိတ်ကို ၊ပေ၊ ဝိဒိတော-အပ်ပါ ပြီ၊ ယံ ကိဉ္စိ ၊ပေ၊ နော (ဟောတိ)-မဖြစ်ပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ မောဂ္ဂလ္လာန, ဧတံဝါစံ-ကို၊ ရက္ခသု-စောင့်စည်းဦးလော ၊ပေ၊ ရက္ခသု-လော၊ ဣဒါနိ-၌၊ သော မောဃပုရိ သော-သည်၊ အတ္တနာဝ-ကိုယ်တိုင်ပင်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ပါတုကရိသတို့-ထင်စွာ ပြုလိမ့်မည်။

ပဉ္စသတ္ထုကထာ

၃၃၄။ ဆရာ ၅ ယောက်။ ။ မောဂ္ဂလ္လာန, ပဉ္စ ဣမေ သတ္ထရော-ဤ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သည်၊ (သတ္ထာရောတိ ဂဏသတ္ထရော-ဋီကာ။) လောကသို့-သတ္တလောကဌ၌၊ သန္တော-လောကသင်္ကေတအနေအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ သံဝိဇ

မာနာ-ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ ရအပ်ကုန်၏၊ ဝါ-သိအပ်ကုန်၏၊ ကတမေ ပဌ-အဘယ် ငါးယောက်တို့နည်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန, ဣဓ-ဤလောကဌ်၊ ဧကစ္စော-အချို့သော၊ သတ္ထာ-သည်၊ (၁) အပရိသုဒ္ဓသီလော-မစင်ကြယ်သော သီလရှိသည်၊ ဝါ-စင်ကြယ်သောသီလ မရှိသည်၊ သမာနော-ဖြစ်ပါလျက်၊ (အဟံ)ပရိသုဒ္ဓသီလော-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ မေ-၏၊ သီလံ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတံ-ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်၏၊ အသံကိလိဋ္ဌံ-မညစ်နွမ်း၊ ဣတိစ-လည်းကောင်း၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏၊ တမေနံ-ထိုဆရာကြီးကို၊ သာဝကာ-တပည့်တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဇာနန္တိ-သိကြကုန်၏၊ (ကိံ)၊ ဘဝံ-အရှင်ဖြစ်သော၊ အယံ သတ္ထာ-ဤဆရာကြီးသည် ၊ပေ၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဣတိ (ဇာနန္တိ)၊ မယံ-တို့သည်၊ ဂိဟီနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့အား၊ စေ အာရောစေယျာမ-အကယ်၍ ပြောကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အသ-ထိုဆရာကြီးသည်၊ မနာပံ-မြတ်နိုးအပ်သည်၊ နု အသ-မဖြစ်ရာ။ [နာသသသကို "နု+အသ+အသ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ နသသသာတိ နု ဧတသ ဘဝေယျ-ဋီကာ။] ယံ-အကြင်အရာကို၊ အသ-သည်၊ အမနာပံ-အပ်၊ ကထံ-လျှင်၊ နံ-ထိုဆရာကြီးကို။ [ဋီကာတို့၌ "တန္တိတံ သတ္ထာရံ" ဟု ရှိ၏။] တေန-ထို မမြတ်နိုးအပ်သောအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရေယျာမ-ပြောဆိုရာကုန်အုံ့နည်း၊ ခေါပန-စင်စစ်၊ စိဝရ ၊ပေ၊ ပရိဂ္ဂါရေန-ဖြင့်၊ သမ္မန္နတိ-ငါတို့အပေါ်၌ မြတ်နိုးမှုကိုပြု၏၊ (တစ်နည်း) သမ္မန္နတိ-အခြားသူတို့က မြတ်နိုးကော်ရော်, ပူဇော်မှုကိုပြု၏။ (ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) ယံ-အကြင်အမှုကို၊ တုမော-ထိုဆရာကြီး သည်၊ ကရိသတိ-တုံ့၊ တုမောဝ-သည်သာ၊ တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာယိသတိ-ထင်ရှားလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစားကြကုန်၏၊ မောဂ္ဂလ္လာန, ဝေရုပံ သတ္ထာစ-သည်လည်း၊ သာဝကေဟိ-တို့မှ၊ သီလတော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ-စောင့်ရှောက်မှုကို၊ ပစ္စာသီသတိ-တောင့်တ၏။

(၂)။ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ-မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိသည်၊ (၃) အပရိသုဒ္ဓ ဓမ္မဒေသနော-မစင်ကြယ်သော တရားဒေသနာရှိသည်၊ (၄) အပရိသုဒ္ဓဝေယျာ ကရဏော-မစင်ကြယ်သော ဝေယျာကရိဏ်းရှိသည်၊ (၅) အပရိသုဒ္ဓဉာဏဒဿ နော-မစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသည် ၊ပေ၊ မောဂ္ဂလ္လာန ၊ပေ၊ သံဝိဇ္ဇမာနာ။ (ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ပရိသုဒ္ဓသီလစသည်ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သာဝကတို့က

သန္တော, သံဝိဇ္ဇမာနာ။ ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာတိ အတ္ထိစေဝ ဥပလဗ္ဘန္တိစ-စတုတ္ထ ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ၊ အတ္ထိတိ လောကသင်္ကေတဝသေန သံဝိဇ္ဇတိ-တိကဏ္ဍရဋ္ဌ, ရထကာရဝဏ်, အာသံသသုတ်၊ ဥပလဗ္ဘန္တိ ဒိဿိန္တိ, ဉာယန္တိ-ဤပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တွေ့မြင်အပ် သိအပ်ကုန်၏။-စတုတ္ထပါရာဇိကဋီကာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ထိုစတုတ္ထပါရာဇိက အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။

သီလအားဖြင့် မစောင့်ရှောက်ရပုံကိုလည်းကောင်း, သီလအားဖြင့် စောင့်ရှောက်မှုကို တောင့်တတော် မမှုပ္ပံကိုလည်းကောင်း မိန့်တော်မူသည်။] ၊ပေ၊ နှ ပစ္စာသီသာမိ-တောင့်တတော်မမှု၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၅။ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ အထ ဿမွဟုလာ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ)။ ဒေဝဒတ္တသ ဘန္တေ ၊ပေ၊ အဘိဟရိယတိ-အပ်ပါ၏။ ဣတိ-နှ-ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ, ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ လာဘသက္ကာရသိလောကံ-ကို၊ မာ ပိဟယိတ္ထ-မလိုလားကြကုန်လင့်။ ၊ပေ၊ ယာဝကီဝဉ္စ-အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံးလည်း၊ ၊ပေ၊ အဘိဟရိယိဿတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ (တတ္တကံ-ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး၊) ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ ကုသလေသု, ဓမ္မေသု-တို့၌၊ ဟာနိယေ၀-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာ၊ ပါတိကင်္ခါ-အလိုရှိထိုက်၏၊ ဝါ-မဆွတ်ဖြစ်လတ္တံဟု မှတ်ထိုက်၏၊ ဝုဍ္ဎိ-တိုးပွားခြင်းကို၊ နော (ပါဋိကင်္ခါ)-ထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ, သေယျထာပိ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ စဏ္ဍာသ-ကြမ်းသော၊ ကုက္ကုရသ-ခွေး၏၊ နာသာယ-နှာခေါင်း၌၊ ပိတ္တံ-ဝံ၏သည်းခြေကို၊ ဝါ-ငါး၏သည်းခြေကို၊ ဘိန္နေယ္ယုံ-ဖေါက်ခွဲကုန်ရာ၏၊ (ဖေါက်၍ ထည့်ကုန်ရာ၏)။ (အစ္ဆပိတ္တံ၀ါမစ္ဆပိတ္တံ၀ါ နာသာပုဋေ္ဌ ပက္ခိပေယ္ယုံ။-ဋီကာ။) ဘိက္ခဝေ, ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧ၀ံ-ဤသို့ သည်းခြေကိုခွဲ၍ ထည့်ကုန်လသော်၊ သော ကုက္ကုရော-သည်၊ ဘိယ္ယော သော-လွန်ကဲသော၊ မတ္တာယ-အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ စဏ္ဍတရော-သာ၍ကြမ်းသည်၊ အသ သေယျထာပိ-ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧ၀မေ၀ ၊ပေ၊ ဝုဍ္ဎိ-ကို၊ နော (ပါဋိကင်္ခါ)။ [ဘိယ္ယောသော မတ္တာယ၏ အဖွင့်ကို၊ ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ သိလာယ စသော သုတ်ကြီး၌ ပြထားပြီ။]

အတ္ထ၀ဓာယ-မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ သိလောကော ဥဒပါဒိ၊ ပရာ ဘ၀ါယ-ပျက်စီးခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဤမှနောက်၌ "ကဒလီ-ငှက်ပျောပင်သည်၊ ဖလံ-ငှက်ပျောသီးကို၊ ဒေတိ သေယျထာပိ-ပေးသကဲ့သို့၊ (သီးသကဲ့သို့) ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဝေဠု-ဝါးပင်သည်၊ ဖလံ-ဝါးသီးကို ၊ပေ၊ နဠော-ကျူပင်သည်၊ ဖလံ-ကျူသီးကို ၊ပေ၊ အဿတရီ-အဿတိုရ်မြင်းမသည်၊ (မြည်းမသည်)၊ ဂဇ္ဇ-ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ သေယျထာပိ-ယူသကဲ့သို့ ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ။

အဿတရီ။ ။ အဿတရီတိ ဝဠ၀ါယ (မြင်းမ၏) ကုစ္ဆိသို့ ဂဒြဘသ (မြည်း၏ အတွက်) ဇာတာ-ဖြစ်သော မြင်းမြည်းအစပ်မတည်း၊ တံ အသေန သဒ္ဒီ သမ္မယောဇေန္တိ၊ ထိုဗန္ဓတ် (အစပ်)မကို မြင်းနှင့် သားစပ်ကြကုန်၏၊ သာ ဂဇ္ဇ ဂဏှိတ္တာ ကာလေ (မွေးဖွားချိန်သည်) သမ္ဘတ္တေ ဝိဇာယိတုံ နှ သက္ကောတိ၊ ပါဒေဟိ ဘူမိ ပဟရန္တီ (ပုတ်ခတ်လျက်) တိဋ္ဌတိ၊ အထသာ စတ္တာရော ပါဒေစတူသု ခါဏုကေသု ဗန္ဓိတ္တာ ကုစ္ဆိ ဖါလေတ္တာ ပေါသကံ (သားငယ်ကို) နီဟ

ဂါထာအနက်။ ။ ဂါထာ၌ "ဝေ-စင်စစ်၊ ဖလ-ဌက်ပြောသီးသည်၊ ကဒလီ-ဌက်ပျောပင်ကို၊ ဟန္တိယထာ-သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဂဠော-သည်၊ အသိတရိ-ကို၊ ဟန္တိယထာ-ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သက္ကာရော-ပူဇော်သက္ကာရသည်၊ ကာပုရိသံ-စက်ဆုပ်အပ်စွာ, ယုတ်မာသောယောက်ျားကို၊ ဟန္တိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။. . . ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ရန်၊ သာ တတ္ထေव မရတိ၊ တေန ဝုတ္တံ "အတ္တဝဓာယ ဂစ္ဆံ ဂဏ္ဍာတိ" တိ-သာရတ္ထ။ [အသိတရိကို "ကင်း ပုဇွန်မ, မြွေပွေးမ" ဟု တစ်နည်း အနက်ဆိုသေး၏။ ဆရာတော်၏ အဘိဓာန်နိဿယ သစ် ၃၆၉ ၌ ရှုပါ။]

၂–ဒုတိယဘာဏဝါရ

ပကာသနီယကမ္မကထာ

၃၃၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ မဟတိယာ-များစွာသော၊ ပရိသာယ-သည်၊ ပရိဝုတော-ခြံရံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေန္တော-လျက်၊ သရာဇိကာယ-မင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပရိသာယ-၌၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ အထ ဒေဝဒတ္တော-သည် ၊ပေ၊ ယေန-အကြင်ဘက်၌၊ ဘဂဝါ (အတ္ထိ)၊ တေန-ဘုရားရှိရာ ထိုဘက်သို့၊ အဠလိံ-လက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတ္တာ-ညွှတ်စေ၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, ဘဂဝါသည်၊ ဒါနိ, ဇိဏ္ဏော-အိုမင်းတော်မူပါပြီ၊ ဝုဏ္ဏော-ကြီးရင့်တော်မူပါပြီ၊ မဟလ္လကော-ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို ယူပါပြီ၊ အဒ္ဓဂတော-ရှည်သောအဝေးနှင့်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ ဝယော အနုပ္ပတ္တော-ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပါပြီ ၊ပေ၊ ဒါနိ, အပ္ပေါသုက္ကော (ဟုတ္တာ)၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရံ-မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော ဖလသမာပတ်ကို၊ အနုယုတ္တော-အဖန်ဖန် အားထုတ်တော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရတု-နေတော်မူပါ၊ မမံ-တပည့်တော်အား၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ နိသဇ္ဇတု-စွန့်တော်မူပါ၊ အဟံ, ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ ပရိဟရိဿामိ-ဆောင်ပါမည်၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တ, အလံ-မသင့်၊ တေ-အား ၊ပေ၊ ပရိဟရိတုံ-ကိုယ်တပည့်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်၍ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ မာရုစ္စိ-မနှစ်သက်နှင့်၊ ဣတိ-ပြီ။ [ဒုတိယအကြိမ် လျှောက်ရာ၌လည်း ပယ်မြစ်တော်မူသည်။]

(တတိယအကြိမ် လျှောက်ရာ၌ကား၊) ဒေဝဒတ္တ, အဟံ-သည်၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနာနံပိ-တို့အားသော်မှလည်း ၊ပေ၊ နိသဇ္ဇယျ-စွန့်တော်မမူရာ၊ ဆဝဿ-ယုတ်ညံ့သော၊ ခေဠာသကဿ-တံထွေးအလား, စွန့်ပစ်အပ်သော ပစ္စည်း

၄ ပါးကို စား၍နေသော၊ တုယ့်-အား၊ ကိ ပန-အဘယ့်ကြောင့်၊ နိသဒ္ဒေယျ-စွန့်တော်မူရာအံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တောပေ၊ ခေဠာသကဝါဒေန-တံထွေးစားဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ အပသာဒေတိ-ကြိမ်းမောင်း၏၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေ ဧဝ-တို့ကိုသာ၊ ဥက္ကံသတိ-ချီးမြှောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ကုပိတော-စိတ်ဆိုးသည်၊ အနတ္တမနော-မိမိစိတ်မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတ္တာ, ပဒက္ခိဏံ-အရိုအသေကို၊ ကတ္တာ ပက္ကမိ၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ ဘဂဝတိ-ဘုရားရှင်အပေါ်၌၊ ပဋမော-သော၊ အယံ အာယာတော-ဤ ရန်ပြိုးသည်၊ အဟောသိ။ ["အယဉ္စရဟိ" ၌ "စရဟိ" သည် နိပါတ်မျှသာ။]

အထ-(အရှင်ဒေဝဒတ်၏, ဖဲသွားပြီးရာ) ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, တေနဟိ-ထိုသို့ သံယာကို သူ့အားစွန့်လွှတ်ဖို့ရန် တောင်းခြင်းကြောင့်၊ သံယော-သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏။ (အပေါ်၌)၊ ပကာသနီယံ-(သူ၏အလုပ်ကို) ထင်ရှားပြကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ကရောတု-လော၊ (ကိ-အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း၊) ပုဗ္ဗေ-ရှေးအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ အညာ-ယခုသဘောမှ တစ်မျိုးတစ်ခြားသော၊ ပကတိ-ပင်ကိုယ်သဘောသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣဒါနိ-၌၊ အညာ-ရှေးသဘောမှ တစ်မျိုးတခြားသော၊ ပကတိ-ပင်ကိုယ်သဘောသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကာယေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကရေယျ-ရာ၏၊ တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ ပုဒ္ဓေါဝါ-ဘုရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောဝါ, သံယောဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နု ဒဠ္ဍတ္ထော-မမှတ်ထိုက်၊ တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တော-ကိုသာ၊ ဒဠ္ဍတ္ထော-၏၊ ဣတိ-(ကရောတု)၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ကမ္မဝါစာ လွယ်ပြီ။]

၃၃၈။ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ (ကိ)၊ သာရိပုတ္တ, တေနဟိ-ထိုသို့ သံယာကို သူ့အားစွန့်လွှတ်ဖို့ရန် တောင်းခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ-ကို၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ပကာသေဟိ-ထင်ရှားစေလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝဏ္ဏော-ဝဏ္ဏကို၊ ဘာသိတော-ပြောအပ်ပါပြီ၊ (ကိ)၊ ဂေါဓိပုတ္တော-ဂေါဓိ၏သားဖြစ်သော၊ (ဂေါဓိအမျိုးသားဖြစ်သော) ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ မဟိဒ္ဓိကော-ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ၊ပေ၊ မဟာနုဘာဝေါ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ ကထံ-လျှင် ၊ပေ၊ ပကာသေမိ-အံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ သာရိပုတ္တ, ၊ပေ၊ မဟိဒ္ဓိကော ၊ပေ၊ ဂေါဓိပုတ္တောတိ-ဟူ၍၊ ဘူတောယေဝ-ဟုတ်သည်လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏော-ကို၊ ဘာသိတော နနု-ပြောအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ဧဝံ-ဤမိန့်တော်မူအပ်သည့်အတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဧဝမေဝ

။ပေ။ ဘူတံယေဝ-ဟုတ်မှန်သည်သာဖြစ်သော၊ ဒေဝဒတ္တံ-ကို ။ပေ။ ပကာသေဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ ဘာရေတိ ။ပေ။ ပစ္စယောသိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ဘုရားရှင်သည် သံယာက အရှင်သာရိပုတ္တရာကို သမုတ်ဖို့ရန် မိန့်တော်မူပုံ, သံယာက သမုတ်ပုံ, သမ္ဘတိ ရပြီးနောက်မျှားစွာသော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ဝင်၍ အရှင်ဒေဝဒတ် အပေါ်၌ ပကာသနီယကံ ပြုပုံတို့ကို သိပါ။

တတ္ထ-ထိုသို့ ပကာသနီယကံပြုရာ၌၊ ယေ တေ မနုဿာ-တို့သည်၊ အဿဒ္ဓါ-သဒ္ဓါမရှိကုန်၊ အပ္ပသန္နာ-သာသနာတော်၌ မကြည်ညိုကုန်၊ ဒုဗ္ဘဒ္ဓိနော-ပညာမရှိကြကုန်၊ တေ-တို့သည်၊ ဧဝ မာဟံသု၊ (ကိံ)၊ သက္ကုပုတ္တိယာ, ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ ဥဿူယကာ-ငြူစူတတ်ကုန်၏ ။ပေ။ လာဘာသက္ကာရံ ဥဿူယန္တိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ ယေ ပန တေ မနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်ကား၊ သဒ္ဓါ-နှ၏၊ ပသန္နာ-နှ၏၊ ပဏ္ဍိတာ-ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ရှိကုန်၏၊ ဗျတ္တာ-ထက်မြက်ကုန်၏၊ ဝုဒ္ဓိမန္တော-စဉ်းစားတတ်သော ပညာရှိကုန်၏၊ တေ ။ပေ။ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ ။ပေ။ ပကာသာပေတိ-ထင်ရှားစေတော်မူ၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်)၊ ဣဒံ-ဤကိစ္စသည်၊ သြရက်-အညံ့စားသည်၊ (တော်စွာ လျော်စွာသည်၊) နု ခေါ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

အဇာတသတ္တုကုမာရဝတ္ထု

၃၃၉။ အထ-ပကာသနီယကံ ပြုပြီးရာကာလမှ နောက်၌၊ ဒေဝဒတ္တောသည်၊ ယေန အဇာတသတ္တု ။ပေ။ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ကုမာရ-မင်းသား၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မနုဿာ, ဒီဃာယုကာ-ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏၊ (အသက် ရှည်ကြကုန်၏၊) ဘောရဟိ-၌၊ အပ္ပါယုကာ-တိုသော အသက်ရှိကုန်၏၊ (အသက်တိုကြကုန်၏၊) ယံ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ တွံ-သည်၊ ကုမာရော-မင်းသားသည်၊ သမာနောဝ-စဉ်ပင်၊ ကာလံ-သေခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုရာ၏၊ ဧတံ ဌာနံ-ဤ အကြောင်းသည်၊ (မင်းသားအဖြစ်ဖြင့်, သေနိုင်စရာရှိခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်၊) ဝိဇ္ဇတိ ခေါ-ရှိသည်သာ၊ ကုမာရ, တေန-ထို့ကြောင့်၊ (မင်းသားအဖြစ်ဖြင့် သေနိုင်စရာရှိခြင်းဟူသော ထိုအကြောင်းကြောင့်၊) တွံ, ပိတရံ-ကို၊ ဟန္တွာ-သတ်ပြီး၍၊ ရာဇာ-သည်၊ ဟောဟိ-လော၊ အဟံ ။ပေ။ ဘဝိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောရာ, ထိုအခါ၌ ။ပေ။ အယျော ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ဇာနေယျာသိ-သိရာ၏။ [စိတ်မှာ အမြော်အမြင် အများကြီးရှိလိမ့်မည် - ဟူလို။] ဣတိ-ဤသို့

တွေးမ၊ ဥိရုယာ-ပေါင်ခ၊ ပေါတ္ထနိုကံ-သန်လျက်ငယ်ကို၊ ဝါ-ဒါးမြှောင်ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့ချည်မ၊ ဒီဝသ္သ-နေ့၏၊ ဒ်ဝါ-နေ့အခါခ၊ ဘီတော ၊ပေ၊ သဟသာ-အဆောတလျင်၊ အန္တေပုရံ-သို့၊ ပါဝိသိ၊ အန္တေပုရေ-ခ၊ ဥပစာရကာ-ရှင်ဘုရင်၏ အနီးခ၊ လှည့်လည်နေကုန်သော၊ (သက်တော်စောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊) မဟာမတ္တာ-တို့သည် ၊ပေ၊ ပဝ့ိသန္တံ-ဝင်လာသည်ကို၊ အဒ္ဒသာသုံ-ကုန်ပြီ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့်၊ အဂ္ဂဟေသုံ-ဖမ်းကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထို အမတ်ကြီးတို့သည်၊ ဝိစိနန္တာ-ရှာဖွေကုန်လသော်၊ ဥိးရုယာ-ခ၊ ဗဒ္ဓံ-ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ ပေါတ္ထနိုကံ-ကို၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ -(ကိုး)၊ ကုမာရ. . . တ္ဝံ, ကိုး-အဘယ်အမှုကို၊ ကတ္တုကာမော-ပြုလိုသည်၊ အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ ပိတရံ-ကို၊ ဟန္တုကာမော-သတ်လိုသည်၊ အမ္မ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ကေန-အဘယ်သူသည်၊ ဥဿာဟိကော-အားတက်စေအပ်သည်၊ (တိုက်တွန်းအပ်သည်၊) အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အယျေန ဒေဝဒတ္တေန-သည်၊ (ဥဿာဟိတော အမ္မ၊) ဣတိ-ပြီ၊ ဧကစ္စေ-အချို့သော အမတ်တို့သည်၊ မတိ-အလိုကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ (ကိုး)၊ ကုမာရောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဟန္တဗ္ဗော-သတ်ထိုက်၏၊ သဗ္ဗေ-နှ်သော၊ ဘိက္ခူစ-တို့ကိုလည်း၊ ဟန္တဗ္ဗာ၊ ဣတိ-(အကံသု)။ [အောက်ဝါကျတို့ခ “ဝက္ခတိ-မိန့်တော်မူလတံ့” ဟု ပေး။] ဤမှနောက်ခ “အမတ်တို့၏ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား သံတော်ဦးတင်ပုံ, မင်းက အမတ်တို့၏အလိုကို မေးပုံ, အမတ်တို့က သံတော်ဦးတင်ပုံကို သိပါ။

ဘဏော-တို့၊ ကိုး-အဘယ်အမှုကို၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ကရိ ဿတိ-နည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋိကစ္စေဝ-တင်ကြို၍သာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-ကို၊ ရာဇဂဟေ-ခ၊ ပုဗ္ဗေ ၊ပေ၊ တေန ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ ပကာသုံ-ပြီတော်နှုန်-ထင်ရှားစေအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။/ (ဤမှနောက်ခ “တေ-ထိုအမတ်တို့ကို၊ အဌာနေ-အရာမရှိသည်တို့ကို (ရာထူးမရှိသည်တို့ကို၊) အကာသိ၊ နီစေ-သော၊ ဌာနေ-ရာထူးခ၊ ထပေသိ-ထားပြီ” ဟု ပေး။) အထ-ထိုမှနောက်ခ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ ကုမာရ-မင်းသား၊ ကိသ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဟန္တုကာမော, အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝ-ခမည်းတော်မင်းမြတ်၊ အဟံ-သားတော်သည်၊ ရဇ္ဇေန-တိုင်းပြည်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော-အလိုရှိသည်၊ အမ္မ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ကုမာရ ၊ပေ၊ သစေ အတ္ထိကော-ရှိအုံ၊ (ဧဝံသတိ) ဧတံ-ဤတိုင်းပြည်သည်၊ တေ-၏၊ ရဇ္ဇံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အမိန့်တော်ရှိ၍ ၊ပေ၊ ကုမာရဿ-အား၊ ရဇ္ဇံ-ကို၊ နိယျာတေသိ-အပ်နှင်းပြီ။

အဘိမာရဝေသနကထာ

၃၄၀။ အထ-အဇာတသတ် မင်းသားတို့ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော ယေန အဇာတသတ္တု ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ မဟာရာဇ-မဟာရာဇာ၊ ယေ-အကြင်ယောက်ျားတို့သည်၊ သမဏံ ဂေါတမံ-ကို၊ ဇီဝိတာ-ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသန္တိ-ခွင်းကုန်လတံ့၊ (တေ)ပုရိသေ-တို့ကို၊ အာဏာပေဟိ-စေခိုင်းပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ အထ-၌ ၊ပေ၊ အာဏာပေသိ၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ၊ပေ၊ အာဟ-ပြီ၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကရေယျာထ-ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ဧကံ, ပုရိသံ-ကို၊ အာဏာပေသိ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ အမုကသ္မိံ ဩကာသေ-ထို မည်သော အရပ်၌၊ သမဏော ဂေါတမော ဝိဟရတိ၊ တံ-ထို ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဇီဝိတာ-မှ၊ ဝေါရောပေတွာ, ဣမိနာ မဂ္ဂေန-ဤလမ်းဖြင့်၊ အာဂစ္ဆ-ပြန်လာခဲ့လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ တသ္မိံ မဂ္ဂေ-(ထိုယောက်ျားလည်မည့်) လမ်း၌၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ပုရိသေ-တို့ကို၊ ထပေသိ-ထားပြီ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့မှာ၍ ထားသနည်း၊) ဧကော-သော၊ ယော ပုရိသော-သည်၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆတိ၊ တံ-ထိုယောက်ျားကို၊ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတွာ ဣမိနာ မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆထ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှာ၍ထားပြီ။ [ဤနည်းအားဖြင့် ထို ၂ ယောက်ကို ၄ ယောက်ကလည်းကောင်း, ၄ ယောက်ကို ရှစ်ယောက် က လည်းကောင်း, ၈ ယောက်ကို ၁၆ ယောက်ကလည်းကောင်း သတ်ဖို့ရန် စီမံ လေသည်။]

အထ ဧကော, ပုရိသော-သည်၊ အသိ စမ္မ-သန်လျက်မြားကာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ ဓနုကလာပံ-လေးနှင့်တောင့်ကို။ (မြားထည့်ပုံးကို "တောင့်" ဟု ရှေးက ခေါ်ကြသည်။) ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဘဂဝတော-၏၊ အဝိဒူရေ-အနီး၌၊ ဘီတော ၊ပေ၊ ပတ္ထဒ္ဓေန-တောင့်တင်း ခိုင်မာသော၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ အဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဒ္ဒသာ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အာဝုသော, ဟေ-လော၊ မာ ဘာယိ-မကြောက်နှင့်၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-ခေါ်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ သော ပုရိသော, အသိ စမ္မ-ကို၊ ဧကမန္တံ ဂရိတ္မာ, ဓနုကလာပံ-ကို၊ နိက္ခိပိတ္မာ-ချထား၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး)၊ အစ္ဆယောမ် ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင် ဒါယကာ၊ ယံ တွံ-သည်၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တော-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္မာ) ဣဓ-သို့၊ ဥပသင်္ကန္တော-ရောက်လာပြီ၊ တံ တွံ-ထိုသင့်ကို၊ အစ္ဆယော ၊ပေ၊ အစ္ဆဂမာ ၊ပေ၊ ဝုဏ်-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ["အစ္ဆယောမ်" စသော ဝါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒက, ဝမုလိစ္ဆဝိဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်က အနုပုဗ္ဗိကထာကို ဟောတော်မူ၍ ထိုယောက်ျား သောတာပန် တည်ပြီးနောက် "အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ" စသော စကားကို လျှောက်သည်။ (ဤ ဝါကျတို့ကို သေနာသနက္ခန္ဓက အနာထပိဏ္ဍိက ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ-လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော ၊ပေ၊ မာဂဒ္ဓ-မသွားနှင့်၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အညေန-သော၊ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဥယ္ယောဇေသိ-လွှတ်လိုက်တော်မူပြီး၊ အထ-စောင့်နေကြရာ, ထိုအခါ၌၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ တေ ပုရိသာ-တို့သည်၊ ကိံနုခေါ-အဘယ်သို့နည်း ၊ပေ၊ စိရေန-ကြာမြင့်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ-လာမှာလော၊ (လာခဲလှချည့်လား-ဟူလို၊) ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆို၊ ပဋိပထံ-ရှေးရှုခရီးကို၊ (ခရီးရင်ဆိုင်)၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်လတော်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို ၊ပေ၊ နိသိန္နံ-ကို၊ အဒ္ဒသာသုံ၊ ဒိသွာန ၊ပေ၊ နိသီဒိံသု။

အမှာ။ ။ ထိုယောက်ျားတို့အား ဘုရားရှင်က အနုပုဗ္ဗိကထာကို ဟောတော်မူသောအခါ သောတာပန်တည်၍ ဥပါသကာ ဖြစ်ကြသည်၊ သူတို့ကိုလည်း လမ်းလွဲ၍ ပေးတော်မူလိုက်သည်၊ ဤနည်းအားဖြင့် ၄ ယောက်, ၈ ယောက်, ၁၆ ယောက်သော ယောက်ျားတို့ကိုလည်း သောတာပန် တည်စေတော်မူပြီးလျှင် လမ်းလွဲ၍ ပေးတော်မူသည်။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သော ပုရိသော-(ပဌမလွှတ်အပ်သော)ထိုယောက်ျားသည် ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ နှ သက္ကောမိ၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ မဟိဒ္ဓိကော-တော်မူ၏၊ မဟာနုဘာဝေါ-၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော, အလံ-တော်ပြီ ၊ပေ၊ အဟမေဝ ၊ပေ၊ ဝေါရောပေဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ။

လောဟိတုပ္ပါဒကကမ္မကထာ

၃၄၁။ တေန သမယေန ဘဂဝါဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတသေ ဆာယာယံ စင်္ကမတိ၊ အထ-စင်္ကြံကြွတော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည် ၊ပေ၊ အာရုဟိတ္တာ, မဟတီ-ကြီးစွာသော၊ သိလံ-ကျောက်တုံးကို၊ ပဝိဇ္ဈိ-တွန်းချပါပြီ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြ၍၊ ပဝိဇ္ဈိ-နည်း၊) ဣမာယ-ဤကျောက်တုံးဖြင့် ၊ပေ၊ ဝေါရောပေဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-၍၊ (ပဝိဇ္ဈိ)၊ ဒွေ-၂ ခုကုန်သော၊ ပဗ္ဗတကူဋာ-တောင်အထွဋ်ရိုးတို့သည်၊ သမာဂန္တွာ-အညီအမျှလာ၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိသု-ခံထားကြကုန်ပြီ၊ တတော-ထိုကျောက်တုံးမှ၊ ပပဋိ-ကာ-အလွှာသည်၊ ဥပ္ပတိတ္တာ-ခုန်တက်၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပါဒေ-၌၊ ရုဟိရံ-သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ-ဖြစ်စေပြီ၊ အထ ဘဂဝါ, ဥဒ္ဓံ-အထက်ကို၊ ဥလ္လောကေတ္တာ-မော်ကြည့်တော်မူ၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ) မောဃပုရိသ, ယံ တွံ-အကြင် သင်သည်၊ ၊ပေ၊ ဥပ္ပါဒေသိ။ [ယံ တွံ၌ ယံသည် "ယံ တွံ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ" ၌

ကဲ့သို့တည်း။] (တေန)တယာ-ထိုသင်သည်၊ ဗဟုံ-သော၊ အပုညံ-ကို၊ ပသုတံ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-မိန့်တော်မူပြီးရာ အခါမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, ယံ-အကြင် အကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ဥပ္ပါဒိတံ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တေန-ကြောင့် ၊ပေ၊ အာနန္တရိယံ-စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ ကမ္မံ-ကို၊ ဥပစိတံ-ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒေဝဒတ္တေန-သည်၊ ဘဂဝတော-ကို၊ ဝဓော-သတ်ခြင်းကို၊ ပယုတ္တော ကိရ-အားထုတ်အပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အဿောသုံ-ကြားသိကြကုန်ပြီ၊ တေစ ဘိက္ခု, ဘဂဝတော-၏၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ ပရိတော ပရိတော-ပတ်ဝန်းကျင် ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ (ဟုတ္တာ)၊ သဗ္ဗာယံ-သရဗ္ဗာယ်မှကို၊ ကရောန္တာ-နှိုက်လျက်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝါ-ကို၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိယာ-စောင့်ရှောက်ခြင်း, တားဆီးခြင်း, လုံးခြုံခြင်းငှာ၊ စက်မန္တိ။ [ထို့နောက် ထိုအသံတို့ကိုကြား၍ အံ့ရှင် အာနန္ဒာအား မေးတော်မူပုံ, အရှင်အာနန္ဒာက ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ပုံကိုသိပါ။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ကရဟန်းတို့ကို အခေါ်ခိုင်းတော်မူ၍။] "ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယံ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-အကြင် အခွင့်ကြောင့်၊ ပရူပက္ကမေန-သူတစ်ပါး၏ လုံ့လကြောင့်၊ တထာဂတံ ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ဧတံ-ဤ အကြောင်းသည်၊ အဌာနံ-သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်၊ (ဧသော-ဤအခွင့်သည်၊) အနဝကာသော-သင့်သော အခွင့်မဟုတ်၊ အနုပက္ကမေန-သူတစ်ပါးတို့၏ လုံ့လမှ ကင်းသဖြင့်၊ (သူ၊ တစ်ပါးတို့၏ လုံ့လမပါဘဲ)၊ တထာဂတာ, ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏။ (ထို့နောက် ဆရာ ၅ ယောက်ကို ဟောတော်မူသည်။) ဘိက္ခဝေ, ယထာဝိဟာရံ-အကြင်အကြင်ကျောင်းသို့၊ (နေမြဲကျောင်းသို့) ဂစ္ဆထ၊ တထာဂတာ-တို့သည်၊ အရက္ခိယာ-မစောင့်ရှောက်ထိုက်ကုန်၊ (စောင့်ရှောက်ဖွယ် မလိုကုန်)၊ ဣတိ-ပြီ။

ပရူပက္ကမေန ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ။ ။ ဤဝါကျ၌ "ဝေါရောပေယျ" ၏ ကတ္တားမရှိသောကြောင့် "ပရူပက္ကမေန" ကို "ပရော+ဥပက္ကမေန" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ "ယံ-ကြောင့်၊ ပရော-တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပက္ကမေန-သေစေလိုသော လုံ့လဖြင့် ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ-ခွင်းနိုင်ရာ၏" ဟု ပေးလျှင် ကောင်းမည်ထင်၏။ နောက်၌လည်း "နု+ဥပက္ကမေန" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ "ဥပက္ကမေန-သူတစ်ပါး၏ သေစေလိုသောလုံ့လဖြင့်၊ တထာဂတာ နု ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူကုန်" ဟု ပေးပါ။

နာဠာဂိရိပေသနကထာ

၃၄ ၂။ တေန သမယေန ရာဇဂဟေ, နာဠာဂိရိနာမ-မည်သော၊ ဟတ္ထိ-သည်၊ စဏ္ဍော-ကြမ်းတန်းသည်၊ မနုဿ ယာတကော-လူကို သတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ အထ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ဟတ္ထိသာလဲ-ဆင်တင်းကုင်ရှိသို့၊ ဂန္တ္ဝာ, ဟတ္ထိ ဘဏ္ဍေ-ဆင်ထိန်းတို့ကို၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) ဘဏော-အမောင်တို့၊ မယံ ရာဇာတကာနာမ-မင်းသည် အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ငါတို့မည်သည်၊ နိစ္ဘာ နိယံ-နိမ့်သောရာထူးရှိသူကို၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ-မြင့်သောရာထူး၌၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ပဋ္ဌိဗလာ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဘတ္တာမှိ-ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေတနမှိ-ရိက္ခာကို လည်းကောင်း၊ ဝမှာပေတုံ-တိုးပွားစေခြင်းငှာ၊ (ပဋ္ဌိဗလာ)။ ဘဏော-တို့၊ တေနဟိ-တိုက်တွန်း၏၊ ယဒါ သမဏော ဂေါတမော, ဣမံ ရဏ္ဍံ-ဤလမ်းကို၊ ပဋ္ဌိပန္နော-သွားသည်၊ ဟောတိ၊ တဒါ, နာဠာဂိရိ-သော၊ ဣမံ ဟတ္ထိ-ကို၊ မုဉ္စိတွာ-လွှတ်၍၊ ဣမံ ရဏ္ဍံ-ကို၊ ပဋ္ဌိပါဒေထ-သွားစေကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိ-ကြွတော်မူပြီ၊ တေ ဟတ္ထိဘဏ္ဍာ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိပါဒေသုံ၊ နာဠာဂိရိ ၊ပေ၊ သောဏ္ဍံ-နှာမောင်းကို၊ ဥဿာပေတွာ-အထက်သို့ ထောင်စေ၍၊ ပဟဋ္ဌကဏ္ဏဝါဠော-ရွှင်လန်းသော နားရွက်, အမြီးရှိသည်၊ (နားရွက်နှင့် အမြီးကို စွင့်လျက်၊) ယေန ဘဂဝါ၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ အဘိဓာဝိ-ရှေးရှုပြေးပြီ၊ တေ ဘိက္ခူ ၊ပေ၊ ဣမံ ရဏ္ဍံ ပဋ္ဌိပန္နော-လာပါပြီ၊ ပဋ္ဌိဣမတု-ဖဲတော်မူပါ၊ ဣတိ-နည်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ, အာဂစ္ဆထ-နည်း၊ မာ ဘာယိတ္ထ-မကြောက်ကြကုန်နှင့် ၊ပေ။

တေန သမယေန-နာဠာဂိရိဆင်၏ ဘုရားရှင်သို့ ရှေးရှုပြေးလာရာ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဒေသုပိ-တို့၌လည်းကောင်း၊ ဟမ္မိယေသုပိ-ပြာသာဒ် ဦးပြည်းတို့၌လည်း ကောင်း၊ ဆဒနေသုပိ-အိမ်အမိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ အာရုဠှာ-တက်ကုန်လျက်၊ အစ္ဆန္တိ-နေကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုလူတို့တွင်၊ ယေ တေ မနုဿာ အသဒ္ဓါ ၊ပေ၊ အာဟံသု၊ (ကိုး)၊ ဘော-အချင်းတို့၊ မဟာသမဏော-သည်၊ အဘိရူပေါ၀တ-(အလွန် အဆင်းလှပါပေစွ၊ မဟာသမဏော-ကို၊) နာဂေန-သည်၊ ဝိဟေဋ္ဌယိဿ တိ-ညှဉ်းဆဲအပ်တော့လတံ့၊ ဣတိ-နည်ပြီ၊ ယေ ပန ၊ပေ။ သဒ္ဓါ ၊ပေ အာဟံသု၊ (ကိုး)၊ ဘော-တို့၊ နု စိရဿံ-မကြာမီ၊ နာဂေါ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်မင်းသည်၊ နာဂေန-နာဠာဂိရိဆင်နှင့် (အတူ)၊ သင်္ဂါမေဿတိ-စစ်ထိုးတော်မူလိမ့်မည်၊ ဣတိ-နည်ပြီ။

အထ-နာဠာဂိရိဆင်၏ ရှေးရှုပြေးလာရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-နာဠာဂိရိ ၊ပေ၊ မေတ္တေန-မေတ္တာရှိသော၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဖရိ-ဖြန့်တော်မူပြီ၊ အထ-၌၊ နာဠာဂိရိ, ဟတ္ထိ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ မေတ္တေန, စိတ္တေန-သည်၊ ဖုဋ္ဌော-တွေ့ထိအပ်သည်၊

(တစ်နည်း) ဘဂဝတာ-သည် ၊ပေ၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဖုတော-ဖြန့်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သောဏ္ဍံ-ကို၊ သြရောပေတ္တာ-အောက်သို့ချ၍၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဘဂဝတော ပုရတော အဋ္ဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ အထ ဘဂဝါ, ဒက္ခဏေန ဟတ္ထေန-လက်ယာလက်တော်ဖြင့် ၊ပေ၊ ကုမ္ဘံ-ဦးကင်းကို၊ ပရာမသန္တော-သုံးသပ်တော်မူလျက်၊ နာဠာဂိရိံ ဟတ္ထိ-ကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဗျဘာသိ-(အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို) စွဲ၍ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ဂါထာအနက်။ ။ ကုဋ္ဌရ-နာဠာဂိရိဆင်ပြောင်ကြီး၊ ယတော-အကြင်ကြောင့်၊ နာဂဟတသ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကိုသတ်သူ၏၊ ဣတော-ဤဘဝမှ၊ ပရံ-နောက်ဘဝ၌၊ သုဂတိ-ကောင်းသောဂတိသည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်နိုင်၊ (တံတော-ကြောင့်) ကုဋ္ဌရ-ကြီး၊ နာဂံ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်သို့၊ မာ အာသဒေါ-သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့် မချဉ်းကပ်လင့်၊ ကုဋ္ဌရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့ အာသဒေါ-သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။

ဒုတိယဂါထာအနက်။ ။ မဒေါစ-မူးယစ်ခြင်းကိုလည်း၊ (တယာ-သင်သည်) မာ (ကာတမ္ဘော)-မပြုသင့်၊ ပမာဒေါစ-မေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ (တယာ) မာ (ကာတမ္ဘော)-သင့်။ (မာစမဒေါတိ မဒေါ တယာ နု ကာတမ္ဘော တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။) ဟိ-မှန်၊ ပမတ္တာ-မေ့လျော့ကုန်သော၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ သုဂတိံ-သို့ နု ဝဇန္တိ-မရောက်နိုင်ကုန်၊ ယေန-အကြင် ကောင်းမှုကြောင့်၊ တွံ-သည်၊ သုဂတိံ-သို့ ဂမိဿသိ-ရောက်လတ္တံ့၊ တထာ-ထိုသုဂတိသို့ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုကို၊ တွံညေဝ-သင်ကိုယ်တိုင်သာ၊ ကရိဿသိ-ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ (အဗျာဘာသိ)။

အထ-ရွတ်ဆိုတော်မူပြီးရာ, ထိုအခါ၌၊ နာဠာဂိရိ, ဟတ္ထိ-သည်၊ သောဏ္ဍာယ-ဖြင့်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပါဒပံသူနိ-ခြေတော်၌ရှိသော မြေမှုန်တို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ, ဥပရိမုဒ္ဓနိ-ဦးထိပ်အထက်၌၊ အာကိရိတ္တာ-လောင်း၍၊ ယာဝ-လောက်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အဒက္ခိ-မြင်ရပြီ၊ (တာဝ-ဘုရားရှင်ကို မြင်ရသေးသမျှ ထိုဒေသတိုင်အောင်၊) ပဋ္ဌိကုဋ္ဌိယော - ဒူးတုပ်လျက်သာ၊ သြသက္ကိ - နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ် သွားပြီ၊

ပဌမပါဠိတာအဖွင့်။ ။ မာ ကုဋ္ဌရ နာဂမာသဒေါတိ ဟေ ကုဋ္ဌရ ဗုဒ္ဓနာဂံ ဝဓက စိတ္တေန မာ ဥပဂစ္ဆ၊ ဒုက္ခန္တိ ဒုက္ခကာရဏတ္တာ ဒုက္ခံ၊ ဣတောတိ ဣတော ဇာတိတော၊ ယတောတိ ယသ္မာ၊ ယန္တသဝါ ဂစ္ဆန္တသာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ "ယန္တသဝါ ဂစ္ဆန္တသ" အဖွင့်အရ အနက်တစ်နည်းပေးပုံကား-ကုဋ္ဌရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့ မာအာသဒေါ-လင့်၊ ကုဋ္ဌရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့ အာသဒေါ-သည်၊ ဒုက္ခံ-တည်း၊ ကုဋ္ဌရ-ကြီး၊ ဣတော-မှ၊ ပရံ-သို့ ယတော (ယန္တသ)-သွားသော၊ နာဂဟတသ-၏၊ သုဂတိ-သည်၊ နု ဟောတိ-နိုင်။

အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ သကေ ဌာနေ အဌာသိ၊ တထာ-ထို ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း၊ ဒန္တောစ-ယဉ်ကျေးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ တေန သမယေန-(ဘုရားရှင်က နာဠာဂိရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူရာ) ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဂါယန္တိ-သီဆိုကြကုန်၏၊ (ကိ)။

ဂါထာအနက်။ ။ ဧကော-အချို့တို့သည်၊ ဒဏ္ဍေန-ဒုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အင်္ကုသေဟိ-ချွန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသာဟိစ-ကြိမ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမဟန္တိ-ဆုံးမကြကုန်၏၊ အဒဏ္ဍေန-ဒုတ်မရှိသည်၊ အသတ္ထေန-ဒါးစသော လက်နက်မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မဟေသိနာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂေါ-နာဠာဂိရိဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ ဒန္တော-ဆုံးမတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ (ဂါယန္တိ)။ ["ဆင်ကို ဆုံးမရာ၌ အခြား ဆင်ဆရာတို့သည် ဒုတ်ကိုလည်းကောင်း, ချွန်းကိုလည်းကောင်း, လုံ့စသော လက်နက်ကိုလည်းကောင်း အသုံးပြုကြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်ကား ဒုတ်လည်းမပါ, လက်နက်လည်း မပါဘဲ နာဠာဂိရိဆင်ကြီးကို ဆုံးမတော်မူနိုင်ပေသည်" ဟူလို။]

မနုဿာ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ (ကိ)၊ ယတြ (ယော ဒေဝဒတ္တော)-သည် ၊ပေ၊ ပရက္ကမိ ဿတိ နာမ-အားထုတ်တုံ့ဘိ၏၊ (သော) အယံ ဒေဝဒတ္တော-ထိုကဲ့သို့သော ဤဒေဝဒတ်သည်၊ ယာဝ-အလွန်အကဲသာလျှင်၊ ပါပေါ-ယုတ်မာလေစွ၊ အလက္ခိကော-မမှတ်တတ် (မသိတတ်)လေစွ၊ ဝါ-မကြည့်ရှုထိုက်လေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ လာဘသက္ကာရော-သည်၊ ပရိဟာယိ-ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊ ဘဂဝတော ၊ပေ၊ အဘိဝဏ္ဏိ-တိုးပွားပြီ။ [အလက္ခိကောဋ္ဌ အနက် ၂ မျိုးပေးရပုံကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

ပဠဝတ္ထုယာစနကထာ

၃၄၃။ တေန သမယေန-၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ပရိဟီနလာဘသက္ကာရော-ယုတ်လျော့သော လာဘသက္ကာရရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) သပရိသော-ပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ကုလေသု-အမျိုးတို့၌၊ (အမျိုးအိမ်တို့၌)၊ ဝိညာပေတ္တာ ဝိညာပေတ္တာ-မိမိအလိုရှိကြောင်းကိုသိစေ၍ သိစေ၍၊ ဝါ-တောင်း၍ တောင်း၍၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ မနုဿာ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ (ကိ)၊ ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ နာမ-နည်း၊ ကဿ-အဘယ်သူသည်၊ သမ္ပန္နံ-ချို့မြိန်သောအရသာကို၊ နု မနာပံ-မမြတ်နိုးအပ်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ ကဿ-အား၊ သာဒုံ-ကောင်းသောအရသာသည်၊ နု ရုစ္စတိ-မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ, တေနဟိ-ထိုသို့ ဒေဝဒတ်၏ အမျိုးအိမ်တို့၌တောင်း၍စားခြင်းဟူသော အကြောင်း

ကြောင့်၊ တယော-ကုန်သော၊ အတ္တဝသေ-စီးပွားအထူးတို့ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ (တယော၏ သရုပ်ကိုပြလိုရ်ာ "ဒုမ္မဂ္ဂ်ုနံ" စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။) ဒုမ္မဂ္ဂ်ုနံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် အရှိန်အစော် မရှိသူတို့၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ-နှိပ်စက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပါပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပက္ခံ-အသင်းအပင်းကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ သံဃံ-ကို၊ မာ ဘိန္ဒေယ္ယုံ-မခွဲနိုင်ပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ပေသလာနံ-ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဖာသုဝိဟာရာယ-ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကုလာနုဒ္ဒိဟာယ-အမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ကုလေသု-တို့၌၊ တိကဘောဇနံ-၃ ပါးသောရဟန်းအပေါင်းသည် စားထိုက်သောဘောဇဉ်ကို၊ ပညပေသာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ ဂဏဘောဇနေ-၌၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-ဝိနည်းတံရားသည်၊ (အတ္ထိ၊ တထာ-ဖြင့်၊) ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

အထ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယေန-၌၊ ကောကာလိကော-သည်လည်းကောင်း၊ ကဋမောဒကတိဿကော-သည်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍာဒေဝိယာ-ခဏ္ဍာဒေဝီမိဖုရား၏၊ ပုတ္တော-သားသည်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဒတ္တော-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)။ ["ကောကာလိကောတိ အာဒီနိ စတုန္နံ ဒေဝဒတ္တပက္ခိယာနံ ဂဏပါမောက္ခာနံ နာမာနိ" ဟု ဋီကာဆိုသောကြောင့် ခဏ္ဍာဒေဝိကာ ပုတ္တောနှင့် သမုဒ္ဒဒတ္တောကို တစ်ယောက်စီ ယူလိုက်ပါသည်။) အာဝုသော-တို့၊ ဧထ-လာကြကုန်၊ မယံ သမဏာသ ဂေါတမသ-၏၊ သံဃဘေဒံ-သံဃာကွဲပြားခြင်းကို၊ စက္ကဘေဒံ-အာဏာစက်၏ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရိဿာမ-နှစ်ဦး၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော်၊ ကောကာလိကော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ သမဏော ၊ပေ၊ မဟာနုဘာဝေါ-၏၊ ကထံ ၊ပေ၊ ကရိဿာမ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧထ ၊ပေ၊ ပဠဝဝတ္ထူနိ-ငါးမျိုးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ယာစိဿာမ-တောင်းကြကုန်စို့၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ တောင်းမည်နည်း၊) ဘန္တေ ဘဂဝါ, အနေကပရိယာယေန-ဖြင့်၊ အပ္ပိစ္ဆဿ-၏ ၊ပေ၊ ဝိရိယာရမ္ဘဿ-၏၊ ဝဏ္ဏာဝါဒီ-ဂုဏ်ကို ပြောလေ့ရှိပါ၏၊ ဣဓမာနိ ၊ပေ၊ ဝိရိယာရမ္ဘာယ-ဌာ၊ သံဝတ္တန္တိ-ပါကုန်၏၊ ဘန္တေ, သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်၏ အပိုင်းအခြားအတိုင်း၊ (အသက်ထက်ဆုံး၊) အာရညိကာ-တောခိုနေခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ (အာရညကင် ဓုတင်ဆောင်တို့သည်၊) အဿု-ဖြစ်ကုန်ရာပါ၏၊ ဝါ-ဖြစ်ပါစေကုန်၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဂါမန္တံ-ရွာသို့၊ (ရွာနီးကျောင်းသို့၊) ဩသရေယ္ယ-သက်ရောက်အံ့၊ နံ-ထိုရဟန်းသို့၊ ဝဇ္ဇံ-အပြစ်သည်၊ ဖုသေယ္ယ-ထိရောက်ရာပါ၏၊ ဝါ-ထိရောက်ပါစေ၊ ပိဏ္ဍာပါတိကာ-ပိဏ္ဍာပတ်ဓုတင်ဆောင်တို့

သည် ၊ပေ၊ နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဆွမ်းကို (ပင့်ဖိတ်၍ လျှောက်အပ်သောဆွမ်းကို၊) သာဒယေယျ-သာယာအံ့ ၊ပေ၊ ပံသုကူလိကာ-ပံသုကူဝတင်ဆောင်တို့သည် ၊ပေ၊ ဂဟပတိစီဝရံ-အိမ်ရှင်တို့ လျှောက်အပ်သော သင်္ကန်းကို ၊ပေ၊ ရုက္ခမူလိကာ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌ နေခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝါ-(ရုက္ခမူဝတင်ဆောင်တို့သည်၊) ၊ပေ၊ ဆန္နံ-အမိုးရှိသောကျောင်းသို့ ၊ပေ၊ မစ္ဆမံသံ-ငါး, အသားကို၊ နာ ခါဒေယ္ယုံ-မစားကုန်ရာ ၊ပေ၊ ဖုသေယ္ယု၊ ဣတိ-ဤသို့ တောင်းကုန်အံ့၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ နာနုဇာနိ သတိ-ခွင့်ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်၊ တေ မယံ-တို့သည် ၊ပေ၊ ဇနံ - လူအပေါင်းကို၊ သညာပေဿာမ-သိစေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

အာဝုသော-ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်၊ သံယောဘေဒါ-သည်၊ ဝါ-ကို စဏ္ဍာဘေဒါ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ အာဝုသော, မနုဿာ-တို့သည်၊ လူခပ္ပသန္နာ-ခေါင်းပါးခြင်း၌ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ [ထို့နောက် အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပရိသတ်နှင့်တကွ ဘုရားရှင် အထံတော်သို့ သွား၍ ဝတ္ထု ၅ မျိုးကိုတောင်းသည်။] ဒေဝဒတ္တ, အလံ-မသင့်၊ ယော-သည်၊ အာရညိကော (ဟောတုံ) ဣစ္ဆတိ၊ (သော) အာရညိကော, ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ (ဤနည်းမှီ၍ နောက် ဝါကျတို့၌ပေးပါ။) ဒေဝဒတ္တ, မယာ-သည်၊ အဋ္ဌမာသေ-တို့ပတ်လုံး၊ ရုက္ခမူလ သေနာသနံ-သစ်ပင်၏အနီးအောက်ဟူသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌံ-(မိမိအတွက် သတ်နေသည်ကို)မမြင်အပ်သော၊ အသုတံ-(မိမိအတွက် သတ်၏ဟု) မကြားအပ်သော၊ အပရိသင်္ကိတံ-(မိမိအတွက်သတ်ထား၏ ဟု) မယုံမှားအပ်သော၊ တိကောဋိ ပရိသုဒ္ဓံ-၃ ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ မစ္ဆမံသံ-ငါး, အသားကိုလည်းကောင်း၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ("တိကောဋိ ပရိသုဒ္ဓံ" ၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် သံယာဒိသေသ် ဒသမသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ပဏ္ဍိတေ။

အထ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ဇနံ-ကို၊ သညာပေသိ-ပြီ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော ၊ပေ၊ ဥပသက်မိတ္တာ-၍၊ ဘဂဝါ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဖုသေယျာတိ-ဟူ၍၊ ပဉ္စ ဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ ယာစိမှာ-နှိပ်ပြီ၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ နာ အနုဇာနာတိ၊ တေ မယံ-တို့သည်၊ ဣမေဟိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထူဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာယူ၍၊ ဝါ-ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တာမ-ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သိစေပြီ၊ ("ဣမေဟိ ဝတ္ထူဟိ" ဟု ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို သံယာဒိသေသ် ဒသမသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။)

တတ္ထ-ထိုသို့ သိစေရာ၌ ၊ပေ၊ ယေ တေ မနုဿာ အသဒ္ဓါ ၊ပေ၊ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ ဣမေ သမဏာ ၊ပေ၊ ဓုတာ-ကိလေသာကို လှုပ်ခါ၍ ချွတ်ကုန်၏၊ သလ္လေခ ဝုတ္တိနော - ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဟူသော

အသက်မွေးမှု ရှိကုန်၏။ သမဏော ဂေါတမော ပန-သည်ကား၊ ဗာဟုလ္လိကော-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျင့်ရှိ၏။ ဗာဟုလ္လာယ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ စေတောတိ-စေ့ဆော်အားထုတ်၏။ ("ဓုတာ" စသည်တို့၏အဖွင့်ကို သံယာဒိသေသ် ဒသမသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) ယေ တေ ပန မနုဿာ သဒ္ဓါ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓြာယန္တိ (ကိံ)၊ ကထံ ဟိ ၊ပေ၊ ပရက္ကမိဿတိနာမ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္တ, အလံ-မသင့်၊ တေ-အား၊ သံယဘေဒေါ-သည်၊ မာရုစ္ဆိ-နှင့်၊ ဒေဝဒတ္တ, သံယဘေဒေါ-သည်၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏။ ယော-သည်၊ သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံယံ-ကို၊ ဘိန္ဒတိ-ခွဲ၏။ (သော) ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသော၊ ကိဗ္ဗိသံ-မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်စေ၏။ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမ္ဟि-အဝီစိငရဲ၌၊ ပစ္စတိ-ကျက်ရေ၏။ ယောစ-သည်ကား၊ ဘိန္ဒံ-ကွဲပြီးသော၊ သံယံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ-အောင်၊ ကရောတိ၊ (သော) ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ပုညံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ-ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂမ္ဟि-နတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရေ၏။ ဒေဝဒတ္တ ၊ပေ၊ ဂရုကော-၏၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ ပါဝိသိ၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော အာနန္ဒ, အဇ္ဇတဂ္ဂေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အညတြ ဧေ-ကြဉ်၍သာ၊ ဘိက္ခုသံယံ-ကို၊ အညတြ ဧေ-သာ၊ ဥပေါသထံ ကရိဿामိ၊ သံယကမ္မံ (ဥပုသ်မှကြွင်းသော) သံယကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ဣတိ-ဤ
☰ သို့ပြောလိုက်ပြီ၊ အထ အာယသ္မာ ၊ပေ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-ဆွမ်း၏ နောက်အဖို့၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော-ဆွမ်းခံရာအရပ်မှ ဖဲခွဲသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဥဒါနေသိ (ကိံ)။

"သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ, သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ၊
ပါပံ ပါပေန သုကရံ, ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရံ" တိ...

ဟူ၍၊ ဥဒါနေသိ-ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ သာဓုနာ-သူတော်ကောင်းသည်၊ သာဓုံ-ကောင်းသော အမှုကို၊ သုကရံ-လွယ်ကူစွာပြုအပ်၏၊ (ပြုလွယ်၏၊) ပါပေန-သူယုတ်မာသည်၊ သာဓုံ-ကို၊ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ (ပြုနိုင်ခဲ၏။) ပါပေန-သည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ သုကရံ-၏၊ အရိယေဟိ-အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပါပံ-ကို၊ ဒုက္ကရံ-မပြုအပ် မပြုနိုင်။

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ သုကရံ သာဓုနာ သာဓူတိ အတ္ထနော ပရေသဉ္စ ဟိတံ သာဓေတိ တိ သာဓု, သမ္မပဋိပန္နော၊ တေန သာဓုနာ သာရိပုတ္တာဒိနာ သာဝကေန ပစ္စေက သမ္မုဒ္ဓေန

သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေန, အညေနဝါ လောကိယသာဓုနာ သာဓု သုန္ဒရံ ဘဒ္ဒကံ အတ္တနော ပရေသဉ္စ ဟိတသုခါဝဟံ သုကရံ, သုခေန ကာတုံ သက္ကာ၊ သာဓု ပါပေန ဒုက္ကရန္တိ တဒေဝ ပန ဝုတ္တလက္ခဏံ သာဓု ပါပေန ဒေဝဒတ္တာဒိနာ ပါပပုဂ္ဂလေန ဒုက္ကရံ, ကာတုံ နိ သက္ကာ၊ နိ သော တံ ကာတုံ သက္ကောတီတိ အတ္ထော။

ပါပံ ပါပေန သုကရန္တိ ပါပံ အသုန္ဒရံ အတ္တနော ပရေသဉ္စ အနတ္ထာဝဟံ ပါပေန ယထာဝုတ္တပါပပုဂ္ဂလေန သုကရံ, သုခေန ကာတုံ သက္ကုဏောယ့်။ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရန္တိ အရိယေဟိ ပန ဗုဒ္ဓါဒီဟိ တံပါပံ ဒုက္ကရံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ သေတုယာတောယေဝ ဟိ တေသံ တတ္ထာတိ ဒီပေတိ။-သာရတ္ထ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

သံယောဇကထာ

၃၄၄။ အထ-(အရှင်အာနန္ဒာကို ပြောပြပြီးရာကာလမှ) နောက်၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်ဖြစ်သော၊ တဒဟု-ထိုနေ့၌ ၊ပေ၊ သလာကံ-စာရေးအပ်သော ဝါးခြမ်းကို၊ ဝါ-စာရေးတံကို၊ ဂါဟေသိ-ယူစေပြီ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ ပြော၍ ယူစေသနည်း၊) အာဝုသော မယံ ၊ပေ၊ ဝတ္တာမ၊ ယသ အာယသ္မမတော-အား၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ ခမန္တိ-နှစ်သက်ကုန်၏၊ သော (အာယသ္မာ)၊ သလာကံ, ဂဏှာတု-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍ (ဂါဟေသိ)၊ တေနသမယေန-စာရေးတံကို ယူစေရာ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိကာ-ဝေသာလီမြို့၌ နေကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိ ပုတ္တကာ-ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဠမတ္တာနိ-ဘိက္ခုသတာနိ-တို့သည်၊ နဝကာစေဝ-ငယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အပကတညုနောစ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို မသိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အယံ-ဤအကျင့်သည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း ၊ပေ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်ထင်၍၊ သလာကံ-ကို၊ ဂဏှိံသု။ [ထို့နောက် အရှင်ဒေဝဒတ်သည် သံဃာကိုခွဲပြီး၍ ဂယာသီသသို့ ဖဲသွားသည်၊ ထိုအကြောင်းကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့က ဘုရားရှင်အား, လျှောက်ကြသည်။]

သာရိပုတ္တာ-သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ နဝကေသု-ငယ်ကုန်သော၊ တေသု ဘိက္ခူသု-ထိုရဟန်းတို့အပေါ်၌၊ ကာရုညပိ-သနားခြင်းသည်လည်း၊ နိ ဘဝိဿတိနာမ-မဖြစ်တုံဘိ၏၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အနယဗျသနံ-စီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပုရာ အာပဇ္ဇန္တိ-မကြာမီ ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မရောက်ကြမီ၊ ဂစ္ဆထ-လိုက်သွားကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ။ ["ပုရာ အာပဇ္ဇန္တိ" နှင့်စပ်၍

မှတ်ဖွယ်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပဌမ သံဂါယနာတင်ခန်း၌ ပြထားပြီ။] ထို့နောက် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ဂယာသီသသို့ လိုက်သွားကြသည်၊ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်အနီး၌ ငိုနေ၏၊ ထိုရဟန်းကို မေးတော် မူသောအခါ "ဘန္တေ ဘဂဝတော-၏၊ အဂ္ဂသာဝကာ-အမြတ်ဆုံးသာဝက ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပိ တေ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနာ-တို့သည်လည်း၊ (သန္တိ)၊ တေပိ-တို့သော်မှလည်း၊ ဒေဝဒတ္တသ=၏၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ရောစေန္တာ-နှစ်သက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂစ္ဆန္တိ-လိုက်သွားပါကုန်၏" ဟု လျှောက်သည်။ [အဌာနမေတံစသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။] အပိစ-စင်စစ်ကား၊ တေ-တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့ကို၊ သညတ္တိယာ-သိစေခြင်းငှာ၊ ဂတာ-နည်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပရိသတ်၌ တရားဟောနေစဉ် အရှင်မြတ် ၂ ပါးကို မြင်၍ "ပဿထ ဘိက္ခဝေ၊ ယာဝ-အလွန်အကဲသာလျှင် ၊ပေ၊ သွာက္ခာတော-ကောင်းစွာ ဟောအပ်ပြီ ၊ပေ၊ အာဂစ္ဆန္တိ" ဟု ပြောလေသည်၊ ထိုအခါ ကောကာလိကသည် "အာဝုသော, ဒေဝဒတ္တ ၊ပေ၊ မာဝိသာသိ-အကျွမ်းမဝင်နှင့် ၊ပေ၊ ဝသံဂတာ" ဟု ပြောပြီ၊ အာဝုသော, အလံ-မသင့်၊ ယတော-ကြောင့် ၊ပေ၊ ရောစေန္တိ (တတော) တေသံ (အာဂမနံ-သည်၊) သွာဂတံ-ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

အထ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ဥပဓာသနေန-ထက်ဝက်သောနေရာဖြင့်၊ နိမန္တေသိ-ဖိတ်ပြီ ၊ပေ၊ အဒ္ဓေသိ-တိုက်တွန်းပြီ၊ (ကိံ) အာဝုသော ၊ပေ၊ ဘိက္ခု သံယောသည်၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ-ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိ၏၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ ဓမ္မီ-တရားရှိသော၊ ကထာ-သည်၊ တံ-သင်၏၊ ပဋိဘာတု-ဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်ပါစေလော၊ ဝါ-ဉာဏ်အား ထင်ပါစေလော၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းသည်၊ အာဂိလာယတိ-ညောင်း၏၊ တံ-ထိုကျောက်ကုန်းကို၊ အဟံ, အာယမိဿာမိ-ဆန့်တန်းဦးမည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍ တိုက်တွန်းပြီ ၊ပေ၊ သယာဋ်-ကို၊ စတုဂ္ဂုဏံ-၄ ထပ်ရှိအောင်၊ ပညပေတွာ ၊ပေ၊ သေယျံ ကပ္ပေသိ၊ ကိလမန္တသ-ပင်ပန်းသော၊ မုဋ္ဌဿတိသ-ပျောက်ကင်းသောသတိရှိသော၊ အသမ္ဘဇာနသ-ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိသော၊ တဿ-ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်၏၊ မုဟုတ္တကေ နေဝ-တစ်မှုဟုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဒ္ဒါ-အိပ်ပျော်ခြင်းသည်၊ ဩက္ကမိ-ပြီ။

အထ-ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အိပ်ပျော်သွားရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော-သည်၊ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယာနုသာသနီယာ-အာဒေသနာပါဋိဟာရိယဟူသော

အာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယစသည်။ ။ ပရသ စိတ္တံ ဉ ဗွာ ကထနံ အာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယံ၊ ကေဝလံ ဓမ္မဒေသနာ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယံ၊ တဒုဘယမ္ပိ ဓမ္မီ ကထာနာမ၊ တာယ ထေရော (အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်) သြဝဒိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံနာမ၊ တေန သဟိတာ အနုသာသနီ ဧဝ ဓမ္မီကထာ၊ တာယ ထေရော (အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်သည်) သြဝဒိ-ဝိမတိ။

အနုသာသနီဖြင့်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဓမ္မိယာ-သော၊ ကထာယ-ဖြင့်၊ ဩဝဒိ-ဆုံးမတော်မူပြီ၊ အနုသာသိ-သွန်သင်တော်မူပြီ၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယာနုသာသနီယာ-ဣဒ္ဓိ ပါဋိဟာရိယဟူသော အနုသာသနီဖြင့် ၊ပေ၊ အနုသာသိ။ [အထခေါစသော ဝါကျလွယ်ပြီ၊ ဝိရဇ် စသည်ကို အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထုဌ်ရေးခဲ့ပြီ။] ထို့နောက် အရှင်မြတ် ၂ ပါးသည် ရဟန်းငါးရာတို့ကို ခေါ်ယူ၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ကြွတော်မူကြသည်။

အထ-အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ပြန်ကြွတော်မူရာ ထိုအခါ၌၊ ကောကာလိကော ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒာပေသိ-ဒူးဖြင့်တိုက်ကာ ထစေပြီ၊ (ကိုး-အာဘယ်သို့ပြော၍ ဒူးဖြင့်တိုက်ကာ ထစေသနည်း၊) အာဝုသော ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒေဟိ-လော၊ တေ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေဟိ-တို့သည်၊ နီတာ-ခေါ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာဝုသော ဒေဝဒတ္တ, တုံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ မာဝုသော ၊ပေ၊ ဝသံ ဂတာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော နနု-ပြောအပ်ပြီးမဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ဝါ-ပြောပြောဆိုဆို၊ ဥဒ္ဒာပေသိ-ဒူးဖြင့်တိုက်၍ ထစေပြီ၊ [ဒေဝဒတ္တံ ဥဒ္ဒာပေတီတိ ဇဏ္ဏုကေန ဟဒယမဗ္ဗေ ပဟရိတ္တာ ဥဒ္ဒာပေသိ၊-ဋီကာ။] အထ, ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ ဥဏ္ဏာ-ပူသော၊ လောဟိတံ-သွေးသည်၊ မုခတော-ပါးစပ်မှ၊ ဥဂ္ဂဆိ-အန်ထွက်ပြီ။ [ဤမှနောက်၌ "ဘန္တေ, သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘေဒါနုဝတ္တကာ-သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပုန, ဥပသမ္ပဒေယျ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်ရာပါ၏" ဟု လည်းကောင်း၊ "ဘေဒါနုဝတ္တကေ ၊ပေ၊ ထုလ္လစ္စယံ-ကို၊ ဒေသာပေဟိ-ဒေသနာပြောစေလော" ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။ ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၃၄၆။ အထ-အရှင်သာရိပုတ္တရာက လျှောက်ထားရာ, ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိုး) ဘိက္ခဝေ, ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေးခဲ့ဖြစ်ဖူးသော ဝတ္ထုကား၊ အရညာယ တေန-တောအရပ်၌ (တောအုပ်ကြီး၌)၊ မဟာသရသီ-ကြီးစွာသော အိုင်သည်၊ (အတ္ထိ။) (သရသီတိ သရော၊-ဋီကာ။) တံ-ထိုအိုင်ကြီးကို၊ နာဂါ-ဆင်တို့သည်၊ ဥပနိဿာယ-မှီ၍၊ ဝိဟရိံသု-နေကြပြီ၊ တေ-ထိုဆင်ကြီးတို့သည်၊ တံ သရသိ-သို့၊ သြဂါဟေတ္တာ-သက်ဆင်းပြီး၍၊ သောဏ္ဍာယ-ဖြင့်၊ ဘိသမုဠာလ-ကြာစွယ်, ကြာရင်းကို၊ အပ္ပဟိတ္တာ-နှုတ်၍၊ သုဝိက္ခာလိတံ-ကောင်းစွာခါအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ဝါ-ကောင်းစွာ ဆေးအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ဝိက္ခာလေတ္တာ-ခါ၍၊ ဝါ-ဆေး၍၊ အကဒ္ဒမံ-ညွှန်မရှိသော ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊ သံခါဒိတ္တာ-ကောင်းစွာခဲ၍၊ (ဝါး၍၊) အဗ္ဘောဟရန္တိ-မျိုကြကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဆင်ကြီးတို့သည်၊

တံ-ထို ကြာစွယ်ကြာရင်းသည်၊ ဝဏ္ဏာယစေဝ-အဆင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဗလာယစ-အားအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ စ-သည်သာမကသေး၊ တတော နိဒါနံ-ထိုကြာစွယ် ကြားရင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော့၊ မရဏံဝါ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ မရဏမတ္တံ-သေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ (သေလုမတ္တဖြစ်သော၊) ဒုက္ခံဝါ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ နု အာပဇ္ဇန္တိ-မရောက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ, တေသံယေဝ မဟာနာဂါနံ-တို့ကိုပင်၊ အနုသိက္ခမာနာ-အတုလိုက်၍ ကျင့်ကြကုန်သော၊ တရဏာ-ငယ်ကုန်သော၊ ဘိက်ခွာပါ-ဆင်ရွှေတို့သည်၊ (ဆင်ပေါက်တို့သည်၊ သန္တိ၊) တေ-ထိုဆင်ရွှေ ဆင်ပေါက်တို့သည် ၊ပေ၊နု ဝိက္ခာ လေတွာ-မခါမူ၍၊ ဝါ-မဆေးမူ၍၊ သတဒ္ဒမံ-ညွှန်နှင့်တကွဖြစ်သော ကြာစွယ် ကြာရင်းကို ၊ပေ၊ အဗ္ဗောဟရန္တိ၊ တေသံ-တို့၏၊ တံ-သည် ၊ပေ၊ နဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့ ၊ပေ၊ နိဂ္ဂဏ္ဌီယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-သာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ အနုကြုဇ္ဇံ-အတုဖြစ်သော အပြုအမူကိုပြုသည်၊ (အဋ္ဌကထာ)၊ တစ်နည်း, မမံ-ငါဘုရားကို၊ အနုကြုဇ္ဇံ-အတုလိုက်၍ ပြုသည်၊ (ဋီကာ)၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်) ကပဏောအထီးကျန်မွဲ ဆင်းရဲသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မရိဿတိ-သေရလတံ့။

ဂါထာအနက်။ ။ မဟီ-မြေကြီးကို၊ ဝိကြုဇ္ဇတော-အစွယ်တို့ဖြင့်ထိုက်ကော်မှုကို ပြုတတ်သော၊ နဒီသု-နဒီမည်သော ချောင်းမြောင်းတို့၌၊ ဘိသံ-ကြာစွယ်ကို၊ ယသမာနသ-စားသော၊ ဇဂ္ဂတော-ဆင်အပေါင်းကိုစောင့်ရှောက်သော၊ မဟာဝရာဟသ - ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုကြုဇ္ဇံ - အတုလိုက်၍ပြုသော၊ ဘိက်ခွာ-ဆင်ပေါက်သည်၊ ပက်-ရွံ့ညွှန်ကို၊ ဝါ-ရွံ့ညွှန်နှင့်တကွဖြစ်သော ကြာစွယ်ကို၊ အဘိဘက္ခယိတ္တာ-စားမိ၍၊ ဝါ-စားမိခြင်းကြောင့်၊ မရတိ (ဣဝ)-သေရသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ)၊ မမ-ငါဘုရား၏ပြုပုံကို၊ အနုကြုဇ္ဇံ-အတုလိုက်၍ပြုသော ဒေဝဒတ်သည်၊ ကပဏောအထီးကျန်မွဲ ဆင်းရဲသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မရိဿတိ-လတံ့။ [ဤကား ဋီကာအဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးခြင်းတည်း၊ အဋ္ဌကထာအလို "မဟီ-ကို၊ ဝိကြုဇ္ဇတော-သော၊ ဘိသံ-ကို၊ ယသမာနသ-သော၊ နဒီသု-တို့၌၊ ဇဂ္ဂတော-ပျော်မြူး၍နေသော၊ မဟာဝရာဟသ-၏ ၊ပေ၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ အနုကြုဇ္ဇံ-အတုဖြစ်သော အပြုအမူကိုပြုသော ဒေဝဒတ်သည် ၊ပေ၊ မရိဿတိ" ဟု ပေးပါ။]

ဂါထာအဖွင့်။ ။ မဟီ ဝိကြုဇ္ဇတော မဟီ ဒန္တေဟိ ဝိလိခန္တသ၊ နဒီသု ဘိသံယသမာနသာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ နဒီတိ စေတ္ထ မဟာသရော အဓိပ္ပေတော၊ ဇဂ္ဂတောတိ ဟတ္ထိယူထံ ပါလေန္တသ၊ ဘိက်ခွာဝါတိ ဟတ္ထိပေါတကော ဝိယ၊ မမာနုကြုဇ္ဇန္တိ မံ အနုကရောန္တော-ဋီကာ။

တမန်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါး။ **၃၄၇။** အဌဟိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-တမန်သည်တို့၏ အလုပ်ဖြစ်သော နှုတ်မှာစကားကို၊ ဂန္ဓိ-ယူဆောင်၍ သွားခြင်းငှာ၊ အရဟတိ-ထိုက်၏၊ (သာရတ္ထအလို)၊ တစ်နည်း, ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-တမန်သည်တို့၏အလုပ်သို့၊ ဝါ-ကို၊ ဂန္ဓိ-ရောက်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ပြုခြင်းငှာ၊ အရဟတိ၊ ကတမေဟိ အဌဟိ-အဘယ် ရှစ်ပါးတို့နည်း။ (တစ်နည်း, ကတမေဟိ-အဘယ်မည်ကုန်သော၊ အဌဟိ, အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော, ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-ကို၊ အရဟတိ-နည်း၊ ဤသို့လည်း နောက်ပြန်လှည့်၍ပေးပါ၊ နေရာတိုင်း ဤနည်းချည်းတည်း။) ပေ၊ သောတာစ-နားထောင်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ သာဝေတာစ-တဆင့် ကြားသိစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတာစ-သင်ယူတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဓာရေတာစ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာတာစ-အဓိပ္ပာယ်ကို (ကိုယ်တိုင်)နားလည်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာပေတာစ-သူတစ်ပါးကို နားလည်စေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ သဟိတာသဟိတဿ-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကား, မစပ်ယှဉ်သောစကား၌၊ (သာရတ္ထအလို)၊ ဝါ-ပြောသင့်သောစကား မပြောသင့်သောစကား၌၊ ကုသလောစ-ကျွမ်းကျင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ကလဟကာရကောစ-ခိုက်ရန်ကို ပြုတတ်သည်လည်း၊ နော ဟောတိ၊ ဣမေဟိ ၊ပေ၊ အရဟတိ၊ [ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပြည့်စုံကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်။]

ဒုတေယျ။ ။ ဒုတေယျန္တိ ဒုတကမ္မံ၊ ဂန္တုမရဟတီတိ ဒုတေယျသဒ္ဒါတံ သာသနံ ဟရိတုံ ဓာရေတွာ (မှတ်သား၍) ဟရိတုံ အရဟတိ-ဝိမတိ။ ("ဒူတကမ္မ-တမန်သည်တို့၏ အလုပ်" ဟူသည် နှုတ်မှာစကားကို ဆောင်ယူခြင်းတည်း။) ဒုတေယျ ဂန္တုန္တိ ဒုတကမ္မံ ပတ္တုံ, ဒုတကမ္မံ ကာတုန္တိ အတ္ထော-ဝိမတိ။

သောတာစသည်။ ။ သောတာတိ ယံ အဿ သာသနံ ဒေန္တိ၊ တဿ သောတာ၊ သာဝေတာတိ တံ ဥဂ္ဂဏှိတွာ "ဣဒံ နာမ တုမှေဟိ ဝုတ္တ" န္တိ ပဋိသာဝေတာ၊ ဥဂ္ဂဟေတာတိ သုဥဂ္ဂဟိတံ ကတွာ ဥဂ္ဂဟေတာ၊ ဓာရေတာတိ သုဓာရိတံ ကတွာ ဓာရေတာ၊ ဝိညာတာတိ အတ္တနာ တဿ အတ္ထံ ဇာနိတာ၊ ဝိညာပေတာတိ ပရံ ဝိဇာနာပေတာ-ဒ္ဋီကာ။

သဟိတာ, သဟိတဿ။ ။ သဟိတာ သဟိတဿာတိ "ဣဒံ သဟိတံ, ဣဒံ သဟိတံ" တိ ဧဝံ သဟိတာသဟိတဿ ကုသလော ဥပါဂတာနုပဂတေသု ဆေကော၊ သာသနံ အာရောစေန္တော သဟိတာသဟိတံ သလ္လက္ခေတွာ အာရောစေတိ-သာရတ္ထ၊ သဟိတာသဟိတဿာတိ ယုတ္တာယုတ္တဿ၊ ယံ ဝတ္တုံ ကာတုံစ ယုတ္တံ၊ တတ္ထကုသလော၊ အထဝါ အဓိပ္ပေတာ နာဓိပ္ပေတဿ ဝစနဿ ကုသလော၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တေ နု တိဋ္ဌတိ, အဓိပ္ပေတတ္ထမေဝ အာရောစေတီတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။

ဂါထာအနက်။ ။ ယော-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဥဂ္ဂဝါဒီနိ-ထက်မြက်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ဝါ-ကြမ်းတန်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ပရိသံ-ပရိသတ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်၍၊ ဝါ-လသော်၊ နဗျထတိ-မတုန်လှုပ်၊ ဝါ-မကြောက်တတ်၊ ဝစနဉ္စ-စကားကိုလည်း၊ နဟာပေတိ-မယုတ်လျော့စေ၊ သာသနဉ္စ-နှုတ်မှာစကားကိုလည်း၊ နဆာဒေတိ-ဖုံးကွယ်၍မထား၊ [နဗျထတိတိ နဝေဓတိ နဆမ္ဘတိ၊ ဥဂ္ဂါဝါဒီနိုံတိ ဖရုသဝစနေန သမန္နာဂတံ-ဋီကာ။]

အသန္ဒိဋ္ဌေါ-ယုံမှားသံသယမရှိသည်၊ ဝါ-တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် မလုပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)စ-၍လည်း၊ အကွာတိ-ပြောဆိုတတ်၏၊ ပုစ္ဆိတောပဋိဉာဉ်ပေးဖို့မေးအပ်သည်၊ (သမာနော)စ-သော်လည်း၊ နကုပ္ပတိ-စိတ်မဆိုး၊ (ပုစ္ဆိတောတိ ပဋိညတ္ထာယ ပုစ္ဆိတော၊-ဋီကာ။) ဝေ-စင်စစ်၊ တာဒိသကော-ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ သ (သော) ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယံ့ ဂန္ဓံ့ အရဟတိ။

အသဒ္ဓမ္မရှစ်ပါး။ ၃၄၈။ အဒ္ဓဟိ, အသဒ္ဓမ္မေဟိ-မသူတော်တို့၏တရားတို့သည်၊ ဝါ-မချီးမွမ်းအပ်, မမြင့်မြတ်သောတရားတို့သည်၊ အဘိဘူတော-လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော-ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝါ-ကုန်ခန်းစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ အာပါယိကော-အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်၊ နေရယိကော-ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌော-အဝီစိငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့သည်၊ အတေကိစ္ဆော-မကုစားအပ်, မကုစားထိုက်သည်၊ ဝါ-ကုစား၍ ရခြင်းရှိသူ မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ လာဘေန-လာဘ်သည်၊ (လာဘ်ဟူသော အကြောင်းရှိသော မာနစသောတရားသည်၊) အဘိဘူတော ၊ပေ၊ ဟောတိ၊ အလာဘေန-လာဘ်မရခြင်းသည်၊ ဝါ-လာဘ်မရခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော မာနစသောတရားသည် ၊ပေ၊ ဟောတိ၊ (နောက်နောက်ပုဒ်တို့၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။) ယသေန-အခြံအရံ အကျော်စောသည် ၊ပေ၊ အယသေန-အခြံအရံ အကျော်အစောမဲ့သည်၊ သက္ကာရေန-မိမိအပေါ်၌ ကောင်းစွာပြုအပ်သော ရှိသေမှုသည်၊ အသက္ကာရေန-မိမိအပေါ်၌ ကောင်းစွာမပြုအပ်သော ရှိသေမှုသည်၊

အသဒ္ဓမ္မေဟိ စသည်။ ။ အသဒ္ဓမ္မေဟိတိ အသတ်+ဓမ္မေဟိ, အသန္တေဟိဝါ အသောဘာဏေဟိ ဝါ ဓမ္မေဟိ ၊ပေ၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တောတိ ခေပိတစိတ္တော, လာဘာဒိဟေတုကေန ဣဿာစာရေန, မာနမဒါ, ဒိနာစ ခယံ ပါပိတကုသလ စိတ္တော၊ (အထဝါ) ပရိယာဒိန္နစိတ္တောတိ ပရိတော အာဒိန္နစိတ္တော, ဝုတ္တပ္ပကာရေန အကုသလေကောဌာသေ နယထာ ကုသလစိတ္တသဏ္ဌာနပ္ပတ္တိဝါရော နဟောတိ, ဧဝံ သမန္တတော ဂဟိတ စိတ္တသန္တာနောတိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။

ပါပိစ္ဆတာယ-ယုတ်မာသော အလိုရှိသူ၏အဖြစ်သည်။ (ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခံလိုခြင်းတည်း။) ပါပမိတ္ဆတာယ-ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိသူ၏အဖြစ်သည်၊ အဘိဘူတော ၊ပေ၊ ဟောတိ ၊ပေ။

၃၄၉။ ဘိက္ခဝေ, သာဓု-ငါဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခု-သည်၊ (ရဟန်းဆိုတာ)၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ပေါ်လာသော (ရအပ်သော)၊ လာဘံ-ကို၊ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ-လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိဟရေယျ-ရာ၏ ၊ပေ၊ ကုထံ - သော၊ အတ္ထဝ သံပဋိစ္စ ၊ပေ၊ ဝိဟရေယျ-နည်း ၊ပေ၊ ဥပ္ပန္နံ လာဘံ အနဘိဘုယျ-မလွှမ်းမိုးမူ၍၊ ဝိဟရတော-နေသော၊ အသ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)၊ ဝိယာတပရိဠာဟာ-ပင်ပန်းခြင်း, ပူလောင်ခြင်းဟူကုန်သော၊ ဝါ-ပင်ပန်းကြောင်း, ပူလောင်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယံ (ယေ) အာသဝါ-တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ-နိ်ရာ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဥပ္ပန္နံ ၊ပေ၊ အဘိဘုယျ, ဝိဟရတော - သော၊ အသ-၏ (သန္တာန်၌) ၊ပေ၊ တေ အာသဝါ နေ ဟောန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဒံ အတ္ထဝသံ-ဤစီးပွားအထူးကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နံ လာဘံ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ ဝိဟရေယျ-နေရာ၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ, တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဟ-ဤသာသနာတော်၌ ၊ပေ၊ အဘိဘုယျ ဝိဟရိဿာမ-နှ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံဟိ-ဤသို့ရအပ်သောလာဘ်ကို လွှမ်းမိုး၍နေကုန်အံ့ ဟူ၍သာ၊ ဝေါ-သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်, အားထုတ်ရာ၏၊ [ဥပ္ပန္နံ အလာဘံ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း "သိက္ခိတဗ္ဗံ" တိုင်အောင် ဖေါ်ပါ။] ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အသဒ္ဓမ္မ ၃ မျိုး။ ၂၅၀။ ဘိက္ခဝေ, တီဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ-တို့သည် ၊ပေ၊ အတေကိစ္ဆော၊ ကတမေဟိ တီဟိ၊ ပါပိစ္ဆတာ-၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါပမိတ္ဆတာ-လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တကေန-နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ (ဈာန်အဘိညာဉ်မျှလောက်သာ)၊ ဝိသေသာဓိဂမေန-တရားထူးကိုရခြင်းဖြင့်၊ အန္တရာ-မဂ်, ဖိုလ်မရမီ အကြား၌၊ ဝေါသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့ (ယံ) အာပါဒိ-အကြင်ရောက်ပြီ၊ (တံ အာပဇ္ဇနံ-ထို ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊) ဣတိ တီဟိ ၊ပေ၊ ကတေကိစ္ဆော-ဤသို့ ရှေ့ပြန်လှည့်ပြီးမှ "ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တီဟိ ဣမေဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ ၊ပေ၊ ကတေကိစ္ဆော" ဟု နိဂုံးဝါကျပေးပါ။ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

လာဘေန, အသက္ကာရေန။ ။ လာဘေနာတိ လာဘေန ဟေတု ဘူတေန (လွှမ်းမိုးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လာဘ်သည်၊) အထဝါ လာဘဟေတုကေန မာနာဒိနာ ၊ပေ၊ အသက္ကာရေနာတိ ဟီဠေတွာ ပရိဘာဝိတွာ ပရေဟိ အတ္တနိ ပဝတ္တိတေန အသက္ကာရေန, အသက္ကာရဟေတုကေန ဝါ မာနာဒိနာ၊ [အာပါယိကော စသည်တို့ကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]-ဋီကာ။

(၁) ဂါထာ။ ။ လောကသို့-သတ္တလောကဌ်၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (မည်သူမဆို)၊ ဇာတု-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါပိဿော-ယုတ်မာသော အလိုရှိသူသည်၊ မာ ဥဒပဒုတ-မဖြစ်သင့်၊ ပါပိစ္ဆာနံ-တို့၏၊ ယထာ-အကြင်သို့သော၊ ဂတိ-ရောက်အပ်သော တမလွန်ဘဝသည်၊ (အတ္တို)၊ တံ-ထို ယုတ်မာသောအလိုရှိသူ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ ဣမိနာပိ - ဤ ရောက်အပ်သော ဂတိဖြင့်လည်း၊ ဇာနာထ-သိကြကုန်လော။

(၂) ဂါထာ။ ။ ပဏ္ဍိတောတိ-ပရိယတ် ပညာရှိသူဟူ၍၊ သမညာတော-အညီအမျှ သိအပ်သော၊ ဝါ-အသိအမှတ် ပြုအပ်သော၊ ဘာဝိတတ္တောတိ-စျာန်အဘိညာဉ်တို့ဖြင့် ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသူဟူ၍၊ သမ္မတော-သမုတ်အပ်သော၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယသသာ-အခြွေအရံ, အကျော်အစောဖြင့်၊ ဇလံဝ-တောက်ပသကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာ-တည်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသုတော-ကျော်ဇော၏။ (တစ်နည်း) ဣတိ-ဤသို့၊ မေ-သည်၊ သုတံ-ကြားအပ်ပြီ။

(၃)။ ။ သော-ထို ဒေဝဒတ်သည်၊ ပမာဒံ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုစိဏ္ဏော-တိုးပွားစေသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တထာဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသဇ-ထိပါးချုတ်ချယ်၍၊ ဝါ-ထိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းကြောင့်၊ (နံ အနက်မရှိ။) စတုဒ္ဓါရံ-လေးခုသောတံခါးရှိသော၊ (တံခါးလေးပေါက်ရှိသော)၊ ဘယာနကံ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ အဝီစိနိရယံ-အဝီစိငရဲသို့၊ ပတ္တော-ရောက်ပြီ။

မာ ဇာတု ၊ပေ၊ ယထာ ဂတိ။ ။ ဂါထာသု မာတိ ပဋိသေဓေ နိပါတော၊ ဇာတုတိ ဧကံ သေန၊ ကောစိတိ သတ္တသဏ္ဌာနိဟကဝစနံ၊ လောကသို့တိ သတ္တလောကေ၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဣမသို့ သတ္တလောက ကောစိ ပုဂ္ဂလော ဧကံသေန ပါပိစ္ဆော မာ ဟောတူတိ၊ တဒမိနာပိ ဇာနာထ, ပါ ပိစ္ဆာနံ ယထာ ဂတိတိ ပါပိစ္ဆာနံ ပုဂ္ဂလာနံ ယထာ ဂတိ, ယာဒိသိ နိဗ္ဗတ္တိ, ယာဒိသော အဘိသမ္ဘရာယောတိ ဣမိနာပိ ကာရဏေန ဇာနာထာတိ ဒေဝဒတ္တံ နိဒဿေန္တော ဧဝမာဟ၊-သာရတ္ထ။

ပဏ္ဍိတောတိ ၊ပေ၊ သုတံ။ ။ ပဏ္ဍိတောတိ သမညာတောတိ ပရိယတ္တိ ဗာဟုသစ္စေန ပဏ္ဍိတောတိ ဉာတော၊ ဘာဝိတတ္တောတိ သမ္ဘတောတိ စျာနာဘိညာတိ ဘာဝိတစိတ္တောတိ သမ္ဘာဝိတော၊ တထာ ဟိ သော "မဟိဒ္ဓိကော ဂေါမိပုတ္တော, မဟာနုဘာဝေါ ဂေါမိပုတ္တော" တိ ဓမ္မသေနာပတိနာပိ ပသံသိတော အဟောသိ၊ ဇလံဝ ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္တောတိ ဝိဿုတောတိ အတ္တနော ကိတ္တိယာ ပရိဝါရေန စ ဇလန္တော ဝိယ၊ ဩဘာသန္တောဝိယ ဌိတော ဒေဝဒတ္တောတိ ဧဝံ ဝိဿုတော ပါကဋော အဟောသိ၊ မေသုတန္တိပိ ပါဋ္ဌော၊ မယာ သုတံ သုတမတ္တံ၊ ကတိပါတေနေဝ အတထဘူတတ္တာ တဿ တံ ပဏ္ဍိစ္စာဒိ သဝနမတ္တမေဝါတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

(၄) ဂါထာ။ ။ ဟိ-ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် သင့်မြတ်၏၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဒုဋ္ဌသ-မပြစ်မှားအပ် မပြစ်မှားထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ-မကောင်းမှုကို၊ အကြုဇ္ဈတော-မပြုသူ၏ (အပေါ်၌)၊ ဒုဋ္ဌေ-ဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဝါ-ပြစ်မှားရာ၏၊ ဒုဋ္ဌ စိတ္တံ-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အနာဒရံ-ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိသော၊ တမေဝ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့သာ၊ ပါပံ-မကောင်းကျိုးသည်၊ ဖုသတိ-ထိရောက်၏။

(၅) ဂါထာ။ ။ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမုဒ္ဒံ-သမုဒ္ဒြာကို၊ ဝိသကုမ္ဘေန-အဆိပ်ဖြင့် ပြည့်သော အိုးတစ်လုံးဖြင့်၊ ပဒုသိတုံ-ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ (ဖျက်ဆီးဖို့ရာ)၊ မညေယျ-မှတ်ထင်ရာ၏၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန-ထိုအဆိပ်ဖြင့်ပြည့်သော အိုးတစ်လုံးတည်းဖြင့်၊ နဒုသေယျ-မဖျက်ဆီးနိုင်ရာ၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဥဒဓိ-ရေ၏တည်ရာ မဟာသမုဒ္ဒြာသည်၊ ဘေသ္မာ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ ဝါ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်၊ မဟာ-ကြီးကျယ်လှ၏။

သော ပမာဒံ ၊ပေ၊ ဘယာနကံ။ ။ သော ပမာဒံ အနုစိဏ္ဏော, အာသဇ္ဇနံ တထာဂတန္တိ သော ဧဝံ ဘူတော ဒေဝဒတ္တော "ဗုဒ္ဓေါပိ သံကိယပုတ္တော၊ အဟမ္ပိသာကိယပုတ္တော ၊ပေ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ သမဏော, အဟမ္ပိ သမဏော၊ ဗုဒ္ဓေါပိ ဂ္ဂဒ္ဒိမာ, အဟမ္ပိ ဂ္ဂဒ္ဒိမာ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ ဒိဗ္ဗစက္ခုဏော, ဒိဗ္ဗသောတစေတောပရိယ ဉာဏလာဘီ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ `အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေ ဓမ္မေ ဇာနာတိ၊ အဟမ္ပိ တေ ဇာနာမိ" တိ အတ္တနော ပမာဏံ အဇာနိတ္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ အတ္တနာ သမသမဋ္ဌပနေန ပမာဒံ အာပဇ္ဇန္တော ဣဒါနာဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိ, ဘိက္ခုသံဃံ ပရိဟရိဿာမီတိ အဘိမာရပယောဇနာဒိနာ တထာဂတံ အာသဇ္ဇ အာသာဒေတ္တာ ဝိဟေ ဌတ္တာ၊ (ပမာဒိမနု ဇိဏ္ဏောတိပိ ပဌန္တိ၊ တဿတ္ထော-ပမာဒံ ဝုတ္တနယေန ပမဇ္ဇန္တော ပမာဒံ နိဿာယ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ ယုဂ္ဂါဟစိတ္တုပ္ပါဒေန သဟေဝ စျာနာဘိညာဟိ အနုဇိဏ္ဏော ပရိဟီနောတိ။) အဝိစိနိရယံ ပတ္တော, စတုဒ္ဒါရံ ဘယာနကန္တိ ဇာလာနံ တတ္ထ ဥပ္ပန္နသတ္တာနံဝါ နိရန္တရတာယ အဝီစိတိ လဒ္ဓနာမံ စတူသု ပသေသု စတုမဟာဒ္ဒါရ ယောဂေန စတုဒ္ဒါရံ, အတိဘယာနကံ မဟာနိရယံ ပဋ္ဌိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဝသေန ပတ္တော၊-သာရတ္ထ။

အဒုဋ္ဌ စသည်။ ။ အဒုဋ္ဌသာတိ အဒုဋ္ဌစိတ္တသ၊ ဒုဋ္ဌေတိ ဒုသ္သေယျ၊ တမေဝ ပါပံ ဖုသတီတိ တမေဝ အဒုဋ္ဌဒုဋ္ဌဒုဋ္ဌံ ပါပပုဂ္ဂလံ ပါပံ နီဟိနံ ပါပဖလံ ဖုသတိ ပါပူဏာတိ အဘိဘဝတိ။-သာရတ္ထ။

ဝိသကုမ္ဘေန စသည်။ ။ ဝိသကုမ္ဘေနာတိ ဧကေန ဝိသပုဏ္ဏ ကုမ္ဘေန၊ သောတိ သော ပုဂ္ဂလော၊ နဒုသေယျာတိ ဝိသမိဿံ ကာတုံ နသက္ကောတိတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊. . . ဘေသ္မာတိ ဝိပုလဘာဝေန ဂမ္ဘီရဘာဝေနစ ဘီသာပနော၊ ဘီသာပေန္တော ဝိယ ဝိပုလဂမ္ဘီရောတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

(၆) ဂါထာ။ ။ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမဂ္ဂတံ-ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ သန္တစိတ္တံ-ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ တထာဂတံ-ကို၊ ဝါဒေန-အပြစ်ကိုပြောခြင်းအားဖြင့်၊ ဥပဟိ သတိ-ညှဉ်းဆဲ၏၊ (တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊) ဝါဒေါ-ပြောဆိုကြောင်း အပြစ်သည်၊ ဝါ-အပြစ်ပြောခြင်းသည်၊ တမ္မိ-သမ္ဘွတ သန္တစိတ္တ ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားခို၏ နု ရဟတိ-မတက်ရောက်။

(၇) ဂါထာ။ ။ ယဿ-အကြင် ကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ္ဂါနုဂေါ-ပဋိပတ်လမ်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ္ဋဒုက္ခ၏၊ ခယံ-ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏော-ရောက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊ တဉ္စ-ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ သေဝေထ-ပေါင်းသင်းရာ၏။

ဝါဒေန စသည်။ ။ ဝါဒေနာတိ ဒေါသကထနေန၊ ဥပဟိသတိတိ ဗာဓတိ-ဝိမတိ၊ ဝါဒေနာတိ ဒေါသေန၊ ဥပဟိသတိတိ ဗာဓတိ အဿာဒေတိ၊ ဝါဒေါ တမ္မိ နု ရဟတိတိ တသ္မိံ တထာဂတေ ပရေန အာရောပိယမာနော ဒေါသော နု ရဟတိ နု တိဋ္ဌတိ၊ ဝိသုကုမ္ဘော ဝိယ သမုဒ္ဒဿ, နု တဿ ဝိကာရံ ဇနေတီတိ အတ္ထော-သာရတ္ထ။

တာဒိသံစသည်။ ။ ဧဝံ ဆဟိ ဂါထာဟိ ပါပိစ္ဆတာဒိသမန္နာဂတဿ နရယူဘဝ ဘာဝ ဒဿနေန ဒုက္ခတော အပရိမုတ္တိံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ တပ္ပဋိပက္ခမ္မသမန္နာဂတဿ ဒုက္ခက္ခယံ ဒဿေန္တော "တာဒိသံ မိတ္တံ" တိ ဩသာနဂါထာ မာဟ၊. . . တဿတ္ထော၊ ယဿ သမ္မာ ပဋိပန္နော ပန္နဿ မဂ္ဂါနုဂေါ ပတိပတ္တိမဂ္ဂံ အနုဂတော သမ္မာပဋိပန္နော အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဂုဏသမန္နာဂမေန သကလဿ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ ခယံ ပရိယောသာနံ ပါပုဏောယ္ယ၊ တာဒိသံ ဗုဒ္ဓံ ပုဒ္ဓသာဝကံဝါ ပဏ္ဍိတော သပ္ပညော အတ္တနော မိတ္တံ ကုဗ္ဗေထ, တေန မေတ္တိံ ကရေယ္ယ၊ တဉ္စ သေဝေထ, တမေဝ ပယိရုပါသေယ္ယာတိ-သာရတ္ထ။

ဥပါလိပဉ္စာကထာ

၃၅၁။ အထခေါ အာယသ္မာ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ သံဃရာဇိ သံဃရာဇိတိ-ဟူ၍၊ (သံဃာ၏ အရေးအကြောင်း သံဃာ၏ အရေးအကြောင်းဟူ၍၊) ဝုစ္စတိ-ပြောဆိုအပ်ပါ၏၊ ကိတ္တာဝတာ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ သံဃရာဇိ-သံဃာ၏ အရေးအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-ဖြစ်ပါသနည်း၊ သံဃဘေဒေါစ-သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်ကား၊ နော ဟောတိနုခေါ-မဖြစ်ပါသနည်း၊ ကိတ္တာဝတာ-ဖြင့်၊ သံဃရာဇိစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ သံဃဘေဒေါစ - သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ (နုခေါ)-နည်း၊

ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ . . . [အိုးကွဲသောအခါ မကွဲခင် အက်ကြောင်းအလေး ထင်နေသကဲ့သို့ သံယာမကွဲခင် ကွဲဖို့ရန် အရေးအကြောင်းထင်နေခြင်းကို "သံယ ရာဇိ" ဟု ခေါ်သည်။]

သံယရာဇိ။ ။ ဥပါလိ, ဧကတော - တစ်ဖက်၌၊ ဧကော - တစ်ပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဧကတော-၌၊ ဒွေ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ စတုတ္ထော-၄ ပါးမြောက် ရဟန်းသည်၊ အနုသာဝေတိ-စိတ်ကိုဆွဲဆောင်လျက် ကြားသိစေ၏။ ဝါ-ကွဲပြားခြင်းအားလျော်စွာ သိစေလျက် ကြားသိစေ၏။ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေတိ-ယူစေ၏၊ (ကိ)၊ အယံ-ဤအယူသည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း ၊ပေ၊ ဣဒံ-သည်၊ သတ္ထုသာသနံ-ဘုရားရှင်၏အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣမံ-ဤစာရေးတံကို၊ ဂဏှထ-ယူကြပါကုန်၊ ဣမံ-ဤအယူကို၊ ရောစေထ-နှစ်သက်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ (အနုသာဝေတိ ဂါဟေတိ၊) ဧဝံပိ-သို့လည်း၊ (ဤသို့ တစ်ဖက်၌ တစ်ပါး, တစ်ဖက်၌ ၂ ပါးရှိ၍ စတုတ္ထရဟန်းက စာရေးတံကို ယူစေပါသော်လည်း၊) သံယရာဇိ ဟောတိ၊ သံယဘေဒေါ-သည်၊ နောဟောတိ-မဖြစ်။ [ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ဖက် ၄ ပါးစီ ၄ ပါးစီ မရှိလျှင် သံယာမပြည့် သေးသောကြောင့် သံယရာဇိသာဖြစ်၍ သံယဘေဒ မဖြစ်ပါ။]

သံယဘေဒ။ ။ ဥပါလိ, ဧကတော-၌၊ စတ္တာရော ဟောန္တိ၊ ဧကတော စတ္တာရော ဟောန္တိ၊ နဝမော-ကိုးပါးမြောက်. ရဟန်းသည်၊ အနုသာဝေတိ ၊ပေ၊ ဧဝံ-ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ သံယရာဇိစေဝ ဟောတိ, သံယဘေဒေါစ ၊ပေ၊ နဝန္နံဝါ-ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတိရေက နဝန္နံဝါ-ကိုးပါးထက် ပိုလွန်သော ရဟန်းတို့၏သော်လည်းကောင်း၊ သံယရာဇိစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ သံယဘေဒေါစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။ [တစ်ဖက် တစ်ဖက်၌ ၄ ပါးစီအပြည့်ရှိ၍ ရှစ်ပါးဖြစ်၏၊ ထိုရှစ်ပါးအပြင် မည်သည့်ဘက်၌မဆို ပါဝင်သော အဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းကို "၉ ပါးမြောက်" ဟု ဆိုသည်။]

သံယာသင်းခွဲနိုင်သူ။ ။ ဥပါလိ, ဘိက္ခုနီ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ နဘိန္ဒတိ-မခွဲနိုင်၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ ဘေဒါယ-သံယာကွဲပြားဖို့ရာ၊ ပရက္ကမတိ-အားထုတ်နိုင်၏၊ ၊ပေ၊ ပကတတ္တော-ပကတတ်ဖြစ်သော၊ သမာနသံဝါသကော-ဧကကမ္မ, ဧကုဒ္ဒေသ, သမသိက္ခာတာဟူသော တူသောသံဝါသရှိသော၊ သမာနသီမာယံ-၌၊ (တစ်သိမ်ထည်း၌) ဋ္ဌိတော-တည်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သံဃံ ဘိန္ဒတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သံဃဘိန္ဒ။ ၃၅၂။ ကိတ္တာဝတာ-ဖြင့် ၊ပေ၊ ဘိန္နော-ကွဲပြီးသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ အဓမ္မံ-အဓမ္မကို၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ-ပြကြကုန်၏၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၏အနက်ကို သမထက္ခန္ဓက အဓိကရဏက်ထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

တေ-ထိ ရဟန်းတို့သည်၊ အဌာရသဟိ-နှင့်သော၊ ဣမေဟိ ဝတ္ထုဟိ-တို့ဖြင့်၊ အပ ကဿန္တိ-ပရိသတ်ကိုဆွဲငင်ကြကုန်၏၊ (ဆွယ်ကြကုန်၏)၊ အဝပကဿန္တိ-အလွန် လျှင် ဆွဲငင်ကြကုန်၏။ [အဌကထာ၌ "အဝကာသန္တိ-ထင်ရှားပြကြကုန်၏၊ အဝ ပကာသန္တိ-အလွန်လျှင် ထင်ရှားပြကြကုန်၏" ဟု ရှိ၏။] အာဝေဏိ-အသီးအခြား ဖြစ်သော၊ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ သံဃကမ္မံ-(ဥပုသ်ပဝါရဏာမှ ကြွင်းသော) သံဃကံကို၊ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ ဘိန္ဒော-ကွဲပြားသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ-ပြီ။ [သံဃသမဂ္ဂကို ပြောင်းပြန်အားဖြင့် သိပါ။] 💬

သံဃာသင်းခွဲခြင်း၏အပြစ်။ ၃၅၄။ ဘန္တေ, သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံဃံ-ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ-ခွဲ၍၊ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိံ-အဘယ်မကောင်းမှု ကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်စေပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [အဖြေဝါကျ၏ အနက် ကို ပဠဝတ္ထုယာစနကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဂါထာအနက်။ ။ အာပါယိကော-အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ နေရယိ ကော-ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ကပ္ပဋ္ဌော-အဝီစိငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့ သော၊ သံဃဘေဒကော-သံဃာကို ကွဲပြားစေတတ်သော (သံဃာသင်းခွဲတတ် သော၊) ဝဂ္ဂရတော-သံဃာ၏ကွဲပြားမှုဟူသော အစုအဖြစ်၌ မွေ့လျော်သော၊ အဓမ္မ ဋ္ဌော-ဘေဒကရဝတ္ထုဟူသော အဓမ္မ၌တည်သော၊ ဝါ-သံဃဘေဒဟူသော အဓမ္မ၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ-ယောဂ ၄ ပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းဟူသော အစီးအပွားမှ၊ ဝါ-ယောဂ ၄ ပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်မှ၊ ပဓံသတိ-လျှောကြ၏၊ (ဆုတ်ယုတ်၏၊) သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံဃံ-ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ-ခွဲ၍၊ ဝါ-ခွဲခြင်းကြောင့်၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမ္ဟိ-အဝီစိငရဲ၌၊ ပစ္စတိ-ကျက်ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သံဃာညီညွတ်အောင် ပြုရကျိုး။ ။ ဘိန္ဒံ-ကွဲပြားသော၊ သံဃံ-ကို ၊ပေ၊ ကိံ-အဘယ်မည်သော.ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ။ [အဖြေဝါကျ၏ အနက်ကို ပဠ ဝတ္ထု ယာစနကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဝဂ္ဂရတောစသည်။ ။ အာပါယိကောတိ အာဒိ ဂါထာသု သံဃဿ ဘေဒသင်္ခါတေ ဝဂ္ဂေ+ရတောတိ ဝဂ္ဂရတော၊ အဓမ္မိကတာယ အဓမ္မေ ဘေဒကရဝတ္ထုမှိ, သံဃဘေဒ သင်္ခါတေ ဧဝ စ အဓမ္မေ+ဋ္ဌိတောတိ အဓမ္မဋ္ဌော၊ ယောဂက္ခေမာ ပဓံသတီတိ ဟိတတော ပရိဟာယတိ၊ စတူဟိပိ ယောဂေဟိ အနုပဒ္ဒုတတ္တာ ယောဂက္ခေမံ နာမ အရဟတ္တံ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ တတော ပနဿ မံသနေ ဝတ္တတေ့မေဝ နတ္ထိ၊ ဒိဋ္ဌသီလ သာမညတော သံဃတဋ္ဌေန သံဃံ၊ တတော ဧဝံ ဧကကမ္မာဒိ ဝိဓာနယောဂေန သမဂ္ဂံ သဟိတံ ဘိန္ဒိတ္တာ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တလက္ခဏေန သံဃ ဘေဒေန ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကပ္ပန္တိ အန္တရကပ္ပသင်္ခါတံ အာယုကပ်ံ၊ နိရယမ္ဟိတိ အဝီစိ မဟာနိရယမ္ဟိ-သာရတ္ထ။

ဂါထာအနက်။ ။ သံယသ-၏၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာကြောင်းတည်း၊ သမဂ္ဂါနံ-ညီညွတ်သောရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ-ခိုးမြောက်ခြင်းသည်လည်း၊ (သုခေါ-တည်း၊) သမဂ္ဂရတော-ညီညွတ်သော သံဃာ၌ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌော-ဓမ္မ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ-မှ၊ နဓံသတိ၊ သံယံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ-ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကတ္တာန-ပြု၍၊ ဝါ-ပြုခြင်းကြောင့်၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂမ္ဟိ-နတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဣတိ-ပြီ။

၃၅၅။ ဘန္တေ, သံယဘေဒကော-သံဃာကို ခွဲသောရဟန်းသည်၊ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ အဝတကိဿော-သည်၊ သိယာနုခေါ-ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ။ (သိယာနုခေါတိ သမ္ဘဝေယျ နုခေါ၊ ဝိမတိ၊ အာပါယိကော စသည်တို့ကို အသဒ္ဓမ္မ ဝဏ္ဏ ၈ ပါး၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဥပါလိ ၊ပေ၊ သိဃ-၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ သံယဘေဒကော-သည်၊ နှ အပါယိကော-ဝရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သူ မဟုတ်သည် ၊ပေ၊ သိယာနုခေါ-လော ၊ပေ၊ သိယာ-၏၊ ဣတိ-ပြီ။

အာပါယိက စသည်ဖြစ်သော သံဃဘေဒက။ ။ ဘန္တေ, အာပါယိကော-သော ၊ပေ၊ သံယဘေဒကော-သည်၊ ကတမောပန-နည်း ၊ပေ၊ (၁) ဘိက္ခု-သည်၊ အဓမ္မံ-ကို၊ ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဒီပေတိ-၏၊ တသ္မိံ-ထိုသို့ အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ပြခြင်း၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-အဓမ္မ ဟု အယူရှိသည်၊ ဘေဒေ-သံဃာကွဲပြားခြင်း၌၊ အဓမ္မ ဒိဋ္ဌိ-သည်၊ (ဟုတ္တာ)။ ဒိဋ္ဌိ-အယူကို၊ ဝိနိဓာယ-ချထား၍၊ ဝါ-ဖုံးထား၍၊ ခန္တိ-နှစ်သက်ခြင်းကို ၊ပေ၊ ရုစိ-အကြိုက်ကို ၊ပေ၊ ဘာဝံ-အလိုကို၊ ဝိနိဓာယ-၍ ၊ပေ၊ ဣဟေတိ၊ ဥပါလိ, အယမ္ပိ သံယဘေဒကော-ဤသံဃာကို ခွဲသောရဟန်းသည်လည်း၊ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ ဟောတိ။ [ဝိနိဓာယ၏အဖွင့်ကို စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

သုခါ သံဃသ သာမဂ္ဂီစသည်။ ။ သုခါ ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိတိ သုခသ ပစ္စယ ဘာဝတော သာမဂ္ဂိ သုခါတိ ဝုတ္တာ, ယထာ" သုခေါ ဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါ"တိ သမဂ္ဂါနဉ္စ နုဂ္ဂဟောတိ သမဂ္ဂါနံ သာမဂ္ဂိ အနုမောဒနေန အနုဂ္ဂဏှနံ၊ သာမဂ္ဂိအနုရူပံ ဝါ ယထာ တေ သာမဂ္ဂိံ နဝိဇဟန္တိ၊ ကထာ ဂဟဏံ ထပနံ အနုပလပ္ပဒ္ဒါနန္တိ အတ္ထော၊ သမဂ္ဂံ ကတ္တာနာတိ ဘိန္နံ သံယံ သံယရာဇိပ္ပတ္တံ ဝါ သမဂ္ဂံ သဟိတံ ကတ္တာ၊ ကပ္ပန္တိ အာယုကပ္ပမေဝ၊ သဂ္ဂမ္ဟိ မောဒတီတိ ကာမာ ဝစရ ဒေဝလောကေ အညေ ဒေဝေ ဒသဟိ ဌာနေဟိ (အာယုဝဏ္ဏစသော ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊) အဘိဘဝိတ္တာ ဒိဗ္ဗသုခံ အနုဘဝန္တော ဣဿရိယာစ မောဒတိ ပမောဒတိ လဋ္ဌတိ ကီဠတိ-သာရတ္ထ။

တသ္မိံ ၊ပေ၊ ဝိနိဓာယ။ ။ တသ္မိံ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အတ္တနော အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန အယုတ္တဒိဋ္ဌိ (မသင့်ဟု အယူရှိသည်၊) ဘေဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေတ္တာ အနုဿာဝန သလာကဂ္ဂါဟာပနာဒိနာ အတ္တာနံ မုဉ္စတ္တာ စတုဝဂ္ဂါဒိကံ သံယံ ဧကသီမာယမေဝ ဌိတကော

(၂) တသို့-၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ ဘေဒေ-၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ-ဓမ္မဟု အယူရှိသည် (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၃) တသို့-၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ ဘေဒေ-၌၊ ဝေမတိကော-ဓမ္မလေလော အဓမ္မလေလောဟု ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ-၏။

(၄) တသို့ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ, ဘေဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၅) တသို့-ထိုသို့ အဓမ္မကို ဓမ္မဟုပြုရာ၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဓမ္မဟု အယူရှိသည်၊ ဘေဒေ-သံယာကွဲပြားခြင်း၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၆) တသို့ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ, ဘေဒေ ဝေမတိကော ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ-၏။

(၇) တသို့ ဝေမတိကော, ဘေဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ၊ပေ၊ (၈) တသို့ ဝေမတိကော, ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ၊ပေ၊ (၉) တသို့ ဝေမတိကော, ဘေဒေ ဝေမတိကော (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ။ [ဓမ္မကို အဓမ္မပြုရာ ဝါရစသည်တို့၌ လွယ်ပြီ။]

စတုဝဂ္ဂါဒိသံယတော ဝိယောဇေတွာ ဧကကမ္မာဒိ နိဗ္ဗာနဝေသေန သံယဘေဒကရဏော အဓမ္မဒိဋ္ဌိကော ဟုတ္တာတိ အတ္ထော၊ ဝိနိဓာယ ဒိဋ္ဌိတိယာ တသို့ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပနေ အတ္ထနော အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝိနိဓာယ ပဋိဗ္ဗာဒေတွာ (ဝိနိဓာယ၏အဖွင့်၊) "ဓမ္မော ဧဝါယံ" တိ ဝိပါရီတတော ပကာသေတွာတိ အတ္ထော၊ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ (အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌) အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊-ဝိမတိ။

(၂) **ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ။** ။ ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ ယထာဝုတ္တနယေန သံယဘေဒနေ ဒေါသော နတ္ထိတိ လဒ္ဓိကော၊ အယံ ပန အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပနေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိကော ဟုတ္တာပိ တံ ဒိဋ္ဌိ ဝိနိဓာယ ကရဏေန သံယဘေဒကော အတေကိစ္ဆော ဇာတော။. . . ဧဝံ "ဘေဒေ ဝေမတိကော" တိ ဣမသ္မိ ပန (ဤ ရဟန်း၏ကား၊) ဘေဒေ ဝေမတိကဒိဋ္ဌိယာ ဝိနိဓာနမ္မိ အတ္ထိ၊ သေသံ သမမေဝ၊. . . (၄) တသို့ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ, ဘေဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-တသို့ ၊ပေ၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အယံ ပန (သည်ကား) ဘေဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဝိနိဓာယ ကတတ္တာ သံယဘေဒကော အတေကိစ္ဆော ဇာတော။-ဝိမတိ။

(၅) **တသို့ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ, ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ။** ။ ဤ ဝါဒသည် ယိုးဒယားမှ၌ မပါသတတ်၊ ဓမ္မဟု အယူရှိလျှင် စိတ်ကောင်းဖြင့် ခွဲသောကြောင့် အာပါယိက မဖြစ်နိုင်ရကား မပါခြင်းသာ ကောင်းသည်၊ နောက်၌လည်း အာပါယိကနှင့်တွဲလျှင် ဓမ္မဒိဋ္ဌိနှင့် မတွဲသင့်၍ မပါခြင်းသာ ကောင်းသည် ဟု မှတ်ပါ။

သံယာကိုခွဲခြင်း၌ အချုပ်မှတ်ဖွယ်။ ။ သုက္ကပက္ခေ ပန သဗ္ဗတ္ထ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ အာဒိဒီပနေဝါ ဘေဒေဝါ ဓမ္မဒိဋ္ဌိတာယ ဒိဋ္ဌိ အဝိနိဓာယေဝ ကတတ္တာ သံယဘေဒကောပိ သတေကိစ္ဆော ဇာတော၊ (ကုစား၍ ရကောင်းသော ပက္ခကို "သုက္ကပက္ခ" ဟု ဆိုသည်။) တသ္မာ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ အာဒိဒီပနေဝါ သံယဘေဒေဝါ ဥဘောသုပိဝါ အဓမ္မဒိဋ္ဌိဝါ ဝေမတိကောဝါ ဟုတ္တာ တံ ဒိဋ္ဌိ ဝိမတိဉ္စ ဝိနိဓာယ ဓမ္မောတိ ပကာသေတွာ ဝုတ္တနယေန သံယဘေဒံ ကရောန္တသော အာနန္တရိယံ ဟောတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊-ဝိမတိ။

အာပါယိက စသည်မဖြစ်သော သံယောဇက။ ။ ဘိက္ခု အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေတိ၊ တသ္မိံ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ (ဟုတ္တာ) ဒိဋ္ဌိ-ကို၊ အဝိနိဘာယ-မချဲ့ထားမူ၍၊ ဝါ-ဖုံးမထားမူ၍ ၊ပေ၊ ဝါဟောတိ၊ ဥပါလိ, အယမ္ပိ သံယောဇကော-သည်လည်း၊ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ နု (ဟောတိ)၊ အတေကိစ္ဆော-သည်၊ နု (ဟောတိ)။ [သံယောဇကဖြစ်သော်လည်း အာပါယိက မဖြစ်ချင်းတူသောကြောင့် "အယမ္ပိ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။]

တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

တသုဒ္ဓါနဂါထာအနက်

တသ-ထို သံယောဇကကွန်းက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား. . .

အနုပိယေ-အနုပိယ နိုဂ်ုံး၊ အဘိညာတာ-အလွန်ထင်ရှားသောသာကီဝင်မင်းသားတို့၊ သုခုမာလော-သိမ်မွေ့နုးညံ့သော အနုရုဒ္ဓါမင်းသည်၊ နှ ဣစ္ဆတိ-ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိ၊ ကသာ-လယ်ထွန်ခြင်း၊ ဝပါ-စိုက်ပျိုးခြင်း၊ အဇ္ဇီ-ရေကို ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း၊ နိန္နေ-ရေထုတ်ခြင်း၊ နိဒ္ဓါ-ပေါင်းသင်ခြင်း၊ လာဝေ-ရိတ်ရာ၏၊ ဥဗ္ဗဟေ-ထုတ်ဆောင်ရာ၏၊ [ပုဏ္ဏမဒ္ဒပလာလဋ္ဌ စသော ပုဒ်များကိုလည်း ဝတ္ထု အကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] နိဟရေ-ကျီသို့ဆောင်ရာ၏၊ အာယတိပိ-ဌ္ဌလည်း၊ နဂိယန္တိ-နှ်၊ ပိတရော-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ကာလက််တာ-နှ်ပြီ)။

ဘဒ္ဒိယော-ဘဒ္ဒိယမင်းသား ၊ပေ၊ သက္ကမာနော သာကီဝင်တို့၏ မာန်၊ ကောသမ္ဗီ-မြို့သို့ (အဝသရိ)၊ ပရိဟာယိ-တန်ခိုးမှ ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊ ကကုဓေန-ကကုဓနတ်သား၊ ပကာသေတိ-ထင်ရှားပြပြီ၊ ပိတုနော-ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီး၊ ပုရိသေ-လေးသမား ယောက်ျားတို့၊ သိလံ-ကျောက်ဖြင့်လိုမ့်ခြင်း၊ နာဠာဂိရိံ-နာဠာဂိရိဆင်။

တိက-တိကဘောဇဉ်၊ ပဠ-ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏၊ ဘိန္နိ-သံယာကိုခွဲခြင်း၊ ထုလ္လစ္စယေန-ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်၊ တယော-၃ ပါးသော အသဒ္ဓမ္မတို့၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးသော အသဒ္ဓမ္မတို့၊ ပုန-ဖန်၊ တိဏိ-၃ ပါးသော အသဒ္ဓမ္မတို့၊ ရာဇိ-သံယာ၏ ကွဲပြားဖို့ အရေးအကြောင်း၊ ဘေဒါ-သံယာကွဲပြားခြင်း၊ သိယာ နုခေါ-ဖြစ်ရာပါသလော၊ [သိယာနုခေါစသောဝါရတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ဣတိ-ဥဒ္ဒါနစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သံယောဇကကွန်းကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၈။ ဝတ္ထုကွန္ဒက

၁။ အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာ

၃၅၆။ အာဂန္တုကာ-အာဂန္တုဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကြကုန်၏၊ ဆတ္တပဂ္ဂဟိတာ-ချိုးမြှောက်အပ်သော ထီးရိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ပိ ၊ပေ၊ သုဝဏ္ဏိတာ-ခြုံအပ်၊ သာ ဦးခေါင်းရိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ပိ ၊ပေ၊ သီသေ-၌၊ စီဝရံ, ကရိတ္တာ ပိ-ပြု၍လည်း၊ (ထား၍လည်း၊) ပဝိသန္တိ၊ ပါနိယေနပိ-သောက်ရေဖြင့်လည်း၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝန္တိ-ဆေးကြကုန်၏၊ ဝုဗုတရေ-သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ (မိမိထက် ကြီးကုန်သော၊) အာဝါသိကေ-အာဝါသိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုပိ-တို့ကိုလည်း၊ နု အဘိဝါဒေန္တိ-ရှိမခိုးကြကုန်၊ သေနာသနံပိ-ကျောင်း, အိပ်ရာ, နေရာကိုလည်း၊ နု ပုစ္ဆန္တိ-မမေးကြကုန်၊ အညတရော ၊ပေ၊ ဘိက္ခုပိ-လည်း၊ အနဏ္ဍာဝုဋ္ဌံ-(အခြားရဟန်းငါ့) မနေအပ်ဖူးသော၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ယဒိကံ-မင်းတုပ်ကို၊ ဥဋ္ဌါဒေတွာ-ဖွင့်၍၊ ကဝါဋံ-တံခါးရွက်ကို၊ ပဏာမေတွာ-တွန်း၍၊ သဟသာ-အဆောတလျင်၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ("ခန္ဓေ" ၌စပ်၊) ဥပရိပိဋ္ဌတော-တံခါးဘောင်၏ အထက်မှ၊ အဟိ-မြွေသည်၊ ခန္ဓေ-ပခုံး၌၊ ပပတိ-ကျပြီ၊ ["သောဘိတော" စသည်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန္ဒက၌ ပေးခဲ့ပြီ၊-ဥပရိပိဋ္ဌတောတိ ပိဋ္ဌသံဃာတဿ ဥပရိဘာဂတော, ဒ္ဝါရဘာဟဿ ဥပရိပဒေသတောတိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။]

၃၅၇။ ဘိက္ခဝေ, တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယထာ (ယံ ဝတ္ထုံ)-အကြင်ကျင့်ဝတ်ကို ၊ပေ၊ ဝတ္ထိတပ္ပံ-ကျင့်ထိုက်၏၊ (ကျင့်ရာ၏)၊ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ (တံ) ဝတ္ထုံ-ကို၊ ပညပေဿာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ [နိဂုံး၌ "ဣဒံ ၊ပေ၊ ဝတ္ထုံ" ဟု ရှိသောကြောင့် "ယထာ (ယံ ဝတ္ထုံ)" ဟု ပေးသည်။] အာဂန္တုကေန ၊ပေ၊ ဣဒါနိ-၌၊ အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုထိုက်ရာအခါ၌၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်တို့ကို၊ သြမုဠ္ဍိတွာ-ချွတ်၍၊ နိစ်-နိမ့်သည်ကို၊ ကတ္တာ, ပပ္ပေါဌေတွာ-ခါ၍၊ (ဘိနပ်ကို ဖုံခါသောအခါ အောက်၌နှိမ့်၍ခါမှ ဖုံအလွင့် သက်သာသောကြောင့် နှိမ့်၍ခါရသည်၊) ဂဟေတွာ-(ဘိနပ်ကို ကိုင်ယူကြောင်းဒုတ်ဖြင့်) ခြိုတ်ယူ၍၊ ဆတ္တံ-ကို၊ အပနာမေတွာ-ရုပ်သိမ်း၍၊ သီသံ, ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ သီသေ စီဝရံ ခန္ဓေ ကတ္တာ, သာဓုကံ-စွာ၊ အတရမာနေန-အဆောင်တလျင်မဟုတ်ဘဲ၊ (ပြာရိပြာရာ မဟုတ်ဘဲ)၊ အာရာမော-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော-ဝင်ထိုက်၏။

အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသန္တေန-ဝင်သော အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ အာဝါသိကာ ၊ပေ၊ ပဋိက္ကမန္တိ-ကပ်ဝင်ကုန်သနည်း၊ (စုဝေးကုန်သနည်း၊) ဣတိ-သို့၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ-မှတ်ထားထိုက်၏၊ (မှတ်သားရာ၏၊) ယတ္ထ-၌၊ ဥပဋ္ဌာန

သာလာယဝါ-ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပဋိက္ကမန္တိ-နှင့်၊ တတ္ထ-သို့၊ ဂန္တွာ, ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ် တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ (သင့်လျော်သော နေရာ၌၊) ပတ္တော-ကို၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗော-ချထားထိုက်၏။ ပဋိရူပံ-လျောက်ပတ်သော၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ဂဟေတ္တာ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ပါနီယံ-သောက်ရေသည်၊ ကတမံ-အဘယ်မှာပါနည်း၊ ပရိဘောဇနီယံ-သုံးရေသည်၊ ကတမံ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ပါနီယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါနီယံ ဂဟေတ္တာ ပါတဗ္ဗံ-သောက်ထိုက်၏။ (သောက်နိုင်၏) ၊ပေ၊ ပါဒါ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးထိုက်ကုန်၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဓောဝန္တေန-ဆေးသောရဟန်းသည်၊ ဧကေန-တစ်ဖက်သော၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ-လောင်းရာ၏၊ ဧကေန ၊ပေ၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ တေနေဝ ဟတ္ထေန-(ခြေတို့ကို ဆေးကြောင်းဖြစ်သော) ထိုလက်ဖြင့်ပင် ၊ပေ၊ နှ အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ၊ တေနေဝ ဟတ္ထေန-(ရေကိုလောင်းကြောင်းဖြစ်သော) ထိုလက်ဖြင့်ပင် ၊ပေ၊ နှ ဓောဝိတဗ္ဗာ။

ဥပါဟနာပုဏ္ဏ နစောဌကံ-ဘိနပ်ကို သုတ်ကြောင်းအဝတ်ကြမ်းကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ-မေး၍၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်တို့ကို၊ ပုဏ္ဏိတဗ္ဗာ-သုတ်ထိုက်ကုန်၏၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ ပုဏ္ဏန္တေန-သည်၊ ပဌမံ, သုက္ခေန-ခြောက်သော၊ စောဌကေန-အဝတ်ကြမ်းဖြင့် ၊ပေ၊ ပစ္ဆာ, အလ္လေန-စိုသော အဝတ်ကြမ်းဖြင့်၊ (ပုဏ္ဏိတဗ္ဗာ)၊ ဥပါဟနာ ပုဏ္ဏနစောဌကံ-ကို၊ ဓောဝိတ္တာ-ဖွပ်လျှော်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗံ-ဖြန့်လှန်းရာ၏။ [ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗန္တိ သုက္ခာပနတ္ထံ အာတပေ (နေပူ၌) ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗံ-ဋီကာ၊ ဘိနပ် ၂ ဖက်ဖြစ်သောကြောင့် "ဥပါဟနာ ပုဏ္ဏန္တေန" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ၂၅၈ ဝတ္ထု၌လည်း အညတရော ဘိက္ခု ဥပါဟနာယော ကာယဗန္ဓနေန ပန္ဓိတ္တာ" ဟု ရှိခဲ့သည်။] အာဝါသိကော ၊ပေ၊ ဝုဏ္ဏော-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော-ရှိခိုးထိုက်၏၊ နဝကော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဘိဝါဒါပေတဗ္ဗော-ရှိခိုးစေထိုက်၏။

မေ-တပည့်တော်၏ (အထံသို့)၊ ကတမံ-အဘယ်မည်သော၊ သေနာသနံ-ကျောင်း, အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သေနာသနံ-ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အဗျာဝုဋ္ဌဝါ-အခြားရဟန်းတို့ နေအပ်ဖူးသည်ကိုလည်းကော၊ အနုဗျာဝုဋ္ဌဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဂေါစရော-ဆွမ်းခံရာရွာကို၊ အဂေါစရော-

---

အဘိဝါဒါပေတဗ္ဗော။ ။ အဘိဝါဒါပေတဗ္ဗောတိ တဿ (ထိုအဝါသိက၏) ဝသေ ပုစ္ဆိတေ (ဝါကိုမေးအပ်သော်) ယဒိ ဒဟရော ဟောတိ၊ သယမေဝ ဝန္ဒိဿတိ၊ တဒါ ဣမိနာဝ (ဤအာဂန္တုကသည်ပင်) ဝန္ဒာပိတော နာမ (ရှိခိုးစေအပ်သည်မည်သည်) ဟောတိ၊-ဋီကာ။

ဆွမ်းမခံရာရွာကို ၊ပေ၊ သေက္ခသမ္မတာနိ-သေက္ခဟု သမုတ်အပ်ပြီးကုန်သော၊ ကုလာနိ-တို့ကို ၊ပေ၊ ဝစ္ဆဋ္ဌာနံ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်ကို ၊ပေ၊ ကတ္တာရဒဏ္ဍော-တောင်ဝှေးကို ၊ပေ၊ သံဃသ-၏၊ ကတိကသင္ဂြာနံ-ကတိကဝတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ (ကိ)၊ ကံ ကာလံ-အဘယ်အခါ၌၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ထိုက်ပါသနည်း ၊ပေ၊ နိက္ခမိတဗ္ဗံ-ထွက်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးထိုက်၏၊ (မေးရာ၏)၊ ဝိဟာရော-သည်၊ အနဗ္ဘာဝုဒ္ဒေါ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကဝါဋံ-ကို၊ အာကောဋ္ဌေတွာ-ခေါက်၍၊ (လက်ဖြင့်ခေါက်၍၊) မုဟုတ္တံ အာဂမေတွာ ၊ပေ၊ ဗဟိ-၌၊ ဌိတေန-တည်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နိလ္လောကေတဗ္ဗော - အကြွင်းမရှိအောင် ကြည့်ထိုက်၏၊ (သေသေချာချာ ကြည့်ထိုက်၏)။ [နိလ္လောကေတဗ္ဗောဟိ သြလောကေတဗ္ဗော၊-ဋီကာ။]

ဝိဟာရော-သည်၊ ဥက္လာပေါ-အမှိုက်ရှိသည်၊ (စွန့်ပစ်ထိုက်သော အမှိုက်အပေါင်းရှိသည်၊) သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ မဏ္ဍေဝါ-ညောင်စောင်းပေါ်၌မူလည်း၊ မဏ္ဍော-ညောင်စောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ အာရောပိတော-တက်ရောက်စေအပ်သည်၊ (တင်ထားအပ်သည်၊) သစေ ဟောတိ ၊ပေ၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပုဋ္ဌိကတံ-အစုအပုံပြုအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သစေ ဥဿဟတိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သောဓေတဗ္ဗော-သုတ်သင်ထိုက်၏၊ (ရှင်းလင်းထိုက်၏)၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ သောဓေန္တေန-သုတ်သင်သော ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ, ဘူမတ္ထရဏံ-မြေအခင်းကို၊ (ကြမ်းပြင်အခင်းကို၊) နီဟရိတ္တာ-ထုတ်ဆောင်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ချထားထိုက်၏၊ (မဠ္ဍပဋိပါဒကာ-ညောင်စောင်း၏ အခြေခံတို့ကို ၊ပေ၊ မဏ္ဍော-ကို၊ နိစံ-နိမ့်သည်ကို၊ ကတ္တာ သာဓုကံ, အပ္ပဋိယံသန္တေန-မပွတ်မတိုက်ဘဲ၊ ကဝါဋပိဋ္ဌံ-တံခါးရွက် တံခါးပေါင်ကို၊ အသံယတေန-မထိုမခိုက်ဘဲ၊ နီဟရိတ္တာ ၊ပေ၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗော ၊ပေ၊ ခေဠမလ္လကော-ထွေးခံကို ၊ပေ၊ အပသေနဖလကံ-မှီစရာပျဉ်ချပ်ကို ၊ပေ။

ဝိဟာရေ-၌၊ သန္ထာနကံ-ပင်ကူချည်မျှင်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥလ္လောကာ-အထက်မျက်နှာကြက်မှ၊ ပဌမံ-စွာ၊ သြဟာရေတဗ္ဗံ-ပယ်ရှားရာ၏၊ [မျက်နှာကြက်မှစ၍ ရှင်းလင်းပါ-ဟူလို၊ "သန္ထာနကံ" ပုဒ်ပြီးပုံကို မဟာဝဂ္ဂ, ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] အာလောကသန္ဓိကဏ္ဏာဘာဂါ - လေသောက်

အပ္ပဋိယံသန္တေန, အသံယတေန။ ။ ညောင်စောင်း (ခဋင်) စသည်ကို ကျောင်းတည်းမှထုတ်သောအခါ (နီစံကတ္တာ) အမြင့်ကြီး မ မဘဲ ခပ်နိမ့်နိမ့် (မ) ယူ၍, (အပ္ပဋိယံသန္တေန) မြေကြီး အက်တေအခင်း ကြမ်းအခင်းများကို မပွတ်တိုက်ဘဲ (ဒရွတ်မဆွဲဘဲ) လည်းကောင်း, (အသံယတေန) တံခါးရွက် တံခါးပေါင်များကို မထိမခိုက်စေဘဲလည်းကောင်း ကောင်းမွန်စွာ ထုတ်ပါ-ဟူလို။

ပြုတင်း တံခါးရွက်အဖို့, အခန်း၏ အထောင့်အဖို့တို့ကို၊ ပမဇ္ဈိတဗ္ဗာ-ပွတ်တိုက်ထိုက်ကုန်၏။ ဂေရုက ပရိကမ္မကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော ဂွေးနီပရိကမ်ရှိသော၊ (ဂွေနီမှုန့်တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော၊) ဘိတ္တိ-နံရံသည်၊ ကဏ္ဏကိတာ-မှိုဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်သည်၊ (မှိုတက်သည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဧ၀ံသတိ) စောဠကံ-အ၀တ်ကြမ်းကို၊ တေမေတွာ-ရေဖြင့်စိုစေ၍၊ ဝါ-ရေဆွတ်၍၊ ပီဠေတွာ-ရေကိုညှစ်၍၊ ပမဇ္ဈိတဗ္ဗာ-ပွတ်တိုက်ထိုက်၏။ ကာဠ၀ဏ္ဏကတာ-ပြုအပ်သော မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊ (မည်းနက်သောအဆင်းရှိအောင်ပြုအပ်သော) ၊ပေ၊ အကတာ-ဂွေးနီပရိကမ်ဖြင့် မပြုအပ်, ကာဠ၀ဏ္ဏဖြစ်အောင် မပြုအပ်သော၊ ဘူမိ သစေ ဟောတိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ရဇေန-မြူမှုန်သည်၊ (ဖုံသည်)၊ မာ ဥဟညိ-မနှိပ်စက်အပ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ ပရိပ္ပေါသိတွာ-ဖြန်း၍၊ သမ္မဇ္ဈိတဗ္ဗာ-တံမြက် လှည်းထိုက်၏။ သက်ာရံ-အမှိုက်ကို၊ ဝိစိနိတွာ-စုရုံး၍၊ ဧကမန္တံ ဆဒ္ဒေတဗ္ဗံ-စွန့်ပစ်ထိုက်၏။

ဘူမတ္ထရဏံ-ကို၊ သြတာပေတွာ-နေ၌ ပူစေ၍၊ (နေပူလှန်း၍)၊ သေခေတွာ, ပပ္ပေါဌေတွာ-ခါ၍၊ အတိဟရိတွာ-တစ်ဖန်ဆောင်၍၊ ယထာဌာနေ-အကြင်အကြင် ခင်းအပ်တိုင်းသောနေရာ၌၊ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ဘိသိပိမ္ဟောဟနံ-ကို၊ သြတာပေတွာ ၊ပေ၊ ယထာဘာဂံ-ခင်းထားအပ်မြဲတိုင်းသော အဖို့အားလျော်စွာ၊ ပညပေတဗ္ဗံ။ (ယထာဘာဂန္တိ ပုဗ္ဗေ ပညတ္တံ ပဒေသဘာဂံ အနတိက္ကမိတွာ၊-ဋီကာ။) ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပန္တေန-သည်၊ ဧကေန-သော၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ, ဧကေန ဟတ္ထေန, ဟေဋ္ဌာမဉ္စိ၀ါ-ညောင်စောင်း၏ အောက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ ပီဌ၀ါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရာမသိတွာ-သုံးသပ်၍၊ ပတ္တော နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ အနန္တရဟိတာယ - အကြွားခ်ထားအပ်သော အခင်းမရှိသော၊ ဘူမိယာ-မြေ၌၊ ပတ္တော နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ စီ၀ရံ နိက္ခိပန္တေန-သည် ၊ပေ၊ စီ၀ရ၀ံသံ၀ါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စီ၀ရရဇ္ဇု၀ါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပမဇ္ဈိတွာ, ပါရတော-ထိုဘက်၌၊ အန္တံ-သက်နှီး အဖျားကို၊ သြရတော-ဤဘက်၌၊ ဘောဂံ-သက်နှီးအခွေကို၊ ကတွာ, နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထားရာ၏။

ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်မှ၊ သရဇာ-မြူမှုန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ (ဖုံပါကုန်သော)၊ ဝါတာ-လေတို့သည်၊ သစေ ဝါယန္တိ-အကယ်၍ လာကုန်အုံ့၊ (ဧ၀ံသတိ-နှ်လသော်၊) ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌၊ (အရှေ့အရပ်က) ဝါတပါနာ-လေသောက်

ပါရတော ၊ပေ၊ ဘောဂံ။ ။ ခေါက်ပြီးသောသက်နှီးကို သက်နှီးတန်းပေါ် (သက်နှီးကြိုးပေါ်)၌ တင်သောအခါ သက်နှီးတန်းအောက် လက်ရှိ၍ (သက်နှီးတန်း၏အပေါ်၌ ထုတ်ပြီးလျှင် ထိုလက်ဖြင့် သက်နှီးအဖျားကို ယူပြီးမှ သက်နှီးတန်းပေါ်တင်ပါ၊ သက်နှီးခေါက်များကို လက် ၂ ဘက်ဖြင့်ကိုင်၍ တန်းပေါ် ပစ်မတင်လိုက်ပါနှင့်၊ ပစ်တင်လိုက်လျှင် သက်နှီးအခွေနှင့် နံရံ ရိုက်မိ၍ မကြာမီ သက်နှီးစုတ်တတ်ပါသည်။

ပြုတင်းတို့ကို၊ ထကေတဗွာ-ပိတ်ထိုက်ကုန်၏။ (တစ်နည်း) ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သရဇာ ၊ပေ၊ သစေ ဝါယန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါတပါနာ ထကေတဗွာ။ [ဤသို့ ပေးရပုံကို မဟာဝဂ္ဂ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တ ကထာ ဘာသာဋီကာ (၁၀၇)၌ ပြခဲ့ပြီ။] ၊ပေ၊ သီတကာလော-အအေး၏ အခါသည်၊ (အေးရာ အခါသည်)၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ ဝါတပါနာ, ဝိဝရိတဗွာ-ဖွင့်ထိုက်ကုန်၏။ (နေရောခြည်ဝင်၍ အပူမာတ်ရအောင် နေ့အခါဖွင့်ပါ-ဟူလို။) ရတ္တိ-၌၊ ထကေတဗွာ၊ ဥဏှကာလေ သစေ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဒိဝါ ဝါတပါနာ ထကေတဗွာ၊ ရတ္တိ ဝိဝရိတဗွာ၊ (နေပူမဝင်အောင် နေပူဝင်သောဘက်ကတံခါးများကို ပိတ်၍, ညအခါမှ အအေးမာတ်ဝင်အောင် ဖွင့်ပါ-ဟူလို။) (သစေ ပရိဝေဏ်စသည်တို့ လွယ်ပြီ) ပါနီယံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗ-တည်ထားထိုက်၏၊ ယထာ (ယံ ဝတ္တံ)-ကို ၊ပေ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗ-၏၊ ဣဒံ-("အာဂန္တုကေန ဘိက္ခုနာ" စသည်ဖြင့်) ဤဆိုအပ်ပြီးသော ကျင့်ဝတ်သည်၊ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်တည်း။

၂။ အာဝါသိကဝတ္တကထာ

၃၅၈။ အာဝါသိကာ, ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဂန္တုကေ, ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဝါ-မြင်လသော်၊ အာသနံ-ကို၊ နေဝ ပညပေန္တိ-မခင်းကြကုန်၊ (ခင်းမပေးကြကုန်၊) ပါဒေါဒကံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒါဒကထလိကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ နဥပနိက္ခိပန္တိ-အနီးဌမချထားကြကုန်။ [ပါဒေါဒကံစသည်ကို ပါရိဝါသိကကွန်ရက်အစဉ် အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ-ရှေးရှုသွား၍၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ နှ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ-မယူကြကုန် ၊ပေ၊ [တေနဟိမှ စ၍ "ဣမံ ကာလံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ" တိုင်အောင် အာဂန္တုကဝတ်နှင့် တူပြီ။] (အာဂန္တုကော-သည်၊) နဝကော-သည်၊ (မိမိအောက် ငယ်သည်) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသိန္နကေနေဝ-ထိုက်လျက်သာ၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ (ကိ)၊ အတြ-ထိုအရပ်၌၊ (အဲဟိုနေရာ၌)၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပါဟိ-လော ၊ပေ၊ ဣဒံ-ကား၊ အာသနံ-တည်း၊ (ဗြဟ္မာ-၌)၊ နိသီဒါဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ (အာစိက္ခိတဗ္ဗံ)၊ ["ပါနီယံ အာစိက္ခိတဗ္ဗ" စသည် လွယ်ပြီ။]

၃။ ဂမိကဝတ္တကထာ

၃၆၀။ ဂမိကာ-ခရီးသွားလတ္တံ့ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ, ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ [ခဇင် ညောင်စောင်း စသည်တည်း။] မတ္တိကာဘဏ္ဍံ-မြေဖြင့်ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ [ဆိုးရေကျီစရာအိုး စသည်တည်း။] အပဂ္ဂိသာမေတွာ-မသိမ်းမူ၍၊ ဒါရုဝါတပါနံ-တံခါးမ, လေသောက်

ပြုတောင်းကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ သေနာသနံ-ကျောင်း, အိပ်ရာ နေရာကို၊ အနာပုစ္ဆာ-မပန်ပြောမူ၍၊ (ကြည့်ရှုလိုက်ကြပါ စသည်ဖြင့် မပန်ပြောမူ၍၊) ပဏ္ဏတ္တိ-ဖဲသွားကြကုန်၏။ [တေနဟိမှစ၍ လွယ်ပြီ။]

ဘိက္ခဝေါ-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥပါသကောဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သစေ နှ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စတ္တာသု-နှ်သော၊ ပါသာဏောသု-ကျောက်တို့၌၊ (ကျောက်ဖျာ, ကျောက်တုံးတို့၌၊) မဠ္ဆ-ကို၊ ပညပေတွာ-ခင်းထား၍၊ မဠ္ဆေ-၌၊ မဠ္ဆ-ကို၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ပီဌေ ပီဌံ အာရောပေတွာ, သေနာသနံ-အိပ်ရာ နေရာကို၊ ဥပရိ-၌၊ ပုဋ္ဌံ-အပုံကို၊ ကရိတွာ-၍၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ ပဋိသာမေတွာ ဒ္ဝါရဝါတပါနံ ထကေတွာ,' ပဏ္ဏမိတဗ္ဗ-ဖဲသွားထိုက်၏။ ဝိဟာရော-ကို၊ သစေ သြဝဿတိ-အကယ်၍ မိုးစွတ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သစေဥဿဟတိ (မိုးခြင်းငှာ) အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆာဒေတဗ္ဗော-မိုးထိုက်၏၊ ကိန္တု-အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ဆာဒိယေထနုခေါ-မိုးအပ်ရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဿုက္ကဝါ-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်ကိုမူလည်း၊ (ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်းကို မူလည်း၊) ကာတဗ္ဗံ၊ (မမိုးနိုင်လျှင် အမိုးဖြစ်ပေါ်ဖို့ရန် ကြောင့်ကြစိုက်ပါ-ဟူလို၊) ဧဝံ-ဤသို့ ကြောင့်ကြစိုက်လသော်၊ ဧတံ-ဤမိုးခြင်းကို၊ သစေ လဘေထ-အကယ်၍ ရအံ့၊ ဣဒ္ဓေတံ-ဤသို့ ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နောစေ လဘေထ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယော ဒေသော-အကြင် အရပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနောဝဿကော-မိုးမစွတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ စတ္တာသု ပါသာဏောသု ၊ပေ၊ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ။

သဗ္ဗော-သော၊ ဝိဟာရော-ကို၊ သစေ သြဝဿတိ-အံ့ ၊ပေ၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂါမံ-သို့၊ အတိဟရိတဗ္ဗ-ရွှေ့ရှုဆောင်ထိုက်၏၊ (ပို့ဆောင်ထိုက်၏) ၊ပေ၊ အဠောကာသေ-၌၊ စတ္တာသု ပါသာဏောသု ၊ပေ၊ အဂ်ိနိပိ-(သေနာသန၏) အစိတ်အပိုင်းတို့သည်လည်း၊ (ထုပ်, အပေါင်, အခြေတို့သည်လည်း၊) အပ္ပေဝနာမ သေသေယျုံ-ကြွင်းကျန်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တိဏောနဝါ-မြက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏေနဝါ-သစ်ရွက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးအုပ်၍၊ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ။ [ဣဒံ ခေါစသော ဝါကျကို အာဂန္တုကဝတ် အတိုင်းပေးပါ။]

၄။ အနုမောဒနဝတ္ထုကထာ။

၃၆၂။ ဘိက္ခု, ဘတ္တဂ္ဂေ-(ရွာတွင်း) ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ နှ အနုမောဒမန်-အဖန်ဖန် ဝမ်းမမြောက်စေကြကုန်၊ (အနုမောဒနာ မပြုကြ, တရားမဟောကြကုန်) ၊ပေ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ, အနုမောဒိတုံ-ဌာ၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ကေန-အဘယ်ရဟန်းသည်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ, အနုမောဒိတဗ္ဗံ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ထေရေန, ဘိက္ခုနာ-သည် ၊ပေ၊ အနုမောဒိတုံ အနုဇာနာမိ။

သာရိပုတ္တာတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ "သာရိပုတ္တ, ကစ္စိ-နည်း၊ ဘတ္တံ-သည်၊ ဣဒံ-ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဣဒံ, အဟောသိ-ပါပြီ၊ အပိစ-သို့ပါသော်လည်း၊ (ထိုသို့ ပြည့်စုံပါသော်လည်း၊) ဘိက္ခု-တို့သည်၊ မံ-ကို၊ ဧကံ-တစ်ပါထည်းကို၊ သြဟာယ-စွန့်၍ (ချန်ထားခဲ့၍)၊ ပဏ္ဏသာ-ဖဲသွားပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ စတ္တာဟိ ပဋ္ဌာဟိ-လေးပါး, ငါးပါးကုန်သော၊ ထေရာနုထေရေဟိ-ထေရ်၏အနုထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ အာဂမေတုံ-ဆိုင်းငံ့ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဝစ္ဆိတောလွန်စွာဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိသည်၊ (ကျင်ကြီးနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ) အာဂမေသိ-ဆိုင်းငံ့ရပြီ၊ သော-ထိုထေရ်သည်၊ ဝစ္စံ-ကို၊ သန္ဓာရေတုံ-ကောင်းစွာ ဆောင်ထားခြင်းငှာ၊ (အောင့်ထားခြင်းငှာ၊) အသက္ကောန္တော-လသော်၊ မုဏ္ဍိတောလွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-တွေဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပပတိ-လဲကျပြီ ၊ပေ၊ ဂေရဏီယေ-ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ သတိ-သော်၊ အာနန္တရိတုံ-အခြားမဲ့နေရာ၌ နေသော၊ ဘိက္ခုံ၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ ဝန္တုံ၊ အနုဇာနာမိ။

၅။ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္ထုကထာ

၃၆၃။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ, ဒုန္နိဝတ္ထာ-မကောင်းသဖြင့် ဝတ်အပ်သောခါးဝတ် (သင်းပိုင်)ရှိကုန်သည်၊ ဒုပ္ပါရုကာ-မကောင်းသဖြင့် ခြုံအပ် (ရန်းအပ်သော) အပေါ်ရုံ (ဧကသီ)ရှိကုန်သည်၊ အနာဂတပဋိသမ္ဘိဒါ-ရဟန်းတို့၏အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်စုံကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘတ္တဂ္ဂံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္မပိ-ဖဲ့၍လည်း (ရှောင်၍လည်း၊) ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ပုရတော ပုရတော-ရှေ့၌ ရှေ့၌၊ (ရှေ့က ရှေ့က)၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ထေရေ, ဘိက္ခူပိ-တို့ကိုလည်း၊ အနုပခဇ္ဇ-အနီးသို့ကပ်ဝင်၍၊ နိသီဒန္တိ၊ နဝေ-သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူပိ-တို့ကိုလည်း၊ အာသနေန-ဖြင့်၊ ပဋိဗာဟန္တိ-တားမြစ်ကုန်၏၊ သံယာဋိ-သင်္ကန်းကြီးကို၊ သြတ္ထရိတ္တာပိ-လွှမ်းဖိ၍လည်း၊ အန္တရဃရေ-နိသီဒန္တိ ၊ပေ။

အာရာမေ-၌၊ ကာလေ-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ အာရောစိတေ-လျှောက်ထားအပ်သော်၊ (အချက်ပေး သံချောင်း, တုံးစသည့် ခေါက်အပ်သော်၊) တိမဏ္ဍလ-ပုဆစ်ဒူးဝန်း ၂ ဖက်, ၂ ချက်ဟူသော ၃ ပါးသောအဝန်းအဝိုင်းကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တေန-ဖုံးအုပ်လျက်၊ ပရိမဏ္ဍလ-ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းစွာ၊ နိဝါသေတ္တာ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကို၊ ပန္ဓတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ သဂုဏံ-၂ ထပ်ရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ, သံယာဋိယော-သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရုပိတ္တာ-ခြုံ၍၊ (ရုံ၍)၊ [ဧကသီနှင့် ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးကို ထပ်၍ ရုံခြုံခြင်းတည်း၊ ဤစကားသည် ဥပဇ္ဈာယဝတ်၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။] ဂဏ္ဌိကံ-

အနားပတ်သီးကို၊ ပဋ္ဌမဈာန်တွာ-စွပ်၍ (တပ်၍)၊ ဓောဝိတွာ-ဆေး၍၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ, သာဓုကံ-စွာ၊ အတရမာနေန-အဆောတလျင်မဟုတ်ဘဲ၊ (ပြာရိပြာရာ မဟုတ်ဘဲ)၊ ဂါမော-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော။ [ဤမှနောက်၌ "သုပ္ပဋိဋ္ဌနေန အန္တရဃရေ ဂန္တဗ္ဗံ" စသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သေခိယ ပါတိမောက်နိဿယအတိုင်း "သုပ္ပဋိဋ္ဌနေန-လည်ပင်း လက်ကောက်ဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာဖုံးအုပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဂန္တဗ္ဗံ" စသည်ဖြင့် အနက်ပေးပါ။]

ဥဒကေ-ကို၊ ဒိယျမာနေ-ပေးအပ်သော်၊ ဥဘောဟိ-၂ ဘက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ, ဥဒကံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကော-ရေကို ခံယူတတ်သော ခွက်သည်၊ (ရေခံ, လက်ဆေးခံသည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) နိစ်-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကေ-၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်း၍ လောင်းရမည်နည်း၊) ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကော-ကို၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ မာ ဩသဉ္စိယိ-မသွန်းလောင်းအပ်ပါစေလင့်၊ [လက်ဆေးခံ အလည်တည့်တည့်၌ လောင်းပါ၊ ဘေးကိုချော်၍ မလောင်းမိပါစေနှင့်-ဟူလို။] သာမန္တာ-အနီး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥဒကေန, မာ ဩသိဉ္စိယိသု-မလောင်းအပ်ပါစေကုန်လင့်၊ သံယာဋိ-ကို ၊ပေ၊ မာ ဩသိဉ္စိယိ-လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ (အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ)။ [ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကမရှိလျှင် မြေ၌ သွန်ပါ။]

ဩဒနေ-ဆွမ်းကို၊ ဒိယျမာနေ-အပ်သော် ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ သူပဿ-ဟင်း၏၊ ဩကာသော-တည်ရာအရပ်ကို၊ ကာတဗ္ဗော။ [ဟင်းထည့်စရာနေရာရှိ အောင် ဆွမ်းကို မျှတရုံခံယူပါ-ဟူလို။] သပ္ပိဝါ ၊ပေ၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထေရေန-သည်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သမကံ-အညီအမျှ၊ သမ္ပါ ဒေဟိ-ပြီးစီးစေလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော။ ["သက္ကစ္စံ ပိဏ္ဍပါတော" စသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပါတိမောက် သေခိယအတိုင်း ပေးပါ။] ယာဝ-လောက်၊ သဗ္ဗေသံ-တို့၏၊ (အထံသို့) ဩဒနော-သည်၊ သမ္ပတ္တော-ရောက်သည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်သေး၊ တာဝ-လောက်၊ ထေရေန နု ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ [အလျင်မစားပါနှင့်၊ ရဟန်းအားလုံးထံသို့ ဆွမ်းရောက်ပြီးမှ စားပါ-ဟူလို။] ၊ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ သဗ္ဗေဝ-တို့သည်ပင်၊ ဘုတ္တာဝိနော-ဆွမ်းစားပြီးကုန်သည်၊ နု ဟောန္တိ၊ တာဝ-လောက်၊ ထေရေန, ဥဒကံ-ကို၊ (လက်ဆေးဖို့ သပိတ်ဆေးဖို့ရေကို)၊ နု ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ နိဝတ္တေန္တေန-ပြန်နစ်လသော်၊ နဝကေဟိ, ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ နိဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ ထေရေဟိ- (နိဝတ္တိတဗ္ဗံ)။ [ဤဝါကျနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ပါ။] ပေ။

၆။ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္ထုကထာ

၃၆၅။ ပိဏ္ဍာစာရိကာ-ဆွမ်းအလိုငှာလှည့်လည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ဒုန္နိဝတ္ထာ ၊ပေ၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှာ၊ စရန္တိ-ကုန်၏။ အသလ္လကွေ့တွာပိ-မမှတ်သားမူ၍လည်း၊ နိဝေသနံ-အိမ်သို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကြကုန်၏။ အတိသဟသာပိ-အလွန်လျင်စွာလည်း ၊ပေ၊ အတိဒူရေပိ-အလွန်ဝေးသော အရပ်၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်ကြကုန်၏။ အစ္စာသန္နေပိ-အလွန်နီးသော အရပ်၌လည်း ၊ပေ၊ အတိစိရမ္မိ-အလွန်ကြာမြင့်စွာလည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ အတိလဟုမ္မိ-အလွန် လျင်မြန်စွာလည်း၊ နိဝတ္တန္တိ-ပြန်လှည့်ကုန်၏။ အညတရော-သော၊ ပိဏ္ဍာစာရိကော-သော၊ ဘိက္ခုပိ-လည်း၊ အသလ္လကွေ့တွာ နိဝေသနံ ပါဝိသိ၊ သောစ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဒွါရံ-တံခါးဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ) သြဝရက်-အခန်းသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်မိပြီ၊ တသ္မိံပိ သြဝရကေ-၌လည်း၊ ဣတ္ထိ-သည်၊ နဂ္ဂါ (ဟုတ္တာ) ဥတ္တာနော-ပက်လည်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နိပန္နာ-လျောင်းနေသည်၊ ဟောတိ၊ သော ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အဒ္ဒသာ-ပြီ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ ဣတ္ထီ-ဤဟာသည်၊ ဒွါရံ-သည်၊ နု-မဟုတ်၊ ဣတ္ထီ-သည်၊ သြဝရက်-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့သိ၍၊ တမှာ သြဝရကာ-မှ၊ နိက္ခမိ-ထွက်လာပြီ၊ သမိကော ၊ပေ၊ အဒ္ဒသာ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ မေ-၏။ ပဇာပတိ-မယားကို၊ ဒူသိတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ထင်၍၊ ဘံ ဘိက္ခုံ၊ ဂဟေတ္တာ-ဖမ်းယူပြီး၍၊ အာကောဋေသိ-ရိုက်နှက်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ တေန သဒ္ဒေန-ထို ရိုက်နှက်သံကြောင့်၊ ပဋိဗုဇ္ဈိတ္တာ-နိုးလာ၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အယျ-အရှင်၊ အဟံ-ကို ၊ပေ၊ နု ဒူသိတာ-မဖျက်ဆီးအပ်ပါ၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ အကာရကော-မပြုတတ်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခုံ မုဉ္စာပေသိ-လွှတ်စေပြီ ၊ပေ။

["တိမဏ္ဍလံ ပဋိစ္စာဒေန္တေန" စသည်ကို ဘတ္တဂ္ဂဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။] နိဝေသနံ-သို့၊ ပဝိသန္တေန-ဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဣမိနာ-ဤတံခါးပေါက်ဖြင့်၊ ပဝိသိသာမိ-အံ့၊ ဣမိနာ, နိက္ခမိသာမိ၊ ဣတိ-သို့၊ သလ္လကွေ့တဗ္ဗံ၊ အတိသဟသာ-အလွန်လျင်စွာ၊ နု ပဝိသိတဗ္ဗံ-မဝင်ရာ ၊ပေ၊ ဌိတကေန-ရပ်သောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဒါတုကာမော-လောင်းလှူလို၏။ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ (ဘိက္ခုံ) အဒါတုကာမာ-လို၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သလ္လကွေ့တဗ္ဗံ-မှတ်သားရာ၏။ ကမ္မံဝါ-(လုပ်ဆဲ) အလုပ်ကိုမူလည်း၊ သစေ နိက္ခိပတိ-အကယ်၍ ချထားအံ့၊ အာသနာဝါ-မှလည်း (သစေ) ဝုဋ္ဌာတိ-အကယ်၍ ထအံ့၊ ကဋ္ဌံဝါ-ယောက်မကို မူလည်း၊ ဝါ-ဇွန်းကိုမူလည်း၊ (သစေ) ပရာမသတိ-အကယ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ (ကိုင်အံ့)၊ ဘာဇနံ-ခွက်ကိုမူလည်း၊ (သစေ) ပရာမသတိ-အံ့၊ (သစေ) ဌာပေတိဝါ-အကယ်၍ မူလည်း ရပ်စေအံ့၊ ("ရပ်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်အံ့၊) [ဌာပေတိဝါတိ တိဋ္ဌ ဘန္တေတိ ဝဒန္တီ (လျှောက်သော ဒါယိကာမသည်)၊ ဌာပေတိ နာမ။] (ဧဝံသတိ) ဒါတုကာမာ-

လောင်းလျှုလိုသည်၊ အသ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဌာတဗ္ဗံ-ရပ်ရာ၏၊ ဘိက္ခာယ-ကို၊ ဒိယျမာနယ-လောင်းလျှုအပ်သော်၊ ဝါမေန-လက်ဝဲဖြစ်သော၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ သံယာဋိ-ကို၊ ဥစ္စရေတွာ-မြှောက်၍၊ (နဂိုရ်က သက်နှံးဖြင့် သပိတ်ကို ဖုံးထားသောကြောင့် ဆွမ်းခံခါနီး၌ မြှောက်ရသည်၊) ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပတ္တံ ပဏာမေတွာ-ညွှတ်စေ၍၊ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ပတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ, ဘိက္ခာ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံယူထိုက်၏၊ ဘိက္ခာဒါယိကာယ-ဆွမ်းလောင်းလျှုသော ဒါယိကာမ၏၊ မုခံ-ကို၊ နာ ဥလ္လောကေတဗ္ဗံ-မကြည့်ထိုက်၊ [ဟင်းလောင်းမည်, မလောင်းမည်ကို ဆက်၍မှတ်သားပါ။] ဘိက္ခာယ-ကို၊ ဒိန္နာယ-လောင်းလျှုအပ်ပြီးသော်၊ သံယာဋိယာ-ဖြင့်၊ ပတ္တံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံး၍ ၊ပေ၊ နိဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ [ယခုခေတ်လို သပိတ်အဖုံး မပါသောကြောင့် ရုံထားသော သက်နှံးဖြင့် ဖုံးရသည်။]

ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ, ဂါမတော-မှ၊ ပိဏ္ဍာယ-ဌာ၊ ပဋိက္ကမတိ-ဖဲခွဲ၏၊ (ပြန်လာ၏၊) တေန အာသနံ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ပါဒေါဒကံ ၊ပေ၊ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ အဝက္ကာရပါတိ-ဆွမ်းပိုထည့်စရာ ခွက်ကို၊ ဓောဝိတွာ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ-အနီး၌ တည်စေထိုက်၏၊ ယော-သည်၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ဝါ-မှ ၊ပေ၊ ပဋိက္ကမတိ၊ ဘုတ္တာဝသေသော-စားအပ်ပြီးမှ အကြွင်းဖြစ်သောဆွမ်းသည်၊ (ရှေးဦးစွာရော်ကန့်သော်ရဟန်းက မိမိမှာ ပို၍ ခွက်ထည်း၌ ထည့်ထားအပ်သောဆွမ်းသည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဘုဉ္ဇိတုံ) သစေ အာကင်္ခတိ-အကယ်၍ အုလိုရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ, တေန-ထိုရဟန်းသည်၊) ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နောစေ အာကင်္ခတိ၊ အပ္ပဟရိတေဝါ-စိမ်းစိုသော မြက်သစ်သင်မရှိရာ အရပ်၌သော်လည်း၊ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ-စွန့်ထိုက်၏၊ အပ္ပါဏကေ-ပိုးကောင်မရှိသော၊ ဥဒကေဝါ-၌မူလည်း၊ ဩပိလာပေတဗ္ဗံ-မျှောစေထိုက်၏၊ တေန-ထိုနောက်မှ ဆွမ်းခံပြန်လာသော ရဟန်းသည်၊ အာသနံ-ကို၊ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗံ-ရှုပ်သိမ်းထိုက်၏ ၊ပေ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရိတ္တံ-အချည်းအနှီးသော၊ တုစ္ဆံ-ရေမှကင်းဆိတ်သော၊ ပါနီယ ယင်္ဇဝါ-သောက်ရေအိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ၊ပေ၊ ဝစ္စယင်္ဇဝါ-သန့်သက်ရေအိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ-တွေ့၏၊ တေန-သည်၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ-တည်ထားထိုက်၏၊ အသ-ထိုရဟန်းသည်၊ အဝိသယ်-ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သောအိုးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဟတ္ထဝိကာရေန-လက်၏ထူးခြားသော အမူအရာဖြင့်၊ ဒုတိယံ-၂ ယောက်မြှောက်ရဟန်းကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်၍၊ (လက်ယပ်ခေါ်သဖြင့်၊) ဟတ္ထဝိလယ်ကေန-လက်တို့ဖြင့် မြှောက်ယူခြင်းဖြင့်၊ (လက်ချင်းယှက်သဖြင့်၊) ဥပဋ္ဌာ ပေတဗ္ဗံ-တည်ထားထိုက်၏၊ တပ္ပပစ္စယာစ-ထိုမချီနိုင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝါစာ-စကားကို၊ နာ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ-မပြောက်ဆိုထိုက် ၊ပေ၊ ["အဝက္ကာရပါတိ, အဝိသယ်" စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပဝါရဏာကွန္ဒက ဘာသာဋီကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၇။ အာရည်ကဝတ္ထုကထာ

၃၆၇။ သမ္မဟုလာ-(သုတ္တန်နည်းလာ)မျှားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အရညေ-တောဌ်၊ (တောကျောင်းဌ်)။ ဝိဟာရန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ပါနီယံ-ကို၊ နေဝဥပဋ္ဌာပေန္တိ-မတည်ထားကြကုန် ၊ပေ၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ နဉပဋ္ဌာပေန္တိ-မဖြစ်စေကြကုန်၊ အရဏိသဟိတံ-တကွဖြစ်သော ပွတ်ခုံ, ပွတ်ကြည်ကို၊ ဝါ-အစုံဖြစ်သော ပွတ်ခုံပွတ်ကျည်ကို၊ နဉပဋ္ဌာပေန္တိ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-နက္ခတ် အဖို့အစုတို့ကို၊ နဇာနန္တိ-မသိကြကုန်၊ ဒိသာဘာဂံ-အရပ်မျက်နှာအဖို့ကို၊ နဇာနန္တိ၊ စောရာ-ဒါးပြတို့သည်၊ ဝါ-သူပုန်တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုရဟန်းတို့ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-ရောက်၍ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ပါနီယံ-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-နည်ပြု၊ အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ (ပါနီယံ) နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ ၊ပေ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-သိအပ်ပြီးကုန်သော နက္ခတ်အဖို့အစုတို့၊ အတ္ထိ-ရှိပါကုန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့၊ နဇာနာမ-မသိကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဒိသာဘာဂံ-သိအပ်ပြီးသော အရပ်အဖို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော နဇာနာမ၊ ဣတိ-နည်ပြီ။ [ဤအမေးအဖြေ ၂ ဝါကျသည် သီဟိုဠ်မူဋ္ဌသာ ပါ၏။] ဘန္တေ, အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ကေန-အဘယ်နက္ခတ်နှင့်၊ ယုတ္တံ-(စန်း) ယှဉ်ပါသနည်း၊ ဣတိ-နည်ပြီ ၊ပေ၊ နဇာနာမ၊ ဣတိ-နည်ပြီ ၊ပေ၊ အယံ ဒိသာ-ဤ အရပ်မျက်နှာသည်၊ ကတမာ-အဘယ် အရပ်မျက်နှာပါနည်း ၊ပေ။ ["အထခေါ တေ စောရာ" စသည် လွယ်ပြီ။]

အာရည်ကေန-ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကာလသော-စောစော၌ပင်၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထဝိကာယ-အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-ထည့်၍၊ အံသေ-ပခုံး၌၊ အာလဂ္ဂေတ္တာ-ချိတ်၍၊ (လွယ်၍)၊ စီဝရံ-ကို၊ ခန္ဓေ-ပခုံး၌၊ ကရိတ္တာ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ အာရောဟိတ္တာ-စီး၍ ၊ပေ၊ သေနာသနာ-မှ၊ သြတရိတ္တံ-သက်ဆင်းရာ၏၊ (ကြွင်းဝါကျတို့ကို ရှေးရှေးဝတ်တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အာရည်ကေန ၊ပေ၊ ပါနီယံ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-တို့ကို၊ သကလာနိဝါ-အလုံးစုံတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကဒေသာနိဝါ-တစိတ်တဒေသတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ-သင်ယူထိုက်ကုန်၏၊ ဒိသာကုသလေန-အရပ်မျက်နှာ၌ ကျွမ်းကျင်သူသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ရာ၏ ၊ပေ။

အတ္ထိ ဘန္တေ နက္ခတ္တပဒါနိစသည်။ ။ အတ္ထိ ၊ပေ၊ ပဒါနိတိ နက္ခတ္တပဒဝိသယာနိ (နက္ခတ်အဖို့အစုဟူသော အရာရှိကုန်သော) ဥတာနိ (သိအပ်ပြီးသော အရာတို့သည်) အတ္ထိ၊ အဿယုဇ္ဇနာဒိနက္ခတ္တံ ဇာနာထာတိ အဓိပ္ပါယော၊ တေနာဟ "နဇာနာမ အာဝုသော" တိ၊ အတ္ထိ ဘန္တေ ဒိသာဘာဂန္တိ ဗြာဟ္မဏ ဒသေဝနယော၊ ကေနဇ္ဇ ဘန္တေ ယုတ္တန္တိ ကေန နက္ခတ္တေန စန္ဒော ယုတ္တောတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

၈။ သေနာသနဝတ္ထုကထာ

၃၆၉။ သမ္ဘဟုလာ ဘိက္ခု၊ အဒ္ဓောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ စီဝရကမ္မံ-သက်နှံးချုပ်မှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ပဋိဝါသေ-လေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော၊ (လေညာဖြစ်သော)၊ အဂ်ဏော-လွင်ပြင်၌။ [အဂ်ဏောတိ အဒ္ဓောကာ သေ၊-ဋီကာ။] သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ ပပ္ပေါဒ္ဒေသုံ-ခါကြကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ရဇေန-မြေဖြင့်၊ သြကိရိံသု-ရောပြွမ်းကုန်ပြီ။ [ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ရဇေန-သည်၊ သြကိရိယိံသု-ရောပြွမ်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဤသို့ ကမ္မရုပ်ရှိလျှင် ကောင်း၏။]

("ယသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝိဟာရတိ" စသည် လွယ်ပြီ၊ "ဝိဟာရံ သောဓေန္တေန" စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခုသာမန္တာ-ရဟန်းတို့၏ အနီး၌၊ သေနာသနံ-ကို၊ နှ ပပ္ပေါဒ္ဒေတဗ္ဗံ-မခါထိုက်။ (ကျောင်း, သောက်ရေ, သုံးရေအနီး၌လည်းကောင်း, လေညာဖြစ်သောလွင်ပြင်၌လည်းကောင်း မခါရ။) အဓောဝါတေ-လေ၏အောက်၌၊ (လေစုန်၌)၊ သေနာသနံ ပပ္ပေါဒ္ဒေတဗ္ဗံ။ ("ဘူမဋ္ဌ ရဏံ ဧကမန္တံ သြတာပေတွာ" စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဝုဗ္ဘေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဧကဝိဟာရေ-တစ်ကျောင်းထည်း၌၊ သစေ ဝိဟာရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝုဗ္ဘံ အနာပုစ္ဆာ-မပန်ပြောမူ၍၊ ဥဒ္ဒေသော-ပါဠိကို ရွတ်ပြမှုကို၊ နှ ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ ပုရိပုစ္ဆာ-အဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းမှုကို ၊ပေ၊ အဗ္ဘာယော-သရဗ္ဘာယ်မှုကို၊ (စာပြန်မှုကို) ၊ပေ၊ ပဒီပေါ-ဆီမီးကို၊ နှ ဝိဇ္ဇာပေတဗ္ဗော-မငြိမ်းစေထိုက်၊ (မငြိမ်းထိုက်၊) ဝုဗ္ဘေန သဒ္ဓိံ, ဧကစက်မေ-တစ်ခုတည်းသောစင်္ကြံ၌၊ သစေ စင်္ကမတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယေန-အဲကြင်ဘက်၌၊ ဝုဗ္ဘော (အတ္တိ)၊ တေန-ထိုသီတင်းကြီးရှိရာဘက်သို့၊ ပရိဝတ္တိတဗ္ဗံ-ပြန်နစ်ရာ၏၊ ("စင်္ကြံအတူသွား၍ စင်္ကြံဆုံးသောအခါ ပြန်လှည့်လျှင် သီတင်းကြီးဘက်သို့ မျက်မှာမူ၍ ပြန်လှည့်ပါ" ဟူလို။) ပေ။

၉။ ဇန္တောဃရဝတ္ထုကထာ

၃၇၁။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု ဇန္တောဃရေ-ဇရုံးအိမ်၌၊ ထေရေဟိ, ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ နိဝါရိယမာနာ-တားမြစ်အပ်ပါကုန်လျက်၊ အနာဒိရိယံ-လေးစားခြင်း မရှိသူ၏ အဖြစ်ကို၊ (မရိုသေမလေးစားခြင်းကို) ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ ကဋ္ဌ-ထင်းကို၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ (ထည့်၍)၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဒတ္တွာ, ဒ္ဝါရံ ထကေတွာ, ဒ္ဝါရေ-တံခါးအနီး၌၊ နိသီဒန္တိ၊ ဘိက္ခု၊ ဥဏ္ဏာဘိတတ္တာ-အပူသည် လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒ္ဝါရံ-ကို၊ အလဘမာနာ-မရကုန်လသော်၊ (တံခါးဖွင့်၍

ထွက်ခွင့် မရကုန်လသော်၊) မုစ္ဆိတာ-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏ ၊ပေ။

. ယော ပဌမံ ဇန္တာယရံ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ ဆာရိကာ-ပြာသည်၊ ဥဿန္နာ-များသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဆာ'ရိကာ-ကို၊ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗာ-စွန့်ထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဇန္တာယရံ-ကို၊ သမ္ဗဇ္ဈိတဗ္ဗံ-တံမြက်လှည်းထိုက်၏၊ ပရိဘဏ္ဍံ-ဇရုံးအိမ်၏ မြေခုံ အကြည်သည် ၊ပေ၊ ဇန္တာယရသာလာ-ဇရုံးအိမ်စရပ်သည် ၊ပေ၊ စုဏ္ဏံ-ဆပ်ပြာမှုန့်ကို၊ သန္ဓေတဗ္ဗံ-တပေါင်းထည်းဆောင်ထိုက်၏၊ (အခဲပြုထိုက်၏၊) မတ္တိကာ-ကို၊ တေမေတဗ္ဗာ-ရေဖြင့်စိုစေထိုက်၏၊ ဥဒကဒေါဏိကာယ-ရေစကျင်းခွ၊ ဥဒကံ, အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ-လောင်းထည့်ထိုက်၏ ၊ပေ၊ နဟာတေန-ရေချိုးပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥတ္တရန္တေန-ဇရုံးအိမ်မှ တက်လာသော ရဟန်းသည်၊ သြတရန္တာနံ-ဇရုံးအိမ်သို့ သက်ဆင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ မဂ္ဂေါ ဒါတဗ္ဗော။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၁၀။ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဝတ္ထုကထာ

၃၇၃။ ဗြာဟ္မဏဇာတိကော-ဗြာဟ္မဏဇာတ်ရှိသော၊ အညတရော, ဘိက္ခု, သည်၊ ဝစ္ဆံ ကတ္တာ, ကော-အဘယ်သူသည်၊ ဝသလံ-ယုတ်ညံ့သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ဣမံ-ဤဟာကို၊ (ဝစ္ဆမင်္ဂကို)၊ အာမသိဿတိ-သုံးသပ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အာစမေတုံ-သန့်သင်္ဘာရေ ဆေးခြင်းငှာ၊ နဿ ဣဒ္ဓတိ၊ တဿ-၏၊ ဝစ္ဆမင်္ဂေ-၌၊ ကိမိ-ပိုးလောက်သည်၊ သဏ္ဌာတိ-တည်၏ ၊ပေ၊ ဥဒကေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ နဿ အာစမေတဗ္ဗံ-သန့်သင်္ဘာရေမဆေးရာသည်ကား၊ 'နဿ-မဟုတ်၊ (အာစမေတဗ္ဗံ ဧဝ-သန့်သင်္ဘာရေ ဆေးရာသည်သာ) ၊ပေ၊ ဘိက္ခု, ဝစ္ဆကုဋ္ဌိယံ-၌၊ ယထာဝုဏ်-အကြင်အကြင် ကြီးသူတို့၏ အတိုင်း၊ ဝါ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ ဝစ္ဆံ ကရောန္တိ၊ နဝကာ ၊ပေ၊ ဝစ္ဆိတာ-အလွန်ဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိကုန်သည်၊ ဝါ-ကျင်ကြီးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာဂမေန္တိ-စောင့်ဆိုင်းနေကြရကုန်၏၊ ပပတန္တိ ၊ပေ၊ အာဂတပဋ္ဌိပါဋိယာ-ရောက်လာသော ရဟန်းတို့၏ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝစ္ဆံ-ကို၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အတိသဟသာပိ-အလွန်လျင်စွာသည် ၊ပေ၊ ပဝိသန္တိ၊ ဥဗ္ဘဇိတ္တာပိ-သင်းပိုင်ကို ပင့်၍လည်း၊ (မ၍လည်း) ၊ပေ၊ နိတ္ထုနန္တာပိ-(အင်း, အင်းဟု) ငြီးတွားကုန်လျက်လည်း ၊ပေ၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ကို၊ ခါဒန္တာပိ ၊ပေ၊ ဝစ္ဆဒေါဏိကာယ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာကျင်း၏၊ ပဟိဋ္ဌါပိ-ပြင်ပ၌လည်း၊ ဝစ္ဆံ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ ပဿာဝဒေါဏိကာယပိ-ကျင်ငယ်မြောင်း၌ဖမည်း၊ ခေဠံ-တံထွေးကို၊ ကရောန္တိ၊ ဖရုသေန-ကြမ်းတန်းသော၊ ကဋ္ဌေနပိ-

ဒုတ်ချောင်းဖြင့်လည်း၊ (ကနုတ်ဖြင့်လည်း၊) အဝလေခန္ဓာ-ခြစ်ကြကုန်၏၊ (သုတ်ကြကုန်၏၊) အဝလေခနကင်္ဂပိ-ကျင်ကြီးကိုခြစ်ပစ်ကြောင်း ကနုတ်ကိုလည်း၊ ဝစ္စကူပမ္ပိ-ကျင်ကြီးတွင်း၌၊ ပါတေန္တိ-ကျစေကြကုန်၏၊ (ချကြကုန်၏) ၊ပေ၊ စပုစပု ကာရကမ္ပိ-စပုစ,ပု အသံပြု၍လည်း၊ (စပ်စပ်, ပြတ်ပြတ်မြည်အောင်လည်း၊) အာစမေန္တိ-သန့်သက်ရေ ဆေးကြကုန်၏၊ အာစမန သရာဝကေပိ-သန့်သက်ရေ ခွက်ငယ်၌လည်း၊ (သန့်သက်ရေကို ခပ်၍ ဆေးကြောင်းခွက်ငယ်၌လည်း၊) ဥဒကံ-ကို၊ သေသေန္တိ-ကြွင်းကျန်စေကြကုန်၏ ၊ပေ။

ယော ဝစ္စကုဋိံ ဂစ္ဆတိ၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်၌၊ ဌိတေန-ရပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥဇ္ဇာသိတဗ္ဗံ-ချောင်းဟန့်ရာ၏၊ အန္တော-ဝစ္စကုဋိအတွင်း၌၊ နိသိန္နေနပိ-ထိုင်နေသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဥဇ္ဇာသိတဗ္ဗံ, စီဝရံသေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရရက္ခယာဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချ၍၊ (တင်ထား၍)၊ သာခုကံ အတာရမာနေန, ဝစ္စကုဋိ-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗာ ၊ပေ၊ ဝစ္စပါဒုကာယ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာခြေနင်းခုံ၌၊ ဌိတေန (ဟုတ္တာ)၊ ဥဇ္ဇာဇိတဗ္ဗံ-သင်းပိုင်ကိုပင့်ရာ၏၊ (မ ရာ၏) ၊ပေ၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗံ-သင်းပိုင်ကို ဖုံးလွှမ်းရာ၏၊ ဝစ္စကုဋိ-သည်၊ ဥိဟတာ-ကျင်ကြီးလူးအပ်သည်၊ (ကျင်ကြီး လူးနေသည်)၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးထိုက်၏။ ("ဥိဟတာ" ၏ သဒ္ဒတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။) အဝလေခနပိဋ္ဌရော-ကနုတ်ထည့်စရာပုံးသည်၊ ပူရော-ပြည့်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဝလေခနကင်္ဂ ဆဒ္ဒေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ (ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက (၂၉၁) ဝတ္ထု၌ "အဝလေခန ပိဋ္ဌရ" ဟု ရှိခဲ့၏။) ပေ၊ အာစမနကုမ္ဘိယာ-၌၊ ဥဒကံ သစေန ဟောတိ ၊ပေ၊ အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ။

၁၁။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ

၃၇၅။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာ-အတူနေ တပည့်တို့သည်၊ ဥပဇ္ဈာယေသု-ဥပဇ္ဈာယ်တို့၌၊ (ဥပဇ္ဈာယ်တို့ အပေါ်၌)၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ နု ဝတ္တန္တိ-မကျင့်ကြကုန် ၊ပေ၊ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကေန ၊ပေ၊ ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ၊ သမ္မာ, ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ထိုက်၏၊ (ကျင့်ရာ၏)၊ တတြ-ထို "သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကေန ၊ပေ၊ သမ္မဝတ္တိတဗ္ဗံ" ဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ သမ္မာဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း၊ ကာလသေဝ-စောစော၌ပင်၊ (အရုဏ်မတက်မီပင်)၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ သြမုဉ္စိတ္တာ-ချွတ်၍၊ ဧကံ-သံ-လက်ဝဲတစ်ဖက်, ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ-အပေါ်ရုံကေသီကို၊ ကရိတ္တာ-၍၊ (တစ်နည်း) ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂ ကရိတ္တာ-လက်ကန်တော့တင်၍၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ (ကပ်ထိုက်၏)။ (ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပေးပါ၊ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။) ပေ၊ ယာဂု-ကို၊ ဥပနာမေတဗ္ဗာ-ကပ်ထိုက်၏၊ ယာဂုံ-ကို၊ ဥပနာမေတဗ္ဗာ-ကပ်ထိုက်၏၊ ယာဂုံ-ကို၊ ပိတာသ - သောက်ပြီးသော ဥပဇ္ဈာယ်အား၊ ဥဒကံ

ဒတ္တာ ဘာဇနံ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ ၊ပေ၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ သောဒေသော-ထိ ဥပဇ္ဈာယ်နေရာ အရပ်သည်၊ ဥက္လာပေါ သစေ ဟောတိ ၊ပေ၊ သမ္မဇ္ဇိ တဗ္ဗော။

သစေ ဥပဇ္ဈာယော ဂါမံ, ပဝိသိတုကာမော-ဝင်လိုသည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ နိဝါသနံ-ရွာဝတ်သင်းပိုင်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပဋိနိဝါသနံ-ကျောင်းဝတ်သင်းပိုင်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-လှမ်းယူထိုက်၏ ၊ပေ၊ သဂုဏ်-၂ ထပ်ရှိအောင်၊ ကတ္တာ, သံဃာဋိယော-သင်္ကန်းကြီးတို့ကို၊ (ကေသီနှင့်, ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးတို့ကို၊) ဒါတဗ္ဗာ၊ [ဤစကားကို ထောက်၍ ရှေးခေတ်က ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးနှင့် ဧကသီကို ထပ်၍ရုံကြောင်းကို သိရသည်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တကထာ၌လည်း "သဂုဏံ ကတ္တာ သံဃာဋိယော ပါရုပိတ္တာ" ဆိုခဲ့သည်။] ဓောဝိတ္တာ, သောဒကော-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပတ္တော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော ၊ပေ၊ ပစ္ဆာသမဏံ-နောက်လိုက်ရဟန်းကို ၊ပေ၊ ပတ္တ ပရိယာပန္နံ-သပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဥပဇ္ဈာယသ-သည်၊ ဘဏ္ဍမာနသ-စကားပြောစဉ်၊ အန္တရန္တရာ-အကြားအကြား၌၊ ကထာ-စကားကို၊ နဿ ဩပါတေတဗ္ဗာ-မကျစေထိုက်၊ (ဥပဇ္ဈာယ်၏ စံကားမဆုံးမီ ဝင်၍မပြောပါနှင့်-ဟူလို၊) ဥပဇ္ဈာယော-ကို၊ အာပတ္တိသမန္တာ-အာပတ်၏အနီး၌၊ ဘဏ္ဍမာနော-လသော်၊ နိဝါရေတဗ္ဗော-တားမြစ်ထိုက်၏။

[နိဝတ္ထန္တေန စသည် လွယ်ပြီ။] စီဝရံ-သည်၊ သိန္ဒံ-ချွေးစိုသည်၊ သစေဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်မျှ၊ ဥဏ္ဏော-နေပူ၌၊ ဩတာပေတဗ္ဗံ-ပူစေထိုက်၏၊ ဝါ-လှန်းထိုက်၏ ၊ပေ၊ နစ နိဒဟိတဗ္ဗံ-ကြာမြင့်စွာလည်း မထားရာ၊ စီဝရံ, သယ်ရိတဗ္ဗံ-ခေါက်ထိုက်၏၊ စီဝရံ-ကို၊ သယ်ရန္တေန-ခေါက်သောရဟန်းသည်၊ မဇ္ဈေ-သင်္ကန်း၏ အလည်ခေါင်၌၊ ဘင်္ဂေါ-ချိုးအပ်သော အရာသည်၊ (ခေါက်ချိုးရာသည်၊) မာ အဟောတိ-မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ကဏ္ဏံ-သင်္ကန်းအနားကို၊ စတုရင်္ဂုလံ-လက် ၄ သစ်ပမာဏရှိအောင်၊ ဥဿာရေတ္တာ-အထက်သို့တက်စေ၍၊ (ပိုလွန်သည်ကို ပြု၍၊) စီဝရံ သယ်ရိတဗ္ဗံ၊ ဩဘောဂေ-သင်္ကန်း၏ အခွေအတွင်း၌၊ ကာယဗန္ဓနံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ထားရာ၏)။

("သစေ ပိဏ္ဍပါတော" စသည် လွယ်ပြီ၊ "ပတ္တံ နိက္ခိပန္တေန" စသည်ကို အာဂန္တုက ဝတ္တကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဥပဇ္ဈာယော, နဟာယိတုကာမော-ရေချိုးလို

ကဏ္ဏံ စတုရင်္ဂုလံ ဥဿာရေတ္တာ။ ။ သင်္ကန်းခေါက်သောအခါ အစွန်း ၂ ဖက်ကို အညီထား၍ခေါက်လျှင် အလည်၌ ခေါက်အပ်သောအရာ (ခေါက်ချိုးရာ) ထင်၏၊ ထိုသို့ ခေါက်ချိုးရာထင်ဖန်များလျှင် သင်္ကန်းစုတ်ပြတ် လွယ်သောကြောင့် တစ်ဖက်သင်္ကန်းအနားကို လက် ၄ သစ်လောက်ပိုစေ၍ ခေါက်ပါ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ နဟာနံ-ချိုးကြောင်းရေကို၊ ပဋိယာဒေတဗ္ဗံ-စီမံရာ၏။ သီသေန-ရေအေးဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သီတံ ပဋိယာဒေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ("စုဏ္ဏံ သန္နေတဗ္ဗံ" စသည်ကို ဇန္ဓာယရဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) နဉဒကေပိ-၌လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယသ-၏၊ (အပေါ်၌)၊ ပရိကမ္မ-ချေးတွန်းမှုစသော ပရိကမ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ နဟာတေန-ရေချိုးပြီးသော သဒ္ဓိဝိဟာရိကရဟန်းသည်၊ ပဌမတရံ ဥတ္တရိတ္ထာ-ရေမှတက်ပြီး၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဂတ္တံ-ကိုယ်ကို၊ ဝေါဒကံ-ရေမရှိသည်ကို၊ ကတ္ဝာ, နိဝါသေတ္ဝာ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယသ-၏၊ ဂတ္တတော-မှ၊ ဥဒကံ-ကို၊ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ပွတ်တိုက်ရာ၏၊ (သုတ်ပစ်ရာ၏၊) ပေ၊ ဥဒ္ဒိသာပေတုကာမော-ပါဠိကို ရွတ်ပြစေလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ, (ဧဝံသတိ) ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗော-ပါဠိကို ရွတ်ပြထိုက်၏၊ ပရိပုစ္ဆိတုကာမော (ပရိပုစ္ဆာပေတုကာမော)-အဋ္ဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းစေလိုသည် ၊ပေ၊ ပရိပုစ္ဆိတဗ္ဗော။

အမှာ။ ။ "ဝိဟာရံ သောဓေန္တေန" စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္တကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ထို၌ ဘုမတ္ထရဏစသည်တို့ကို အပြင်သို့ ထုတ်ပုံကိုပြရာ ဝါကျ၌ "ဘူမတ္ထရဏံ နီဟရိတ္ဝာ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ" ဟု ရှိ၍, ဤဝတ်နှင့်သေနာသနဝတ်တို့၌ "ဘူမတ္ထရဏံ ယထာပညတ္တံ သလ္လက္ခေတ္ဝာ နီဟရိတ္ဝာ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ" ဟု ရှိသည်၊ အတွင်းသို့သွင်းပုံကို ပြရာဝါကျ၌လည်း ထို အာဂန္တုကဝတ်တုန်းက "ဘူမတ္ထရဏံ သြတာပေတ္ဝာ ၊ပေ၊ အတိဟရိတ္ဝာ ယထာဌာနေ ပညပေတဗ္ဗံ" ဟု ရှိခဲ့၍, ဤဝတ်နှင့် သေနာသနဝတ်တို့၌ "ဘူမတ္ထရဏံ သြတာပေတ္ဝာ ၊ပေ၊ အတိဟရိတ္ဝာ ယထာပညတ္တံ ပညပေတဗ္ဗံ" ဟု ရှိသည်၊ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ, ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ၌ ယထာပညတ္တံ ပညပေတဗ္ဗံကို အကျယ်ဖွင့်ထားပါသည်။

ဥပဇ္ဈာယသ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ အနဘိရတိ-မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်၊ သစေ ဟောတိ (ဧဝံသတိ) သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန-သည်၊ ဝူပကာသေတဗ္ဗော-အခြားအရပ်သို့ (ကိုယ်တိုင်) ပင့်ဆောင်ထိုက်၏၊ ဝူပကာသာပေတဗ္ဗော-(သူတစ်ပါးကို) အခြားအရပ်သို့ ပင့်ဆောင်စေထိုက်၏၊ [ဤပုဒ်တို့၏ သဒ္ဒတ္ထကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ၌ ပြထားပြီ] အသ-ထို ဥပဇ္ဈာယ်၏အတွက်၊ ဓမ္မကထာဝါ-တရားနှင့်စပ်သော စကားကိုမူလည်း၊ ကာတဗ္ဗာ၊ (ဥပဇ္ဈာယ်မှာ ကုက္ကုစ္စဖြစ်လျှင်) ဝိနောဒေတဗ္ဗံ-ပယ်ဖျောက်ထိုက်၏ ၊ပေ၊ (မိစ္ဆာအယူဖြစ်လျှင်) ဝိဝေစေတဗ္ဗံ-ကင်းဆိတ်စေထိုက်၏၊ (စွန့်လွှတ်စေထိုက်၏၊) ဝိဝေစာပေတဗ္ဗံ-သူတစ်ပါးကို ကင်းဆိတ်ပါစေဟု စေခိုင်းထိုက်၏။

ဥပဇ္ဈာယော, ဂရုဓမ္မံ-ကြီးလေးသော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ ပရိဝါသာရဟော-ပရိဝါသ်ကိုထိုက်သည်၊ (ပရိဝါသ်နေထိုက်သည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥဿုက္ကံ-အားထုတ်သူ၏အဖြစ်ကို၊ (ကြောင့်ကြကို)၊ ကာတဗ္ဗံ (ကိုး-နည်း၊) ကိန္တု-အဘယ်သို့လျှင်၊ သံဃော-သည်၊

ဥပဇ္ဈာယသ-အား၊ ပရိဝါသံ-တို့၊ ဒဒေယျ နုခေါ-ပေးရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဿုက္ကံ ကာတဗ္ဗံ၊ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] သံဃာက ကံပြုလို့ရာ၌ ကိန္တု-လျှင် ၊ပေ၊ နကရေယျ နုခေါ-မပြုရာပါအံ့နည်း၊ လဟုကာယဝါ-ပေါ့သောကံသို့သော်လည်း၊ ပရိဏာမေယျနုခေါ-ညွှတ်စေရာပါအံ့နည်း၊ (ပြောင်းလွှဲရာပါအံ့နည်း၊)ဟု ကြောင့်ကြစိုက်ရမည်၊ (ကံပြုအပ်ပြီးဖြစ်လျှင်) ကိန္တု၊ ဥပဇ္ဈာယော ၊ပေ၊ ဝတ္ထေယျနုခေါ-ကျင့်ရာပါအံ့နည်း ၊ပေ၊ သံဃော ၊ပေ၊ ပဋိပသဿမ္ဘေယျ-ငြိမ်းစေရာပါအံ့နည်း" ဟုကြောင့်ကြစိုက်ရမည်။ [ဤမှနောက်၌ "စီဝရံ-ကို၊ ဓောဝိယေထ-ဖွပ်အပ်ရာပါအံ့နည်း၊ ကရိယေထ-ပြုအပ် (ချုပ်အပ်)ရာပါအံ့နည်း၊ ရဇနာ-ဆိုးရည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစိတဗ္ဗာ-ကျိုထိုက်သည် ၊ပေ၊ စီဝရံ-ကို၊ ရဇိယေထ-ဆိုးအပ်ရာပါအံ့ နည်း" ဟု ပေးပါ။]

စီဝရံ-ကို၊ ရဇန္တေန-ဆိုးသော ရဟန်းသည်၊ သာဓုကံ-ကောင်းမွန်စွာ၊ သမ္မရိဝတ္တကံ သမ္မရိ ဝတ္တကံ-ထက်ဝန်းကျင် လှည့်၍လှည့်၍၊ (အတွင်းဘက်ကဆိုးလိုက်, အပြင်ဘက်က ဆိုးလိုက်အားဖြင့် ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍၊) ရဇိတဗ္ဗံ၊ ထေဝေ-ဆိုးရည်ပေါက်သည်၊ အစ္ဆိန္နေစ-မပြတ်စဲသေးမီလည်း၊ နပဏ္ဍမိတဗ္ဗံ-မဖဲသွားထိုက်။ [ဆိုးရည်ပေါက် ကျနေသေးလျှင် သုတ်၍ ပေးဖို့ရန်, သို့မဟုတ် ထပ်၍ညှစ်ဖို့ရန် မဖဲသွားဘဲ စောင့်နေ ပါ-ဟူလို။] ဥပဇ္ဈာယံ-ကို၊ အနာပုစ္ဆာ-မပန်ပြောမူ၍၊ ဧကစ္စဿ-အချို့သော ဝိသဘာဂပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပတ္တော-ကို၊ နဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက် ၊ပေ၊ ဧကစ္စဿ-၏၊ ပတ္တော-ကို၊ နပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗော-မယူထိုက်။ (အဓိပ္ပာယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ၌, ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ (၁၁၈)၌ ပြခဲ့ပြီ။) ပေ၊ ဥပဇ္ဈာယော ဂိလာနော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥပဋ္ဌာပေ တဗ္ဗော-ပြုစုလုပ်ကျွေးထိုက်၏၊ အသ-ထိုဥပဇ္ဈာယ်၏၊ ဝုဋ္ဌာနံ-ရောဂါမှ ထမြောက်ခြင်းကို၊ အာဂမေတဗ္ဗံ-ဆိုင်းငုံထိုက်၏။ [အခြားအရပ်သို့ မသွားဘဲ စောင့်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးပါ-ဟူလို။]

၁၂။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တကထာ

၃၇၇။ ("ဥပဇ္ဈာယာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေသု" စသည် လွယ်ပြီ။) ဥပဇ္ဈာယေန-သည်၊ (အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီး, အသီးသီးကို, အနီးချဉ်းကပ် ကြည့်ရှုသွန်သင်တတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊) သဒ္ဓိဝိဟာရိကော-ဥပဇ္ဈာယ်ယူ, အတူနေတပည့်ကို၊ ဥဒ္ဒေသေန-ပါဠိကိုရွတ်ပြခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း, (ပါဠိကိုသင်ပေးခြင်း, စာချပေးခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊) ပရိပုစ္ဆာယ-အဖန်ဖန်မေးအပ်သော အဋ္ဌကထာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သြဝါဒေန-အပြစ်မပေါ်မီ ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုသာသနိယာ-အပြစ်ပေါ်လျှင် သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

(တစ်နည်း) သြဝါဒေန-ရှေးဦးစွာ ဆုံးမခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုသာသနီ ယာ-အဖန်ဖန် သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗော-သိမ်းသွင်း ထိုက်၏။ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗော-ချီးမြှောက်ထိုက်၏။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋီကာ, သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္ထုကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ "သစေ ဥပဇ္ဈာယသ ပတ္တော ဟောတိ" စသော ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ "စီဝရံ-သည်၊ ဥပဇ္ဈေထနုခေါ-ဖြစ်ရာပါအံ့နည်း၊ ဝါ-ရရာပါအံ့နည်း၊ စာအုပ်တို့၌ "ဥပဇ္ဈိယေထနုခေါ" ဟု တွေ့ရ၏၊ ပဒဓာတ်က အကမ္မကဖြစ်သော ကြောင့် ဒိဝါဒိ ယပစ္စည်း, ကတ္တားဟော ဃေဝိဘတ်ဖြင့် "ဥပဇ္ဈေထ-ဟုသာ ရှိသင့် ၏၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုကထာ၌ကား "စီဝရံ ဓောဝိယေထ ၊ပေ၊ ကရိယေထ" စသည်ဖြင့် သကမ္မကဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မရုပ်သာ ရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် နေမကောင်းလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်က "ဒန္ဓပူပေးမှ, မျက်နှာသစ်ရေပေးမှ" စသော ဝတ်များကို ပြန်၍ ပြုရပုံကို ဟောတော်မူသည်၊ (ဂိလာနဖြစ်သော သဒ္ဓိဝိဟာရိကသည် ရွာဝင်သောအခါ) "ဘော်ဘော်ဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အချိန်ဖြင့်၊ နိဝတ္ထိဿတိ-ပြန်နစ်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ စောင့်မျှော်၍၊ အာသနံ ပညပေတဗ္ဗံ" သာ ထူး၏။ [ပစ္စာသမဏအဖြစ်ဖြင့်ကား သဒ္ဓိဝိဟာရိက နောက်သို့ မလိုက်ကောင်းပါ။]

၁၃-အာစရိယဝတ္ထုကထာ။ ၃၇၉။ ဤ၌ "အန္တေဝါသိကာ-အနီးနေတပည့်တို့ သည်၊ အာစရိယေသု-ဆရာတို့အပေါ်၌၊ (ဆရာ ၄ ပါးတို့အပေါ်၌)ဟုလည်း ကောင်း၊ အန္တေဝါသိကဝတ်၌ "အာစရိယာ-တို့သည်၊ အန္တေဝါသိကေသု-တို့၌" ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ၊ အာစရိယဝတ်သည် ဥပဇ္ဈာယဝတ်နှင့်လည်းကောင်း, အန္တေဝါသိကသည် သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်နှင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံတူ၏။ (ဆရာ ၄-ပါး, တပည့် ၄ ပါးတို့ကို မဟာဝဂ္ဂ, အန္တေဝါသိက နှ သမ္မာဝတ္တနကထာ၌ ပြခဲ့ ပြီ။)

အဋ္ဌမော-သော၊ ဝတ္ထုကွန်းကော-တည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဧကူနဝီသတိ-တစ်ခုဖြင့် ယုတ်လျော့ သော ၂၀ တည်း၊ ဝတ္ထာ-ဝတ်တို့သည်၊ စုဒ္ဒသ-တစ်ဆယ့် ၄ ပါးတို့တည်း၊ တသ-ထို ဝတ္ထုကွန်းက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား. . .

အာဂန္တုကဝတ်အတွက်။ ။ သဉ္ဇပါဟနာ - ဘိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၊ ဆတ္တာ-ထီးဆောင်းသော ရဟန်း၊ သြဂုဏ္ဌိ-ဦးခေါင်းခြုံသော ရဟန်း၊ သီသံ-ဦးခေါင်း၌ သင်္ကန်းကိုတင်ခြင်း၊ ပါနီယံ- သောက်ရေ၊ နာဘိဝါဒေ-ရှိမခို၊

နပုစ္ဆန္တိ-ကုန်၊ အဟိ-မြွေ၊ (ပခုံးဌ်ကျခြင်း၊) ပေ သလာ-တို့သည်၊ ဥဒ္ဓာယန္တိ၊ သြမုဠ်-ခွတ်ခြင်း၊ ဆတ္တံ-ထီး၊ ခန္ဓေစ-ပခုံး၊ အတရဉ္စ-အဆောတလျင် မဟုတ်ဘဲ၊ ပဋိဂ္ဂဏှ-ဖဲခြင်း၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပံ-ချခြင်း၊ ပတိရူပံ-သင့်တော်သောနေရာ၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးခြင်း။

အာသိဠေယျ-သွန်းလောင်းရာ၏၊ ဓောဝိတေန-ဆေးခြင်း၊ သုက္ခေန-ခြောက်သောအဝတ်ကြမ်း၊ အလ္လေန-စိုသောအဝတ်၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်၊ ဝုဏ္ဏော-အကြီး၊ နဝကော-အငယ်၊ ပုဗ္ဗေယျ-မေးရာ၏၊ အဗ္ဗောဝုတ္ထဉ္စ-နေအပ်ဖူးသောကျောင်း၊ ဂေါ
[1] စရ-ဆွမ်းခံရွာ၊ သေက္ခ-သေက္ခသမ္မုတိကုလ၊ ဝစ္ဆာ-ဝစ္ဆကုဋ္ဌိ၊ ပါနီ-သောက်ရေ၊ ပရိ-သုံးရေ၊ ကတ္တရံ-တောင်ဝှေး၊ ကတိကံ-ကတိကဝတ်၊ တတော-ထိုမှတပါး၊ ကာလံ-အခါ၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်၊ (တစ်ခဏ)၊ ဥဋ္ဌာပေါ-အမှိုက်ရှိ၏၊ ဘူမတ္ထရဏံ-ကို၊ နိဟရေ-ထုတ်ရာ၏၊ ပဋိပါဒေါ-ညောင်စောင်းအခြေခံ၊ ဘိသိ-ဘုံလျှိ၊ ပိမ္ဗော-ခေါင်းအုံး ၊ပေ၊ မလ္လကံ-ထွေးခံ၊ အပသေနံ-မှီရာပျဉ်ချပ်၊ ဥလ္လောကံ-အထက်မျက်နှာကျက်၊ ကဏ္ဏဘာဝ-လေသာပြုတင်းဒေါင့်အဖို့၊ ဂေရုက-ဂွေနီ၊ ကာဋ-မည်းနက်သောအဆင်း၊ အကတာ-မပြုအပ်သောမြေ၊ သက်ာရဉ္စ-အမှိုက်၊ ဘူမတ္ထရဏ-အခင်း၊ ပဋိပါဒက-ညောင်စောင်းခြေ။ [မဉ္စပီဌံ ၊ပေ၊ အပသေန လွယ်ပြီ။]

ပတ္တစီဝရံ-သက်နှံ၊ ဘူမိ-အခင်းမရှိသော မြေ၊ ပါရုန်-ဟိုဘက်အစွန်း၊ သြရတော ဘောဂ်-ဤဘက်၌ အခွေ၊ ပရတ္ထိမံ-အရှေ့အရပ်မှလာသောလေ ၊ပေ၊ သီတုဏှေ-အေးသောအခါ, ပူသောအခါ၊ ဒိဝါ-နေ့၊ ရတ္တိ-ည၌၊ ပရိဝေဏံ-ဝုဏ် ၊ပေ၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်း၊ အဂ္ဂိသာလာ-ကုဋ်၊ ဝစ္စကုဋိသု-တို့၌၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ရသောဝတ်၊ ပါနီယ, ပရိဘောဇနီယံ, အာစမနေသု-သန့်သက်ရေတို့၌၊ ကုမ္ဘီ-အိုး၊ အနောပမေန-ဥပမာရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တံ-သော၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ အာဂန္တုကေဟိ-တို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ (ဝတ္တိတဗ္ဗ-ကျင့်ရာ၏။)

အာဝါသိကဝတ်အတွက်။ ။ နေဝ အာသနံ-နေရာမခင်းခြင်း၊ နှ ဥဒကံ-ရေမတည်ခြင်း၊ နှ ပစ္စုဂ္ဂမနံ-ခရီးဦးမကြိုခြင်း၊ နှစပါနီယံ-သောက်ရေ မတည်ခြင်း၊ နာဘိဝါဒေ-ရှိမခိုး၊ နှ ပညပေ-မခင်း၊ ပေသလာ ဥဒ္ဓာယန္တိ၊ ဝုဏ္ဏာသနဉ္စ-သီတင်းကြီးနေရာ၊ ဥဒကံ-ရေတည်ခြင်း၊ ပစ္စုဂ္ဂန္တာ-ခြင်း၊ ပါနီယံ-ရေ၊ ဥပါဟနေ-နပ်၊ ဂေမန္တံ-သင့်တင့်သောနေရာ၊ အဘိဝါဒေ-ရာ၏၊ ပညပေ-ရာ၏။

အဗ္ဗောဝုဋ္ဌ-နေအပ်ဖူးသောကျောင်း၊ ဂေါစရ-ဆွမ်းခံရွာ၊ သေခေါစ-သေခသမ္မုတိကုလ၊ ဝစ္ဆဌာနံ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်၊ ပါနီယံ ၊ပေ၊ ကာလံ-အခါ၊ နဝကသ-သီတင်းငယ်အား၊ နိသိန္နကေ-ထိုင်နေလျက်၊ အဘိဝါဒယေ - ရှိခိုးစေရာ၏၊

အာစိကွေ-ပြောပြရာ၏၊ ဟောဌာယထာ-အောက်ခ္ခ်ကဲ့သို့ တထာ-ထို့အတူ၊ နယေ-ဆောင်ရာ၏၊ အာဝါသိကေဟိ-တို့သည်၊ ဣမေ ဝတ္ထု-ကို၊ သတ္ထဝါဟေန-ကုန်သည်မှူးကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ပြတော်မူအပ်သော၊ ဝတ္ထု-ကို၊ အာဝါသိကေဟိ-တို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဝတ္ထိတဗ္ဗ-၏။

ဂမိကဝတ်အတွက်။ ။ ဂမိကာ-တို့၊ ဒါရု-သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မတ္တိ-မြေဘဏ္ဍာ၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ နှ ပုစ္ဆိယ-မပန်ပြောမူ၍၊ နသန္တိစ-ပျက်စီးကုန်၏၊ အဂုတ္တာ-မလုံခြုံ၊ ပေသလာ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ပဋိသာမေတွာ-၍၊ ထကေတွာ-ပိတ်၍၊ ဘိက္ခုဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥပါသကောဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာပုစ္ဆိတ္တာဝ-၍သာ၊ ပက္ကမေ-ရာ၏၊ ပါသာဏေသု-တို့၌၊ ပုဋ္ဌ-အစုကို၊ ပဋိသာမေ-ရာ၏၊ ထကေယျစ-ပိတ်ရာ၏၊ သစေ ဥဿဟတိ-အံ့၊ ဥဿုက္ကံဝါ-ကြောင့်ကြကိုမူလည်း ပြုရာ၏၊ အနောဝဿေ-မိုးမစွတ်သော အရပ်၊ တထေဝစ-သာလျှင်၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော ကျောင်းကို၊ သြဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဂါမံ-ရွာသို့ဆောင်ရာ၏၊ အဗ္ဗောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၊ တထေဝစ-သာလျှင်။ (တထေဝစ ၂ ပုဒ်ဖြင့် "ပါသာဏေသု ၊ပေ၊ ထကေယျ" ဟူသော စကားကို ညွှန်းသည်။) အဂ်ိနိ-ထုပ်, လျှောက်စသော အဂ်ိတို့သည်၊ အပ္ပေဝနာမ သေသေယုံ-ကြွင်းကျန်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဂမိကဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဝတ္ထု-ကျင့်ထိုက်သော ကျင့်ဝတ်တည်း။

အနုမောဒနဝတ်အတွက်။ ။ နာနုမောဒန္တိ-ကုန်၊ ထေရေန-ထေရ်ကြီး၊ သြဟာယ-စွန့်၍၊ စတုပဉ္စဟိ-၄ ပါး ၅ ပါးသော ရဟန်းတို့၊ ဝစ္စိတော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မုစ္ဆိတော-သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အနုမောဒနာသု-အနုမောဒနာပြုရာတို့၌၊ ဣမေ-ဤသည်တို့ကား၊ ဝတ္ထု-တည်း။

ဘတ္တဂ္ဂဝတ်အတွက်။ ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-တို့သည်၊ ဒုန္နိဝတ္ထာ-ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အထောပိ-လည်း၊ ဒုပ္ပါရုတာ-ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂတပါ-ရဟန်းတို့၏ အသွင်အပြင် မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝေါဏ္ဏမ္မ-၍၊ ထေရေစ-တို့ကိုမူလည်း၊ အနုပခဇ္ဇနေ (ရေ)-ကပ်ဝင်၍ တည်နေကုန်၏၊ နဝေဘိက္ခု-စ-သီတင်းငယ်ဖြစ်သောရဟန်း၊ သံယာဋိ-ဒုကုဋ် ပေသလာ ဥဗ္ဗာယန္တိ။

တိမဏ္ဍလံ-စွာ၊ နိဝါသေတွာ-၍၊ ကာယ-ခါးပန်းကြိုး၊ သဂုဏာ-အထပ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဒုကုဋ်။ [၂ ထပ်သက်နှင့် ဧကသီကို ထပ်ထားသည်ကိုဆို သည်။] ဂဏ္ဌိကာ-ခါးပန်းသီး၊ နဝေါဏ္ဏမ္မ-မဖဲမူ၍၊ ပဋိစ္ဆန္ဒ-ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ သုသံဝုတော-လက်ခြေကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်းသောရဟန်း၊ သြက္ခိတ္တစက္ခု-စက္ခုနှင့် ချသောရဟန်း။ [သေခိယသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပေး။] ဥက္ခိတ္တော-သက်နှင်းကို မြှောက်

ပင့်သောရဟန်း၊ ဥဒ္ဒိဿိကာ-ခြင်း၊ သဒ္ဒါ-တိုးသောအသံ၊ တယောစေ၀-နှ်သော၊ ပစာလနာ-လှုပ်ခြင်းတို့။

ခမ္ဘော-ခါးထောက်သောရဟန်း။ [ဤသို့စသည်ဖြင့် ပေးပါ။] တယောစလာ-၃ မျိုးသောလှုပ်ခြင်းတို့၊ ခမ္ဘော-ခါးထောက်သောရဟန်း၊ သြဂုဏ္ဍီ-ဦးခေါင်းခြုံသော ရဟန်း၊ ပလ္လတ္ထိ-ပတ်၀န်းကျင် ပတ်ဖွဲ့သောရဟန်း၊ အနုပခဇ္ဇ-၍၊ နှ အာသနေ-နေရာ၌မနေရာ၊ သြတရိတ္ဝာန-သက်၍၊ ဥဒကေ-ကို၊ နိစ်-ကို၊ ကတ္ဝာန-၍၊ သိဒ္ဓိ ယာ-သွန်းလောင်းရာ၏။

ပဋ္ဌ-ရေကို ခံယူခြင်း။ ("ဥဒကေ ဒီယမာနေ ၊ပေ၊ ဥဒကံ ပဋ္ဌဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ" ကို ချုံးသည်။) သာမန္တာ-အနီးအပါး။ (မာ သာမန္တာ ဘိက္ခူစသည်ကို ချုံးသည်၊ ရှေး နိဿယ၌ "ပဋ္ဌိသာမန္တာ-အနီးအပါး" ဟု ပေါင်း၍ပေး၏။) သြဒနေစ-ဆွမ်းကို၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေ-ခံရာ၏၊ သူပ်-ပဲဟင်း စသည်၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂေန-လက်သုတ်ဟင်းလျှာ၊ သင်ဗွေ သံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သမတိတ္ထိစ-သပိတ်အတွင်းအနားရစ်နှင့်ညီမျှ သော ဆွမ်းရှိအောင်၊ သက္ကစ္စံ-လေးစားသောအား, သတိထား၍၊ ပတ္တသညိ-သပိတ်၌ သညာရှိသည်၊ သ ပဒါနံ-အစဉ်အတိုင်း၊ သူပကံ-ဆွမ်း၏ လေးဖို့တစ်ဖို့မျှ လက်ကော်ရ ပဲဟင်းရှိရုံ၊ နှ ထူပကတော-ဆွမ်းဦး, ဆွမ်းထိပ်မှ မနှိုက်ရာ၊ နှ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေ-မဖုံးရာ၊ နှ ဝိညတ္တိ-မတောင်းရာ၊ ဥဗ္ဗာနသညိနော-ကဲ့ရဲ့လိုသော သညာရှိ သည်ဖြစ်၍ သူ့သပိတ်ကို မကြည့်ရာ။

မဟန္တ-အလွန်ကြီးသော ဆွမ်းလုတ်၊ မဏ္ဍလ-ဝိုင်းဝန်းသော ဆွမ်းလုတ်၊ ဒ္ဝါရံ-ခံတွင်း၀၊ သဗ္ဗဟတ္ထော-အလုံးစုံသောလက်၊ နှ ဗျာဟရေ-စကားမပြောရာ၊ ဥက္ခေ ပေါ-ဆွမ်းလုပ်ကိုမြှောက်ခြင်း၊ ဆေဒနာ-ကိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ ဂဏ္ဍာ-ပါးစောင်၌ မို့မောက် အောင်ပြုခြင်း၊ ဓုနံ-ခါခြင်း၊ သိတ္ထာ၀ကာရကံ-ဆွမ်းလုပ်ကို ကြဖြန့်ခြင်း၊ ဇိဝှာနိစ္ဆာ ရကံ-ခြင်း၊ စပုစပု-ခြင်း၊ သုရုသုရု-ခြင်း၊ ဟတ္ထ-လက်ကိုလျှက်ခြင်း၊ ပတ္တ-ခြင်း၊ သြဋ္ဌနိလ္လေဟံ-ခြင်း၊ သာမိသေန-ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေ-ခြင်း။

သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်၊ ယာ၀-လောက်၊ နှ-မပြီးသေး၊ ဥဒကေ-၌၊ နိစ်-ကို၊ ကတ္ဝာန-၍၊ သိဒ္ဓိကံ-ရာ၏၊ ပဋ္ဌ-ရေကိုခံယူရာ (လက်ဆေးခံ)၊ သာမန္တာ-ပါး၊ သံယာဋ္ဌ-ဒုကုဋ်၊ နိစ်-ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ဆမာယ-၌၊ သသိတ္ထကံ-ဆွမ်းလုံးနှင့် တကွဖြစ်သောရေ၊ နိ၀တ္တေ-ပြန်နစ်လသော်၊ သုပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္နံ-ခြင်း၊ ဥက္ကုဋ္ဌ-ဖ၀ါးစွန်း နင်းခြင်း၊ ဓမ္မရာဇေန-တရားမင်းဘုရားသည်၊ ဣဒံ ဘတ္တဂ္ဂ၀တ္တနံ-ကို၊ ပညတ္တံ-အပ်ပြီ။

ပိဏ္ဍစာရိကဝတ်အတွက်။ ။ ဒုန္နိ၀တ္ထာ-ကုန်သည်၊ အနာကပ္ပါ-ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အသလ္လက္ခေတ္တာစ-၍၊ သဟသာ-လျှင်၊ ဒူရေ - အလွန်ဝေးသောအရပ်၌

ရပ်ခြင်း၊ အစ္စာသန္နေ-အလွန်နီးသောအရပ်၌ ရပ်ခြင်း၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာရပ်ခြင်း၊ လဟုံ-လျင်စွာ ပြန်နစ်ခြင်း၊ ပိဏ္ဍာစာရိကော-သည်၊ တထေဝ-ထို့အတူ၊ (တထေဝဖြင့် တိမဏ္ဍလံ နိဝါသေတွာစသည်ကို ညွှန်သည်၊ ရှေး နိဿယ၌ "ပိဏ္ဍာစာရိကေ-၌၊ တထေဝ" ဟု ရှိ၏။) ပဋိစ္ဆန္နော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝ၊ ဂစ္ဆေယျ-ရာ၏၊ (သုသံဝုတောမှ စ၍ သဟသာတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) ခမ္ဘော-ခါးထောက်ခြင်း၊ အာသနံ-နေရာ၊ ကဋ္ဌကာ-ယောက်ချှ၊ ဘာဇနံဝါ-အိုးခွက်ကိုမူလည်း၊ ဌာပေတိ-ရပ်စေ၏၊ ဥစ္စာရေတွာ-ဖယ်ရှားရ၍၊ ပဏာမေတွာ-ညွှတ်စေ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေ-ရာ၏၊ နှ ဥလ္လောကေ-မော်ရ၍မကြည့်ရာ၊ သူပေပိ-၌လည်း၊ တထေဝ-သာ၊ တံ-ထိုဝတ်သည်၊ ဟောတိ။ ("ဘာဇနံဝါ ဌာပေတိ" စသည်ကို ညွှန်သည်။) ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ သံယာဋိယာ-ဖြင့်၊ ဆာဒေ-ရာ၏။ [ရှေးနိဿယ၌ "ဘိက္ခု" ဟု တွေ့ရ၏၊ "ဘိက္ခာယ ဒိန္နာယ သံယာဋိယာ ပတ္တံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ" ကို ခံ့ုးသောကြောင့် "ဘိက္ခာယ သံယာဋိယာ ဆဒေ" ဟု ရှိသင့်၏။) ပဋိစ္ဆန္နေဝ-လျက်သာ၊ ဂစ္ဆိယံ-သွားရာ၏။ [သုသံဝုတောမှစ၍ ဥက္ကာဋိ တိုင်အောင် လွယ်ပြီ။] ပဌမံ-စွာ၊ အာသနံ-နေရာ၊ အဝက္ကာရ-ဆွမ်းပိုထည့်စရာ ခွက်၊ ပါနီယံ, ပရိဘောဇနီယံ-ရေ၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ ကခ်ံတိ-၏၊ ဘုဥ္ဇေယျ-ရာ၏၊ ဩပိလာပေယျ-နှစ်မြှုပ်စေရာ၏၊ ဥဒ္ဓရေ-ရုပ်သိမ်းရာ၏၊ ရိတ္တံ-အချည်းနှီး၊ တုစ္ဆံ-အချည်နှီး၊ ဥပဋ္ဌာဟေ-တည်ထားရာ၏၊ ဟတ္ထဝိကာရေ-လက်၏ထူးခြားသောအမူအရာ၊ ဘိန္ဒေယျ-မြွက်ဆိုရာ၏၊ ဣဒံ-ကား၊ ပိဏ္ဍာစာရိကေ-၌၊ ဝတ္တံ-တည်း။

အာရညိကဝတ်အတွက်။ ။ ပါနီ-သောက်ရေ၊ ပရိ-သုံးရေ၊ အဂ္ဂိ-မီး၊ အရဏိ-ပွတ်ခုံ, ပွတ်ကျည်၊ နက္ခတ္တ-နက္ခတ်၊ ဒိသ-အရပ်၊ စောရာ-တို့သည်၊ သဇ္ဇ-သောက်ရေစသော အလုံးစုံသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ကောဋ္ဌေတွာ-ရိုက်နှက်၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်၊ အံသေ-ပခုံး၌၊ စီဝရံ-ကို၊ တတော-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣဒါနိ-၌၊ အံသေ-၌၊ လဂ္ဂေတွာ-၍၊ တိမဏ္ဍလံ-ကို၊ ပရိမဏ္ဍလံ-စွာ၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္တံ-သည်၊ (ဟောတိ-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊) အရညကေသုပိ-တို့၌လည်း၊ နယေ-ဆောင်ရာ၏။

ပတ္တံ-ကို၊ အံသေ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ သီသေ-၌၊ အာရောပေတွာ-၍၊ ပါနီယံ-ရေ၊ ပရိဘောဇနီယံ-ရေ ၊ပေ၊ သပ္ပဒေသံဝါ-တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုသော်လည်း ကောင်း၊ နက္ခတ္တံ-နက္ခတ်။ ("နက္ခတ္တပဒါနိ ၊ပေ၊ ဧကပဒေသာနိဝါ" ကို ခံ့ုးသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "နက္ခတ္တံ သဇ္ဇဒိသံ" ဟု ရှိ၏။) ဒိသာပိ-အရပ်မျက်နှာ၌လည်း၊ ကုသလော-သည်၊ ဘဝေ-ရာ၏၊ သတ္တာ့တ္တမေန-သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော ဘုရား ရှင်သည်၊ အရညကေသု-တို့၌၊ ဣမေဝတ္တံ-ကို၊ ပညတ္တံ-အပ်ပြီ။

သေနာသနဝတ်အတွက်။ ။ အဗျောကာသေ-၌၊ သြကိရိုသု-ရောပြွမ်းကုန်ပြီ၊ ပေသလာ ဥဗျာယန္တိ၊ ဝိဟာရော ဥတ္တာပေါ သစေ ဟောတိ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို။ (ဘိသိမ္ဘစ၍ ခေဋ္ဌမလ္လကတိုင်အောင် လှယ်ပြီ။) အပသေနံ-တကဲမ့် ပျဉ်ချပ်၊ ဥလ္လောကေ-အထက်မျက်နှာကြက်။ (ဥလ္လောကာ ပဌမံ-စသည်ကို ညွှန်သည်၊) ကဏ္ဏာ-မှိုတက်သည်၊ ဂေရုကာ-ဝွေ့နီ၊ ကာဠ-မည်းနက်သောမြေ၊ အကတာ-မပြုအပ်သော မြေ၊ သက်ာရံ-အမှိုက်၊ ဘိက္ခု, သမန္တာ-အနီးအပါး၊ သေန-အိပ်ရာ, နေရာ၊ ဝိဟာရ-ကျောင်း၊ ပါနီယံ-ရေ၊ ပရိဘောဇန-ရေ၊ သာမန္တာ-အနီးအပါး၊ အဓောဝါတေ-၌၊ အတ္ထရဏံ-အခင်းကို၊ ပါဒ္ဓိပါဒကံ-ညောင်စောင်း အခြေခံ ၊ပေ၊ ဘူမိ-အခင်းမရှိသော မြေ၊ ပါရန္တံ-ထိုမှာဘက်၊ သြရတော-ဤမှာဘက်၊ ဘောဂ်-အခွေ၊ ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်မှ လာသောလေ၊ သီတုဏှော-အေးသော အခါ, ပူသောဇာခါ။ (ဒီဝါမှစ၍ အာစမနကုမ္ဘီတိုင်အောင် လွယ်ပြီ၊) ဝုဓေ-သီတင်းကြီး၊ ဥဒ္ဒေသ-ခြင်း၊ ပရိပုစ္ဆနာ-ခြင်း၊ သဇ္ဈာ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဓမ္မော-တရားဟောခြင်း၊ ပဒီပ်-မီးထွန်းခြင်း၊ ဝိဇ္ဈာပေ-မီးငြိမ်းခြင်း၊ နှ ဝိဝရေ-မဖွင့်ရာ၊ နဝိဝဋေ-မပိတ်ရာ၊ ယေန-အကြင်ဘက်၌၊ ဝုဓော-သည်၊ အတ္ထိ၊ တေန-သို့, ပရိဝတ္တိ-ပြန်လှည့်ရာ၏။ ကဏ္ဏေနပိ-သက်နှီးကြီး အစွန်းဖြင့်လည်း၊ နှ ယဋ္ဌယေ-မထိခတ်ရာ၊ မဟာဝီရော-ကြီးသောလုလ္လရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ သေနာသနေသု တံ ဝတ္တံ ပညပေသိ။

ဇန္ဓာယရဝတ် အတွက်။ ။ နိဝါရိယမာနာ-တားမြစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဒ္ဓါရံ-ကို၊ (အလဘမာနာ) (ဟုတ္တာ) မုဋ္ဌိတာ-ပြင်းစွာတွေ့ကုန်၏၊ ပေသလာ ဥဗျာယန္တိ၊ ဇန္ဓာ-ဇရုံးအိမ်မှ၊ ဆာရိကံ-ကို၊ ဆဋ္ဌယေ-ရာ၏၊ ပရိဘဏ္ဍံ-ဇရုံးအိမ် အကျည်စွန်း၊ တယေဝစ-တည်း၊ [ဆာရိကံ ဆဋ္ဌယေကိုညွှန်းသည်၊] ပေ၊ သာလာ-ဇရုံးအိမ် စရပ်၊ စုဏ္ဏံ-ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်, မတ္တိကာ-မြေညက်၊ ဒေါဏိကာ-ရေစကျင်း၊ မုခံ-မျက်နှာ၊ ပုရတော-မှ၊ ထေရေ-တို့ကို၊ နှ-တိုး၍မနှေရာ၊ နဝေ-တို့ကို၊ နှ-မတားမြစ်ရာ၊ သစေ ဥဿဟတိ-အံ့၊ ပုရတော-မှ၊ ဥပရိ-ထက်၊ မဂ္ဂေါ-လမ်း၊ စိက္ခလ္လံ-၏၊ မတ္တိ-မြေညက်၊ ပိဋ္ဌကံ-အင်းပျဉ်၊ ဝိဇ္ဈာပေတွာ-ငြိမ်းစေ၍၊ ထကေတွာ-ပိတ်၍၊ ဣမေ-တို့ကား၊ ဇန္ဓာယရေသု-တို့၌၊ ဝတ္တံ-တည်း။

ဝစ္စကုဋိဝတ်အတွက်။ ။ နာစမေတိ-သံ့နှံ့သက်ရေ မဆေး၊ ယထာဝုဏ္ဏံ-တိုင်း၊ ပဋိပါဋိ-လာစဉ်အတိုင်း၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥဗ္ဘဇိ-သင်းပိုင်ကို ပင့်၏၊ နိဋ္ဌုနော-ငြီးတွားခြင်း၊ (ငြီးသံ)၊ ကဋ္ဌ-ကနုတံ၊ ဝစ္စ-ဝစ္စကုဋိ၊ ပဿာဝ-ပဿာဝကုဋိ၊ ခေဋ္ဌကံ-ထွေးခံ၊ ဖရုသာ-ကြမ်းသောကနုတံ၊ ကူပ-တွင်း၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥဗ္ဘဇိ-၏၊ စပု-စပ်စပ် ပြတ်ပြတ် ပြုခြင်း၊ သေသေန-သန့်သက်ရေ ကြွင်းထားခြင်း၊ ဗဟိ အန္တောစ-အတွင်း အပဋ္ဌလည်း၊ ဥက္ကာသေ-ချောင်းဟန့်ရာ၏၊ ရဇ္ဇု-သက်နှီးလှန်းစရာကြိုး၊

အတရမာန်-မဆောမလျင်၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥဿဇ-ခြင်း၊ ဒိုတေ-ခြေနင်းခုံ၌ တည်လျက်၊ နိဗ္ဗုနေ-ငြိုးတွားခြင်း ၊ပေ၊ ဝစ္ဆပါဒုကေ-ဝစ္ဆကုဋ္ဌိခြေနင်း၌၊ နာတိသဟသာ-မဆောမလျင်၊ ဥဿဇ-သင်းပိုင်ကိုမ၏၊ ပါဒုကာယ-၌၊ စပုစပု-ခြင်း၊ နှ သေသယေ-သန့်သက်ရေမကြွင်းစေရာ၊ ပဋိစ္ဆာဒေ-ရာ၏၊ ဥဟတ-ကျင်ကြီးလူးခြင်း၊ ပိဋ္ဌရေန-ကဲ့နုတ် ထည့်စရာပုံး၊ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိ-ဋ္ဌိ၊ ပရိဘဏ္ဍံ-အကျည် ။ပေ၊ အာစမနေ-သန့်သက်ရေဆေးရာ၌၊ ဥဒကံ-ရေ၊ ဂ္ဂမေ-တို့ကား၊ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိသု-တို့၌၊ ဝတ္တံ-တည်း။

ဥပဗ္ဗာယဝတ်အတွက်။ ။ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်၊ ဒန္ဓကဋ္ဌ-ပူ၊ မုခေါဒကံ-ရေ၊ အာသနံ-နေရာ၊ ယာဂု-ယာဂု၊ ဥဒကံ-ရေ၊ ဓောဝိတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓါရေ-ရုပ်သိမ်းခြင်း၊ ဥဏ္ဍာပ-အမှိုက်၊ ဂါမ-ရွာ၊ နိဝါသနာ-ပိုင်၊ ကာယပန္ဓနာ-ကြိုး၊ သဂုဏ်-အထပ်ရှိအောင်၊ သောဒကံ-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပတ္တံ-ပိတ်၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ တိမဏ္ဍလော-၃ ပါးသောအဝန်း၊ ပရိမဏ္ဍလ-စွာ၊ ဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကြိုး။

သဂုဏ်-အထပ်ရှိအောင်၊ ဓောဝိတွာ-၍၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ နာတိဒူရေ-အလွန်မဝေးလွန်းသော အရပ်၊ ပဋိဂ္ဂဟေ-ခံယူရာ၏၊ ဘဏ္ဍမာနသ-ပြောစဉ်၊ အာပတ္တိ-အာပတ်အနီးဖြစ်သောစကား၊ ပဌမံ-စွာ၊ အာဂန္တွာန-၍၊ အာသနံ-ရာ။ (ဥဒကံ ၊ပေ၊ နိဝါသနံ-လွယ်ပြီ၊) သြတာပေ-နေလှန်းရာ၏၊ နိဒဟိ-ကြာမြင့်စွာထား၏၊ ဘဂ်ေါ-သက်နှံးအကျိုး၊ (ခေါက်ချိုးရာ)၊ သြဘောဂေ-ဤဘက်အတွင်း၊ ဘုဉ္ဇိတုံ, နမေ-ညွှတ်ရာ၏၊ ဝါ-ကပ်ရာ၏။

ပါနီယံ-ရေ၊ ဥဒကံ-ရေ၊ နိစ်-စွာ၊ မုဟုတ္တံ-မျှ၊ နစ နိဒဟေ-ကြာမြင့်စွာမလှန်းရာ၊ ပတ္တစီဝရံ-သက်နှံး၊ [ဘူမိ ၊ပေ၊ ဘောဂ်ကို ရှေးဦး အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဥဒ္ဓရေ-ရာ၏၊ ပဋိသာမေ-ရာ၏၊ ဥဏ္ဍာပေါ-၏၊ နှ ဟာယိတုံ-ဌာ၊ သီတံ-ရေအေး၊ ဥဏှံ-ရေနွေး၊ ဇန္ဓာယရံ-အိမ်၊ စုဏ္ဏံ-မှုန့်' မတ္တိက-ညက်၊ ပိဋ္ဌတော-မှ။

ပိဋ္ဌ ၊ပေ၊ မတ္တိကာ ဥဿဟတိ-အုံ့၊ မုခံ-နှာ၊ ပုရတော-မှ၊ ထေရ-ကြီး၊ နဝေ-ငယ်၊ ပရိကမ္မ-ချေးတွန်းမှု၊ နိက္ခမေ-ထွက်ရာ၏၊ ပုရတော-မှ၊ ဥဒကေ-ရေ၊ နှာတေ-ရေချိုးပြီးသော်၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို ဝတ်၍၊ ဥပဗ္ဗာယံ-ဗ္ဗာယ်၊ နိဝါသနဋ္ဌ-ပိုင်၊ သံဃာဋိ ပိဋ္ဌက ၊ပေ၊ ပါဒေါ-ခြေဆေးရေ၊ [ပိဋ္ဌကံ ၊ပေ၊ ဥဏ္ဍာပံ လွယ်ပြီ။] သုသောဓေယျ-ကောင်းစွာ သုတ်သင်ရာ၏၊ ပဌမံ-စွာ၊ [ပတ္တစီဝရံ ၊ပေ၊ အပသေန-လွယ်ပြီ။] ဘူမိ-မြေ၊ သန္ဓာန-ပင့်ကူမျှင်၊ အာလောက-လေသောက် ပြုတင်း။ [ဂေရုက ၊ပေ၊ နိသီဒတ္ထရဏာ လွယ်ပြီ။] ခေဠ-ထွေးခံ၊ အပသေ-တဏှာ မှီ ပျဉ်ချပ်။ [ပတ္တစီဝရံ ၊ပေ၊ အဂ္ဂိသာလာ လွယ်ပြီ။] ဝစ္ဆ-ဝစ္ဆကုဋ္ဌိ ၊ပေ၊ အာစမံ-သန့်သက်ရေ၊ အနဘိရတိ-မမွေ့မလျော်ခြင်း၊ ကုက္ကုစ္စံ-ကုက္ကုစ္စ၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူ၊ ဂရု-ကြီးလေးသော သံယောဇဿေသ်။

မူလ-အရင်းသို့ငင်ခြင်း၊ မာနတ္တ-မာနတ်ကျင့်ခြင်း၊ အဗ္ဘာနံ-ခြင်း၊ တဇနီယ်-တဇနီယက်၊ ဥက္ခေပ်၊ ဥက္ခေပနီယက်၊ ယဒိကတံ-အကယ်၍ ပြုအပ်ပြီးဖြစ်အုံ့၊ ဓောဝေ-ဖွပ်လျှော်ခြင်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ရဇ-ဆိုးရေ၊ ရဇေ-ဆိုးရာ၏၊ သမ္မရိဝတ္တက်-ပြန်လှန်၍၊ ပတ္တံ ၊ပေ၊ ဆေဒနံ-ဆံဖြတ်ခြင်း၊ ပရိကမ္မ-မှု၊ ဝေယျာဝစ္စ-ဝေယျာဝစ္စ၊ ပစ္ဆာ-နောက်လိုက်ရဟန်း၊ ပိဏ္ဍံ-ဆွမ်း၊. . . နှ သုသာနံ-သုသာန်သို့ မသွားရာ၊ ဒိသာစေဝ-အရပ်တစ်ပါး၊ ယာဝဇီဝံ, ဥပဇ္ဈာ-ရာ၏၊ ဣမေ-တို့ကား၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန-သည်၊ ဥပဇ္ဈာယေသု-တို့အပေါ်၌၊ ဝတ္တံ-တည်း၊ [ဧတေ အနက်မရှိ။] ဩဝါဒေါ-ခြင်း၊ အနုသာသနာ-ခြင်း၊ ဥဒ္ဒေသာ-ခြင်း၊ ပုစ္ဆာ-ခြင်း၊ [ပတ္တံ ၊ပေ၊ ပရိကဿာရော လွယ်ပြီ။] ဂိလာနော-ရဟန်း၊ ပစ္ဆာ သမဏော-နောက်လိုက်ရဟန်းသည်၊ နှ ဘဝေ-မဖြစ်ရာ။

ဥဇ္ဈာယေသု-တို့၌၊ ယေဝတ္တာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ-ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အာစရိယေသုပိ-တို့၌လည်း၊ တေဝတ္တာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ-၌၊ (ယေ)ဝတ္တာ (ဟောန္တိယထာ)တထေဝ အန္တေဝါသိကေ ဝတ္တာ ဟောန္တိ၊ အာဂန္တုကေသု-တို့၌၊ (ယေ) ဝတ္တာ ဟောန္တိ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အာဝါသိကေသု တေဝတ္တာ ဟောန္တိ၊. . . ဂမိကာ-ဂမိကဝတ်၊ အနုမောဒနာ-အနုမောဒနဝတ်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ ၊ပေ၊ အာရညကေသု-တို့၌၊ ယံ ဝတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ယဒ္ဓ-သည်လည်း၊ သေနာသနေသု ဟောတိ၊ ဇန္တာဃရေ-ဝတ်၊ ဝစ္စကုဋိ-ဝတ်၊ ဥပဇ္ဈာ-ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ-ဝတ်၊ အာစရိယေသု-တို့၌၊ ယံဝတ္တံ ဟောတိ၊ ယံ ဝတ္တံ အန္တေဝါသိကေ-၌၊ တထေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ခန္ဓကေ-ဝတ္တက္ခန္ဓကဝတ်၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ ဧကူနဝီသတိ-တစ်ခုယုတ် ၂၀ တည်း၊ ဝတ္တာ-တို့သည်၊ စုဒ္ဒသ-တည်း။ [ရှေးနိဿယ၌ "သောဋ္ဌသ" ဟု ပါ၌ပျက်၏။]

ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်ကို၊ အပရိပူရေန္တော-မဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း, သာမဏေသည်၊ သီလ-ကို၊ နှ ပရိပူရတိ-ဖြည့်ကျင့်သည်မမည်၊ အသုဒ္ဓသီလော-မစင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ ဒုပ္ပညော-ပညာမရှိသော ရဟန်းသာမဏေသည်၊ စိတ္တေ ကင်္ခ-စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နှ ဝိန္ဒတိ-မရနိုင်၊. . . ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-လေခတ်သော တံခွန်ကဲ့သို့ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နေကဂ္ဂေါ-မတည်ကြည်သောရဟန်း, သာမဏေသည်၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဓမ္မ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နှ ပဿတိ-မမြင်နိုင်၊ သဒ္ဓမ္မ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အပဿမာနော-မမြင်သောရဟန်း, သာမဏေသည်၊ ဒုက္ခာ-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နှ ပရိမုစ္စတိ-မလွတ်မြောက်နိုင်။

💬 ယံ ဝတ္တံ-ကို၊ ပရိပူရေန္တော-ဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း, သာမဏေသည်၊ သီလမို့-ကိုလည်း၊ ပရိပူရတိ-ဖြည့်ကျင့်သည်မည်၏၊ ဝိသုဒ္ဓသီလော-စင်ကြယ်သော သီလ

ရှိသော၊ သပ္ပညော-ပညာရှိသောရဟန်း, သာမဏေသည်၊ စိတ္တေကဂ္ဂမ္မိ-ကိုလည်း၊ ဝိနဒတိ-ရနိုင်၏။ . . . အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-မယိုမ့ဲလွင့်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဧကဂ္ဂေါ-တည်ကြည်သော ရဟန်း, သာမဏေသည်၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဝိပဿတိ-၏။ သဒ္ဓမ္မံ-ကို၊ ပဿမာနော-မြင်သော၊ သော-ထိုရဟန်း သာမဏေသည်၊ ဒုက္ခာ-မှ၊ ပရိမုစ္စတိ-၏။

တသ္မာဟိ (တသ္မာဧဝ)-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိစက္ခဏော-အမြော်အမြင်ပညာရှင်ဖြစ်သော၊ ဇိနပုတ္တော-ဘုရားသားတော်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ-ခြီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သြဝါဒံ-အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော၊ ဝတ္တံ - ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို၊ ပူရေယျ-ဖြည့်ကျင့်ရာ၏။ တတော-ထိုသို့ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဧဟိတိ-ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

ဝတ္တက္ခန္ဓက ပြီးပြီ။

၉။ ပါတိမောက္ခတ္ထပနက္ခန္ဓက

၁–ပါတိမောက္ခဒွေသ ယာစနကထာ

၃၈၃။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ, ပုဗ္ဗာရာမေ-ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေ-မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟရတိ။ ["မိဂါရမာတု" အမည်ရပုံကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ, ပုပ္ဖဝဂ်, ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ကြည့်ပါ။] တေန သမယေန ဘဂဝါ, ဥပေါသထေ-ဥပုသ်ဖြစ်သော၊ (အကျင့်သီလ, အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍, ကျင့်သုံးနေထိုင်ရာ ဖြစ်သော၊) တဒဟု-ထိုနေ့၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) နိသိန္နော ဟောတိ။ (တဒဟု ပေါသထေ၏အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။) အထ-ထိုင်နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ("အဝေါစ"၌စပ်) ရတ္တိယာ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာယ-ညဉ့်ဦးယာမ်ကို လွန်ပြီးလသော်၊ ပဌမေ ယာမေ-ပထမယာမ်သည်၊ နိက္ခန္တေ-ထွက်သွားလသော်၊ (လွန်သွားလသော်) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ) ဘန္တေ, ရတ္တိ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာ-ညဉ့်ဦးယာမ်ကို လွန်ပါပြီ၊ ပဌမော ယာမော-သည်၊ နိက္ခန္တော-ထွက်သွားပါပြီ၊ (လွန်သွားပါပြီ) ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ စိရနိသိန္နော-ထိုင်နေရသော ဘိက္ခု သံဃာ၏ ကြာမြင့်သောကာလ ရှိပါ၏။ ဘန္တေ ဘဂဝါ, ဘိက္ခုနုံ-တို့အား၊ ပါတိမောက္ခံ-သြဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဒိသတု-ရွတ်ပြတော်မူပါ၊ ,ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဘဂဝါ တုဏှီ အဟောသိ။ [မဇ္ဈိမယာမ်လွန်သောအခါ ဒုတိယအကြိမ်လျှောက်ပြန်သည်၊ ဘုရားရှင်က ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေတော်မူသည်။]

တတိယအကြိမ်၌ကား၊ . . ရတ္တိယာ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာယ, ပစ္ဆိမေ ယာမေ-သည်၊ နိက္ခန္တေ-လသော်၊ အရုဏော-အရုဏာဦးသည်၊ ဥဒ္ဒဿေ-တက်လသော်၊ ရတ္တိယာ-သည်၊ နန္ဒိမုခိယာ-နှစ်သက်ဖွယ် မျက်နှာရှိလသော် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ) ဘန္တေ ၊ပေ၊ ရတ္တိ-သည်၊ နန္ဒိမုခီ-ရှိပါ၏ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိဿတု-ပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာနန္ဒ, ပရိသာ-သည်၊ အပရိသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနသ-၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ "အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒ ပရိသာ" တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟနုခေါ-မိန့်တော်မူပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ-၌ ၊ပေ၊ သဗ္ဗာဝန္တံ-အလုံးစုံသော အစိတ်အပိုင်းရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ်ဖြင့်၊ စေတော-ရဟန်းအပေါင်း၏စိတ်ကို၊ ပရိစ္စ-ပိုင်းခြား၍၊ မနသိ-စိတ်၌၊ အကာသိ-ပြုတော်မူပြီ၊ (တစ်နည်း) မနသာကာသိ-နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-သည်၊ ဒုဿီလံ-သီလမရှိသော၊ ပါပဓမ္မံ-ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အသုစိသင်္ကိဿရသမာစာရံ-မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းဖြင့် တွေးထင်အပ်သော အကျင့်ရှိသော။ (ဋီကာ၌ "အသုစိ-မစင်ကြယ်သော၊ သင်္ကိဿရသမာစာရံ-သော" ဟု ၂ ပုဒ်ရှိ၏။) ပဋိစ္ဆန္နံ ကမ္မန္တံ-ဖုံးထားအ်ပ်သော မကောင်းမှုရှိသော၊ အဿမဏံ-ရဟန်းစစ်မဟုတ်သည်၊ (သမာနံ-ဖြစ်ပါလျက်၊) သမဏပဋိညံ-ရဟန်းဟု ဝန်းခံခြင်းရှိသော၊ အပြဟ္မစာရီ-မမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည်၊ (သမာနံ)၊ ပြဟ္မစာရိ ပဋိညံ-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသူဟု ဝန်ခံခြင်းရှိသော၊ အန္တောပူတိ-အတွင်း၌ ပုတ်သောမကောင်းမှုရှိသော၊ အဝဿုတံ-ကိလေသာမိုးသည် စိုစွတ်အပ်သော၊ ကတမ္ဗုဇာတံ-(သီလဝန္တရဟန်းတို့သည် စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊) အမိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ (သာရတ္ထအလို၊) ဝါ-ဒုဿီလျဟူသော ဖြစ်သောအမိုက်ရှိသော၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဘိက္ခုသံဃသမဗ္ဗေ, နိသိန္နံ-ထိုင်နေသည်ကို၊ အဒ္ဒသာ-စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူပြီ။ ("ပါပဓမ္မံ" စသော ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပဌမပါရာဇိကဘာသာဋီကာ သိက္ခာပဒ ဝိဘင်္ဂ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။)

အဘိက္ကန္တာ စသည်။ ။ အဘိက္ကန္တာတိ အတိက္ကန္တာ ပရိက္ခီဏာ၊ ဥဒ္ဒဿေ အရုဏောတိ ဥဂ္ဂတော အရုဏသီသော၊ နန္ဒိမုခိယာတိ တုဋ္ဌိမုခိယာ၊ ဥဒ္ဒဿံ အရဏန္တိ အရုဏုဂ္ဂမနံ ပတ္တာပိ "ဥဒ္ဒိဿတု ၊ပေ၊ ပါတိမောက္ခံ" တိ ထေရော ဘဂဝန္တံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ ယာစိ, တသ္မိံ ကာလေ "နု ဘိက္ခဝေ အနုပေါသထေ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော" တိ သိက္ခာပဒသ အပညတ္တတ္တာ-ဋီကာ။

ဒိသွာန-ကြောင့် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဥဒ္ဒေဟိ-ထလော၊ (တွဲ-သင်သည်၊ ဝါ-ကို၊) ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်တော်မူအပ်သည်၊ အသိ-၏၊ တေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိံ, သံဝါသော-သံဝါသသည်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ ဝုတ္တေ ၊ပေ၊ တုဏ္ဍီ အဟောသိ။ [ဒုတိယအကြိမ်, တတိယအကြိမ် ပြောရာ၌လည်း ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေလေသည်။] အထ-တတိယအကြိမ် ဆိတ်ဆိတ်နေရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဗဟာယံ-လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ ဒွါရကောဋ္ဌကာ-တံခါးပြင်ဘက်မှ၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့, (တစ်နည်း) ဗဟိဒ္ဓါရ ကောဋ္ဌကာ-တံခါးမုခ်ပြင်ဘက်မှ၊ နိက္ခာမေတွာ-ထွက်စေပြီး၍၊ သူစိယဒ္ဌိကံ-ကျည်ငယ်, ကျည်မကို၊ (မင်းတုပ်, ကန့်လန့်-ဂလန့်ကို)၊ ဒတ္တာ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ဘန္တေ, မယာ-သည်၊ သော ပုဂ္ဂလော-ကို၊ နိက္ခာမိတော-ထွက်သွားစေအပ်ပါပြီ၊ ပရိသာ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ-ပါပြီ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသတု၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

မောဂ္ဂလ္လာန, အစ္ဆရိယံ-အံ့သြထိုက်ပါပေစွ ၊ပေ၊ အဗ္ဘုတံ-မဖြစ်စဖူးထူးဆန်းပါပေစွ၊ သော မောဃပုရိသော-သည်၊ ယာဝ ဗဟာဂဟဏာပိ-လက်မောင်းကို ကိုင်ယူခြင်းတိုင်အောင်လည်း၊ (လက်မောင်းကို ကိုင်ရလောက်အောင်လည်း၊) အာဂမေဿတိ နာမ-ဆိုင်းငံ့တုံဘိ၏၊ ဣတိ-ဤမိန့်တော်မူပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)။

၂–မဟာသမုဒ္ဒြာဝယ် အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။ ၃၈၄။ ဘိက္ခဝေ, မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အစ္ဆရိယာ-လက်ဖျောက်ခတ်တီး, အံ့ချီးထိုက်ကုန်သော၊ အဗ္ဘုတာ-မဖြစ်စဖူးထူးဆန်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သဘောတရားတို့သည်၊ (အကြောင်းအရာတို့သည်၊) ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ-ယင်း အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတဓမ္မတို့ကို၊ ဒိသွာ ဒိသွာ-ကြည့်၍ ကြည့်၍၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အဘိရမန္တိ-မွေ့လျော်ကြကုန်၏။ ကတမေ အဋ္ဌ-တို့နည်း၊ (၁) ဘိက္ခဝေ, မဟာသမုဒ္ဒေါ-သည်၊ အနုပုဗ္ဗနိန္နော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ညွတ်၏၊ အနုပုဗ္ဗပေါဏော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ကိုင်း၏၊ အနုပုဗ္ဗပဗ္ဘာရော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ရှိုင်း၏၊ အာယတကေနေဝ-အစဉ်ပင်၊ (အစကပင်)၊ ဝါ-စလျှင်စခြင်းပင်၊ နာ ပပါတော-(ချောက်ကြီးများကဲ့သို့) နက်သည်မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ, ယမ္မိ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ-သည် ၊ပေ၊ နာ ပပါတော။

ဗဟိဒ္ဓါရ ကောဋ္ဌကာ နိက္ခာမေတွာ။ ။ ဗဟိ ၊ပေ၊ နိက္ခာမေတွာတိ ဒွါရကောဋ္ဌကာ ဒွါရသာလတော နိက္ခာမေတွာ၊ ဗဟိတိ ပန နိက္ခာမိတဋ္ဌာန ဒဿနံ၊ အထဝါ ဗဟိဒ္ဓါရ ကောဋ္ဌကာတိ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကတောပိ နိက္ခာမေတွာ, နာ အန္တောဒွါရကောဋ္ဌကတော ဧဝ၊ ဥဘယထာပိ ဝိဟာရတော ဗဟိ ကတ္တာတိ အတ္ထော-ဒီကာ။

အယံ-ဤအကြောင်းသည်။ [အချို့စာအုပ်၌ "အယမ္မိ-ဤအကြောင်းသည်လည်း" ဟု ရှိ၏။] မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ပဌမော-ရှေးဦးစွာသော၊ အစ္ဆရိယော-သော၊ အမ္ဘုတော-သော၊ ဓမ္မော-သဘောတည်း၊ ယံ-ယင်း အစ္ဆရိယ အဿုတဓမ္မကို၊ ဒိသ္မာ ဒိသ္မာ ၊ပေ၊ အဘိရမန္တိ။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။]

(၂) ဘိက္ခဝေ, ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးကား၊ (တစ်မျိုးသော အစ္ဆရိယ အဿုတဓမ္မကား၊) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဌိတဓမ္မော-တည်တံ့သော သဘောရှိ၏။ ဝေလံ-ကမ်းကို၊ နာတိဝတ္တတိ-လွန်၍မဖြစ်၊ (မကျော်လွန်)၊ (၃) မဟာသမုဒ္ဒေ, မတောန-သေပြီးသော၊ ကုဏပေန-အကောင်ပုတ်ဖြင့်၊ နု သံဝသတိ-အတူမနေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ မတံ ယံ ကုဏပံ (အတ္ထိ)၊ တံ-ကို၊ ခိပ္ပညေဝ-လျင်စွာသာလျှင်၊ တီရံ-ကမ်းသို့၊ ဝါဟေတိ-ရေကို ဆောင်စေ၏၊ ဝါ-မျှော၏၊ ထလံ-ကျည်းကုန်းသို့၊ ဥဿာရေတိ-တက်ရောက်စေ၏။ (၄) ယာကာစိ-နဒီသော၊ မဟာ နဒီယော-မြစ်ကြီးတို့သည်၊ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-ထိုမြစ်ကြီးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဂင်္ဂါ-ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ မဟီ-မဟီမြစ်လည်းကောင်းတည်း၊ တာ-ထိုမြစ်ကြီးတို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ, ပတ္တာ-ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပုရိမာနိ-ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ-နာမည်အနွယ်တို့ကို၊ ဇဟန္တိ-စွန့်ကုန်၏၊ မဟာ သမုဒ္ဒေါတ္တေ၀-ဟူ၍သာ၊ သခြိ-ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်ကုန်၏။

(၅) လောကေ-၌၊ ယာစ သ၀န္တိယော-အကြင်စီးသွားတတ်သော မြစ်, ချောင်းတို့သည်လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒံ, အပ္ပေန္တိ-သက်ရောက်ကုန်၏၊ (စီးဝင်ကုန်၏၊) အန္တလိက္ခာ-ကောင်းကင်မှ၊ ယာစဓာရာ-အကြင်မိုးရေအယဉ်တို့သည်လည်း၊ ပပတန္တိ-ကျကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မြစ်, ချောင်းတို့၏ စီးဝင်ခြင်း, မိုးရေအယဉ်တို့၏ ကျခြင်းကြောင့်၊) ဥဒကဿ ဝါ-ယုတ်လျော့သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပူရဿ ဝါ-ပြည့်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နံ ပညာယတိ-မထင်ရှား၊ (၆) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော အရသာရှိ၏၊ လောဏရသော-ငန်သောအရသာရှိ၏၊ (၇) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဗဟုရတနော-များသောရတနာရှိ၏၊ အနေကရတနော-တစ်ပါးမကသော ရတနာရှိ၏၊ တတြ-ထိုသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-ထိုရတနာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ မုတ္တာ-ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ-ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယော - ကြောင်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ သင်္ခ - ခရုသင်းလည်းကောင်း၊ သိလာ-ကျောက်သလင်းလည်းကောင်း၊ ပ၀ါဠံ-သန္ဓာလည်းကောင်း၊ ရဇတ-ငွေလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပ-ရွှေလည်းကောင်း၊ လောဟိတကော-ပတ္တမြားကျောက်နီလည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လ-မတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း(မြလည်းကောင်း)တည်း။

(၈) မဟာသမုဒ္ဒေါ, မဟတံ-ကြီးကုန်သော၊ ဘူတာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ အာဝါ သော-နေရာတည်း၊ တတြ-ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဣမေဘူတာ (သန္တိ)၊ တိမိ-တိမိ မည်သော ငါးလည်းကောင်း၊ တိမိင်္ဂလော-လည်းကောင်း၊ တိမိတိမိင်္ဂလော-လည်းကောင်း၊ အသုရာ-အသုရာတို့လည်းကောင်း၊ နာဂါ-နဂါးတို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့လည်းကောင်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ယောဇနသတိကာပိ-ယူဇနာ တစ်ရာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တဘावဝါ-အတ္တဘောတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဝါ-အတ္တဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပဉ္စယောဇနိ ကာပိ, အတ္တဘावဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ, ယမ္မိ-ကြောင့်လည်း၊ ၊ပေ၊ အာဝါသော-နေရာဖြစ်၏၊ တတြ ၊ပေ၊ သန္တိ၊ အယံ-ဤအကြောင်းသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အဌမော-သော၊ အစ္ဆရိယော, အဗ္ဘုတော-သော၊ ဓမ္မော-တည်း။ ယံ ဒိသ္မာ ၊ပေ၊ အဘိရမန္တိ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ ၊ပေ၊ ဓမ္မာ, ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ ဒိသ္မာ ၊ပေ၊ အဘိရမန္တိ။

၃–သာသနာတောဝယ် အုံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။ ၃၈၅။ ဘိက္ခဝေ, ဧဝမေဝ-သာ လျှင်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-ဤတရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌၊ အစ္ဆရိယာ ၊ပေ၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ-ယင်း အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတဓမ္မတို့ကို၊ ဒိသ္မာ ဒိသ္မာ ၊ပေ၊ အဘိရမန္တိ၊ ကတမေအဋ္ဌ-တို့နည်း၊ (၁) ဘိက္ခဝေ, မဟာသမုဒ္ဒေါ-သည်၊ အနုပုဗ္ဗ နိန္နော-သည် ၊ပေ၊ နု ပပါတော-သည်၊ (ဟောတိ) သေယျထာပိ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ, ဧဝမေဝ-သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ထိုက်သောသိက္ခာသည်၊ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ-အစဉ်အတိုင်းပြုထိုက်သော အကျင့် သည်၊ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ-အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ထိုက်သော ပဋိပဒါသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အာယတကေနေဝ-၌ပင်၊ အညာပဋိဝေဓော-အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိရခြင်းသည်၊ နု (ဟောတိ)၊ ဘိက္ခဝေ, ယမ္မိ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ၊ပေ၊ အညာပဋိဝေဓော နု (ဟောတိ)၊ အယံ-ဤအကြောင်းသည် ၊ပေ၊ ပဌမော-သော၊ အစ္ဆရိယော-သော၊ အဗ္ဘုတော-သော၊ ဓမ္မော-တည်း၊ ယံ ဒိသ္မာ ၊ပေ၊ အဘိရမန္တိ။

(၂) [အထက်ကအတိုင်း အပြည့်အစုံပေးပါ၊ ဥပမေယျဝါကျ၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ပေးပါမည်။] မယာ-သည်၊ ("ပညတ္တံ"၌စပ်၊) မမ-၏၊ သာဝကာနံ-တို့၏ (အဲတွက်)၊ ယံ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မမ-၏၊ သာဝကာ-တို့သည်၊ ["အရိယာဖြစ်သော သာဝကတို့သည်"ဟု ဦးကာ ဆို၏၊ လဇိသူတော်စင်များလည်း ပါဝင်နိုင်ပါ၏။] ဇီဝိတဟေတုပိ-အသက်ဟူသော

နာတိက္ကမန္တိ-မလွန်ကြူးကြကုန်၊ (၃) ယောသော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဒုဿီလော-ရှိ ၊ပေ၊ ကသမ္ဘုဇာတော-၏၊ တေန-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သံယော-သည်၊ နသံဝသတိ-အတူမနေ၊ ခိပ္ပမေဝ-လျှင်၊ နံ-ကို၊ သန္ဓိပတိတွာ-စည်းဝေးပြီး၍၊ ဥက္ခိပတိ-နှင်ထုတ်၏၊ သော-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခုသံယသ-၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊ နိသိန္နော, ကိဉ္စာပိ ဟောတိ-အကုယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ အထခေါ-ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သော-သည်၊ သံယမှာ-မှ၊ အာရကာဝ-ဝေးသည်သာ၊ သံယောဝ-သည်လည်း၊ တေန-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ (အာရကာဝေ)-သည်သာ။

(၄) စတ္တာရော-၄ ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝဏ္ဏာ-ဤအမျိုးတို့သည်၊ ခတ္တိယာ-ခတ္တိယတို့သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သုဒ္ဒါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ)၊ တေ-ထို အမျိုး ၄ ပါးတို့သည်၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေ-မြတ်စွာဘုရားသည် အပြားအားဖြင့် သိစေတော်မူအပ်သော၊ ဝါ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အဂါရသ္မာ (နိက္ခမိတ္တာ) အနဂါရိယံ, ပဗ္ဗဇိတ္တာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ [သံယဘေဒကွန္ဓက အစ၌ ပေးခဲ့ပြီ။] ပုရိမာနိ-ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဇဟန္တိ၊ သမဏာ သက္ယပုတ္တိယာတွေဝ-ဟူ၍သာ၊ သခီ-ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊

(၅) ဗဟု-နှင့်သော၊ ဘိက္ခု, အနုပါဒိသေသာယ-ကိလေသာတို့မှ ကြွင်းကျန်သော ဝိပါက်နာမကွန္ဓာ, ကဋတ္တာရူပ်မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-ဖြင့်၊ စေပိ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-အကယ်၍ကား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မျှားစွာသော ရဟန်းတို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်းကြောင့်) နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-၏၊ ဥိနတ္ထံဝါ ပူရတ္တ ဝါ နိ ပညာယတိ၊ (၆) အယံ ဓမ္မဝိနယော-သည်၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော အရသာရှိ၏၊ ဝိမုတ္တိရသော-အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရသာရှိ၏၊ (ဤကား ပေးရိုး အနက်တည်း၊) တစ်နည်း၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏၊ ဝိမုတ္တိ ရသော-ကိလေသာတို့မှ လွတ်စေခြင်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏၊ ["ကထံ ရသ ဝသေန ဧကဝိဓံ" အဖွင့် ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ (၉၇)နှင့် ဤဋီကာ အဖွင့်ကို ကြည့်ပါ။]

(၇) အယံ ဓမ္မဝိနယော-သည်၊ ဗဟုရတနော-၏ ၊ပေ၊ တတြ-ထို ဓမ္မဝိနယ၌၊ ဣမာနိ ရတနာနိ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-နည်း၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ-လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အရိယော-ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော၊ ဝါ-ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသဖြင့် ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ မဂ္ဂေါ-လည်းကောင်းတည်း၊ (၈) တတြ-ထိုဓမ္မဝိနယ၌၊ ဣမေဘူတာ-ဤကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ သောတာပန္နော - လည်းကောင်း၊

[သောတာပတ္တိဖလဌပုဂ္ဂိုလ်တည်း။] သောတာပတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ-သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ၊ ပဋိပန္နော - ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
[သောတာပတ္တိမဂ္ဌဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တည်း။] ၊ပေ၊ အရဟာ-လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖလ
သစ္စိကိရိယာယ-ငှာ၊ ပဋိပန္နော-လည်းကောင်းတည်း ၊ပေ၊ ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း။
[ဤသုတ်၏အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ အကျယ်ပြထားပါသည်၊] အထ- မိန့်တော်မူပြီးရာ
ထိုအခါ၌၊ ဧတမတ္ထံ-(ကိုယ်တော်မြတ်၏ သာသနာ၌ အကောင်ပုတ်နှင့်တူသော
ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သံဝါသမရှိခြင်းဟူသော) ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝိဒိ
တွာ-၍၊ တာယံ ဝေလာယံ-၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ-(သံဝါသကို မထိုက်သည်၏ အဖြစ်,
သံဝါသကို ထိုက်သည်၏အဖြစ်တို့၏ အကြောင်းကိုပြသော) ဤ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါ
နေသိ-ကျူးရင့်တော်မူပြီ၊ (ကိုး)။

ဂါထာနက်။ ။ဆန္ဒ-ဒေသနာကံ, ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်, လျော်ကန်သမှု, မပြုသော
အား, ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကို၊ အတိဝဿတိ-ကိလေသာမီး, အာပတ်မီးက,
တိုးမ၍ပြင်းထန်, ရွာချပြန်၏။ ဝိဝဋ္ဋ-ဒေသနာကံ, ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်, လျော်ကန်သင့်မြတ်,
ဖွင့်လှစ်အပ်သောအာပတ်ကို, နာတိဝဿတိ-ကိလေသာမီး, အာပတ်မီးက, တိုးမ၍
ပြင်းပြ မရွာချတော့ချေ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒ-ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကို၊
ဝိဝရေထ-ဒေသနာကံ, ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်, အမှန်သင့်လျော်, ဖွင့်ဖော်ကြကုန်လော၊
[ဧယျာထဝိဘတ်။] ဧဝံ-ဤသို့ ဖွင့်ဖော်အပ်သော်၊ တံ-ထိုအာပတ်ကို၊ နာတိ
ဝဿတိ-ကိလေသာမီး, အာပတ်မီးလည်း, တိုးမ၍ပြင်းပြ, မရွာချနိုင်တော့ချေ၊ ဣတိ-
ဤသို့ ကျူးရင့်တော်မူပြီ၊ [ဆန္ဒမတိ ဝဿတီတိ-အာပတ္တိ အာပဇ္ဇိတ္တာ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော
အညံ နဝံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ တတော အပရန္တိ ဧဝံ အာပတ္တိဝဿံ ကိလေသဝဿံ
အတိဝိယဝဿတိ၊ ဝိဝဋ္ဋံ နာတိဝဿတီတိ ၊ပေ၊ တံ ဝိဝဋ္ဋံ ပုန အာပတ္တိဝဿံ
ကိလေသဝဿံ နဝဿတိ-ဋီကာ။]

၄။ ပါတိမောက္ခသဝနာရဟကထာ

ဥစ္စဝ်။ အထ-ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပြီးရာအခါမှ နောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊
(ကိုး)၊ ဘိက္ခဝေ, ဒါနိ-ယခု၊ အဟံ-သည်၊ ဣတော-ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာ-နောက်၌၊
ဥပေါသထံ-သြဝါဒဟူသော ဥပုသ်ကို၊ နဝ ကရိဿာမိ-ပြုတော်မမူတော့အံ့ ၊ပေ၊
တုမှေဝ ဥပေါသထံ ကရေယျာထ၊ [အဋ္ဌာနမေတံ စသော ဝါကျကို လောဟိတုပ္ပါဒ
ကမ္မကထာအတိုင်း ပေးပါ။] ၊ပေ၊ ဣသာပတ္တိကေန-အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သော
ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ နဝ သောတဗ္ဗံ-မနာထိုက် ၊ပေ၊ ယော-သည် ၊ပေ၊
သုဏာတိ၊ တဿ-၏(အတွက်)၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဌပေတုံ-(ပြုခွင့်, နာယူခွင့်

မပေးဘဲ) ဟန့်တားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ ဌပေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ (ကိုး)၊ ဥပေါသထေ-သော၊ တဒဟု-၌၊ စာတုဒ္ဒသေ၀ါ-၁၄ ရက်မြောက်နေ့၌သော်လည်း ကောင်း၊ ပန္နရသေ၀ါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-သည်၊ သမ္မုခီဘူတေ-မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်လသော်၊ ဥဒါဟရိတဗ္ဗံ-ထုတ်ဆိုရာ၏၊ (ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ ၏၊ ကိုး)၊ သံယော ၊ပေ၊ သုဏာတု၊ ဣတ္ထန္နာမော, ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သာပတ္တိကော-အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်ပါ၏၊ တသ-၏၊ (အတွက်)၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဌပေမိ-ပါ၏၊ တသ္မိံ, သမ္မုခီဘူတေ-လသော်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ နှ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ-မရွတ်ပြရာပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဌပေတဗ္ဗံ)၊ ဧဝံ-ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလသော်၊ ပါတိမောက္ခံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဌပိတံ-အပ်သည်၊ (တန့်ထားရာ ရောက်သည်၊) ဟောတိ။ [ဥဒါဟရိတဗ္ဗန္တိ ပါဠိယာ, အဝတ္ထာ တမတ္ထံ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ ဥဒါဟဋ္ဌမ္ပိ ဥဒါဟဋ္ဌမေ၀ါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ။]

ဆဗ္ဗဂိုယဘိက္ခု ဝတ္ထုဟု "ပရစိတ္တဝိဒုနော-သူတစ်ပါး၏စိတ်ကို သိကုန်သော" ဟုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထန္နာမောစ-ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထန္နာ မောစ-သော၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ" ဟု လည်းကောင်း၊ ပေးပါ။ တေ-ထို ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ပေသလာ ဘိက္ခု, ပုရာ ထပေန္တိ-မကြာမီ တန့်ထား ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မတားကုန်မီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိကစ္စေ၀-စောစောကပင် (ကြိုတင်၍ပင်)၊ သုဒ္ဓါနံ-နှ်သော၊ အနာပတ္တိကာနံ-အာပတ်မရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ အ၀တ္ထာသို့ - ၀တ္ထုမရှိဘဲ၊ အကာရဏော - အကြောင်းမရှိဘဲ၊ (တစ်နည်း) အ၀တ္ထာသို့-၀တ္ထုမရှိသည်၊ အကာရဏော-သည်၊ (သမာနေ-ဖြစ်ပါ လျက်) ပါတိမောက္ခံ ဌပေန္တိ ၊ပေ။ [ကြွင်း၀ါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

၅။ ဧမ္မိကာဧမ္မိကပါတိမောက္ခဌပနကထာ

၃၈၇–မာတိကာ။ ။ ဧကံ-သော၊ အဧမ္မိကံ-တရားမရှိသော၊ ဝါ-တရားနှင့် မယှဉ်သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနံ-ပါတိမောက်ကို တန့်ထားခြင်းလည်း,ကောင်း၊ ဧကံ-သော၊ ဧမ္မိကံ-သော၊ ဝါ-သော၊ ပါတိမောက္ခဌာနံ-လည်းကောင်း၊ ဒွေ-နှ်သော၊ အဧမ္မိကာနိ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနာနိ-တို့လည်းကောင်း ၊ပေ။ [ဤသို့ စသည် ဖြင့် ပေးပါ။]

၁။ ဧကံ-သော၊ အဧမ္မိကံ-သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနံ-ဟူသည်၊ ကတမံ-နည်း၊ အမူလိကာယ-အခြေအမြစ် မရှိသော၊ သီလ၀ိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဌပေတိ-တန့်ထား၏၊ ဣဒံ-ဤ အမူလိက သီလ၀ိပတ္တိဖြင့်, ပါတိမောက်ကို

တန့်ထားခြင်းသည်၊ ဧကံ-သော၊ အဓမ္မိကံ-သော၊ ပါတိမောက္ခဗျပန်-တည်း။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤအတိုင်းပေးပါ၊ သုဏ္ဏပက္ခ၌ လွယ်ပြီ။]

(၂) အမူလိကာယ အာစာရဝိပတ္တိယာကိုထည့်ပါ။ (၃) အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ ၊ပေ၊ အာစာရ ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ။ (၄) အာဇီဝဝိပတ္တိယာကို ထည့်ပါ။ (၅) အမူလကေန ပါရာဇိကေန ၊ပေ၊ သံယာဒိသေသေန, ပါစိတ္တိယေန, ပါဋိဒေသနီယေန, ဒုက္ကဋေန။ (၆) အကတာယ-မပြုအပ်သေးသော (မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော) အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ ၊ပေ၊ ကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသော (ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော၊) အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိ ၊ပေ၊ ဤသို့အားဖြင့် အာစာရဝိပတ္တိ အတွက် ၂ ပါး, ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ ၂ ပါး, ပေါင်း (၆)ပါး ဖြစ်၏။

(၇) အမူလကဖြစ်သော အာပတ် (၇) ပုံဖြင့် တန့်ထားသည်။ (၈) ၆ နံပါတ်၌ အကတာယ, ကတာယ အာဇီဝဝိပတ္တိ ၂ ပါးကို သွင်းပါ။ (၉) အထက်ပါ ရှစ်ပါး၌ "အကတာယ-ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော (ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီး, မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော)၊ သီလဝိပတ္တိ စသည်ဖြင့်" ဟူသော အင်္ဂါကို သွင်းပါ။

၁၀။ ပါရာဇိကော-ပါရာဇိကကျသူသည်၊ တသံ ပရိသ္သာယံ-၌၊ နိသိန္နော နဟောတိ၊ ပါရာဇိကကထာ-ပါရာဇိကနှင့်စပ်သော စကားသည်၊ ဝိပ္ပကတာ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သည်၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီး မဟုတ်သည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်။ (ပါရာဇိကကထာကို ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်နေသည်-ဟူလို။) ၊ပေ၊ ဓမ္မိကံ-သော၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူပြုအပ်သော ကံသို့ ဥပေတိ-ကပ်ရောက်၏၊ ဓမ္မိကံ သာမဂ္ဂိ-ကို၊ နဟ ပစ္စာဒိယတိ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် မယူ၊ (အားမထုတ်၊) ဓမ္မိကာယ သာမဂ္ဂိယာ-ကို၊ ပစ္စာဒါနကထာ-တစ်ဖန်ယူခြင်းနှင့်စပ်သော စကားသည် ၊ပေ၊ သီလဝိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကိတောမြင်အပ်, ကြားအပ်, ယုံမှားအပ်သည်၊ နဟောတိ ၊ပေ၊ အာစာရ ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ ၊ပေ၊ [သုဏ္ဏပက္ခ လွယ်ပြီ။]

၆။ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဗျပနကထာ

[ပြအပ်ပြီးသော သုဏ္ဏပက္ခလာ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဗျပန (၁၀)ပါးကို အစဉ်အတိုင်း ချ.၍ ပြတော်မူသည်။]

၃၈၈။ ကထံ ပါရာဇိကော ၊ပေ၊ နိသိန္နော ဟောတိ-နည်း၊ ဘိက္ခဝေ, ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မဂ်အချင်းချင်း သွင်းခြင်းအစရှိသော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ယေဟိ လိင်္ဂေဟိ-(မဂ် အချင်းချင်းသွင်းချင်း အစရှိသော) အကြင် အသွင်တို့ဖြင့်၊ ယေဟိ နိမိတ္တေဟိ-အကြင်အမှတ်အသားတို့ဖြင့်၊

ပါရာဇိကသ ဓမ္မသ-သို့၊ အဗျာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ တေဟိ အာကာ ရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတစ်ပါးကို၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ-သို့၊ အဗျာပန္နံ-ရောက်သည်ကို၊ ပဿတိ။ ["အာကခ်မာနော ဘိက္ခဝေ" စသော စကားနှင့် ဆက်ပါ။] ဘိက္ခု-သည် ၊ပေ၊ နဟေဝပဿတိ-မမြင်သည်သာ၊ အပိစ-စင်စစ်ကား၊ အညော-သော၊ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အာရောစေတိ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော, ဣတ္ထန္နာမော ၊ပေ၊ အဗျာပန္နော-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၏။ ["အာကခ်မာနော" စသော စကားနှင့် ဆက်ပါ။] ဘိက္ခု ၊ပေ၊ နဟေဝပဿတိ-မြင်လည်း မမြင် ၊ပေ၊ နာပိ အာရောစေတိ-ပြောလည်း မပြော၊ အပိစ-ကား၊ သောဝ (သော+ဧဝ)ဘိက္ခု-(ပါရာဇိက ကျူးပြီးသော) ထို ရဟန်းသည်ပင် ၊ပေ၊ 'အာရောစေတိ၊ ဘိက္ခဝေ, အာကခ်မာနော, ဘိက္ခု-သည်၊ တေန ဒိဋ္ဌေန-ထိုမြင်ခြင်းအားဖြင့် ၊ပေ၊ တဒဟုပေါသထေ ဥဒါဟရေယ္ယ-မြွက်ဆိုရာ၏၊ (ကိံ)၊ သုဏာတုမေ၊ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံတိ-ဟူ၍၊ (ဥဒါဟရေယ်)။ [ပါတိမောက္ခသဝနာရဟ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဓမ္မိက်-သော၊ ပါတိမောက္ခဥပနံ-တည်း။

ပါရာဇိကကထာ ဝိပ္ပကတာ၏။ ။ ဘိက္ခုသ-၏၊ ပါတိမောက္ခေ-ကို၊ ဥပိတေ-တန်ထားအပ်ပြီးသော်၊ ဒသန္နံ-၁၀ ပါးကုန်သော၊ အန္တရာယာနံ-အန္တရာယ်တို့တွင်၊ အညတရေန-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အန္တရာယ်ကြောင့်၊ ရာဇန္တရာယေနဝါ-မင်းဟူသော အန္တရာယ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ [စောရ-ဒါးပြ, သူပုန်၊ အဂ္ဂိ-မီး၊ ဥဒကေ-ရေ၊ မနုဿ-လူ၊ အမနုဿ-ဘီလူး၊ ဝါဠ-ခြင်္သေ့, သစ်ကျားစသော ရဲရင့်သော သားကောင်။] သရီသပန္တရာယေနဝါ-မြွေ ကင်းဟူသော အန္တရာယ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတန္တရာယေနဝါ-အသက်၏ အန္တရာယ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယေနဝါ-မြတ်သောအကျင့်၏ အန္တရာယ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသာ-သည်၊ ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏၊ အာကခ်မာနော ၊ပေ၊ တသ္မိံ ဝါ အာဝါသေ-ထိုကျောင်းတိုက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ထိုနေရာ၌သော်လည်းကောင်း၊ အညသ္မိံ ဝါ အာဝါသေ-အခြားကျောင်းတိုက်၌ သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥဒါဟရေယ္ယ၊ (ကိံ)၊ သုဏာတု ၊ပေ၊ ဣတ္ထန္နာမဿ, ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ပါရာဇိကကထာ-ကို၊ အဝိပ္ပကတာ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်ပါ၊ တံ ဝတ္ထု-ထို ပါရာဇိကဝတ္ထုကို၊ အဝိနိစ္ဆိတံ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေးပါ ၊ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိနေယ္ယ-ဆုံးဖြတ်ရာပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဥဒါဟရေယ္ယ)၊ ဧဝံ-ဤသို့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလသော်၊ ဧတံ-ဤဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ စေလဘေထ-အံ့၊ ဣဒ္ဓေတံ-ဤသို့ ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နောစေလဘေထ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဒဟုပေါသထေ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗန္တိ။ [လွယ်ပြီ။]

အမှာ။ ။ "သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတကော ၊ပေ၊ နိသိန္နော ဟောတိ, သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတကဲထာ ဝိပ္ပကတာ" တို့၏ အကျယ်လည်း ပါရာဇိကအတိုင်းပင်တည်း၊ "ယေဟိ အာကာရေဟိ-(ဗုဒ္ဓံ ပစ္စာစိက္ခာမိ စသော)အကြင် သိက္ခာချကြောင်း အခြင်းအရာတို့ဖြင့်" ဟု ပေးပါ။

ကထံ ဓမ္မိကံ, သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူပြုအပ်သောကံသို့ နှ ဥပေတိ-မကပ်ရောက်သနည်း၊ ဣဓ ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(ကာယသာမဂ္ဂိမပေးခြင်း, ဆန္ဒမပေးခြင်း, မျက်မှောက်၌ တားမြစ်ခြင်းဟူသော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိယာ-ညီညွတ်သူတို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူမြုအပ်သော ကံသို့ အနုပဂမနံ-မကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။]

ကထံ ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိ-ကို၊ ပစ္စာဒိယတိ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် ယူသနည်း၊ (အားထုတ်သနည်း၊) ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(အကတံ ကမ္မံ စသည်ဖြင့် လှုံ့ဆော်ကြောင်း) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိယာ-ကို၊ ပစ္စာဒါနံ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ၊ "သာမဂ္ဂိယာပစ္စာဒါနကထာ ဝိပ္ပကတာ" ၏ အကျယ်သည် "ပါရာဇိကကထာ ဝိပ္ပကတာ" ၏ အကျယ်နှင့် တူပြီ။]

ကထံ သီလဝိပတ္တိယာ ဒိဋ္ဌ ၊ပေ၊ သက္ခိတော ဟောတိ ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မဂ်အချင်းချင်း သွင်းချင်း, သုတ်ကိုလွတ်စေခြင်း စသော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သီလဝိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌ ၊ပေ၊ သက္ခိတော ဟောတိ၊ [ကြွင်းသောဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။] အာစာရဝိပတ္တိ၌ "ယေဟိ အာကာရေဟိ-(အောက်အာပတ် ၅ ပုံ၏ သင့်ကြောင်းဖြစ်သော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့်"၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၌ "ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိကို ယူခြင်းဟူသော) အကြင်အခြင်းအရာတို့ဖြင့်"ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေ့အတိုင်းပင်တည်း။] ဣမာနိ-ဤသည်တို့ကား၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဓမ္မိကာနိ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌ ပနာနိ-တို့တည်း။

၇။ အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာ

၃၉၈။ အထ ခေါ အာယသ္မာ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ဘန္တေ, အတ္တာဒါနံ-မိမိသည် ယူထိုက်သော အဓိကရုဏ်းကို၊ အာဒါတုကာမေန-ယူလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကတမင်္ဂ်သမန္နာဂတံ-အဘယ်မျှလောက်သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒါတဗ္ဗံ-ယူထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဥပါလိ ၊ပေ၊ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ ၊ပေ၊ အာဒါတဗ္ဗံ။

(၁) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ-ဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ (ကား)၊ အဟံ-သည်၊ ယံ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-အကြင်သို့သော ဤအတ္တာဒါနကို၊ အာဒါတုကာမော-ယူခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒါတုံ-ငှာ၊ ကာလောနုခေါ-သင့်လျော်သော အခါဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ နော (ကာလောနုခေါ)-သင့်လျော်သောအခါ မဟုတ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစားထိုက်၏၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော-လသော်၊ ဧဝံ-သို့၊ သစေ ဇာနာတိ-အံ့၊ (ကား-အာဘယ်သို့ သိသနည်း၊) ဣမံ အတ္တာဒါနံ, အာဒါတုံ-ငှာ၊ အကာလော-မသင့်လျော်သော အခါတည်း၊ နော ကာလော-သင့်လျော်သောအခါ မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ သိအံ့၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ နအာဒါတဗ္ဗံ-ထိုက်။ [နောက်နောက်ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

(၂) တေနု ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဥတ္တရိ-အထက်၌၊ (တစ်ဆင့်တက်၍)၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ (ကား) ၊ပေ၊ ဣဒံ အတ္တာဒါနံ-သည်၊ ဘူတံနုခေါ-ဟုတ်မှန်လေသလော၊ ဥဒါဟု, နော ဘူတံနုခေါ-မဟုတ်မမှန်လေသလော၊ (၃) အတ္ထိသဒ္ဓိတံနုခေါ-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်လေသလော၊ နော အတ္ထိသဒ္ဓိတံ နုခေါ-စီးပွားနှင့် မစပ်ယှဉ်လေသလော။

(၄) အဟံ ၊ပေ၊ အာဒိယမာနော-ယူလသော်၊ သန္ဒိဋ္ဌေ-သန္ဒိဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝါ-ထိုဤ အရပ်, ပေါင်းဆုံလတ်၍, တွေ့မြင်အပ်ဖွားကာမျှ ဖြစ်ကုန်သော၊) သမ္ဘတ္တေ-သမ္ဘတ္တဖြစ်ကုန်သော၊ (တကွ ဆည်းကပ်ဖေါ်, ဆည်းကပ်ဖက်ဖြစ်ကုန်သော)၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဓမ္မတော-အားဖြင့်၊ ဝိနယတော-အားဖြင့်၊ ပဝေ္ဓ-အသင်းအပင်းတို့ကို၊ (ဘက်သားတို့ကို၊) လဘိဿာမိနုခေါ-ရအံ့လော၊ နောလဘိဿာမိနုခေါ-လော၊ (၅) မေ-သည်၊ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒိယတော-ယူလသော်၊ သံယသ-သံယာတော်၏၊ တတော နိဒါနံ-ထိုအတ္တာဒါနဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍာနံ-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဝိဝါဒေါ-သည်လည်းကောင်း။ (သမထက္ခန္ဓက အဓိကရဏကထာ၌ ပေးခဲ့ပြီ။) သံယဘေဒေါ-သည်လည်းကောင်း၊ သံယရာဇိ-သည်လည်းကောင်း၊ သံယဝေဝတ္ထာနံ-သံယာ၏ အသီးအသီးပိုင်းခြား၍ တည်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သံယနာနာကရဏံ-သံယာ၏ အသီးအခြားပြုကြောင်း ကွဲပြားမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိနုခေါ-လော ၊ပေ၊ နော ဘဝိဿတိနုခေါ-လော ၊ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဋိဂ္ဂဟိတသမန္နာဂတံ-သော၊ အတ္တာဒါနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဒိန္နံ-ယူအပ်သည်၊ (သမာနံ-လသော်၊) ပစ္ဆာပိ-ယူပြီးရာ နောက်အခါ၌လည်း၊ အဝိပ္ပဋိသာရ ကရံ-နှလုံးမသာမယာဖြစ်ခြင်းကို မပြုတတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၈။ စောဒကေနပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗမမ္မကထာ

၃၉၉။ ဘန္တေ, စောဒကေန-စောဒကဖြစ်သော၊ ပရံ-သူတစ်ပါးကို၊ စောဒေတု ကာမေန-စေဒနာခြင်းငှာ အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကတိ-အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဗ္ဗတ္တံ-မိမိသန္တာန်၌၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ-ဆင်ခြင်၍၊ ပရော-ကို၊ စောဒေတဗ္ဗော-စောဒနာထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ (၁) စောဒကေန ၊ပေ၊ ဧဝံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရော-ထက်ဝန်း ကျင် စင်ကြယ်သောကိုယ် အကျင့်ရှိသူသည်၊ အမှိနုခေါ-ဖြစ်၏လော၊ ပရိသုဒ္ဓေန-သော၊ အစ္ဆိဒ္ဒေန-အပေါက်အကျား မရှိသော၊ အပ္ပဋိမံသေန-မသုံးသပ်အပ်, မသုံး သပ်ထိုက်သော၊ ကာယသမာစာရေန-နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သည်၊ အမှိနုခေါ-လော၊ မေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ သော ဓမ္မော-ဤ (ပရိသုဒ္ဓ အစ္ဆိဒ္ဒ အပ္ပဋိမံသဖြစ်သော) ကာယ သမာစာရဟူသော တရားသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိနုခေါ-ထင်ရှား ရှိ၏လော၊ ဥဒါဟု, နော (သံဝိဇ္ဇတိနုခေါ)-ထင်ရှား မရှိလေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆင်ခြင်ထိုက်၏။

ဥပါလိ, ဘိက္ခု-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေန ၊ပေ၊ သမန္နာဂတော-သည်၊ သစေ နု ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿ-ထိုရဟန်းကို၊ ဝတ္တာရော-ပြောဆိုမည့်သူတို့သည်၊ ဘဝန္တို့ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ ပြောဆိုကုန်မည်နည်း၊) ဣဃ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ကာယိကံ-ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ တာဝ သိက္ခသု-ကျင့်ကြံပါဦးလော။ (သူများကို မစောဒနာမီ, မိမိကိုယ် တိုင် ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါဦး-ဟူလို။) ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-လျှင်၊ အဿ-ကို၊ ဝတ္တာရော ဘဝန္တို့။

(၂) ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရသာထူး၊ (၃) သ ပြဟ္မစာရီသု-သီတင်းသုံးဖော် တို့အပေါ်၌၊ မေ-၏၊ အနာယာတံ-လွန်စွာထိပါးတတ်သော ဒေါသမရှိသော၊ မေတ္တံ-မေတ္တာရှိသော၊ စိတ္တံ-သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတံနုခေါ-ရှေးရှု ကပ်၍တည်၏လော၊ (၄) အဟံ-သည်၊ ဗဟုဿုတော-သည် ၊ပေ၊ အမှိနုခေါ-ဖြစ်၏လော၊ ယေ တေ ဓမ္မာ အာဒိ ကလ္လာဏာ ၊ပေ၊ အဘိဝဒန္တို့၊ တထာရူပါ မေ ၊ပေ၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ-နသည်၊ ဟောန္တို့ နုခေါ-ဖြစ်ကုန်၏လော။ (သမထက္ခန္ဓက, ဥဗ္ဘာဟိကာယဝူပသမန ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ၊ပေ၊ အာဂမ်-မိမိသူတစ်ပါး, စီးအပွားတို့ လာရာ လာကြောင်း ဖြစ်သော ပါဠိတော်ကို၊ တာဝ ပရိယာပုဏာသု-သင်ယူပါဦးလော။

(၅) မေ-၏။ ဥဘယာနိ ၊ပေ၊ အနုဗျဥ္ဇနသော။ [ဥဒ္ဓေါ်ဟိကာယ ဝူပသမန ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပေ၊ နော စေ ဟောန္တိ (ဧဝံသတိ၊ အာဝုသော, ဣဒံ-ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်မြို့၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ (ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ပုဗ္ဗော-မေးအပ်သည်၊ (သမာနော-သော်၊) နု သမ္မာယတိ-ပြည့်စုံစွာ မဖြေနိုင်ပါ။ [ရှေးနိဿယ၌ "နု သမ္မာဒယတိ-မပြီးစီးစေနိုင်" ဟု ရှိ၏။] ဣဃ ၊ပေ၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပရိယာပုဏာသု-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာရော ဘဝန္တိ ၊ပေ။

၉။ စောဒကေန ဥပဒ္ဒါပေတဗ္ဗမ္မ။ ။ စောဒကေန ၊ပေ၊ ကတိဝမ္မေ-အဘယ်မျှလောက်သော တရားတို့ကို၊ အဒ္ဓတ္တံ-၌၊ ဥပဒ္ဒါပေတွာ-ရှေးရှု တည်စေပြီး၍၊ (ဖြစ်စေပြီး၍) ၊ပေ၊ (၁) ကာလေန-၌၊ ဝက္ခာမိ-ပြောအံ့၊ (စောဒနာအံ့)။ အကာလေန-မသင့်လျော်သောအခါ၌၊ နော (ဝက္ခာမိ)။ (၂) ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သော အကြောင့်ဖြင့် ၊ပေ၊ (၃) သဏှေန-သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့် ၊ပေ၊ (၄) အတ္ထသဉ္ဇိတေန-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားဖြင့် ၊ပေ၊ (၅) မေတ္တာစိတ္တော-မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝက္ခာမိ၊ ဒေါသန္တရော-ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) နော (ဝက္ခာမိ)-အံ့။

၁၀။ စောဒကစုဒိတပဒ္ဓိသံယုတ္တကထာ

၄၀၁။ အဓမ္မစောဒကသ-အဓမ္မဖြင့် စောဒနာသော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌)၊ ကတိဟိ, အာကာရေဟိ-အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဋိသာရော-နှလုံးမသာမယာခြင်းကို၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော-ဖြစ်စေထိုက်ပါသနည်း ၊ပေ၊ အာယသ္မာ-သည်၊ အကာလေန-၌၊ စောဒေသိ-စောဒနာဘိ၏၊ ကာလေန-၌၊ နော စောဒေသိ-မစောဒနာ၊ တေ-၏။ ဝိပ္ပဋိသာရာယ-နှလုံးမသာမယာခြင်းငှာ၊ အလံ-ထိုက်၏။ [ပြအပ်ခဲ့သော အဂ်ါ ၅ ပါးကိုပင် ဟောတော်မူသည်။] အဓမ္မစောဒကသ ၊ပေ၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ တံ-ထိုသို့ ဝိပ္ပဋိသာရကို ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကိသဟေတု-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ (ဟိ)-ကြောင့်။ [ယထာကား နိပါတ်တည်း။] အညောပိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသည်၊ အဘူတေန-မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းဖြင့်၊ စောဒေတဗ္ဗံ-စောဒနာထိုက်၏ ဟူ၍၊ (စောဒနာ၌ရ၏ ဟူ၍)၊ နု မညေယျ-မမှတ်ထင်တော့ရာ၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်တည်း၊. . . "အဓမ္မစုဒိတကသ-အဓမ္မဖြင့် စောဒနာအပ်သော (စောဒနာခံရသော)" ဟု အနက်ဆိုပါ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို "အာယသ္မာ-ကို၊ အကာလေန-၌၊ စုဒိတော-စောဒနာအပ်ပြီ၊ (စောဒနာခံရပြီ) ၊ပေ၊ တေ-၏၊ အဝိပ္ပဋိသာရာယ-နှလုံးမသာမယာ မဖြစ်ခြင်းငှာ၊ အလံ-၏" ဤသို့ ပေးပါ။ [သုဏ္ဏပကွဲ၌ လွယ်ပြီ။]

စောဒကရဟန်း နလုံးသွင်းထိုက်သော တရား။ ။ ကာရုညတာ-သနားခြင်း ကရုဏာလည်းကောင်း၊ [ကရုဏာယေဝ+ကာရုည၊ ကာရုည ယေဝ+ကာရုညတာ။] တစ်နည်း, ကာရုညတာ-သနားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ [ကာရုည+ယသ+အတ္ထိတိ ကာရုညော၊ ကာရုညသ+ဘာဝေါ ကာရုညတာ၊ ဤကာရုညတာဖြင့် ကရုဏာ စျာန်ကိုလည်းကောင်း, ကရုဏာစျာန်၏ ရှေးအဖို့ဌာဖြစ်သော ကာမာဝစရကရုဏာကိုလည်းကောင်း ယူပါ။ [ဟိတေသိကာ-စီးပွားကို ရှာတတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုကမ္ပိတာ-စီးပွားဖြင့် ချီးမြှောက်တတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ [ဤ ၂ ပုဒ်ဖြင့် မေတ္တာစျာန်ကိုလည်းကောင်း, မေတ္တာစျာန်၏ ရှေ့အဖို့ဌာဖြစ်သော ကာမာဝစရမေတ္တာကိုလည်းကောင်း ယူပါ။ ဤ "အနုကမ္ပိ" ပုဒ်၏ အနုဂ္ဂဟအနက်ဟောနိုင်ပုံကို သီလက္ခန် လောဟိစ္စသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ, လောဟိစ္စ ပြာဟ္မဏနုယောဂကထာ၌ ပြထားပြီ။] အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတာ-အာပတ်မှ, ထမြောက်စေလိုသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ["အာပတ္တိတော ဝုဋ္ဌာပေတွာ" စသော အဋ္ဌကထာကိုထောက်၍ "အာပတ္တိဝုဋ္ဌာပနတာ" ဟု ရှိသင့်၏။] ဝိနယပုရေက္ခာရတာ-ဝိနည်းကို ရှေ့သွားပြုသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။. . . စုဒိတကေန ၊ပေ၊ ဒ္ဒိသု ဓမ္မေသု-တို့၌ သစ္ဆေစ-မှန်ကန်သော စကား၌လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ-အမျက်မထွက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-တည်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။. . . နဝမော-သော၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကော-တည်း၊ ဣမမ္ပိ ခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ တီသ-သုံးဆယ်တည်း။

ဤ တသ-ထို ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား။. . .

ဥပေါသထေ-၌၊ ယာဝတိကံ-၃ ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပါပဘိက္ခု-သည်၊ နှ နိက္ခမိ-မထွက်၊ မောဂ္ဂလ္လာနေန-သည်၊ နိစ္ဆဒ္ဒေါ-ထွက်စေအပ်၏၊ ဇိနသာသနေ-၌၊ အစ္ဆေရာ-အံ့ဖွယ် ၈ ပါး၊ နိန္နာ-နိမ့်၏၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-အစဉ်အတိုင်းသောသိက္ခာ၊ ဌိတ ဓမ္မော-၏၊ နာတိက္ကမ္မ-မလွန်၊ ကုဏပ-အကောင်ပုတ်၊ ဥက္ခိပတိ-ပစ်လွှင့်၏၊ သံယော-သည်၊ ဥက္ခိပတိ-နှင်ထုတ်၏၊ သဝန္တိယောစ-ချောင်းငယ်, မြစ်ငယ်တို့သည်လည်း၊ ဇဟန္တိ-ကုန်၏။

သဝန္တိ-ငယ်၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ-နှ၏၊ ဧကရသ-တစ်ခုတည်းသောအရသာ၊ ဝိမုတ္တိ-ဝိမုတ္တိရသ၊ ဗဟု-များသော ရတနာရှိ၏။ [ရှေးနိဿယ၌ "များသော ရဟန်း" ဟု ရှိ၏။] ဓမ္မဝိနယောပိ-သည်လည်း၊ ဗဟု-များသော သတိပဋ္ဌာန်စသော ရတနာရှိ၏၊ ဘူတာ-တိမိစသော ကြီးသောသတ္တဝါတို့၊ အဋ္ဌာရိယပုဂ္ဂလာ-တို့၊ သမုဒ္ဒ-ကို၊ ဥပမံ ကတ္တာ-၍၊ သာသနေ-၌၊ ဂုဏ်-ဂုဏ်ကို၊ ဝါစေသိ-ပို့ချတော်မူပြီ။

ဥပေါသထေ-၌၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ (သုဏာတိ)၊ အမ္မေ-တို့ကို၊ ကောစိ နဇာတိ၊ ပဋိစ္ဆေဝ-လျှင်၊ ဥဗ္ဗန္ဓိ-ပေသလဘိက္ခုတို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ("ဥပဗျာယန္တိ" ဟု ဆိုလို လျက် ဂါထာဖြစ်၍ "ဥဗ္ဗန္ဓိ" ဟု ဆိုသည်။) ဧကော-တစ်ခုသော ပါတိမောက္ခဗျပန၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် "နဝါ" တိုင်အောင်ပေး။) ဒသမာနိ-ဆယ်ခုမြောက်သော ပါတိ မောက္ခဗျပနတို့၊ သီလ-သီလဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အာစာရ-အာစာရဝိပတ္တိကို လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌ-ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အာဇီဝ-အာဇီဝဝိပတ္တိကိုလည်း ကောင်း၊ စတုဘာဂိကေ-၄ ပါးသော ဝေဘန်ခြင်း၌၊ ဝုတ္တာ-ပြီ။

ပါရာဇိကဋ္ဌ-ပါရာဇိကအာပတ်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋ်-ကိုလည်း ကောင်း၊ ပဋ္ဌဘာဂေသု-၅ ပါးသော ဝေဘန်ခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ သီလာစာရဝိပတ္တိစ- သီလဝိပတ္တိ, အာစာရဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဝိဓိ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး သော အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ အကတာယစ-မပြုအပ်သေးသော အဆုံးဖြတ် နှင့် (တကွ) လည်းကောင်း၊ ကတာယစ-နှင့် (တကွ) လည်းကောင်း၊ ဆဘာဂေသု- ခြောက်ပါးသော ဝေဘန်ခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တာ။

ပါရာဇိကဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဒုဋ္ဌာသီတဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ (သတ္တ ဘာဂေသု) ဝုတ္တံ၊ ယာ သီလာစာရဝိပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ ယာ ဒိဋ္ဌိ အာဇီဝ ဝိပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတာ-ဤဝိပတ္တိ ၄ ပါးတို့ကို၊ တေန ကတာ ကတေန-ထိ ပြုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်, မပြုအပ်သေးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် (တကွ)၊ ဧဝံ-သို့၊ ယထာဘူတေန-ဟုတ်မှန်သောတိုင်းသော သဘောရှိသော၊ ဉာယ တော-အသင့်အားဖြင့်၊ (နည်းအားဖြင့်) နဝဝိဓာ-၉ ပါး အပြားရှိကုန်၏ ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-နှ်ပြီ။

ပါရာဇိကော-ပါရာဇိကကျသောရဟန်း၊ ဝိပ္ပကတာ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော ပါရာဇိကကထာ၊ ပစ္စက္ခာတော-ပယ်စွန့်သောရဟန်း၊ တထေဝစ-ထို့အတူ မဆုံး ဖြတ်အပ်သေးသော သိက္ခာ ပစ္စက္ခာတကထာ၊ ဥပေတိ-ရောက်၏၊ ပစ္စာဒိယတိ- ၏၊ ယာ ပစ္စာဒါနကထာစ-အကြင် ပစ္စာဒါနနှင့်စပ်သောစကား၊ သီလာစာရဝိပတ္တိ စ-၌လည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ-၌လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကိတံ-မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထို ပါတိမောက္ခ ဗျပနဏ္ဍိ၊ ဒသမာ-ဆယ်ပါးပြား၏ဟူ၍၊ ဝိဇာနာထ-ကုန်။

ဘိက္ခု-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝိပသ္သတိ-မြင်၏၊ အညောစ- သည်လည်း၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ အာရောစယတိ-ပြော၏။ (ရှေးနိဿယ၌ "ဝိပသ ညော စာဇ်ရောစတိ" ဟု ရှိ၏၊ "အညောစ-သည်လည်း၊ ဝိပသ-မြင်၍၊ အာရော စေတိ-ပြော၏" ဟု ပေး။) သောယေဝ-ထို ပါရာဇိကကျသော ရဟန်းသည်ပင်၊

တသ-ထို ပါတိမောက် တန့်ထားမည့်ရဟန်းအား၊ အက္ခာတိ-ပြောဏ်။ သော-ထို အပြောခံရသော ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ပါတိမောက်ကို၊ ဌပေတိ-တန့်ထား၏။

ရာဇ စောရဂ္ဂဒကာစ-မင်းအန္တရာယ် ၊ပေ၊ ရေအန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ မနုဿ အမနုဿာစ-လည်းကောင်း။ ဝါဠသရီသပါ-လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတြဟ္မံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒသန္နံ-၁၀ ပါးသောအန္တရာယ်တို့တွင်၊ အညတရေန-သော၊ အန္တရာယေန-ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌာတိ-၏။ တသ္မိံဝါ-ထိုကျောင်းဌ်သော်လည်းကော်ာင်း၊ ဓမ္မိကာ ဓမ္မိကာစေဝ-ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပန, အဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပနတို့ကို၊ ယထာမဂ္ဂေန-အစဉ်အားလျော်သဖြင့်၊ (ဇာနာထ-ကုန်လတ့)။

ကာလ-သင့်လျော်သောအခါ၊ ဘူတ-ဟုတ်မှန်သောစကား၊ အတ္ထသဏ္ဌိတံ-စကား၊ လဘိဿာမိ-အံ့၊ ဘဝိဿတိ-လတံ့၊ ကာယဝါစသိတာ-စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်, နှုတ်အကျင့်၊ မေတ္တာ-မေတ္တာစိတ်၊ ဗာဟုဿစ္စံ-များသော သုတရှိသူ၏အဖြစ်၊ ဥဘယာနိ-၂ ပါးစုံသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်တို့။

ကာလဘူတေန-သင့်လျော်သောအခါ, ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဍေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထမေတ္တေန-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကား, မေတ္တာစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒယေ-ရာ၏၊ အဓမ္မေန-ဖြင့်၊ (စောဒကဿ-အားလည်းကောင်း၊) တထာ-ထိုအဓမ္မဖြင့်၊ စုဒိတဿစ-၏လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဋိသာရံ-ကို၊ ဝါစာ-ဖြင့်၊ အဝိနောဒယေ-မဖျောက်နိုင်ရာ၊ (ဆဋ္ဌမူအတိုင်း ပေး၏၊) ဓမ္မစောဒ စုဒိတဿ-တရားဖြင့် စောဒနာတတ်သော ရဟန်း, စောဒနာအပ်သော ရဟန်း၏၊ ဝိပ္ပဋိသာရော-ကို၊ (ဝိဘတ္တိဝိပ္ပလ္လာသ)၊ ဝိနောဒေတိ-ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

ကရုဏာ-လည်းကောင်း၊ ဟိတာ-စီးပွားကို လိုလားခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုကမ္ပိ-စီးပွားဖြင့် ချီမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌာနံ-အာပတ်မှ ထစေလိုခြင်းလည်းကောင်း။ ပုရေက္ခာရတာ-ဝိနည်းကို ရှေးရှုသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စောဒကဿ-၏၊ ပတိပတ္တိ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ သမ္ဘုဒ္ဓေန-သည်၊ ပကာသိတာ-ပြီ။ သစ္စေစေဝ-ဌ်လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေ-ဌ်လည်းကောင်း၊ စုဒိတဿေဝ-၏သာ၊ ဓမ္မတာ-ကျင့်ရာသောသဘောဟူ၍၊ (ပကာသိတာ-အပ်၏၊) ဣတိ-တဿုဒ္ဒါန စကားရပ်, အပြီးသတ်တည်း။

ပါတိမောက္ခဌပနက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခုနိုက္ခန္ဓက

၁။ ပဌမဘာဏဝါရ မဟာပဇာပတိဂေါတမီဝတ္ထု

(၄၀၂)။ ဘဂဝါ, သင်္ကေသု-သင်္ကာဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌၊ ကပိလဝတ္ထုသို့-ကပိလဝတ္ထုနေပြည်တော်၌၊ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ နိဂြောဓာရာမေ-နိဂြောဓရုံကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ အထ-၌၊ မဟာပဇာတိ-မဟာပဇာပတိမည်သော၊ ဂေါတမီ-ဂေါတမီသည်၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ, သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ မာတုဂါမော-မာတုဂါမသည်၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော-သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ ဝါ-အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ-အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်လုပ် ကုန်ပေး, နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇ-ကပ်ရောက်ခွင့်ကို၊ (ရှင်အဖြစ်, ရဟန်းအဖြစ်ကို၊) လဘေယျ-ရပါစေလော၊ ဝါ-ရပါရစေ၊ (တစ်နည်း) ဘန္တေ, မာတုဂါမော ၊ပေ၊ လဘေယျ-ရပါမူကား၊ သာဓု-ကောင်းပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဂေါတမီ-ဂေါတမီ၊ အလံ-မသင့်၊ တေ-အား၊ မာတုဂါမဿ-၏ ၊ပေ၊ အနဂါရိယံ, ပဗ္ဗဇာ-သည်၊ မာ ရုစိ-မနှစ်သက်နှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပယ်မြစ်တော်မူပြီ။) (၂ ကြိမ်မြောက်, ၃ ကြိမ်မြောက် လျှောက်ရာ၌လည်း ပယ်မြစ်တော်မူသည်။) အထ-၃ ကြိမ်တိုင်တိုင် ပယ်မြစ်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ မဟာပဇာ ပတိ, ဂေါတမီ-သည်၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ နှ အနုဇာနာတိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ ဣတိ-ဤသို့ တွေးမ၍၊ ဒုက္ခိ-စိတ်ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ ဒုမ္မနာ-မကောင်းသော စိတ်ရှိသည်၊ အဿု မုခီ-မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ရုဒမာနာ-ငိုလျက် ၊ပေ၊ ပက္ကမိ-ဖဲသွား ပြီ။ ("မဟာ ပဇာပတိ ဂေါတမီ" အမည်ရပုံကို ဦးကာ၌ ကြည့်ပါ၊ "ဒုက္ခိ ဒုမ္မနာ" ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ သုဒိန္နကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။)

အထ ဘဂဝါ ယေန ဝေသာလီ ၊ပေ၊ ကူဋာဂါရသာလာယံ။ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်ဒက (၂၅၈, ၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ မဟာပဇာပတိ ၊ပေ၊ ကေသေ-ဆံပင်တို့ကို၊ ဆေဒါပေတွာ-ဖြစ်စေပြီး၍၊ ကာသာယာနိ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ အစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးလွှမ်း၍၊ (ဝတ်၍)၊ သမ္မဟုလာဟိ-နှ်သော၊ သာကီယာနီဟိ-သာကီဝင် မင်းသွီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယေနဝေသာလီ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အထ-ကူဋာဂါရသာလာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ သူနေဟိ-ဖူးရောင်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ရဇေကိဏ္ဏေန-မြေဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်သော၊ ဂတ္တေန-ကိုယ်ဖြင့်။ (ဤ ၄ ပုဒ်ကား ဣတ္ထာမျှတလက္ခဏာတည်။) ဒုက္ခိ ၊ပေ၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ-တံခါးမုခ်၏ ပြင်ဘက်၌၊ အဋ္ဌာသိ-တည်နေပြီ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဒ္ဒသ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ဂေါတမီ-မီ၊ ကိသ - ကြောင့်၊ တွံ-သည်၊ သူနေဟိ

၊ပေ၊ ဌိတာ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ အာနန္ဒ, ဟိ (ယသ္မာ)-ကြောင့် ၊ပေါန အနုဇာနာတိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ တထာ-ထို့ကြောင့်ပါတည်း။ ["ထို့ကြောင့် တံခါးမုခ်ပြင်ဘက်၌ တည်နေရပါသည်" ဟူလို။] ဣတိ-ပြီ၊ ဂေါတမီ, တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယာဝ-အကြင်မျှသောလောက် ကလ၌ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဇ္ဈ-ရှင်အဖြစ်ကို၊ ယာစာမိ-တောင်း၏။ တာဝ-ထိုမျှလောက်ခွင့်တောင်းနေသးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ မုဟုတ္တံ-မျှ၊ ဣဓေဝ-ဤအရပ်၌ပင်၊ (ဤနေရာ၌ပင်)၊ ဟောဟိ-ဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ။ [ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာ သည် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ရဟန်းပြုခွင့်မရ၍ ငိုနေကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ရဟန်းပြုခွင့် ပေးဖို့ရန်ကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်သည်။]

(သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်၍ ပယ်မြစ်တော်မူသောအခါ) အဟံ-သည်၊ အညေနပိ ပရိယာယေန-တစ်ပါးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ (အခြား ပရိယာယ်ဖြင့်လည်း) ၊ပေ၊ ယန္တူန ယာစေယ္ယ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစ၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, မာတုဂါမော ၊ပေ၊ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ, သောတာပတ္တိဖလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အရဟတ္တဖလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သစ္ဆိကာတုံ-မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ၊ ဘဗ္ဗောနုခေါ-ထိုက်ပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာနန္ဒ ၊ပေ၊ ဘဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ, မာတုဂါမော ၊ပေ၊ သစေ ဘဗ္ဗော-အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘန္တေ, မဟာပဇာပတိ, ဂေါတမီ-သည်၊ ဘဂဝတော-အား၊ ဗဟူပကာရာ-များသောလျှော်သောကျေးဇူးကို ပြုခဲ့ပါ၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ မာတုစ္ဆာ-မယ်တော်၏ညီမလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ["မာတုစ္ဆာ မာတုဘဂိနီ" ဟူသော အဘိဓာန်အတိုင်း ပေးပါ၊ ရှေးနိဿယ၌ "မိထွေးတော်ရင်းပါတည်း" ဟု ပေး၏။] (ဘဂဝတော-ကို၊) အာပါဒိကာ-ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်စေပါ၏၊ ပေါသိကာ-မွေးမြူပါ၏၊ ခီရဿ-နို့ရည်ကို၊ ဒါယိကာ-ပေးပါ၏၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဇနေတ္တိယာ-မယ်တော်ရင်းသည်၊ ကာလက်တာယ-နတ်ရွာစံလသော်၊ ထည်-နို့ရည်ကို၊ ပါယေသိ-သောက်စေပါပြီ၊ (တိုက်ကျွေးခဲ့ပါပြီ၊) ["ခီရဿ ဒါယိကာ" ကို ထပ်၍ဖွင့်သည်။] ဘန္တေ, သာဓု ၊ပေ၊ လဘေယျ-ရပါစေလော၊ ဣတိ-ပြီ။

အာနန္ဒ ၊ပေ၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂရုဓမ္မေ-ဂရုဓမ်တို့ကို၊ (အလေးပြုထိုက်သော တရားတို့ကို၊) သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-အကယ်၍ လက်ခံနိုင်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာဝ-ထို ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးကို လက်ခံခြင်းသည်ပင်၊ အဿာ-ထို ဂေါတမီ၏၊ ဥပသမ္ပဒါ-မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဘိက္ခုနီအဖြစ်သည်၊) ဟောတု- ဖြစ်စေလော။

အဋ္ဌဂရုဓမ္မ။ ၄၀၃။ (၁) ဝဿသတူပသမ္ပန္နာယ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ အနှစ်တစ်ရာရှိသော၊ (ရဟန်းအဖြစ်ပြီး၍ အနှစ်တစ်ရာရှိသော)၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ တဒဟုပသမ္ပန္နသ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုတစ်ရက်သာရှိသေးသော၊ (ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍ တစ်ရက်သာရှိသေးသော၊) ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌)၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-နေရာမှရှေးရှုထပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္ဇလိကမ္မံ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ သာမီစိကမ္မံ-အရိုအသေပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ အယမ္ပိဓမ္မော-ဤတရားကိုလည်း၊ သက္ကတ္တာ-ကောင်းစွာပြု၍၊ ဂရုံကတ္တာ-အလေးပြု၍၊ မာနေတ္တာ-မြတ်နိုး၍၊ ပူဇေတ္တာ-ပူဇော်၍၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်၏ အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်၊ (အသက်ထက်ဆုံး)၊ အနတိက္ကမနီယော-မလွန်ကျူးအပ်, မလွန်ကျူးထိုက်။ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

(၂) ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ အဘိက္ခုကေ-(တစ်ယူဇနာဝက်အတွင်း၌ ဩဝါဒပေးမည့်) ရဟန်းမရှိသော၊ အာဝါသေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ (အရပ်၌)၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ နဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ (၃) အန္တေဝါသိကေန-အစဉ်အားဖြင့် လခွဲတိုင်း၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဘိက္ခုသံဃတော-မှ၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဥပေါသထ ပုစ္ဆကဉ္စ-ဥပုသ်နေ့ကို မေးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဩဝါဒူပသက်မနဉ္စ-ဩဝါဒခံယူဖို့ရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်တောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စာသီသိတဗ္ဗာ-တောင့်တထိုက်ကုန်၏၊ (၄) ဝဿံဝုဋ္ဌာယ-မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဥဘတောသံဃေ-(ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီအားဖြင့်) ၂ ဖက်သော သံဃာ၌၊ တီဟိ, ဌာနေဟိ-အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေနဝါ-အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ-ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ["အပြစ်ပေါ်က ပြောဆိုဖို့ရန် အပ်နှံရာ၏" ဟု သဒ္ဒတ္ထပေးပါ၊ ပဝါရဏာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ပါစိတ်ဘောဇနဝဂ်, ပဌမပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

(၅) ဝရုဓမ္မံ-ကြီးလေးသော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နာယ-ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဥဘတောသံ်ယေ-၌၊ ပက္ခမာနတ္တံ-ပက္ခမာနတ်ကို၊ စရိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ (၆) ဒွေ ဝဿာနိ-တို့ပတ်လုံး၊ ဆသု-နှစ်သော၊ ဓမ္မေသု-သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခိတ သိက္ခာယ-ကျင့်အပ်ပြီးသောသိက္ခာရှိသော၊ သိက္ခမာနာယ-သိက္ခမာန်၏၊ ဥဘတောသံ်ယေ-၌၊ ဥပသမ္ပဒါ-မြင့်မြတ်သောပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝါ-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗာ-ရှာမှီးထိုက်၏။

(၇) ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ကေနစိ-သော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ နဲ အက္ကောသိတဗ္ဗော-မဆဲရေးထိုက်၊ နဲ ပရိဘာသိတဗ္ဗော-ဘေးကိုပြု၍ မခြိမ်းချောက်ထိုက်၊ (၈) အဇ္ဈတ္တေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ဘိက္ခုသု-

တို့၌၊ ဝစနပထော-ပြောဆိုဆုံးမခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ (သြဝါဒပေးမှု, အနုသာသန ပြုမှုကို၊) သြဝဒြော-တားမြစ်တော်မူအပ်၏။ (အဝရှေးရှိသော+ဝရဓာတ်+တပစ္စည်း၊ "ပိတ်ဆို့တော်မူအပ်၏" ဟု ရှေးကပေး၏။) ဘိက္ခုနီ-တို့၏၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့၌၊ ဝစနပထော-ကို၊ အနောဝဒြော-တားမြစ်တော်မမူအပ်။ [သစေ အာနန္ဒစသော နိဂုံးဝါကျ လွယ်ပြီ၊ ဤ ဂရုဓမ်ရှစ်ပါး၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာ ပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊ ဤဋီကာ၌လည်း ဖွင့်ထားသေး၏။]

💬 အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ ဂရုဓမ္မေ-ဂရုဓမ်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-သင်ယူပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ဂေါတမိ ၊ပေ၊ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာသိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပဒါ ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်။ (ထို့နောက် "ဝဿသတူပသမ္ပန္နာယ ဘိက္ခုနိယာ" စသည်ဖြင့် ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးကို ပြောပြသည်။) ဣတိ-ပြီ၊ ဘဒ္ဒေ, အာနန္ဒ, သေယျထာပိ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒဟရော-ငယ်သော၊ ယုဝါ-နုပျိုသော၊ မဏ္ဍနကဇာတိကော-တန်ဆာဆင်တတ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော၊ သီသံ နှ ဟာတော-ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော၊ (ခေါင်းလျှော်ပြီးသော)၊ ဣတ္ထိဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ [အနီးဖြစ်သော "ပုရိသောဝါ" ပုဒ်ကိုငဲ့၍ "ဒဟရော" စသည်ဖြင့် ရှိသည်၊ "ဒဟရာ-သော၊ ယုဝတီ-သော၊ မဏ္ဍနကဇာတိကာ-သော၊ သီသံ နဟာတာ-သော၊ ဣတ္ထိဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဟရော-သော ၊ပေ၊ သီသံ နဟာတော-သော၊ ပုရိသောဝါ သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဤသို့ လိန်ပြင်၍သော်လည်း ပေးပါ။] ဥပ္ပလမာလံဝါ-ကြာဖြူ, ကြာနီ, ကြာညိုပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝဿိကမာလံဝါ-မိုးစွေပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မြတ်လေး (စပယ်)ပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိမုတ္တကမာလံဝါ - လံပူးပန်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (စစ်ကြီးပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊) လဘိတ္တာ-ရ၍၊ ဝါ-ရလသော်၊ ဥဘောဟိ-၂ ဖက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ-လက်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ-ခံယူ၍၊ ဥတ္တမင်္ဂေ-မြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော၊ သီရသ္မိं-ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေယျ သေယျထာပိ-တည်စေရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

(ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်အား "ဘဒ္ဒေ, မဟာပဇာပတိယာ, ဂေါတမိယာ-သည်၊ အဋ္ဌ, ဂရုဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ-လက်ခံအံ့ပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဘဂဝတော-၏၊ မာတုဋ္ဌာ-သည်၊ ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ" ဟု လျှောက်သည်။) အာနန္ဒ,. မာတုဂါမော-သည် ၊ပေ၊ သစေ နာလဘိဿ-အကယ်၍ မရအုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာနန္ဒ, ပြဟ္မစရိယ်-မြတ်သောအကျင့်ဟူသော သာသနာတော်သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ-ကြာမြင့်သော တည်ခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်၊ အဘဝိဿ-ဖြစ်ရာပြီ၊ ဝဿသဟဿံ-

အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော - သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော သာသနာတော်သည်၊ တိဋ္ဌေယျ-တည်ရာ၏။ အာနန္ဒ, ယတောစ-အကြင်အခါ၌ ကား၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတော ဒါနိ-(မာတုဂါမ၏ ရဟန်းပြုရာ) ယခုအခါ၌ ၊ပေ၊ နိ ဘဝိဿတိ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌေဝဿသတာနိ-အနှစ်ငါးရာပတ်လုံးသာ၊ သဒ္ဓမ္မော, ဌဿတိ-တည်တော့လတ္တံ့။

အာနန္ဒ, သေယျထာပိ-ကား၊ ဗဟုတ္ထိကာနိ-များသော မိန်းမရှိကုန်သော၊ အပ္ပပုရိသကာနိ-နည်းသော ယောကျ်ားရှိကုန်သော၊ ယာနိ ကာနိစိ ကုလာနိ-အကြင် ကြွင်းမဲ့ညီသုံ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့သည်၊ (အိမ်တို့သည်၊ သန္တိ)။ တာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကုမ္ဘထေနကေဟိ-အိုးခွံတည်သော မီးရောင်ဖြင့် ခိုးတတ်ကုန်သော၊ စောရေဟိ-သူခိုးတို့သည်၊ သုပ္ပဓံသိယာနိ-လွယ်ကူစွာဖျက်ဆီးအပ် ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ သေယျထာပိ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ, ယသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-အကြင် တရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာ၌၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊ လဘတိ၊ တံ ဗြဟ္မစရိယံ-ထို မြတ်သောအကျင့်ဟူသော ဓမ္မဝိနယသည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ, နိ ဟောတိ-နိုင်။

☰ အာနန္ဒ, သေယျထာပိ-ကား၊ သမ္မဋ္ဌေ-ပြည့်စုံသော၊ သာလိခေတ္တေ-သလေးလယ်၌၊ သေတဋ္ဌိကာနာမ-ဖြူအောင်နှိပ်စက်တတ်သော ဖလံဖြူနာမည်သော၊ ရောဂဇာတိ-ရောဂါမျိုးသည်၊ နိပတတိ-ကျအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ကျလသော်၊ တံသာလိခေတ္တံ-သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ, 'နိ ဟောတိ သေယျထာပိ-'ကဲ့သို့ ၊ပေ၊ အာနန္ဒ, သေယျထာပိ-ဥပမာတစ်နည်းအား၊ သမ္မဋ္ဌေ, ဥစ္ဆုခေတ္တေ-ကြံခင်းဌ၌၊ မဇ္ဇိဋ္ဌိကာနာမ-ထန်ကျင့် အသွေးကဲ့သို့ နီတွေးသောအဆင်းရှိအောင် ပြုတတ်သော ပျိုးမည်သော၊ ရောဂဇာတိ-သည်၊ နိပတတိ-အံ့၊ ဧဝံ ၊ပေ၊ နဟောတိ။

အာနန္ဒ, သေယျထာပိ-ကား၊ ပုရိသော-သည်၊ မဟတာ-ကြီးစွာသော၊ တဠာကဿ-တစ်ဘက်ဆည်ကန်၏၊ အာဠိ-ကန်ပေါင်ကန်ရိုးကို၊ ဥဒကဿ-၏၊ ယာဝ အနတိက္ကမာနာယ ဧဝ-မကျော်လွန်နိုင်ခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှာသာ၊ ပဋိကစ္စေဝ-စောစောကပင်၊ ဗန္ဓေယျ သေယျထာပိ-ဖွဲ့ရာသကဲ့သို့၊ အာနန္ဒ, ဧဝမေဝ-လျှင် ၊ပေ၊ ဂရုဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပညတ္တာ-ပညတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယာဝဇီဝံ, အနတိက္ကမနီယာ-မလွန်ကျူးအပ်, မလွန်ကျူးထိုက်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ [ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အဋ္ဌ, ဂရုဓမ္မာ-တို့သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-နိုပြီ။

၄၀၄။ အထခေါ် မဟာပဇာပတိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) ဘန္တေ, ကထံ-လျှင်၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာသု သာကိယာနိသု-ဤသာကီဝင်အမျိုးသမီးတို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခူဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-ဘိက္ခုနီတို့ကို၊ ဥပသမ္ပာဒေတုံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ (ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ ထိုသာကီဝင် ဘိက္ခုနီတို့က၊) "အယျာ-အရှင်မသည်၊ အနုပသမ္ပန္နာ-ဥပသမ္ပန္နာ မဟုတ်ပါ၊ (ဘိက္ခုနီ မဟုတ်ပါ၊) မယဉ္စ-တပည့်တော်တို့သည်သာ၊ ဥပသမ္ပန္နာ-ကုန်သည်၊ အမှ-ကုန်ပြီ၊ ဟိ-မှန်ပါ၏။ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဘိက္ခူဟိ ဘိက္ခုနိယော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပညတ္တံ-အပ်ပါပြီ၊ (ဤသို့ပြောကြသည်၊ ထိုအကြောင်းကို မဟာပဇာပတိဂေါတမီက အရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်သည်၊ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်သောအခါ) "အာနန္ဒ, ယဒဂ္ဂေန-အကြင်နေ့ကို အစပြု၍၊ (သာရတ္ထအလို၊) ဝါ-အကြင်နေ့၌ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ-လက်ခံအပ်ကုန်ပြီ၊ တဒေဝ (တဒါ+ဧဝ)-ဂရုဓမ်မာ-ကရုဓမ်မာ၊ ဝါ-ကိုလက်ခံအပ်ရာ ထိုနေ့၌ပင်၊ သာ-ထိုဂေါတမီသည်၊ ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ယဒဂ္ဂေနာတိ ယသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တဒေဝါတိ တသ္မိံယေဝ ဒိဝသေ-ဝိမတိ။]

မဟာပဇာပတိဂေါတမီ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) ဘန္တေ အာနန္ဒ, အဟံ-သည်၊ ကေ-တစ်မျိုးသော၊ ဝဏ်-ဆုကို၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ယာစামি-တောင်းပါ၏။ (ကိုး) ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိနံစ-ရဟန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ ယထာဝုဏ္ဏံ, အဘိဝါဒနံ-ကို လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အနုဇာနာတု-ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ဣတိ, (ယာစামি) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်သောအခါ "အဌာနမေတံ ၊ပေ၊ အနုဇာနေယျ။ [သံယဘေဒကဋ္ဌာနက, လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မကထာကို နည်းမှီ၍ ပေးပါ။] အာနန္ဒ, ဒုရက္ခာတဓမ္မာ-မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော တရားရှိကုန်သော၊ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ-သာသနာတော်အယူမှ တစ်ပါးသော အယူရှိသော ဤတိတ္ထိတို့သည်၊ မာတုဂါမဿ-ကို၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဂရိဿန္တိနာမ-မပြုကြကုန်တုံသေး၏။ ကိမဂ်-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော-သည် ၊ပေ၊ အနုဇာနိဿတိ-ခွင့်ပြုတော်မူလတုံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်အား "ဘန္တေ, ဘိက္ခုနီနံ-ရဟန်းမတို့၏၊ ယာနိ တာနိ သိက္ခာပဒါနိ - အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဘိက္ခူဟိ-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သာမာဝေရဏာနိ-ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဘန္တေ, ကထံ-လျှင်၊ မယံ-တပည့်တော်

တို့သည်၊ တေသု သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမ-ကျင့်ကြံရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ [အဖြေဝါကျ၌ အနက်လွယ်ပြီ။] အထ မဟာပဇာပတိ ၊ပေ၊ အဝေါ်စ၊ (ကိုး) ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ယံ ဓမ္မံ-ကို၊ သုတ္တာ-နာယူ၍၊ ဧကာ-တစ်ယောက်ထည်းသည်၊ ဝူပကट္ဌာ-အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းဆိတ်သည်၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့သည်၊ အာတာပိနီ-ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္မပ္ပဓာန်လုလ္လဝီရိယရှိသည်၊ ပဟိတတ္တာ-ကိုယ်နှင့် အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝိဟရေယျ-နေရာပါ၏၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏ ၊ပေ၊ သံခိတ္တေန-အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ (တံ) ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတု-ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

ဂေါတမီ-မိ၊ တွံ, ယေ ဓမ္မေ-အကြင်တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျာသိ-သိရာ၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ သိရာသနည်း၊) ဣမေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ သရာဂါယ-ကာမရာဂ ဘဝရာဂနှင့် ဇာကွဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရာဂါယ-ရာဂဖြင့် မတပ်မက်ခြင်းငှာ၊ နော (သံဝတ္တန္တိ၊) သညောဂါယ-ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ယှဉ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဝိသညောဂါယ-ကာမရာဂ စသည်တို့နှင့် မယှဉ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ အာစယာယ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏ တိုးပွားခြင်းအကျိုးငှာ ၊ပေ၊ အပစယာယ-ဝဋ်ဒုက္ခကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ (နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ၊) မဟိစ္ဆတာယ-များသော အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ ၊ပေ၊ အပ္ပိစ္ဆတာယ-အလိုမရှိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ ၊ပေ၊ အသန္တုဋ္ဌိယာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ မတင်းတိမ် မရောင်ရဲခြင်းငှာ ၊ပေ၊ သန္တုဋ္ဌိယာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ ၁၂ ပါးသော သန္တောသဖြင့် တင်းတိမ်ရောင်ရဲခြင်းငှာ ၊ပေ၊ သင်္ဂဏိကာယ-အပေါင်းအဖော်, ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ပဝိဝေကာယ-အပေါင်းအဖော် ကိလေသာတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ကာယဝိဝေက, တဒင်္ဂဝိဝေက စသော ဝိဝေကအကျိုးငှာ ၊ပေ၊ ကောသဇ္ဇာယ-ပျင်းရိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ ၊ပေ၊ ဝီရိယာရမ္ဘာယ-ဝီရိယကို အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ဒုဿီလျာယ-ခဲယဉ်းသဖြင့် မွေးမြူအပ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ သုဘရတာယ-လွယ်ကူစွာ မွေးမြူအပ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ နော (သံဝတ္တန္တိ၊) ဂေါတမီ-မိ၊ ဧကံသေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ (တေ ဓမ္မေ-တို့ကို၊) ဧသော-ဤတရားအပေါင်းသည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မသည်၊ နေ-မဟုတ်၊ ဧသော-သည်၊ ဝိနယော-သည်၊ နေ-မဟုတ်၊ ဧတံ-သည်၊ သတ္ထုသာသနံ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်သည်၊ နေ-မဟုတ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာရေယျာသိ-မှတ်သားလော။ [“ယေစ ခေါ” စသော သုတ္တပဏ္ဍိတ် အနက်လွယ်ပြီ၊ သရာဂါယစသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဦးကာ၌ ကြည့်ပါ။ ဤသြဝါဒတော်ကြောင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကြောင်းကို အဋ္ဌကအဂ်ုတ္တရ, ဒုတိယပံ, ဂေါတမီဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။]

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ နဒ္ဒိသိယတိ-မရွတ်ပြအပ် ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ ၊ပေ၊ ကေန-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ နုခေါ-ရွတ်ပြထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနုပဿယံ-ဘိက္ခုနီတို့၏ မှီတင်းနေထိုင်ရာ ကျောင်းသို့ ဥပသက်မိတွာ-သွား၍ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသန္တိ ၊ပေ၊ ဣမာ-ဤရဟန်းမတို့သည်၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ ဇာယာယော-အမြီးမယားတို့တည်း၊ ဣမာ-တို့သည်၊ ဣမေသံ-တို့၏၊ ဇာရိယော-အမြောင်မယားတို့တည်း၊ (မယားငယ်တို့တည်း၊) [ရှေး နိဿယ၌ "ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမာသံ-ဤရဟန်းမတို့၏၊ ဇာရိယော-လင်တို့တည်း"ဟု ရှိ၏၊ "ဇာရိ"သဒ္ဒါက လင်ဟူသော အနက်ကို မဟော, "ဇာရ" သဒ္ဒါကသာ ဟောသည်။] ဣဒါနိ-၌၊ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမာဟိ-ဤဘိက္ခုနီတို့နှင့်၊ အဘိရမိဿန္တိ-မွေ့လျော်ပျော်ပါးကြကုန်လတံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိသိတုံ-ဌာ ၊ပေ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (သည်ပုံသည်နည်း၊) ပါတိမောက္ခံ, ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ-ရွတ်ပြထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ နဇာနန္တိ-မသိကြကုန် ၊ပေ၊ အာစိက္ခိတုံ-ပြောပြခြင်းဌာ ၊ပေ။

အာပတ္တိ-ကို၊ နပဋိကရောန္တိ-မကုစားကြကုန် ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ခံယူခြင်းဌာ ၊ပေ၊ ရထိကာယပိ-ရထားသွားလောက်, ထုတ်ချင်းပေါက်သော လမ်းမ၌လည်းကောင်း၊ ဗျူဟေပိ-ထုတ်ချင်း မပေါက်သော လမ်း၌လည်းကောင်း၊ သိယ်ဘဋ္ဌကေပိ-လမ်းဆုံ လမ်းခွ၌လည်းကောင်း၊ [လမ်း ၄ ခု ပေါင်းဆုံရာသာ မက, လမ်း ၃ ခု ပေါင်းဆုံရာ၌လည်း သိယ်ဘဋ္ဌကပင်တည်း။] ဘိက္ခုံ ပဿိတွာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိ ပဋိကရောန္တိ၊ ["ရထိကာယ" စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာ၌ကာ ပဌမပါဋိဒေသနီယသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ ရတ္တိ-ညဉ့်၌၊ ဝိမာနေတွာ-မမြတ်နိုးဘဲ၊ ဝါ-ပြစ်မှားဘဲ၊ [ဝိမာနေတွာတိ အဝမာနံ ကတ္တာ၊-ဝိမတိ၊ သာရတ္ထ၌ "အပရဇ္ဈိတ္တာ" ဟု ဖွင့်၏။] ဣဒါနိ-၌၊ ခမာပေန္တိ-သည်းခံစေကြကုန်၏၊ (ကန်တော့တောင်းပန်ကုန်၏၊) ၊ပေ။

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ကမ္မံ-တရားနီယ စသော ကံကို၊ နကရိယတိ-မပြုအပ် ၊ပေ၊ ကတကမ္မာ-ပြုအပ်ပြီးသော ကံရှိကုန်သော၊ (ကံအပြုခံရကုန်သော၊) ဘိက္ခုနိယော ၊ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ နူန-စင်စစ်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မညမာနာ-မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ခမာပေန္တိ၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။] ဘိက္ခုနိယော သံယမဗ္ဗေ ဘဏ္ဍနဇာတာ ၊ပေ၊ ဝိတုဒန္တာ ဝိဟရန္တိ၊ [သမထက္ခန္ဓက ယေဘုယ္ယသိကာ သမထ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တသ္မိံ အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်သော်၊ ကမ္မပ္ပတ္တာယောပိ - ကံသို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကံပြုထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [ကမ္မာရဟာပိ၊-ဌီကာ။] အာပတ္တိဂါမိနိယောပိ-

အာပတ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [အာပတ္တိ အာပန္နာယောပိ-ဋီကာ၊] ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဒိဿန္တိ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) ကမ္မံ-ကို၊ အာရောပေတွာ-တင်ပြီး၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ နိယျာတေတုံ-အပ်နှင်းခြင်းငှာ ၊ပေ။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ-ဥပ္ပလဝဏ်မည်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ အန္တေဝါသိနီ-သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ သတ္တာဝသာနီ-တို့ပတ်လုံး၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပရိယာပုဏန္တီ-သင်ယူလျက်၊ ဘဂဝန္တံ-သို့၊ အနုပန္ဓာ-အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ မုဋ္ဌဿတိနိယာ-ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော၊ တဿာ-ထိုဘိက္ခုနီ၏၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟိတော ဂဟိတော-သင်ယူအပ်ပြီး သင်ယူအပ်ပြီးသော ဝိနည်းသည်၊ မုဿတိ-ပျောက်ပျက်၏၊ ဝါ-မေ့၏ ၊ပေ၊ မာဟုဂါမေန-သည်၊ ယာဝဇီဝံ, သတ္ထာရံ-သို့၊ အနုပန္ဓိတုံ-ငှာ၊ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ ဝါ-မလွယ်ကူ ၊ပေ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ပဌမဘာဏဝါရော–သည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ

▣ **၄၁၁။** ကဒ္ဒမောဒကေန-ညွှန်နှင့် တကွဖြစ်သော ရေဖြင့်၊ (ရွှံ့ညွှန်ရေဖြင့်၊) ဩသိဉ္စန္တိ-သွန်လောင်းကြကုန်၏၊) ကိံ-အဘယ်သို့ ကြံ၍ သွန်လောင်းကြကုန်သနည်း၊) အမှေသု-ငါတို့၌၊ အပ္ပေဝနာမ သာရဒ္ဓေယျံ-တပ်မက်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ သွန်လောင်းကြကုန်၏ ၊ပေ၊ တဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌) ဒဏ္ဍ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ ၊ပေ၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ ဘိက္ခုနိသံယေန-သည်၊ အဝန္ဒိယော-ရှိ မခိုးထိုက်သူကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-ပြီ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ, ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ကာယံ-ကိုယ်ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ (ဖော်၍၊) ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ ဒဿေန္တိ-ပြကြကုန်၏၊ ဥရုံ-ပေါင်ကို ၊ပေ၊ အင်္ဂါဇာတံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ သြဘာသေန္တိ-ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုနိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, (ပုရိသေ-တို့ကို၊) သမ္ဘယောဇေန္တိ-ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ (ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနီတို့က ရဟန်းတို့ကို ရွှံ့ညွှန်ရေဖြင့် လောင်းမှု စသည်ကို ပြုသောကြောင့်၊) အာဝရဏံ-(ကျောင်းသို့ ဝင်မှုကို) တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ ၊ပေ၊ အာဝရဏော-ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ နု အာဒိယန္တိ-မနာယူကြကုန်၊ (မလိုက်နာကြကုန်၊) ၊ပေ၊ သြဝါဒံ-ကို၊ ဌပေတုံ-တုန့်ရပ်ထားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

▣ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ, ဘိက္ခုနိယော ကာယံ ဝိဝရိတ္တာ ဘိက္ခုနံ ဒဿေန္တိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ (ဣတ္ထိယော-တို့ကို၊) သမ္ဘယောဇေန္တိ-ယှဉ်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သြဝါဒံ ဌပေတုံ

အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သြေဝါဒဌပိတာယ-တန်ရယ်ထားအပ်သော သြေဝါဒရှိသော၊ ဘိက္ခု နိယာ သဒ္ဒီ ဥပေါသထံ ကာတုံ, ကပ္ပတိ နုခေါ-အပ်လေသလော၊ နု ကပ္ပတိ နုခေါ-မအပ်လေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက် ၊ပေ၊ ဝူပသန္တော နု ဟောတိ၊ (တာဝ) ၊ပေ၊ နု ကာတဗ္ဗော ဣတိ-ပြီ။

[အရှင်ဥဒါယီဝတ္ထု လွယ်ပြီ။] ဗာလာ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ နားမလည်ကုန်သော၊ အဗျတ္တာ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မထက်မြက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သြေဝါဒံ ဌပေန္တိ-တန်ထားကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အဝတ္ထုသို့-ဝတ္ထု မရှိဘဲ၊ အကာရဏော-အကြောင်း မရှိဘဲ၊ [တစ်နည်း- အဝတ္ထုသို့-ဝတ္ထု မရှိသည်၊ အကာရဏော-သည်၊ (သမာနေ-ဖြစ်ပါလျက်၊) ဤသို့လည်း တစ်နည်း ပေးပါ၊ နေရာတိုင်း၌ ဤနည်းချည်းတည်း။] ၊ပေ၊ ဌပေန္တိ ၊ပေ၊ ဝိနိစ္ဆယ်-အဆုံးအဖြတ်ကို၊ နု ဒေန္တိ-မပေးကြကုန် ၊ပေ။

☰ ဘိက္ခုနိယော-ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ သြေဝါဒံ-သြေဝါဒ ခံယူရာ အရပ်သို့၊ နု ဂစ္ဆန္တိ-မသွားကြကုန် ၊ပေ၊ သဗ္ဗော ဘိက္ခုနိသံယော သြေဝါဒံ ဂစ္ဆတိ၊ (လူတို့ ကဲ့ရဲ့ကြသောကြောင့်၊) စတူဟိ-၄ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီဟိ, သြေဝါဒံ-သို့၊ ဂန္တုံ-ဌာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ (တစ်ဖန် ကဲ့ရဲ့ကြပြန်သောကြောင့်၊) ဒွေ-၂ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ သြေဝါဒံ ဂန္တုံ အနုဇာနာမိ။

ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်။ ။(ထိုဘိက္ခုနီတို့တွင် ပါဝင်သော ဘိက္ခုနီတစ်ပါးပါးသည်၊) ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုံ ဥပသက်မိတ္တာ ၊ပေ၊ အဠလိံ ပဂ္ဂဟေတ္တာ, ဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော-လျှောက်ထိုက်သည်၊ အသ-ဖြစ်၏၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့လျှောက်ထိုက်သနည်း၊) အယျ-အရှင်ဘုရား၊ ဘိက္ခုနိသံယော-ဘိက္ခုနီသံဃာသည်၊ ဘိက္ခုသံဃသ-၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဝန္ဒတိ-ရှိခိုးလိုက်ပါ၏၊ သြေဝါဒူပသက်မနဠ-သြေဝါဒခံယူဖို့ရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်ကိုလည်း၊ ယာစတိ-တောင်းလိုက်ပါ၏။ အယျ, ဘိက္ခုနိသံယော-သည်၊ သြေဝါဒူပသက်မနံ-ကို၊ လဘတု ကိရ-ရလိုပါသတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ထိုက်၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-(အလျှောက်ခံရသော) ထိုရဟန်းသည်၊ ပါတိ

ဒွေ တိသော ဘိက္ခုနိယော။ ။ပါဠိတော်ယဉ် ဒွေ တိသော ဘိက္ခုနိယောတိ ဒ္ဝိဟိ တိဟိ ဘိက္ခုနိဟိ-ဝိမတိ၊ ဘောဟောကြိယာဖြစ်သော "ဂန္တုံ" ပုဒ်၌ စပ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ဒွေ တိသော ဘိက္ခုနိယော" တို့၌ ပဌမာယောဝိဘတ်ကို တတိယာ (အဝုတ္တကတ္တား) အနက်၌ သက်ပါ၊ တစ်နည်း- ထိုပုဒ်တို့သည် တတိယာဝိဘတ်မှ ပဌမဝိဘတ်ပြန်နေသော ဝိဘတ္တိ ဝိပဿလာသ ဖြစ်သည်-ဟူလို။ [ဤသြေဝါဒနှင့် စပ်၍ ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်များကို ပါစိတ်, ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပဒဌကထာ၌ ဤခန္ဓကလာ စကားများကို သာဓကပြု၍ အကျယ်ပြုထားပါသည်။]

မောက္ခဒ္ဒေသကော-ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသကရဟန်းကို၊ (ပါတိမောက် ရွတ်ပြမည့် ရဟန်းကို၊) ဝါ-သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ, ဘိက္ခုနိသ်ယော ဘန္တေ ၊ပေ၊ သြဝါဒူပသက်မ နန္တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနီယော အသ၊ ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသကေန-သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော-ပြောဆိုမေးမြန်းထိုက်၏၊ (ကိုး) ဘိက္ခုနောဝါဒကော-ဘိက္ခုနောဝါဒကဟူ၍၊ သမ္မတော-သုမုတ်အပ်ပြီးသော၊ ကောစိ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးမြန်းထိုက်၏၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကော ၊ပေ၊ သစေ ဟောတိ-ရှိအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသကေန-သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော-ပြောဆိုထိုက်၏၊ (ကိုး) ဣတ္ထန္နာမော-ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကော-ဟူ၍၊ သမ္မ တော-သမုတ်အပ်ပြီ၊ တံ-ထိုဘိက္ခုနောဝါဒက ရဟန်းသို့၊ ဘိက္ခုနိသ်ယော-သည်၊ ဥပသက်မတု-ချဉ်းကပ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏။

(ဘိက္ခုနောဝါဒကရဟန်း မရှိလျှင်) ကော အာယသ္မာ-အာဘယ် အရှင်သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ သြဝဒိတုံ-ဆုံးမခြင်းငှာ၊ (ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမခြင်းငှာ၊) ဥဿဟတိ-စွမ်းနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော၊) ကောစိ ၊ပေ၊ သစေ ဥဿဟတိ-အုံ့၊ သောစ-ထိုစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ အဌဟိ အဂ်ေဟိ, သမန္နာဂ တော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သမ္မန္ဒိတ္တာ-(ချက်ချင်း) သမုတ်ပြီး၍၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိုး) ဣတ္ထန္နာမော ၊ပေ၊ သမ္မတော ၊ပေ၊ ဥပသက်မတု-လော၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော၊) (စွမ်းနိုင်သော ရဟန်း မရှိလျှင်၊) ကောစိ ၊ပေ၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဘိက္ခုနိ သ်ယော-သည်၊ ပါသာဒိကေန-ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်နိုင်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအရာဖြင့်၊ သမ္မာဒေတု-သီလသမာဓိပညာ ၃ ပါးသော သိက္ခာကို ပြီးစီးစေ လော၊ (ဤသို့ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသက ရဟန်းက ပြောရမည်။) [“ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတု” ၏ အဖွင့်ကို ကခ်ီဘာသာဋီကာ နိဒါနုဒ္ဒေသအဖွင့်၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခု၊ သြဝါဒံ-ကို၊ (သြဝါဒခံယူဖို့ရန် ခွင့်တောင်းမှုကို၊) နဂ္ဂန္တြ-လက် မခံကြကုန်၊ [ဂိလာန, ဗာလ, ဂမိကရဟန်းတို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသော ရဟန်း များ သြဝါဒကို လက်ခံရမည်၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] အာရညိကေန-တောင် နေခြင်းအလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သြဝါဒံ-ကို၊ ဂဟေတုံ-လက်ခံခြင်း ငှာလည်းကောင်း၊ အတြ-ဤမည်သော အရပ်သို့၊ ပဋိဟရိဿာမိ-တစ်ဖန်ဆောင် အုံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သကေ်တံ-ခိုန်ခါနေရပ်, သတ်မှတ်မှုကို၊ ကာတုဗ္ဗ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသက ရဟန်းက ပြောလိုက်သော စကားကို ဘိက္ခုနီ တို့အား တစ်ဖန် ပြောပြခြင်းကို “သြဝါဒကို တစ်ဖန်ဆောင်” ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ တစ်ဖန်ပြောဖို့ရန် သကေ်တပြုဟု မိန့်တော်မူသည်။]

သြဝါဒံ ဂဟေတွာ နဲ့ အာရောစေန္တိ-ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက ရဟန်းအား မလျှောက်ကြကုန်၊ [နဲ့ အာရောစေန္တိတိ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကဿ နဲ့ အာရောစေန္တိ-ဋီကာ။] ၊ပေ၊ နဲ့ ပစ္စာဟရန္တိ-ဘိက္ခုနီတို့၏ အထံသို့ တစ်ဖန် မဆောင်ကြကုန်၊ [ဘိက္ခုနီနဲ့ နဲ့ ပစ္စာဟရန္တိ-ဋီကာ။] ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ သင်္ကော်တံ-ချိန်းချက် အပ်သော အရပ်သို့၊ နဲ့ ဂစ္ဆန္တိ ၊ပေ။

ဘိက္ခုနိယော, ဒီယာနိ-ရှည်ကုန်သော၊ ကာယပန္ဓနာနိ-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ တေ ဟေဝ-ထိုရှည်သော ခါးပန်းကြိုးတို့ဖြင့်ပင်၊ ဖာသုကာ-နံရိုးတို့ကို၊ နာမေန္တိ-ညွှတ်စေကြကုန်၏၊ (လူတို့က) "ကာမဘောဂိနိယော-ကာမဂုဏ်ကို ခံစားလေ့ရှိကုန်သော၊ ဂိဟိနီ သေယျထာပိ-လူဝတ်ကြောင် မိန်းမတို့ကဲ့သို့ပါတကား" ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည် ၊ပေ၊ ဧကပရိယာဂတံ-တစ်ကြိမ် ထက်ဝန်းကျင် ပြုအပ်သော၊ (တစ်ပတ် ပတ်လောက်ရုံဖြစ်သော၊) ကာယပန္ဓနံ အနုဇာနာမိ။

ဝိလီဝေန-နှီးဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ပဒ္ဓေန-အပြားဖြင့်၊ ဖာသုကာ နာမေန္တိ၊ [ရှေးနိသယ်၌ "ဝိလီဝပဒ္ဓေန-နှီးပြားဖြင့်"ဟု သမာသ်ရှိ၏၊ နောက်နောက်ပုဒ်တို့၌လည်း သမာသ်ရှိပင်သောကြောင့် ကောင်းသည်။] ဒုဿပဒ္ဓေန-ဖြူသော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ ဒုဿဝေဏိယာ-အထပ်ထပ် ပြုအပ်သော (အထပ်ထပ် ထပ်၍ ထားအပ်သော) ဖြူသော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ ["ပုဆိုးတုံးဖြင့်"ဟု ရှေးနိသယ်၌ ပေး၏။] ဒုဿဝဋ္ဋိယာ-ဖြူသော အဝတ်လုံးဖြင့်၊ ဝါ-ဖြူသော အဝတ်လိပ်ဖြင့်၊ [ရှေးနိသယ်၌ "အဝတ်ကျစ်" ဟု ပေး၏။] စောဠပဒ္ဓေန-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ စောဠဝေဏိယာ-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အထပ်ထပ် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ (အထပ်ထပ် ထပ်၍ ထားအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊) စောဠဝဋ္ဋိယာ-ဖန်ရည်ဆိုး အပ်သော အဝတ်လုံး (အဝတ်လိပ်) ဖြင့်၊ [ရှေးနိသယ်၌ စောဠကို "သင်္ကန်း"ဟု အနက်ပေးသည်။] သုတ္တဝေဏိယာ-ချည်မျှင်အခေါင်းဖြင့်၊ (ချည်မျှင်များကို မကျစ်ဘဲ စုပေါင်းထားအပ်သော ချည်လုံးဖြင့်၊) သုတ္တဝဋ္ဋိယာ-ချည်ကျစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကျစ်ထားအပ်သော ချည်ဖြင့် ဖာသုကာ နာမေန္တိ။ [ရှေးနိသယ်၌ "သုဝတ္ထေန, သုတ္တဝေဏိယာ, သုတ္တဝဋ္ဋိယာ" ဟု သုံးပုဒ်ရှိ၏။]

အဋ္ဌိလ္လေန-နွားဏ၏ ခြေသလုံးရိုးဖြင့်၊ ဇယနံ-ခါးအရပ်ကို၊ ဃံသာပေန္တိ-ပွတ်တိုက်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဂေါဟနုကေန-နွားဏ၏ မေးရိုးဖြင့်၊ ဇယနံ-ကို၊ ကောဋ္ဋာပေန္တိ-ထုရိုက်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ (လက်ဖဝါးကို၊) ဟတ္ထကောဋ္ဌံ-လက်ဖမိုးကို၊ ပါဒံ-ခြေသလုံးကို၊ ပါဒကောဋ္ဌံ-ခြေဖမိုးကို၊ ဥရုံ-ပေါင်ကို၊ မုခံ-ကို၊ ဒန္တမံသံ-သွားဖုံးကို၊ ကောဋ္ဌာပေန္တိ။ ["မုခံ အာလိမ္ပန္တိ" စသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက ပုဒ်ရေ (၂၄၇) ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

အဝဏ် (အပဏ်)-မျက်ထောင့်အရပ်၌ အရေးအသားကို၊ ကရောန္တိ၊ [ရှေး နိဿယ၌ "အဝဏ်-သက်တင်ရေးကဲ့သို့သော အကောက်အောက်သို့ မျက်နှာမူ သော အရေးကို" ဟု ပေး၏။] ဝိသေသ-ထူးခြားသော အရေးအသားကို၊ ဝါ-မှန်ကူခြင်းကို ၊ပေ၊ ["ပါးကွက်ခြင်းကို" ဟု ရှေးက ပေး၏။] သြလောကနကေန-ကြည့်ရှုကြောင်း အပေါက်ဖြင့်၊ သြလောကေန္တိ-(လမ်းဖက်သို့) ကြည့်ကြကုန်၏၊ သာလောကေ-အရောင်အလင်းနှင့် တကွဖြစ်သော တံခါးဝအရပ်၌၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ် ကြကုန်၏၊ [တံခါးပေါက်ကြီးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အရောင်အလင်းရ၏၊ ထို အရပ်၌ ကိုယ်တစ်ခြမ်းကို ဖော်၍ ရပ်နေကြသည်။] နစ္စံ-ကခြင်းကို၊ ကရောန္တိ။

ဝေသီ-ပြည့်တန်ဆာမကို၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ-ထမြောက်စေကြကုန်၏၊ ဝါ-ရဟန်းခံ ပေးကြကုန်၏၊ [ဝုဋ္ဌာပေန္တိပုဒ်၏ ဥပသမ္ပဒါအဖြစ်၌ သုံးစွဲပုံကို ဘိက္ခုနီပါစိတ်, ဂဒ္ဒြိနီဝဂ် သိက္ခာပုဒ်များ၏ ပဒဘာဇနီ၌ ကြည့်ပါ။] ပါနာဂါရံ-သေတင်းကုဋ်ကို၊ (ထန်းရည်ဆိုင်, အရက်ဆိုင်ကို၊) ထပေန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ သူနံ-အသားကို၊ ထပေန္တိ-(ရောင်းဖို့ရန်) ထားကြကုန်၏၊ ["သူနာ" အရ အသားတို့ကို ဖြတ်ရာ "တုံး"ကို ရသော်လည်း ဤ၌ ဌာနူပစာရအားဖြင့် "မံသံ-အသား"ကို ယူရသည်။] အာပဏံ-စျေးဆိုင်ကို၊ ပသာရေန္တိ-ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏၊ ဝမ်ိုး-အတိုးကို၊ ပယောဇေန္တိ (အတိုးပေးကြကုန်၏၊) ဝဏိဇ္ဇ-ကုန်သွယ်မှုကို၊ ပယောဇေန္တိ ဒါသံ-ကျွန်ယောကျ်ား ကို၊ ဥဋ္ဌာပေန္တိ-ပြုစုလုပ်ကျွေးစေကြကုန်၏၊ ["ဒါသီ-ကျွန်မ၊ ကမ္မကာရ-အလုပ် သမားယောကျ်ား၊ ကမ္မကာရီ-အလုပ်သူမ မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာနဂတ-တိရစ္ဆာန်"တို့ကို လည်း ပြုစုလုပ်ကျွေးစေကြသည်။] ဟရိတကပတ္တိကံ-ဟင်းရွက်စိမ်း, ဟင်းရွက် ကျက်ကို၊ ပတိဏ္ဏေန္တိ-ရောင်းကြကုန်၏၊ နမတကံ-နံရိုးကို ညွှတ်စေတတ်သော အဝတ်ပိုင်းကို၊ ဓာရေန္တိ။ [နမတကန္တိ ဟသုကဋ္ဌနမနက ဝန္ဓနံ-ဝိမတိ။]

သဗ္ဗနီလကာနိ-အလုံးစုံ ညိုသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ [ပီတက-ရွှေ၊ လောဟိတက-နီ၊ မဇ္ဇိဋ္ဌ-မောင်းသော အရောင်၊ ကဏ္ဍ-မည်းနက်။] သဗ္ဗမ်မဟာရဏ်ရတ္တာနိ-အလုံးစုံ မဟာရဏ်မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုး အပ်ကုန်သော ၊ပေ၊ သဗ္ဗမဟာနာမရတ္တာနိ-အလုံးစုံ မဟာနာမမည်သော ဆိုး ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော ၊ပေ၊ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စမ္မက္ခန္ဓက သဗ္ဗနီလာဒိပဋိက္ခေပကထာ၌ ပြထားပြီ။] အစ္ဆိန္နဒသာနိ-မဖြတ်အပ် သော အမြီတ်အဆာ ရှိကုန်သော ၊ပေ၊ ဒီဃဒသာနိ-ရှည်သော အမြီတ်အဆာ ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖဒသာနိ-ပန်းပွင့်ဟူသော အမြီတ်အဆာ ရှိကုန်သော၊ ဖလဒသာနိ-

သစ်သီးဟူသော အမြိတ်အဆာရှိကုန်သော၊ စီဝရာနိ ဓာရေန္တိ၊ ကဠုက်-သင်တိုင်းကို၊ (အကျီကို၊) တိရီဋ္ဌက်-လျှော်တေအဝတ်ကို၊ ဓာရေန္တိ။ [ဤပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စီဝရက္ခန္ဓက, ကုသစီရာဒိပဋိကွေပကထာ၌ ပြထားပြီ။]

အညတရာ ဘိက္ခုနိ, ကာလ်-သေခြင်းကို၊ ဝါ-သေချိန်ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုခါနီးလတ်သော်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ (မှာသွားပြီ၊) (ကိုး) မမ-၏၊ အစ္စယေန-လွန်ရာအခါ၌၊ မယှံ-၏။ ပရိက္ခာရော-ပရိက္ခရာသည်၊ သံဃဿ-၏ (အတွက်၊) ဟောတု-ဖြစ်ရစ်ပါစေ၊ ["သံဃဿ-သံဃာ၏ (ဥစ္စာသည်၊) ဟောတု-စေ၊" ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။] ဣတိ-ဤသို့ မှာသွားပြီ၊ တတ္ထ-ထိုပရိက္ခရာ၌၊ အမှာကံ-တို့၏ (အတွက်၊) ဟောတိ၊ အမှာကံ-တို့၏ (အတွက်၊) ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုစ္ဆ ဘိက္ခုနိယောစ ဝိဝဒန္တိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုကြကုန်၏၊ (ငြင်းခုံကြကုန်၏၊) ၊ပေ၊ တတ္ထ-ထိုပရိက္ခရာ၌၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ အနိဿရော-အစိုးမရ၊ ဧတံ-ဤပရိက္ခရာသည်၊ ဘိက္ခုနိသံဃသ္သေဝ-ဘိက္ခုနီသံဃာ၏သာ၊ (သန္တကံ-ဥစ္စာတည်း၊) [သိက္ခမာန်သာမဏေမ သေဆုံးရာ၌လည်း နည်းတူ၊ ဘိက္ခု, သာမဏေ, ဥပါသက, ဥပါသိကာနှင့် အခြား တစ်ယောက်ယောက် သေဆုံးခဲ့နိုး၌ "သံဃဿ ဟောတု"ဟု ဆိုခဲ့လျှင် ဘိက္ခုသံဃာသာ ပိုင်၏။]

ပုရာဏမလ္လိ-ရှေး၌ လက်ဝှေ့သမား၏ မယား ဖြစ်ဖူးသော၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်၊ ဘိက္ခုနိသု, ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ (ရဟန်းမ ပြုသည်၊) ဟောတိ၊ သာ-သည်၊ ရထိကာယ-၌၊ ဒုဗ္ဗလ်-အားမရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပဿိတ္တာ, အံသကူဋ္ဌေန-ပခုံးအစွန်းဖြင့်၊ ပဟာရံ-ပုတ်ခတ်မှုကို၊ ဒတ္တာ-၍၊ ပါတေသိ-ကျစေပြီ၊ (လဲစေပြီ၊) ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဘိက္ခု ပဿိတ္တာ-၍၊ ဝါ-လတ်သော်၊ ဒုရတောဝ-၌ပင်၊ (အဝေးကပင်၊) သြက္ကမိတ္တာ-ဖယ်၍၊ မဂ္ဂံ ဒါတုံ အနုဇာနာမိ။

ပဝုတ္ထပတိကာ-အရပ်တစ်ပါး၌ နေသော လင်ရှိသော၊ (လင်နှင့် ကွဲကွာနေသော၊) ဣတ္ထိ-သည်၊ ဇာရေန-သယောက်လင်ကြောင့်၊ (လင်ငယ်ကြောင့်၊) ဂဗ္ဘိနီ-ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ ဂဗ္ဘ-ကိုယ်ဝန်သူငယ်ကို၊ ပါတေတ္တာ-ကျစေ၍၊ (ကိုယ်ဝန်လျှောစေ၍၊) ကုလူပိကံ-အိမ်သို့ ကပ်ရောက်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနိ-ကို၊ တေ-ကို၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) အယျေ-အရှင်မ၊ ဟန္ဒ-ရော့၊ ဣမံ ဂဗ္ဘ-ကို၊ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်၊ နိဟရ-ထုတ်ဆောင်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ ပတ္တေ-၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ သံဃာဋိယာ-ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ-ဖုံးအုပ်ပြီး၍၊ အဂမာသိ၊ တေန သမယေန-၌၊ အညတရေန ပိဏ္ဍစာရိကေန-ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ခြင်းအလေ့ရှိသော၊ (ပိဏ္ဍပါတ်ခံတင်ဆောက်တည်သော) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမာဒါနံ-

ဆောက်တည်မှုသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံ-ပြုထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ ပြုထားအပ်သနည်း၊) အဟံ, ပဌမံ-သော၊ ယံ ဘိက္ခု-အကြင်ဆွမ်းကို၊ လဘိဿာမိ-အံ့၊ တံ-ကို၊ ဘိက္ခုဿဝါ-အားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားသော်လည်းကောင်း၊ အဒတ္တွာ-၍၊ နု ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြုထားအပ်၏၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုယ်) ဘဂိနိ-နှမ၊ ဟန္ဒ-ရော့၊ ဘိက္ခု, ပဋိဂ္ဂဏှ-အလှူခံပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အယျ-အရှင်၊ အလံ-တော်ပါပြီ၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ သာ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိပ္ပိဋိယမာနာ-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဆွမ်းကို အလှူခံဖို့ရန် ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောဆိုသောအားဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊) (ဟုတ္တာ၊) နီဟရိတ္တာ-(ဖုံးထားရာမှ) ထုတ်၍၊ ပတ္တံ ဒဿေသိ-ပြပြီ၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ ပြော၍ ပြသနည်း၊) အယျ, ပတ္တေ-၌၊ ဂဇ္ဇံ-ကို၊ ပဿ-ကြည့်ပါ၊ ကဿစိစ-တစ်စုံတစ်ယောက်အားလည်း၊ မာ အာရောစေသိ-မပြောပါနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ ပြပြီ၊ ဘိက္ခုနိယာ ဘိက္ခုံ ပဿိတ္တာ နီဟရိတ္တာ ပတ္တံ ဒဿေတုံ ၊ပေ၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ-ထက်ဝန်းကျင်လည်စေ၍၊ (မှောက်၍၊) ပတ္တမူလံ-သပိတ်ရင်းကို၊ (သပိတ်ဖင်ကို၊) ဒဿေန္တိ-ပြကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဥက္ကုဋိတ္တာ-လှန်၍၊ ပတ္တံ ဒဿေတုံ၊ ပတ္တေ-၌၊ ယဉ္စ အာမိသံ-အကြင်အာမိသသည်လည်း၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ တေနစ-ထိုအာမိသဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊ နိမန္တေတဗ္ဗော-ဖိတ်မန်ထိုက်၏။

သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ရထိကာယ-၌၊ ပုရိသဗျဉ္ဇနံ-ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆဒ္ဒိတံ-စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထိုယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဘိက္ခုနိယော, သက္ကစ္စံ-ကောင်းစွာပြု၍၊ (ဂရုတစိုက်၊) ဥပနိဇ္ဈာယိံသု-ကပ်၍ ရှုကြကုန်ပြီ၊ မနုဿာ, ဥက္ကုဋ္ဌိ-ကြွေးကြော်မှုကို၊ (ပြောင်လှောင်မှုကို၊) အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ တာ ဘိက္ခုနိယော, မက္ကဋိ-မျက်နှာ မသာယာကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

[အာမိသဒါနဝတ္ထု လွယ်ပြီ။] အာမိသံ-သည်၊ ဥဿန္နံ-ပေါများသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဗာဒ္ဓတရံ-သာ၍ လွန်စွာ၊ ဥဿန္နံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌလိကမ္မိ-ကိုလည်း၊ (ကတ္တာ ဒါတုံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနုံ-တို့၏၊ သန္ဓိမိကတံ-ပြုအပ်သော သိုမှီးသိမ်းဆည်းမှု ရှိသော၊ (သိုမှီးသိမ်းဆည်းမှုကို ပြုထားအပ်ပြီးသော၊) အာမိသံ ဥဿန္နံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနုံ-တို့၏၊ သန္ဓိမိ-သန္ဓိမိဖြစ်သော အာမိသကို၊ ဘိက္ခုနိဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတ္တာ-တစ်ဖန် အကပ်ခံယူစေပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ [အာမိသဒါနဝတ္ထုမှ စ၍ ဤ ၄ ဝတ္ထုသည် ဘိက္ခုနီတို့အတွက်လည်း လာ၏။]

သေနာသန ဥသန္နဝတ္ထုဟု "ဘိက္ခုနိုယော ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သန္ဓိကေ ၌၊ ဝါ-သို့၊ ဒုတံ-ကို၊ ပါဟေသုံ-စေလွှတ်ကြကုန်ပြီ၊ (ကိုး-အာဘယ်သို့ မှာ၍ စေလွှတ်ကြ ကုန်သနည်း၊) ဘန္တေ, သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ အယျာ, အမှာကံ-တို့အား၊ သေနာ သနံ-ကို၊ တာဝကာလိကံ-ထိုသုံးစွဲရာ ကာလရှိအောင်၊ (အခိုက်အတန့်မျှ၊) ဒေန္တု-ပေးကြပါကုန်၊ (ငှားကြပါကုန်၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ၊" ဟု ပေးပါ။ ဥတုနိယော-ဥတုရှိ ကုန်သော၊ (ဥတုသွေး လာကုန်သော၊) ဘိက္ခုနိယော သြနဒ္ဓမဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ သြနဒ္ဓပိဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိနိသီဒန္တိပိ-ဖြစ်လည်း ထိုင်ကြကုန်၏၊ အဘိနိပဇ္ဇ-ဒန္တိပိ-ဖြစ်လည်း အိပ်ကြကုန်၏၊ [သြနဒ္ဓမဋ္ဌပိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ကို သေနာသနက္ခန္ဓက မဋ္ဌပိဋ္ဌာဒိ အနုဇာနနကထာ အဆုံး၌ ကြည့်ပါ။] သေနာသနံ-ကို၊ လောဟိတေန-သွေးသည်၊ မက္ခိယျတိ-လိမ်းကျံအပ်၏ ၊ပေ၊ အာဝသထစီဝရံ-ဥတုနှီးသက်နှီးကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ အာဏိစောဠကံ-အဂ်ါဇာတ်ကို ပိတ်ဆို့ကြောင်း အဝတ်ကို ၊ပေ၊ စောဠကံ-သည်၊ နိပတတိ-ပြုတ်ကျ၏ ၊ပေ၊ သုတ္တကေန-ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတ္တာ, ဥဋ္ဌယာ-၌၊ ဗန္ဓိတုံ ၊ပေ၊ သုတ္တံ-သည်၊ ဆိဒ္ဒတိ-ပြတ်၏၊ သံဝေလ္လိယံ-ခါးတောင်းကြိုက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကဋိသုတ္တကံ-ခါးစီးကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [သဗ္ဗ ကာလကဋိသုတ္တကဓာရဏဝတ္ထု လွယ်ပြီ။]

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

၄၂၃။ ဥပသမ္ပန္နာယော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သူတို့ကို၊ အနိမိတ္တာပိ-နိမိတ် မရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိမိတ္တမတ္တာပိ-နိမိတ် ရာမျှ ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အလောဟိတာပိ-ဥတုသွေး မရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓုဝလောဟိတာပိ-အမြဲဥတုသွေး ရှိသော ဘိက္ခုနီ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓုဝစောဠာပိ-အမြဲပိတ်ဆို့ကြောင်း အဝတ်ရှိသော ဘိက္ခုနီ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌရန္တိပိ-အမြဲ ကျင်ငယ်ယိုစီးသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ["သွေးတစ်စက်စက် ယိုစီးသော ဘိက္ခုနီ"ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏၊ သံယာဒိသေသ တတိယသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ "ယဒါ မုတ္တံ သဝတိ" ဟု ဖွင့် သည်။] သိခရဏီပိ-အသားစွန်းရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာ ပိ-မိန်းမပဏ္ဍာဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေပုရိသိကာပိ-(မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ပေါက် သဖြင့်) ယောက်ျားပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘိန္နာပိ-ရောစပ်သော မဂ်ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘတောဗ्यဉ္ဇနာပိ-တို့ကိုလည်း

ကောင်း၊ ဒိသန္တိ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏။ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို သံယာဒိသေသ တတိယသိက္ခာပဒဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

စတုဝိသတိအန္တရာယိကမ္မ။ ။ဘိက္ခဝေ, ဥပသမ္ပာဒေန္တိယာ - မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေသော ဘိက္ခုနီသည်၊ စတုဝိသတိ-နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော၊ အန္တရာယိကေ-အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-အပြစ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဝေဠ-လျှင် ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ (ကိုး) တုံ-သည်၊ အနိမိတ္တာ-နိမိတ် မရှိသူမသည်၊ နု အသိ-မဖြစ်၏လော၊ [ဤသို့ စသည်ဖြင့် "နသိ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ" တိုင်အောင် ပေးပါ။] တေ-သင်၏၊ ဝါ-သင့်မှာ၊ ဝေရူပါ-ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ အာဗာဓာ-အနာရောဂါတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်သလော၊ ကုဋ္ဌं-နူနီနူနက်, သမင်ရက်နှင့်, အကွက်ကြီးစွာ, ပွေးဝဲစသော အနာမျိုးလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍာ-အဆီတွေစု, အသားဝုဟု, မြင်းဖုပမာ, ထွင့်မျည်းနာတည်း, ရံခါပေါ်ထွက်, ကျောက်ဝက်သက်နှင့်, ကြွက်နို့စသည်, အလီလီသော အဖုအနာလည်းကောင်း၊ ကိလာသော-နူနာတို့လို, ရိမယိုဘဲ, ကိုယ်မှာကွက်ကွင်း, ခရုသင်းနှင့်, ဆင်ညှင်းကြီးမျိုး, အနာဆိုးလည်းကောင်း၊ သောသော-သွေးသားထွေထွေ, ချောက်ခန်းစေ၍, ကိုယ်ရေညစ်ပုတ်, ခယရုပ်ဟု, သမုတ်ခေါ်ရိုး, ချောင်းဆိုးသွေးပါ, မြစ်ခြောက်နာလည်းကောင်း၊ အပမာရော-သည်းခြေသွေးလျှမ်း, ဘီလူးဖမ်းသဖြင့်, ရူးနှန်းရောဂါ, အဖြာဖြာနှင့်, ရံခါမေ့မူး, တွန့်တွန့်လူးရသည့်, ဝက်ရူးကြက်ရူးနာလည်းကောင်းတည်း။ [ကုဋ္ဌं စသည်တို့ကို မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက, ပဉ္စာဟဝေတ္ထုကထာအဖွင့်၌ ကြည့်ပါ။]

တုံ-သည်၊ မနုဿာ-လူသားစင်စစ်သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏လော၊ [ဣတ္ထိ-မိန်းမ၊ ဘုဇိဿ-သူကျွန်အဖြစ်မှ ကင်းလွတ်သူမ၊ အဂဏိကာ-ကြွေးမြီ မရှိသူမ။] ရာဇဘဋ္ဌ-မင်းခစားမသည်၊ (မင်း၏ထံမှ, လခကိုယူ, ခင်းမူထမ်းသူသည်၊) နု အသိ-မဖြစ်၏လော၊ (တုံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊) မာတာပိတူဟိ-မိရင်းဘရင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမိကေန-ခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုညာတာ-(ရဟန်းပြုဖို့ရန်) ခွင့်ပြုအပ်ဖူးသူမသည်၊ အသိ-လော၊ ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝဿာ-ပြည့်ပြီးသော အနှစ် ၂၀ ရှိသူမသည်၊ အသိ-လော၊ တေ-၏၊ ပတ္တစီဝရံ-သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံပြီလော၊ တုံ-သည်၊ ကိန္နာမာ-အဘယ်အမည်ရှိသူမသည်၊ အသိ-နည်း၊ တေ-၏၊ ပဝတ္တိနီ-ဥပဇ္ဈာယ်မသည်၊ ကာနာမာ-အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးထိုက်ကုန်၏။

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆန္တိ၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာယော-မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်ကို ရှင့်သူတို့သည်၊ ဝိတ္ထာယန္တိ-မဖြေဝံ့ဘဲ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ ဥပသမ္ပဒါဝိဓိကထာ၌ ပြထားပြီ။] မဏ္ဍ-မျက်နှာ မသာမယာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဝိသဇ္ဇေတုं-

ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ နာ သက္ကောန္တိ-မစွမ်းကြကုန် ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနိသံယေ-၌၊ ဝိသုဒ္ဓါယ-အန္တရာယိကမဟုတ်မှ စင်ကြယ်ပြီးသော၊ (စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးဖြစ်၍ စင်ကြယ်ပြီးဖြစ်သော၊) ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယ-ဓာစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနိသံယာ၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဘိက္ခုနိကို၊ ဘိက္ခုသံယေ-၌၊ ဥပသမ္ပာဒေတုं-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ အနနုသိဋ္ဌာ-မသွန်သင်အံ့ပ်ကုန်သော၊ (ရှေးဦးစွာ သွန်သင်မထားအပ်ကုန်သော၊) ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာယော-တို့ကို၊ အန္တရာယိကေ, ဓမ္မေ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိန္တိ ၊ပေ၊ နာ သက္ကောန္တိ ၊ပေ၊ ပဌမံ အနုဿာသိတွာ-သွန်သင်ပြီး၍၊ (နည်းပေးလမ်းပြ ပြုပြီး၍၊) ပစ္ဆာ-၌၊ ဝါ-မှ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတုं, သံယမဇ္ဈေ-၌၊ အနုသာသန္တိ ၊ပေ၊ ဧကမန္တံ-သင့်လျော်လျောက်ပတ်, တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ အနုဿာသိတွာ သံယမဇ္ဈေ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတုं။

သွန်သင်ပုံ။ ။ဝေဠ ၊ပေ၊ အနုသံသာသိတဗ္ဗာ၊ ပဌမံ-စွာ။ ဥပဇ္ဈံ-ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊ (အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီး, အသီးသီးကို, အနိုးချဉ်းကပ်, ကြည့်ရှုသွန်သင်တတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊) ဂါဟာပေတဗ္ဗာ-ယူစေထိုက်၏၊ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ, ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြထိုက်၏၊ (ကား၊) အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ တေ-သင်၏၊ ပတ္တော-တည်း၊ [သံဃာဋိ-သင်္ကန်းကြီးတည်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ-အပေါ်ရုံကေသီတည်း၊ အန္တရဝါသကော-သင်းပိုင်တည်း၊ ဣဒံ-သည်၊ (တေ-၏၊) သံကစ္ဆိကံ-ရင်လွယ်မီးတဘက်တည်း၊ အယံ-သည်၊ (တေ-၏၊) ဥဒကသာဋိကာ-ရေသနုပ်တည်း။] ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ အမုမှိ ဩကာသေ-ထိုမည်သော အရပ်၌၊ တိဋ္ဌာဟိ-ရပ်နေချေဦး။ [သွန်သင်မည့် အချိန်က သိပ်မကြာသောကြောင့် "တိဋ္ဌာဟိ-ရပ်နေ" ဟု ဆိုသည်။]

ဟလာ ၊ပေ၊ အနုသာသန္တိ၊ ဒုရနုသိဋ္ဌာ-မကောင်းသဖြင့် သွန်သင်အပ်ကုန်သော၊ (နားလည်အောင် နည်းပေးလမ်းပြ ပြုမထားအပ်ကုန်သော၊) ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာယော ၊ပေ၊ နာ သက္ကောန္တိ၊ ဗျတ္တာယ ၊ပေ၊ အနုသာသိတုं, အသမ္မုဒါ-မသမုတ်အပ်သော ဘိက္ခုနိတို့သည်၊ (သမ္မုတိ မရသော ဘိက္ခုနိတို့သည်၊) အနုသာသန္တိ ၊ပေ။

သွန်သင်ဖို့ရန် သမုတ်ပုံ။ ။အတ္တနာဝါ-ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ သမ္မနိတဗ္ဗံ-သမုတ်ထိုက်၏၊ ပရာယဝါ-တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနိသော်လည်း၊ ပရာ-ကို၊ သမ္မနိတဗ္ဗာ၊ ["ကထဉ္စ အတ္တနာဝါ" စသည် လွယ်ပြီ။] သုဏာတု မေ အယ္ယေ-(အရှင်မတို့၊) သံယော၊ ဣတ္ထန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသူမသည်၊ ဣတ္ထန္နာမာယ-ဤအမည်ရှိသော၊ အယျာယ-အရှင်မ၏၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ-ရဟန်းအဖြစ်ကို

ရှင့်သူပါတည်း၊ (ရဟန်းလောင်းမပါတည်း၊) ၊ပေ၊ ကမ္မံ-အနုသာသိကာ သမ္မုတိ ကံသည်၊} ၊ပေ၊ အာဟု-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသူမကို၊ အနုသာသေယျ-သွန်သင်ရာပါ၏။ ဧဝံ-သို့၊ အတ္ထနာဝါ ၊ပေ၊ သမ္မန်တဗ္ဗံ။ [စာအုပ်တို့၌ "အဟံ" နောင် "ဣတ္ထန္နာမာ ဣတ္ထန္နာမံ" ဟု တွေ့ရ၏၊ "ဣတ္ထန္နာမာ" ပုဒ် ပိုသည်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော် ဤအခန်း၌လည်း "အဟံ ဣတ္ထန္နာမံ အနုသာသေယျံ" ဟုသာ ရှိသည်။] အခြားဘိက္ခုနီက သမုတ်ပုံကို ပြရာ၌ "ဣတ္ထန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီသည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ကို၊ အနုသာသေယျ-ပါ၏" ဟု ပေးပါ။

သမ္မတာယ တာယ ဘိက္ခုနိယာ-သည် ၊ပေ၊ ဝစနီယာ အာသေ၊ (ကိုး) ဣတ္ထန္နာမေ-ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းလောင်းမ၊ သုဏာသိ-နားထောင်လော၊ အယံ-ဤအခါသည်၊ တေ-သင်၏၊ သစ္စကာလော-အမှန်၏ အခါဖြစ်သည်၊ (အမှန်ကို လျှောက်ရမည့် အခါဖြစ်သည်၊) ဘူတကာလော-အဟုတ်၏ အခါဖြစ်သည်၊ (အဟုတ်ကို လျှောက်ရမည့် အခါဖြစ်သည်၊) ["သစ္စကာလော" စသော ပုဒ်တို့ကို မဟာဝဂ္ဂ ဥပသမ္ပဒါဝိဓိကထာအဖွင့် ဝိမတိ၌ တစ်မျိုးဖွင့်ထား၏။] ယံ-အကြောင်းအရာသည်၊ ဇာတံ-(အသင်၏ကိုယ်၌) ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တံ-ထိုအရာကို၊ သံယမဠှေ-၌၊ (သမ္မတေ-သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-သမ္မုတိရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊) ပုစ္ဆန္တေ-မေးလတ်သော်၊ [မေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘိက္ခုနီဖြစ်သောကြောင့် "ပုစ္ဆန္တိယာ" ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည် ထင်၏၊ "သမ္မတာယ" ဟု လက္ခဏာဝန္ဓထည့်ပါ။] သန္တံ-ထင်ရှားရှိသော အရာကို၊ အတ္ထိတိ-အတ္ထိဟူ၍၊ (ရှိပါသည်ဘုရား, ဟုတ်ပါသည်ဘုရားဟူ၍၊) ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ (လျှောက်ရမည်၊) အသန္တံ-ထင်ရှားမရှိသော အရာကို၊ နတ္ထိတိ-ဟူ၍၊ (မရှိပါဘုရား, မဟုတ်ပါဘုရားဟူ၍၊) ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မာခေါ ဝိတ္ထာယိ-မလျှောက်ဝံ့အောင် မကြောက်ရွံ့ပါနှင့်၊ မကုံ-မျက်နှာ မသာယံသည်၊ မာ အဟောသိ-နှင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ တံ-သင့်ကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ-မေးကြလိမ့်မည်၊ (ကိုး) တွံ-သည်၊ အနိမိတ္တာ-သည်၊ နု အသိ-လော ၊ပေ၊ တေ-၏၊ ပဝတ္တိနီ-သည်၊ ကာနာမာ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏။

ဧကေတာ-တစ်ပေါင်းတည်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ (ရဟန်းလောင်းမနှင့် အနုသာသိကာ ဘိက္ခုနီတို့ အတူလာကြကုန်၏။) ဧကေတာ, နု အာဂန္တဗ္ဗံ-ထိုက်၊ အနုသာသိကာယ-သွန်သင်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ အာဂန္တွာ-၍၊ သံဃာ ဉာပေတဗ္ဗော၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ သာ-ထိုရဟန်းလောင်းမကို၊ မယာ, အနုသိဋ္ဌာ-သွန်သင်အပ်ပါပြီ ၊ပေ၊ (ကမ္မံ-ဥပသမ္ပဒါပေကွာ သြသာရဏာကံသည်၊) ၊ပေ၊ အာဂစ္ဆေယျ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေထိုက်၏၊ အာဂစ္ဆာဟိ-လာခဲ့လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော။

ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းစေပုံ။ ။ဧကံသံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနိုနံ-တို့၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဝန္ဒာပေတွာ-ရှိခိုးစေပြီး၍၊ [ပါဒေ ဝန္ဒာပေတွာတိ ပါဒါဘိမုခံ နမာပေတွာ၊ ဒုရေ ဝန္ဒန္တောပိ ဟိ ပါဒေ ဝန္ဒတီတိ ဝုစ္စတိ၊-မဟာခန္ဓက ပဋဋာကထာအဖွင့် ၀ိမတိ။] ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပဒံ-ရဟန်းမအဖြစ်ကို၊ ယာစာပေတဗ္ဗာ-တောင်းစေထိုက်၏၊ (ကား) အယျေ-တို့၊ သံဃံ-ကို၊ ဥပသမ္ပဒံ-ကို၊ ယာစามိ၊ အယျေ-တို့၊ သံဃো-သည်၊ အနုကမ္ပံ-လျော်စွာတုန်လှုပ်တတ်သော ကရုဏာကို၊ (သနားခြီးမြှောက်မှုကို၊) ဥပါဒါယ-ဉာဏ်ဖြင့် ယူ၍၊ (အကြောင်းပြု၍၊) မံ-တပည့်တော်မကို၊ ဥလ္လုမ္ပတု-သာမဏေမအဖြစ်မှ ထုတ်နှုတ်၍ ရဟန်းမအဖြစ်၌ တည်စေတော်မူပါ။ ဒုတိယမ္ပိ ၊ပေ၊ ဥလ္လုမ္ပတု-ပါ။ ဣတိ (ယာစာပေတဗ္ဗာ။) [ဤ၀ါကျ၏ အဖွင့်ကို မဟာ၀ဂ္ဂ ဘာသာဋီကာ ရာဇောဟွဏ၀ဏ္ဏနကထာ၌ ပြထားပြီ။]

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ အန္တရာယိကဓမ္မပုစ္ဆိတာ ဥတ်နှင့်တကွ မေးပုံ၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္မ၀ါစာ၌လည်း "ဣတ္ထန္နာမာယ-သော၊ အယျာယ-အရှင်မဖြစ်သော၊ ပ၀တ္တိနိယာ-ဥပဇ္ဈာယ်မအားဖြင့်" ဟူသော ပုဒ်သာ ထူး၏၊ ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်ကား မဟာ၀ဂ္ဂဘာသာဋီကာ မဟာခန္ဓကအဆုံး၌ ပြအပ်ခဲ့သော (ဘိက္ခု) ဥပသမ္ပဒါကမ္မ၀ါစာ အတိုင်းပင်တည်း။

တာ၀ဒေ၀-ထိုနေ့၌ပင်၊ တံ-ထို (ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ) ဘိက္ခုနီကို၊ အာဒါယ-၍၊ (ခေါ်၍၊) ဘိက္ခုသံဃံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ၊ပေ၊ ယာစာပေတဗ္ဗာ၊ (ကား) အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣတ္ထန္နာမာ-သော၊ အဟံ-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမာယ, အယျာယ-၏၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ-ပါတည်း၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ-၌၊ ဝိသုဒ္ဓါ-အန္တရာယိကဓမ္မတို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ-တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ အယျာ ၊ပေ၊ သံဃো ဥလ္လုမ္ပတု၊ ဣတိ (ယာစာပေတဗ္ဗာ။) [ဥပသမ္ပဒါ ကမ္မ၀ါစာကား ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။]

အရိပ်စသည် တိုင်းရပုံ။ ။တာ၀ဒေ၀ - ဘိက္ခုနီဖြစ်စ, ထိုခဏ၌ပင်၊ ဆာယာ-အရိပ်ကို၊ မေတဗ္ဗာ-တိုင်းတာထိုက်၏၊ (တိုင်းတာရမည်၊) ဥတုပွမာဏံ-ဆောင်းနွေမိုးဟု, ဥတု၏ ပမာဏကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြထိုက်၏၊ (ပြောပြရမည်၊) ဒိ၀သဘာဂေါ-ပုဗ္ဗမဇ္ဈ, သာယန္ဟဟု, သုံးခုသော နေ့အဖို့ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ သံဂီတိ-အရပ်ဥတု, နေ့ဟုစုဆောင်း, ၃ ပါးအပေါင်းကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ [ဤ၀ါကျတို့၏ အဖွင့်ကို မဟာ၀ဂ္ဂဘာသာဋီကာ စတုနိဿယာဒိကထာ၌ ပြထားပြီ။] ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ၀တ္တဗ္ဗာ-ပြောထိုက်ကုန်၏၊ (ကား) ဣမိဿာ-ဤရဟန်းမ အသစ်အား၊ တယော-ကုန်သော၊ နိဿယေစ-မှီခိုကိုးစား, အားထားရာပစ္စည်း

တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ အကရဏီယာနိစ-မပြုထိုက်သော ပါရာဇိက တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာစိက္ခေယျာထ-ကုန်လော၊ ဣတိ (ဝတ္တာဗ္ဗာ။)

ဘတ္တာဂ္ဂေ, အာသနံ-နေရာကို၊ သက်မေန္တိယော (သံကသာယန္တိယော)-ပြောင်းရွှေ့နေကြရကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ကာလံ-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ ဝိတိနာမေသုံ-လွန်စေ ကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ အဋ္ဌန္နံ, ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ ယထာဝုဏ္ဏံ-ကြီးသူတို့၏ အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝသေသာနံ-(ရှစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့မှ) ကြွင်းသော ဘိက္ခုနီတို့အား၊ ယထာဂတိကံ-အကြင်အကြင်ရောက်အပ်သော အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ အဌေဝ ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်သာ၊ တထာဝုဏ္ဏံ-ကို၊ ပဋိဗာဟန္တိ၊ အဝသေသာယော-တို့သည်၊ ယထာဂတိကံ-ကို၊ (ပဋိဗာဟန္တိ။ [အဌေဝ ၊ပေ၊ ပဋိဗာဟန္တိတိ အဋ္ဌ ဘိက္ခုနိယော ဝုဏ္ဏပဋိပါဋိယာဝ ဂဏှန္တိယော အာဂတပဋိပါဋိံ ပဋိဗာဟန္တိ၊ နာညာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ပဝါရဏာနှင့် စပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ "နှ ပဝါရေန္တိ-ပဝါရဏာ မပြုကြကုန်၊ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ်ကျက်သံ, ဆူပွက်သံကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ အဇ္ဇတနာ-ယနေ့၌၊ ဘိက္ခုနိသံဃံ-ကို၊ ပဝါရေတွာ-ဖိတ်ပြီး၍၊ (အပြစ်ပေါ်က ပြောဆိုဖို့ရန် မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံပြီး၍၊) အပရဏ္ဏ-နောက်တစ်နေ့၌၊ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဘိက္ခုနိသံဃော ၊ပေ၊ ပဝါရေတိ၊ ပဿန္တော-အပြစ်ကို မြင်လတ်သော်၊ ပဋိကရိဿတိ-ကုစားပါလိမ့်မည်" ဟု ပေးပါ။ ["ဥပေါသထံ ဌပေန္တိ" စသော ဝါကျတို့ကို ကမ္မက္ခန္ဓက အဌာရသဝတ္ထုကထာကို နည်းမှီ၍ ပေးပါ။] ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ဥပေါသထော-ကို၊ နှ ဌပေတဗ္ဗော-မတန်ထားထိုက်၊ ဌပိတော-တန်ထားအပ်ပြီးသည်၊ (သမာနော) ပိ-သော်လည်း၊ အဋ္ဌပိတော-မတန်ထားအပ်၊ (တန်ထားရာ မရောက်။)

ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ ဣတ္ထိယုတ္တေန-နွားမစသည်ဖြင့် ဟာပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ပုရိသန္တရေန-ယောက်ျားတစ်ပါးဟူသော မောင်းနှင်သူ ရှိသော၊ ယာနေနပိ-ယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုရိသယုတ္တေန-နွားထီးစသည်ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ဣတ္ထိန္တရေန-မိန်းမတစ်ပါးဟူသော မောင်းနှင်သူရှိသော၊ ယာနေနပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာယန္တိ-သွားကြကုန်၏၊ [ယာဓာတ်သည် ဒိဝါဒိလည်း ရှိ၏၊ ဓာတ္တတ္ထသင်္ဂဟ

တယော နိဿယော။ ။တယော နိဿယေတိ သေနာသနနိဿယံ အပနေတ္တာ အပရေ တယော နိဿယေ၊ ရုက္ခမူလသေနာသနံ ဟိ သာ-(ထိုဘိက္ခုနီသည်) နှ လဘတိ။ [ရုက္ခမူလသေနာသန မရကြောင်းကို ဤခန္ဓက နောက်နား၌ တွေ့ရလတ္တံ့။]

ကြည့်ပါ။] ဂဂ်ါမဟိယာယ သေယျထာပိ-ဂဂ်ါမြစ် ပူဇော်ပွဲကို ကစားရာအခါ၌ကဲ့သို့ ပါတကား၊ [ဤသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်ကို စမ္မက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာ ယာနာဒိပဋိကျော်ပ ကထာ၌ ပြထားပြီ။] ဂိလာနာ ဟောတိ၊ ပဒသာ-ခြေဖြင့်၊ (ခြေလျင်၊) ဂန္တုံ နသက္ကောတိ ၊ပေ၊ ဣတ္ထိယုတ္တံ-အမဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသယုတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ-လက်ဖြင့် လည်စေအပ်သော ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ (လက်တွန်းယာဉ်, လက်ဆွဲယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။) ၊ပေ၊ ယာနဋ္ဌိတေန-ယာဉ်၏ ကြွမြောက်ခြင်းကြောင့်၊ (ယာဉ်ဆောင့်ခြင်းကြောင့်၊) ဗာဟုတရံ-သာ၍ ပြင်းစွာ၊ အဖာသု-မချမ်းသာမှုသည်၊ အဟောသိ ၊ပေ၊ သိဝိကံ-ထမ်းစင်ကို လည်းကောင်း၊ ပါဒုကာ-အဝတ်သံလျင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

💬 အဖုကာသိ-မည်သော၊ ဂဏိကာ-ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ဘိက္ခုနိသု-တို့၌၊ ပဒ္ဓဇိတာ-ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ သာစ-သည်လည်း၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ ဂန္တုကာမာ-သွားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ ကြံ၍ သွားလိုသနည်း၊) ဘဂဝတော-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇိဿामိ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ သွားလို၏၊ ဓုတ္တာ-သေသောက်ကြူးသူ မိန်းမကြူးသူတို့သည်၊ အသောသုံ ၊ပေ၊ မဂ္ဂေ-၌၊ ပရိယုဋ္ဌိသု-ထကြွကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဒုတေနပိ-တမန်ဖြင့်လည်း၊ ဥပသမ္ပာဒေတုံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဒူတေန-ရဟန်းတည်းဟူသော တမန်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ [ဘိက္ခုယေဝ + ဒူတော ဘိက္ခုဒူတော၊ တေန ဘိက္ခုဒူတေန၊ ဘိက္ခုံ ဒူတံ ကတ္တာ ဥပသမ္ပာဒေန္တိတိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။] ဗျတ္တာယ ဘိက္ခုနိယာ ပဋိပလာယ ဒူတေန ၊ပေ၊ ကမ္မဝါစာ၌ "သာ-ထိုရဟန်းလောင်းမသည်၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အန္တရာယေန-ကြောင့်၊ နာ အာဂစ္ဆတိ-မလာနိုင်ပါ" ဟု ပေးပါ။ ["တာဝဒေဝ ဆာယာ" စသည် ရှေးနှင့် တူပြီ။]

အရညေ-တောင်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ ဓုတ္တာ-တို့သည်၊ ဒူသေန္တိ-သီလကို ပျက်စီးစေကြကုန်၏၊ (ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။) ၊ပေ၊ အရညေ နာ ဝတ္ထဗ္ဗံ-မနေရာ ၊ပေ၊ ဥပါသကေန-သည်၊ ဘိက္ခုနိသံယသ-အား၊ ဥဒေါသိတော-ဘဏ္ဍာတိုက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒိန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဥဒေါသိတော-သည်၊ နာ သမ္မတိ-မလောက်၊ [နာ သမ္မတိတိ နာ ပဟောတိ၊-ဋီကာ။] ဥပဿယံ-မှီတင်း နေထိုင်ရာ ကျောင်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥပဿယော နာ သမ္မတိ၊ နဝကမ္မံ-ကို၊ (သံယိကမြေကို ပေးခြင်းကို၊) အနုဇာနာမိ၊ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ နာ သမ္မတိ၊ ပုဂ္ဂလိကမ္မံ-ကိုလည်း၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အညတရာ-သော၊ သန္ဓိသိန္ဓဂ္ဘာ-ကောင်းစွာ တည်ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌဝိတာ ဟောတိ၊ ပဋ္ဌဝိတာယ-သော၊ တဿာ-၏၊ ဂဗ္ဘော, ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏၊ (မွေးဖွား၏၊) ၊ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ သော ဒါရကော-ထိုကလေးသည်၊ ဝိညုတ်-တတ်သိနားလည်သူ၏ အဖြစ်သို့၊ (မိမိကိုယ်တိုင် စားနိုင် သောက်နိုင်, ရေချိုးနိုင်, အဝတ်ကို ဝတ်နိုင်သော အရွယ်သို့၊) ပါပုဏာတိ၊ (တာဝ၊) ပေါသေတုံ-မွေးမြူခြင်းငှာ ၊ပေ၊ မယာစ-သည်လည်း၊ ဧကိကာယ-တစ်ယောက်ထည်းသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝတ္ထုံ-နေခြင်းငှာ၊ နှ လဘာ-မရအပ်၊ [မွေးဖွားပြီးခါစ ဖြစ်၍ သွေးနှသားနှဖြစ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း, "ကောဝါ ရတ္တိ ဝိပ္ပဝသေယျ" ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း တစ်ယောက်ထည်း နေ၍ မဖြစ်-ဟူလို။] အညာယ-ငါမှ အခြားသော၊ ဘိက္ခုနိယာစ-သည်လည်း၊ ဒါရကေန သဟ ဝတ္ထုံ နှ လဘာ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိပဋ္ဌိတဗ္ဗံ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဧကံ ဘိက္ခုနိ-ကို၊ သမ္မနိတ္ဝာ-၍၊ တဿာ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဒုတိယံ-၂ ယောက်မြောက် အဖော်ကို၊ ဒါတုံ ၊ပေ၊ [သမုတ်ပုံ လွယ်ပြီ။] သာဂါရံ-တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌ တကွအိပ်ခြင်းကို၊ ဌပေတ္ဝာ-ထား၍၊ အညသ္မိံ-ဤကာလမှ အခြားသော၊ ပုရိသေ-၌၊ ပဋ္ဌိပဋ္ဌိတဗ္ဗံ ယထာ, ဧဝံ-တူ၊ ဒါရကေ ပဋ္ဌိပဋ္ဌိတုံ အနုဇာနာမိ။

အညတရာ ဘိက္ခုနီ, သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာယ-ပယ်စွန့်၍၊ (ချ၍၊) ဝိဗ္ဘမိ-လူထွက်ပြီ၊ သာ ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပဒံ ယာစိ၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-သည်၊ (သိက္ခာချဖွယ်ကိစ္စသည်၊) နှ-မရှိ၊ ယဒေဝ (ယံ+ဧဝ)-အကြင်အကြောင်းကြောင့်ပင်၊ သာ-သည်၊ ဝိဗ္ဘန္နာ-ပြီ၊ (လူ၏အဝတ်ကို ဝတ်ပြီ၊) တဒေဝ-ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်၊ သာ-ထိုသူမသည်၊ အဘိက္ခုနီ-ဘိက္ခုနီ မဟုတ်တော့ ၊ပေ၊ သကာဝါသာ-မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော ကျောင်းမှ၊ တိတ္ထာယတနံ-ဘာသာတို့၏ တည်ရာကျောင်းသို့၊ သက်မိ-ပြောင်းရွှေ့ပြီ ၊ပေ။

ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ ပုရိသေဟိ-တို့သည်၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊ (ခြေကို ဆုပ်နယ်၍ ရှိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊) ကေသဿ္ဌေဒနံ-ဆံပင်ကို ဖြတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ နခဿ္ဌေဒနံ-လက်သည်း ခြေသည်းကို ဖြတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏပဝဋ္ဋိကမ္မံ-အနာကို ဆေးကုမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ-ကုက္ကုစ္စကို ပြုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) နှ သာဒယန္တိ-မသာယာကြကုန် ၊ပေ၊ သာဒိတုံ (သာဒယိတုံ) ၊ပေ၊ ပဏ္ဍိသမ္ဘဿ-ဖနောင့်အတွေ့ကို၊ သာဒယန္တိ-သာယာကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပလ္လင်္ကေန-တင်ပလ္လင်ဖြင့်၊ နိသီဒန္တိ၊ [ဆင်းတုတော်များ တင်ပလ္လင်ခွေပုံမျိုးဖြင့် ထိုင်ကြသည်။] ၊ပေ၊ အဓုပလ္လင်္ကံ-ထက်ဝက်သော တင်ပလ္လင်ကို ၊ပေ။

ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဝတ္ထုဌ္ဌ "ဟေဒ္ဒာ-ဌ္ဌ၊ ဝိဝဋ္ဋေ-ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ (ဟင်းလင်းပွင့်သော၊) ဥပရိ-ဌ္ဌ၊ ပဋိစ္ဆန္နေ-ဖုံးကာအပ်သော ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဌ္ဌ၊ ဝစ္ဆံ ကာတုံ" ဟု ပေးပါ။ စုဏ္ဏေန-ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်ဖြင့်၊ နဟာယန္တိ၊ ကုက္ကုသံ-ဆန်ကွဲကိုလည်းကောင်း၊ (ပွဲညက်ကို လည်းကောင်း၊) မတ္တိကံ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝါသိတကာယ-နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော၊ မတ္တိကာယ-ဖြင့်၊ နဟာယန္တိ၊ ပကတိမတ္တိကံ-ပင်ကိုယ် မြေညက်ကို၊ (ရိုးရာမြေညက်ကို၊) ၊ပေ၊ ဓာရာသမ္ဘသံ-ရေအယဉ်၏ အတွေ့ကို၊ သာဒယန္တိ-ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ပဋိသောတေ-ရေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အရပ်ဌ၊ (ရေစီးရာဘက်သို့ လှည့်၍၊) ၊ပေ၊ အတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ် မဟုတ်သော အရပ်ဌ ၊ပေ၊ ပုရိသတိတ္ထေ-ယောကျ်ားတို့၏ ရေချိုးဆိပ်ဌ ၊ပေ၊ မဟိလာတိတ္ထေ-မိန်းမတို့၏ ရေချိုးဆိပ်ဌ။ [မဟိလာတိတ္ထေတိ ဣတ္ထိနံ သာဓာရဏတိတ္ထေ-ဋီကာ။]

တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဣမမိ ခန္ဓကေ-ဌ္ဌ၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ ဧကသတံ-တစ်ရာ့တစ်ဝတ္ထုတည်း။

တသုဒ္ဓါနုဂါထာ နိသယ

[ဤဥဒ္ဒါန်းဌ္ဌ အကျဉ်းမျှ ပေးအပ်သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝတ္ထုအကျယ် အတိုင်း အနက်ဆိုပါ။] တသ-ထိုဘိက္ခုနိုက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား။

ဂေါတမီ-သည်၊ ပဗ္ဗဇ-ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိ-ပြီ၊ တထာဂတော-သည်၊ ကပိလဝတ္ထု-ကပိလဝတ္ထုနေပြည်တော်ဌ၊ နိ အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ ဝိနာယ ကော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလီ-သို့၊ အဂမာသိ-ကြွတော်မူပြီ၊ ရဇောဂိ ဏ္ဍောန-မြူဖြင့် ရောပြွမ်းသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ကောဋ္ဌကေ-တံခါးမုခ်ဌ၊ (အဋ္ဌာသိ-တည် ပြီ၊) အာနန္ဒသ-အား၊ ပဝေဒယိ-ကြားသိစေပြီ၊ မာတာတိစ-မယ်တော်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပေါသိကာတိစ-မွေးမြူတတ်သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဗ္ဗော-ထိုက်ပါသ လော၊ ဣတိ, နယတော-နည်းအားဖြင့်၊ ယာစိ-ပြီ။

ဂရုဓမ်ရှစ်ပါး ဂါထာ။ ။ဝဿသတံ-အနှစ်တစ်ရာ၊ တဒဟုစ-ထိုနေ့ဌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော ရဟန်း၊ အဘိက္ခု-ရဟန်း မရှိသော ကျောင်းဌ ဝါဆိုခြင်း၊ ပစ္စာသီသနာ-တောင့်တခြင်း၊ ပဝါရဏာ-ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ ဂရုဓမ္မာ-သံဃာဒိသေသ်အာပတ် သင့်ခြင်း၊ ဒွေဝဿာ-နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနဋ္ဌောသနာ-ခြင်း၊ ဩဝဋ္ဌော-တားမြစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဓမ္မာ-ဂရုဓမ်တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယာဝဇီဝံ-ဆုံး၊ အနုဝတ္ထနာ-ကျင့်ခြင်း၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟো-ဂရုဓမ် ၈ ပါးကို ခံယူခြင်း၊ သာဝ-ထိုဂရုဓမ် ၈ ပါးကို လက်ခံခြင်းသည်ပင်၊ အဿာ-ထိုဂေါတမီ၏၊ ဥပသမ္ပဒါ-သည်၊ ဟောတိ။

ဝဿသဟဿံ-ထောင်၊ ပဠေဝ-ငါးရာတို့၊ ကုမ္ဘထေနက ၊ပေ၊ ဥပမာဟိ-ကုမ္ဘထေနက ဥပမာ, သေတဋ္ဌိကဥပမာ, မဏ္ဍိဋ္ဌိကဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ သဒ္ဓမ္မဟိသနာ-သူတော်ကောင်းတရားကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ပါဒေဝ-စောစော၌ပင်၊ အာဠိ-ကို၊ ပန္ဓေယျုံ-ရာ၏။ ပုန-တစ်ဖန်၊ သဒ္ဓမ္မသဏ္ဌိတိ-သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်ခြင်း။

ဥပသမ္ဘာဒေတုံ-ဌာ၊ (အနုဇာနာမိ-၏။) အယျာ-အရှင်မဂေါတမီ၊ ယထာဝဏ္ဏံ-တိုင်း၊ အဘိဝါဒနာ-ခြင်း၊ နှ ကရိသန္တိ-မပြုကြကုန်တုံသေး၏၊ ကိမေဝ-အဘယ့်ကြောင့် ခွင့်ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ သာဓာရဏံ-ဆက်ဆံသော အာပတ်၊ အသာဓာရဏံ-မဆက်ဆံသော အာပတ်၊ ဩဝါဒ-ဩဝါဒခံယူခြင်း၊ ပါတိမောက္ခဉ္စ-ပါတိမောက်၊ ကေန နုခေါ-အဘယ်သူသည်လျှင်၊ ("ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ နုခေါ-အံ့နည်း" ဟု ထည့်စပ်၊) ဥပဿယံ-ဘိက္ခုနီတို့၏ မှီတင်းနေထိုင်ရာ ကျောင်း။

နှ ဇာနန္တိ-ကုန်၊ အာစိက္ခိ-ပြောပြပြီ၊ နှ ကရောန္တိ-အာပတ်ကို ဒေသနာ မကြားကြကုန်၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ (အနုဇာနာမိ၊) ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ နှ အနုဇာနာမိ။ [ပဌမ ခွင့်ပြုတော်မူသော်လည်း လူတို့က ကဲ့ရဲ့သောကြောင့် ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းတော်မူသည်။] ဘိက္ခုနိဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟော-ခြင်း၊ အာစိက္ခိ-ပြီ၊ ကမ္မံ-တဇ္ဇနီယစသော ကံ၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ["ဘိက္ခူဟိ ဘိက္ခုနိနံ ကမ္မံ ကာတုံ" ဟူသော စကားကို ချုံးသည်။] ဥဒ္ဓါယဿန္တိ-လူတို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုနိဟိ-တို့သည်၊ ["ဘိက္ခုနိဟိ ကမ္မံ ကာတုံ" ကို ချုံးသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ဘိက္ခူဟိ ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဟိဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါယန္တိ" ဟု ပေးသည်။] အာစိက္ခိတုံ-ဌာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဘဏ္ဍာနံ-ခြင်း၊ ရောပေတွာ-အာပတ်သို့ တင်၍၊ ဥပ္ပလာယ-ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမ။

သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ကဒ္ဒမောဒ-ရွှံ့ညွန်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းခြင်း၊ အဝန္ဒိ-ခြင်း၊ ကာယ-ကိုယ်ကို ဖွင့်ပြခြင်း၊ ဥရ-ခြင်း၊ အင်္ဂဇာတံ-ခြင်း၊ ဩဘာသံ-ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုခြင်း၊ ဝဂ္ဂိကာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ဘယောဇေန္တိ-ကုန်၏၊ အဝန္ဒိယော-ရှိမခိုးထိုက်သော ရဟန်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ-ဒဏ်ပေးမှု၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ ပုန-ဖန်၊ တထာ-ထို့အတူတည်း၊ ["ကာယဥရ ၊ပေ၊ သမ္ဘယောဇေန္တိ" ကို ညွှန်းသည်။] အာဝရဏဉ္စ-ခြင်း၊ ဩဝါဒ-ဩဝါဒ မခံယူခြင်း၊ ကပ္ပတိ နုခေါ-အပ်၏လော၊ ပဏ္ဍာမိ-ပြီ။

ဗာလာ-ဗာလဘိက္ခုနီ၊ အဝတ္ထု-အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဝိနိစ္ဆယော-ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဩဝါဒ-ဩဝါဒ၊ သံယော-သံယာ၊ ပဠဟိ- ၅ ယောက်သော ဘိက္ခုနီတို့၊ ဒုဝေ

တိသေား-၂ ယောက် ၃ ယောက်တို့၊ နဂ္ဗာန္တိ-သြဝါဒကို လက်မခံကြကုန်၊ ဗာလာ-ဗာလရဟန်း၊ ဂိလာန-ရဟန်း၊ ဂမိက-ခရီးသွားမည့် ရဟန်း၊ အာရညိကော-တောဌ် နေသော ရဟန်း၊ နဲ အာရောစေန္တိ-မပြောကြကုန်၊ နဲ ပစ္စာ-တစ်ဖန် မဆောင်ကြကုန်၊ နဲ ဂစ္ဆန္တိ-ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့ မသွားကုန်။

ဒီယံ-ရှည်သော .ခါးပန်းကြိုး၊ ဝိလီဝ-နှီးဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ စမ္မ-သားရေဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဒုဿ-အဖြူသက်သက်ဖြစ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝေဏိ-အထပ်ထပ်ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝဋ္ဋ-အဝတ်ကျစ်၊ (အဝတ်လိပ်) စောဠ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝေဏိ-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်, အထပ်ထပ်ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝဋ္ဋ-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကျစ်၊ (အဝတ်လိပ်) သုတ္တ-ချည်၊ ဝေဏိ-ချည်ထုံး၊ ဝဋ္ဋကာ-ချည်ကျစ်၊ အဋ္ဌိလ်-နွားနှင့် မြင်းခေါင်းရိုး၊ ဂေါဟနုကေန-နွားမေးရိုး၊ ဟတ္ထ-လက်၊ ကောဋ္ဌ-လက်ဖမိုး၊ [ရှေးနိသယဌ် "ဟတ္ထ-လက်ဖဝါး၊ ကောဋ္ဌ-လက်ဘီး" ဟု ပေး၏။] ပါဒ-ခြေဖဝါး၊ တထာ-ထို့အတူ ခြေဖမိုး၊ ဥဠုံ-ပေါင်၊ မုခံ-မျက်နှာ၊ ဒန္တမံသ-သွားဖုံး၊ ["ဥဠုံ ကောဋ္ဌာပေန္တိ" စသည်ကို ချုံးသည်၊ ရှေးနိသယဌ် "ဥဠု-ပေါင်လှန်၍ ပြခြင်း" စသည်ဖြင့် ပေး၏၊ ထိုအနက်ကား "ကာယ ဥရုစ အင်္ဂဇာတဋ္ဌ" ဌ် ပါခဲ့ပြီ။] အာလိမ-လိမ်းကျံခြင်း၊ ဥမ္မဒ္ဒ-ပွတ်တိုက်ခြင်း၊ စုဏ္ဏနာ-အမှုန့်ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။

လဇ္ဇေန္တိ-မျက်ရေးကွင်းကုန်၏၊ အင်္ဂါရာဝံ-အင်ဂါကြီးငယ်ဌ် တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင် ပြုခြင်း၊ မုခရာဝံ-ခြင်း၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ဒုဝေ-၂ ပါးကုန်သော အင်္ဂါရာဂ, မုခရာဂတို့၊ အဝဂီ-ခြင်း၊ ဝိသေသ-ခြင်း၊ [ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] သြလောကော-ပြုတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်း၊ သာလောကေန-ဌ် (တိဌန္တိ) နစ္ဆေန-ခြင်း၊ ဝေသီ-ပြည့်တန်ဆာမ၊ ပါနာဂါရံ-သေတင်းကုဋ်၊ သူနံ-အမဲသား၊ အာပဏံ-အိမ်စျေး၊ ဝဏ္ဏ-အတိုးပေးခြင်း၊ ဝဏ္ဏိဇ္ဇာ-ကုန်သွယ်ခြင်း၊ ဒါသံ-ကိုလည်းကောင်း ।ပေ। ကမ္မကာရိံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌယျုံ-လုပ်ကျွေးစေကြကုန်ပြီ။

တိရစ္ဆာန-တိရစ္ဆာန်၊ [ဤ၌လည်း "ဥပဋ္ဌယျုံ" လိုက်ပါ။] ဟရိတဏိ-ဟင်းရွက်စိမ်း၊ နမတက်-နံရိုးကို ညွှတ်စေတတ်သော အဝတ်ပိုင်း၊ နီလံ-ညိုသော အဆင်းရှိသော သက်နှံ ।ပေ। ကဏ္ဏစီဝရာ-တို့၊ မဟာရဏ်-မဟာရဏ်ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော သက်နှံ၊ မဟာနာမ-သက်နှံ၊ အစ္ဆိန္နာ-မဖြတ်အပ်သော အမြီတ်အဆာရှိသော သက်နှံ၊ ဒီဃမေဝ-ရှည်သော သက်နှံ၊ ပုဗ္ဗ-သက်နှံ၊ ဖလ-သက်နှံ၊ [ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] ကဠဂ်-ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိတကဠ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရယျုံ။

ဘိက္ခုနီ-ဘိက္ခုနီ၏လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာနာယ-၏လည်းကောင်း၊ သာမဏေရာယ-၏လည်းကောင်း၊ အစ္စယေ-ကွယ်လွန်ရာအခါ၌၊ ပရိက္ခာရေ-ကို၊ နိယျာတိတေ-သံယာအား အပ်နှင်းအပ်သော်၊ ဘိက္ခုနီယောဝ-တို့သည်သာ၊ ဣဿရာ-ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဿ-၏လည်းကောင်း၊ သာမဏေရဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယ-၏လည်းကောင်း၊ အညေသဗ္ဗ-အခြားသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရေ-ကို၊ နိယျာတေ-အပ်သော်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဣဿရာ-ကုန်၏။

မလ္လီ-လက်ဝှေ့သမာ၏ မယား၊ ဂဗ္ဘ-ကိုယ်ဝန်၊ ပတ္တမူလံ-သပိတ်ရင်း၊ ဗျဥ္ဇနံ-ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်၊ အာမိသေန-အာမိသ၊ ဥဿန္နံ-၏၊ ဟဋ္ဌတရံ-အလွန်များ၏၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ယာဒိသံ-အကြင်ကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ သန္ဓိမိကတံ-ပြုအပ်သော သိုမြှုံးမှုရှိသော၊ အာမိသံ-သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ ဘောဇ္ဇံ ယထာ-သုံးဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ["ဘောဇ္ဇံ" ၌ ဘုဇဓာတ်+တပစ္စည်း။] တထာ-တူ၊ ကရေ-ရာ၏၊ သေနာသနံ-ကျောင်း၊ ဥတုနိယော-ဥတုလာသော ဘိက္ခုနီတို့၊ မက္ခိယတိ-လိမ်းကျံအပ်၏၊ ပဌာဏိ-ပုဆိုးကြမ်းအဆို့၊ ဆိဇ္ဇနီ-ပြတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗကာလံ-ပတ်လုံး၊ အနိမိတ္တာပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဒိဿရေ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ နိမိတ္တာ-နိမိတ်ရာမျှသာ ရှိသော ဘိက္ခုနီ၊ အလေဟိတာ-နီ၊ [ခုဝလောဟိတာမှ စ၍ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာတိုင်အောင် ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။]

အနိမိတ္တံ-ကို၊ အာဒိတော-အစကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ယာဝ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ-တိုင်အောင်၊ ဧတံ-ဤအလုံးစုံကို၊ ပေယျာလတော-ပေယျာလအားဖြင့်၊ ဥ ယံ-သိအပ်၏၊ ကုဋ္ဌ ၊ပေ၊ အပမာရော၊ [ဝတ္ထုအတိုင်း ပေး။] မာနုသီ-လူမိန်းမသည်၊ အသိ-လော ၊ပေ၊ ရာဇဘဋ္ဌိ-သည်၊ နု အသိ-လော၊ အနုညာတာ-ခွင့်ပြုအပ်သည်၊ (အသိ၊) ဝီသတိ-အသက် ၂၀ ပြည့်သည်၊ (အသိ၊) ပရိပုဏ္ဏာ-သပိတ်သင်္ကန်းပြည့်စုံသည်၊ (အသိ၊) ကိံနာမာ-နည်း၊ တေ-၏၊ ပဝတ္တိနီ-သည်၊ ကာနာမာ-နည်း၊ စတုဝီသတိ အန္တရာယာနံ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ ဥပသမ္ပဒါ-ခြင်း။

ဝိတ္ထာယန္တိ-ကုန်၏၊ အနနုသိဋ္ဌာ-မသွန်သင်အပ်သော ဘိက္ခုနီ၊ သံဃမဇ္ဈေ-၌၊ တထေဝ-ထို့အတူသွန်သင်ခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာဂါဟ-ဥပဇ္ဈာယ်ကို ယူစေခြင်း၊ သံဃာဋ္ဌ ၊ပေ၊ [ဥဒကသာဋ္ဌ-(လွယ်ပြီ၊)] အာစိက္ခိတွာန-၍၊ ပေသယေ-(ဂစ္ဆ ၊ပေ၊ တိဋ္ဌာဟိ) ဟု စေရာ၏၊ ဗာလာ-ဗာလဘိက္ခုနီကို၊ အသမ္မတာ-နီ၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်းလာခြင်း၊ ယာစေ-တောင်းရာ၏၊ အန္တရာယိကာ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ။

ကေတော-တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီသံယာ၌၊ ဥပသမ္ပန္နာ-ပဋ္ဌင်းခံခြင်း၊ [ဆာယာ ၊ပေ၊ အဋ္ဌ အကရုဏီယာနိ လွယ်ပြီ။] ကာလ်-အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်၌၊ အဋ္ဌေဝ-တို့သည်ပင်၊ ဘိက္ခုနီ-တို့သည်၊ နု ပဝါရေန္တိ-ကုန်၊ ဘိက္ခုသံယံ-ကို၊ တထေဝ-ထို့အတူ မဖိတ်ကြကုန်။

ကောလာဟလ်-အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ပုရေဘတ္တံ-ဆွမ်း၏ရှေ့အဖို့ ၊ပေ၊ ကောလာဟလ်-ကျက်၊ ဥပေါသထ်-ဥပုသ်၊ ပဝါရဏ်-ဏာ၊ သဝစနီယာ-ခြင်း၊ အနုဝါဒနံ-ခြင်း၊ [ကမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌာရသဝတ္ထုဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ။] သြကာသံ-အခွင့်တောင်းခြင်း၊ စောဒေ-ကုန်၏၊ သာရေန္တိ-အပြစ်ကို အမှတ်ရကြစေကုန်၏၊ မဟေသိနာ-မြတ်သော ဣသိဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တထေဝ-ထို့အတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ဘိက္ခုနီ-မ၊ မဟေသိနာ-သည်၊ အနုညာတံ-ပြီ၊ [ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီနှံ့ ဥပေါသထ ထပေန္တိ ၊ပေ၊ သာရေန္တိကို ချုံးသည်။] ယာနံ-ယာဉ်၊ ဂိလာနာ-ဂိလာနဘိက္ခုနီ၊ ယုတ္တံ-အထီးအမ, ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်၊ ယာနဋ္ဌိတ-ယာဉ်ဆောင့်သော ဘိက္ခုနီ၊ အမုကာသိကာ-အမုကာသီ ဘိက္ခုနီမ၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတမန် ၊ပေ၊ ဗာလာယ-ဗာလဘိက္ခုနီတမန်။

အရညေ-၌၊ ဥပါသကေန-ဥပါသကာ၊ ဥဒေါသိတော-တိုက်၊ ဥပဿယံ-ကျောင်း၊ နု သမ္ဘတိ-မလောက်၊ နဝကမ္မံ-နဝကမ္မ၊ နိသိန္နဂဗ္ဘာ-ကောင်းစွာ တည်ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသူ၊ ဧကိကာ-တစ်ယောက်တည်း၊ သာဂါရဏ-တစ်မိုးတစ်ရံ တည်းသော ကျောင်း၌ တက္ကအိပ်ခြင်း၊ ဂရုဓမ္မံ-သံယာဒိသေသ်၊ ပစ္စက္ခာယ-သိက္ခာချခြင်း၊ သက်မိ-တိတ္ထာယနသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီ၊ အဘိဝါဒနံ-ခြင်း၊ ကေသာ-ဆံဖြတ်ခြင်း၊ နခါ-ခြင်း၊ ဝဏ္ဏကမ္မနာ-အနာကို ဆေးကုခြင်း။

ပလ္လင်္ကေန-ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေခြင်း၊ ဂိလာနာ-နီ၊ ဝစ်ုံ-ဝစ္စကုဋီ၊ စုဏ္ဏေန-ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်၊ ဝါသိတံ-နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော မြေညက်၊ ဇန္ဓာယရေ ၊ပေ၊ ပုရိသေန-ယောကျ်ားတို့ ရေချိုးဆိပ်။ [ဝတ္ထုတို့၏ ဥဒ္ဒါနစကားရပ် ပြီးပြီဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ ပရိယတ် ၄ ပါး ရှိပုံကို ဆက်၍ ပြပြန်သည်။]

မဟာဂေါတမီ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်၊ အာယာစိ-ရဟန်းမအဖြစ်ကို မဝေါင်းပြီ၊ အာနန္ဒောစာပိ - အာနန္ဒာသည်လည်း၊ ယောနိသော - သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ အာယာစိ-ပြီ၊ ဇိနသာသနေ-ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်၊ စတသော-၄ ပါးကုန်သော၊ ပရိသာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏။

သံဝေဂနနတ္ထာယ-ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ်၏အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ (ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တောင်းမှ ရအပ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်၌ သံဝေဂဉာဏ်ရစေခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊) သဒ္ဓမ္မသ-သူတော်ကောင်းတရား၏၊ (သာသနာတော်၏၊) ဝုဠိယာ-တိုးပွားခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အာတုရသ-ကျင်နာသူအား၊ ဘေသဇ္ဇ-ဆေးကို၊ ဒေတိ (ဣဝ)-ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ၊) ဗုဒ္ဓေန-သည်၊ ဒေသိတံ-ဂရုဓမ္မ, စသည်အရပ်ရပ်, အကျင့်မြတ်ကို, ပညတ်ထုတ်ဖော်, ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဧဝံ-သို့၊ သဒ္ဓမ္မေ-၌၊ ဝိနီတာ-ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော၊ ["ဝိဒိတာ-သိပြီးကုန်သော" ဟု ရှေးနိဿယ၌ ရှိ၏။] ဣတရာ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ မာတုဂါမာပိ-တို့သည်လည်း၊ ["မဟာပဇာပတိဂေါတမီကား ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာ၌ ပြအပ်ခဲ့သော သြဝါဒတော်ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပြီ"။] ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဝါ-သို့၊ ဂန္ဓာ-သွားပြီး၍၊ (ရောက်ပြီး၍၊) နသောစရေ - ဝမ်းမနည်းကြရတော့ကုန်၊ အစ္ဆရိတံ - စုတေရွှေ့လျော, သေရခြင်းသဘော မရှိသော၊ တံ ဌာနံ-ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ယာယန္တိ-ရောက်ကြရကုန်၏။ [ယာဓာတ်သည် ဒိဝါဒိလည်း ရှိ၏၊ ဓာတ္ဌတ္ထသင်္ဂဟ ကြည့်ပါ။] ဣတိ-တသုဒ္ဓါန စကားရပ်, အပြီးသတ်တည်း။

ဘိက္ခုနီက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၁၁။ ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက

၁။ သဂီတိနိဒါန

☞ **၄၃၇။** အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ (ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ရာ ထိုအခါ၌၊) အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ (ဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ရာနေ့၌ ရောက်လာကြသော ရဟန်းတို့ကို၊) အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ သိစေပြီ၊ ["အာဝုသော"ဟု ခေါ်၍ "ဧကမိဒါဟံ" စသည်ဖြင့် သိစေပြီ-ဟူလို။] (ကိံ-နည်း၊) [ဤ"ကိံ"၏ အဖြေသည် "ဟန္ဒ ၊ပေ၊ သံဂါယာမ" ကျမှ ပြီးလိမ့်မည်။] အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ [ဣဓအနက် မရှိ။] ပါဝါယ-ပါဝါမြို့မှ၊ ကုသိနာရံ-ကုသိနာရုံမြို့သို့၊ (ဂမိဿामि-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊) မဟတာ-များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန, ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဒ္ဓိံ, အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော-အဝေးနှင့်ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်၊ (အမှိ-၏၊) အာဝုသော, အထ-ခရီးသွားရာ ထိုအခါ၌၊ အဟံ-သည်၊ မဂ္ဂါ-လမ်းမှ၊ သြက္ကမ္မ-ဖယ်၍၊ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ, နိသီဒိ-ထိုင်ပြီ။

တေန သမယေန-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ အညတရော, အာဇီဝကောသည်၊ ကုသိနာရာယ-မှ၊ မန္ဒာရဝပုပ္ဖ-မန္ဒာရဝမည်သော နတ်ပန်းကို၊ [ရှေးက "ထင်ရှားပန်းကို" ဟု ပေး၏။] ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ (ထီးကဲ့သို့ ဆောင်း၍၊) ပါဝံ-ပါဝါမြို့သို့၊ (ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊) အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သတ္ထာရံ-ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကို၊ ဇာနာသိ အပိ-သိပါ၏လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော, အာမ ဇာနာမိ-အိမ်း ... သိပါ၏၊ သမဏော ဂေါတမော,သည်၊ အဇ-ယနေ့၊ သတ္ထာဟ ပရိနိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ၊ တတော-ထို ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်မှ၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ မန္ဒာရဝပုပ္ဖ-ကို၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

အာဝုသော-တို့၊ တတြ-ထိုသို့ပြောရာ၌၊ ဝါ-ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယေ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အဝီတရာဂါ-မကင်းသေးသော ရာဂရှိကုန်၏၊ (တေသု ဘိက္ခူသု-တို့တွင်၊) အပ္ပေကစ္စေ-အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဗာဟာ-လက်မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယှ-ချီမြှောက်၍၊ ကန္ဒန္တိ-ငိုကြကုန်၏၊ ဆိန္နပါတံ-အလယ်က ပြတ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ လဲကျသကဲ့သို့ လဲကျသည်မည်လောက်အောင်၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏၊ အာဝဋ္ဋန္တိ-ရှေးရှုလူးလိမ့်ကြကုန်၏၊ ဝိဝဋ္ဋန္တိ-ထိုမှဤမှ လူးလိမ့်ကြကုန်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့ မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလိမ့်ကြကုန်သနည်း၊) ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားသည်၊ အတိခိပ္ပံ-အလွန် လျင်မြန်စွာ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဘုရားသည်၊ အတိခိပ္ပံ, ပရိနိဗ္ဗုတော-ပြီ၊ အတိခိပ္ပံ-စွာ၊ လောကေ-လောက၌၊ စက္ခု-ဉာဏ်စက္ခုသည်၊ အန္တရဟိတံ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလိမ့်ကြကုန်၏၊ ယေ ပန တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်ကား၊ ဝီတရာဂါ-ကုန်၏၊ တေ-ထို့သည်၊ သတာ-သတိထားကုန်သည်၊/သမ္ပဇာနာ - ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အဓိဝါသေန္တိ-သည်းခံကြကုန်၏၊ (ကိုး-အဘယ်သို့တွေး၍ သည်းခံကြကုန်သနည်း၊) သခၽါရာ-ရုပ်နာမ်ဓမ္မ, သခၽါရတို့သည်၊ အနိစ္စာ-မမြဲကုန်၊ ဇရာ-ဤအနိစ္စဖြစ်သော သခၽါရတို့၌၊ (ယံ - အကြင်မပျက်စီးအောင် တောင့်တမှုကို၊

ဆိန္နပါတံ ပပတန္တိ။ ။ရှေးနိဿယ၌ "ဆိန္နပါဒ်-ပြတ်သောခြေရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပတန္တိ-လဲကျကုန်၏" ဟု တွေ့ရ၏။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ပါဠိတော်၌ "ဆိန္နပပါတံ ပပတန္တိ" ဟု တစ်မျိုးရှိ၏၊ ဆိုလိုရင်းကား- - အလယ်ကပြတ်သော သစ်ပင်တို့၏ လဲခြင်းမျိုးကဲ့သို့ မတ်တတ်က လဲကျကြသည်-ဟူလို။ [ဆိန္နပါတံ ပပတန္တိတိ ဆိန္နာနံ ပါတော ဝိယ ဆိန္နပါတော၊ တံ ဆိန္နပါတံ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသောယံ၊ မဗ္ဗေ ဆိန္နာ ဝိယ ဟုတ္တာ ယတောဝါ တတောဝါ ပတန္တိတိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။]

ကုတော-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-အဘယ်အရပ်၌၊ လဗ္ဘာ-ရအပ်ပါအံ့နည်း၊ (တစ်နည်း) ကုတော လဗ္ဘာ-အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍ သည်းခံကြကုန်၏။

အာဝုသော, အထ-ငိုကြွေးကြ လူးလိမ့်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ အဟံ ၊ပေ၊ အဝေါစံ၊ (ကိုး) အာဝုသော-တို့၊ အလံ-ဝမ်းနည်းငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်၊ မာ သောစိတ္ထ-ဝမ်းမနည်းကြကုန်လင့်၊ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ-မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ အာဝုသော-တို့၊ သဗ္ဗေ ဟေဝ ပိယေဟိ ၊ပေ၊ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားတော်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋ္ဌိကစ္စေဝ-စောစောကပင်၊ (ကြိုတင်၍ပင်၊) အက္ခာတံ နနု-မိန့်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ [(ယသ္မာ-ကြောင့်၊) သဗ္ဗေဟေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပိယေဟိ-ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ-မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ-ဇာတ်ချင်းမတူ, အမူကွဲပြား, တစ်သီးတစ်ခြားဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဝိနာဘာဝေါ-မပြန်တမ်းသေခြင်းဖြင့် ကွေကွင်း၍ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ အညထာဘာဝေါ-ဘဝချင်း ကွဲပြား၍ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ (ဟောတိ၊) တံ (တသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဤခန္ဓာအစဉ်၌၊ ယံ တံ-အကြင်တရားသည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်၍၊ ဘူတံ-ထင်ရှားရှိ၏၊ သခ်ံတံ-ကံစသော အကြောင်းတရားတို့သည် ကောင်း စွာ ရောက်၍ ပြုပြင်အပ်၏၊ ပလောကဓမ္မံ-ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ တံ-ထိုတရားသည်၊ ဝတ-စင်စစ်၊ မာ ပလုဇ္ဇီ-မပျက်စီးပါစေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့တောင့်တခြင်းကို၊ ကုတော-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-အဘယ်အရပ်၌၊ လဗ္ဘာ-ရအပ်ပါအံ့နည်း၊ ဧတံ ဌာနံ-ဤသို့တောင့်တသည့်အတိုင်း ရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ နနု ဝိဇ္ဇတိ-မရှိနိုင်။]

နာနာဘာဝေါ စသည်။ ။နာနာဘာဝေါတိ ဇာတိယာ နာနာဘာဝေါ၊ ဇာတိ အနုရူပဂမနေန (ဇာတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ရခြင်းအားဖြင့်) ဝိသုံ ဘာဝေါ, အသမ္ဘဒ္ဓဘာဝေါတိ အတ္ထော၊ ဝိနာဘာဝေါတိ မရဏေန ဝိနာဘာဝေါ စုတိယာ (စုတိခြင်းကြောင့်) တေနတ္ထာဘာဝေန (ထိုအတ္ထဘောအားဖြင့်) အပုနပဝတ္တနတော (ထပ်၍ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်) ဝိပ္ပယောဂေါတိ အတ္ထော၊ အညထာဘာဝေါတိ ဘဝေန အညထာဘာဝေါ, ဘဝန္တရဂ္ဂဟဏေန "ကာမာဝစရသတ္တော ရူပါဝစရော ဟောတိ' တိ အာဒိနာ, တတ္ထာပိ "မနုဿော ဒေဝေါ ဟောတိ' တိ အာဒိနာစ ပုရိမာကာရတော အညာကာရတောတိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။

တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာ။ ။တန္တိ တသ္မာ၊ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာတိ ကုတော ကုဟိं ကသ္မိं နာမ ဌာနေ (ကုတောဏ်၏ အဖွင့်၊) ဧတ္ထ ဧတသ္မိं ခန္ဓပ္ပဝတ္တေ (ဧတ္ထ၏ အဖွင့်၊) ယံ တံ ဇာတံ ၊ပေ၊ တံ ဝတ မာ ပလုဇ္ဇီတိ လဒ္ဓုံ သက္ကာ (လဗ္ဘာ၏ အဖွင့်၊) နှ သက္ကာ ဧဝ, တာဒိတသ ကာရဏသ အဘာဝတော၊-ဋီကာ။

အာဝုသော, တေန သမယေန-၌၊ သုဘဒ္ဒေါနာမ-သုဘဒ္ဒမည်သော၊ ဝုဠုပဗ္ဗဇိ တော-ကြီးသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုသူသည်၊ (တောထွက်ရဟန်းကြီးသည်၊) တသံ ပရိသာယံ-ထိုပရိသတ်၌၊ နိသိန္နော-နေသည်၊ (ဝါ-ပါသည်၊) ဟောတိ၊ အာဝုသော, အထ-၌၊ သုဘဒ္ဒေါ-သော၊ ဝုဠုပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ ဟေ ဘိက္ခူ တေံ အဝေါစ၊ (ကား) အာဝုသော-တို့၊ အလံ-ဝမ်းနည်း ငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်၊ မာ သောစိတ္ထ-စိတ်၌ ပြင်းစွာ, ဝမ်းမနည်းကြပါကုန်လင့်၊ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ-နှူတ်ဖြင့်ပြင်းစွာ, မငိုကြပါကုန်လင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ တေန မဟာသမဏေန-ထိုရဟန်းကြီးမှ၊ သုမုတ္တာ-ကောင်းစွာ လှလှ လွတ်ကြရကုန်ပြီ၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ဣဒံ ဝေါ, နု ကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပဒ္ဒုတာစ-ချုပ်ချယ်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောမ-ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ဣဒါနိ ပန-၌ကား၊ မယံ-တို့သည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ (ကာတုံ၊) ဣစ္ဆာမ-အလိုရှိကုန်အံ့၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ ကရိသာမ-ပြုနိုင်ကုန်တော့အံ့၊ ယံ, (ကာတုံ၊) နု ဣစ္ဆာမ၊ တံ-ကို၊ နု ကရိသာမ-မပြုဘဲ နေနိုင်ကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

အာဝုသော-တို့၊ အမမ္မော-ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးသည်၊ ပုရေဒိပ္ပတိ-မကြာမီ ထွန်းကားလိမ့်မည်၊ ဝါ-မထွန်းကားသေးမီ၊ ဒမ္မော-ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကို၊ ပုရေ ပဋိဗာဟယျတိ-မကြာမီ တားမြစ်အပ်ပါလိမ့်၊ ဝါ-မတားမြစ်အပ်မီ၊ အဝိနယော-သံဝရဝိနည်း, ပဟာနဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်၊ ပုရေ ဒိပ္ပတိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ ဝိနယော-သံဝရဝိနည်း, ပဟာနဝိနည်းကို၊ ပုရေ ပဋိဗာဟိယျတိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ အဓမ္မဝါဒိနော-အဓမ္မကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်၊ ပလဝန္တော-အားရှိကုန်သည်၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မကြာမီ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မဖြစ်ကြမီ၊ ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ-အားမရှိကုန်သည်၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ အဝိနယဝါဒိနော-အဝိနယကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်၊ ပလဝန္တော, ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ ဝိနယဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ, ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ (ယခုနှယ်ကြိုတင်၍၊) ဓမ္မဋ္ဌ-သုတ်အဘိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဂ်ါယာမ-သံဂါယနာတင်ကြကုန်စို့၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ။) [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကာဏ်ဘာသာဋီကာ, ပဌမသံဂါယနာအခန်း၌ ပြထားပြီ။]

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ (အရှင်မဟာကဿပကို ခေါ်သည်၊) တေနဟိ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဝါ-ထိုသို့သံဂါယနာတင်လိုပါလျှင်၊ ထေရော-သည်၊ ဘိက္ခူ-သံဂါယနာတင်ရာတွင် ပါဝင်ထိုက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဥစ္စိနတု-ရွေးချယ်တော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ အထ - လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာ

ကဿပေါ-သည်၊ ဧကေနုန ပဠေအရဟန္တသတာနိ-တစ်ပါးဖြင့် ယုတ်လျော့သော ငါးရာသော ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥစ္စိနိ-ပြီ။ [အရှင်မြတ်တို့ကား တိပိဋကမရ ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ စသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ၏။] ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာ ကဿပံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစုံ၊ (ကိုး) ဘန္တေ, အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ သေက္ခော-သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ-အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏၊ (တထာပိ-ထိုသို့သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) [ဤပုဒ်ကို "ဥစ္စိနတု"၌ စပ်။] ဆန္ဒာ-ချစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသာ-မုန်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မောဟာ-မသိနားမလည်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘယာ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂတိं-မရောက်ထိုက်သော အမှုံသို့၊ ဂန္တုံ-ရောက်ခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်ပါ။ စ-အဂတိ မလိုက်ထိုက်ရုံသာ မကသေး၊ အနေန-ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ သန္တိကေ-အထံတော်၌၊ ဓမ္မောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုံ-များစွာ၊ ပရိယတ္တော-သင်ယူအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ, တေနဟိ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ ထေရော အာယသ္မန္တံပိ အာနန္ဒံ-ကိုလည်း၊ အစ္စိနတု-ပါ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အာနန္ဒံ ဥစ္စိနိ။

အထ-ရွေးချယ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ ဝါ-ဤအတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိုး) မယံ-တို့သည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ သံဂါယေယျာမ နုခေါ-သံဂါယနာတင်ကုန်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဝါ-ဤသို့တိုင်ပင်ပြီ၊ အထ-တိုင်ပင်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ ဝါ-ဤအဆုံးအဖြတ်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကိုး) ရာဇဂဟံ-သည်၊ ဝါ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်သည်၊ မဟာဂေါစရံ-ကျယ်သော ဆွမ်းခံရာ အရပ်ရှိ၏၊ ပဟူတသေနာသနံ-များသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ရှိ၏၊ မယံ ရာဇဂဟေ, ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသန္တာ-နေကုန်လျက် ၊ပေ၊ ယန္တူန သံဂါယေယျာမ-အကယ်၍ သံဂါယနာ တင်ကြရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ အညေ-ဤရဟန်းငါးရာမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝဿံ-ဝါသို့၊ (ယံနူန) နု ဥပဂစ္ဆေယျုံ-အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဝါ-ဤသို့ဆုံးဖြတ်ပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ သံဃံ ဉာပေသိ-သိစေပြီ၊ (ကိုး) အာဝုသော-တို့၊ သံဃော-သံဃာတော်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ (ဝစနံ၊) သုဏာတု-နားစိုက်ပါလော၊ သံဃသ-၏၊ (ကမ္မံ-သံဂီတိဒေသ ဥစ္စိနနကံ, သံဂါယကသမ္မုတိကံ, အညဘိက္ခုနိဝါရဏကံသည်၊) ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ၊ ဧဝံသတိ၊)

သံယောဇဉ်-သည်၊ ("သမ္မန္ဓေယျ"၌ စပ်၊) အညေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝဿံ-မိုးလေးပတ်လုံး၊ နဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ဝါ-ရ၊ ဣတိ-ဤသို့တားမြစ်၍၊ ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝဿံ-ပတ်လုံး၊ ဝသန္တာနိ-နေကုန်လျက်၊ ဓမ္မဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ သံဂါယိတုံ-သံဂါယနာ တင်ခြင်းငှာ၊ သမ္မန္ဓေယျ-သမုတ်ရာ၏၊ ဧသော-ဤသည်ကား၊ ဥ-တ္တိ-ဥ-တ်တည်း၊ ဝါ-သံယာတော်ကို သိစေကြောင်းစကားတည်း။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု ၊ပေ၊ သံယော-သည်၊ အညေဟိ ဘိက္ခူဟိ ရာဇဂဟေ ဝဿံ နဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ-ဤသို့တားမြစ်၍၊ ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-တို့ကို၊ ရာဇဂဟေ, ဝဿန္တာနိ-ကုန်လျက်၊ ဓမ္မဋ္ဌ ဝိနယဋ္ဌ သံဂါယိတုံ-ငှာ၊ သမ္မန္တိ-ပါ၏၊ ယသ အာယသ္မတော-အား၊ အညေဟိ ၊ပေ၊ နဝသိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ-၍၊ ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ-တို့ကို၊ ("သမ္မုတိ"၌ စပ်၊) ရာဇဂဟေ, ဝဿန္တာနံ-ကုန်လျက်၊ ဓမ္မဋ္ဌ ဝိနယဋ္ဌ သံဂါယိတုံ-ငှာ၊ သမ္မုတိ-သမုတ်ခြင်းသည်၊ ခမတိ ၊ပေ၊ [နိဂုံးဝါကျ၌ "သမ္မတာနိ-သမုတ်အပ်ပါကုန်ပြီ" ဟု ပေး။] ဓာရယာမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဥပေသိ။) ["ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ" ကို ငဲ့၍ "ဝဿန္တာနိ" ဟု ပြင်ကြ၏၊ သို့သော် ဤခန္ဓကအဖွင့် ဝဏ္ဏရုဒ္ဓိဋီကာလာ စကားကို ထောက်၍ "ဝဿ္တာ (ဝဿန္တေ)" ဟု ရှေးပါဠိဖြစ်သင့်ကြောင်းကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ နိဒါနကထာ၌ ပြထားပြီ၊ ဤ၌ကား ပြင်ထားသည့်အတိုင်း အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။]

အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ သံဂါယိတုံ ရာဇဂဟံ, အဂမံသု-ကြွတော်မူကုန်ပြီ၊ အထ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ ဝါ-ဤအတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကံ၊) အာဝုသော, ဘဂဝါ-သည်၊ ခဏ္ဍာဖုလ္လ ပဋိသံရဏံ-ကျိုးပြတ်သော အရပ်, ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကို ပြင်ဆင်မှုကို၊ ဝဏ္ဏိတံ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ အာဝုသော, ဟန္ဒ-ယခု၊ မယံ-တို့သည်၊ ပဌမံ မာသံ-ပဌမလပတ်လုံး၊ ခဏ္ဍာဖုလ္လံ-ကျိုးပြတ်သော အရပ်, ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကို၊ ပဋိသံရောမ-ပြင်ဆင်ကြကုန်စို့၊ မဇ္ဈိမံ မာသံ-အလယ်လပတ်လုံး ၊ပေ၊ သံဂါယိဿာမ-ကုန်စို့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဝါ-ပြီ၊ အထ-တိုင်ပင်ပြီးရာ ကာလမှ နောက်၌ ၊ပေ၊ ပဋိသံဝိဏိသု-ကုန်ပြီ။

အထ-၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ ("အာဝဇ္ဇေသိ"၌ စပ်၊) သွေ-နက်ဖြန်၌၊ သန္ဓိပါတော-ခီဏာသဝ သံယာ့အစည်းအဝေးတည်း၊ ယော အဟံ-အကြင်ငါသည်၊ သေက္ခော-သေက္ခသည်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ သန္ဓိပါတံ-ခီဏာသဝ သံယာ့အစည်းအဝေးသို့၊ (ယံ) ဂစ္ဆေယျံ-အကြင်သွားရာ၏၊ (တဿ) မေ-အား၊

ဧတံ-ဤသွားခြင်းသည်၊ နု ပဋိရူပံ-မလျောက်ပတ် ၊ပေ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဗဟုဒေဝ-များစွာသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ရတ္တိ-ကို၊ ကာယဂတာယ-ကိုယ်၌ ဖြစ်သော၊ (ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသ အပေါင်း၌ ဖြစ်သော၊) သတိယာ-ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ-လွန်စေပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-၌၊ ပစ္ဆိုသသမယံ-မိုးသောက်အခါ၌၊ နိပဇ္ဇိသာမိ-လျောင်းရဦးတော့အုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ [တစ်ညဉ့်လုံး စက်ဉ်ကြွနေ၏၊ ထို့ကြောင့် "နိပဇ္ဇိသာမိ" ဟု ဆိုသည်။] ကာယံ-ကိုယ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေသိ-စောင်းလှဲလိုက်ပြီ၊ သီသဉ္စ-ဦးခေါင်းသည်လည်း၊ ဗိဗ္ဗောဟနံ-သို့၊ အပတ္တံ-မရောက်တတ်သေး၊ ပါဒါစ-တို့သည်လည်း၊ ဘူမိတော-မြေမှ၊ (တည်ရာ အရပ်မှ၊) မုတ္တာ-လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဧတသ္မိံ အန္တရေ-ဤအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံကို မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိ-အာသဝေါတို့မှ၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိမုစ္စိ-လွတ်ပြီ။

အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ အရဟာ-ရဟန္တာသည်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ သန္နိပါတံ-ခီဏာသဝ သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့၊ အဂမာသိ-ကြွပြီ၊ အထ-အရှင်အာနန္ဒာရောက်လာရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ သံဃံ ဉာပေသိ၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ သံဃော၊ သံဃဿ-၏၊ (ကမ္မံ-ဝိနယပုစ္ဆနကံသည်၊) ၊ပေ၊ အဟံ, ဥပါလိံ-ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆေယျံ-မေးရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သိစေပြီ၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ သံဃံ ဉာပေသိ၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ (ကမ္မံ-ဝိနယ ဝိသဇ္ဇနကံသည်၊) ၊ပေ၊ အဟံ-သည်၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန-သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝိသဇ္ဇေယျံ-ဖြေရာပါ၏၊ ဝါ-ဖြေရပါလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) အာဝုသော ဥပါလိ, ပဌမံ ပါရာဇိကံ-ပဌမပါရာဇိကကို၊ ["ပဌမ" အမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပါရာဇိကဏ္ဍာသာဋ္ဌိကာ, ပဌမသံဂါယနာ၌ ပြထားပြီ။] ကတ္ထ-အာဘယ်အရပ်၌၊ (ဘဂဝတာ၊) ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, (ပဌမံ ပါရာဇိကံ၊) ဝေသာလိယံ-ဝေသာလီမြို့၌၊ (ပညတ္တံ-ပါပြီ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ကံ-အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ (ပညတ္တံ-နည်း၊) ဣတိ-ပြီ၊ ကလန္ဒကပုတ္တံ-ကလန္ဒကသူငယ်၏ သားဖြစ်သော၊ သုဒိန္နံ-သုဒိန်ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ (ပညတ္တံ-ပါပြီ၊) ဣတိ-ပြီ၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ-အာဘယ်ဝတ္ထု

ကာယဂတာယ သတိယာ။ ။ဤစကားဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လက်စွဲကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ကာယဂတာသတိ (ဆံပင်မွေးညှင်း စသော ကောဋ္ဌာသအပေါင်း၌ ဖြစ်သော သတိ) ဟု သိရ၏၊ ထိုကာယဂတာသတိကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအဖြစ် အခြေခံ၍ ဝိပဿနာတက်သော အခါ၌လည်း ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသကိုပင် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု အမြဲရှုပေလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို အခြေပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ရသည်-ဟု မှတ်ပါ။

ကြောင့်၊ (အဘယ်အကြောင်းကြောင့်) ပညတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ မေထုနဓမ္မေ-မေထုန်အကျင့်ကြောင့်၊ (မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်) ပညတ္တံ-ပါပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ အယသ္မန္တံ ဥပါလိ-ကို၊ ပဌမသ္မိံ ပါရာဇိကသ္မိံ-၏။ ဝတ္ထုမ္ဟि-ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူပြီ၊ နိဒါနမ္ဟि-နိဒါန်းကိုလည်း ၊ပေ၊ ပုဂ္ဂလမ္ဟि-ကိုလည်း ၊ပေ၊ ပညတ္တိမ္ဟि-မူလပညတ်ကိုလည်း ၊ပေ၊ အနုပညတ္တိမ္ဟि-အနုပညတ်ကိုလည်း ၊ပေ၊ အာပတ္တိမ္ဟि-ကိုလည်း ၊ပေ၊ အနာပတ္တိမ္ဟि-အနာပတ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ။

အမှာ။ ။ပဌမပါရာဇိကကဲ့သို့ ဒုတိယပါရာဇိက စသည်ကို မေးပုံ, ဖြေပုံကိုလည်း သိပါ။ ထိုဌ် "ကုမ္ဘကာရပုတ္တံ-အိုးထိန်းသည်၏ သားဖြစ်သော၊ ခနိယံ-ခနိယကို၊ အဒိန္နာဒါနေ-မပေးအပ်သော သစ်တို့ကို ယူခြင်းကြောင့်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟေ-လူဇာတ်ရှိသော ကိုယ်ကို သတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝဏ္ဏမုဒါတီရိယေ-ဝဏ္ဏမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့်" ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်လွယ်ပြီ။] ဧတေနေဝ ဥပါယေန-ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂေ-ဥဘတောဝိဘင်းတို့ကို၊ (ဘိက္ခုပါတိမောက်၏ ဝိဘင်း ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၏ ဝိဘင်းတို့ကို) ပုစ္ဆိ၊ ပုဗ္ဗော ပုဗ္ဗော-မေးအပ် မေးအပ်သော၊ (မေးအပ်တိုင်းသော) အာယသ္မာ ဥပါလိ ဝိသဇ္ဇေသိ။

အထ-ဝိနယပိဋကကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဥပေသိ၊ (ကိ)ုသုဏာတု ၊ပေ၊ အဟံ အာနန္ဒ-ကို၊ ဓမ္မံ-သုတ် အဘိဓမ္မာကို၊ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေတော်မူပြီ၊ [အရှင်အာနန္ဒာ၏ ဝိသဇ္ဇနသမ္မုတိဥ တ် လွယ်ပြီ။] အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)ုဗြဟ္မဇာလံ-ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ (ဘဂဝတာ၊) ကတ္ထ, ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ (ဗြဟ္မဇာလံ၊) ရာဇဂဟံ-၏၊ အန္တရာစ-အကြားဌ်လည်းကောင်း၊ နာလန္ဒံ-နာလန္ဒာမြို့၏၊ အန္တရာစ-ဌ်လည်းကောင်း၊ ရာဇာဂါရကေ-မင်း၏ စံနန်း၌၊ (မင်းကွန်းစံနန်းတော်၌) အမ္ဗလဋ္ဌိကာယ-အမ္ဗလဋ္ဌိကာဥယျာဉ်၌၊ (ဘာသိတံ-ပါပြီ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ကံ အာရဗ္ဘ (ဘာသိတံ-နည်း၊) ဣတိ-ပြီ၊ သုပ္ပိယံ-သုပ္ပိယမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဉ္စ-ပရိဗိုဇ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ-မည်သော၊ မာဏဝဉ္စ-လုလင်ကိုလည်းကောင်း၊ (အာရဗ္ဘ, ဘာသိတံ-ပါပြီ၊) ဣတိ-ပြီ၊ အထခေါ ၊ပေ၊ ဗြဟ္မဇာလသ္မိံ နိဒါနမ္ဟိ ပုစ္ဆိ၊ ပုဂ္ဂလမ္ဟိ ပုစ္ဆိ၊ [သာမညဖလသုတ်တော်ကို မေးရာ၌ "ရာဇဂဟေ-ဌ်၊ ဇီဝကမ္ဗဝနေ-ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ "ဟုလည်းကောင်း၊ "ကေန - အယ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဘာသိတံ၊ အဇာတသတ္တုနာ-မည်သော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တေန - ဝေဒေဟီမိဖုရား၏

သားတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ ဘာသိတံ" ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။] ဧတေနေဝ ဥပါယေန-ဖြင့်ပင်၊ ပဠပိ-ငါးရပ်လုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နိကာယေ-နိကာယ်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ ၊ပေ၊ ဝိသဒေသိ။

၂။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပဒကထာ

၄၄၁။ အထ-သံဂါယနာတင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ ထေရေ, ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိုး) ဘန္တေ-တို့၊ ဘဂဝါ, မံ-တပည့်တော်ကို၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီး အခါ၌၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူခဲ့ပါပြီ၊ (ကိုး) အာနန္ဒာ, အာကင်္ခမာနော-လတ်သော်၊ သံဃော-သည်၊ မမ-၏၊ အစ္စယေန-ကွယ်လွန်တော်မူရာ အခါ၌၊ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ အခါ၌)၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ-ခုဒ္ဒ, အနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊ (ငယ်ကုန်, သာ၍ ငယ်ကုန်သော၊) သိက္ခာပဒါနိ-တို့ကို၊ သမူဟနေယျ-ပယ်နုတ်နိုင်၏။ ဣတိ, အာဟ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ, တွံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဘန္တေ, ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ, သိက္ခာပဒါနိ-တို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ-အဘယ်တို့ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ ပန-မေးလျှောက်လိုက်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ-တို့ ၊ပေ၊ နု ပုစ္ဆိ-မလျှောက်လိုက်မိပါ။ ဣတိ-ပြီ၊ ဧကစ္စေ ထေရာ, ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ပြောကြကုန်ပြီ၊ (ကိုး) စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနိ-တို့ကို၊ ထပေတ္မာ-ထား၍၊ အဝသေသာနိ-ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ-ခုဒ္ဒ, အနုခုဒ္ဒက ဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။ [အချို့ထေရ်တို့က "ပါရာဇိကနှင့် သံဃာဒိသေသ်တို့ကို ချန်၍ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကတို့တည်း"ဟု ပြောကြသည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ထေရ်တို့၏ ပြောကြပုံကို သိပါ။]

အထ ၊ပေ၊ ဥပေသိ၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဂိဟိဝတာနိ-လူတို့၌ ထင်ရှားကုန်သော၊ ဝါ-လူတို့သည် သိအပ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ သန္တိ၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ သကျပုတ္တိယာနံ-ကုန်သော၊ သမဏာနံ-တို့အား၊

အာကင်္ခမာနော ၊ပေ၊ သမူဟနေယျ။ ။အာကင်္ခမာနော ၊ပေ၊ သမူဟနေယျာတိ ဣဒံ ဘဂဝါ (အဝေါစ၌ စပ်၊) မယာ "အာကင်္ခမာနော"တိ ဝုတ္တတ္တာ ဧကသိက္ခာပဒမ္ပိ သမူဟနိတဗ္ဗံ အပသဿန္တာ သမူဟနေနစ ဒေါသံ ဒိသ္မာ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ ဘိက္ခူ "အပညတ္တံ နု ပညာပေဿာမ၊ ပညတ္တံ နု သမုစ္ဆိန္နိဿာမာ"တိ အာဒိနာ "ပုနပညတ္တိ သဒိသာယ အကုပ္ပာယ ကမ္မဝါစာယ သာဝေတ္မာ သမာဒါယ ဝတ္တိဿန္တိ၊ တတော ယာဝ သာသနန္တရဓာနာ အပ္ပဋိဗာဟိယာနိ သိက္ခာပဒါနိ ဘဝိဿန္တိ" တိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန အဝေါစာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေနေဝ မဟာထေရာပိ တထေဝ ပဋိပဇ္ဇိသု၊-ဝိမတိ။

ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ["ဝေါ" ကား အနက်မရှိ နိပါတ်မျှသာ။] ၊ပေ၊ နု ကပ္ပတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဂိဟိနောပိ-လူတို့သော်မှလည်း၊ ဇာနန္တိ၊ မယံ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနိ, သိက္ခာပဒါနိ-တို့ကို၊ သစေ သမ္ဘဟာနိသာမ-အကယ်၍ ပယ်နုတ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-ကုန်လတ်သော်၊) ဝတ္တာရော-ပြောဆိုမည့်သူတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ရှိကြကုန်လိမ့်မည်၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ ပြောကြကုန်လိမ့်မည်နည်း၊) သမဏေန ဂေါတမေန-သည်၊ သာဝကာနံ-တို့အား၊ ဓူမကာလိကံ-(ပရနိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်၌ဖြစ်သော) ထင်းပုံ၏ မီးခိုးထင်ရှားရှိရာ အခါတိုင်ရုံသာ၊ ဝါ - ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက်, မီးခိုး၏ ငြိမ်းပျောက်ရာ ကာလရှိရုံသာ၊ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ ပညတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ယာဝ - လောက်၊ ဣမေသံ-ဤသကျပုတ္တိယသမဏတို့၏၊ သတ္ထာ-ဆရာသည်၊ အဋ္ဌာသိ-တည်ပြီ၊ တာဝ-ဆရာ၏ အသက်ထင်ရှားရှိရာ ကာလတိုင်ရုံသာ၊ ဣမေ-ဤသကျပုတ္တိယသမဏတို့သည်၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ သိက္ခံသု-ကျင့်ကြကုန်ပြီ၊ ယတော-အကြင်အခါ၌၊ ဣမေသံ-တို့၏၊ သတ္ထာ-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ပြီ၊ ဒါနိ-ဆရာ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ ဣမေ, သိက္ခာပဒေသု, နု သိက္ခန္တိ-မကျင့်ကြတော့ကုန်၊ ဣတိ, (ဝတ္တာရော ဘဝိဿန္တိ) သံယသ-၏၊ (ကမ္မံ-သိက္ခာပုဒ်ကို မပယ်နုတ်ကြောင်းကံသည်၊) ၊ပေ၊ သံယော-သံ၌၊ အပညတ္တံ-ဘုရားရှင်ပညတ်တော်မမူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နု ပညပေယျ-နောက်ထပ် မပညတ်ရာ၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နု သမုစ္ဆိန္ဒေယျ-မပယ်ဖျက်ရာ၊ ယထာ ပညတ္တေသု-အကြင်အကြင်ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာ ယူ၍၊ (ဆောက်တည်၍၊) ဝတ္တေယျ-ကျင့်ရာပါ၏၊ ဧသာ-ကား၊ ဥ တ္တိ-တည်း။ [ကမ္မဝါစာ၌ ဤနည်းမှီ၍ ပေးပါ။] ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ၊ ဣတိ (ဥပေသိ။)

အရှင်အာနန္ဒာအား အပြစ်တင်ကြပုံ

၄၄၃။ (က) အထ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုယ်) အာဝုသော အာနန္ဒ, တွံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ကတမာနိ ပန ဘန္တေ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနိ သိက္ခာပဒါနိတိ-ဟူ၍၊ ယံ နု ပုစ္ဆိ-အကြင်မလျှောက်လိုက်၊ ဣဒံ-ဤမလျှောက်လိုက်ခြင်းသည်၊ တေ-၏၊ ဒုက္ကဋံ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတည်း၊ တံ-ထိုမလျှောက်လိုက်ခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋံ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ ဒေသေဟိ-ပြောပါလော၊ (ဝန်ခံပါလော-ဟူလို၊) ဣတိ-ဤသို့ပြေကြကုန်ပြီ၊ (အပြစ်တင်ကြကုန်ပြီ၊) ဘန္တေ-တို့၊ အာဟံ-သည်၊ အဿတိယာ-သတိပျောက်ကင်း, မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ကတမာနိ ၊ပေ၊ သိက္ခာပဒါနိတိ-ဟူ၍၊ နု ပုစ္ဆိံ-မလျှောက်မိပါ။ အဟံ-သည်၊ တံ-ထိုမလျှောက်ခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋံ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ နု ပဿာမိ-မမြင်ပါ၊

အပိစ-ထိုသို့မမြင်ပါသော်လည်း၊ အာယသ္ဍန္ဓာနံ-တို့၏(အပေါ်၌) သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ တံ-ထိုမလျှောက်မိခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋံ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ ဒေသေမိ-လျှောက်ပါ၏။ (ဝန်ခံပါ၏။) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤသို့အပြည့်အစုံ ပေးပါ၊ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။]

(ခ) ဘဂဝတော-၏၊ ဝဿိကသာဋိက်-မိုးရေခံက်နှင်းကို၊ (ရေသနုပ်တော်ကို၊) အဋ္ဌမိတ္တာ-နင်း၍၊ ယံ သိဗ္ဗေသိ-အကြင်ချုပ်ပြီ၊ ဣဒံပိ-ဤချုပ်ခြင်းသည်လည်း ၊ပေ၊ အဂါရဝေန-မရိုသေ မလေးစားခြင်းကြောင့် ၊ပေ၊ နိ သိဗ္ဗေသိ-ချုပ်သည် မဟုတ်ပါ။

(ဂ) တွံ-သည်၊ မာတုဂါမေဟိ-တို့သည်၊ (ဓာတ်ကတ္တား၊) ဝါ-တို့ကို၊ (ကာရိတ်ကံ၊) ဘဂဝတော-၏၊ သရီရံ-အလောင်းတော်ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ယံ ဝန္ဒာပေသိ-အကြင် ရှိခိုးစေပြီ၊ ရောဒန္တိနံ-ငိုကုန်သော၊ တာသံ-ထိုမာတုဂါမတို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ သရီရံ-ကို၊ အဿုကေန-မျက်ရည်သည်၊ မက္ခိတံ-လိမ်းကျံအပ်ပြီ၊ ဣဒမ္ပိ-ဤမာတုဂါမတို့ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေခြင်းသည်လည်း ၊ပေ၊ ဣမာသံ-ဤမာတုဂါမတို့၏၊ ဝိကာလေ-အချိန်မဲ့ အခါမဲ့၌၊ မာ အဟောသိ-မဖြစ်ပါစေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ ၊ပေ၊ ဝန္ဒာပေသိ။

(ဃ) ဘဂဝတာ-သည်၊ သြဋ္ဌာရိကေ-ထင်ရှားသော၊ နိမိတ္တေ-(တောင်းပန်ဖို့ရန် အခွင့်ပေးခြင်းဟူသော) အရိပ်နိမိတ်ကို၊ ကရိယမာနေ-ပြုတော်မူအပ်သော်၊ သြဋ္ဌာရိကေ-သော၊ သြဘာသေ-အရောင်ကို၊ ကရိယမာနေ-အပ်သော်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ယံ နု ယာစိ-အကြင်မတောင်းပန်၊ (ကိုယ်-အဘယ်သို့ မတောင်းပန်သနည်း။) ဘဂဝါ-သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားအလို့ငှာ၊ ဗဟုဇနသုခါယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာအလို့ငှာ၊ လောကာနုကမ္ပာယ-သတ္တလောကကို သနားခြိုးမြောက်ခြင်းငှာ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ဟိတာယ-ငှာ၊ သုခါယ-ငှာ၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု-တည်တော်မူပါ၊ သုဂတော-သည်၊ ကပ္ပံ, တိဋ္ဌတု-ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ယံ နု ယာစိ-အကြင်မတောင်းပန်၊) ဣဒမ္ပိ-ဤမတောင်းပန်ခြင်းသည်လည်း ၊ပေ၊ မာရေန-မာရ်နတ်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော-ထက်ဝန်းကျင် လုယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ပူးဝင်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊) ၊ပေ၊ နိ ယာစိ။

(c) မာတုဂါမဿ-၏၊ တထာဂတပူဇေဒိတေ-သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကို၊ ဥဿုက္ကံ-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်ကို၊ (ကြောင့်ကြကို၊) ယံ အကာသိ-အကြင် ပြုပြီ၊ ဣဒမ္ပိ-သည်လည်း ၊ပေ၊ မဟာပဇာပတိ-မဟာပဇာပတိမည်သော၊ အယံ

ဂေါတမ်-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ မာတုစ္ဆာ-ပါတည်း ၊ပေ၊ ထည့်-ကို၊ ပါယေသိ-ပြီ။ [ဘိက္ခုနီကျမ်းမဟာပဇာပတိဂေါတမီဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ မာတုဂါမဿ ၊ပေ၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ပါပြီ။

အရှင်ပုရာဏစသည်။ ၄၄၄။ အာယသ္မာ ပုရာဏော-သည်၊ မဟာတာ ဘိက္ခုသံယေန ၊ပေ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့ စာရိကံ စရတိ၊ အထ-လှည့်လည်နေရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ပုရာဏော-သည်၊ ("ဥပသက်မိ" ၌ စပ်၊) ထေရေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဓမ္မေစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယေစ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိတေ-သံဂါယနာတင် အပ်သော်၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့, ယထာဘိရန္တံ-အလိုရှိသမျှ၊ (မွေ့လျော်သမျှ၊) ဝိဟာရိတ္တာ, ယေန ရာဇဂဟံ, (အတ္ထိ၊) ယေန ကလန္ဒကနိဝါပေါ-ရှင်ဦးတို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနံ-ဝေဠုဝန်တိုက်တော်သည်၊ (အတ္ထိ၊) ယေန ထေရာ ဘိက္ခူ (သန္တိ၊) တေန-ရာဇဂြိုဟ်မြို့, ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက် ထေရ်တို့ရှိရာ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး၊) အာဝုသော ပုရာဏ, ထေရေဟိ ၊ပေ၊ သဒ္ဓိတော-အပ်၏၊ (သံဂါယနာ တင်နေပါ၏၊) တံ သဒ္ဓိတံ-ထိုသံဂါယနာတင်ရာ အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ-ကပ်ရောက်ပါလော၊ (ကြွပါလော၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့, ထေရေဟိ ၊ပေ၊ သုသဒ္ဓိတော-ကောင်းစွာ တင်အပ်ပြီ၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ ယထေဝ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ မယာ, ဘဂဝတော-၏၊ သမ္မုခါ-မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ-ကြားနာအပ်ပြီ၊ သမ္မုခါ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-နာခံအပ်ပြီ၊ တထေဝ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ အဟံ-သည်၊ ဓာရေဿာမိ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားပါအုံ၊ ဣတိ-ပြီ။

၃။ ပြဟ္မဒတ္တကထာ

☰ ၄၄၅။ အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော, ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး၊) ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိုး၊) အာနန္ဒ, တေနဟိ - တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ သံယော မမ, အစ္စယေန-၌၊ ဆန္ဒသ-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌၊) ပြဟ္မဒတ္တံ-ပြဟ္မဒတ်ကို၊ (မြတ်သော ဒတ်ကို၊) အာဏာပေတု-အာဏာပေးလော၊ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ, တွံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဘန္တေ, ပြဟ္မဒတ္တောာ-ဟူသည်၊ ကတမော-နည်း၊ ဣတိ-သို့, ပုစ္ဆိ ပန-မေးလျှောက်လိုက်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ အဟံ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိ-ပါပြီ၊ အာနန္ဒ, ဆန္နော ဘိက္ခု, ယံ-အကြင်အရာကို၊ (ဝဒိတုံ-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊) ဣတ္ထေယျ-ရာ၏၊ တံ-ထိုအရာကို၊ ဝဒေယျ-ပြောပါစေ၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဆန္နော ဘိက္ခု-ကို၊ နေဝ ဝတ္တဗ္ဗော-မပြောထိုက်၊ နှ သြဝဒိတဗ္ဗော - မဆုံးမထိုက်၊ နှ အနုသာသိတဗ္ဗော-

မသွန်သင်ထိုက်၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ, တွံယေဝ-သင်ကိုယ်တိုင် ၊ပေ၊ အာဏာပေဟိ-လော၊ ဣတိ-ဟုန်ပြီ၊ ကထံ-လျှင် ၊ပေ၊ အာဏာပေမိ-အံ့နည်း၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ စဏ္ဍော-ကြမ်းတမ်းပါ၏၊ ဖရုသော-ရုန့်ရင်းပါ၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ တေနဟိ ၊ပေ၊ ဗဟုကေဟိ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆာဟိ-သွားလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။

(ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ၊) ဥဒ္ဇဝနိကာယ-အထက်သို့ ဆန်တက်သော၊ နာဝါယ-လှေဖြင့်၊ ကောသမ္မိ-သို့၊ ဥဒ္ဇဝိ-ဆန်တက်ပြီ၊ နာဝါယ-မှ၊ ပစ္စောရောဟိတ္တာ-သက်ဆင်း၍၊ ဥဒေနဿ-ဥဒေနမည်သော၊ [“ဥတေနဿ” ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။] ရညော-၏၊ ဥယျာနဿ-၏၊ အဝိဒူရေ-အနီး၌၊ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိ၊ တေန သမယေန-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ ဥဒေနော ရာဇာ-သည်၊ ဥယျာနေ-၌၊ သြရောဓေန-မောင်းမအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ပရိစာရေသိ-မွေ့လျော်ပျော်ပါး ခံစားနေပြီ။ [“ပရိစာရေသိ” ပုဒ်၏ သဒ္ဒတ္ထကို သံဃဘေဒက ကွန္ဓက အနုရုဒ္ဓဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ရညော ဥဒေနဿ သြရောဓော အသောသိ၊ (ကိုး) အမှာကံ-တို့၏၊ အာစရိယော-ဆရာဖြစ်သော၊ အယျော အာနန္ဒော-သည် ၊ပေ၊ နိသိန္နော ကိရ-ထိုင်နေတော်မူသတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြားပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ-သံတော်ဦးတင်ပြီ၊ (ကိုး) ဒေဝ-မင်းမြတ်၊ အမှာကံ အာစရိယော ၊ပေ၊ နိသိန္နော ကိရ-ပါသတဲ့ ၊ပေ၊ အယံ့ အာနန္ဒ-ကို၊ ပဿိတုံ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ ဣစ္ဆာမ၊ ဣတိ-ပြီ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖူးမြင်လိုလျှင် ၊ပေ၊ ပဿထ-ဟုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ခွင့်ပေးပြီ၊ (မောင်းမအပေါင်းသည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ အထံသို့ ရောက်၍ တရားတော်ကို နာယူပြီးနောက်၊) ပဉ္စဥတ္တရာသင်္ကသတာနိ-ငါးရာသော အပေါ်ခြုံတို့ကို၊ ပါဒါသိ-လှူပြီ၊ (ထို့နောက် ရှင်ဘုရင်ထံ ပြန်ရောက်သောအခါ။) တုမှေ, သမဏံ အာနန္ဒ-ကို၊ ပဿိတ္ထ အပိနု-ဖူးမြင်ခဲ့ရကုန်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ ၊ပေ၊ ပဿိမှာ ၊ပေ၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊ အဒတ္ထ အပိနု-လှူခဲ့ကြကုန်၏လော ၊ပေ၊ ပဉ္စဥတ္တရာသင်္ကသတာနိ အဒမှာ၊ ဣတိ-ဤသို့သံတော်ဦး တင်ကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဥဒေနော ဥဗ္ဗာယတိ၊ (ကိုး) ကထံဟ-ကြောင့် ၊ပေ၊ တာဝ ဗဟုံ-ထိုမျှလောက်များစွာသော၊ စီဝရံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေဿတိနာမ-ခံယူရတုံ့ဘိသနည်း၊ ဒုဿဝါဏိဇဝါ-အဝတ်ကုန်သွယ်ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရိဿတိ-ပြုလတံ့လော၊ ပဂ္ဂါဟိကသာလံဝါ-အဝတ်အထည်ဆိုင်ကိုမူလည်း၊ ပသာရေဿတိ-ခင်းလတံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။ (ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာအထံသို့ သွား၍၊) ဘော အာနန္ဒ, အမှာကံ သြရောဓော, ဣမ-ဤအရပ်သို့၊ (ဤအရှင်ဘုရားအထံသို့၊) အာဂမာနု-

ရောက်လာပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာဂမာသိ-ပြီ ၊ပေ၊ ("တစ်စုံတစ်ခုကို လျှောခဲ့ပါသလား" ဟု လျှောက်လျှင် အရှင်အာနန္ဒာက လျှောခဲ့ကြောင်းကို မိန့်သည်၊) ဘဝံ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ တာဝ ဗဟုံ စီဝရံ, ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကရိသတိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ မဟာရာဇ, ယေ တေ ဘိက္ခူ, ဒုဗ္ဗလစီဝရာ-အားနည်းသော သင်္ကန်းရှိကုန်၏၊ (ဟောင်းနွမ်းသော သင်္ကန်းရှိကုန်၏၊) တေဟိ သဒ္ဓိံ, သံဝိဘဇိ ဿာမိ-ဝေဖန်အံ့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘော အာနန္ဒ, ပေါရာဏကာနံ-ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ ဒုဗ္ဗလစီဝရာနိ-အကြင်အားနည်းသော သင်္ကန်းတို့သည်၊ (ဟောင်းနွမ်းသော သင်္ကန်းတို့သည်၊ သန္တိ) တာနိ-တို့ကို၊ ကထံ, ကရိဿထ-ပြုပါကုန်လတ့ံနည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ တာနိ-ထိုပေါရာဏက ဒုဗ္ဗလစီဝရတို့ကို၊ ဥတ္တရတ္ထရဏံ-အပေါ်၌ ခင်းထိုက်သော အခင်းကို၊ (အပေါ်လွှမ်း အခင်းကို၊) ကရိဿာမ၊ ဣတိ-ပြီ။

အမှာ။ ။ဤသို့စသည်ဖြင့် အုဆင့်ဆင့်မေးပုံ ဖြေပုံကို သိပါ။ ထိုဝါကျတို့၌ "ဘိသိစ္ဆဝိ-ဘုံလျှိုအရေ (အခွံ၊) ဘူမတ္ထရဏ-မြေ (တည်ရာကြွမ်းစသည်တို့၌ ခင်းထိုက်သော) အခင်း၊ ပါဒပုစ္ဆနီ-ခြေသုတ်၊ ရဇောဟရဏံ-မြူကို ဆောင်ကြောင်း အဝတ်၊ (ကြမ်းတိုက်, ဖုံသုတ်အဝတ်)" ဟု ပေးပါ။ ပေါရာဏကရဇောဟရဏတို့ကို ကား "ကောဌေ့ဌာ-ဖြတ်၍၊ (နုပ်နုပ်စဉ်း၍၊) စိက္ခလ္လေန-ညွန်ဖြင့်၊ မဒ္ဒိတ္မာ, ပရိဘဏ္ဍံ-မြေ၌ လိမ်းကျံမှုကို၊ ကရိဿာမ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထိုအခါ ဥဒေနမင်းက "သကျပုတ္တိယာ ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသော အဝတ်တို့ကိုပင်၊ ယောနိသော-သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဥပနေန္တိ-ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ (သုံးစွဲကြကုန်၏၊) ကုလဝံ-စက်ဆုပ်ဖွယ် ပျက်စီးခြင်းသို့၊ နဂမေန္တိ-မရောက်စေကြကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တွေးမှ ၊ပေ၊ အညာနိပိ ပဋ္ဌဒုဿသတာနိ ပါဒါသိ၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ, ပဌမံ-သော၊ စီဝရသဟဿံ-သင်္ကန်းတစ်ထောင်ဟူသော၊ အယံ စီဝရဘိက္ခာ-ဤသင်္ကန်းဟူသော ဆွမ်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိ-ပြီ။ ["စရဟိ" ကား နိပါတ်။]

အရှင်အာနန္ဒာသည် ယောသိတာရုံကျောင်းတိုက်သို့ ကြွ၍ မိမိကို လာ၍ ဝပ်ချသော အရှင်ဆန္နကို "အာဝုသော ဆန္န, သံယေန-သည်၊ တေ-သင်၏၊ (အပေါ်၌၊) ပြဟ္မဒဏ္ဍော-ကို၊ အာဏာပိတော-အာဏာထားအပ်ပြီ" ဟု ပြောပြီ ၊ပေ၊ ဘန္တေ အာနန္ဒ, ယတော-ကြောင့်၊ အဟံ-ကို၊ ဘိက္ခူဟိ နေဝ ဝတ္တေတွော ၊ပေ၊ ဇေတ္တာဝတာ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ (ပြဟ္မဒဏ်ဖြင့်၊) အဟံ-ကို၊ ဟတော နနု-သတ်အပ်ပြီ မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ တတ္ထေဝ-၌ပင်၊ မုဆ္ဆိတော-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်၊ (မူးမိုက်သည်၊) (ဟုတ္တာ၊) ပပတော-လဲကျလေပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အာယသ္မာ ဆန္နော-သည်၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍေန-ဗြဟ္မဒဏ်ကို၊ ("ဇဂ္ဂစ္ဆမာနော" ၌ စပ်၊) ဝါ-ဖြင့်၊ ("ဟရာယမာနော" ၌ စပ်၊) ဝါ-သည်၊ အဋ္ဌိယမာနော-နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၊ ဟရာယမာနော-ရှက်သည်၊ ဇဂ္ဂစ္ဆမာနော-စက်ဆုပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) [ဤသို့အနက်ပေးရပုံကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ ကေဝဋ္ဋသုတ် "အဋ္ဌိယာမိ" ပုဒ်အဖွင့်၌ ပြထားပြီ။] ဧကော ၊ပေ၊ ပဟိတတ္တော-သည်၊ [ဘိက္ခုနိုက္ခန္ဓက မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ သြဝါဒ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] (ဟုတ္တာ၊) ဝိဟာရန္တော-နေလတ်သော်၊ နှ စိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီပင်၊ ယဿ-အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ကုလပုတ္တာ-အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မဒေဝ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ (ဝါ-အိမ်ရာတည်ထောင်, လူဘောင်မှ၊ နိုက္ခမိတ္တာ-ထွက်၍၊) အနဂါရိယံ-အိမ်၌ နေရခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်လုပ်ကုန်ပေး, နွားမွေးမှု မရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ-ကပ်ရောက်ကြကုန်၏၊ အနုတ္တရံ-အတူမရှိ, မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ-မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ-ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ-မျက်မှောက်ထင်ထင်, တွေ့မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခအတ္တဘောဌာပင်၊ ဝါ-မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ-ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍၊ သစ္ဆိကတ္တာ-မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ပြီးစေ၍၊ ဝါ-ရောက်၍၊ ဝိဟာသိ-နေပြီ။ ["ဧကော ဝူပ ကဋ္ဌော ၊ပေ၊ ဝိဟာသိ" ဟူသော ဝါကျ၏ အဖွင့်ကို သီလက္ခန် မဟာသီဟနာဒ သုတ် ဘာသာဋီကာ အဆုံးနား၌ ပြထားပြီ။]

ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ ခီဏာ-ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သော အကျင့်ဟူသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို၊ ဝုသိတံ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ-ပြုသင့်ပြုထိုက်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တာယ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး, ဤသို့ပြားသော မဂ်ကိစ္စအပေါင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နောက်ထပ် မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ၊ အပရံ-တစ်ပါးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နှ-မရှိတော့၊ ဣတိ-သို့၊ အဗ္ဘညာသိ-သိပြီ။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌လည်းကောင်း, သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သာမညဖလသုတ် အာသဝက္ခယညာဏကထာ၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။] အာယသ္မာ ဆန္နော-သည်၊ အရဟတံ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတရော-တစ်ပါး အပါအဝင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (အရှင်ဆန္နသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် အရှင်အာနန္ဒာအထံသို့ ကြ၍၊) "ဘန္တေ အာနန္ဒ ၊ပေ၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍံ-ကို၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေဟိ-ငြိမ်းစေပါလော" ဟု လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော ဆန္န, ယဒဂ္ဂေန-အကြင်နေ့ကို အစပြု၍၊ တယာ အရဟတ္တသစ္ဆိကတံ၊ တဒဂ္ဂေန ၊ပေ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ-ငြိမ်းပြီ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဣမာယ ဝိနယသဒ္ဓိတိယာ-ဤဝိနယသံဝါယနာ၌၊ ပဋ္ဌဘိက္ခုသတာနိ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ အန္ဓနာနိ-မယုတ်မလျော့ကုန်သည်၊ အနဓိကာနိ-မပိုမလွန်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ, ဝိနယသဒ္ဓိတိ-ကို၊ ပဋ္ဌသတိကာတိ-ပဋ္ဌသတိကာသံဝါယနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

ကောဒသမော-သော၊ ပဋ္ဌသတိကက္ခန္ဓကော-တည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထူ-တို့သည်၊ တေဝီသတိ-

နှစ်ဆယ့်သုံးဝတ္ထုတည်း။

ဝိနယသဒ္ဓိတိယာ။ ။"ဓမ္မဝိနယသဒ္ဓိတိယာ"တိ ဝတ္ထုဗေ သဒ္ဓိတိယာ ဝိနယပရာနတ္ထာ "ဝိနယသဒ္ဓိတိယာ"တိ ဝုတ္တံ၊ ဝိနယပဋိဓာနာ + သဒ္ဓိတိ ဝိနယသဒ္ဓိတိ၊-ဋီကာ၊ "ပဋ္ဌသတိကာကို "ပဋ္ဌ + သတာနိ + ယေသန္တိ ပဋ္ဌသတာ၊ ပဋ္ဌသတေဟိ + ကတာ ပဋ္ဌသတိကာ-ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိသော ထေရ်တို့သည် ပြုအပ်သော + သံဝါယနာ" ဟု ပြုပါ။

တသုဒ္ဒါနဂါထာ နိဿယ

[အကျဉ်းမျှပေးအပ်သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ဆိုပါ။]
တသ-ထိုပဋ္ဌသတိကက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဒါနံ-ကား၊ သမ္ဘုဒ္ဓေ-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ-သော်၊ ကဿပသဝှယော-ကဿပဟူသော မိမိအမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အနုပါလကော-အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊ ထေရော-ထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုဂဏံ-ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ သိစေတော် မူပြီ၊ (ကိုးနည်း။) ပါဝါယ-မှ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂမှိ-အခွန်ရှည်သော ခရီး၌၊ သုဘဒ္ဒေန-သည်၊ ပဝေဒိတံ-သိစေအပ်ပြီ၊ အဓမ္မော-သည်၊ ပုရေ ဒိပ္ပတိ-မီ၊ သဒ္ဓမ္မံ-ကို၊ သံဂါယိသာမ-ကုန်စို့၊ ဣတိ (အာမန္တယိ။) [သသ+အဝှယော ယသာတိ သဝှယော၊ ကဿပေါ ဣတိ+သဝှယော ကဿပသဝှယော။]

ဧကေနူန ပဉ္စသတံ - တစ်ပါးဖြင့် ယုတ်လျော့သော ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းကို၊ (ဥစ္စိနှိ) အာနန္ဒပိစ-ကိုလည်း၊ ဥစ္စိနှိ ဂူဟမုတ္တာမေ-မြတ်သော လိုဏ်၌၊ ဝသန္တော-နေလျက်၊ ဓမ္မဝိနယသံဂီတိ-ဓမ္မဝိနယသံဂါယနာကို၊ (အကာသိ) ဥပါလိ-ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ သုဘဒ္ဒန်-ကို၊ အာနန္ဒပဏ္ဍိတံ-အာနန္ဒာပညာရှိကို၊ (ပုစ္ဆိ) ဇိန သာဝကာ-ဘုရားရှင်၏ သာဝကတို့သည်၊ ပိဋကံ တိဏိ-ပိဋကတို့ ၃ ပုံကို၊ သံဂီတိ-သံဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ အကံသု-ကုန်ပြီ။

ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကေ-ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်၊ နာနာ-အသီးသီး ပြောဆိုကြကုန်၏။ ယထာပညတ္တိဝတ္တနာ-အကြင်အကြင်ပညတ်တော်အတိုင်း ကျင့်ခြင်း၊ နု ပုစ္ဆိ-မမေး၊ အက္ကမိတ္ဝာနု-နင်း၍၊ ဝန္ဒာပေသိ-ရှိခိုးစေပြီ၊ နု ယာစိ-တောင်းလည်း မတောင်းပန်၊ မာတုဂါမသ-၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇ-ရှင်အဖြစ်, ရဟန်းအဖြစ်၊ သဒ္ဓါယ-မထေရ်တို့အပေါ် ဒ္ဒ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ မေ-၏၊ ဒုက္ကဋာနိ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတို့ ဟူ၍၊ ဒေသယိ-ပြောပြီ၊ (ဝန်ခံပြီ။)

ပုရာဏော-ပုရာဏထေရ်၊ ဗြဟ္မဒတ္တော-ဒဏ်၊ သြရောဓော-မောင်းမအပေါင်း၊ ဥဒေနေနု-နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ တာဝ ဗဟု-ထိုမျှလောက်များသော သက်နှံ၊ ဒုဗ္ဗလ-အားနည်းသော သက်နှံ၊ ဘီသိ-ဘုံလျှို့ ဘူမဋ္ဌရဏာ-တို့၊ ပဋ္ဌနိယော-ခြေသုတ်အဝတ်တို့၊ ရဇော-မြှုသုတ်အဝတ်၊ စိက္ခလ္လမဒ္ဒနာ-ရွှံ့ဖြင့်နယ်ခြင်း။

ပဌမံ-စွာ၊ သဟဿစီဝရံ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ပြီ၊ အာနန္ဒသဝှယော-အာနန္ဒာဟူသော ၎အမည်ရှိသော ထေရ်၊ ["ပဌမံ ဆန္နသဝှယော" ဟု ရှိလျှင် "အပါပုဏိ"ဌ် စပ်နိုင်သောကြောင့် ကောင်း၏။] ဗြဟ္မဒတ္တေန-ဖြင့်၊ တဇ္ဇိတော-ခြိမ်းချောက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) စတုဿစ္စ-၄ ပါးသော သစ္စာသို့၊ အပါပုဏိ-ရောက်ပြီ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝသီဘူတာ-စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ ပဋ္ဌသတာ-ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ထေရ်တို့သည်၊ (အကံသု၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋ္ဌသတီ ဣတိ-ပဋ္ဌသတိကသံဂါယနာမည်၏။ [ဣတိသဒ္ဒါ နာမဝါစက။]

ပဋ္ဌသတိကက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၁၂။ သတ္တသတိကက္ခန္ဓက

၁။ ပဌမဘာဏဝါရ

၄၄၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝတိ-သည်၊ ဝဿသတပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ အနှစ်တစ်ရာရှိတော်မူလတ်သော်၊ ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး၍ အနှစ်တစ်ရာရှိလတ်သော်၊ ဝေသာလိကာ-ဝေသာလီမြို့ဟူသော နေရာရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ-ဝဇ္ဇိတိုင်း၌ အမျိုးသားဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝဇ္ဇိအမျိုးသား ဖြစ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဝေသာလိယံ-၌၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထူနိ-ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒီပေန္တိ-ပြကြကုန်၏၊ (ကိုး) သိဂိလောဏကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော သားချိုရှိသော ဆားသည်၊ (သားချိုဖြင့် ဆားကို ဆောင်၍ ဆားမရှိသောအခါ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်နှင့် ရောရ၍ စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ဒွင်္ဂုလကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော

လက်နှစ်သစ်သည်၊ (နေမွန်းတိမ်းပြီးနောက် အရိပ် လက် ၂ သစ်လွန်သောအခါ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ၊ ဂါမန္တရကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ရွာတစ်ပါးသည်၊ (ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်း၏ ရွာတစ်ပါးသို့ သွားအံ့ဟု ကြံ၍ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ၊ အာဝါသကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ကျောင်းသည်၊ (မဟာသိမ်ကြီး, တစ်သိမ်တည်းဝယ်, အသီးသီးသော ကျောင်း၌ သံဃာ့ကံကို ပြုခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ။

အနုမတိကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော အလိုဆန္ဒသည်၊ (မရောက်လာသေးသော ရဟန်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကို လာမှ ယူမည်ဟု ကြံ၍ ဝင်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့် ကံပြုပြီးနောက်မှ အလိုဆန္ဒကို ယူခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ၊ အာစိဏ္ဏကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ် တို့၏ အလေ့အကျက်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ (ဓမ္မ, ဝိနယနှင့် မညီသော်လည်း) အပ်၏၊ အမထိတကပ္ပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော နို့ရည်သည်၊ (နို့ရည်အဖြစ်ကိုလည်း စွန့်, နို့ခမ်းအဖြစ်သို့လည်း မရောက်သေးသော နို့ရည်ကို ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်း၏ သောက်ခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ၊ ဇဋ္ဌောဂီ-သေရည်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော သေနုကို၊ (သေရည်ဖြစ်ဖို့ အဆောက်အဦးများကို တစ်ပေါင်းတည်း ပြု၍ စိမ်ထားအပ်သော သေရည် မဖြစ်သေးသော သေနုကို၊) ပါတုံ-သောက်ခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ၊ အဒသကံ-အမြီတ်အဆာ မရှိသော၊ နိသီဒနံ-နိသီဒိုန်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဇာတရူပရဇတ်-ရွှေငွေသည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြကြကုန်၏။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဒုတိယသံဂါယနာ အခန်း၌ ပြထားပြီ။]

တေန သမယေန-၌၊ ကာကဏ္ဍကပုတ္တော-ကာကဏ္ဍကပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မာ ယသော-သည်၊ ဝဇ္ဇီသု-ဝဇ္ဇီဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌၊ စာရိကံ-ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော-လှည့်လည်လတ်သော် ၊ပေ၊ ဝိဟရတိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ, [ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ပုဒ်ရေ (၂၆၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တေန သမယေန ၊ပေ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကာ ဘိက္ခူ, ဥပေါသထေ-သော၊ တဒဟု-၌၊ ကံသပါတိ-ရွှေခွက်ကို၊ ဥဒကသ-ရေဖြင့်၊ ပူရေတ္တာ-ပြည့်စေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃသ-၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ထပေတ္တာ-၍၊ အာဂတာဂတေ-ရောက်လာကုန်, ရောက်လာကုန်သော၊ ဝေသာလိကေ-ကုန်သော၊ ဥပါသကေ-တို့ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ပြောဆိုကြကုန်၏။ (ကိုယ်) အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ သံဃသ-အား၊ ကဟာပဏမို-တစ်ကျပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်ကျပ်ကိုဖြစ်စေ၊) အဒ္ဓုမို-တစ်ကျပ်၏ ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ (ငါးမူးကိုဖြစ်စေ၊)

ပါဒမ္မိ-တစ်ကျပ်၏ လေးဖို့တစ်ဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်မတ်ကို ဖြစ်စေ၊) မာသက ရူပမ္မိ-အရုပ်ရှိသော ပဲကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်ပဲကို ဖြစ်စေ၊) ဒေထ-လျှောကြကုန် လော၊ သံယသ-၏။ ပရိကွာရေန-ဖြင့်၊ ကရဏီယံ-ပြုဖွယ်သည်၊ ဘဝိသတိ-ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒန္တိ။)

ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ပြောဆိုအပ်သော်၊ အာယသ္မာ ယသော ၊ပေ၊ ဥပါသကေ ဧတေ အဝေါစ၊ (ကိုး) အာဝုသော, သံယသ၊ ကဟာပဏမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ မာ အဒတ္ထ-မလျှောကြကုန်နှင့် ၊ပေ၊ နု ကပ္ပတိ-မအပ်ပါ။ သမဏာ ၊ပေ၊ ဇာတရူပ ရဇတံ-ကို၊ နု သာဒယန္တိ-မသာယာကြကုန်၊ (မသာယာကောင်းကုန်၊) ၊ပေ၊ နု ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ-မခံယူကြကုန် ၊ပေ၊ သမဏာ-တို့သည်၊ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ-ချထားအပ် (ပယ်အပ်) သော ပတ္တမြှား, ရွှေရှိကုန်၏၊ [ရူပိယသိက္ခာပဒေနေဝ ပဋိက္ခိတ္တမဏိ သုဝဏ္ဏာ-ဋီကာ၊ ပယ်မြစ်ပုံကို ထိုသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ ကြည့်ပါ။] အပေတ ဇာတရူပရဇတာ-ကင်းသော ရွှေငွေ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ ဝေမ္မိ-ဤသို့ လည်း၊ ဝေသာလိကာ-တို့သည် ၊ပေ၊ ဝုစ္စမာနာ-ပြောဆိုအပ်ပါကုန်လျက် ၊ပေ၊ အဒံသုယေဝ-လျှမြှောလျှကြကုန်သည်သာ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဝေသာလိကာ ၊ပေ၊ တသ္မိ ရတ္တိယာ-၏၊ အစ္စယေန-လွန်ရာအခါ၌၊ တံ ဟိရည်-ထိုငွေအသပြာကို၊ ဘိက္ခုဂ္ဂေန-ရဟန်းတို့၏ အပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ (ရဟန်းအရေအတွက်အားဖြင့်၊) ဘာဇေသုံ-ခွဲဝေကြကုန်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး) အာဝုသော ယသ-ငါ့ရှင်ယသ၊ ဟိရညဿ-၏၊ ဧသော ပဋိဝီသော-ဤအဖို့သည်၊ တေ-၏၊ (ပဋိဝီသော-တည်း၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အာဝု သော-အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ-၏၊ ဟိရညဿ, ပဋိဝီသော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ ၊ပေ၊ နု သာဒယာမိ-မသာယာပါ။ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ အထ-ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အာဝုသော-တို့၊ ကာကဏ္ဏကပုတ္တော, အယံ ယသော-သည်၊ သဒ္ဓေ-သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ပသန္နေ-ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဥပါသကေ-တို့ကို၊ အက္ကောသတိ-၏၊ ပရိဘာသေတိ-ခြိမ်းချောက်၏၊ အပ္ပသာဒံ-မကြည်ညိုခြင်းကို၊ (မကြည်ညိုအောင်၊) ကရောတိ-ပြု၏၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ မယံ, အသ-ဤယသ၏ အပေါ်၌၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ-တစ်ဖန်အမှတ်ရစေထိုက်ကြောင်းကံကို၊ ကရောမ-ကုန်စို့၊ ဣတိ-ဤသို့တိုင်ပင်ပြီး၍ ၊ပေ၊ အကံသု။ [ထိုနောက် အရှင်ယသက အနုဒ္ဒုတ (နောက်လိုက်တမန်) ဖြစ်သော ရဟန်းကို တောင်း၍ ဝဇ္ဇီ ပုတ္တကရဟန်းတို့က ရဟန်းတစ်ပါးကို သမုတ်၍ ပေးကြသည်။]

(အရှင်ယသသည် ထိုအနုဒ္ဒုတရဟန်းနှင့်အတူ ဥပါသကာတို့၏ အထံသို့ ကြွတော်မူ၍၊) ယောဟံ-အကြင်ငါသည်၊ အဓမ္မံ - အဓမ္မကို၊ အဓမ္မောတိ -ဟူ၍၊

ဝဒါမိ ၊ပေ၊ (သော) အဟံ-သည် ၊ပေ၊ အာယသ္မန္တေ ဥပါသကေ-ငါ့ရှင်ဥပါသကာ တို့ကို၊ အဏ္ဏောသာမိ ကိရ-ဆဲရေးသတဲ့ ၊ပေ၊ အပ္ပသာဒံ, ကရောမိ ကိရ-တဲ့၊ ဤသို့ ပြော၍ အောက်ပါ သုတ်တော်ကို ဟောသည်။

ဥပက္ကိလေသသုတ်တော်။ ၄၄၇။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်ဒါယကာတို့၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိုး) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ-လ, နေတို့၏။ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့သည်၊ ဣမေ စတ္တာရော-ဤ ၄ ပါးတို့တည်း၊ ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-ယင်းညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ [တစ်နည်း- ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-တို့သည်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော။] စန္ဒိမသူရိယာ-တို့သည်၊ နေ တပန္တိ-မတောက်ပကုန်၊ နေ ဘာသန္တိ-မထွန်းလင်းကုန်၊ နေ ဝိရောစန္တိ-မတင့်တယ်ကုန်၊ ကတမေ စတ္တာရော-အဘယ် ၄ ပါးတို့နည်း။

(၁) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အဇ္ဈ-တိမ်တိုက်သည်၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ-တို့၏၊ ဥပက္ကိလေသော-တည်း၊ ယေန ဥပက္ကိလေသေန-ကြောင့် ၊ပေ၊ နေ ဝိရောစန္တိ၊ (၂) မဟိကာ-ဆီးနှင်းသည် ၊ပေ၊ (၃) ဓူမရဇော-အခိုး, မြှုသည် ၊ပေ၊ (၄) ရာဟု-ရာဟုမည်သော၊ အသုရိန္ဒော-အသုရိန်သည် ၊ပေ၊ [နိဂုံးဝါကျ လွယ်ပြီ။] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝမေဝ-ဤ့အတူသာလျှင်၊ သမဏာ-ပြာဟ္မဏာနံ-သမဏာ, ပြာဟ္မဏာတို့၏၊ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့သည်၊ ဣမေ စတ္တာရော-တို့တည်း၊ ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ, ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ, ဧကေ-အချို့ကုန်သော၊ သမဏာ-ပြာဟ္မဏာ-သမဏာ, ပြာဟ္မဏာအမည်ရသူတို့သည်၊ နေ တပန္တိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မတောက်ပကုန်၊ နေ ဘာသန္တိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မထွန်းလင်းကုန်၊ နေ ဝိရောစန္တိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မတင့်တယ်ကုန်၊ ကတမေ စတ္တာရော-တို့နည်း။

(၁) ဘိက္ခဝေ, ဧကေ (ယော) သမဏာ-ပြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ (သမဏာ-ပြာဟ္မဏာ အမည်ရသူတို့သည်၊) သုရံ-သေရည်ကို၊ ပိဝန္တိ-သောက်ကြကုန်၏၊ မေရယံ-အရက်ကို၊ ပိဝန္တိ၊ သုရာမေရယပါနာ-သေရည်အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ-မရှောင်ကြဉ်ကြကုန်၊ (တေ သမဏာ-ပြာဟ္မဏာ၊) သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ, အယံ-ဤသေရည် အရက်ကို သောက်ခြင်းသည်၊ ပဌမော-သော၊ သမဏာ-ပြာဟ္မဏာနံ-တို့၏၊ ဥပက္ကိလေသော-တည်း၊ ယေန ဥပက္ကိလေသေန ၊ပေ၊ နေ ဝိရောစန္တိ။ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

(၂) ဘိက္ခဝေ, ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးသော ဥပက္ကိလေသကား၊ ဧကေ (ယေ) သမဏာ-ပြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ မေထုနမမ္မံ-ကို၊ ပဋိသေဝန္တိ-ကုန်၏၊ မေထုနမမ္မာ-မှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ ၊ပေ၊ (၃) ဇာတရူပရဇတံ သာဒယန္တိ၊ ဇာတရူပ

ရဇတာပဋိဋ္ဌဟဏာ-ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ၊ အပွဋိဝိရတာ၊ (၄) မိစ္ဆာဇီဝေန-ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးမှုဖြင့်၊ ဇီဝိတံ-အသက်မွေးမှုကို၊ ကပ္ပေန္တိ-ပြုကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဣဒံ-ဤ "စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော စကားတော်ကို၊ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ သုဂတော-သည်၊ ဣဒံ-ကို၊ ဝတ္တာန-မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရံ-တစ်မျိုးသော၊ ဧတံ (ဂါထာဝစနံ)-ဤဂါထာစကားတော်ကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ၊ (ကား။)

ဂါထာအနက်။ ။ရာဂဒေါသပရိဿိဒ္ဓာ-ရာဂဒေါသတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ-ရာဂဒေါသတို့သည် ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာနိဝုတာ-အဝိဇ္ဇာသည် ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သော၊ ပေါသာ-သတ္တဝါဖြစ်ကုန်သော၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒနော-ပိယရုပ်ကို အလွန်နှစ်သက်တတ်ကုန်သော၊ (ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော အာရုံကို အလွန်နှစ်သက်တတ်ကုန်သော၊) ဧကေ, သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ သုရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ မေရယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဝန္တိ၊ မေထုနံ ပဋိသေဝန္တိ၊ အဝိဒ္ဒသု-ပညာရှိကုန်သော အနွဓာလ သမဏဗြာဟ္မဏာတို့သည်၊ ရဇတံ-ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပဉ္စ-ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ သာဒယန္တိ-သာယာကြကုန်၏၊ (အလျှောခံကြကုန်၏၊) ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ မိစ္ဆာဇီဝေနဖြင့်၊ ဇီဝန္တိ။

ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-အကြင်ညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ တစ်နည်း- ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-တို့သည်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ နု တပန္တိ ဘာသန္တိ၊ အသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်ကုန်၊ သရဇာ-ကိလေသာဟူ, မြူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂါ-သားကောင်နှင့် တူကုန်၏။ ဧတေ ဥပက္ကိလေသာ-ဤညစ်နွမ်းကြောင်း ၆ပါး ရန်တို့ကို၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ-နေမျိုးနွယ်ဖွား, မြတ်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ-ဟောပြော အပ်ကုန်ပြီ။

အနွဓာရေန-အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်သည်၊ သြနဒ္ဓါ-မြေးယှက်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာဒါသာ-တဏှာရဲ့ ကျွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သနေတ္တိကာ-ထိုကိုအာရုံသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော

ဂါထာအဖွင့်။ ။အဝိဇ္ဇာနိဝုတာတိ အဝိဇ္ဇာယ နိဝါရိတာ ပိဟိတာ၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒနောတိ ပိယရူပ် သာတရူပ် အဘိနန္ဒမာနာ တုဿမာနာ၊ သာဒယန္တိတိ ဂဏှန္တိ၊ အဝိဒ္ဒသုတ်အနွဓာလာ၊ သရဇာတိ သကိလေသရဇာ၊ မဂါတိ မိဂသဒိသာ၊ တဿိ တဿိ ပိသယေ, ဘမ ဝါ နေတီတိ နေတ္တိ၊ တဏှာယေဝ အဓိဝစနံ၊ တာယ သဟ+ဝတ္တန္တိတိ သနေတ္တိကာ -ဋီကာ။ [စတုက္ကဂုဏ်တွေ့, ပဌမဆုံးသုတ်အဖွင့် ဋီကာ၌ကား နေတ္တိပုဒ်ကို ကရဏာသာဓန ပြု၍ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး ဖွင့်ထား၏။]

ဝါ-ထိုထိုဘဝသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်၊ ယောရံ-ကြမ်းတမ်းသော၊ ကဋ္ဌသိံ-အတ္တဘောကို၊ [ကဋ္ဌသိန္တိ အတ္တဘာဝံ-စတုက္ကဋ္ဌတ္တရ, ဤသုတ်အဋ္ဌကထာ ရှေးနိသယခ္ခ "သင်းချိုင်းမြေကို"ဟု ပေး၏။] ဝဟေန္တိ-တိုးပွားစေကြကုန်၏၊ ပုနဗ္ဘဝံ-တစ်ဖန်ဘဝကို၊ (ဘဝအသစ်ကို၊) အာဒိယန္တိ-ယူကြကုန်၏၊ ဣတိ (အဝေါစ) ၊ပေ။

မဏိစူဠကဂါမဏိသုတ်တော်။ ၄၄၈။ အာဝုသော-တို့၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ-၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ တေန သမယေန-၌၊ ရာဇဂြေ့ ပုရေ-မင်း၏နန်းတော်တွင်း၌၊ ရာဇပရိသာယံ-မင်းပရိသတ်၌၊ သန္နိသိန္နာနံ-အတူတကွ ထိုင်နေကြကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ-အတူတကွ ကျရောက်ကြသူတို့၏၊ (အတူတကွ စည်းဝေးကြသူတို့၏၊) အယံ အန္တရကထာ-ဤအကြားခ္ခ ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဥဒပါဒि-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိုး) သက္ကပုတ္တိယာနံ ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတံ-သည်၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ သက္ကပုတ္တိယာ ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သာဒယန္တိ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ဣတိ-သို့၊ (အန္တရကထာ ဥဒပါဒि၊) အာဝုသော-တို့၊ တေန သမယေန-၌၊ မဏိစူဠကော-မဏိစူဠကမည်သော၊ ဂါမဏိ-စစ်သူကြီးသည်၊ [ရှေးနိသယခ္ခ "ရွာသူကြီး" ဟု ပေး၏။] တသ္မိံ ပရိသာယံ-၌၊ နိသိန္နော-သည်၊ (ပါဝင်သည်၊) ဟောတိ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) အယျာ-အရှင်သားတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာ အဝစုတ္ထ-မပြောပါကုန်လင့်၊ သက္ကပုတ္တိယာနံ ၊ပေ၊ နု ကပ္ပတိ-မအပ်ပါ။ (အပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။) ၊ပေ၊ အပေတဇာတရူပရဇတာ-ကုန်၏။ [ဤခန္ဓကအစခ္ခ ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော, မဏိစူဠကော ၊ပေ၊ တံ ပရိသံ-ကို၊ သညာပေတုံ-သိစေခြင်းငှာ၊ အသက္ခိ-စွမ်းနိုင်ပြီ။

ထို့နောက် စစ်သူကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ သွား၍ နန်းတော်တွင်းခ္ခ ပြောဆိုပုံကို လျှောက်ထားသည်၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ကစ္စိ-အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗျာကရမာနော-("နု ကပ္ပတိ သမဏာနံ သက္ကပုတ္တိယာနံ ဇာတရူပရဇတံ" စသည်ဖြင့်) ပြောဆိုသော၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝုတ္တဝါဒီစေဝ-မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို ပြောဆိုသူသည်လည်း၊ ဟောမိ-ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အဘူတေန-မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊ နု စ အဘ္ဘာစိက္ခာမိ-မစွပ်စွဲပါ၏လော၊ (မစွပ်စွဲဘဲရှိပါ၏လော၊) ဓမ္မဿ-မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော အကြောင်းအား၊ အနုဓမ္မံ-လျော်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဗျာကရောမိ-ဖြေဆိုပါ၏လော၊ သဟဓမ္မိကော-အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒေါစ-မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးဦးစွာ မိန့်တော်မူအပ်သော စကား, (ထိုစကားကို အတူလိုက်၍)

နောက်ထပ် ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ကောစိ-စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ၊ ဂါရယ်-ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော၊ ဌာနံ-အကြောင်းသို့၊ နဲ အာဂစ္ဆတိ-မရောက်ပါ၏လော၊ (မရောက်ဘဲ ရှိပါ၏လော၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

ဂါမဏိ-စစ်သူကြီး၊ တဋ္ဌ-စင်စစ်၊ ဧဝံ, ဗျာကရမာနော-သော၊ တွံ-သည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ-သည်လည်း၊ ဟောသိ-ဖြစ်၏ ၊ပေ၊ သဟမ္မိကော ဝါဒါနုဝါဒေါ စ-ငါဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော စကား, (ထိုစကားကို အတုလိုက်၍) နောက်ထပ် ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ကောစိ-မျှ၊ ဂါရယံ ဌာနံ, နဲ အာဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ဂါမဏိ, ဟိ-မှန်၏၊ သက္ကပုတ္တိယာနံ ၊ပေ၊ နဲ ကပ္ပတိ ၊ပေ၊ အပေတဇာတရူပရဇတာ၊ ဂါမဏိ, ယသ-အကြင်သူအား၊ ဇာတရူပရဇတံ-သည်၊ ကပ္ပတိ၊ တသ-အား၊ ပဠု, ကာမဂုဏာပိ-တို့သည်လည်း၊ ကပ္ပန္တိ-အပ်ကုန်တော့၏၊ [ရွှေငွေအပ်လျှင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးလုံး အပ်မှာပေါ့-ဟူလို။] ယသ ပဠု ကာမဂုဏာ ကပ္ပန္တိ၊ တသ-ထိုသူ၏၊ ဧတေ-ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၏ အပ်ခြင်းကို၊ [ဧတေ ပဠုကာမဂုဏာကပ္ပနံ-ဦးကာ။] ဧကံသေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ အသမဏာဓမ္မောတိ-ရဟန်းတို့၏ တရား မဟုတ်ဟူ၍၊ အသက္ကပုတ္တိယဓမ္မောတိ-သာကီဝင်မင်းသား, ဘုရားသားတော်တို့၏ တရားမဟုတ်ဟူ၍၊ ဓာရေယျာသိ-ဆောင်ရွက်မှတ်သားလော။

ဂါမဏိ, အပိစ-ထိုသို့ရွှေငွေကို မအပ်ဟု မိန့်တော်မူပါသော်လည်း၊ အဟံ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ (ကိုး) တိဏတ္ထိကေန-မြက်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ-မြက်ကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ တိဏံ-ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ-ရှာထိုက်၏၊ (ရှာနိုင်၏၊) [ရှာပုံကို ဦးကာ၌ ကြည့်ပါ။] ဒါရုတ္ထိကေန-သစ်သားဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ၊ပေ၊ သကဋ္ဌတ္ထိကေန-လှည်းဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ၊ပေ၊ ပုရိသတ္ထိကေန-လက်အမှုကို ပြုမည့် ယောကျ်ားဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ၊ပေ၊ ဂါမဏိ, အဟံ, ကေနစိ-သော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ (ပိသဒ္ဒါ အကျေကြဲ) ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သာဒိတဗ္ဗံ-သာယာထိုက်၏ဟူ၍၊ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ နဲ ဝဒါမိ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ["ဧဝံ ဝဒါမိ ကိရာဟံ"စသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။]

၄၄၉။ အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ ဧကံ ၊ပေ၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ သက္ကပုတ္တံ အာယသ္မန္တံ ဥပနန္ဒံ အာရဗ္ဘ, ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ ပဋိက္ခိပိ-ပယ်မြစ်တော်မူပြီ၊ သိက္ခာပဒဗ္ဗ-ကိုလည်း၊ ပညပေသိ-ပညတ်တော်မူပြီ၊ ယောဟံ ၊ပေ၊ ဝိနယံ ဝိနယောတိ ဝဒါမိ၊ ဧဝံဝါဒီ (သော) အဟံ ၊ပေ၊ အာယသ္မန္တေ ဥပါသကေ အဂ္ဂေါ သာမိ ကိရ-တဲ့ ၊ပေ၊ ကရောမိ ကိရ-တဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တော-မိန့်တော်မူအပ်သော်၊ ဝေသာလိကာ ဥပါသကာ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိုး) ကာကဏ္ဍကပုတ္တော-သော၊ ဧကောဝ အယျော ယသော-အရှင် ယသတစ်ပါးတည်းသာ၊ သမဏော-ရဟန်းအစစ်ဖြစ်ပါတော့၏၊ သကျပုတ္တိယော-သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် အစစ်ဖြစ်ပါတော့၏၊ သဗ္ဗေဝ-ကုန်သော၊ ဣမေ-ဤ (ဝဇ္ဇီပုတ္တက) ရဟန်းတို့သည်၊ အသမဏာ-ရဟန်းအစစ် မဟုတ်ပါကုန်၊ အသကျပုတ္တိယာ-ပါကုန်၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝေသာလိယံ ဝသတု၊ မယံ ၊ပေ၊ ဥဿုက္ကံ ကရိဿာမ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ ထို့နောက် အရှင်ယသသည် အနုဒူတရဟန်းနှင့် အတူ အာရာမ်သို့ ပြန်ကြွလာပြီ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့က အနုဒူတရဟန်းကို "ယသေန ၊ပေ၊ ဥပါသကာ-တို့ကို၊ ခမာပိတာ-သည်းခံစေအပ်ကုန်ပြီလော၊ (တောင်းပန်အပ်ကုန်ပြီလော၊)" ဟု မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့၊ ဥပါသကေဟိ-တို့သည်၊ နော-တပည့်တော်တို့၏ (အပေါ်၌)၊ ပါပိကံ-မကောင်းသည်ကို၊ (မကောင်းအောင်၊) ကတံ-ပြုအပ်ပါပြီ၊ {ဋီကာ၌ "ပါပိကံ" နေရာ၌ "ပါပကံ" ဟု ရှိ၏၊ "အသုန္ဒရံ" ဟု ဖွင့်၏။} ၊ပေ၊ ဧကောဝ ယသော-ကိုသာ၊ သမဏော-ကို၊ သကျပုတ္တိယော-ကို၊ ကတော-ပြီ၊ သဗ္ဗေဝ, မယံ-တို့ကို၊ အသမဏာ ၊ပေ၊ ကတာ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့က "အာဝုသော, အယံ ယသော-သည်၊ အမှေဟိ အသမ္မတော (ဟုတ္တာ၊) ဂိဟီနံ ပကာသေသိ-အပြစ်ကို ထင်ရှားစေပြီ ၊ပေ၊ ဥက္ခေ ပနီယကမ္မံ ကရောမ" ဟု တိုင်ပင်၍ ဥက္ခေပနီယက်ပြုဖို့ရန် စည်းဝေးကြပြီ၊ ထိုအခါ အရှင်ယသသည် "ဝေဟာသံ-ကောင်းသို့၊ အဘ္ဘဂ္ဂန္တာ-ရှေ့ရှုတက်၍၊ ကောသမ္ဗိယံ-၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာသိ-ရှေးရှု တည်တော်မူပြီ"။

ထို့နောက် အရှင်ယသသည် ဝါဝေယျကတိုင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း အထံသို့ အဓမ္မစသည်တို့ မထွန်းကားမီ အဓိကရုဏ်းကို ယူဖို့ရန် တမန်ကို စေလွှတ်ပြီ၊ တေန သမယေန, သာဏဝါသီ-သာဏအရပ်၌ သီးတင်းသုံးလေ့ရှိသော၊ အာယသ္မာ သမ္ဘူတော-အရှင်သမ္ဘူတသည်၊ အဟောဂင်္ဂေ-အဟောဂင်္ဂမည်သော၊ ပဗ္ဗတေ-တောင်၌၊ ပဋိဝသတိ-နေ၏၊ အရှင်ယသသည် အဟောဂင်္ဂတောင် အရှင်သမ္ဘူတရှိရာသို့ သွား၍ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့၏ ဒသဝတ္ထုပြကြပုံကိုလည်းကောင်း, အဓမ္မစသည် မထွန်းကားမီ ဤအဓိကရုဏ်းကို ယူဖို့ရန်ကိုလည်းကောင်း လျှောက်သည်၊ အရှင်သမ္ဘူတက လက်ခံတော်မူသည်။

ထိုအခါ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော ပါဝေယျကတိုင်း၌ နေကုန်သော အားလုံးပင် အာရညကင်ဓုတင်ဆောင်, ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်, ပံသုကူဓုတင်ဆောင်, တိစီဝရိက်ဓုတင်ဆောင် ဖြစ်၍ ရဟန္တာချည်းဖြစ်သော ရဟန်းတော်

တို့သည် အဟောဂင်္ဂေါတ်၌ စည်းဝေးတော်မူကြကုန်ပြီ၊ ရှစ်ကျိပ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဝန္တီဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ နေကုန်သော အချို့, အာရညကဓုတင်ဆောင်, အချို့, ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်, အချို့, ပုံသုကူဓုတင်ဆောင်, အချို့, တိစီဝရိက်ဓုတင်ဆောင်ဖြစ်၍ ရဟန္တာချည်း ရဟန်းတော်ဟူ၏သည် အဟောဂင်္ဂေါတ်၌ စည်းဝေးကြကုန်ပြီ။

အထ-စည်းဝေးပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ("ဧတံ" ၌ စပ်၊) ဝါ-တို့သည်၊ မန္တယမာနာနံ-တိုင်ပင်တော်မူကုန်လတ်သော်၊ (တစ်နည်း၎) မန္တယမာနာနံ-ကုန်သော၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိုး) ဣဒံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ကတ္ဝဋ္ဌ-ကြမ်းလည်း ကြမ်းတန်း၏၊ ဝါဋ္ဌ-ရဲရင့်လည်း ရဲရင့်၏၊ (ရုန့်ရင်းလည်း ရုန့်ရင်း၏၊) ယေန-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်၊ မယံ ဣမသ္မိံ အဓိကရဏေ-၌၊ ပလဝန္တရာ-သာ၍ အားရှိကုန်သည်၊ အသာမ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ [အသဓာတ်+ဧယျာမဝိဘတ်။] မယံ, ကံ-အဘယ်မည်သော၊ (တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊) ပက္ခံ-အသင်းအပင်းကို၊ (ဘက်သားကို၊) လဘေယျာမ နုခေါ-ရနိုင်ကုန်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ။

ထိုအခါ ပဟူသုတာ အာဂတာဂမ စသော ဂုဏ်ထူးရှိတော်မူသော အရှင်ရေဝတသည် သောရေယျမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ထေရ်တို့သည် အရှင်ရေဝတကို အသင်းအပင်းရလျှင် ဤအဓိကရဏ်း၌ အားရှိမည့်အကြောင်းကို တိုင်ပင်တော်မူကြ၏၊ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ-အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အတိဝိယ-ကုန်ကုန်မာနုသိကာယ-လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗာယ-နတ်၌ဖြစ်သော သောတဓာတ်နှင့် တူသော၊ သောတဓာတုယာ-ဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ-ဒိဗ္ဗသောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်၊ မန္တယမာနာနံ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏ (စကားကို၊) အဿောသိ။ ["ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ" စသည် တို့၏ အနက်ကို သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယ, သာမညဖလသုတ်, ဒိဗ္ဗသောတဉာဏကထာ၌ အဖွင့်နှင့်တကွ ရေးခဲ့ပြီ။]

သုတ္တာန-ကြောင့် ၊ပေ၊ အဟောသိ၊ (ကိုး) ဣဒံ ၊ပေ၊ ဝါဋ္ဌ ယောဟံ-သည်၊ ဧဝရူပေ အဓိကရဏေ-၌၊ သြသက္ကေယျံ-နောက်ဆုတ်ရာ၏၊ (တဿ) မေ-အား၊ ဧတံ-ဤသို့နောက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နပဋိရူပံ-မလျောက်ပတ်၊ ဣဒါနိစ-၌လည်း၊ တေ ဘိက္ခူ အာဂစ္ဆိသန္တိ၊ သောဟံ-သည်၊ တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အာဂိဏ္ဏော-ရောပြွမ်းသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဖာသု-စွာ၊ နဂမိဿာမိ-သွားရလိမ့်မည် မဟုတ်၊ အဟံ ပဋိဂစ္ဆေဝ ယန္တုန ဂစ္ဆေယျံ-စွ၊ [ယတ္ထ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတုံ ဘိက္ခူ သန္နိပတန္တိ၊ တတ္ထ ပဌမမေဝ ဂစ္ဆေယျံ-ဦးကာ။] ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ထို့နောက် အရှင်

ရေဝတသည် သောရေယျမြို့မှ သင်္ဃသမြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ၊ ထေရာ ဘိက္ခု သောရေယျ ဂန္ဓာ "အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ကဟံ-အာဘယ်အရပ်၌နည်း၊ (အာဘယ်မှာနည်း၊)" ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိသု၊ (ထိုအခါ၌ သောရေယျမြို့သား ရဟန်းများက အရှင်ရေဝတ၏ သင်္ဃသမြို့သို့ ကြွရောက်ကြောင်းကို လျှောက်ကြသည်၊ အရှင်ရေဝတသည် သင်္ဃသမြို့မှ ကဏ္ဏကဋ္ဌမြို့သို့, ထိုမှ ဥဒုမ္ဗရမြို့သို့, ထိုမှ သဟဇာတိမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏၊ ထေရ်တို့လည်း အဆက်ဆက် လိုက်သွား၍ အရှင်ရေဝတကို မေးတော်မူကြ၏၊ ထေရာ ဘိက္ခု အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ သဟဇာတိယံ-၌၊ သမ္ဘာဝေသုံ-ကောင်းစွာ ရောက်ကြကုန်ပြီ၊ (မြဲကြကုန်ပြီ။) [ဘူဓာတ်, ပတ္တိအနက်ဟော၊ သမ္ဘာဝေသုန္တိ သမ္ဘာပုဏိံသု၊-ဝိမတိ။]

သဟဇာတိမြို့သို့ ရောက်ပြီးနောက် အရှင်သမ္ဘူတသည် အရှင်ယသအား "အာဝုသော, အယံ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ဗဟုဿုတော ၊ပေ၊ မယံ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ ပဋ္ဌ-ပြဿနာကို၊ (သိခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊) သစေ ပုစ္ဆိဿာမ၊ (ဧစံသတိ၊) အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ဧကေနေဝ ပဋ္ဌေန-ဖြင့်ပင်၊ သကလမ္မိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရတ္တိ-ကို၊ ဝီတိနာမေတုံ-လွန်စေခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလော-၏၊ ဣဒါနိစ-၌ကား၊ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ သရဘာဏကံ-အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုတတ်သော၊ (ဓမ္မစက္ကာသုတ်တော်စသည်ကို ပါဠိသက်သက် အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုတတ်သော၊) ဘိက္ခု-ကို၊ အဗ္ဗောသိသတိ-တိုက်တွန်းတော်မူလိမ့်မည်၊ သော တံ-ထိုအရှင်ဘုရားသည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ သရဘညပရိယောသာနေ-အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုမှု၏ အဆုံး၌၊ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဒသ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ, ပုစ္ဆေယျာသိ-လျှောက်ပါလော" ဟု ပြောပြီ။

(အရှင်ယသသည် အရှင်သမ္ဘူတ မှာထားသည့်အတိုင်း အရှင်ရေဝတအား)

၁။ ဘန္တေ, သိဂိလောဏကပ္ပေါ-သည်၊ ကပ္ပတိ-အပ်ပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော, သော သိဂိလောဏကပ္ပေါ-ထိုသိဂိလောဏကပ္ပဟူသည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အလောဏကံ-ဆား မရှိသော် ဆွမ်း၊ (သို့မဟုတ်) ဟင်းလျှာသည်၊ ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်၊ [အလောဏကံ ဘတ္တံဝါ ဗျဉ္ဇနံဝါ ဘဝိဿတိ-ဋီကာ။] တတ္ထ-၌၊ ပရိဘုဥ္ဇိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သိဂိနာ-သားချိုဖြင့်၊ လောဏ-ဆားကို၊ ဟရိတုံ-(ကိုယ့်ဥစ္စာအဖြစ်ဖြင့်) သိမ်းဆည်း၍ ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော, နှ ကပ္ပတိ-အပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ။ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ၊ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။]

၂။ ဆာယာယ-အရိပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂုလာယ-(မွန်းတည့်ပြီးနောက်) လက် ၂ သစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဝတ္တာယ-လွန်လတ်သော်၊ ဝိကာလေ-၌၊ ဘောဇနံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော။

၃။ ဣဒါနိ, ဂါမန္တရံ-ရွာတစ်ပါးသို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဘုတ္တာဝိနာ-တချို့တစ်ဝက် စားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဝါရိတေန-ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်၊ အနတိရိတ္တံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံလည်း မပြုအပ်, ဂိလာန၏ အကြွင်းအကျန်လည်း မဟုတ်သော၊ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတုံ, ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၄။ သမ္မဟုလာ-ကုန်သော၊ (ယေ) အာဝါသာ-အကြင်ကျောင်းတို့သည်၊ သမာနသီမာ-တူသော သိမ်ရှိကုန်၏။ (မဟာသိမ် တစ်သိမ်တည်း၌ တည်ရှိကုန်၏။) (တတ္ထ)-သမာနသီမာဖြစ်သော ထိုအာဝါသတို့၌၊ နာနုပေါသထံ (နာနာ+ဥပေါသထံ)-အသီးအသီးသော ဥပုသ်ကို၊ ကာတုံ, ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၅။ အာဂတေ-လာကုန်သော၊ (ရောက်လာမည်ဖြစ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အနုမာနေသာမ-ခွင့်ပြုစေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝဋ္ဌေန-ဝဋ်ဖြစ်သော၊ သံယေန-သည်၊ ကမ္မံ ကာတုံ, ကပ္ပတိ-လော။ [“အနုမာနေသာမ”၌ “ဘိက္ခု သံယသ အနုမတိယာ” ဝယ် “အနုမတိ” ကဲ့သို့ ခွင့်ပြုခြင်းအနက်ဟော မနောတ်တည်း၊ “အနုဇာနေသာမ”ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။ အနက်တူပင်။]

၆။ ဣဒံ-ဤအမှုကို၊ မေ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယေန-သည်၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ-အမြဲလေ့ကျက်အပ်ပြီ ၊ပေ၊ အာစရိယေန, အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ-ပြီ၊ (ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊) တံ-ထိုအမှုကို၊ အဇ္ဈာစရိတုံ-လိုက်၍ ကျင့်ခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော, အာစိဏ္ဏကပ္ပေါ-အာစိဏ္ဏကပ္ပသည်၊ ဧကော-အချို့သော အလေ့အကျက်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဧကော-သည်၊ နု ကပ္ပတိ-အပ်။ [ဓမ္မဝိနယနှင့် ညီလျှင်အပ်၏၊ မညီလျှင် မအပ်-ဟူလို။] ဣတိ-ပြီ။

သမ္မဟုလာ ၊ပေ၊ နာနုပေါသထံ။ ။“သမာနသီမာ-တူသော သိမ်ရှိကုန်သော၊ သမ္မဟုလာ-ကုန်သော၊ အာဝါသာ-ကျောင်းတို့သည်၊ ဝါ-ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ နာနုပေါသထံ-အသီးသီးသော ဥပုသ်ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ကပ္ပတိ-အပ်ကုန်သလော” ဟု ရှေးနိဿယ၌ အနက်ပေး၏။ “ဤအရာ၌ ဗဟုဝုစ်ကတ္တားကို ငဲ့၍ ကပ္ပတိဟူသော ကြိယာပုဒ်၌ တိဝိဘတ်သည် ဗဟုဝုစ်အနက်၌ သက်သည်” ဟု မှာ၏။ ဒုတိယသံဂါယနာအစ, အာဝါသကပ္ပေါပုဒ်အဖွင့် သာရတ္ထဒီကာ၌ “ဧကသီမာယံ နာနာသေနာသနေသု ဝိသုံ ဝိသုံ ဥပေါသထာဒိနိ သံယကမ္မာနိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ” ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း, ကာတုံ စသော တုံပစ္စယန္တပုဒ်တို့နှင့် တွဲရာ အဝုတ္တကတ္တား နေရိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုရှေးနိဿယလာ စကားကို စဉ်းစားပါ။

၇။ ယံ တံ ခီရံ-အကြင်နို့ရည်သည်၊ ခီရဘာဝံ-နို့ရည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဇဟိတံ-စွန့်ပြီ၊ ဒဓိဘာဝံ-နို့ခမ်းအဖြစ်သို့လည်း၊ အသမ္ဘတ္တံ-မရောက်သေး၊ တံ-ထိုနို့ရည်ကို၊ ဘုတ္တာဝိနာ, ပဝါရိတေန-သည်၊ အနတိရိတ္တံ-အတိရိက်ဝိနည်းကံ ၊ မပြုအပ်ဘဲ၊ ပါတုံ, ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၈။ ယာ သာ သုရာ-အကြင်သေရည်သည်၊ အာသုတာ-အလုံးစုံသော အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် စီရင်အပ်ပြီ၊ [အာသုတာတိ သဗ္ဗသမ္ဘာရသဇ္ဇိတာ၊-ထိုဋ္ဌိကာ၌ "အာသုတ္တာ" ဟု ပါဠိရှိကြောင်းကိုလည်း ပြ၏။] မဇ္ဇဘာဝံ-မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်၏ အဖြစ်သို့၊ အသမ္ဘတ္တာ-သေး၊ သာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပါတုံ ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

(၉, ၁၀) တို့၌ အနက် အထူး မရှိပါ။ ဘန္တေ, ဣမေ\ဝေသာလိကာ ၊ပေ၊ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ ဒီပေန္တိ၊ ပုရေ ဓမ္မော ဒီပ္ပတိ ၊ပေ၊ ဣမံ အဓိကရဏံ, အာဒီယိသာမ-ယူကြပါကုန်စို့၊ (ကိုင်တွယ် ဆုံးဖြတ်ကြပါကုန်စို့၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော, ဧဝံ-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ ခေါ-လျှင်၊ အာယသ္မာ ရေဝတော အာယသ္မတော ယသဿ ၊ပေ၊ ပစ္စဿောသိ။

ပဌမဘာဏဝါရော–သည်၊ နိဋ္ဌိတော–ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ

၄၅၃။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့သည် "အရှင်ယသ၏ အသင်းအပင်းကို ရှာနေကြောင်း, အသင်းအပင်းကို ရကြောင်း" ကို ကြား၍ သူတို့လည်း အရှင်ရေဝတကိုပင် မိမိတို့ဘက်သားဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဟု တိုင်ပင်ကြသည်၊ အထ-တိုင်ပင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိကာ ၊ပေ၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ သာမဏေကံ-ရဟန်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ပတ္တမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဓမ္မကရဏမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒေသုံ-စီရင်ကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရံ အာဒါယ, နာဝါယ-ဖြင့်၊ သဟဇာတိ-သို့၊ ဥဇ္ဇဝိသု-ဆန်တက်ကြကုန်ပြီ၊ နာဝါယ-မှ၊ ပစ္ဆောရောဟိတ္မာ-သက်ဆင်းကြ၍၊ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ-၌၊ ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ-ခံတွင်း၌ ဆွမ်းကို စွန့်လွှတ်မှုကို၊ ဝါ-ဆွမ်းစားမှုကို၊ ကရောန္တိ။

အထ-၌၊ အာယသ္မတော သာဋ္ဌသ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ရဟောဂတသ-ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လီနသ-အာရုံများစွာ, စိတ်ကိုခွာ၍, သင့်ရာကောင်းမြတ်, တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ ကပ်ငြိစဉ်၊ (တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူစဉ်၊) ဧဝံ-သို့၊ စေတသော-၏၊ ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ (ကိုး) ကေ-အဘယ်ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မဝါဒိနော-ကမ္မဝါဒီတို့နည်း၊ ပါစီနကာ-

အရှေ့တိုင်း၌ နေကုန်သော၊ (အရှေ့တိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော၊) [ပါစီနကာတိ ပုရတ္ထိမ ဒိသာယ ဇာတတ္တာ ဝဇိုပုတ္တကေ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။] ဘိက္ခ||ဝါ-တို့သည်မူလည်း၊ (ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ) နုခေါ-ကုန်လေသလော၊ ပါဝေယျကာ-ပါဝေယျတိုင်း၌ နေကုန်သော၊ (ပါဝေယျဒေသ၌ နေကြကုန်သော၊) [ပါဝေယျကာတိ ပါဝေယျဒေသဝါသိနော၊-ဝိမတိ။] (ဘိက္ခ||)ဝါ-တို့သည်မူလည်း၊ (ဓမ္မဝါဒိနော ဟောန္တိ) နုခေါ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ အာယသ္မတော သာဓုသု-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဓမ္မဠ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဠ-ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသာ-ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တသု-ဆင်ခြင်စဉ်းစားလတ်သော်၊ ပါစီနကာ ဘိက္ခ||, အဓမ္မဝါဒိနော-တို့တည်း၊ ပါဝေယျကာ ဘိက္ခ|| ဓမ္မဝါဒိနော-တို့တည်း၊ ဣတိ ဧတံ-ဤအသိညာဏ်သည်၊ အဟောသိ။

အထ-အသိညာဏ်ဖြစ်ပြီးရာ, ထိုအခါ၌၊ အညတရာ, သုဒ္ဓါဝါသိကာ-သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာအပေါင်း၌ ဖြစ်သော၊ ဒေဝတာ-ဗြဟ္မာသည်၊ အာယသ္မတော သာဓုသု-၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယ-သိ၍၊ သေယျထာပိနာမ-ကား၊ ဗလဝါပုရိသော, သမိဉ္ဇိတံ (သမဉ္ဇိတံ)-ကွေးထားအပ်သော၊ ဗာဟံ-လက်မောင်းကို၊ ပသာရေယျ သေယျထာပိ-ဆန့်တန်းလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ-ဆန့်တန်းအပ်ပြီးသော၊ ဗာဟံ-ကို၊ သမိဉ္ဇေယျ (သမဉ္ဇေယျ) သေယျထာပိဝါ-ကွေးလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ, သုဒ္ဓါဝါသေသု-သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေသု-ဗြဟ္မာတို့၌၊ အန္တရဟိတာ-ကွယ်ခဲ့သည်၊ (ဟုတ္တာ၊) အာယသ္မတော သာဓုသု-၏၊ သမ္မုခေ-မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ အထ သာ ဒေဝတာ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိုး) ဘန္တေ, သာဓု သာဓု-ကောင်းပေစွ၊ ကောင်းပေစွ ၊ပေ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-ဝိနည်းတရားသည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏၊) တထာ-ဖြင့်၊ တိဋ္ဌာဟိ-တည်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝတေ, အဟံ, ပုဗ္ဗေပိစ-၌လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိစ ၊ပေ၊ ဋ္ဌိတော၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ ("အာဝီကရောမိ"၌ စပ်၊) မံ-ကို၊ ဣမသ္မိံ အဓိကရဏေ-၌၊ အပ္ပေဝ နာမ သမ္မန္ဒေယုံ-(ဆုံးဖြတ်သူအဖြစ်ဖြင့်) သမုတ်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဒိဋ္ဌိ-မိမိအယူကို၊ (မည်သည့်ဘက်က ရဟန်းတို့သည် ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကုန်၏, မည်သည့်ဘက်က ရဟန်းတို့သည် အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကုန်၏ဟု မိမိအယူကို၊) နု တာဝ အာဝီကရောမိ-ထင်စွာ မပြုသေး၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

ထို့နောက် ဝဇိုပုတ္တကရဟန်းတို့သည် ထိုပရိဝေဏရာကို ယူ၍ 'အရှင်ရေဝတအား အလျှောခံဖို့ရန် လျှောက်ကြသည်၊ အရှင်ရေဝတက "အာဝုသော, အလံ-တော်ပြီ၊ မေ - ၏၊ ဝါ-မှာ၊ ပတ္တစီဝရံ-သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံပြီ"၊ ဣတိ-ဤသို့ပယ်မြစ်၍၊

ပဋ္ဌိဋ္ဌဟေတုံ နု ဣဒ္ဓိ၊ ထိုအခါ ဝါ ၂၀ ရှိသော ဥတ္တရမည်သော ရဟန်းသည် အရှင်ရေဝတ၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့သည် ထိုအရှင်ဥတ္တရ အထံ သွား၍ ရှေးနည်းအတူ လျှောက်ကြပြန်၏၊ အရှင်ဥတ္တရကလည်း ပယ်မြစ်၏။

အာဝုသော ဥတ္တရ, မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘဂဝတော-၏ (အထံသို့) သာမဏကံ ပရိကၠာရံ, ဥပနာမေန္တိ-ရှေးရှု ညွှတ်စေကြကုန်၏၊ (ကပ်လှူကြကုန်၏၊) ဘဂဝါ သစေ ပဋ္ဌိဋ္ဌဏ္ဍာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) တေနေဝ-ထိုသို့ခံယူတော်မူခြင်းကြောင့်ပင်၊ အတ္တမနာ ဟောန္တိ၊ (ဘုရားရှင် ခံယူတော်မမူလျှင်၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒသ-၏ (အထံသို့) ဥပနာမေန္တိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ညွှတ်စေကြကုန်သနည်း၊) ဘန္တေ ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဏ္ဍာတု၊ ဘဂဝတာ, ပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတော ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ, သော-ထိုပရိကၠရာသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ (ဥပနာမေန္တိ၊) အာယသ္မာ ဥတ္တရော ၊ပေ၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဏ္ဍာတု၊ ထေရေန-အရှင်ရေဝတ ထေရ်သည်၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတော ယထာ ၊ပေ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကုန်ပြီ။

အထ ၊ပေ၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနော-စကားဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊) (ခံယူဖို့ရန် ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊) ဧကံ-သော၊ စီဝရံ-ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ-ယူပြီ၊ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ ယေန-အကြင်အရာဖြင့်၊ [ရှေးနိဿယယ၌ "အကြင်စကားဖြင့်" ဟု ပေး၏။] အတ္ထော-အလိုသည်၊ (ဟောတိ၊ တံ-ထိုအရာကို၊) ဝဒေယျာထ-ကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ, ပုရတ္ထိမေသု-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-တို့၌၊ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော, ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ (ပွင့်တော်မူကုန်၏။) ပါစီနကာ ဘိက္ခူ, ဓမ္မဝါဒီ-တို့တည်း၊ ပါဝေယျကာ ဘိက္ခူ, အဓမ္မဝါဒီ-တို့ပါတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဇေတ္တကဋ္ဌ-ဤမျှလောက်သော စကားကိုသာ၊ ထေရာ သံဃမဇ္ဈေ, ဝဒေတု-ပြောတော်မူပါစေ၊ ဣတိ-သို့၊ ဇေတ္တက်-ဤမျှလောက်သော စကားကို၊ အာယသ္မာ ဥတ္တရော-သည်၊ ထေရံ-ထေရ်ကို၊ ဝဒေတု-လျှောက်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

အရှင်ဥတ္တရသည် ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့ ပြောခိုင်းသည့်အတိုင်း အရှင်ရေဝတ ထေရ်အား လျှောက်သောအခါ "ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ တွံ, မံ-ကို၊ အဓမ္မေ-၌၊ နိယောဇေသိ-တိုက်တွန်းဘိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ ၊ပေ၊ ပဏာမေသိ-နှင်ထုတ်ပြီ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းတို့က "ထေရ်သည် ဘာများ မိန့်တော်မူလိုက်ပါသလဲ" ဟု မေးသောအခါ နှင်ထုတ်လိုက်ကြောင်းကို ပြောသည်၊ "အာဝုသော, တွံ-သည်၊ ဝုဏ္ဏော-ကြီးသည်၊ ဝိသတိဝဿော-ဝါ ၂၀ ရှိသည်၊ အသိ နနု-ဖြစ်သည် မဟုတ်လော"ဟု မေးကြ၏၊ အာဝုသော-တို့၊ အာမ-မှန်ပါ၊ အပိစ-ထိုသို့ဝါ ၂၀ ရှိပါသော်လည်း၊

မယုံ, ဂရုနိဿယံ-အလေးပြုထိုက်သော နိဿယည်းဆရာကို၊ ဂဏ္ဍာမ-ယူရပါတုန်သေး၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။ [ဂရုနိဿယံ ဂဏ္ဍာမာတိ နိဿယမုတ္တာပိ-(နိဿယည်း လွတ်ကုန်သော်လည်း၊) မယံ, ဧတံ သမ္ဘာဝနီယဂရုံ-(ချီးမွမ်းထိုက်သော ဆရာကို၊) နိဿယဘူတံ-(မှီခိုရာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ကို၊) ဂဟေတ္တာဝ ဝသိဿာမာတိ အဓိပ္ပာယော၊-ဝိမတိ။]

အထ သံယော, တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတုကာမော-ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) သန္နိပတိ-ပြီ၊ အထ အာယသ္မာ ရေဝတော သံယံ ဉာပေသိ၊ (ကိုး) သုဏာတု ၊ပေ၊ ဣမံ အဓိကရဏံ, ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ (သဟဇာတိအရပ်၌၊) သစေ ဥပသမေယျာမ-အကယ်၍ ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-ကုန်လတ်သော်၊) မူလာဒါယကာ-အဓိကရဏ်း၏ အကြောင်းရင်းကို ယူတတ်ကုန်သော၊ (အဓိကရဏ်း၏ အခကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဒသဝတ္ထုတို့ကို ပြတတ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခု, ပုနကမ္မာယ-တစ်ဖန် ကံအကျိုးငှာ၊ (ထပ်မံ၍ ကံပြုဖို့ရန်၊) သိယာပိ-ရံခါလည်း၊ ဥက္ကောဋေယျ-လှုပ်ရှားစေကုန်ရာ၏၊ (လှုံ့ဆော်ကုန်ရာ၏၊) သံယသ (ကမ္မံ-တတ္ထဝ အဓိကရဏဥပသမနကံသည်၊) ၊ပေ၊ ယတ္ထဝ-အကြင်အရပ်၌ပင်၊ ဣမံ အဓိကရဏံ, သမုပ္ပန္နံ-စ၍ ဖြစ်ပါပြီ၊ သံယော, တတ္ထဝ-၌ပင်၊ (အဓိကရဏ်းစ၍ ဖြစ်ရာ ထိုဝေသာလီမြို့၌ပင်၊) ဣမံ ၊ပေ၊ ဥပသမေယျာမ၊ ဣတိ (ဉာပေသိ။) ထို့နောက် ထေရ်တို့သည် အဓိကရဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ရာ ဝေသာလီမြို့သို့ ကြွတော်မူကြသည်။

တေန သမယေန, ဥပသမ္ပဒါယ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝိသဝဿသတိကော-ဝါ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ-၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော-သော၊ သဗ္ဗကာမီနာမ-သော၊ ပထဗျာ-တမြေပြင်လုံး၌၊ သံယတ္ထေရော-သံယထေရ်သည်၊ ဝေသာလိယံ-၌၊ ပဋိဝသတိ၊ အရှင်ရေဝတသည် အရှင်သမ္ဘူတကို, "အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်း၌ တပည့်တော် ကပ်ရောက်ပါမည်၊ အရှင်ဘုရားက စောစော၌ပင် (စောစောထ၍ပင်၊) အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်အား ဒဿဝတ္ထုကို လျှောက်ထားပါ" ဟု ပြောထားသည်၊ ဧဝံ ဘန္တေတိ ၊ပေ၊ပစ္စဿောသိ၊ အရှင်ရေဝတသည် သဗ္ဗကာမီထေရ်ရှိရာ ကျောင်းသို့ ကြွ၏၊ ဂဇ္ဇေ-အခန်း၌၊ အာယသ္မတော သဗ္ဗကာမိဿ-၏ (အတွက်၊) သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပညတ္တံ ဟောတိ၊ ဂဇ္ဇမုခေ-အခန်း၏ အဦး၌၊ (အခန်းပ၌၊) [ရှေးနိဿယ၌ "ညောင်ခံခန်း၌" ဟု ပေး၏။] အာယသ္မတော ရေဝတဿ-၏ (အတွက်၊) သေနာသနံ ပညတ္တံ ဟောတိ၊ အထ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ("နာ ကပ္ပေသိ"၌ စပ်၊) အယံ ထေရော-သည်၊ မဟလ္လကော-အရွယ်တော်ကြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ဖြစ်ပါလျက်၊) နာ နိပဇ္ဇတိ-လျောင်းတော်မမူ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍၊

သေယျ-အိပ်ခြင်းကို၊ နဝ ကပ္ပေသိ-မပြု။ အာယသ္မာ သဗ္ဗကာမီ-သည်၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ကိလန္တော-ပင်ပန်း ပါလျက်၊ နဝ နိပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ-၍၊ သေယျ နဝ ကပ္ပေသိ-ပြုတော်မမူ။

အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်သည် စောစောထတော်မူ၍ အရှင်ရေဝတအား "ဘူမိ-ဝါရှင် (အရှင်၊) တံ့ ကတမေန ဝိဟာရေန-အဘယ်နေခြင်းဖြင့်၊ (အဘယ် နေကြောင်းတရားဖြင့်) ဧတရဟိ-၌၊ ဗဟုလံ-များစွာ၊ ဝိဟရသိ" ဟု မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ မေတ္တာဝိဟာရေန-မေတ္တာဖြင့် နေခြင်းဖြင့်၊ (မေတ္တာဟူသော နေကြောင်းတရားဖြင့်) ၊ပေ၊ ဝိဟရာမိ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘူမိ, တံ့-သည်၊ ကုလ္လကဝိဟာရေန-ပေါ်လွင်သော နေကြောင်းတရားဖြင့်၊ (ပေါ့ပါးလွယ်ကူသော နေကြောင်းတရားဖြင့်) ပေ၊ ဝိဟရသိ၊ ဘူမိ, ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) မေတ္တာ (အတ္ထိ) ဧသော-ဤမေတ္တာသည်။ [“ကုလ္လကဝိဟာရော”ဟူသော နောက်ပုဒ်လိန်သို့ လိုက်သည်။] ကုလ္လကဝိဟာရော-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ, ပုဗ္ဗေပိ-ရဟန်းမဖြစ်မီ ရှေးဘ၌လည်း၊ ဂိဟိဘူတသ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မေ-သည်၊ မေတ္တာ-ကို၊ အာစိဏ္ဏာ-အမြဲလေ့ကျက်အပ်ပါပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဧတရဟိပိ-၌လည်း၊ မေတ္တာဝိဟာရေန-ဖြင့် ၊ပေ၊ ဝိဟရာမိ၊ အပိစ-ထိုသို့ မေတ္တာဝိဟာရဖြင့် နေလေ့ရှိပါသော်လည်း၊ မယာ, အရဟတ္တံ-သို့၊ စိရပ္ပတ္တံ-ကြာမြင့်သော ကာလက ရောက်အပ်ပါပြီ၊ (ရဟန္တာဖြစ်သည်မှာ ကြာပါပြီ-ဟူလို၊) ဘန္တေ, ထေရော ပန-သည်ကား ၊ပေ၊ ဝိဟရတိ-ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘူမိ, သုညတဝိဟာရေန-သုညတမည်သော ဖလသမာပတ်ဟူသော နေကြောင်းတရားဖြင့် ၊ပေ၊ ဝိဟရာမိ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ထေရော-သည်၊ မဟာပုရိသ ဝိဟာရေန-ယောဂျားမြတ်တို့၏ နေကြောင်းတရားဖြင့် ၊ပေ၊ ဝိဟရတိ ကိရ-နေတော်မူပါတကား၊ (နေတော်မူပါကလား၊) ဘန္တေ, ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) သုညတာ-အကြင်သုညတသမာပတ်သည်၊ (အတ္ထိ၊) ဧသော-ဤသုညတသမာပတ်သည်၊ မဟာပုရိသဝိဟာရော-ပါတည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘူမိ, ပုဗ္ဗေပိ ၊ပေ၊ သုညတာ-ဆိတ်ငြိမ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာစိဏ္ဏာ ၊ပေ၊ စိရပ္ပတ္တံ-ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဝိပ္ပကထာ-အံ့ပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သော၊ (မပြီးဆုံးသေးသော၊) အယဉ္စ အန္တရာကထာ-ဤ (အရှင်သမ္ဘူတ မလာရောက်မီ) အကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်လည်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-၌၊ အာယသ္မာ သမ္ဘူတော, တသ္မိံ-ထိုထေရ်တို့ရှိရာ ကျောင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော-ရောက်လာပြီ။

အရှင်သမ္ဘူတသည် အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်အား ရိုသေစွာ ဝပ်ချပြီးနောက် ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့ ဒသဝတ္ထုကို ပြကြပုံကိုလည်းကောင်း, ထေရ်သည် ဥပဇ္ဈာယ်၏

အထံတော်၌ ဓမ္မ, ဝိနယကို မျှားစွာ သင်ယူအပ်ပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ဓမ္မဝိနယကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ "ပါစိနကဘိက္ခုတို့နှင့် ပါဝေယျကဘိက္ခုတို့တွင် အဘယ်ဘိက္ခုတို့ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ပါသနည်း" ဟု ထေရ်၏ ထင်မြင်တော်မူချက်ကိုလည်းကောင်း မေးလျှောက်၏။ [ကထံ-အဘယ်သို့သော ထင်မြင်ချက်သည်၊ ဟောတိ-နည်း" ဟု ပေးပါ။] "ငါ့ရှင်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်အထံ၌ ဓမ္မဝိနယကို သင်ယူအပ်ပြီးဖြစ်သည်၊ ငါ့ရှင်ကော အဘယ်သို့ ထင်သနည်း" ဟု ပြန်၍ မေးတော်မူ၏၊ ဓမ္မဝိနယကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ "ပါစိနကဘိက္ခုတို့သည် အဓမ္မဝါဒီတို့တည်း၊ ပါဝေယျကဘိက္ခုတို့သည် ဓမ္မဝါဒီတို့တည်း" ဟု ထင်ပါ၏၊ သို့သော်လည်း "ဤအဓိကရုဏ်း၌ ဆုံးဖြတ်သူအဖြစ်ဖြင့် သမုတ်တန်ရာ၏" ဟု နှလုံးသွင်း၍ အယူကို ထင်စွာ မပြုပါဟု လျှောက်သည်၊ အရှင်သဗ္ဗကာမီကလည်း ထို့အတူပင် ပြန်၍ လျှောက် မိန့်တော်မူသည်၊ အထ သံဃော ၊ပေ၊ သန္ဓိပတိ၊ တသ္မိं အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်သော် ၊ပေ၊ အတ္ထော နု ဝိညာယတိ၊ [သမထက္ခန္ဓက ဥဗ္ဘာဟိကာယ ဝူပသမနုကထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ထို့နောက် အရှင်ရေဝတသည် ဥဗ္ဘဟိကာသမ္မုတိဖြင့် (ထုတ်နုတ်ရွေးချယ်ကြောင်း ကမ္မဝါစာဖြင့်) အဓိကရုဏ်းငြိမ်းစေဖို့ရန် သံဃာကို သိစေပြီ၊ သံဃာတော်သည် ပါစိနကရဟန်းတို့ အထဲက အရှင်သဗ္ဗကာမီ အရှင်သာဠ အရှင်ခုဇ္ဇသောဘိတ အရှင်ဝါသဘဂါမိကတို့ကိုလည်းကောင်း, ပါဝေယျကရဟန်းတို့ အထဲက အရှင်ရေဝတ အရှင်သမ္ဘူတ အရှင်ယသ အရှင်သုမနတို့ကိုလည်းကောင်း ရွေးချယ်တော်မူသည်။ ["ပါစိနကာနံ, ဘိက္ခူနံ-တို့တွင်၊ အာယသ္မန္တာ သဗ္ဗကာမီ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥစ္စိနီ" စသည်ဖြင့် ပေးပါ။]

ထိုသို့ ရွေးချယ်ပြီးနောက် အရှင်ရေဝတက ထိုရဟန်းတို့ကို ဥဗ္ဘာဟိကာသမ္မုတိဖြင့် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေဖို့ရန် သမုတ်ကြောင်းကို ဥ ဗ္ဘာ ဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သိစေပြီ။ [ထိုဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] ထိုအခါ၌ ဆယ်ဝါရှိသော အဇိတမည်သော ရဟန်းသည် သံဃာ၏ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက ဖြစ်၏၊ အရှင်အဇိတကိုလည်း ထေရ်တို့၏ အာသနပညာပကဟူ၍ သံဃာက သမုတ်တော်မူ၏၊ ထေရ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းငြိမ်းစေဖို့ရန် သင့်လျော်မည့် အရပ်ကို စဉ်းစားတော်မူသောအခါ "အယံ ဝါလိကာရာမော-ဤဝါလိကာရုံကျောင်းတိုက်သည်၊ ရမဏီယော-မွေ့လျော်ထိုက်၏၊ (မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း၏၊) အပ္ပသद္ဒေါ-အသံမရှိ (တိတ်ဆိတ်၏၊) အပ္ပနိသဋ္ဌော-မြို့ရွာတွန်သံ မရှိ၊ ဝါလိကာရာမေ ၊ပေ၊ ယန္ဒုနှ ဝူပသမေယျာမ" ဟု တိုင်ပင်တော်မူပြီးနောက် ဝါလိကာရုံသို့ ကြွတော်မူကြသည်။

ဝါလိကာရုံသို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ အရှင်ရေဝတက ဝိနည်းကို မေးလျှောက်ဖို့ရန် မိမိကို သမုတ်တော်မူ၏။ အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်က ဖြေဆိုဖို့ရန် မိမိကို သမုတ်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ ရေဝတော အယသ္မန္တံ သဗ္ဗကာမီ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိံ၊) ဘန္တေ, သိက္ခာပဒေါ-သည်၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော, သော သိက္ခာပဒေါ-ထိုသိက္ခာပဒဟူသည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ, ယတ္ထ-၌၊ အလောဏံ ၊ပေ၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ-ကုန်အုံ့၊ ဣတိ-ဤကြံ၍၊ သိက္ခာ-ဖြင့်၊ လောဏံ ပရိဟာရိတုံ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ [ပဌမဘာဏဝါရ အဆုံးနား၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အာဝုသော, နု ကပ္ပတိ-အပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ၊ ကတ္ထ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုဠရပ်၌၊ ပဋ္ဌိကွဲတွံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ သုတ္တ ဝိဘင်္ဂ-သိက္ခာပုဒ်မာတိကာကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌၊ (ပဋ္ဌိကွဲတွံ၊) ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ၊ [သိက္ခာပဒေါကို ငဲ့၍ "ပဋ္ဌိကွဲတွော"ဟု ရှိသင့်သော်လည်း သာမညအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ "ပဋ္ဌိကွဲတွံ"ဟု နပုံလိန်ဖြင့် ရှိသည်။] ကိံ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ သန္ဓိမိကာရဘောဇနေ-သိုမ်းသိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ၊) ဣတိ-ပြီ။

သုဏာတု ၊ပေ၊ ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤသိက္ခာပဒဟူသော ဝတ္ထုကို၊ သံယေန-သည်၊ ဝိနိစ္ဆိတံ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပါပြီ၊ (ကိံ၊) ဣတိပိ-ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-သည်၊ ဥဒ္ဒမ္မံ-ထွက်သွားသော ဓမ္မရှိ၏၊ ဝါ-ဓမ္မ မဟုတ်၊ ဥဗ္ဘိနယံ-ထွက်သွားသော ဝိနည်းရှိ၏၊ ဝါ-ဝိနည်း မဟုတ်၊ အပဂတသတ္ထုသာသနံ-ကင်းသော ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ရှိ၏၊ ဝါ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်မှ ကင်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆုံးဖြတ်အပ်ပါပြီ၊ ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ သလာကံ-ဤစာရေးတံကို၊ နိက္ခိပါမိ-ချပါ၏။

အမှာ။ ။ဤဝါကျတို့၏ အနက်ပေးပုံကို နည်းမှီ၍ နောက်ဝါကျတို့၌ အပြည့်အစုံ ပေးပါ၊ ထိုဝါကျတို့၌ "ဒဂ္ဂုံလကပ္ပေါ" စသည်ကို ဤခန္ဓကအစ၌လည်းကောင်း, "ဒဂ္ဂုံလာယ ဆာယာယ ဝိတိဝတ္တာယ" စသော အဖွင့်ဝါကျကို ပဌမဘာဏဝါရ အဆုံး၌လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်၊ "သုဏာတု မေ" စသော ဥ တ်၌လည်း "ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤဒဂ္ဂုံလကပ္ပဟူသော ဝတ္ထုကို" စသည်ဖြင့် လျော်သလို အနက်ဆိုပါ။

သုတ္တဝိဘင်္ဂေ။ ။ပဌမဝတ္ထု၌ "သုတ္တဝိဘင်္ဂ" အရ သိက္ခာပုဒ်မာတိကာကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီကိုသာ ယူရသည်၊ "ဝိဘဇိယတိ ဧတ္ထ, ဧတေနာတိ ဝါ ဝိဘင်္ဂေါ။ သုတ္တဿ+ ဝိဘင်္ဂေါ သုတ္တဝိဘင်္ဂေါ" ဟု ပြု။ [သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ ပဒဘာဇနီယေ၊-ဝိမတိ။]

(၂) ရာဇဂဟေ - ၌၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ - ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီ၌၊ (ပဋိက္ခိတ္တံ၊) ၊ပေ၊ ဝိကာလဘောဇနေ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ (၃) လွယ်ပြီ၊ (၄) ရာဇဂဟေ-၌၊ ဥပေါသထသံယုတ္တေ-ဥပုသ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော ပါဠိရပ်၌၊ (ဥပေါသထက္ခန္ဓကာ၌၊) ၊ပေ၊ ဝိနယာတိသာရေ-ဝိနည်းကို ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (အာပဇ္ဇတိ၊) [အတိသရဏံ အတိသာရော, အတိက္ကမော၊ ဝိနယဿ + အတိသာရော ဝိနယာတိသာရော၊-ဋီကာ။] (၅) စမ္မေယျကေ-စမ္မေယျကက္ခန္ဓကာ၌၊ ဝိနယဝတ္ထုသို့-ဝိနည်းနှင့် စပ်သော ဝတ္ထု၌၊ (အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါဒိကမ္မကထာ) ၊ပေ၊ (၆) အာစိဏ္ဏကပ္ပ၌ သီးခြားတားမြစ်တော်မူချက် မရှိ၊ ဓမ္မဝိနယနှင့် ညီလျှင် အပ်၏၊ မညီလျှင် မအပ်။

(၇) သာဝတ္ထိယံ-၌၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ-(ဘောဇနဝဂ်) ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီ၌ ၊ပေ၊ (၈) ကောသမ္ဗိယံ-၌၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ-သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီ၌၊ (၉) သာဝတ္ထိယံ, သုတ္တဝိဘင်္ဂ-(ရတနဝဂ်) နိသီဒနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီ၌၊ (ပဋိက္ခိတ္တံ၊) ဆေဒနကေ-ဆေဒနကသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါစိတ္တိယံ-ဟောတော်မူအပ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ။)

(၁၀) ရာဇဂဟေ-၌၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ-(ဧဠကလောမဝဂ်) ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီ၌၊ (ပဋိက္ခိတ္တံ၊) ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ (အာပဇ္ဇတိ၊) ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ သုဏာတု ၊ပေ၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤဇာတရူပရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏဟူသော ဝတ္ထုကို ၊ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဒသမံ-သော၊ ဣဒံ သလာကံ နိက္ခိပါမိ။

သုဏာတု ၊ပေ၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ သံယေန-သည်၊ ဝိနိစ္ဆိတာနိ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ၊ (ကိုး၊) ဣတိပိ-ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဣမာနိ ဒသဝတ္ထူနိ-တို့သည် ၊ပေ၊ အပဂတသတ္ထုသာသနာနိ-ကုန်၏၊ ဣတိ (ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊) အာဝုသော, ဘေတ် အဓိကရဏံ-သည်၊ ("သန္ဓံ" စသည်၌ စပ်၊) ဝါ-ကို၊ နိဟတံ-နှိမ်နင်းအပ်ပြီ၊ သန္ဓံ-ငြိမ်းပြီ၊ ဝူပသန္ဓံ-အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ သုဝူပသန္ဓံ-ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ အာဝုသော, အပိစ-ထိုသို့နှိမ်နင်းအပ်ပြီး, ငြိမ်းပြီး

သုတ္တဝိဘင်္ဂ။ ။ဒုတိယဝတ္ထုမှ စ၍ နောက်နောက် ဝတ္ထုတို့၌ "သုတ္တ" အရ သိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာကိုလည်းကောင်း, "ဝိဘင်္ဂ" အရ ထိုမာတိကာ၏ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း ၂ မျိုးခွဲ၍ "သုတ္တံစ + ဝိဘင်္ဂေါစ သုတ္တဝိဘင်္ဂ" ဟု ပြုပါ။ [ပါဠိယံ ရာဇဂဟေ သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ အာဒိသု သဗ္ဗတ္ထ သုတ္တေစ ဝိဘင်္ဂေစာတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ တသ္မာ ဝိကာလဘောဇနာဒိနော သုတ္တေပိ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ-ဝိမတိ။]

ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ တွဲ, မံ-ကို၊ သံယမဖျေပိ-၌လည်း၊ ဒသ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သညတ္တိယာ-ကောင်းစွာ သိခြင်း (နားလည်ခြင်း) အကျိုးငှာ၊ ပုဗ္ဗေယျာသိ-မေးပါဦး၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ထိုမှနောက်၌ အရှင်ရေဝတသည် အရှင်သဗ္ဗကာမီကို သံယာ့အလယ်၌လည်း မေးလျှောက်၏၊ မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်း အရှင်သဗ္ဗကာမီက ဖြေတော်မူပြီ။

ဣမာယ ဝိနယသဏ္ဌိတိယာ-၌၊ သတ္တဘိက္ခုသတာနိ-ခုနစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ အန္ဓနာနိ-မယုတ်လျော့ကုန်သည်၊ အနမိကာနိ-မပိုလွန်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ ဝိနယသဏ္ဌိတိ-ကို၊ သတ္တသတိကာ တိ-သတ္တသတိကာသံဂါယနာဟူ၍၊ (ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် ပြုအပ်သော သံဂါယနာဟူ၍၊) ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ["ဝိနယသဏ္ဌိတိ"ဟု ဆိုရပုံနှင့် "သတ္တသတိကာ" ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟကို ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကအဆုံး၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သိပါ။]

ဒွါဒသမော-သော၊ သတ္တသတိကက္ခန္ဓကော-တည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထူ-တို့သည်၊ ပဉ္စဝီသတိ-

နှစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတည်း။

တဿုဒ္ဒါန်ဂါထာ နိဿယ

တဿ-ထိုသတ္တဝါတိကဘုန္တုကမ်ား၏၊ ဥဒ္ဒါန်-ဥဒ္ဒါန်းကား၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထူနှိ-တို့၊ ပူရေတွာ-ရှေးခွက်ကို ရေဖြင့် ပြည့်စေ၍၊ ကမ္မ-ပဋိသာရဏီယကံ၊ ဒူတေန-နောက်လိုက်တမန်နှင့် တကွ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ စတ္တာရော-၄ ပါးသော လ, နေတို့၏ အညစ်အကြေးတို့၊ ပုန-တစ်ဖန် လေးပါးသော သမဏဗြာဟ္မဏာတို့၏ အညစ်အကြေးတို့၊ ရူပဉ္စ-ရှေ, ငွေ၊ ကောသမ္မိ-မြို့၊ [အရှင်ယသ၏ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကောသမ္မိမြို့သို့ကြွတော်မူခြင်းကို ဆိုသည်။] ပါဝေယ္ယကော-ပါဝေယျက ရဟန်းအပေါင်း။

မဂ္ဂေါ-လမ်းခရီး၊ သောရေယ္ယ-သောရေယျမြို့ ၊ပေ၊ သဟဇာတိ-သဟဇာတိမြို့၊ အဗ္ဗေသိ-(သရဘာဏက တပည့်ကို) တိုက်တွန်းပြီ၊ အသောသိ-ကြားပြီ၊ ကံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မယံ-တို့သည်၊ ("ပဋ္ဌံ လဘေယျာမ နုခေါ" ၌ စပ်။)

ပတ္တံ-သပိတ်၊ နာဝါယ-ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိ-ဆန်တက်ပြီ၊ ရဟော-ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌၊ အသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ["ရဟောဂတသ ပဋိသလ္လီနသ" စသည်ကို ချီးသည်။] ဥပနာမယံ-ကပ်၍ ညွှတ်စေခြင်း၊ ["ပရိကၠာရံ ဥပနာမေန္တိ" စသည်ကို ချီးသည်။] ဂရု-နိဿယည်းဆရာ၊ ["ဂရုနိဿယံ ဂဏှာမ" ဟူသော ဝတ္ထုကို ချီးသည်။] သံယော-သံယာ၊ ["သံယော ၊ပေ၊ သန္ဓိပတိ" စသည်ကို ချီးသည်။] ဝေသာလိ-သို့၊ ["ထေရာ ဘိက္ခု ဝေသာလိ အဂမံသု" ဟူသော ဝတ္ထုကို ချီးသည်။] မေတ္တာ-မေတ္တာဖြင့် နေခြင်း၊ သံယော-သည်၊ ဥဗ္ဘာဟိကာ-ဥဗ္ဘာဟိကာသမ္မုတိ၊ ဣတိ-တဿုဒ္ဒါန စကားရပ်, အပြီးသတ်တည်း။

သတ္တာသတိကဘုန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဥဒ္ဒါနံ။ ။[ဥ + ဒါ (ရက္ခဏေ) ဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း။] ဥဒ္ဓ-အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌ + ဒါတိ ရက္ခတိ-ဝတ္ထုတို့ကို မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဥဒ္ဒါနံ-ဥဒ္ဒါန်းမည်၏၊ "မည်သည့်ဝတ္ထု၏ နောက်၌ မည်သည့်ဝတ္ထု ရှိ၏" ဟု အကျဉ်းချုပ်၍ ပြထားသောကြောင့် အကျယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပျောက်မသွားအောင် စောင့်ရှောက်တတ်သော အကျဉ်းချုပ်ဂါထာကို "ဥဒ္ဒါန်း" ဟု ခေါ်သည်။

စုဠဝဂ္ဂေါ-စုဠဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

စုဠဝဂ္ဂပါဠိတော် နိဿယ

ပြီးပြီ။